Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

37
25 G
6

– MIG 114

Digitized by Google

Digitized by Google

EPISTOLÆ
ET
BREVIA
SELECTIORA
ANNI MDCCVII.

Digitized by Google

VENITE FILIJ AUDITE ME TIMOREM DÑI DOCEBO VOS.
Psal 33. u. 12.

ARGUMENTUM

Patriarchæ Antiocheno gratulatur, quòd in Sinarum Imperium feliciter pervenerit, & ab illius Optimatibus honorificè exceptus, ab ipso Imperatore ad Aulam accitus, ac splendidè ubique habitus fuerit. Ejusdem Patriarchæ pietatem, atque prudentiam laudat, illique omnia Pontificiæ authoritatis præsidia; ac paternæ benevolentiæ testimonia pollicetur.

Venerabili Fratri, Carolo Thomæ Patriarchæ Antiocheno in Sinarum, ac aliis Indiarum Orientalium Partibus cum facultatibus nostri, & Apostolicæ Sedis de Latere Legati Visitatori Generali.

CLEMENS P.P. XI.

Enerabilis Frater, salutem &c. Inter tot curas, atque molestias, quas utique gravissimas nunc temporis perferre cogimur, & quæ accessione tot malorum, quibus modò conflictatur Christiana Respublica, multò magis ab eo tempore invaluerunt, quo Fraternitas Tua sacram istam profectionem, charitate Christi, ac zelo salutis Animarum incensa, Nostrisque vocibus alacriter obsecuta suscepit, effulsit tandem Nobis immissa desuper à Patre Luminum, & Deo totius consolationis lux aliqua, quæ cor nostrum mirificè recrearet. Advenerunt scilicet ad manus nostras diù à Nobis optatæ, ac assiduis votis expetitæ literæ tuæ, quæ die 20. Septembris 1705. à Xao-ceu-fu Provinciæ Cantonensis datæ certio-

tio-

tiores Nos fecerunt Te emenso demùm tanto Terrarum, Mariumque ſpatio, victiſque tot difficultatibus, atque periculis, quæ multa, & maxima fuiſſe, Te etiam reticente, facilè conjicimus, ad Sinarum Imperium cum tuis incolumem, benedicente Domino, perveniſſe. Suſtulimus itaque ad Cœlum manus, Deo gratias humiliter agentes, cui placuit tam læto nuncio ſolari ſpem noſtram, quæ certè magnoperè confirmata eſt, ex quo audivimus Te nedum ingenti lætitiæ ſenſu, & ſynceræ devotionis affectu à Fidelibus iſtis, ſed præcipuâ etiam, & ſanè inſuetâ honoris ſignificatione ad Optimatibus iſtius Imperii receptum fuiſſe, mandante id nimirùm ipſo Sinarum Imperatore, ad cujus Aulam parato Tibi aditu per Dilectos Filios Religioſos Viros Societatis Jeſu, qui magno ſtudio in id, ut ſcribis, incubuerunt, accitus, & liberaliter, ac ſplendidè ubique habitus properabas. Quæ res cum non parùm aliquandò conducere poſſint ad promovendam animarum ſalutem, gratiſſimæ Nobis fuerunt; ſed illud in primis jucundum accidit, quòd in his omnibus, quæ in iſtis partibus à Te hactenùs facta fuiſſe audivimus, invictum zelum, quo pro Dei honore flagras, ſuſpeximus, & pietatem, ac prudentiam ſingularem, qua uteris, expendimus, & quòd ubique manum Domini greſſus, ac conſilia tua miſericorditer dirigentem agnovimus. Auſpicia tam læta optatos rerum eventus ſubſecuturos eſſe, perficiente Eo, qui cœpit, confidimus, quod ut ex ſententiâ contingat, quoties Sacris operabimur, proùt hactenùs fecimus, adjunctâ etiam precibus noſtris bonorum omnium oratione, poſtulabimus. Credimus interim Te viciſſim gratulaturum eſſe tantum ſolicitudini noſtræ levamen, & animo noſtro gaudium attuliſſe. Neque hìc Tibi commemorandum eſſe arbitramur, quàm parati ſimus Tibi authoritate noſtrâ, omnique præſidio ſemper adeſſe, cum ignorare non poſſis intereſſe valdè noſtri Muneris, noſtræque Dignitatis Tibi Dei cauſam agenti in omnibus aſpirare, ac proptereà certum Te eſſe volumus Nos curaturos eſſe magnitudinem benevolentiæ noſtræ Tibi de Eccleſiâ Dei, & de Nobis probè meritò re ipsâ declarare, Venerabilis Frater, cui Apoſtolicam Benedictionem ex intimo Pontificii noſtri cordis peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 1. Januarii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Patriarchæ Antiocheni literis ex Cantonensi Provinciâ datis rescribit se jam improbasse audax Edictum nomine Archiepiscopi Goani adversùs ipsius Patriarchæ authoritatem temerè promulgatum, eumque præthereà seriò monuisse, ut congruam satisfactionem, ac debitam obedientiam eidem Patriarchæ præstet; deindè subdit cogitare se de mittendis ad illas partes aliis Missionariis, qui expetita subsidia pro ejus, reliquorumque indigentiis sublevandis afferant.

Venerabili Fratri, Carolo Thomæ Patriarchæ Antiocheno in Sinarum, ac aliis Indiarum Orientalium Partibus cum facultatibus nostri, & Apostolicæ Sedis de Latere Legati Visitatori Generali.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Acceptis literis Fraternitatis Tuæ ex Cantonensi Provincia die vigesimâ Septembris Anni millesimi septingentesimi quinti datis, quarum vel solo aspectu tantum sanè gaudii percepimus, quantum molestiæ, quamdiù in earum expectatione fuimus, persenseramus; attentè in primis expendimus justam, ac rationabilem petitionem tuam, quâ dum læsam in Personâ tuâ Pontificiam nostram Dignitatem acriter, ac jure quidem meritò conquerebaris, enixè exposcebas, ut omninò curaremus sarciri, ubi primùm fieri posset, gravissimam hanc injuriam Pontificio nomini, & Apostolicæ Authoritati per enormem utriusque contemptum illatam. Quàpropter statim perlegimus Edictum tum nulliter, ac injustè, tum temerè sub nomine Archiepiscopi Goani ad consovendam quorumdam Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum contumaciam adversùs legitimam, & amplissimam Tibi à Nobis attributam potestatem in Civitate Medraspatani, aut forte etiam alibi, publicatum, & execrati sumus Scripti illius, & Authoris (quicumque demùm Is fuerit) audaciam, & nihil interim priùs habuimus, quàm denunciare Fidelibus nullitatem, inefficaciam, ac temeritatem illius Edicti per Apostolicum nostrum Diploma, cujus exemplaria typis edita ad Te transmitti curamus, ut quemadmodùm, atque ubi expedire duxeris, ea publicè proponi mandes. Et quamvis his attentis vix locus superesset ambigendi, utrùm Edictum de ejus mandato prodierit, cujus nomen in fronte præfert, nec ullo titulo excusari posse videatur, qui Dignitatem, ac facultates, quibus à Nobis amplissimè instructus in eas Partes proficiscebaris, scire se dissimulabat, cum hæc ipsa Orbi universo perspectissima essent, nihilominùs Venerabili Fratri Archiepiscopo Goano literas dedimus, seriò Eum monentes, ut ubi ille sibi conscius sit Edictum se mandante prodiisse, curet statim satisfactionem congruam Apostolicæ Sedi, debitamque Tibi ipsi obedientiam præstare, ne aliàs cogamur juxtà Canonum dispositionem ad ulteriora progredi, severiùsque in eum statuere, quemadmodùm pro Munere nostro tenemur, & quidem parati sumus, nisi id, quod debet, perfecerit, ea omnia, quæ Nobis incumbunt, exequi. Cæterùm quod attinet ad augendum isthic Operariorum numerum, quemadmodùm pro spe messis opportunum, ac necessarium esse aliis tuis lite-

ris apertè admones, scire Te volumus Nos seriò cogitare de allegandis isthùc primo tempore, si res ex sententiâ ceciderit, aliis Missionariis, qui congrua præsidia, tum pro tuendâ Dignitate tuâ, tum pro relevandis singulorum indigentiis ad Te afferant, ac interim nulla media intentata relinquemus, quo rebus tuis, quàm celeriùs fieri poterit, consultum sit; quod si fortè segniùs id actum videatur elapsis annis, temporum conditioni, ac viarum difficultati tribuendum est; Confidimus tamen argumenta curæ, quam de Te gerimus, ad Te subindè pervenisse. Bono itaque animo Te esse cupimus, ac volumus ut Tibi persuadeas Te omnia, quæ ad dignitatem, & commodum tuum pertinent, facilè, ac alacriter à Nobis relaturum esse, Venerabilis Frater, cui in pignus benevolentiæ nostræ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die primâ Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Graviter arguit Archiepiscopum Goanum, quòd Edicto proximè memorato Patriarchæ Antiocheni Visitatoris Apostolici Dignitatem, ac simul Apostolicæ Sedis authoritatem violare ausus fuerit, eique sub canonicarum pœnarum interminatione injungit, ut perperam acta quamprimùm corrigat, Sedi Apostolicæ satisfaciat, debitamque obedientiam præfato Patriarchæ Visitatori præstare non differat.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Goano.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Significavimus Fraternitati Tuæ per nostras Literas die trigesimâ proximè elapsi Octobris datas incerto tum quidem, sed publico rumore Nobis innotuisse Te progressum fuisse ad delenda, atque irritanda ea, quæ in istis partibus Venerabilis Frater Carolus Thomas Patriarcha Antiochenus Visitator Apostolicus in Partibus Indiarum Orientalium cum facultatibus nostri, & hujus Sanctæ Sedis de Latere Legati egerat, atque constituerat. Quod sanè cum alienissimum esset à loco, ac munere, quod in Ecclesiâ Dei sustines, & nullo modo consentiret cum obedientiâ, ac cultu à quovis Catholico Antistite Nobis, atque huic Sanctæ Sedi debito, fidem apud Nos nullatenùs mereri poterat, & tamen ne contingeret hujus scandali famam invalescere, Tibi per literas nostras denunciandum esse duximus nemini quacumque Dignitate fulgenti, aut quavis potestate suffulto, licere, aut licuisse ad examen revocare, aut impugnare, sivè irritare ea, quæ idem Patriarcha, & Visitator Apostolicus tam amplis facultatibus à Nobis instructus præscripserat. Verùm non multò post certis nimiùm testimoniis, ac documentis admoniti fuimus prodiisse in lucem, ac in Diœcesi Meliaporensi sub nomine Fraternitatis Tuæ publicatum fuisse quoddam Edictum, quod nullum per se quidem, & injustum satis, superque ipsum legentibus apparet, ac insimul injuriosum nomini ipsius Patriarchæ Antiocheni, quippè qui in eo, tamquam reus usurpatæ Dignitatis, ac Muneris, inauditâ prorsùs audaciâ; traducitur, cum tamen nihil tam ubique compertum vel tum esset, præsertim verò in ea Diœcesi, quàm Munus, quo ille fun-

gebatur, ab ipso Venerabili Fratre Episcopo Meliaporensi probè agnitum. Est prætereà Edictum illud omninò læsivum Jurisdictionis ipsi Patriarchæ à Nobis commissæ in omnes Fideles istarum partium, estque demùm per omnia temerè, & in manifestum contemptum Pontificiæ Authoritatis conceptum, atque dictatum. Muneris proinde nostri esse duximus hoc ipsum Edictum cum omnibus inde secutis, & quandocumque secuturis, Apostolico nostro Diplomate abrogare, illorumque nullitatem, inefficaciam, ac temeritatem Fidelibus omnibus, quemadmodùm fecimus, palàm declarare, ac denunciare. Te interim pro rei gravitate monemus, ut si fortè cor tuum Te redarguat, quòd Edictum illud, Te Authore, aut saltem consentiente, sivè conscio, quod adhuc quidem vix credere possumus, prodierit, ne differas eam Apostolicæ Sedi satisfactionem, qualem læsa enormiter ipsius authoritas postulat, præbere, itemque ne prætermittas obedientiam debitam eidem Patriarchæ Antiocheno statim præstare, ne Nos subinde cogamur, pro asserendâ, ut par est, traditâ Nobis divinitùs authoritate, ea media, quæ ex Sacrorum Canonum dispositione hujusmodi casibus congruunt, adhibere, ac severiùs in Te statuere, quàm pro nostrâ erga Te voluntate cuperemus. Et Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die primâ Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Cùm per alias literas facultatem Episcopo Meliaporensi tribuisset absolvendi cum reincidentiâ Religiosum quemdam Virum ex Ordine Cappuccinorum à censuris, in quas incidisse à Visitatore Apostolico ob denegatam sibi obedientiam denunciatus fuerat, Sua Sanctitas tempus declarat, atque præscribit, intrà quod prædictus Episcopus ejusmodi facultate uti debeat.

Venerabili Fratri, Episcopo Meliaporensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Denunciavimus Fraternitati Tuæ superioribus literis die trigesimâ proximè elapsi Octobris datis, quid à Nobis constitutum fuisset circà Personam Religiosi Viri Michaelis Angeli Turonensis ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, quem constabat gravissimè deliquisse, denegatâ debitâ obedientiâ Venerabili Fratri Carolo Thomæ Patriarchæ Antiocheno Visitatori Apostolico cum potestate nostri, & hujus Sanctæ Sedis de Latere Legati ad Sinarum, aliaque Indiarum Orientalium Regna à Nobis allegato, ut fusiùs in eisdem ad Te nostris literis explicavimus, ubi etiam adjecimus, quod spirituali periculo ipsius Michaelis Angeli commoti, hortati fuerimus eumdem Patriarcham, ut quatenùs idem Religiosus Vir facti pœnitens, absolutionem ab Excommunicationis sententiâ in ipsum latâ, tum etiam dispensationem super Irregularitate contracta humiliter petiisset, utramque ipsi impositâ salutari pœnitentiâ misericorditer impertiri vellet, ità tamen ut idem Religiosus Vir à Civitate Madraspatani, nisi aliter ipsi Patriarchæ visum fuisset, statim abscederet, prout aliàs Superioribus Ordinis injunxeramus. Interim verò Fraternitati Tuæ per easdem nostras literas indulsimus,

ut quatenùs prçfatus Michael Angelus admissorum dolore tactus pœnitentiæ signa daret, ac absolvi, secumque dispensari postularet, ipsi ad tempus Tibi benevisum, cum reincidentiâ tamen, ac impositis pariter salutaribus pœnitentiis, absolutionem, ac dispensationem (ut præfertur) impertiri posses, quod ideò decrevimus, ne ipse, cui propter locorum intervalla absolutionis, ac dispensationis ab eodem Patriarchâ Antiocheno obtinendæ beneficium protrahi necesse erat, censurarum vinculis miserè innodatus interim existeret. Porrò quamvis certò Nobis persuaderemus Te facultate Tibi à Nobis, ut præmittitur, attributâ tam sobriè, ac prudenter usurum fuisse, ut spatium ad petendam, atque obtinendam à Patriarchâ absolutionem ad tempus Tibi benevisum, tuo scilicet arbitrio relictum, non passurus fuisses incertum, atque indefinitum, aut plus quàm res ipsa postulet, productum esse: ne tamen ulla ansa Contumaci subtrahendi se denuò à debita erga Patriarcham obedientiâ præbeatur, declaramus mentem nostram fuisse, & esse, ut hujusmodi temporis spatium per Te præscribendum, seù forsan præscriptum iis terminis arctetur, quibus petitione statim factâ responsum, pensatâ æquè, ac congruè locorum distantiâ, commodè haberi possit: quo temporis spatio elapso sciat is, qui deliquit, se iisdem, quibus anteà, vinculis irretitum esse, nec absolutione, ac dispensatione à Te obtentâ ampliùs gaudere posse; quod idem per omnia observari volumus cum ceteris omnibus ejusdem Ordinis, qui ante, vel post ejusdem Patriarchæ discessum à Pudycherio similiter deliquerint, & in easdem Censuras inciderint. Neque verò id grave ei videri debet, qui novit, quàm temerè, ac palàm authoritatem Apostolicam in ipsius Patriarchæ Dignitate, ac Munere contempserit, prout ex aliis, atque aliis facti circumstantiis nimiùm Nobis subindè innotuit. Tuum itaque erit id totum, quod ad hujusmodi negotium pertinet, ex mente nostrâ conficere, ac Fideles omnes, & in primis Religiosos Viros tùm monitis, tùm exemplo excitare ad prçbendam Romano Pontifici, Apostolicæ Sedi, ac aliis ab eâ authoritatem habentibus debitam obedientiam, quod Te exactè impleturum confidimus, Venerabilis Frater, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die prima Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

AR-

ARGUMENTUM

Quòd Germani Milites in Ecclesiasticam Ditionem inopinatò irruperint, ibique hybernas stationes figere meditentur, eorumque Duces menstruas pro illis alendis pecuniarum præstationes à Legatis Ferrariensi, & Bononiensi postulare ausi sint, cum Imperatore Josepho gravissimè conqueritur, & à Majestate Suâ, ut ejusmodi attentata quamprimùm corrigat, prædictamque Ditionem omninò inviolatam esse sinat, vehementer exposcit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Quæ diebus elapsis Ferrariâ Nobis nunciata sunt de inopinatâ Germanorum Militum irruptione in nostram Ecclesiasticam Ditionem, adeò animum nostrum commoverunt, ut statim ad Nos Dilectum Filium Nostrum Vincentium S.R.E. Cardinalem Grimanum advocaverimus, cum eo de illata Nobis, atque Apostolicæ Sedi injuriâ graviter expostulantes, ipsique injungentes, ut sedulis officiis suis apud Dilectum Filium Nobilem Virum Principem Eugenium à Sabaudiâ Supremum Exercitus tui in Italiâ Moderatorem ageret, quò Nos & præsentibus malis eximeremur, & quæ majora per hybernas, quas fama ponendas vulgaverat, Militum stationes imminere poterant, evaderemus. Nostras etiam eâ de re Apostolicas literas ad eumdem Eugenium Principem adjecimus, quibus acerbum animi nostri sensum de hujusmodi à Ducibus Catholicis in Ecclesiæ contemptum æquè, ac detrimentum attentatis seriò expressimus. Verùm emendationis loco, quam petebamus, redditis nuperrimè Nobis ejusdem Eugenii Principis literis inutilia verborum officia, & vanas prorsùs excusationes accepimus, necessitatem quandam, seu potius prætextum propulsandorum Majestatis Tuæ hostium obtendentes; Misso enim, quòd nullus modò Gallorum Militum in Terris nostris versatur, aut facilè rediturus timetur, quænam tandem necessitas aut adduci, aut fingi potest, aliena rapiendi, insontibus nocendi, amicos vexandi, supremam, ac liberam Pontificiam jurisdictionem perturbandi, uno verbo, in Deum, & Ecclesiam peccandi? Iteratis intereà nunciis quotidiè admonemur illata Subditis nostris à Cohortibus tuis damna invalescere, & quod prorsùs intolerandum, & hactenùs inauditum est, quorundam Ducum eòusque audaciam processisse, ut & hyberna Militum hospitia, & menstruas pro iis alendis pecuniarum præstationes ab ipsis Legatis nostris Ferrariensi, & Bononiensi impudenter expetere, quin etiam integras jam Legiones finibus nostris eo consilio immittere, non sine gravissimo pauperum illorum, & multis recentibus malis afflictorum Incolarum detrimento, & exitio ausi fuerint, perindè ac si cum aperto hoste, non cum amico Principe, amantissimoque Parente (quales Nos erga Majestatem Tuam esse scimus, & Deus ipse, qui secreta cordium scrutatur, agnoscit) eique subditis Populis ageretur. Quare Nos ampliùs tacere non valentes, aut nostrorum, etiam quoad temporalia, Subditorum necessariam tuitionem ultrà differre, ne apud Deum, & homines proditæ turpiter Ecclesiasticæ Libertatis rei efficiamur,

ea quamprimùm adhibere remedia constituimus, quæ traditæ Nobis divinitùs potestati competunt, quæque in tam gravi negotio sine maximâ neglecti nostri Muneris culpâ omittere non possumus. Absit enim, ut fædum adeò inferamus crimen gloriæ nostræ, quâ tamen non in Nobis (gloria enim nostra nihil est) sed in Domino gloriari volumus, & debemus. Erit profectò adjutorium nostrum in nomine Domini, qui sperantes in se confundi non patitur, fidenterque cum Propheta clamabimus: *Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo? Hi in curribus, & hi in equis, Nos autem in nomine Domini*. Insimul tamen ad ipsam Majestatem Tuam, cujus perspecta Nobis insignis pietas, & avita, quam à clarissimis Progenitoribus hausisti, ergà hanc S. Sedem Religio plenam Nobis fiduciam parit querelas nostras paternè quidem, sed eâ nihilominùs, quæ summum, licèt immeritum Dei Sacerdotem decet, libertate deferre statuimus, hortantes Te, atque Unigeniti Filii Dei, & Salvatoris nostri Jesu Christi nomine, cujus vices in Terris gerimus, enixiùs requirentes, ut Ecclesiasticam Ditionem, quæ sacrum B. Petri Apostolorum Principis Patrimonium existit, inviolatam esse omninò sinas, neque S. R. E. quæ non ancilla, sed libera est, jura, & immunitatem à Militibus tuis ullo pacto temerari permittas. Longè siquidem à piissimâ Majestatis Tuæ mente absona esse arbitramur tam iniqua Militum tuorum facinora, atque etiam iniquiora consiliâ, quæ proindè & indignatus audies, & protinùs, ut omnis justitia exigit, emendari curabis. Quis enim credat passuram aliquando Majestatem Tuam arma præcipui Romanæ Ecclesiæ Defensoris, quo titulo non minùs,quàm ipsâ Imperii administratione gloriaris, contra Romanam ipsam Ecclesiam violentâ Terrarum ejus perturbatione converti? iisdemque Sedi Apostolicæ subjectis Populis hostili manu expoliandis adhiberi, qui paucos ante annos suis ipsis opibus orbari se æquo animo tulerunt, ut amplissima Augustissimæ Domui Tuę Turcico bello vexatæ subsidia pararentur? Quod quidem, ut ipsa per se Majestas Tua liquidò agnoscit, absque ingenti inclyti Nominis tui dedecore, atque universæ Ecclesiæ Dei scandalo, sed & ipsius Imperii tui, Deo ulciscente, damno, animæque tandem verendâ pernicie fieri omninò non posset. Speramus itaque, ac certò Nobis pollicemur Majestatem Tuam agnitâ causæ, *quam sustinemus, justitiâ*, Nos è gravissimis hisce angustiis illicò liberaturam, sanctæque Ecclesiæ non lędendæ, non onerandæ, non affligendæ, sed tuendæ potiùs, fovendæ, atque omni beneficiorum genere amplificandæ studia, & cogitationes tuas omnes impensuram. Hæc conservandi, hæc stabiliendi, hæc augendi feliciter Imperii tui tutissima erit ratio, si scilicet, ut sapienter olim Prædecessorem quemdam tuum sanctissimi Episcopi monuerunt, ita Te Sanctæ Matris Ecclesiæ memineris Filium, ut ejus paci, atque tranquillitati prodesse tuum facias Principatum; Magis enim Christianum regitur, atque propagatur Imperium, dum Ecclesiastico statui consulitur, quàm cum in parte quacumque Terrarum pro temporali securitate pugnatur. Et Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ, Charissime Fili Noster, amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Januarii Anno 1707. &c.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM.

Dilecto Filio Nobili Viro Principi Salmensi Cæsareæ Majestatis Aulæ Præfecto.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Compertum est Nobis Nobilitatem Tuam eâ esse fide, ac studio ergà Cæsaream Majestatem, ut tua maximè interesse existimes, ne ullum unquam apud ipsam Majestatem aditum inveniant ea consilia, quæ justitiæ, ac pietati, hoc est, veteri in utraque excolendâ instituto Austriacæ Domus vel minimùm adversetur, ac proindè facere non possumus, quin solicitudinem nostram explicemus perspectæ prudentiæ, atque integritati tuæ nunc, quando timere est ne fortè sint, qui subductâ, aut offuscatâ Cæsari veritate conentur ipsius mentem pertrahere in deliberationes ab eo proposito prorsùs alienas in magnam Pontificii nominis, & Apostolicæ Sedis injuriam, atque contemptum; cum enim multa, & quidem gravissima, ac prorsùs inaudita palàm, ac manifestè attententur in præsens ab his, qui copiis Cæsareis in Italiâ magno cum detrimento, ac cum intolerabili planè præjudicio Ecclesiasticæ Ditionis, in qua non secus, ac in propriis, aut in subditorum Populorum terris, sivè potiùs in hostium agris, illi ipsi licere sibi putant hyberna facere, Incolasque ad pendenda gravissima onera obstringere, impetunt apertè Jura, libertatem, ac Immunitatem Ecclesiæ, ac trahunt flagella ab omnipotenti illius manu, qui suis sanctis asseruit: *Qui Vos spernit, Me spernit.* Hæc est summa eorum, quæ Nos Cæsareæ Majestati per celerem Cursorem magno cum animi nostri sensu denunciamus, qui sicut certi sumus, atque parati officium nostrum in asserendis, ut par est, usque ad extremum vitæ spiritum Ecclesiæ rationibus, non deserere, sic ambigere non possumus, quin si Cæsar paternis nostris vocibus monitus seriò advertat, quàm graviter per hujusmodi actus lædatur justitia, ac debita in Pontificium nomen, ac Ecclesiastica jura religio, atque observantia, ad hos motus authoritate suâ coercendos, atque omninò submovendos animum statim convertat; in quo consilio, ut par est, per Eum suscipiendo certò Nobis pollicemur Te, petitionum nostrarum omnimodâ æquitate cognitâ, operam tuam, ac diligentiam, ubi è re erit, præclarè positurum, ne Cæsar hoc animæ, ac famæ periculum incurrat: quo studio non minùs præstantiam tuæ in Eum voluntatis, & cultus, quàm Filialem in Nos, atque in hanc S. Sedem observantiam præclarè testaberis. Nosque interim in pignus Paternæ Nostræ charitatis Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Januarii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Novarum in Regno Poloniæ perturbationum allato rumore, Episcopo Varmiensi, qui paulò ante ab Urbe discesserat, molestiam indè conceptam significat, simulque Pontificiæ mentis confirmat propositum promovendi omni studio publicam ejusdem Regni tranquillitatem, ac ipsum Episcopum, ut sui officii partes hunc eumdem in scopum sedulò obire non prætermittat, paternè adhortatur.

Venerabili Fratri, Episcopo Varmiensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Invaluit hic in Urbe post discessum Fraternitatis Tuæ allatus undique rumor novarum commotionum in Regno Poloniæ, undè timere est, ne optata tranquillitas seriùs, quàm pro afflicto illarum rerum statu oporteret, ipsi Regno contingat. Quod ad Nos attinet, constitutum Nobis est, salvâ semper indemnitate Catholicæ Religionis, ac Dignitate Apostolieę Sedis, constanter hærere proposito Tibi coram explicato promovendi, quantùm facultas erit, omni studio pacem, atque tranquillitatem ejusdem Regni, quam cum libertate ipsius Nationis, & cum observantiâ legum intelligimus esse necessariò conjunctam. Ex his verò, quæ illinc certiùs ad Nos subindè deferentur, rationem inibimus eorum, quæ pro exeeutione ejusdem consilii, ac sensus nostri demandanda esse arbitrabimur Venerabili Fratri Julio Archiepiscopo Rhodiensi Nuncio illic nostro. Interim facere non possumus, quin Te pro singulari nostrâ in Te charitate commoneamus, ut in tantâ rerum perturbatione memor omninò sis debiti, quod Tibi cum ipsâ Dignitate injunctum est, & ut seriò perpendas districtam Tibi Deo reddendam esse rationem, nisi talenta liberaliter Tibi ab eo credita, proùt major ipsius gloria exegerit, aut Ecclesiæ bonum tulerit, alacriter impenderis. Et Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 15. Januarii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Petit quàm enixè à Rege Portugalliæ, ut authoritate, zeloque suo removeri quamprimùm curet impedimenta à Batavis interjecta, quominùs Archiepiscopus Cranganorensis in illius Ecclesiæ possessionem inducatur, illorumque Fidelium Pastorali regimini incumbat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Petro Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Soliciti de spirituali salute Christifidelium, qui sunt in partibus Serræ Malabarium, perpendimus non sine summo dolore eos in magno animarum suarum periculo versari, si contingat Venerabilem Fratrem Joannem Archiepiscopum Cranganorensem, cujus Pastorali curæ ea non exigua Dominici Gregis portio est demandata, diutiùs indè abesse, quin etiam à capiendâ illius Ecclesiæ possessione repelli. Nec ambigimus, quin difficultates, quæ intercesserunt, ab Acatholicis, hoc est à Batavis, qui in illis partibus dominantur, fuerint excitatæ: quod Majestati Tuæ pariter perspectum esse ex tuis literis die 14. Julii anni proximè elapsi ad Nos datis probè cognovimus. Verùm ne hac occasione immeritò traducantur Religiosi Viri Ordinis Carmelitarum Sanctæ Theresiæ Excalceatorum nuncupatorum, præsertim verò Venerabilis Frater Angelus Episcopus Metellopolitanus Vicarius Apostolicus, tanquam si Ipsi præfatas difficultates aliquo modo confovissent, æquum esse ducimus, re exploratâ, Tibi explicare eos adeò in hoc non deliquisse, ut omnem prorsùs moderationem, ac reverentiam, appropinquante ad eas partes Archiepiscopo Cranganorensi, servaverint. Res itaque eò redit, ut impedimentum omne Magistratibus Acatholicis ibi confidentibus tribuendum sit, ac proinde operæ pretium feceris, si authoritate tuâ ita apud Hollandiæ Status Generales egeris, ut obices interjecti, quominùs Archiepiscopus præfatus in illius Ecclesiæ possessionem inducatur, quantociùs fieri poterit, removeantur, quibus sublatis Vicarius Apostolicus in mandatis habet ab omni prorsùs actu, qui ad spirituale regimen illorum Fidelium pertineat, statim abstinere: quod ut clariùs perspectum Tibi sit, tenorem ipsius Mandati, cujus exemplar isthùc transmittitur, ostendi voluimus Majestati Tuæ, cui in pignus Paternæ nostræ benevolentiæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 15. Januarii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Quæ ab hæreticis Militibus sub Cæsareis vexillis in Italiâ versantibus in contemptum non minùs Pontificiæ authoritatis, quàm Catholicæ Fidei detrimentum, palàm attentabantur, Imperatori denunciat, ejusque pietatem enixè rogat, ac obtestatur, ut authoritate suâ eorumdem Militum licentiam coerceat, & rei Catholicæ indemnitati opportunè prospiciat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Joſepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Ne anteactis malis cumulus deeſſet, adjecta eſt iis curis, quas Majeſtati Tuæ paulò ante explicatas animo indeſinenter verſamus, nova, ac ſanè acrior ſolicitudo ob periculum Catholicæ Religionis, quo imminente non eſt liberum Nobis tacere, niſi velimus Ovibus Nobis creditis, pro quibus, ubi res expoſcat, animam ponere tenemur, Paſtoralis vocis officium denegare. Dùm itaque præ multitudine doloris, atque mæroris loquimur, diligentes aures præbe Nobis, Chariſſime Fili Noſter: non enim levis, aut negligenda eſt cauſa, quæ Nos urget. Exploratum Tibi eſt quota pars eorum Militum, qui magno numero ſub tuis vexillis afflictæ Italiæ incubant, hæreſi infecta ſit. Tibi verò nondum perſpectum eſſe credimus, quod illi ipſi hæreſi infecti producant conſilia ſua, & quid, arrepta hac occaſione occultè moliantur, nimirum ſua audaciâ, ac militari licentiâ freti errores ſuos in corda Fidelium ſenſim immittere ſatagunt: quo nomine non ceſſant ſacra Catholicæ Romanæ Eccleſiæ Myſteria contemnere, & Dignitati, ac Poteſtati Pontificiæ paſſim illudere. Verendum verò eſt, *quod dolentes dicimus*, ne id, quod illi hoc tempore *ipſis ſatis*, ac nimiùm commodo attentant, non multò poſt obtineant: nam ſicut peſtis, quæ corpora inficit, nunquàm acriùs ſævit, aut latiùs graſſatur, quàm cum in frequentiam hominum incidit, ſic illa, quæ longè deterior eſt, animarum lues extremam perniciem ſpirituali ſaluti tum maximè afferre poteſt, cum inducitur in Civitates, ac familiari hoſpitio recipitur. Augent periculum conventus, quos ipſi Hæretici inter ſe habent, tum conciones, ac damnatæ cęremoniæ, quibus liberè dant operam; vix enim fieri poteſt, quin hujuſmodi abominationes, etſi privatim exerceantur, in vulgus ſenſim non pervadant, & puſillorum animos non offendant primùm, deinde etiam non pervertant. Siquis autem feriò perpendat quàm deplorabile ſit vel unius animæ exitium, ſatis intelliget, quanti referat, ne multæ turmatim ad interitum deducantur. Vides, Cæſar, quàm celeri, validoque remedio occurrendum ſit morbi initiis, ne, cum malum invaluerit, præſidium fruſtrà quæratur. Voca in conſilium ingenitam, & avitam pietatem tuam, & cohibe authoritate hujuſmodi auſus in teſtimonium illius zeli, quo pro Divino honore, & pro Catholicæ Religionis integritate, par eſt Te incendi; dum Nos Majeſtati Tuæ Apoſtolicam

Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimę in Christo Filię Nostrę, Eleonorę Magdalenę Theresiæ Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illustri, in Romanorum Imperatricem Electę Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Renuit consolari anima nostra, nisi gravissimo scandalo, de quo meritò anxia, & solicita est, celerrimè occurratur: quod quidem scandalum ob oculos Fidelium versatur in quibusdam Italiæ partibus, ubi Hæretici liberum exercitium suæ Sectæ temerè usurpant, & licere omnia sibi putant, quia sub Cæsareis auspiciis stipendia faciunt. Nos verò, qui certò scimus hoc prorsùs alienum esse à rectâ, ac piâ Cæsaris mente, Ipsum literis nostris enixè hortamur, ac obtestamur, ut hujusmodi ausus sua authoritate compescat, ne quod aliàs timendum esset, si negligentiùs eâ in re ageretur, malum latiùs serpat, & electam hanc Dominici Agri partem inficiat. Non exiguam interim spem constituimus in eximiâ virtute Majestatis Tuæ, quam confidimus sedulò curaturam esse, ut ejusdem Imperatoris inclyti Filii tui menti sic inhæreant Paterna nostra consilia, ut statim adhibeatur congruum remedium, cujus dilatio periculum magnoperè augere, & integritati, ac puritati Catholicæ Fidei vehementer obesse posset. Cupimus itaque, ut in causa tanti momenti nullis parcas officiis, assecutura, si id perfeceris, uberrimam mercedem à Deo, relatura etiam à Nobis omnia argumenta Pontificiæ Charitatis hoc nomine, quasi insigni quodam beneficio, Tibi conciliandæ. Interim in auspicium felicitatis Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Religioso Viro, Inghilberto Biscoff è Societate Jesu, Cæsareæ Majestatis Confessario.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, salutem &c. Paucis Tibi exponimus ingens doloris nostri argumentum, confisi rei gravitate Tibi detectâ operam, ac diligentiam tuam, qualem res ipsa postulat, non defuturam. Aper de sylva non jam circuit, sed ingressus est vineam Domini, & depascitur eam. Sed

præstat periculum apertis verbis denunciare. Hæretici, qui in Italiâ non exiguam Cæsarei Exercitus partem conficiunt, hæresis veneno, quo ipsi suo malo imbuti sunt, inficere Fideles parant, ac proindè de rebus sacris, deque Ecclesiasticâ Potestate, ac de Pontificia Dignitate temerè, ac palàm obloquuntur. Interim verò coetus suos cogunt, falsa loquentes ex Cathedris pestilentiæ, ac execrabiles suos Ritus liberè exercent. Monitam pro munere nostro de his omnibus facimus Majestatem Cæsaream, quam per se fatis intellecturam esse credimus, quanti sua intersit occurrere suâ authoritate hujusmodi abominationibus, nè malorum, quæ indè innumera, & gravissima in perniciem Animarum confici possunt, ulla in se culpa recidat. Quæ verò partes in hac causa, quæ Dei honorem directè respicit, Tibi incumbant, pro tuâ prudentiâ probè agnosces. Superest, ut dignam tuo loco operam impendas, dum Nos Tibi, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Januarii 1707. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Eugenio à Sabaudiâ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Quemadmodùm Officii nostri fuit graviter conqueri apud Nobilitatem Tuam, ubi Jura, ac libertatem Ecclesiæ ab his, qui tuæ authoritati subsunt, attingi, ac manifestè lædi conspeximus, ita quidem, multòque acriùs Pastoralem vocem edere cogimur nunc, quando Oves Christi sanguine redemptas, Nobisque commissas in proximo contrahendæ mortiferæ labis discrimine constitutas esse cognoscimus. Magnum ex consuetudine Hæreticorum cum Fidelibus ob pronas in malum mentes hominum imminere periculum quis non intelligit? Nos quidem Gregi Fidelium ex tunc timere cœpimus, ubi audivimus ingentem acatholicorum Militum numerum invehi in Italiam, sed ex timore, quem timebamus, sensim dilapsi sumus in summum dolorem, quo in præsens intimè cruciamur. Admonemur enim ab his, qui Pastorale munus obeuntes excubant in illis partibus, in quibus hujusmodi homines moras protrahunt, & hospitantur, eos ipsos homines audaciâ suâ fretos rebus sacris, & Ecclesiasticæ authoritati passim illudere, ac ubique ponere ob oculos pusillorum scandala, ac abominationes suas, eosdemque neque à Concionibus, neque à damnato, ac execrato Rituum suorum exercitio abstinere. Nisi itaque Tu Divini honoris zelo tactus, & nostris etiam Paternis vocibus non sine gemitu effusis commotus cohibeas authoritate tuâ tantam temeritatem, malum vix adhuc quidem detectum ita sæviet, ita dilatabitur, ut postea dolendum erit potiùs, quàm facilè sanandum; pertinet autem ad Te vehementer, ne Catholicæ Religionis causam neglexisse videaris. Aspiret Deus ope suâ studiis, atque consiliis, quæ impendet causæ tam necessariæ Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 22. Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Digitized by Google

ARGUMENTUM

Dissidia in Congregatione Missionis oborta sedari peroptans, illius Superiorem Generalem seriò, ac paternè monet, ut ministerium suum eâ moderatione, ac temperantiâ obire studeat, quæ pacis cupidum, & charitatis amatorem Præpositum decet, ac ita se gerat, ut Sodales sui, præsertim Itali, non quasi Dominantem in Clero, sed Parentem sentiant, atque experiantur; Eique deinde nonnulla injungit ad rectum Congregationis regimen, ac necessariam tranquillitatem stabiliendam opportuna.

Dilecto Filio, Francisco Vvatel Superiori Generali Congregationis Missionis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, salutem &c. Optata cunctis pax, & tranquillitas Congregationis Vestræ, quam Tibi datis ad Nos literis jam gratularis, non quidem, ut putas, edito nuper Cardinalium deputatorum Decreto adhuc firmata, aut comparata est, sed potiùs ex moderato prudentiæ tuæ, ac verè paterno in spiritu lenitatis regimine, Deo potissimùm adjuvante, speranda est. Nisi enim firmiter in animum tuum induxeris eâ Te ratione erga Italos Fratres tuos in posterùm gerere, ut nulla querelarum occasio, immò nec umbra quidem supersit, animorum perturbationes præteritis dissidiis eò jam devenisse conspicimus, ut planè verendum sit, ne fiant novissima vestra pejora prioribus; Nosque immutandi regiminis vestri consilium, quod opportunum huc usque non duximus, necessarium tandem existimare compellamur. Quamobrem Te primùm hortari præsentibus hisce literis nostris, ac seriò etiam admonere decrevimus, ut iis omnibus, quæ offensionem parere ullo modo possunt, è medio sublatis, eâ in exercendo Ministerio tuo temperantiâ utaris, ut Itali præsertim Sodales tui, non quasi Dominatorem in Clero, & partâ veluti victoriâ exultantem, sed pacis cupidum, charitatis amatorem, uno verbo, Parentem, quod amoris potiùs, quàm potestatis vocabulum est, omninò sentiant, atque experiantur. In id verò conducet maximè, si binos Presbyteros, qui ad Romanam Domum ultimi ex Galliâ missi sunt, quive turbarum pars extitere non minima, statim revoces, relictoque in Avenionensi Collegio Sacerdote, quem ibi authoritate nostrâ Præsidem constitutum amovere Te nullatenùs posse scire planè debueras, novos per Italiam tam Domorum, quàm Provinciarum Præpositos, quorum electionem non ampliùs protrahendam censemus, ejusmodi eligas, qui iis, quos regere debebunt, non invisi, sed grati, prudentes, & fraternitatis amatores, adeòque componendis contentionum reliquiis, fovendæque omnium paci aptiores judicari possint. Quod quidem ut certiùs obtineamus, eorumdem omnium cathalogum, antequam in publicum prodeat, secretò ad Nos transmitti à Te volumus, ne qui fortè fallacibus, aut minùs exactis relationibus Tibi, qui longè positus singulos per Te satis nosse non vales, minùs idonei fortasse obtrudantur. Nos enim pro supremi Muneris nostri debito, ac singulari, qua Congregationem Vestram charitate complectimur, id omninò assequi volumus, ut Præfectorum deputatio, sicut & cetera, quæ ad prosperum Instituti vestri statum, atque incrementum pertinent, rectè disponan-

tur, omniaque, ut Apostolus monet, honestè, & secundùm ordinem fiant. Ità nempè intendimus honori, ac dignitati tuæ consulere, ut communi simul ejusdem Congregationis utilitati prospectum sit, statuendæque, ut par est, inter Vos, unitati spiritus in vinculo pacis. Hunc in finem omne Apostolicæ authoritatis nostræ subsidium, ac providentiam, Deo adjuvante, conferre parati sumus, & Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Januarii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Sex sacros Hispaniarum Antistites singillatim graviter admonet, ut quamdiù in illis partibus propter belli calamitatem insederint homines hæreticâ labe infecti, diligentissimè caveant, ne suo veneno illos Fideles corrumpant; & Pastoralis officii partes in tuendâ Orthodoxæ Religionis puritate solerter, ac strenuè obire curent.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Ecclesiæ N. N.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Etsi confidere debeamus Fraternitatem Tuam, cujus in obeundo Pastorali munere adeò commendata est vigilantia, operam, ac diligentiam suam in custodiendis creditis Ovibus eò præclariùs nunc temporis posituram esse, quò in majus discrimen propter perturbata Christianæ Reipublicæ tempora res sacræ cum humanis adduci videntur; Nos tamen, qui ex hac specula solicitudine pleni turbinem in perniciem spiritualis multorum salutis adventantem conspicimus, aut certè timemus, imminentis periculi admonendum Te esse ducimus, ut in eo avertendo studia tua acriùs impendas; sanè nunquàm magis timendum est, ne in Civitatibus, ac Regnis etiam benè, ac rectè institutis Christiana disciplina laxetur, frigescat charitas, periclitetur ipsa Religio, quàm cum in eis iræ, & bella exercentur, arma tractantur, militaria castra, à quibus exulare solet pietas, constituuntur; præsertim verò ubi in his diutiùs considerant homines hæreticâ labe infecti, qui profectò nihil antiquius habent, quàm Ecclesiæ unitatem, & Catholicæ Religionis integritatem disjungere, ac propè discerpere, parùm absimiles ab iis Militibus, qui inconsutilem Christi tunicam proscindere voluerunt. Hi quoniam eorum sermo, ut cancer serpit, immittere sensim satagunt in corda Fidelium suæ pravitatis semina, propositâ falsâ quadam libertatis specie, quæ tamen deterior est omni servitute, utpotè quæ incautos subjicit humani generis hosti, & Filios Dei sub tenebrarum potestate constituit. Cavere igitur accuratè debent, qui zelo animarum incenduntur, ac præsertim Episcopi, ne hujusmodi monstra Diœceses sibi commissas suo veneno, tum per consuetudinem, & alloquia, tum, quod deterius esset, per conciones, & execratos Rituum suorum usus corrumpant: in quo Te decet esse magnoperè solertem, ut inclyta ista Natio, quæ à constanti Orthodoxæ Religionis cultu summam sibi laudem conciliavit, à veteri gloriâ non declinet. Quanti itaque Dei honorem, quanti puritatem fidei, quanti animarum facis salutem, hortamur Te, ne de fervore tuo quidquam hac occasione remittas, sed imò magis studia, ac sedulitatem tuam intendas, memor exigen-

das esse è manibus Pastorum Oves Israel, quæ fortè eorum (quod absit) negligentià perierint. Aspiret Deus piis laboribus, atque conatibus tuis, dum Nos in optati eventus auspicium, Deum Optimum Maximum rogamus, ut compleat, atque perficiat uberi suorum munerum largitione Apostolicam Benedictionem, quam Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 29. Januarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

Quinque aliis Archiepiscopis, vel Episcopis Hispaniarum: Eodem exemplo.

ARGUMENTUM

Regi Christianissimo ortum Principis Majestatis Suæ Pronepotis amanter, & ex animo gratulatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Dopo aver rese le dovute grazie à Dio per il gran ristoro, che gli è piaciuto di dare alle presenti gravissime afflizioni della Chiesa colla felice nascita di un Principe Pronipote della Maestà Vostra, le rivolgiamo à Lei stessa per la notizia, che con tanta bontà hà voluto recarci di sì lieto successo, di cui certamente niun'altro poteva à Noi giungere più grato. Mentre però ce ne congratuliamo egualmente con la Maestà Vostra, che con la nostra Santa Religione, non lasciamo di porgere fervorosi, e incessanti voti à S. D. Maestà, perche si degni di benedire, e prosperare il nato Principe, e insieme di conservare per lunghissimi anni la Maestà Vostra, onde Ella possa educarlo in quei gloriosi sentimenti, che constituiscono la Sua Reale Persona, e Famiglia il più forte, e valido sostegno della Fede Cattolica; e con tutta la pienezza, e tenerezza maggiore del nostro Paterno affetto diamo alla Maestà Vostra l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud S. Petrum die 12. Februarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

curavit, ne sibi incumbentis Apostolici muneris partes aut ignorare, aut negligere videretur. Vides ergo, Venerabilis Frater, quantum (admissa ejusmodi novitate in maximum sanè Religionis Orthodoxæ dedecus, ac detrimentum vergente) de tuis laudibus, atque totius Germaniæ, deque Romanæ Ecclesiæ authoritate detraheretur, quin & de fama, & honore nostro, nisi pro commissi Nobis Pastoralis officii debito, deliberationi huic obsistere viribus omnibus conaremur. Quare explica tandem, atque exere prudentiam, pietatem, ac Religionis zelum, quibus Te abundè cumulavit Altissimus, ut si res nondum omninò peracta est, Apostolicæ Sedis Juribus, Catholicæque simul Fidei indemnitati prospici opportunè possit. Si verò, quod nonnisi gementes audiremus, transacta, atque ad exitum perducta fuerit, scias quodcumque eâ de re quomodolibet decretum, aut constitutum fuerit, ipso Jure nullum, irritum, invalidum, & inane esse, & habendum esse, itaut nemini ex eo aliquod Jus acquisitum fuisse, nec esse, minùsque ullo tempore acquiri posse censendum sit, atque ita sanè traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo authoritate decernimus, & declaramus; ac nihilominùs ad abundantiorem cautelam, & quatenùs opus sit, præmissa omnia si, ut præfertur, gesta sint, vel gerantur in futurum, eadem authoritate damnamus, reprobamus, rescindimus, irritamus, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacuamus cum omnibus inde secutis, & quæ in posterùm forsan attentari contigerit, ac insuper contra hujusmodi gesta, & gerenda, deque eorum nullitate coram Deo majori, quâ possumus, efficaciâ protestamur. Porrò hanc animi nostri declarationem, firmamque sententiam omninò volumus, & Fraternitati Tuæ præsentium tenore mandamus, ut in ipsis Imperii Comitiis palàm omnibus facias, & ad perpetuam Posterorum memoriam publicis etiam Imperialis Cancellariæ tuæ Actis inferas. Et Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater, peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 12. Februarii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Electori Coloniensi, quòd sacros Ordines, & Sacerdotium susceperit, amanter gratulatur, eumque ob varia, quæ ediderat, singularis pietatis argumenta meritis laudibus ornat. Illi deindè significat posse à quocumque malueril Catholico Antistite munus Consecrationis recipere, servatâ formâ Indulti à fel. rec. Innocentio XI. Ei aliàs concessi. Demum Pallium, quod postulaverat, Se Ipsi libenter traditurum pollicetur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Josepho Clementi ex Ducibus Bavariæ, Electo Coloniensi, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Non absimili eventu ab eo, quo literæ nostræ Nobilitati Tuæ seriùs, quàm debuissent, redditæ fuerunt, tuæ tum octavâ, tum vigesimâ quintâ proximè elapsi mensis Decembris ad Nos datæ cum iis, quæ postremâ ejusdem mensis, & Anni die Nobis conscripsisti, dilato illarum cursu, ad manus nostras insimul paulò an-

te pervenerunt, ut cumularetur gaudium nostrum, ex quo Te eisdem auspicatissimis diebus Sacros Diaconatus, & Presbyteratus Ordines suscepisse, primum verò Sacrum proximâ Circumcisionis Christi Domini solemnitate facturum uno, eodemque tempore cognovimus. Nec sine Dei Optimi Maximi suaviter omnia disponentis nutu contigisse Tecum advertimus, ut Diploma, quo Tibi terminum ad suscipiendos eosdem Sacros Ordines, & Episcopalem Consecrationem prorogabamus, isthùc non anteà afferretur, quàm Tu ad præfatos Ordines conscendisses, & fervore incensus ad ea, quæ muneri tuo congruunt, properares, ut nulla pio huic desiderio dilationis, aut moræ occasio interponeretur, Tuque interim ad propitiandum tuis Votis Deum, hoc perturbato rerum omnium statu, hostiam placationis pro Te, & Ovibus Ipsi offerres. Nec defuit Nobis uberioris lætitiæ argumentum, ex quo aliundè intelleximus Dilectum Filium Nobilem Virum Ducem Bavariæ, & Sacri Romani Imperii Principem Electorem, inclytum Germanum Fratrem tuum, Te Sacris primùm operante, astitisse, Sacramque Synaxim ex tuis manibus summâ consuetæ pietatis significatione sumpsisse. Dùm itaque suppetunt undequaque Nobis præcipua gratulationis argumenta, facere non possumus, quin debitis in Domino laudibus prosequamur tuum hoc præclarum studium, ac votum perficiendi ea omnia, quæ muneri tuo conveniunt, ut spirituale regimen creditarum Tibi Ovium assumere, earumque saluti Pastorali vigilantiâ prospicere possis. Ceterum, quod attinet ad ipsum Consecrationis actum, cum à fel. record. Innocentio XI. Prædecessore nostro in Diplomate confirmationis Electionis de Te factæ in Archiepiscopum Coloniensem indultum Tibi fuisse dignoscatur, ut à quocumque, quem malueris, Catholico Antistite, gratiam, & communionem Sanctæ Sedis habente, accitis, & in hoc assistentibus aliis duobus, vel tribus Catholicis Episcopis, similem gratiam, & communionem habentibus, munus Consecrationis suscipere valeas, id omne perficere juxtà ejusdem concessionis tenorem, servatisque ceteroquin servandis, pro libito poteris: Pallium verò de Corpore Beati Petri sumptum, quod extradi Tibi enixè, ac devotè postulas, libenti animo Tibi elargiemur, ubi per tuum ad id specialiter constitutum Procuratorem illud Tuo nomine in secreto nostro Consistorio à Nobis de more peti curaveris. Quæ fusiùs à Dilecto Filio Joanne Baptista Barone Scarlatto intelliges, dum Nos Deum precamur, ut Tibi coelestis suæ gratiæ incrementum tribuat, & in pignus charitatis, quâ Te mirificè prosequimur, Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 12. Februarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

AR-

ARGUMENTUM

Ducem Parmæ dignis extollit laudibus, quòd eximio studio, ac zelo ad avertenda à suâ Ditione Catholicæ Fidei detrimenta incumbat; Eumque, ut in egregio proposito constanter persistat, eterodoxorum Militum licentiam, & scandala, quantum poterit, coerceat, ac Episcopos ad munus suum obeundum non tam exemplo, quàm ope excitet, magnoperè hortatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Francisco Parmę, & Placentię Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Ubi inter præsentes notas nimiùm Italiæ calamitates, quæ bona, atque fortunas Populorum passim absumunt, nihil timendum esset Catholicæ Religioni, ingentes curæ, quas perferimus, non essent absque solatio, quandoquidem res Divinas, periclitantibus humanis, in tuto esse conspiceremus. Verùm quia meritò addubitandum est, ne Fides ipsa sensim in discrimen adducatur, ex quo hæresis, ut audivimus, vi, ac licentiâ militari freta usque adeò exultat, ut venenum suum non jam occultè foveat, sed palàm tentet, ac audeat effundere; Nos conquiescere nullo modo possumus, neque ullam Pontificiæ solicitudinis partem in tanto periculo omittere debemus. Est verò in primis efferenda à Nobis præcipuis in Domino laudibus eximia pietas Nobilitatis Tuæ propter studium, & operam huic ipsi causæ diligenter impensam; non enim ignoramus Te præcipuas curas in præcavendis, quantùm facultas erat, Catholicæ Fidei detrimentis ex tunc posuisse, cùm eterodoxi Milites contra omne jus, fasque, ac Te sanè invito, & reclamante, isthùc immissi fuerunt: quâ in re egregiè testatus es Te non segniorem esse in spirituali, quàm in temporali tuorum salute parandâ. Et quamvis dolendum sit tuos hujusmodi pios conatus propter ingruentia mala, quibus obsistere non potuisti, propè irritos cecidisse: non tamen propterea fraudandus es merito, nec remittendus est præclarus ille animi fervor, quem explicasti; sed acriori studio, quoad rectè fieri poterit, agere, atque eniti debes, ut eorumdem acatholicorum Militum compescantur scandala, ea præsertim, quæ mentes Fidelium corrumpere, pravisque doctrinis imbuere, atque inficere possunt. Et quoniam pro filialis tui in Nos studii præstantiâ gratum Tibi fore credimus charitatis nostræ stimulis ad cursum ultrò susceptum magis, magisque incitari, illud etiam à Te petimus, ut Episcopos ad munus suum obeundum alacriores tuo favore, tuâque ope, ubi res tulerit, efficias. Ita fiet, ut Deus, qui bonæ menti, ac salutaribus consiliis numquam deest, insidias, atque pericula ab Ovili suo procul arceat, & adversùs temporum difficultatem sua pascua fideli Populo servet innoxia. Parati interim omnia Pontificię charitatis testimonia reddere Nobilitati Tuę, Apostolicam Benedictionem eidem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 19. Februarii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Mechliniensi, ejusque Suffraganeis mandat, ut sub gravibus pœnis præcipiant Superioribus tam Secularibus, quàm Regularibus quorumcumque locorum sacrorum, & immunium in cujusque respectivè Diœcesi existentium, ne per integrum annum desertores Milites, vel cujuscumque alterius criminis reos in eadem loca recipere audeant.

Venerabili Fratri, Humberto Guilielmo Archiepiscopo Mechliniensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ex literis Fraternitatis Tuæ Bruxellis tertiâ decimâ die proximè elapsi mensis Januarii datis permolestè accepimus subesse hoc tempore in istis Partibus periculum gravium scandalorum ob consuetudinem inductam recipiendi passim intra Ecclesias, ac loca sacra, & immunia cujuscumque generis, vel etiam Sectæ criminosos homines, excessuum præsertim militarium Reos, vel etiam transfugas, ac desertores: quo fit, ut Officiales Militiæ, quorum non pauci sunt Acatholici, Juribus, ac Immunitati Ecclesiæ parùm, aut nihil tribuentes, extradi sibi hujusmodi homines tam audacter postulent, ut pœnas se de iisdem profugis in ipsis sacris locis sumpturos esse palàm minitentur. Et quamvis urgeat declinandi periculi ratio, non ideò tamen ab his, quæ per sacros Canones, & per fel. record. Gregorii XIV. Constitutionem sancita sunt, recedendum, aut derogandum esse ducimus Juri, ac Immunitati Ecclesiæ, nequidem quoad Hæreticos ipsos Militiæ adscriptos, qui præmeditati criminis Rei ad loca sacra confugerint, imò ob easdem, aliasque gravissimas causas bonum Ecclesiæ respicientes, neque congruere, neque expedire arbitramur demandare Fraternitati Tuæ, aut Episcopis suffraganeis tuis facultatem extrahendi hujusmodi criminosos homines à Locis immunibus, in quæ se receperint, eosdemque Officialibus suis extradendi. Idcircò æquius, atque consultius esse existimamus, ut tum Fraternitas Tua, tum Provinciales Episcopi, qui Tibi suffragantur, in suis respectivè Dioecesibus sub Præcepto injungant Superioribus tum Secularibus, tum Regularibus Ecclesiarum, ac sacrorum Locorum quorumcumque, etiam Conventuum, ac Monasteriorum, ne audeant per annum inde venturum excipere, aut in eisdem locis immunibus retinere Milites, sive desertores, sive cujuscumque alterius criminis reos, sub pœnâ suspensionis ab exercitio Ordinis, ac privationis Officiorum, ac Dignitatum, quin etiam inhabilitationis perpetuæ ad easdem, aut similia munera in posterùm obtinenda. Tibi interim, ac præfatis Episcopis suffraganeis tuis attributam esse volumus facultatem declarandi incursum earumdem pœnarum adversùs illos, qui Præcepto hujusmodi minimè obtemperaverint; dum Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Februarii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

AR-

ARGUMENTUM

Iniquas Pacis à Rege Poloniæ cum Svecorum Rege initæ conditiones, & amissam orthodoxæ Fidei latiùs propagandæ spem dolet. Ad ea adhibenda media, quæ eidem Poloniæ Regi quoad spiritualem salutem prodesse possint, paratum se exhibet, parique charitate, ac zelo in negotio promovendæ conversionis magni Principis ad Catholicam Fidem, cujus haud levem extare spem Cardinalis de Saxoniâ ad Sanctitatem Suam scripserat, se versaturum pollicetur.

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Intererat quidem plurimùm Catholicæ Religionis, ac publicæ salutis, ne quoad componendas perturbatissimas res Regni Poloniæ quidquam per Regem statueretur, antequàm ille eximiam tuam prudentiam, atque pietatem in consilium advocasset; non enim cogeremur modò dolere cumulatas calamitates, quæ ex captâ præcipiti per eum deliberatione imminent in præsens illi Regno, neque nova pericula, quibus ibi proponitur Orthodoxa Fides, non injurias, ac probra Regii nominis, non demùm Authoritatis nostræ, & Apostolicæ Sedis contemptum: quæ omnia mala secum attulisse videtur deterior bello Pax sub iniquis conditionibus per Regem ipsum paulò ante inita, atque confecta. Porrò cum ejus tractatus jam, ut dicebatur, absoluti, atque obsignati rumor ad Nos primum pervasisset, nullam ei fidem adhibendam esse duximus; adeò res à vero longè abesse videbatur: mox eodem rumore adhuc invalescente in admirationem maximam perducti sumus, donec re certiùs exploratâ summam, ac inexplicabilem molestiam contraximus, recurrente nimirùm statim menti nostræ eorum memoriâ, quæ pro asserenda ipsius Regis dignitate egimus; studia enim nostra, ac officia tum multa, tum maxima in hunc scopum impensa unà cum spe conceptâ lucri animarum, si contigisset Catholicam Religionem invehi in Regiones, undè à tanto jam tempore exulaverat, uno, eodemque casu interiisse perspeximus. Et quamvis his omnibus perpensis extenuetur quodammodò in Nobis opinio, quam de addictâ prorsùs, ac devotâ Pontificio nomini, & Apostolicæ Sedi ejusdem Regis voluntate antea gerebamus: Nos nihilominùs Tecum soliciti, ne Is, qui in ceteris omnibus sui adeò negligens videri voluit, & pravorum hominum inhæsit consilio, in apertum demùm spiritualis suæ salutis discrimen per eosdem impellatur, parati sumus ea media adhibere, quæ Ipsi in negotio spiritualis salutis præsidio esse possint, quemadmodum Tu ipse pro tua pietate, ac zelo omninò expedire existimas. Non absimili charitate versabimur in negotio promovendæ conversionis magni illius Principis, quem memoras, qui si superno lumine tactus velit seriò suam vocationem sequi, & ad gremium Romanæ Ecclesiæ, ejurato Schismate, convolare, & insigni exemplo suo gentem sibi subjectam secum adducere, summum amantissimæ Matri gaudium afferet, ejusque nomine à Nobis omni amoris, & honoris significatione excipietur. Cetera, quæ ad explicandum totum præsentem rerum Polonicarum statum Nobis significasti, pergrata Nobis acci-

derunt, & singulare tuum in Nos studium indè etiam perspeximus, cui perpetuis amoris nostri documentis respondere parati sumus, & Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Martii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

ARGUMENTUM

Paternam suam voluntatem erga Cæsarem disertè profitetur, seque Cæsarei animi sibi conciliandi cupidum ostendit; constantiâ tamen Summo Pontifice dignâ reiicit consilia nonnullorum, qui certas propositas conditiones, utcumque graves, accipiendas esse Sanctitati Suæ suadere conabantur, & Cardinali de Saxonia denunciat ejusmodi consiliorum authores esse admonendos, ut de Sua Sanctitate, deque Pontificiâ Dignitate, rectiùs sentiant.

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Nemini dubium est, quin Catholicæ Ecclesiæ utilitas, atque felicitas magnâ ex parte sita sit in fœdere Sacerdotii, ac Regni, hoc est in mutuo inter Romanum Pontificem & orthodoxos Reges, ac Principes consensu, atque concordiâ. Quod cum ipsi etiam Fidei, & Ecclesiæ hostes probè intelligant, abrumpi hoc vinculum maximè cupiunt, certi propitium sibi tempus adesse, cum advertunt deferbuisse in corde alicujus Principis amorem illum, quo decet omnes Ecclesiæ Filios communem Parentem excolere. Molestissimum propterea Nobis est malorum operâ factum esse, ut Majestas Cęsarea subesse sibi causas putet, propter quas ambigere debeat de nostrę in se voluntatis propensione, eoque nomine sui in Nos studii significationes remisisse aliquatenus videatur, cum tamen publicis rebus, & Religionis bono nihil tam in præsens expediret, quàm ut ipsa Nobiscum sensus, ac consilia sua conjungeret. Hinc perlibenter audivimus Te pro egregia virtute, ac singulari tuâ in Nos observantiâ sedulam operam posuisse in explicandâ, ac contestandâ opportunè syncerâ voluntate, ac paternâ benevolentiâ nostrâ ergà eamdem Majestatem, cui certè præclaro testimonio tuo Nos reipsâ, quoad rectè fieri poterit, & prout tulerit occasio, respondere omninò curabimus. Ceterum, si qui fortè isthic existimant æquum esse, ut Nos ad conciliandum Nobis (quod certè cupimus) tanti Principis animum, conditiones per eos propositas, utcumque graves, amplectamur, & præcipua Jura, veteresque prærogativas nostri muneris, & Apostolicæ Sedis, tamquam unicum redimendi amoris pretium, elargiamur: hos hortari par est, ut rectius de Nobis, deque nostrâ Dignitate sentiant; dum Nos enixè Deum rogabimus, ut eorum potiùs mentes ad consilia Christianæ Reipublicæ salutaria, & Cæsarei nominis gloriæ, ac pietati utiliora convertat. Tibi interim, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Martii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Episcopum Gandavensem Pastoralis Officii partes egregiè obeuntem meritis ornat laudibus, eumque, ut in pio proposito permaneat, hortatur, & Pontificiâ authoritate, ubi res tulerit, illi se adfuturum pollicetur. Plura deindè de præstanti virtute Comitis de Boussu Cathedralis Ecclesiæ Gandavensis Præpositi virtute, ac de Brugensis, & Antuerpiensis Ecclesiarum vacantium statu subdit.

Venerabili Fratri, Episcopo Gandavensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Cum ex ipsa temporum perturbatione præclara his, qui præsunt Christi ovibus, suppetat occasio, latiorque pateat campus proferendi Pastoralem zelum pro asserendâ Ecclesię indemnitate, ac Fidei integritate, confidimus Fraternitatem Tuam, ceterosque Belgii Episcopos debito fervore incensos hoc præsertim tempore esse omni studio evigilaturos, ne Ecclesiæ libertati, ac juribus quidquam detrahi hac occasione contingat, neve in corde Fidelium puritas orthodoxæ Religionis, quæ Acatholicorum consuetudine decolorari facilè potest in tanto publicarum æstu rerum, ac malorum ingruentiâ, ullâ ex parte obumbretur. Et id quidem de tuâ virtute eò alacrius Nobis pollicemur, quò magis compertum habemus ex his, quæ noster in istis Partibus Internuncius Nobis non semel significavit, Te muneris tui partes tam sedulò, ac egregiè hactenùs obiisse, ut nedum lætari, debitisque in Domino laudibus hanc tuam insignem vigilantiam, ac prudentiam prosequi debeamus: sed meritò sperare possimus Te deinceps non minori diligentiâ in officio perstiturum. Nos certè, qui Tibi adesse, atque aspirare iis, quibus licuit, mediis, atque viis anteà non prætermisimus, parem ergà Te voluntatem, ubi res feret, explicare in posterùm curabimus. Libenter interim ex tuis literis agnovimus comprobari præclaro tuo testimonio opinionem sanè favorabilem, quam de præstantibus dotibus Dilecti Filii Comitis de Boussu Cathedralis istius Ecclesię Præpositi animo præconcepimus, quod tuum officium, utpotè non exigui apud Nos ponderis, fructu vacuum esse pro occasionum eventu non patiemur. Ceterum illud Tibi persuasum esse cupimus versari continenter ob oculos mentis nostræ præsentem Brugensis, & Antuerpiensis Ecclesiarum statum, quas quidem Ecclesias, Pastorum solatio hoc tempore destitutas esse magnoperè dolemus, ac proindè cogitationes nostras in hunc scopum frequenter intendimus, soliciti Antistites ipsis præficere, qui spirituale earumdem regimen eâ, quâ par est, pietate, constantiâ, ac sedulitate sustineant. Pontificii amoris pignus Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 19. Martii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Agit de Pontificio Militari præsidio, quod in Mantuanâ Civitate constitui illius Dux à Suâ Sanctitate postulaverat, & de nonnullis, quæ ejusmodi consilium perturbabant.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Ferdinando Carolo Duci Mantuæ.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Perspectum est Nobilitati Tuæ, quòd ubi primùm tuo nomine Nobis significatum fuit optari à Te vehementer, quò rebus tuis in tanto bellorum impetu, quo universa Italia tot jam annos miserè concutitur, consultum esset, ut tua Civitas Mantuæ, dimisso quovis extero præsidio, nostris Militibus communiretur (confidebas enim, nec immeritò, Te communis Patris fidei, ac clientelæ commissum omnem suspicionem propensionis in alterutram dissidentium Principum partem à Te facilè amoliri posse.) Nos nedùm desiderio tuo pronas aures præbuimus, sed cum id absque eorumdem Principum consensu perfici non posset, opem Tibi nostram apud ipsos polliciti sumus, moxque actu præstitimus. Siquidem egimus seorsim cum Dilectis Filiis Nostris S. R.E. Cardinalibus de la Tremoille, & Grimano, quatenùs hujusmodi assensum neutri obfuturum à Cæsareâ, & Christianissimâ respectivè Majestatibus obtinere, explicato desiderio nostro, curarent; & quamvis uterque eorum hanc provinciam alacriter, ac libenter susceperit, & non multò post ex his, quæ eidem Cardinali de la Tremoille Rex Christianissimus rescripsit, spes esset Ipsum consiliis nostris facilè esse adhæsurum, ex parte tamen Majestatis Cæsaræ Cardinalis Grimanus, sæpius à Nobis requisitus, nullum se ad ea retulisse ab Aula responsum testatus est. In hoc rerum statu molestum Nobis fuit audire ea, quæ inter ipsas Partes tanto tuarum rerum incommodo, tuoque nomine, ac ratione prætermissis, transacta sunt, ex quorum notitiâ magna certè ingentibus curis nostris facta est accessio propter paternam charitatem, & singularem benevolentiam, quâ Te prosequimur; ne tamen tanti momenti negotium, quod certè Nobis summoperè cordi est, destituamus, urgentissimis officiis rem eandem diligenter promoveri mandamus apud Majestatem Cæsaream, quemadmodùm à Dilecto Filio Nostro Raynutio S. R. E. Cardinali Pallavicino fusiùs intelliget Nobilitas Tua, cui lætiores rerum vices à Deo enixè precari non omittemus; & eidem Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 26. Martii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cardinali de Saxonia, uti Archiepiscopo Strigoniensi, & Hungariæ Primati, enixè injungit, ut quibusdam gravibus attentatis per laicam, ac illegitimam Potestatem in eodem Regno in rebus Ecclesiasticis fortiter obsistat, & Ecclesiæ libertatem strenuè tueatur.

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noster, salutem &c. Solicitudinem nostram, ac zelum tuum magnoperè incendere debent ea, quæ in manifestum Authoritatis Ecclesiæ contemptum attentata nuper fuisse dicuntur in Regno Hungariæ per nonnullos rerum novarum Auctores, qui post gravissimas turbas adversùs legitimam, Regiamque Potestatem ibi excitatas, quas acriùs in dies vi, & armis urgere pergunt, sacra etiam Ecclesiæ Jura, veluti manu ad Dei Arcam temerè extensa, attingere, atque usurpare non sunt veriti. Fertur enim prodiisse in illis partibus Edictum quoddam, quo nedùm nominandi, aut præsentandi ad Beneficia, prout servatur in Patronatu Laicorum, sed conferendi etiam eadem Beneficia, unà cum temporali, ac spirituali ipsis annexâ Jurisdictione, instituendi prætereà, ac destituendi, declarandi scilicet, quòd Beneficia etiam in præjudicium obtinentium, si visum fuerit, vacent, aut tanquam vacantia habenda sint, Jus, ac plenam dispositionem, omnimodamque Jurisdictionem ei, qui in illo Regno publicæ rei præficitur, competere tam falsò, quàm temerè asseritur; ac deinde per idem Edictum denunciatur modernum Præpositum Scepusiensem, proptereà quòd confœderationi, ut vocant, & constituto ab eodem rerum Hungaricarum Moderatore obsequi detrectavit, atque inde recessit, à Jure, quod habebat in eadem Præpositurâ, excidisse: quo nomine iis, ad quos pertinet, injungitur, ut Administratori pari modo designato, in Præpositi locum, ut dicitur, suffecto, tanquam Superiori, atque Prælato observantiam, honorem, atque obedientiam in posterùm adhibeant, ac præstent. Cum verò nemini, cui vel parùm notæ sint Leges, & Constitutiones Ecclesiæ, incompertum sit hujusmodi asserta omni veritatis, ac justitiæ titulo destitui, & mandata Capitulo, ac Clero Scepusiensi, ut asseritur, per præfatum Edictum directa ex defectu legitimæ potestatis nullius esse roboris, itaut supervacaneum esse videatur quemquam de eorum invaliditate, quam præseferunt, admonere; quia tamen uno, eodemque tempore supremam Ecclesiæ Authoritatem, ac Regiam Cæsareæ Majestatis Dignitatem, Tuique ipsius jura propter Primatis munus, quod cum Ecclesiâ Strigoniensi in Hungariæ Regno obtines, lædi ea in re conspicimus, congruum esse duximus Te, à quo semper digna Magno Ecclesiæ Antistite pietatis, ac vigilantiæ argumenta Nobis pollicemur, hisce nostris admonere, ut ubi facultas erit, hujusmodi conatibus fortiter obsistas, ac libertatem Ecclesiæ adversùs intrusos per laicam, atque illegitimam potestatem, eâ, quâ soles, virtute tuearis: quod Te sedulò facturum confidimus, & Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Aprilis 1707. &c.

ARGUMENTUM

Summam molestiam perceptam ex ingressu, & statione ingentis manus Militum exterorum in Legatione Ferrariensi, & parem ex opposito lætitiam, quam susceperat ab exitu eorumdem Militum è finibus Ditionis Ecclesiasticæ, explicat Cardinali Astallio Legato Ferrariensi, cujus singularem prudentiam, ac virtutem eâ præsertim occasione testatam multis laudibus effert.

Dilecto Filio Nostro, Fulvio S. S. Cosmę, & Damiani Diacono, S. R. E. Cardinali Astallio nuncupato Legato Ferrarię.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Ubi primum audivimus magnam exterorum Militum manum in Ecclesiasticam Ditionem immissam in istis partibus consedisse, dolori intimo, quo perpensâ Populi nostri afflictione perculsi sumus, solatium, atque præsidium ab Eo quæsivimus, in quo confidere Nos oportet, ac illas ipsas, quas tum quidem sacrorum temporum ratio suggerebat, Ecclesiæ voces usurpantes, inter vestibulum, & Altare cum Sacerdotibus Domini ploravimus dicentes: *Parce Domine, parce Populo tuo: & ne des hæreditatem tuam in opprobrium, ut dominentur eis Nationes*. Graviùs siquidem eorum, quos regendos, tuendosque suscepimus, premebamur angustiis, quàm iis, quibus tunc temporis tenebamur, ægritudinis molestiis, ac urgebat Nos longè magis animi, quàm corporis solicitudo, incensa præsertim zelo Apostolicæ charitatis ob justum metum, ne cum temporali spiritualis nostrorum salus periclitaretur; quibus omnibus accedebat cura non levis orta ex stimulo, ac debito asserendæ nostræ authoritatis, cui, si ea processissent, aut invaluissent, parùm sanè consultum videbatur. Quæ cò dicimus, Dilecte Fili Noster, ut intelligas quàm libenter ex tuis modò literis percipiamus eosdem Milites è nostris demum finibus excessisse, & quàm gratum Nobis accidat officium, quo gratularis, quòd ab hisce difficultatibus, majorumque malorum periculis, nullo supremi Juris, quod in Pontificia Ditione Nobis competit, nullo etiam Dignitatis, quam pro munere Christi Vicarii, quod, licet immerentes, gerimus, dispendio Nobis Dei ope contigerit emergere. Quâ in re cum non exigua Tibi laus ob singularem, eximiamque prudentiam, quam in declinandis, quoad fieri potuit, aut imminuendis hujusmodi malis adhibuisti, omnium testimonio debeatur, par esse ducimus Tibi denunciare cumulatam esse hoc nomine præter modum benevolentiam ergà Te nostram, auctumque esse in Nobis desiderium explicandi Tibi reipsâ, prout occasio tulerit, quanti faciamus egregiam virtutem tuam, Dilecte Fili Noster, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 9. Aprilis 1707. &c.

Digitized by Google

ARGUMENTUM

Mandata quædam Regis Christianissimi pro regimine Conventuum Ordinis Fratrum Eremitarum Discalceatorum S. Augustini, tamquam ab illegitimâ authoritate profecta, sibi probari non posse Majestati Suæ significat, & Pontificiam eâ in re mentem Illi à Nuncio Apostolico disertè exponendam esse subjicit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Eximia Majestatis Tuæ jam dudum Nobis perspecta pietas facit, ut ea, quæ ad Pastorale munus Nobis divinitùs creditum, simulque ad animæ tuæ salutem, & conscientiæ tranquillitatem pertinere cognoscimus, Majestati Tuæ fidentiùs aperiamus. Quare cùm à nonnullis, qui zelum Dei fortè habent, sed certè non secundùm scientiam, suggestum Tibi esse intellexerimus, ut quædam tam in Parisiensi, quàm in aliis Provinciæ Franciæ Conventibus Fratrum Eremitarum Discalceatorum Ordinis Sancti Augustini authoritate tua fieri præciperes, quæ etsi recto, ac felici religiosæ illius Congregationis regimini conducere videntur, tamen cum prorsùs illegitima, quin, & à receptis Ecclesiæ moribus abhorrente viâ peracta fuerint, & necessariâ firmitate carere necesse est, & probari Nobis, salvis canonicis Sanctionibus, & hujus Sanctæ Sedis dignitate, minimè possunt. Propterea Venerabili Fratri Augustino Archiepiscopo Amasiensi Nuncio apud Te nostro mandavimus, ut Majestati Tuæ animi nostri sensum, totiusque negotii momentum uberiùs exponat; non dubitantes quin Majestas Tua, ubi pro singulari animi sui æquitate, ac sapientiâ rem seriò perpenderit, libenter passura sit, ut quem suscepti consilii sui finem sibi statuerat, eum, salvis Ecclesiasticæ potestatis juribus, & quæ minùs validè gesta sunt, penitùs rescissis, & abrogatis, consequatur. Atque ità regulari Disciplinæ, quæ profectò Nobis non minùs, quàm Majestati Tuę cordi esse debet, reparandæ rectiùs, atque adeò firmiùs prospicietur, ac omnia, ut Apostolus monet, non modò honestè, sed & secundùm ordinem fient. Ac Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 12. Aprilis 1707. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Coloniensi S. R. I. Principi Electori Pallium mittit, cujus mysticas significationes Illi disertè explicat, ac simul insigne munus particulæ Ligni Sanctissimæ Crucis crystallinâ thecâ inclusæ Ipsi elargitur.

Venerabili Fratri, Josepho Clementi, Archiepiscopo Coloniensi, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Deferet ad Fraternitatem Tuam has nostras literas Dilectus Filius Abbas Alexander Clemens Scarlattus, cui injunximus, ut cum primùm Te adierit, sit Tibi luculentus testis Pontificiæ nostræ ergà Tè benevolentiæ. Quâ occasione opportunum esse duximus eidem, utpotè Procuratori à Te specialiter constituto ad petendum à Nobis Pallium Archiepiscopale, extradere hoc Insigne sublimis illius Ordinis, ad quem aspirante, ac benedicente Domino conscendisti; quod quidem Pallium confidimus à Te, quâ es pietate, ac zelo, exceptum, habitumque iri non tam, ut ornamentum excelsi in Ecclesiâ Gradus per Te nuper adepti, quàm ut documentum Pastoralis Officii, quod suscepisti; ex candido siquidem ovium vellere contextum, & de Altari, sub quo SS. Apostolorum Corpora quiescunt, desumptum eatenùs sacrorum Antistitum humeris imponitur, quatenùs illi, qui eo decorantur, intelligant debere se boni Pastoris exemplo ovibus sibi creditis piâ solicitudine succollare. Vota interim nostra sunt, ut quod Tibi à Nobis perlibenti animo traditur, sit Tibi multæ lætitiæ, multæque felicitatis auspicium; cupimus enim Tibi quodammodò respondere gaudium, quo per Te afficimur, quoties audimus Te Ecclesiastica munia eodem devotionis fervore obire, quo ad sacros Ordines dudum promoveri curasti. Accipies præterea per manus ejusdem Abbatis (cujus operâ, ac fide Nobis perspectâ, Tibique probata libenter utimur) munus, quod ad Te mittimus, Crucis mole quidem exiguæ, multi tamen faciendæ, quatenùs confecta est ex segmento salutiferi illius Ligni, in quo Christus Dominus Redemptionis nostræ pretium exsolvit; hanc verò crystallinâ thecâ in Crucis pariter figuram conformatâ, & aliqualiter ornatâ concludi, & circumducto serico purpureo filo obsignari fecimus, quò certior sis Te sacri, salutarisque illius depositi, cujus custodes esse gloriamur, participem per Nos effectum fuisse; quibus demum amoris nostri documentis adiicimus Apostolicam Benedictionem, quam Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 7. Maii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Turbas in Regno Hungariæ excitatas nondum sedari, & attentata in rebus Ecclesiasticis in dies augeri vehementer dolet. Zelum Cardinalis de Saxonia tot, tantisque malis opportuna remedia excogitantis laudat, piumque illius propositum pastoralibus adhortationibus confirmat, ac urget.

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S.R.E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Dolenda planè est præsens luctuosa nimis rerum Hungaricarum facies, qualem eam esse ex tuis ad Nos literis agnovimus, nec satis improbari possunt prava eorum consilia, qui cum videant Regnum propè universum propter turbas in eo excitatas, & arma contra Regiam, & legitimam potestatem suscepta, & tot jam annos tractata, in graves calamitates devenisse, ac in majores prolapsurum esse intelligant, malunt tamen bona, ac fortunas Populorum belli tam exitialis incendio absumi, & tantùm Christiani sanguinis effundi, quàm cervices flectere, ac se subdere Cæsareæ Majestati, cujus Nos quidem authoritatem câ in re tam temerè lædi permolestè ferimus. At execrabile prorsùs est, quod illi ipsi Sacra etiam adorti sint, & Catholicam Religionem, cujus cultu Regnum illud tamdiù floruit, perturbare modò non vereantur; nam quòd Hæreticis æquè, ac Catholicis, aut fortè plus illis, quàm istis tribuant, iniquum prorsùs est; nec temeritate vacat, quòd de ipsis Sacerdotiis Laici, ut sunt, pro arbitrio disponere velint, ac jus destituendi, ac instituendi in eis usurpent, quod contigisse nuper audivimus circa Præposituram Scepusii. Quoniam verò charitas, ac solicitudo Pastoralis tum maximè incendi debet, cum spiritualis crediti Gregis salus in summum discrimen adducitur, & angustiæ, ac difficultates undique occurrunt, gratulati sumus, ubi ex eisdem tuis literis deprehendimus Te eâ virtute esse, ut animum propterea non despondeas, sed media sedulò excogites, Virosque authoritate præstantes, probatæ fidei, ac pietatis adhibere statuas, ut ea mala, quantùm fieri potest, compescantur, aut certè imminuantur; de jure enim, quod Tibi competit, tamquam Archiepiscopo Strigoniensi, & Primati ejus Regni authoritate Apostolicâ constituto, utcumque illud oppugnari videatur, ambigendum Tibi non est, cum præsertim nunc primùm non contigerit, quòd Antistites exteræ Nationis illi Ecclesiæ præfuerint. Quòd verò attinet ad folia, quæ Cleri Hungarici nomine tam falsò, quàm temerè Cæsari directa fuerunt, intelliges nullam de eis rationem habendam, cum ad vanos metus ingerendos confecta sint; scire tamen Te volumus nihil hujusmodi ad manus nostras pervenisse; gratum autem Nobis fuit ex posterioribus tuis literis cognoscere Capitulum Strigoniense epistolâ illâ, cujus exemplar ad Nos misisti, palàm denuntiare voluisse ea scripta se inscio, prodiisse, atque à se omninò improbari. Nos interim pro summâ charitate, quâ Te prosequimur, Deum enixè precabimur, ut det Tibi perficere, quæ pro tranquillitate, ac salute commissi Tibi Gregis meditaris, & in bonorum omnium auspicium Apost. Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Dat. Romæ apud S. Petrum &c. die 15. Maii anno 1707. &c.

ARGUMENTUM

Cardinalem de Portocarrero Archiepiscopum Toletanum graviter arguit, quòd, Apostolico beneplacito neglecto, consensum præbuerit solutioni pecuniæ, quam Rex Catholicus ab Ecclesiis Hispaniarum postulaverat in sumptus belli; Eumque, ut quibus poterit, mediis perniciosum exemplum è medio tolli, læsamque Ecclesiasticam Immunitatem sarciri curet, seriò adhortatur.

Venerabili Fratri Nostro, Ludovico Episcopo Prænestino, S.R.E. Cardinali de Portocarrero nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater Noster, salutem &c. Quò propensior est nostra in Te voluntas, & quò præclariùs de tuâ virtute sentimus, eò molestiùs audivimus, quòd cum nuper Rex Catholicus petiisset commodari sibi, pendique ab Ecclesiis Hispaniarum in sumptus bellicos vicies centena millia nummorum, Circumspectio Tua, & Capitulum Toletanum consenserint pro parte sibi contingente solutioni, nullo tamen priùs obtento beneplacito Apostolico, quod necessariò ad id prærequiri Sacrorum Canonum authoritate sancitum est, ut satis liquet ex Capitulo: *Non minùs*: & ex Capitulo: *Adversùs*: de Immunitate Ecclesiarum. Fertur intereà, Te annuente, conventum fuisse, ut quò celeriùs pecunia vi dicti consensus ab Archiepiscopali istâ, & Capitulari Mensâ in eamdem summam conferenda cogi, & exolvi posset, ea desumeretur ex Depositis, quæ eroganda erant in pias causas, cum pariter obesset, quò minùs id liceret, similis Apostolici beneplaciti defectus, accessisse nihilominùs tuam, & ejusdem Capituli promissionem de reficiendis, & integrandis eisdem Depositis, ubi pecuniæ tantumdem exigi non posset ex proventibus ad ea sarcienda à Fisco Regio adscriptis. Hùc pertinet, quòd Clerum, cujus res agebatur, non legitimè priùs convocatum, non sententiam rogatum, irrequisitum, & inauditum obstrinxeris tum ad solutionem præscripti oneris, tum ad refectionem memorati Depositi. In quibus omnibus, cum Ecclesia manifestè læsa quoad Jura, ac Immunitatem reparari omninò postulet, Nosque etiam, ob neglectam in hisce conventionibus authoritatem nostram, conquiescere nequeamus, omni studio à Te petimus, & pro Jure nostro requirimus, ut, quibus poteris, mediis satagas congruum, ac celere hisce malis remedium afferre, & absurda tam gravia delere. Oportet enim, & Tua in primis interest, solicitum esse, ne Te insignis istius Ecclesiæ regimen obtinente, constabiliantur isthìc, & demandentur ad consequentes ætates exempla parùm custoditæ Ecclesiasticæ Potestatis, ac Immunitatis, quæ non usquequaque consentire videntur cum singulari pietatis, ac zeli laude, quam non uno nomine, nec sanè vulgaribus argumentis es consecutus; quod Te certè curaturum pro tuo munere, & ad levamen etiam animi nostri confidimus, Venerabilis Frater Noster, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 21. Maii 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Episcopum Malacitanum laudat, quòd pecuniam à Rege Catholico mutui nomine expetitam Clero suo præscribere detrectaverit, nisi consultâ priùs Sede Apostolicâ, ac Pontificio obtento beneplacito; Eum deindè hortatur, ut Nuncium Apostolicum adeat, cui opportuna mandata, ac necessarias facultates pro ejusmodi negotii expeditione jam tribuisse subdit.

Venerabili Fratri, Joanni Francisco Episcopo Malacitano.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Agnovimus quidem ex Fraternitatis Tuæ literis præstantiam tuæ charitatis, quæ Te valdè solicitum reddit de publicis malis, ac de gravibus incommodis ex diuturno bello in istud Regnum inductis; sed multò magis suspeximus, ac commendavimus zelum à Te hac occasione pro libertate Ecclesiæ explicatum, dum nihil statuendum, ac præscribendum esse duxisti Clero Malacitano quoad ea præstanda subsidia, quæ sub mutui nomine ab Ecclesiis Hispaniarum ex parte Catholici Regis nunc temporis expetuntur, nisi consultâ priùs Apostolica Sede, ac nisi obtento desuper beneplacito nostro, quod omninò servandum esse in hujusmodi casibus Sacrorum Canonum authoritate constitutum esse dignoscitur. Nos itaque probè expenso præsenti rerum istarum statu, agnitoque causæ satis superque notæ momento, judicavimus annuendum esse hujusmodi petitioni, ac facultatem concedendi beneplacitum nostrum tribuimus Venerabili Fratri Antonio Felici Archiepiscopo Damasceno Nuncio apud eumdem Regem nostro, qui propterea pro ejusdem negotii expeditione erit tuo, ejusdemque tui Cleri nomine adeundus. Verùm congruere nequaquam existimavimus, ut quò pecunia, quæ pro parte vestrâ conferenda est, in summam à Te, ac à Clero isto expetitam, paratior sit, & statim suppeditari possit, attingantur Deposita, quæ isthic in commodum piarum causarum custodiri dicuntur, cum Nobis satis exploratum non sit, undenam ea Deposita processerint, aut cui præsertim pio loco, aut operi addicta sint, aut quid demùm hactenùs obfuerit, quò minùs in eos usus, in quos asservabantur, fuerint erogata. Quæ sanè omnia oporteret Nos exploratiùs nosse, ut super his maturè deliberare, atque eorumdem distractioni assensum nostrum liberè præbere valeremus. Quòd si tamen celeriori ope publicæ res opus habere videantur, licebit Vobis, ipso nostro Nuncio annuente, quem propterea necessariis facultatibus communivimus, tantùm æris alieni super bonis Ecclesiæ contrahere, quantùm res præsens exposcet, ut ab eodem Nuncio fusiùs percipiet Fraternitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 31. Maii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

AR-

ARGUMENTUM

Benigno excipit animo filialis observantiæ significationes Monialium Ordinis Visitationis B. M. V. Annesii in Sabaudia, tum etiam Stolam bombycinam auro intextam ab ipsis sibi dono missam. Preces verò earumdem de peculiari cultu Apostolicâ authoritate instituendo erga Sacratissimum Cor D. N. I. C. examini Sacrorum Rituum Congregationis se subjecisse rescribit.

Dilectis in Christo Filiabus, Præpositæ, & Monialibus Ordinis Visitationis Beatæ Mariæ Virginis Annesii in Sabaudiâ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilectæ in Christo Filiæ, salutem &c. Iteratas filialis vestræ erga Nos observantię significationes literis vestris per Religiosum Virum Nobis nuper redditis devotè explicatas libenter suscepimus, & unà cum eis oblatum Nobis vestro nomine munus Stolæ bombycinæ auro intertextæ, quæ per se quidem Nobis grata, quatenùs à Vobis profecta, tum demùm gratior evasit, cum intelleximus eam confectam fuisse ex parte quadam strati illius, in quo diù jacuit Sacrum Corpus Sancti Francisci de Sales vigilis, dum vixit, invictique istius Ecclesiæ Pastoris, ac Ordinis vestri Institutoris eximii, ut ex adjecto Venerabilis Fratris Michaelis Gabrielis Episcopi Gebevensis testimonio cognovimus. Atque utinam contingat Nobis, aspirantibus auspiciis vestris, spiritum sacri illius Antistitis, qui Divino amore incensus omnibus omnia fieri curavit, cum Sacerdotali ornamento, quo Nos auxistis, induere. Vestrum tamen est assiduis precibus tantæ charitatis fervorem, & zelum, æmulatorem insignis zeli, quo Ille flagravit, Nobis à Deo indesinenter exposcere, in quo decet Vos tantò magis esse solicitas, quantò graviores sunt curæ, quibus modò in hoc perturbatissimo totius rei Christianæ statu, & in tantis, quibus Ecclesiæ navicula jactatur, fluctibus, proximè attingimur, & continenter impetimur. Verùm ne hoc à Vobis pietatis officium requirentes, & pro vestro in Nos studio referre sperantes, præterire videamur id, quod tantoperè exoptare scribitis, ut scilicet in spirituale Fidelium, pręsertim verò Instituti vestri solatium, peculiaris cultus erga Sacratissimum Cor Jesu Christi Redemptoris nostri in Ecclesiâ, approbantibus Nobis, instituatur: scire Vos volumus preces hujusmodi vestras subjisse jampridem, & (ubi è re esse propter adjectas à Vobis nuper rationes dijudicabitur) iterùm subituras examen in Congregatione Sacrorum Rituum, sed probè interim, ac piè facitis, dum hæc vota vestra, & omnem, quam de promovendo hoc cultu suscepistis, solicitudinem, Divinæ voluntati subjicitis, certæ æquanimiter expectare judicium maturè, ac providè deliberantis Ecclesiæ, quod aliud non est, quàm rectâ, & compendio quodam ad ipsum Cor Domini pertingere. Nihil sanè gratiùs hoc obsequio præstare potest Anima fidelis Cœlesti Sponso, qui in sacris literis, ut mystico ostendat eloquio Dilectam simplici præsertim, ac humili mentis obtutu, & flexibili quadam animi, ac desideriorum docilitate gratiam apud se invenisse: *Vulnerasti*, inquit, *cor meum, Soror mea Sponsa, in uno oculorum tuorum, & in uno crine colli tui*, quo pariter nomine probari meruit Propheta, de quo Dominus: *Inveni David Filium Jesse, Virum secundùm cor meum*,

qui

qui faciet omnes voluntates meas. Atque hæc in commendationem devotionis, ac obedientiæ vestræ dicta esse volumus, Dilectæ in Christo Filiæ, quas cœlestis gratiæ rore perfusas esse cupimus, in cujus boni auspicium Apostolicam Vobis Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quartâ Junii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

A' Cardinali de Lamberg petit, ut consilium à nonnullis susceptum constabiliendi in Civitate Lyncii Seminarium pro Nationibus Septemtrionalibus diligenter promovere, omnique ope juvare velit.

Dilecto Filio Nostro, Jo. Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S.R.E. Cardinali de Lamberg nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Cum dignum præcipuâ in Domino laude esse existimemus consilium à nonnullis, ut audivimus, nuper susceptum constabiliendi in Civitate Lyncii in Austriâ Seminarium pro Nationibus Septemtrionalibus, cujus Alumni purâ, ac catholicâ doctrinâ, probis, honestisque moribus, bonis etiam artibus imbuantur, ac ita demum efformentur, ut in Patriam aliquando reduces, tum exemplis veræ, ac solidæ pietatis, tum monitis salutis compendio esse possint Catholicæ Religioni, credimus vigilantiæ, ac solicitudinis nostræ esse partes promovere tam insigne Institutum, eique opem, atque præsidium Eorum, qui authoritate præstant, officiis nostris conciliare. Diligenter itaque à Te petimus, ut quibus in rebus adesse, ac opitulari posse intelliges pio huic operi, quatenùs feliciter provehatur, atque incrementum in dies majus suscipiat, id præstes eâ animi alacritate, ac zeli præstantiâ, quam in his, quæ Dei honorem respiciunt, præclarè semper explicas: quod quidem non tam hortatu nostro, quàm tuâ sponte, atque intuitu cumulandi tuum apud Deum meritum, à Te factum iri confidimus, Dilecte Fili Noster, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ quartâ Junii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Cum perspectum habeamus, præstantem esse Fraternitatis Tuæ zelum pro dilatatione Catholicæ veritatis, cumque etiam probè intelligamus profuturum esse admodùm ad propagandum ejusdem cultum apud eas Nationes, in quibus latè grassatur hæresis, Seminarium illud, quod pro Regnis, ac Provinciis Septemtrionalibus in Civitate Lyncii in Austriâ præclaro, ac pio quorumdam studio nuper est institutum, si modò constabiliatur, atque augeatur, cum certè sperandum sit, quòd Alumni illarum Nationum, qui solida orthodoxæ Religionis principia in eo hauserint, alios, atque alios, cum ad propria reversi fuerint, lucrari possint, & ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ perducere; Nos, qui tanti boni spe incendimur, eam fundationem Tibi magnoperè commendatam esse cupimus, quatenus tuâ authoritate, ac favore promoveas illius incrementum. Et licet stimulis opus esse non arbitremur in his, quæ ad amplificandam Divini nominis gloriam pertinent, credimus tamen gratum Tibi fore pietatem tuam solicitudini nostræ jungere, & novum interim argumentum tuæ egregiæ voluntatis Nobis præbere, qui vicissim multa Pontificiæ nostræ charitatis testimonia deferre parati sumus Fraternitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ quartâ Junii 1707. &c.

Archiepiscopis Treviren., & Salisburgen. & Episcopo Tridentino: Eodem exem.

ARGUMENTUM

Monasteriensis Ecclesiæ utilitatem, & commoda diligenter commendat novo illius Episcopo Francisco Arnoldo, eumque ad reparanda damna ex diuturnâ vacatione in ipsam invecta impensè hortatur; grati deindè animi significationes, quas pro collato Pastorali munere Sanctitati Suæ detulerat, perlibenter excepisse rescribit.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ubi Fraternitatem Tuam insigni Ecclesiæ Monasteriensi authoritate nostra præfecimus, quod contigit die octavâ decurrentis mensis Junii, Nobis ipsis in secreto nostro Consistorio, honoris gratiâ, proponentibus, commodum, & utilitatem ipsius Ecclesiæ ex unâ, ex aliâ verò parte præstantes tuas virtutes præ oculis habuimus, & firmam in Domino spem concepimus Te cumulatis, & am-

plio-

plioribus in dies perſpectæ tuæ vigilantiæ, ac pietatis argumentis præclaro noſtro de Te judicio eſſe egregiè reſponſurum; Et ſanè non deerunt Tibi occaſiones explicandi tuum zelum pro decore Domus Dei, & pro indemnitate Jurium Eccleſiæ, proque integritate, atque incolumitate Catholicæ Religionis in iſtis partibus, cum addubitari meritò poſſit non levia damna ex diuturnâ ejuſdem Eccleſiæ vacatione contigiſſe, quibus quidem damnis reparandis Te ſeriò daturum eſſe operam confidimus, cum Tibi ſatis compertum ſit præcipuas Paſtoralis ſolicitudinis partes eſſe, quod perierat, requirere, quod abjectum erat, reducere, & quod confractum fuerat, alligare. Ceterùm quàm libenter exceperimus præclara tua officia, & uberes devotæ voluntatis, & grati animi ſignificationes, quas pro collato Tibi Munere Nobis obtuliſti, tum etiam actum improbationis tum tuo, tum Capitularium Monaſterienſium nomine factum circa ea, quæ in negotio electionis minùs canonicè peracta fuerant, fuſiùs agnoſces ex Dilecto Filio Theodoro Holter Officiali Paderbornenſi ad Te reduce, qui ob ſingularem erga Te fidem, atque integritatem, & ob ſedulam operam hìc in Urbe tuis negotiis impenſam, peculiarem ſanè commendationem promeretur. Ex Diplomatibus autem noſtris, quæ ab eodem excipies, intelliges Nos petitionibus tuis, poſthabitâ omni difficultate, quoad retentionem eorum, quæ obtinebas, alacriter annuiſſe, nec imparem voluntatis propenſionem in Nobis deprehendiſſes favore ejus, quem augeri poſtulabas Canonicatu Monaſterienſi, quo potiebaris, niſi, Succeſſore ejus loci jamdudum per Nos deſignato, tuæ preces ad Nos perlatæ fuiſſent. Quod ſupereſt, Deum precamur, ut Te ſuæ gratiæ donis cumulet, & Apoſtolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 17. Junii 1707. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Epiſcopum Monaſterienſem hortatur, ut æquum, benignumque oſtendat animum erga omnes Capitulares Monaſterienſes, ſed erga illos inprimis, qui occaſione electionis novi Epiſcopi in alios potiùs, quàm in ipſum, ſua ſtudia, atque ſuffragia direxerant; & Pontificium conſilium optimis rationibus, ſuique Ipſius exemplo confirmat.

Venerabili Fratri, Franciſco Arnoldo Epiſcopo Monaſterienſi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, ſalutem &c. Non eſt cur Fraternitatem Tuam multis hortemur, ut ſatagat æquam, atque præclaram erga omnes, ac ſingulos Capitulares Monaſterienſes voluntatem oſtendere, cum Te jam omnibus erga ipſos ingenitæ Tibi comitatis partibus feciſſe ſatis, imò luculenter reſpondiſſe pro certo habeamus. Verùm quia Te nedùm in perſolvendis humanitatis officiis accuratum (quæ honeſta potius, quàm ſumma laus eſt) ſed planè ſedulum ab omnibus haberi cupimus in explendo præcipuo Paſtoralis charitatis debito, tua maximè intereſſe arbitramur, quòd verè, & ex animo eos præſertim diligas, arctiùſque complecta-

ris, qui occasione anteactæ vacationis Monasteriensis Ecclesiæ, cum negotium electionis ageretur, sua studia, atque suffragia in alios potiùs, quàm in Te direxerunt: ut omnes intelligant Tibi gratiores extitisse, qui à Te removere, quàm qui Tibi imponere novum, ac fortè gravius onus splendidioris Infulæ curarunt. Nam, si rectè, & coram Deo res expendatur, cum certum sit plus exigi ab Eo, qui plus accepit, sine multa formidine esse non possunt, qui in sublimioribus Ecclesiæ Sedibus sunt constituti, & propterea majorem rationem pro numero creditarum Ovium supremo Pastori sunt aliquando reddituri. Quæ Nos certè in causâ nostrâ perpendentes liberè profitemur (quantùm tamen Nobis licet citra resistentiam Divinæ voluntati) multò præclariùs de Nobis promerituros fuisse illos, si qui fortè extitissent, qui hoc, quod perferimus, plenum curis, atque periculis Munus ab infirmitate nostrâ amoliri curassent, quàm qui Nos ad subeundum onus, cui impares sumus, adegerunt. Æqui itaque, bonique consule, ut quod Nos ipsi in syncerıtate cordis nostri sentimus, Te quoque Nobiscum sentire cupiamus; nam ad animi tui integritatem, à quâ adeò commendaris, in primis pertinere arbitramur, ut quò magis omnibus compertum sit Te ab omni prorsùs ambitu alienum fuisse, illi præ ceteris de tuâ charitate sibi plurimùm polliceantur, qui visi sunt Dignitati tuæ minimè omnium suffragari: ut interim prætereamus pertinere ad eamdem virtutem, ut tuæ lenitatis, & mansuetudinis exemplo subsideant omnes animorum motus, si qui adhuc ibi æstuant, absterreantur autem à consiliis suis, qui nimiùm in Te studium affectant, & avertantur statim erubescentes, qui dicunt Tibi-Euge Euge. Sed nostræ in Te benevolentiæ abundantiâ quadam acti fusiùs fortasse, quàm oportuit, prosecuti sumus id, quod Te jam ultrò fecisse, & continenter facturum esse confidimus. Quod superest, Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 17. Junii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Monasteriensis ad mutuam, synceramque concordiam diligenter confovendam, & ad amolienda, si quæ fortè contigerint in nuperâ novi Episcopi electione, diffidia paternè adhortatur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Monasteriensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Etsi censendum omninò sit Viros, ut genere, & gradu præstantes, ità prudentiâ, ac pietate præditos, quales Vos esse scimus, probè intellecturos esse, quàm deceat, ac oporteat, ut Ecclesiastici corporis membra inter se syncerâ charitate jungantur, ac propterea ambigendum nullo modo sit, quin vigeat apud Vos pristina animorum concordia, cui nihil detractum sit propter diversa studia, quæ licet ab uno, eodemque proposito consulendi bono Ecclesiæ profecta, mentes tamen, ac sententias vestras occasione anteactæ vacationis istius Ecclesiæ in partes fortè sciderunt; nihilominus paternæ nostræ erga Vos benevolentiæ argumentum Vobis esse volumus solicitudinem, quam gerimus, ut deleto

prorsùs quocumque inter Vos dissensionis vestigio, sitis verè unanimes, diligentes, & donantes invicem, ac demùm, ut ambuletis in Domo Dei cum consensu. Qui enim tantum pro Vobis curæ suscepimus, quantum Nos suscepisse nemo Vestrum ignorat, ut in re non satis explicatâ multorum non tam Dignitate, quàm Doctrinâ præstantium vota intercederent, deindè ut matura de hoc ipso negotio coram Nobis deliberatio haberetur, ac ut demùm à Nobis judicium prodiret, quod non tam authoritate nostrâ niti, quàm exemplis ab ipso Sacrorum Canonum fonte deductis inhærere dignosceretur, atque hæc omnia, nè insignis ista Ecclesia Pastoris solatio diutiùs destitueretur:jure quasi nostro à Vobis videmur exposcere, ut quandò dedimus Vobis singularis probitatis, ac zeli Antistitem, cujusmodi Venerabilem Fratrem Franciscum Arnoldum Episcopum vestrum esse confidimus, Vos de comprobandâ potiùs filiali vestrâ observantiâ, quàm de recolendis illis, quæ tranquillitatem vestram aliqualiter interturbarunt, cogitetis. Verùm hæc magis, ut diximus, expectanda, quàm requirenda sunt à perspectâ vestrâ virtute, cum sperare fas sit Vos de custodiendâ, ac cumulandâ invicem dilectione, & pace, quam esse scitis hæreditatem à Christo Domino Discipulis, ac Sectatoribus suis relictam, fore solicitos, tum ut Divinus cultus isthìc communi, ac concordi studiò augeatur, tum ut congruis gratæ voluntatis argumentis respondeatis Paterno nostro erga Vos amori, cujus pignus Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Daum Romæ &c. die 17. Junii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Coloniensi S. R. I. Principi Electori, quòd munus Consecrationis susceperit, gratulatur, & molestè audivisse significat, quòd propter viarum difficultatem Pallium à Sanctitate Suâ missum nondum ad Illum perlatum fuerit.

Venerabili Fratri, Josepho Clementi Archiepiscopo Coloniensi, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Uberiori quadam charitate complectimur Fraternitatem Tuam, postquam per tuas literas certiores facti sumus Te Consecrationis munus suscepisse, atque ea omnia jam perfecisse, per quæ Pastoralis Dignitatis, ac potestatis fastigium es assecutus. Quod quàm gratum, atque jucundum Nobis acciderit, non est, cur prolixiùs Tibi explicemus, quandò incompertum Tibi esse non potest desiderium, quod semper gessimus, ut in eum locum, unde Gregis Tibi crediti saluti aliquandò consulere posses, aspiranti cœlesti ope, conscenderes. Confidimus interim Deum Optimum Maximum precibus humilitatis nostræ, & communibus Christiani Populi votis exoratum optatam temporum serenitatem adducturum, ac tum pate actum iri vigilantiæ, ac zelo tuo campum explendi tanti muneris partes, ac promovendi incrementa Catholicæ Religionis, quæ tot jam annos insidias, atque injurias sanè graves ab hæretica pravitate magno bonorum omnium sensu, ac dolore perpetitur. Molestè autem audivimus, quòd propter impedimenta viarum contingat differri Tibi solatium Archie-

piſcopalis Pallii, quod tuo nomine expetitum alacriter conceſſimus, & ad Te per Dilectum Filium Abbatem Alexandrum Clementem Scarlattum ſtatim deferri curavimus; ſed ſperamus Te non diù fore in hac expectatione, ac ejus aſſecutionem præbituram Tibi materiem innovandæ, ac cumulandæ lætitiæ, quâ Te affici videmus, cum Sacra propiùs attingis. Quod ſupereſt, Deum enixè precamur, ut in Te ſpiritum pietatis ſemper magis adaugeat, & dona ſuæ gratiæ effusè elargiatur Fraternitati Tuæ, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 21. Junii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Intimum, uberrimumque gaudium, quod ex converſione Eliſabethæ Chriſtinæ Duciſſæ Brunſuvicenſis, ac Luneburgenſis ad Orthodoxam Fidem ſuſceperat, Archiepiſcopo Moguntino S. R. I. Principi Electori fusè explicat, ejuſque zelum, ac ſtudium pio huic operi perficiendo impenſum meritâ laude proſequitur.

Venerabili Fratri, Lothario Franciſco Archiepiſcopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Quantum,& quale Nobis lætitiæ argumentum allatum ſit, ubi per Fraternitatis Tuæ literas certiores facti ſumus Dilectam in Chriſto Filiam Nobilem Virginem Eliſabetham Chriſtinam Duciſſam Brunſuvicenſem,ac Luneburgenſem, relictis erroribus, quibus ab infantiâ fuerat innutrita, complexam eſſe Catholicam veritatem, ejuſdemque profeſſionem coram Te magno pietatis, ac devotionis ſenſu ſolemniter emiſiſſe, levius eſt Tibi de Pontificiâ noſtrâ ſolicitudine pro animarum ſalute rectè ſentienti conjicere, quàm Nobis ullâ vi verborum explicare. Hoc tamen nullo modo omittere poſſumus, quod ſingulari erga Nos Dei muneri tribuendum ducimus, contigiſſe ſcilicet, ut læti hujuſmodi eventus nuncius ad Nos perveniret, cum graviſſimis, ſi quàm unquam, curis, pro injuncto Nobis munere, premebamur, afferente nimirum charitati, ac ſolicitudini noſtræ ſolatium miſericordiarum Patre, qui in ſe ſperantes ſuâ nunquam ope deſtituit. Imò qui de ſpe in gaudium devenimus, de gaudio rurſus in novam ſpem deducimur, ac fore confidimus, ut præclarum lectiſſimæ hujus Virginis exemplum, veluti fax,aliis præluceat ad viam veritatis,atque æternæ ſalutis ineundam. Interim verò, quia credimus ei non levem ſtimulum ad maturandum, perficiendumque tam ſalutare propoſitum ab eximio tuo zelo admotum fuiſſe, Te uberiori quâdam benevolentiâ complectimur, gratulantes Tibi ex animo ingens meritum, quod tam præſtanti officio, tuo prorsùs munere digno, apud Deum Opt. Max. procul dubio es aſſequutus. In auſpicium autem bonorum omnium,& in Pontificii amoris perpetuum pignus,Apoſtolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 2. Julii 1707. &c.

Digitized by Google

ARGUMENTUM

Elisabethæ Christinæ Ducissæ Brunsuvicensi, & Luneburgensi, quòd relictis erroribus Catholicam veritatem amplexa fuerit, vehementer gratulatur, ac ipsam ad veræ pietatis cultum, & studium pastoralibus monitis incendit.

Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Virgini, Elisabethæ Ducissæ Brunsuvicensi, & Luneburgensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecta in Christo Filia, Nobilis Virgo, salutem &c. Bonum est Nobilitati Tuæ, quòd cor suum tradidit ad vigilandum diluculò: quòd memor Creatoris sui in diebus juventutis suæ certam, & unicam, quà ad eum tenditur, viam inter offusas tenebras invenire, & ingredi meruit: quòd rejectis erroribus, in quibus educata fuerat, catholicam veritatem Dei ope est complexa. Lętare itaque in Domino, lectissima Virgo, & exulta, quòd gratum ipsis Angelis spectaculum exhibuisti, cujus aspectu, ne paternam nostram charitatem diù fraudares, literas optatissimi hujus eventus nuncias, easdemque filialis tuæ erga Nos, & Apostolicam Sedem devotionis testes, ad Nos dedisti. Quibus quidem literis perlectis repletum est gaudio cor nostrum, & lingua nostra exultatione, tum sanè quia ob tua decora, quorum Nos præstantiam non ignoramus, Romanæ Ecclesiæ non vulgare ornamentum, Te in ejus sinum receptâ, accessisse existimamus, tum verò in primis inspecto spirituali tui ipsius bono, cui aliter consuli non posse intelligebamus, nisi Tu cœlesti lumini obsecuta properasses ad amantissimæ Matris ubera, unde lac immaculatum exugeres, ac nisi ultrò appetiisses fontes Salvatoris, unde haurires cum gaudio salutem, quæ à cisternis dissipatis, quæ non continent aquas, frustrà semper expetitur. Dum verò Deo misericordiarum Patri gratias in humilitate cordis agimus, qui Te tanto suæ gratiæ munere, Nos verò tam præcipuo lętitiæ argumento, donare voluit, eumdem indesinenter rogare proponimus, ut sua in Te dona cumulet, atque perficiat, confisi Te vicissim ad ea promerenda omnia pietatis studia præclarè posituram: cujus boni auspicium esse cupimus Apostolicam Benedictionem, quam Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Regem Congi meritâ laude prosequitur ob zelum, quo Catholicam Fidem, & Apostolicos Missionarios in suâ ditione fovet, eique Regium diadema, & precatoriam Coronam sacris Indulgentiis ditatam dono mittit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Petro Congi Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Pontificiam nostram benevolentiam singulari quodammodò studio sibi conciliant Reges, ac Principes illi, qui etsi marium, ac terrarum spatio à Nobis longè, latèque divisi, Sanctæ tamen Romanæ Ecclesiæ charitatis vinculo, & Fidei unitate conjuncti, ut Deo misericordiarum Patri, & bonorum omnium Authori grati sint propter insigne beneficium Evangelicæ lucis, quam à Majoribus acceptam custodire meruerunt, eâ imbui populos, atque Nationes, quibus dominantur, eosque per viam æternæ salutis deduci gaudent, & curant, ac proinde sacros Dei Ministros, Christianæ veritatis præcones, morum Institutores, disciplinæ Magistros, Missionarios Apostolicos, benignè excipiunt, favoribus prosequuntur, authoritate suâ fovent, ac juvant. Majestati itaque Tuæ, quam hoc animo esse audivimus, uberes paterni nostri amoris significationes deferri volumus per Dilectum Filium Religiosum Virum Franciscum Ticinensem ex Ordine Fratrum Minorum S. Francisci Cappucinorum nuncupatorum, Missionum istarum Præfecturâ pridem functum, ac isthùc modò revertentem, qui Nobis præter Regiæ tuæ stirpis decora, tuasque ipsius præstantes dotes, hoc ipsum tuum in Christi Fidem, & Romanam Ecclesiam cultum, ac obsequium, & filialem in Nos, atque in Apostolicam Sedem observantiam, peculiare etiam studium, ac propensionem, quâ sui Ordinis Professores Missionarios Apostolicos prosequeris, prolixè Nobis exposuit. Tu verò vicissim ab eo ad Te redeunte, quem voluntatis, animique nostri Interpretem apud Te constituimus, percipies, quàm enixè à Deo postulemus, ut cum salute, ac felicitate, suæ gratiæ incrementa Tibi largiatur, incendatque semper magis cor tuum zelo promovendæ in istis partibus Christianæ Fidei, ut per hæc studia tuum apud Eum meritum cumules, amplamque mercedem Tibi pares, quâ, post emensum hujus vitæ spatium, perpetuò fruaris. Pignus autem qualecumque amoris nostri esse Tibi cupimus Regium diadema, quod nostro nomine per eumdem Religiosum Virum tibi tradi mandavimus, & cui pretium conciliavimus Pontificiâ nostrâ benedictione in auspicium bonorum omnium, quæ Tibi à Deo impensè precamur. Munus præterea Coronæ precatoriç, quod Tibi itidem elargimur, cum appenso sacro Numismate argenteo, gratum Tibi fore confidimus, utpote ditatum Indulgentiis, thesauris scilicèt Ecclesiæ, custodiæ, ac dispensationi nostræ desuper demandatis, prout intelliges à præfato Religioso Viro, quem cum ceteris ejusdem Ordinis Missionariis Tibi etiam, atque etiam commendatos intuitu etiam nostro esse cupimus, iterumque Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

AR-

ARGUMENTUM

Benigno excipit animo filialis devotionis testimonia à Regina Congi per Religiosum Virum Franciscum Ticinensem Missionarium Apostolicum sibi delata, ac ipsam ad Apostolicas Missiones confovendas, & Catholicæ Fidei incrementa in illis partibus promovenda hortatur.

Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Mariæ, Congi Reginæ Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

Charissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Grata Nobis prætermodum acciderunt officia Majestatis Tuæ per Dilectum Filium Religiosum Virum Franciscum Ticinensem ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum tuo nomine ad Nos delata in testimonium syncerae, ac devotæ voluntatis, quam ergà Nos, & Apostolicam Sedem profiteris. Quamvis enim compertum Nobis sit Christi Fidem à multo jam tempore in istud Regnum, Deo propitiante, invectam, Eodem miserente, coli isthic, & Regum ope adhuc magis vigere: cum tamen muneris nostri ratio postulet, ut qui Pastorem agimus, oves agnoscamus, ipsæque vicissim Nos agnoscant, incredibile dictu est, quanto repleamur gaudio, ubi è dissitis Terrarum partibus, cujusmodi istæ sunt, eorum voces ad Nos deferuntur, qui se inter Fideles censeri, esseque de gremio Ecclesiæ, & ad Christi ovile pertinere gloriantur. Parati autem omnes, qui hujusmodi sunt, Apostolicâ charitate complecti, effusiùs sanè lætamur, ubi illi, quibus Populi multi obsequuntur, Sanctam Romanam Ecclesiam, & Pontificiam nostram authoritatem reverentur, non quòd Regum, aut Principum studio, aut cultu oblectemur, ac extollamur (infirmitatis enim, & humilitatis nostræ conscii non alio, quàm servi servorum Dei titulo gloriamur) sed quia præsidio, & authoritate eorum, qui latè dominantur, crediti Nobis gregis incrementa faciliùs parari posse confidimus. Spem itaque, quam ex tuis officiis concepimus, quòd, Te Missionibus Apostolicis favente, augendus sit in istis partibus Fidelium numerus, & quòd contingere possint majora in dies animarum lucra, tuum est, ò Regina, in Nobis alere, ac præstanti tuâ operâ fovere, ut aliquandò uberiora isthìc spiritualis lętitiæ argumenta percipiamus, Tibique eadem non levi ex parte debeamus, nec deerit Tibi occasio, redeunte isthuc eodem Religioso Viro, quem pios labores Apostolci Ministerii subire paratum Tibi enixè commendamus, & in auspicium veræ, ac perpetuæ in Domino felicitatis Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

IDEM ARGUMENTUM.

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Annæ Congi Reginæ Illuſtri Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filia Noſtra, ſalutem &c. Gratum fore credimus Majeſtati Tuæ à Dilecto Filio Religioſo Viro Franciſco Ticinenſi ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum percipere audita à Nobis ne dum libenter, ſed cupidè fuiſſe, quæ ille de ſtatu Chriſtianæ Fidei in iſto Regno Nobis enucleatè, ac diligenter expoſuit. Paſtoralis enim noſtræ ſolicitudinis eſt mente, & animo, quando corporis oculis non poſſumus, totum, quantum eſt, Dominicum Ovile luſtrare. Et cum inter cetera Nobis explicata neceſſariò inciderit commemoratio tuæ pietatis ob opem, quam ipſe teſtatus eſt ſibi, ceteriſque Apoſtolicis ejuſdem Ordinis Miſſionariis à Te allatam fuiſſe, quatenùs eorum labores in curandâ animarum ſalute, & propagatione Divini cultus, & Chriſtianæ Fidei felicius progrederentur; exultavit ad hæc prætermodùm Apoſtolica noſtra charitas, quòd animus tuus hoc ſancto fervore incenderetur, Deumque omnis boni conſilii authorem precati ſumus, ut Tibi ſpiritum tam rectum ſervet, & augeat ad hoc, ut alia, atque majora ad ipſius honorem aggredi, atque perficere poſſis. Eidem interim Religioſo Viro iſthuc reverti paranti injunximus, ut de paternâ charitate, quâ Te de Fide Orthodoxâ his ſtudiis probè meritam proſequimur, cum Te adierit, pluribus admoneat, & in auſpicium bonorum omnium Tibi deferat Apoſtolicam Benedictionem, quam Nos, dum has concludimus, Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur. Datum Romæ &c. die quintâ Julii 1707. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Veronicæ *Reginæ Matambæ.*

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filia Noſtra, ſalutem &c. Cum à Dilecto Filio Religioſo Viro Franciſco Ticinenſi ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Franciſci Cappuccinorum nuncupatorum, qui ex quibuſdam partibus Africæ, ubi diuturnam operam Apoſtolicis Miſſionibus impendit, Romam paulò ante advenit, anxiè, ac ſolicitè pro demandato Nobis, licet immeritis, Eccleſiæ univerſalis regimine exquireremus de ſtatu Chriſtianæ Religionis in iſtis Regnis, incidit non poſtremo loco commemoratio Majeſtatis Tuæ, quam ille teſtatus eſt excelſo, præſtantique animo eſſe, ac favere in primis Chriſtianæ Religioni, cui in iſtis ditionibus propagandæ ope, ac authoritate ſuâ, ubi res tulit, non ſemel affuiſſe. Quæ tua præclara voluntas cum digna peculiari laude Nobis videretur, ſpem etiam faciebat Te, Deo aſpirante, curaturam aliquando eſſe initam à Te per Eidem æternæ ſalutis viam, deſpectis, abjectiſque mundi illecebris, quibus mens humana facilè detinetur, alacriter proſequi, & ad veræ, ſolidæque virtutis faſtigium pervenire: caſta

enim

enim, & immaculata nostra Religio cor purum, ac ab omni labe detersum expostulat. Incensi itaque charitate, & desiderio tuæ salutis injunximus eidem Religioso Viro, quem pietate præstare, ac fervere animarum zelo novimus, ut cum primùm ei licuerit, Te adeat, ac apprecatâ Tibi nostro nomine salute, atque felicitate plurimâ, Te paternis nostris verbis hortetur, ut vestigiis, ac exemplo Annæ inclytæ Reginæ consanguineæ tuæ Christi Fidem ità apud Populos, quibus præes, vigere, & observari cures, ut eam maximè diligere, ac colere ostendas. Occasionem itaque advenientis isthuc ejusdem Religiosi Viri à Nobis ad hoc specialiter deputati ne dimitte, tuaque maximè interesse cogita salutaribus ipsius monitis acquiescere. Ita fiet, ut tuis dotibus accedat præcipuum ornamentum, per quod Deo grata bonis affluas, & non interituram mercedem ab Eo, cui servire regnare est, assequaris. In tanti boni auspicium Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Petro Duci Bambæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Hausta, ut audivimus, è Regia stirpe decora Nobilitatis Tuæ multi quidem, ut par est, facimus, sed pretium longè maximum apud Nos obtinent tua in Christianam Religionem studia, quæ, utpote Deo grata, veram, solidamque laudem promerentur, & Pontificiam nostram charitatem Tibi prorsùs conciliant. Et quoniam eorum, quæ pro Divini nominis gloria aguntur, merces ab Eo expectanda est, qui cum liberalis sit Dominus, nemini congruum præmium deesse patitur, confidere debes, quòd quę pro Dei causâ, idest pro sanctæ Fidei propagatione hactenùs gessisti, quæque in posterum gerere paras, retributionem cum fænore sint receptura. Perge itaque Apostolicos Viros, qui sacris Missionibus dant operam, & animarum salutem in istis Regionibus, quâ exemplo, quâ monitis urgent, tueri, atque fovere, & Dilectum Filium Religiosum Virum Franciscum Ticinensem ex Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum isthuc revertentem, eodemque zelo incensum, intuitu etiam nostro, omnibus officiis complectere; dum Nos Deum Optimum Maximum precamur, ut nedùm de rore Cœli, & de pinguedine Terræ, sed, quod caput est, de indeficienti gratiæ suæ fonte ditet, & augeat Nobilitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem ex intimo cordis impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Dominico Duci Sondi.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Cum ex sacris literis certò constet, quòd oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt Illum: qualia confidere debent se præmia recepturos, qui Deum ita honorificant, ita adorant, ut ab aliis etiam glorificari, & coli optent, ac curent, atque in hunc scopum propagationem Christianæ Fidei, cujus solius ope ritè adoratur, omni studio promoverc satagunt, quo nullum certè majus amoris erga Deum specimen ab hominibus edi potest. Quoniam itaque à Religioso Viro Francisco Ticinensi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum accepimus Te eâ probitate, ac pietate esse, ut peculiari modo faveas Apostolicis Missionariis, qui in istis partibus animarum saluti dant operam, & de augendo Christifidelium numero sunt piè soliciti, gratulamur Tibi ex animo hoc sanctum propositum, & quemadmodùm Te tanti meriti participem esse agnoscimus, ita Te, retento eodem instituto, ab æquissimo bonorum operum Retributore amplam mercedem consecuturum esse confidimus; quapropter à Deo enixè petimus, ut tuum pro Sancta Fide zelum semper magis incendat, & paterni amoris pignus Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die 5. Julii 1707. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Duci Battæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Cum propagatio Christianæ Fidei præcipuum cordis nostri votum, & potissima sit Ministerii nostri cura, moniti à Dilecto Filio Religioso Viro Francisco Ticinensi Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Te peculiari studio favisse hactenùs Apostolicis Missionariis, qui pio huic instituto in istis partibus dant operam, eidem Religioso Viro isthuc revertenti mandavimus, ut Tibi nostro nomine debitas in Domino laudes tribuat, Teque hortetur, ut in eodem salutari proposito perseveres fretus spe præmii, quod deesse non potest Dei honorem promoventibus. De paternâ interim charitate nostrâ per illum ipsum Te certum reddi volumus, ejusdemque pignus Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Julii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Principem Somni laudat, quòd Catholicam Fidem, & Missionarios Apostolicos in suâ Ditione benignè foveat, eumque ut ab illicito Mancipiorum cum Hæreticis mercimonio caveat, paternè monet.

Dilecto Filio Principi Somni.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Cum moribus, ac exemplis suorum Principum conformari plerumque satagant populi, qui eorum authoritati parent, ex his, quæ de florente in istis tuis Ditionibus Christianæ Religionis cultu Dilectus Filius Religiosus Vir Franciscus Ticinensis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum Nobis fusè exposuit, facilè fuisset Nobis coniicere Te eidem Fidei esse magnoperè addictum, nisi ille idem prçclarum etiam testimonium de tuâ virtute, deque amore, quo Missionarios Apostolicos complecteris, Nobis attulisset. Verùm quia fervor paternæ nostræ charitatis expostulat, ut de his, in quibus fortè nescius, aut certè incautus offendis, Te monitum faciamus, credimus Te æqui, bonique consulturum, ut pro zelo, quo incendimur, tuæ salutis, idem Religiosus Vir in istas partes redux Te nostro nomine admoneat, ut caveas ab illicito Mancipiorum mercimonio cum Hçreticis, quorum etiam Hçreticorum consuetudo, quantùm fieri potest, sedulò vitanda est, nam *qui picem tangit, inquinabitur ab ea*. Interim dum confidimus Te Nostris vocibus alacriter obsequuturum esse, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Julii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Coloniensi, S.R.I. Principi Electori susceptum solemni pompâ Consecrationis munus effusè gratulatur, Eumque in proposito Pastoralis officii sanctè obeundi præclarè confirmat.

Venerabili Fratri, Josepho Clementi Archiepiscopo Coloniensi, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem, &c. Gaudium planè ingens, quod percepimus, ubi audivimus Fraternitatem Tuam magnâ quidem solemnitate, majori tamen devotionis, ac pietatis ostensione, Consecrationis munus suscepisse, cumulavit testimonium Venerabilis Fratris Archiepiscopi Cameracensis, quo admonemur Te post adeptam eam Dignitatem vale dixisse omnibus rebus, quas muneri per Te suscepto minùs congruere intellexisti, iisque tantùm in præsens vacare, quæ Te dignum sacris Altaribus Ministrum, utilemque, ac providum spiritualis gregis Pastorem efficere possunt. Quâ in re præclarè testaris infixum esse cordi tuo Apostoli monitum: *nemo militans Deo implicat se negotiis sæcularibus, ut ei placeat, cui se*

probavit. Progredere itaque alacriter per hanc viam, quam superno lumine afflatus iniisti, ac certò confide Deum Tibi, rebusque tuis propitium fore, ac redditurum Tibi juxtà oraculum Prophetæ pallium laudis pro spiritu mœroris. Persuasum autem habe Te Pontificiam nostram charitatem hisce tuis studiis tam arctè demeruisse, ut nihil tam gratum umquam Nobis futurum sit, quàm ubi suppetet occasio promovendi commoda, ac dignitatem Fraternitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 16. Julii 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Cameracensi rescribit perjucunda sibi accidisse ea, quæ de Consecratione Archiepiscopi Coloniensis S. R. I. Principis Electoris, ac de optimis illius consiliis, & institutis Suæ Sanctitati nunciaverat.

Venerabili Fratri, Francisco Archiepiscopo Cameracensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Replevit Fraternitas Tua cor nostrum ingenti gaudio positâ veluti ob oculos nostros celebritate illius diei, quâ Venerabilis Frater Josephus Clemens Archiepiscopus Coloniensis S. R. I. Princeps Elector Munus Consecrationis in Civitate Insularum per tuas manus suscepit. Et quamvis probè intelligamus contulisse admodùm ad augendam eâ occasione publicam lætitiam, præter tot Antistitum interventum, Ecclesiasticorum hominum frequentiam, & multorum undique Fidelium confluxum, ipsamque Dilecti Filii Nobilis Viri Ducis, ac Electoris Bavarici præsentiam: illud tamen, tamquam præcipuum totius solemnitatis ornamentum spectamus, quòd scilicet idem Archiepiscopus sacros ejus actionis ritus tam sedulò, ac devotè peregerit, ut insignem de se ædificationem in eorum omnium, qui intererant, animis singulari suâ pietate excitaverit. Nam quia peculiari Illum benevolentiâ prosequimur propter egregia decora, & satis nota promerita inclytæ stirpis, ad quam pertinet, Nostra quodammodò interesse putamus, ut Is, quo loco est, diligenti sacrarum rerum cultu, & addictâ Ecclesiasticis muniis voluntate, veram sibi, congruamque laudem conciliet. Perlibenter itaque audivimus Eum hanc viam alacriter injisse, eamdemque non minori alacritate post susceptum Pontificalem Ordinem insistere, atque illa potissimùm studia complexum esse, quæ se maximè deceant, rejectis iis, quæ sæculum vanè prorsùs, nec sine periculo insectatur, itaùt sperandum meritò sit, quòd redditâ aliquandò temporum serenitate prodesse iis possit, quibus Eum Deus præesse voluit. Scimus Te præclaram eâ in re operam impendisse, quod non modò referimus ad ipsam manuum impositionem, sed ad salutaria consilia, quibus immissas desuper bonas cogitationes fovere, ac promovere curasti. Post uberes gratias Deo redditas gratum erga Te animum profitemur, parati propensionem Tibi nostræ voluntatis, ubi suppetet facultas, luculenter testari. Quod verò attinet ad ipsum Ar-

chie-

chiepiſcopum Colonienſem, nihil certè tam optamus, quàm ut Nobis contingat aliquid in ipſius commodum præſtare, nec irritas certè dimittemus occaſiones, ſi quæ fortè dabuntur, explicandi Ipſi magnitudinem noſtræ charitatis, hoc etiam nomine non parum auctæ. Fraternitati Tuæ interim Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Julii 1707. Pontificatus Noſtri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Ducis Mantuæ rationes, & cauſam Archiepiſcopo Moguntino S. R. I. Principi Electori enixè commendat, ejuſque opem, & authoritatem apud Aulam Cæſaream eidem Duci conciliare contendit.

Venerabili Fratri, Lothario Franciſco, Archiepiſcopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Cum præclarior ſit opera, quæ arduis rebus impenditur, & ibi præſertim eniteat prudentia, ubi graviores enodandæ ſunt difficultates, credimus dignum eſſe præſtanti virtute Fraternitatis Tuæ negotium, quod pro Paternâ charitate, quam omnibus debemus, complexi ſumus, Tibique confiſi de egregiâ tuâ in Nos voluntate commendandum ſuſcepimus. Agitur modò acriter, ut credimus, in Aulâ Cęſareâ cauſa Dilecti Filii Nobilis Viri Ferdinandi Caroli Mantuæ Ducis, nec ambigimus, quin multi ibi ſint, qui graviter in Eum animadvertendum eſſe judicent, rati pertinere ad aſſerendam Cæſarei nominis authoritatem, ut idem Dux Imperiali Edicto ſupponatur, ut hoc exemplo ceteri omnes à lædendâ Majeſtate, quam in ſe gravem experiri poſſunt, perpetuò abſterreantur. Verùm ſepoſitis modò meritis cauſæ, quæcumque demùm illa ſint, Nos, qui excelſiùs quidem, & Chriſti præceptis multò magìs conforme eſſe putamus injurias agnoſcere, quàm ulciſci, quando præſertim liquet juſtitiæ ſatis aliundè conſultum eſſe: credimus, quòd ubi ſeriò perpendatur, quo loco ipſius Ducis res modò ſint, æquos rerum æſtimatores Nobiſcum ſenſuros eſſe, nihil eſſe ulteriùs adversùs Ipſum ſtatuendum. Cupimus itaque opem, atque authoritatem tuam apud Cæſaream Majeſtatem ſæpedicto Duci tot jam calamitatibus preſſo conciliare, ac Te perſuaſum eſſe volumus officia, quæ ejus favore intuitu noſtro impenderis, admodùm grata Nobis fore, qui viciſſim aucupabimur occaſiones explicandi benevolentiam noſtram Fraternitati Tuæ, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Julii 1707. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Joanni Hugoni, Archiepiscopo Trevirensi, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Pontificiæ charitatis partes sunt non modò multas curas, ac graves passim occurrentes æquanimiter perferre, sed alienas etiam in se suscipere, & infirmari cum infirmantibus, atque tum demùm, cum majores ingruunt molestiæ, levamen ab Eo expectare, qui oneratos ad se vocat, ut eos suâ ope reficiat. Sanè afficimur prætermodum præsentibus angustiis Dilecti Filii Nobilis Viri Ferdinandi Caroli Ducis Mantuæ, qui pristinâ authoritate prorsùs exutus, atque extra suam Ditionem constitutus, dicitur nihilominùs Imperiali etiam Edicto mulctandus, quò majoribus difficultatibus implicetur. Novit pro eximiâ tuâ prudentiâ Fraternitas Tua præcipuam summi cujusque Principis, præsertim verò Christiani, laudem esse non quidem injurias ulcisci, sed culpam deprecantibus liberaliter ignoscere, iramque potiùs ostendere, quàm effundere: quo nomine celebratur inprimis insignis pietas inclytæ Domus Austriacæ, ac proindè sperandum videtur Majestatem Cæsaream, avitæ benignitatis, ac lenitatis memorem, non passuram esse judicium adversùs eumdem Ducem ad extrema deduci, graviùsque in eum decerni, si modò Viri Dignitate, & authoritate præstantes, qualem Te esse scimus, ejus favore intervenirent. Quod ut intuitu nostro agere velis, etiam, atque etiam à Te petimus, quo facto nedum ipsum Ducem singulari beneficio obstringes, sed animum quoque nostrum condolentem ipsius malis magnoperè demereberis. Fraternitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Julii 1707. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Perspectum est Nobilitati Tuæ præcipuum decus inclytæ Domus Austriacæ fuisse semper ingenitæ pietatis studium, & peculiarem quemdam benignitatis usum, & utriusque laudis tam cupidos fuisse præstantissimos quosque egregiæ illius Stirpis Principes, ac Imperatores, ut bonum nomen his studiis sibi partum divitiis multis, Titulis, ac Dignitatibus, nec immeritò, prætulerint. Cum itaque hoc ipso animo esse arbitremur Majestatem Cæsaream, fieri posse credimus, intervenientibus præsertim officiis tuis, quæ, quantæ authoritatis sint, probè novimus, ut eadem Majestas mitioribus tandem consiliis adhæreat in

Judi-

Judicio instituto adversùs Dilectum Filium Nobilem Virum Ferdinandum Carolum Ducem Mantuæ, nec pati velit hunc Principem sanguinis prærogativis satis, superque notis ornatum, modò verò omni prorsùs authoritate exutum, ac penè profugum, subjici Edicto Imperiali, quod in Eum fertur de proximo promulgandum, undè præter gravissimum detrimentum, magnam sui nominis notam perpetuò incurreret. Confidimus autem hoc telum ab Eo averti posse, si Tu illius causæ seriò opitulari statues, quod ut agas, acti stimulis paternæ nostræ charitatis enixè à Te petimus, plurimùm Nobis de tua in Nos præstanti voluntate polliciti. Atque interim in testimonium benevolentiæ nostræ Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, Nobilis Vir, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Julii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Dispensationem à Principe Bipontino postulatam, ad effectum contrahendi matrimonium cum Principissâ Acatholicâ, illi tertio consanguinitatis gradu conjunctâ, concedere abnuit, nisi priùs eadem Principissa, hæresi ritè ejuratâ, orthodoxam Fidem complectatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Gustavo Leopoldo Principi Bipontino.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Multis jampridem argumentis innotuisse credimus Nobilitati Tuæ singularem esse nostræ in Te voluntatis propensionem, ex quâ meritò sperare potes Te à Nobis ea omnia esse facilè consecuturum, quæ ab authoritate nostrâ congruè proficisci possunt. Verùm, cum dispensatio, quam à Nobis expetis, ad effectum contrahendi matrimonium cum Principissâ hæreticorum Sectæ addictâ, Teque tertio consanguinitatis gradu attingente, difficultates in se maximas, & ineluctabiles quo ad eam partem, quæ Religionem respicit, manifestè contineat (Ecclesia siquidem ab hujusmodi conjugiis, quæ plurimùm deformitatis, nec parùm spiritualis periculi præseferunt, abhorret) credimus Te, quo studio es in Catholicam Fidem, probè intellecturum Nos paternè Tecum agere, qui præfatam dispensationem nequaquam concedendam esse statuimus, nisi eadem Principissa, hæresi priùs ritè ejuratâ, orthodoxam veritatem ex animo complectatur. Quod si spem esse dicebas, quòd ipsa, post initum matrimonium, tam salutare consilium susceptura esset, præstat, ut eadem bonum opus acceleret, nec patiatur se diutiùs jactari contrariæ doctrinæ vento, sed ut imò alacriter obsequatur leni, ac suavi auræ cęlestis spiritus, qui calamum quassatum non conteret. Id ut eveniat, pro nostrâ charitate, ac sollicitudine magnoperè cupimus, ut inde grata Nobis suppetat occasio annuendi votis Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 23. Julii 1707. &c.

ARGUMENTUM

Benigno excipit animo gratulationis officium à Cardinali Cincio sibi delatum ob promotionem ad Sacram Purpuram Cardinalis de Tournon Visitatoris Apostolici in Sinarum, Indiarumque Regnis, cujus, nec non prædicti Cardinalis Cincii eximia merita, & præstantes virtutes honorificâ laudatione commemorat.

Dilecto Filio Nostro, Balthassari Tituli Sancti Petri in Monte Aureo Presbytero, S.R.E. Cardinali Cincio nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Gratulationis officiis communi studio, quasi in communi Religionis causâ palàm prolatis, ubi inopinatò hìc innotuit Nos in Apostolicum Senatum Dilectum Filium Nostrum, Carolum Thomam S.R.E. Cardinalem Tournon in secreto nostro Consistorio nuper habito cooptasse, multò potiora fore ea, quibus Tu, eâ re perceptâ, indulturus eras, facilè intellexit, quisquis novit nemini magis perspectas esse eximias animi dotes, ac præsertim insignem pro Catholicæ Fidei propagatione zelum, quo idem Cardinalis flagrat, quàm Tibi, cui ille propter egregias, quas in Te suspexit, virtutes peculiarem cultum pridem exhibuit, plurimùmque semper, nec immeritò tribuit. Nobis verò nullo modo ambigendum erat, quin Tibi grata prætermodùm futura esset ejus ad amplissimum Ordinem evectio, cum probè recoleremus Te vel ab ipso nostri Pontificatus exordio propensam, quam ceteroquin in Eum gerebamus, voluntatem, & præclaram de Ipso opinionem, tuâ commendatione non semel in Nobis fovisse, ex quo contigit, ut cùm jam Eum ad ardua quæque pro Divini nominis honore suscipienda, tuo etiam judicio innixi, idoneum cum Domino existimaremus: plenum difficultatis opus, propter immanem locorum distantiam, profectionem scilicet ad usque Sinarum Imperium, Ipsi magnâ alacritate, animique fervore tantùm onus subire non tam parato, quàm cupido, à Nobis injunctum sit. Literas itaque tuas testes gaudii à Te percepti ob Dignitatem Ipsi collatam (quo nomine Nobis non parùm debere profiteris) perlibenter, & multo charitatis nostræ sensu perlegimus. Interim verò cùm nedùm Nostra, ac Tua, sed totius Ecclesiæ magnoperè intersit, ut qui ad parandam integritatem, atque incrementa agri Dominici tot laboribus, atque periculis occurrere non dubitavit, & suæ eximiæ operæ non unum, nec vulgare Nobis specimen jam dedit, Is nedùm hoc præmio, utcumque præstanti, quod à Nobis assecutus est, sed eo præsertim potiatur, quod præcipuè propositum Nobis, & Ipsi esse debet, ut scilicet plenos spiritualis fructus manipulos referat, enitendum est certatim nostris ad Deum precibus, ut ipse salutis Author piis illius conatibus aspiret. Quo benedicente confidimus obventurum esse aliquando Catholicæ Religioni magnum ex amplissimis illis Regionibus proventum, itaut apprehendat Messium tritura vindemiam, & vindemia occupet sementem, & Ecclesia ingentibus animarum lucris lætetur. Apostolicam interim Benedictionem Tibi, Dilecti Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 13. Augusti 1707. &c.

Digitized by Google

ARGUMENTUM

Ducis Mantuæ graves in angustias conjecti rationes Episcopo Monasteriensi pro Paternâ charitate magnoperè commendat.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Arbitramur Fraternitati Tuæ satis, superque compertum esse quot, & quibus prærogativis inter Italicos Principes effulgeat præclara Gonzaga Familia, sive spectentur antiqua ejus decora, & ornamenta, sive multæ, & arctæ necessitudines, quæ illi cum summis Europæ Principibus, atque cum ipsâ præsertim inclytâ Austriacâ Domo, recenti etiam vinculo, intercedunt, sive demum Ditionum, quibus à multo tempore potita est, præstantia, & amplitudo. Quoniam verò Is, qui in præsens ejus Familiæ splendorem in se perferre debet, Dilectus Filius Nobilis Vir Ferdinandus Carolus Dux Mantuæ ita hoc communi publicarum rerum æstu abreptus est, ut omni propè dignitate, omnibusque juribus sit modò exutus: Nos, qui intimè commovemur illius angustiis, à quo fanè filialis erga Nos, atque Apostolicam Sedem observantiæ non vulgaria argumenta percepimus, Paternæ nostræ in Eum charitatis esse ducimus omni ipsi officio hoc maximè tempore adesse, ac proindè à Te, de cujus egregiâ in Nos voluntate plurimùm Nobis pollicemur, magnoperè petimus, ut authoritate, quâ polles, & iis mediis, quæ magis è re fore duxeris, cures dignitati, ac rebus ipsius Ducis ita opitulari, ut Ille aliquando persentiat se nostro apud Te favore, & commendatione fretum ope tuâ plurimùm fuisse consecutum. Erit id fanè Nobis tam gratum, quàm quod gratissimum, nec omittemus vicissim, ubi occasio tulerit, gratificari Fraternitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 20. Augusti 1707. &c.

ARGUMENTUM

Pluribus commemoratis, quæ Archiepiscopus Ebredunensis in Ecclesiasticæ Immunitatis detrimentum, & Apostolicæ insuper Authoritatis contemptum attentare ausus fuerat, ipsum graviter arguit, ac ut perperàm gesta debitâ emendatione corrigere non differat, à similibus de cetero abstineat, atque interim conscientiæ suæ consulat, eum seriò admonet.

Venerabili Fratri, Carolo Archiepiscopo Ebredunensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater. Cùm Nos justâ spe diù, nimisque frustrati ita demùm, Pastoralis officii nostri urgente ratione, coacti fuerimus anteactis diebus authoritate Nobis à Deo traditâ palàm improbare, rescindere, atque damnare quamplures Ordinationes, Decreta, Mandata, Edicta, aliaque hujusmodi, quæ nonnullis ab hinc annis in Ditione Dilecti Filii Nobilis Viri Victorii Amadei Ducis Sabaudiæ tam ci-

tra, quàm ultra montes, in grave detrimentum non minùs libertatis, immunitatisque Ecclesiasticæ, quàm authoritatis hujus Sanctæ Sedis prodierant, gestaque, & acta fuerant: versata sunt denuò hac ipsâ occasione ob oculos nostros illa ipsa, quæ à Fraternitate Tuâ in præjudicium Apostolicorum Jurium, ac Ecclesiasticæ pariter authoritatis jamdudùm facta, atque attentata fuerunt, tum scilicèt, cum Tu assumptâ authoritate Tibi prorsùs incompetente cognoscendi, ac judicium ferendi tum de Juribus, atque rationibus hujus Sanctæ Sedis, tum etiam de iis, quæ à Nuncio Pontificio constituta fuerant, eò usque progressus es, ut edixeris neque in Diœcesi Glandevensi, neque in reliquâ tuâ Ebredunensi Provinciâ ullo unquam tempore inducta, vel usu recepta fuisse Jura spoliorum; cum tamen satis exploratum sit Cameram nostram Apostolicam antiquissimâ eorumdem Jurium possessione gaudere in iis Diœcesis, & Provinciæ hujusmodi locis, quæ memorati Ducis Sabaudiæ Dominio subjecta sunt. Quin etiam pronunciasti nullam fuisse Excommunicationis sententiam ab ipso Pontificio Nuncio in hac causâ latam, ac interim licere Tibi putasti absolutionem ad cautelam ei impendere, qui Excommunicationis vinculo à Nuncio illigatus, hujusmodi absolutionis beneficium à nemine, præterquam à Nobis, atque ab hac Sanctâ Sede poterat obtinere. Притереà non sine gravi, apertâque Sacrorum Canonum injuriâ non es veritus declarare recursum in hujusmodi causis habitum ad Magistratum Laicum fuisse licitum, ac censeri debere permissum: ita Ecclesiasticæ Immunitatis eversor factus, qui illius custos, & vindex præcipuus esse debuisses; quod ut tuo subinde exemplo comprobares, passus es adiri nomine Promotoris Mensæ tuæ Archiepiscopalis Secularem Magistratum, ut per eum declararetur nullum esse, & abusivum quidquid in reprobatione, & abolitione præfatæ tuæ Ordinationis tum à Nuncio Apostolico apud Sabaudiæ Ducem, tum à Prolegato in Civitate nostrâ Avenionensi tunc temporis residentibus justè fuerat constitutum. Occurrit insuper Nobis illâ ipsâ occasione studium sanè nimium, & pertinax perturbandi, ac imminuendi Jurisdictionem tum existentis Episcopi Nicienſis per Officialem, quem, provectò, ultrà suos fines Metropolitico Jure, ad exercendam in ea Civitate tuo nomine Jurisdictionem deputaveras, posthabitâ prorsùs Sacrarum Legum id apertè vetantium reverentiâ, contemptisque etiam hujus Sanctæ Sedis Tribunalium Decretis, quibus illius deputatio meritò improbatur. Qui quidem Officialis tuo præsidio fretus, quo se in eo officio tueretur, temerè confugit ad Magistratus Laicos, atque ab illis impetravit Ordinationes, ac Decreta authoritatis Ecclesiæ læsiva, & Apostolicæ Sedi prorsùs injuriosa. Quàm parum hæc (quæ sine summo animi nostri dolore recensere nequivimus) responderent debito muneris, quod geris, dignitati Characteris, quo insigniris, & religioni Jurisjurandi, quo Te Deo, Nobis, ac Ecclesiæ in suscipiendo Consecrationis munere obstrinxisti, monere Te, adhibito, ut probè scis, secreto medio, ab ipso Pontificatus nostri primordio, non prætermisimus; sed quia, satis superque novimus nihil tum quidem, nihil posteà salutari hoc officio apud Te profecisse, ne tacuisse, vel parciùs, quàm par erat, in causâ tam gravi locutos fuisse Nos aliquandò pœniteat, memoresque non tantùm Ovium, sed & Pastorum Nos à Domino constitutos esse Pastores, decrevimus tandem animum, ac monita nostra Tibi apertiùs denunciare, ut ea, quæ perperàm egisti, diutiùs non differas debitâ emendatione corrigere, & à similibus in posterùm abstineas, atque interim conscientiæ tuæ consulas. Præterit enim figura hujus mundi, & dies

Do-

Domini appropinquat, à quo, qui aliis præsumus, aliis quoque duriùs (quod planè trementes dicimus) judicabimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 27. Augusti 1707. &c.

ARGUMENTUM

Hungarici Regni turbas, miseramque conditionem impensè dolet, propterea quòd illud speciali jure ad Apostolicæ Sedis tutelam pertineat; Multos ex Ordine Ecclesiastico, qui ejusmodi turbis sese immiscuerant, graviter arguit; & quæ contra Regiam Dignitatem, ac authoritatem illic attentata fuerant, improbat, atque rescindit; Demùm universum ejusdem Regni Clerum seriò admonet, ne ad electionem, vel designationem novi Regis ullo modo concurrant, aut consentiant, & Contumacibus Canonicas pœnas interminatur,

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis, ac Dilectis Filiis Abbatibus, Præpositis, ceterisque Ecclesiasticis Viris per Universum Regnum Hungariæ,

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, salutem &c. Ingens sanè Nobis molestiæ argumentum semper fuit exitiale bellum, quod isthic adversùs Regii nominis Dignitatem, atque authoritatem susceptum, tam acriter modò geritur, ut nullum jam revocandæ publicæ tranquillitatis, nullum conciliandæ, ut par esset, gratiæ Charissimi in Christo Filii Nostri Josephi Romanorum Regis in Imperatorem Electi studium his, qui res suas vi, & armis urgere pergunt, inesse videatur. Multò autem graviùs indoluimus, cum audivimus horum ipsorum animos inter odia, armorumque tractationem usque adeò efferbuisse, ut novâ demùm, ac majori ejusdem Regii nominis injuriâ ad denunciandum, promulgandumque Interregnum temerè progressi sint. Verùm, Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, tum demùm cumulus adjectus est dolori nostro, ubi Nobis innotuit non defuisse plures ex Ecclesiastico Ordine, qui Sacerdotalem pietatem, ac zelum in compescendis, atque sedandis hujusmodi motibus adeò non explicaverint, ut potiùs, nec sine scandalo, nova molientibus adhæserint. Sanè si illi, per quos Regnum istud in præsens discrimen, atque in tot jam calamitates adductum est, communi Patriæ bono prospicere voluissent, non defuissent ipsis consilia Majorum suorum exemplo ineunda, quorum usu publicæ saluti æquiùs, tutiùsque consultum fuisset. Constat siquidem id, quod Annalibus, ac monumentis vestris demandatum esse non ambigimus, in maximis, acerrimisque contentionibus, quæ anteactis seculis isthic non semel usque ad Civium, ac Populorum internecionem exarserunt, cum certa Regno pernicies impenderet, ac de Regno ipso inter summos Principes dissideretur, remedium ab hac Sanctâ Sede quæsitum semper affuisse, ejusque ope, atque authoritate, devictis demùm difficultatibus, amotisque periculis, partam esse magnâ omnium felicitate concordiam. Hoc ipsum consilium in hoc turbulento, sive potiùs calamitoso rerum statu

omninò fuscipiendum videbatur certâ fpe affuturæ ftatim Pontificiæ charitatis. Nos proindè animo hæc ipfa verfantes, ac perpendentes noftri muneris effe inhærendo Prædecefforum noftrorum veftigiis, faluti, atque incolumitati iftius Regni peculiari ratione opitulari, nedùm fcilicet ob eam curam, quam pro traditâ divinitùs humilitati noftræ fupremâ in Univerfam Ecclefiam poteftate, omnibus Chriftiani Orbis populis, atque nationibus impendere debemus, memores Nobis in ipfo noftræ in Pontificem inaugurationis actu (quod non fine trepidatione propter confcientiam infirmitatis noftræ recolimus) folemniter denunciatum fuiffe Nos ad Officium Vicarii Salvatoris noftri, & Patris Principum, ac Regum vocatos effe, fed fpeciali Jure in his, quæ pertinent ad iftud Regnum (quod olim Beati Petri Apoftolorum Principis tutelæ, ac Apoftolicæ Sedis authoritati Stephanus Primus inclyti nominis Hungariæ Rex, cujus hâc ipsâ die in faftis Ecclefiæ memoria opportunè recurrit, oblatum perpetuò devovit) nihil tam cogitamus, nihil tam cupimus, quàm ut Nobis contingat expedire media, quibus pro charitate, & æquitate noftrâ, citra cujufquam injuriam, finem hujufmodi malis afferre valeamus. Verùm ne intereà Pontificiæ noftræ folicitudini ullâ ex parte defimus, tametfi omni Juris præfidio, & legitimâ poteftate deftituta, adeoque irrita prorsùs, & inania per fe fatis effe dignofcantur quæcumque contra Jus, & fas, ac legitimi Regis Dignitatem ifthic hactenùs attentata fuerunt, perfpectum tamen vobis effe cupimus ea à Nobis penitùs rejici, atque improbari: Omnibus propterea, qui ex ordine veftro funt, authoritate noftrâ cautum effe volentes, ne ad electionis, acclamationis, aut defignationis novi Regis actum ullo modo concurrere, aut confentire præfumant, pœnas alioquin à Sacris Canonibus, & Apoftolicis Conftitutionibus adversùs inobedientes, & Sedis Apoftolicæ Mandatis contumaces inflictas fubituri. Ceterum de noftræ voluntatis propenfione erga Vos, & erga eos, qui debitam Nobis obfervantiam congruis argumentis teftari parati funt, ita exiftimare debetis Nos nulli unquàm officio, quoad rectè, ac cum Domino fieri poterit, defideriis, ac petitionibus veftris effe defuturos, Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, quibus Apoftolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 2. Septembris 1707. Pontificatus Noftri Anno Septimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Noftro, Chriftiano Augufto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Nofter, falutem &c. Admoniti certis nimiùm teftimoniis, quo loco in præfens fint res Regni Hungarici, ac foliciti pro Pontificiæ noftræ charitatis erga Cæfaream Majeftatem conftantiâ, atque magnitudine, iis, quibus poffumus, mediis occurrere, atque obviare graviffimis malis, quæ in detrimentum juris, ac Regiæ authoritatis eidem Majeftati competentis contingere poffent, quæque in hoc perturbatiffimo rerum illarum ftatu metuenda videntur, decrevimus literas ad Ordinem Ecclefia-

fticum

ſticum illius Regni dare, in quibus quidem, prælibatis cauſis, quæ Nos ad eos interpellandos, monendoſque movent, ac urgent, ita illos ex ipſis, qui fortè novarum rerum authoribus adhæſiſſent, ad ſaniora conſilia convertere curamus, ut alios etiam eiſdem ſenſibus imbuere, & ab omni molimine revocare poſſint; polliciti inſuper ipſis ſumus officia noſtra, quæ certè, quoties è re erit, impendere non omittemus, ubi etiam opus ſit aliquem eò allegare, qui Pontificio nomine, ſicuti aliàs contigiſſe novimus; interveniat, & hos motus compeſcere ſatagat. Has itaque ipſas literas ad Te transmitti mandamus, ut pro tuâ eximiâ prudentiâ iis, prout expedire duxeris, uti valeas, Deum interim precantes, ut officiis noſtris vim addat, quatenùs optatum exitum aſſequantur. Tibique interim, Dilecte Fili Noſter, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die ſecundâ Septembris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Clero Aragoniæ, & Valentiæ ingentem pecuniæ ſummam Ærario Regio perſolvendam abſque Beneplacito Apoſtolico fuiſſe indictam, & à Regiis Adminiſtris acerbè exigi cœptam cum Rege Catholico graviter expoſtulat, eumque paternè, & ſeriò admonet, ut læſam libertatem, & juriſdictionem Eccleſiaſticam opportunè quamprimùm redintegrari curet.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Philippo Hiſpaniarum Regi Catholico.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Allatum eſt ad Nos Majeſtatis Tuæ Adminiſtros pro conficiendâ eâ ſummâ, quam, ut fertur, uſque ad biſcentum mille aureos duplos Regna Aragoniæ, atque Valentiæ Tibi pendere juſſa ſunt, ſuppoſuiſſe huic oneri, ac ſolutioni cum Laicis Eccleſiaſticos, tum Seculares, tum Regulares, nullo requiſito, ac obtento priùs deſuper Beneplacito Apoſtolico, quod in ſimilibus cauſis omninò prærequiri Sacri Canones manifeſtè conſtituunt, & nihilominùs exactionem per eoſdem Adminiſtros tam acriter urgeri, ut multi ex Eccleſiaſticis propter eà, quòd ſolvendo oneri ſibi injuncto impares forent, coacti ſint ſubire, ac perpeti ſuper propriis ipſorum bonis militares, ut vocant, executiones: alii verò Regulares, quò ſe ab eâ vexatione redimerent, argenteam ſuppellectilem Eccleſiarum Collectoribus extradiderint, quod profectò ſinè magnâ moleſtiâ, imò nec ſine ſummo horrore, atque animi perturbatione exaudiri à Nobis non potuit; Grave enim, ac mirùm Nobis viſum eſt, quod in Regnis Hiſpaniarum, ubi inter præcipuas laudes, viguit ſemper anteà ſingularis cultus, & filialis obſervantia in hanc Sanctam Sedem, præſertim quotiès actum eſt de præſervandâ Eccleſiaſticâ Immunitate, nunc demùm cùm potiores, & uberiores cauſæ declarandi idem ſtudium ſuppeterent, & vices omninò repoſcere Paternus noſter amor præclarè explicatus videretur, facta læſiva prorsùs Juris, ac libertatis Eccleſiaſticæ, & contraria debitæ in eamdem Sedem reverentiæ palàm admittantur. Quæ cum intelligamus omninò aliena eſſe ab eximiâ

miâ tuâ pietate, & fyncerâ, ac egregiâ erga Nos voluntate, credimus ea, neque Te mandante, neque fatis confcio contigiffe, ac proindè confidimus Te hifce noftris certioratum effecturum effe, ut nedum Adminiftri Tui ab eâ exactione ftatim ceffent, fed daturum fedulam operam redintegrationi læfæ libertatis, Jurifdictionis, & Immunitatis Ecclefiafticæ, nihilque potiùs habiturum, quàm ut farciatur quidquid attentatè, nec fine contemptu, & injuria Ecclefiaftici Ordinis fuit hactenùs exactum. Vide itaque, Chariffime in Chrifto Fili Nofter, ne hoc perturbatiffimo tempore, quo, fi unquàm, concilianda eft omni ftudio cęleftis gratia, admiffis hujufmodi fcandalis ira provocetur, & ne Nos ipfi, iis non fubmotis, adigamur ad eas verfandas cogitationes, quæ etfi Nobis moleftæ, non funt tamen refugiendæ, ubi Dei, & Ecclefiæ honor agitur, qui potior Nobis effe debet quacumque humana ratione. Et Majeftati Tuæ Apoftolicam Benedictionem amantiffimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die 10. Septembris 1707. Pontificatus Noftri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Archiepifcopo Cæfarauguftano cenfuras denunciat, in quas inciderat ob confenfum præftitum exactioni pecuniæ à Rege Catholico impofitæ fuper bonis Ecclefiafticis Aragoniæ, & Valentiæ: nec non irregularitatem, ubi in eo ftatu à Miffæ celebratione, & Pontificalium exercitio non abftinuerit. Eidem prætereà injungit, ut à Nuncio Apoftolico opportunis ad id facultatibus præmunito abfolutionis, & difpenfationis refpectivè beneficium poftulet: ac Regios Adminiftros eifdem Cenfuris innodatos admoneat, ut prævià debità fatisfactione abfolutionem ab ipfomet Nuncio obtinere curent; ac in reliquis Ecclefiafticam immunitatem, & libertatem ftrenuè tueatur.

Venerabili Fratri, Archiepifcopo Cęfarauguftano.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater. Non fecus, ac debuimus, animo commoti fumus, ubi audivimus, quòd pro conficiendâ fummâ biscentum mille duplorum aureorum, quam fibi à Regnis Aragoniæ, atque Valentiæ Majeftas Catholica exolvi nuper mandavit, nedum Regii Adminiftri exactionem ad bona etiam Ecclefiafticorum aufi fint extendere, fed quod Fraternitas Tua, quæ pro Paftorali officio Jura, libertatem, ac Immunitatem Ecclefiæ conftanter, & inconcufsè tueri, atque afferere tenebatur, & quæ profectò non ignorabat Sacrorum Canonum authoritate diftrictè caveri, ne hujufmodi onera Ecclefiis, nifi requifito, & obtento priùs defuper Beneplacito Apoftolico, imponantur, adeò non reftiterit gravamini, ut præfertur, Ecclefiafticis perfonis hâc occafione illato, ut imò defignaverit, atque conftituerit, quantum ab unoquoque ipforum in eam fummam viritim effet conferendum. Quare cum nimiùm exploratum fit Te Ecclefiafticas cenfuras per eofdem Sacros Canones, & Apoftolicas Conftitutiones, ac potiffimùm per Bullam legi, & promulgari confuetam Feriâ quinta in Cœna Domini inflictas hoc facto, five confenfu incurriffe, quin etiam incidiffe in Irregularitatem, ubi in

hoc

hoc ſtatu à Miſſæ celebratione, & à Pontificalium exercitio non abſtinueris: intelliges profectò conſulendum Tibi eſſe conſcientiæ tuæ, quod ut perficere poſſis, Venerabili Fratri Antonio Felici Archiepiſcopo Damaſceno Nuncio noſtro Apoſtolico facultatem attribuimus impertiendi Tibi abſolutionem ab eiſdem cenſuris, & diſpenſandi Tecum ſuper irregularitate propter præmiſſa fortè contractâ. Tuum interim erit exercere nunc demùm Paſtoralem zelum, & Regios Adminiſtros nedum authoritate tuâ prohibere, atque compeſcere à proſecutione inſtitutæ adversùs Eccleſiaſticos exactionis, ſed eoſdem omni ſolicitudine monitos inducere, ut abſolutionem à cenſuris, quibus illigati ſunt, promereri, atque obtinere curent, præviâ tamen, ut par eſt, eorum, quæ indebitè hactenùs perceperunt, reſtitutione. Quod ſi protractâ contumaciâ renuant ea perficere, ad quæ tenentur, & ſe Eccleſiæ authoritati ſubiicere, media à Sacris Canonibus in ſimilibus caſibus præſcripta, ſervatis tamen ſervandis, Tibi erunt omninò ineunda; Cordi enim Nobis eſt, & eſſe debet, ut cuſtodiatur, & farciatur libertas, atque Immunitas Eccleſiæ, Tuque idipſum omni ſtudio, operâ, ac diligentiâ curare debes, ac proinde oneramus conſcientiam tuam, ſi quid ſciens prætermiſeris, quominùs id cum effectu ſequatur. Neque tamen propterea ſubtrahimus officium noſtrum, paratique ſumus ea ſuſcipere conſilia, quæ in graviſſimâ hac causâ Nobis incumbere exiſtimabimus. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 17. Septembris 1707. Pontificatus Noſtri Anno VII.

ARGUMENTUM

Epiſtolam quamdam ab Archiepiſcopo Cæſarauguſtano conſcriptam, in quâ exactionem pecuniarum ab utroque Clero per laicam Poteſtatem militari manu extortam licitam aſſerebat, multaque alia Eccleſiaſticæ Immunitatis, & libertatis læſiva admiſiſſe, vel ab aliis admiſſa probaſſe fatebatur, damnat, ac improbat, eidemque Archiepiſcopo duorum menſium terminum præſcribit ad Eccleſiaſticam Immunitatem redintegrandam, ſuaſque erroneas propoſitiones retractandas: Elapſoque termino, niſi paruerit, Ipſum ab exercitio Pontificalium, & cujuſvis Eccleſiaſticæ juriſdictionis ſuſpenſum declarat.

Venerabili Fratri Archiepiſcopo Cęſarauguſtano.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater. Poſt ſuperiores noſtras literas ad Fraternitatem Tuam datas, certiores facti ſumus de quâdam Epiſtolâ à Te perſcripta, in quâ inter cetera non dubitabas aſſerere licitè, & abſque ullâ Eccleſiaſticæ immunitatis læſione adigi potuiſſe etiam vi, & ut dicitur, executione militari Eccleſiaſtici Ordinis perſonas ad conferendum eam pecuniæ ſummam, quam Regno Aragoniæ ſupremus Regii Exercitus Moderator Dilectus Filius Nobilis Vir Philippus Dux Aurelianenſis imperaverat, cum non ageretur de tributo, ac onere, ſed de ſolutione titulo compenſationis debitâ pro reficiendis graviſſimis damnis Regio Patrimonio illatis à multis ex Clero tum Regulari, tum Seculari, qui turbas non ita pridem in eodem Regno excitaverant, ac ſeditioſos, & perduelles incenderant, atque confoverant contra Catholici Regis Majeſtatem; quæ propterea diſpendia maximè in

con-

conſcribendo milite ad compeſcendos hujuſmodi motus pertulerat. Fatebaris autem Te eâ occaſione unicuique ex Clero ſeculari, ſivè is eſſet Metropolitanæ, ſive Parochiali Eccleſiæ addictus, qui ejus defectionis, aut perduellionis particeps habitus fuiſſet, præſcripſiſſe portionem, quam pendere debebat, eamdemque à ſingulis ipſorum exegiſſe, nec tamen voluiſſe Te idem onus aſſumere reſpectu Cleri Regularis, nam, præterquamquod Religioſi Viri, eorumque Communitates authoritati tuæ non ſuberant, ſatis ſuperque intellexiſti ipſos impares fore ſolutioni, utpotè qui longè ſupra vires gravati fuerant, ſed eam exactionem ejuſdem Ducis Adminiſtris, atque Officialibus reliquiſſe, qui quidem eo uſque progreſſi ſunt, ut ipſos Regulares appoſitis ad eorum Conventus Cuſtodibus ad ſolutionem compulerint: egiſſe Te tamen apud ipſum Ducem, ne vexarentur Cęnobia Regularium, quorum perſpecta eſſet inopia, non quia innoxii eſſent, ſed quia inanis adversùs eos fuiſſet actio. Ex quibus omnibus hoc demùm inferre non verebaris, aliter tempore belli, quàm Pacis ſtatuendum, atque agendum eſſe, nec perturbatis publicis rebus educendum eſſe gladium Eccleſiaſticæ Juriſdictionis, præſertim adversùs juſta petentes, quibus nulla alia ſuppetat exigendi via, nihilque magis à Te optari, quam ut Tibi ſemper contingat deliberationes tuas aptare, & conformare temporum circumſtantiis, quibus tantùm perpenſis judicium ferri poteſt, utrùm prudenter, an ſecus ſuſcepta fuerint conſilia. Quoniam verò aſſerta hujuſmodi & alia quamplura eiſdem tuis literis contenta percipi à Nobis non potuerunt ſine ſummo horrore, atque animi perturbatione, tanquam omninò libertatis, Juriſdictionis, & immunitatis Eccleſiaſticæ everſiva, ac è directo oppoſita ſacrorum Canonum diſpoſitioni: idcircò Nos perpendentes Te manifeſtè defuiſſe debito Paſtoralis officii, nedùm permittendo, quod per militares executiones præfatum onus exigeretur, aut potiùs extorqueretur ab Eccleſiaſticis, ſed etiam prolatis, ac audacter propugnatis erroneis, & ſcandaloſis propoſitionibus, ac inter ceteras licuiſſe, illæſa Eccleſiaſtica immunitate, Poteſtati laicali, cui congruum non erat arma ſpiritualia opponere, tum etiam Tibi ipſi, tua authoritate (deficiente tamen Indulto Apoſtolico, quod ſacri Canones ad validitatem hujuſmodi exactionum prærequiri manifeſtè præcipiunt) executioni demandare ea omnia, quæ acta ſunt, adversùs Eccleſiaſticos, itaut ad inſtar meriti Tibi adſcribas, quod ex parte executor violentæ illius exactionis extiteris, dum ſummam Eccleſiaſticis ſecularibus, tam Metropolitanæ, quàm Parochialium Eccleſiarum viritim contingentem deſignaſti. Ideò Nos Apoſtolici noſtri Muneris partes eſſe duximus non pati, ut hujuſmodi ſcandala, quæ deterrimi exempli in Eccleſiâ Dei eſſent, impunita permaneant, & nihilominus volentes Te effectu Pontificiæ noſtræ charitatis gaudere, conſtituimus, & præfigimus Tibi ſpatium duorum menſium à die præſentationis harum noſtrarum computandorum, ad hoc ut feriò perpenſa gravitate eorum, quæ cum contemptu, ac injuriâ Eccleſiæ admiſiſti, nedum libertatem, juriſdictionem, & immunitatem, non uno capite læſam ſarcias, atque redintegres, ſed ut propoſitiones erroneas, ac ſcandaloſas, quibus eamdem tuam Epiſtolam reſperſiſti, ut par eſt, retractes, reſervantes Nobis declarationem ceterarum pœnarum Eccleſiaſticarum, quas incurriſti. Quo quidem termino elapſo, niſi redintegratio, ac retractatio ſequantur, ut præfertur, Nos nunc pro tunc, abſque eo quod aliâ ſubinde declaratione opus ſit, Te ab exercitio Pontificalium, & quavis Eccleſiaſticâ juriſdictione ſuſpendimus, ac pro ſuſpenſo haberi volumus, & declaramus. Dat. Romæ &c. die octava Octob. 1707. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Cæsaraugustanæ admonet de his, quæ in superiori Epistolâ Archiepiscopo Cæsaraugustano præscripserat, illisque injungit, ut ad nutum Nuncii Apostolici deveniant ad electionem Vicarii Capitularis, qui tamdiù hoc officium obire debeat, quamdiù eumdem Archiepiscopum ab exercitio Ecclesiasticæ jurisdictionis suspensum esse constabit.

Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis Metropolitanę Ecclesię Cęsaraugustanę.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Perceptum est à Nobis tantâ quidem, quantâ vix dici potest, animi nostri molestiâ, læsam fuisse isthic palàm, & graviter libertatem, atque immunitatem Ecclesiasticam. Cum enim nemo profectò ignorare posset Clerum tum Secularem, tum Regularem esse perpetuò exemptum à quocumque onere per Laicalem potestatem injuncto, nisi tamen, juxta Sacrorum Canonum dispositionem, ipsæ etiam Ecclesiasticæ Personæ authoritate Apostolicâ per Indultum speciale desuper obtentum communi oneri intuitu publicæ causæ subiicerentur: nihilominùs cum Dilectus Filius Nobilis Vir Dux Aurelianensis, supremus Regii Exercitus moderator, non ita pridem mandasset pendi à Regno Aragoniæ summam biscentum mille duplorum aureorum Fisco Regio, audivimus non defuisse, qui crederent, palàmque edicerent posse etiam absque præfato Apostolico Indulto, & sine ullâ Ecclesiasticæ Immunitatis læsione, extendi hoc onus ad Ecclesiasticas Personas utriusque Cleri, ac licere cunctantes, ac renuentes solvere per militum insistentiam ad solutionem obstringere. Nunquam autem inducere potuissemus in animum nostrum Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Cæsaraugustanum huic sententiæ adhæsisse, nisi Nobis nimiùm constitisset Ipsum nedum ita sensisse, sed manum etiam executioni adversùs Ecclesiasticos Seculares tum Metropolitanæ istius, tum Ecclesiarum Parochialium apposuisse, idque ineluctabili testimonio epistolæ ab eo perscriptæ, in qua Ipse licitè, ac congruè pro ratione temporum id tunc factum esse testari non dubitat, adjectis etiam aliis propositionibus libertatis, immunitatis, ac jurisdictionis Ecclesiasticæ prorsùs eversivis, quas hìc commemorare non attinet. Nos itaque, qui Muneris nostri partes usque ad extremum vitæ spiritum cum Dei auxilio parati sumùs implere, eidem Archiepiscopo nostris prius literis graviter monito præfiximus terminum duorum mensium ad sarcienda jura Ecclesiæ manifestè læsa, & ad alia, quæ necessaria esse duximus, præstanda. Qui quidem Archiepiscopus, nisi ea omnia adimpleverit juxta præscriptum Venerabilis Fratris Antonii Felicis Archiepiscopi Damasceni Nuncii nostri, volumus, quod Vos ad nutum ejusdem nostri Nuncii ad electionem Vicarii Capitularis statim deveniatis, qui tamdiù hoc officium exercere debeat, quamdiù constabit eumdem Archiepiscopum Cæsaraugustanum ab exercitio Ecclesiasticæ jurisdictionis esse suspensum. Vobis interim, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 8. Octobris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Lætitiam, quam ex ortu Principis Asturiæ susceperat, Regi Catholico effusè explicat, & Majestati Suæ faustum hunc eventum amantissimè gratulatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Non poteva giungerci nuova più lieta di quella, che la M. V. ci hà recato con la notizia dataci della nascita del Principe di Asturia, suo Figliuolo, ben prevedendo Noi le felici conseguenze, che à Dio piacendo saranno per derivarne non meno alla publica quiete, che alla nostra santa Religione. Dopo però d'aver rese le dovute grazie al sommo Dator di ogni bene per sì fortunato successo, le rivolgiamo alla M.V. medesima per li nuovi argomenti, che in tale occasione ha voluto darci della sua singolare divozione verso questa S. Sede. Feliciti Iddio sempre più la M. V., acciò in Lei, e da Lei possino la Chiesa, e la Fede aver sempre più valida la loro difesa, benedica il Principe, acciò divenga simile al Padre, e insieme conceda lunga vita, e prospera salute alla Madre, acciò con la sua continuata fecondità sempre più consoli la Republica Cristiana. Questi sono li voti, co'quali accompagniamo l'Apostolica Benedizione, che con tutta la pienezza del nostro paterno affetto diamo alla M.V., alla Regina, e al Principe loro Figliuolo. Datum Romæ &c. die 10. Octobris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Regi Catholico Fundationem novi Seminarii in Civitate Manilæ summoperè commendat, & à Majestate sua enixè petit, ut eam Regali ope, ac beneficentiâ promovere velit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Quòd ex multorum testimonio probè cognovimus, & luculentiùs didicimus ex Venerabili Fratre Antonio Felice Archiepiscopo Damasceno Nuncio Nostro, Majestatem Tuam insigni animi pietate, & magnitudine, nec non singulari munificentiâ complexam semper esse quæcumque facere intellexit ad propagationem Christianæ Fidei in partibus Infidelium, & nunquam tanti momenti causæ authoritate, & ope sua defuisse, hoc in spem firmam Nos inducit Te libenti, ac liberali animo adhæsurum esse fundationi novi Seminarii in Civitate Manilæ, quod opus ex præscripto sacri Concilii Tridentini in qualibet Diœcesi instituendum utilitatem, quam ubique locorum magnam peperit, multò sanè ampliorem Tibi præstare posse, imò medium præcipuum, ac propè unicum

cum fore nedùm ad informandos ad Christianam Disciplinam Cleri illius, ac Populi mores, sed ad invehendam in Nationes multas, ac maximas, quæ propiùs, quam à Nobis, inde absunt, Christianam Religionem, Dilectus Filius Noster Carolus Thomas S.R.E. Cardinalis de Tournon, tum quidem Patriarcha Antiochenus, dum profecturus ad Sinarum Imperium moram ibi diutiùs protraxisset, adhibita in consilium spectatâ prudentiâ, ac pietate Venerabilis Fratris Didaci Archiepiscopi Manilæ Electi Guadalaxarensis, omninò existimavit. Quâ de re cum perspectum Nobis sit ipsum Cardinalem literas ad Majestatem Tuam dedisse, in quibus pro eo, quo flagrat, Divinæ gloriæ zelo hanc fundationem summo studio, & enixis precibus apud Te urgere non desinit; Nos ipsius sermones quasi complere, ejusque petitionibus paternas nostras adjungere voluimus, non quia arbitremur opus esse majori stimulo apud Te, à quo novimus hujusmodi postulata magnâ alacritate, ac voluntatis propensione fuisse excepta, sed ut ultrò, quod dicitur, currentem ad promerenda à Deo majora præmia in re, quæ Ipsius honorem respicit, incendamus, ac proindè Te hortamur, ut pergas Regali opitulatione, ac beneficentiâ adesse huic operi, quod erit perpetuum tuæ virtutis monumentum. Interim verò in felicitatis auspicium Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 15. Octobris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Cum ex literis Archiepiscopi Manilæ certior factus fuisset de sedulitate, ac fervore, quo Jo: Baptista Sidotus multis piis operibus illic, & præsertim constructioni, ac fundationi Seminarii incumbebat, Cardinali de Tournon injungit, ut eumdem Sidotum in prædictâ Civitate commorari sinat, quatenus ea, quæ aggressus erat, & fundationem potissimùm Seminarii præsens enixiùs urgere possit.

Dilecto Filio Nostro, Carolo Thomæ, S.R.E. Presbytero Cardinali de Tournon.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Inter alia multa à Venerabili Fratre Didaco Archiepiscopo Manilę Electo Guadalaxarensi literis ex Manilâ datis decimâ octavâ Augusti, & decimâ septima Septembris Anni millesimi septingentesimi quinti Nobis significata, quorum certè pars maxima pertinet ad commendationem eximii tui zeli ob ea, quæ præstitisti in spirituale bonum illius Diœcesis, cui idem Archiepiscopus, Te illac pertranseunte, præerat, præclarum Nobis testimonium reddit de sedulitate, ac fervore, quo Dilectus Filius Joannes Baptista Sidotus incumbit promovendis ibi multis piis operibus, & institutis, ac præsertim constructioni, ac fundationi Seminarii, quod Tu unà cum eodem Venerabili Fratre rectè ac providè constituisti illic omnino constabiliendum esse, tum ad implenda sacræ Tridentinæ Synodi id præcipientis decreta, tum, ut sit præsidio propagationi Christianæ Fidei, & Missionibus, quæ in diversis Indiarum Orientalium partibus peraguntur. Quoniam verò Nos, his auditis, atque perpensis, opinati sumus congruere prorsùs, atque expedire, ut idem Sidotus pergat in illis partibus

commorari, quatenùs ea, quæ diligenter aggressus est, ulteriùs provehere possit: sensum hunc nostrum Tibi denunciamus, ut ubi Tu, cui rerum illarum status coram inspectus probè compertus est, idem censeas, horteris ipsum, si modò adhuc in Philippinis Insulis degit, ne inde abscedat, sed illic benè cœpta alacriter prosequatur, quod illum, quo est in Nos obsequio, atque in Te studio, non ægrè facturum confidimus. Interim verò cum probè intelligamus, quanti intersit, ut Seminarium hujusmodi, à quo ingens Christianæ Religioni commodum meritò est expectandum, quò celeriùs fieri poterit, perficiatur, Charissimum in Christo Filium Nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum diligentissimis officiis hortati sumus, ut precibus ei à Te ex Manilâ delatis pro eâ fundatione, eâdem, quâ solet, in rebus ad Dei honorem pertinentibus egregiâ voluntate adhæreat, & perenne Regiæ pietatis monumentum Religionis incremento magnoperè profuturum suâ authoritate, atque ope in eâ Civitate constituat, nec spem nostram irritam fore ex his, quæ scribit Venerabilis Frater Antonius Felix Archiepiscopus Damascenus noster ad eamdem Majestatem Nuncius existimamus. Nos insuper delectos hic Viros perspectæ pietatis, ac doctrinæ, tuis vocibus obsecuturos illuc proficisci curabimus, quod à Te item factum iri, ubi fortè isthic suppetant Missionarii eò immittendi, non ambigimus, ut opus tam salutare maturiùs absolvatur. Quod superest, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 18. Octobris 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Manilæ, Electo Guadalaxarensi, consolationem, & lætitiam explicat ex illius literis susceptam, quibus multa tum ab Ipso, tum ab aliis peracta in Insulis Philippinis ad Christianæ Fidei propagationem pertinentia nunciaverat. Ejus deindè eximium pro Catholica Religione, Divinæque gloriæ incremento zelum laudat, & nonnullis ab ipso postulatis benignè annuit.

Venerabili Fratri, Didaco Archiepiscopo Manilæ, Electo Guadalaxarensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Ut ostendat Nobis Dominus divitias misericordiæ suæ, præsertim cum majoribus curis premimur, & solliciti sumus de integritate, ac indemnitate electæ illius Vineæ, cujus custodiam Ille Nobis, licèt immerentibus, demandavit, læta ad Nos identidem afferri jubet ex remotissimis Orbis partibus, ut gratulemur videntes, quod Illa extendit palmites suos usque ad mare, & usque ad flumen propagines ejus. Quo fit, ut non deficiamus animo inter insidias, quibus hìc eam undique appeti videmus, sed totis viribus (quantùm Nobis desuper datur) obnitamur, ne irruat adversùs illam Aper de sylva, nevè appropinquent, ut vindemient eam, omnes, qui prætergrediuntur viam. Acceptis itaque, ac perlectis Fraternitatis Tuæ literis tam die decimâ octavâ Augusti, quàm die decimâ septimâ Septembris anni millesimi septingentesimi quinti ex Manilâ ad Nos datis, statim persensimus mirificè recreari cor nostrum,

ceteroquin dolore confectum ob metum, ne per tot bellorum incendia, quibus in præsens tota penè conflagrat Europa, gravissimum aliquod detrimentum Ecclesiæ, ac Catholicæ Religioni inferatur. Gratias proindè Deo Optimo Maximo, Patri totius consolationis, humiliter egimus, qui Nos non deserens in tempore malo, tribulationi nostræ occurrere voluit præsenti ope, dum Nos certiores fieri voluit seriò, ut par est, actum esse Manilæ, dum illi Ecclesiæ præesses, negotium propagationis Christianæ Fidei, nihilque à Te prætermissum fuisse, ut spirituali crediti Tibi Populi saluti prospiceres. Et sanè dignus est præcipuâ in Domino laude zelus, quem explicasti, nedum in lustrandâ illa Diœcesi, sed in quærendis per invia Locorum, & inaccessa Montium Ovibus, quibus Dominicum gregem augeres, ex quo tuo præclaro exemplo admoneri profectò debebant, ne suo Officio deessent Operarii illi, quibus fortè objici poterat: *Ut quid hic statis totâ die otiosi?* Gratum verò Nobis admodùm fuit, quod Tu fretus authoritate, & operâ pertranseuntis tunc temporis illac Dilecti Filii Nostri Caroli Thomæ S. R. E. Cardinalis de Tournon, tum quidem Patriarchæ Antiocheni, providè curaveris, & effeceris, ut ipsis Ovibus sic à Te conquisitis, & adductis salutaria Christianæ doctrinæ pabula non deessent. Verùm illud in primis charitati nostræ perjucundum accidit, quòd cum eodem Præsule occasione moræ, quam coactus fuit in Insulis Philippinis protrahere, consilia inieris, ac media opportuna, ac necessaria paraveris pro construendo ibi, ac instituendo novo Seminario, quo certè nihil salutariùs excogitari poterat; nam si hoc præsidio Sacra Tridentina Synodus singulas Diœceses communiri voluit ad continendam Cleri disciplinam, & ad rectè instituendos Populorum mores, & utilitatem inde perceptam experientia ubique comprobavit: fructus sanè longè maximos sperare fas est, constituto in illis Partibus Seminario, à quo aliquandò prodeant Missionarii ad finitimas Regiones magno temporis, atque itineris compendio facilè immittendi. Nec verò præter expectationem nostram contigit, quod promovendo huic bono, ceterisque piis operibus, ac institutis curandis sedulò incubuerit Dilectus Filius Joannes Baptista Sidotus: novimus enim, quo ille fervore in his, quæ ad Dei honorem pertinent, incendatur, & cum sanè præstet pietate, ac doctrinâ, scimus eum non pati tradita sibi talenta otiari. Imò cùm ipse talia ibi fecerit, qualia ipsum fecisse testaris, expedire omninò ducimus, ne inde, ubi operam suam tam benè posuit, abscedat, de qua re eumdem Cardinalem de Tournon admonere, eidemque sensus nostros aperire non omittimus. Ceterùm, ut ad ea descendamus, quæ à Nobis expetis; expetis autem facultatem erogandi, sine detrimento Ecclesiæ Guadalaxarensis, & illius pauperum, annua scuta mille ex redditibus satis, ut asseris, pinguibus ejusdem Ecclesiæ in subsidium quorumdam ex tuis Consanguineis, qui etiam pauperes sunt, ad tempus tamen limitatum, pro duobus scilicèt, aut tribus annis, itemque alia duo millia quotannis, quousque vixeris, in beneficium Missionariorum Sinensium, aut eorum, quos à Nobis, & ab hac Sanctâ Sede in Insulas Philippinas transmitti contigerit, sive etiam eorum, qui inibi è tenebris infidelitatis ad Christianæ veritatis lumen vocati fuerint: Nos omnia Tibi documenta Pontificiæ charitatis præbere cupientes rem totam arbitrio tuo benignè remittimus, omninò confisi, quòd in eo, quod respicit tuorum Consanguineorum levamen, terminos præscriptos à Sacris Canonibus, ac specialiter à Sacro Concilio Tridentino sessione vigesimâ quintâ de Reformatione capite primo, nullo modo sis prætergressurus. Quò verò ad subsidium

pro

pro Missionariis, & noviter Conversis illud non aliter, quàm impletis priùs Ecclesiæ Guadalaxarensis oneribus, sis subministraturus. Ceterùm ex hoc tuo desiderio agnoscimus affectum, quo primam Sponsam tuam Ecclesiam Manilanam prosequeris,illudque in Domino summoperè commendamus. Atque hæc sunt, quæ ad ipsas tuas literas rescribenda Nobis occurrunt; Deum interim ex animo precamur, ut in his, quæ ad Ipsius gloriam, & ad bonum, & incrementum Christianæ Religionis pro tuâ spectatâ pietate, & zelo aggressus fueris, Tibi semper aspiret, incolumemque præstet Fraternitatem Tuam, cui in pignus perpetuæ nostræ benevolentiæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Octobris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Czari Moscoviæ rescribit perjucunda sibi accidisse, quæ per Ducem Kurakinum ejus Ablegatum Sanctitati Suæ nunciaverat de consilio suscepto permittendi liberum, & publicum Religionis Catholico-Romanæ exercitium in amplissimis illis regionibus ejus Imperio subjectis, atque etiam fundandi Conventum pro PP. Cappuccinis, & Domum cum Ecclesia, & Gymnasiis pro Patribus Societatis Jesu; Eumdemque Czarem, post congruas laudes, rogat, ut documenta eorum, quæ pollicetur, ad Sanctitatem Suam afferri curet.

Potentissimo, ac Magno Domino Czari, & Magno Duci Petro Universæ Magnæ, Parvæ, & Albæ Russiæ Autocratori, nec non Magnorum Dominiorum Orientalium, Occidentalium, & Septemtrionalium paterno, avitoque Hęredi, Successori, Domino, & Dominatori.

CLEMENS P.P. XI.

Non facilè explicare possumus, quo gaudio Nos affecerit Nobilis Vir Dux Borisius Kurakinus, quem tuis ad Nos literis, Excelse, ac Potentissime Czare, in fidem eorum, quæ tuo nomine expositurus erat, ante aliquod menses Romam allegasti, dum uberrima Nobis reddidit testimonia tuæ erga Nos voluntatis egregiæ, ac præclaræ, sed præsertim gratæ ob rationem, quam à Nobis in rebus Regni Poloniæ semel initam semper hactenùs servavimus, & adhuc quidem retinemus; solatium verò longè majus ab eodem Nobis allatum est, ubi certiores Nos fecit constitutum Tibi esse liberum, ac publicum Catholicæ Romanæ Religionis exercitium in universâ tuâ amplissimâ Ditione permittere; imò jam annuisse, ut in Civitate tuâ Moscua nedum fundetur Conventus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci, Cappuccinorum nuncupatorum, sed etiam, ut erigatur Ecclesia, & Domus pro Religiosis Viris Societatis Jesu, unà cum Gymnasiis ad erudiendam bonis literis, & ad instruendam Christianis moribus juventutem, quod consilium magnam profectò tuis Populis utilitatem est allaturum. Cumulus tandem lætitiæ nostræ adjectus est, cum ille idem tuo nomine Nobis pollicitus est apertum deindè, tutum, ac liberum fore transitum per ipsas tuas Ditiones

Mis-

Missionariis ad annunciandum Christi Evangelium ab hac Sanctâ Sede ad Sinarum Imperium, & ad alia Regna Orientalia immittendis. Profitemur itaque, post gratias Deo humiliter actas, hæc omnia cor nostrum Tibi, Potentissime Czare, magnoperè obstrinxisse, ac excitasse in Nobis desiderium declarandi publicis, ac congruis significationibus plenitudinem gaudii nostri, quod tunc sanè erit, cum documenta eorum, quæ idem Dux à Te omninò sperands, ac expectanda esse affirmavit, ad manus nostras pervenerint. Ceterùm omnis æquitas postulat, ut Tibi testemur ipsum Ducem magnam probitatis, ac prudentiæ laudem morum suorum integritate, ac gravitate, hìc ab omnibus retulisse, ac animum nostrum sibi peculiari modo conciliasse. Quod superest, Deum Patrem luminum impensè rogamus, ut lucis suæ radios tuæ menti propitiùs infundat, & Te perfectâ charitate Nobis, & Catholicæ Ecclesiæ conjungat. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Octobris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Ducis Lotharingiæ petitioni, ut ejus Filius secundogenitus Sacro Baptismatis Fonti Pontificio nomine admoveatur, benignè annuit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Leopoldo Duci Lotharingiæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Paternum animum nostrum peculiari modo demeruit pia, ac officiosa petitio Nobilitatis Tuæ; ut verò eam Nobis prorsùs gratam accidisse testemur, alacri, ac libenti animo annuimus, quod Filius tuus secundogenitus Sacro Baptismatis Fonti nostro nomine admoveatur. Interim, dum paramus demandare vices nostras alicui, qui opportunè eas implere possit, prævenimus natum Puerum in benedictionibus, eique incolumitatem, ac felicitatem ab Eo, qui est fons vitæ, & origo bonorum omnium, ex animo apprecamur. Paria etiam auspicia Tibi deferimus, omninò confisi Te pro ingenita pietate singulare hoc specimen egregiæ tuæ voluntatis Nobis exhibitum amplioribus in dies filialis tuæ in Nos, & in Apostolicam Sedem observantiæ testimoniis, ac documentis esse comprobaturum. Plura de propensione nostræ voluntatis erga Te, & inclytam tuam Domum, & de intimo desiderio, quod fovemus, ut Nobis tum occasio, tum facultas suppetat declarandi Tibi magnitudinem Pontificiæ nostræ charitatis, percipies à Dilecto Filio Abbate Gaspare Spada, quem sedulum, ac solertem in rebus agendis experti, accuratum fore credimus in explicandis Tibi Paterni nostri cordis sensibus, ex quibus intelliges, quàm præclara Nobis polliceamur de eximiâ virtute Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Octobris 1707.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectæ in Christo Filiæ, Nobili Mulieri, Elisabethæ Carlottæ, Ducissæ Lotharingiæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecta in Christo Filia, Nobilis Mulier, salutem &c. Pertinet profectò ad commendationem eximiæ illius pietatis, quâ Nobilitatem Tuam præstare novimus, quòd Filium à Te non ita pridem in lucem editum sub auspiciis Pontificii nominis sacris Christianæ Religionis mysteriis initiari cupias, ac postules. Nos itaque pio huic, ac præclaro desiderio, quod Tibi commune est cum Dilecto Filio Nobili Viro Conjuge tuo, libentissimè annuentes, Filium ipsum è Sacro Fonte nostro nomine suscipi curabimus. Quia verò Nobis incumbit peculiaribus officiis adesse eidem Nato tuo, quem arctiori quodam charitatis vinculo Nobis commendatum esse intelligimus, confidimus hanc nostram solicitudinem relevandam esse præclara tuâ operâ, neque enim ambigendum est, quin in eo instituendo liberes fidem nostram, qui pro eo Sponsoris munus in Baptismate obituri sumus, & quin sedulè, ac religiosè Genitrici s partes omni diligentiâ adimpleas. Interim verò in bonorum omnium auspicium Nobilitati Tuæ, & eidem Puero Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Octobris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

ARGUMENTUM

Collationem à Capitulo Augustano in mense illi reservato factam Canonicatus Ecclesiæ Augustanæ Precistæ Imperiali damnat, & retractari postulat, quia Imperator, à quo Primariæ Preces expeditæ fuerant, carebat Indulto Apostolico: & Episcopo Augustano injungit, ut eumdem Precistam ab indebitâ Canonicatus occupatione removeri curet.

Venerabili Fratri, Alexandro Sigismundo, Episcopo Augustano.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Dum perlegeremus Fraternitatis Tuæ literas die 28. proximè elapsi Septembris Augustæ ad Nos datas, tuisque precibus refertas pro obtinendo favore Dilecti Filii Comitis Philippi de Lerchenferd Canonicatu istius Cathedralis Ecclesiæ, mirum, ac fanè molestum Nobis fuit ex iisdem literis intelligere, quòd Capitulum Augustanum alium similem Canonicatum, cujus vacatio in mense ipsi Capitulo assignato contigerat, ad Preces Imperiales, quas vocant Primarias, non ita pridem contulerit. Cui enim umquam sive Episcoporum, sive Capitularium Germaniæ incompertum esse poterat Nos, ubi actum est de hujusmodi abusu inducendo, pro Muneris nostri debito firmiter obstitisse, ac palàm

de-

denunciasse etiam per nostras in simili formâ Brevis literas, quas in quadam Dissertatione hac super re typis editâ insertas fuisse inaudivimus, nullum jus esse Cæsareæ Majestati dirigendi ejusmodi Primarias Preces, ac agendi pro earum executione, nisi id ipsi Majestati Pontificiâ authoritate fuerit priùs specialiter indultum, cum explorati juris sit laicos Principes nihil sine Beneplacito Apostolico circa Beneficia Ecclesiastica præscribere posse Capitulis, aut Collatoribus ordinariis, ex quo factum est, ut anteacti Imperatores ab usque claræ memoriæ Friderico hujus nominis tertio ad hæc usque tempora facultate expediendi Primas Preces à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus communiri curaverint. Intelliget propterea Fraternitas Tua ademptam Nobis esse viam quidquam statuendi circa petitiones, quas pro memorato Comite de Lerchenfeld ad Nos detulisti, nisi submoto priùs præjudicio per Capitulum illato Ecclesiasticæ libertati, nostræque authoritati, ac nisi Tu ipse ad utramque asserendam declaraveris executionem Primariarum Precum, & collationem earumdem intuitu factam nullam esse; eum verò, qui Canonicatum hoc medio obtinuit, legitimum ejus Possessorem nequaquam esse, nec facere fructus suos. Hoc itaque spectati tui zeli, & debitæ in Nos, & in Apostolicam Sedem observantiæ ab eximiâ tuâ virtute præstolamur documentum, ut scilicet Commendato, aut Precista Canonicatus detentore ab indebitâ ejusdem possessione repulso, ab omni Nos ulteriori cogitatione hac in re eximamur, Nobisque detur locus, prout cupimus, gratificandi Fraternitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Octobris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Cum rumor invaluisset partem aliquam Cæsarei Exercitus in Italiâ versantis intra fines Ecclesiasticæ Ditionis hyberna facturam esse, ab Imperatore quàm enixè flagitat, ut pro avitâ æquitate, ac pietate ejusmodi malum à locis, populisque Pontificiis avertere velit; Et siquid adversùs eamdem Ecclesiasticam Ditionem attentari contingat, sui Officii partes se impleturum esse denunciat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Nullo modo adduci possumus ut fidem adhibeamus rumori hic in dies magis invalescenti, ac planè jam publico, quo fertur partem aliquam Copiarum Militarium, quas Majestas Tua in Italiâ detinet, hyberna facturam esse intra fines Ecclesiasticæ Ditionis. Quæ enim ratio suadere potest Te, qui Justitiam maximè omnium diligere, ac pro tuo munere, ac dignitate tueri debes, passurum esse Populos alienæ Ditionis, & prorsùs innoxios, Tibique nullo modo infensos, gravissimo militarium stationum oneri subjici, & post multas calamitates, quas hactenùs perpessi sunt, novis etiam, & immeritis angustiis premi. Quæ per se satis essent, ut omninò confideremus nihil prætereà adver-

sùs eosdem attentandum esse, nisi majorem adhuc spem in eximiâ, & innatâ Tibi, & universæ Austriacæ Domui, pietate constituendam esse intelligeremus; hac enim consultâ numquam profectò committes, ut ea, quæ sunt de Juribus Romanæ Ecclesiæ, per tuos attingantur. Nihil itaque tam alienum esse à veritate arbitramur, quàm quòd cogitetur modò de inducendo Milite in loca, & Terras nostræ, & Apostolicæ Sedis tutelæ, ac regimini commissas, ac de vulnerandâ libertate, & immunitate, quâ Beati Petri Patrimonium perpetuò perfrui debere Tu ipse ingenuè professus es, & claræ memoriæ Leopoldus Cæsar Genitor tuus vel ab ipso hujus luctuosissimi belli exordio sanctè affirmavit: Nobis pollicitus Jura Romanæ Ecclesiæ, & Sanctæ Sedis integra perpetuò fore. Nihilominùs cum Nos oporteat occurrere nedum periculo, sed timori etiam eorum, qui sibi, rebusque suis in hoc rerum statu metuendum esse existimant, has nostras literas ad Majestatem Tuam deferri voluimus, confisi Te Paternâ nostrâ solicitudine, & rei ipsius æquitate, ac sanè Religione commotum, talia mandata supremis tuis in Italiâ Ducibus illicò daturum, quæ optatam Populis nostris securitatem afferant, & Nos prorsùs eximant ab ulterioribus curis, & à suscipiendis gravioribus consiliis, à quibus quemadmodùm numquam abstinendum Nobis erit, ubi id exposcat necessitas occurrendi præjudiciis Ecclesiasticæ Ditioni illatis, ita si quid hoc medio tempore adversùs eam attentari contigerit, conscientiæ, ac muneris nostri partes implere profectò non omittemus. Majestati interim Tuæ, à qua filialis in Nos, & in hanc Sanctam Sedem studii indubia argumenta tam necessario tempore Nobis pollicemur, Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 5. Novembris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Josepho Tituli S. Prisçę Presbytero, S.R.E. Cardinali Archinto nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Benche non possiamo indurci à prestar fede alle notizie, quali da diverse parti ci giungono, che gl'Alemanni siano in procinto di mandare nello Stato Ecclesiastico qualche parte delle loro Truppe, ad effetto di prendervi li Quartieri d'Inverno, ò di esiggervi contributioni; tuttavia perche, cessando ogni altra ragione, pur troppo li soli nostri peccati potrebbero aver forza di farle avverare; quindi è che doppo il ricorso, che abbiamo fatto à Dio per implorare il suo potente ajuto in sì grave contingenza, non abbiamo saputo altrove rivolgere il pensiero, che al zelo, all'amore, e alla virtù di V. S., confidando che quando Ella veramente non sia sicura, che le notizie accennate siano false, & insossistenti, saprà in maniera eseguire col Principe Eugenio la commissione, che le diamo, che egli sia per rimanere ben persuaso di mutar consiglio, e insieme di conoscere la precisa necessità, in cui altrimenti ci troveressimo di eseguire senza alcun indugio, quanto in nostro nome le viene diffusamente spiegato dalla lettera di Segretaria di Stato, quale essendo formata

con

con li nostri precisi, veri, & invariabili sentimenti, non abbiamo difficoltà alcuna, che in caso di bisogno venga da Lei mostrata al medesimo Principe Eugenio, affinche egli non possa mai allegarne ignoranza. In tanto preghiamo S. D. M., che *det voci tuæ vocem virtutis*: e con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto le diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 31. Octobris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Nisi Nos magnoperè confirmaret, ac ab omni dubitatione eximeret justa spes, quàm in eximiâ Majestatis Cæsareæ æquitate omninò constituendam esse existimamus, non parùm commoveremur iis vocibus, per quas passim, ac publicè denunciatur nonnullas ex iis Copiis, quæ Cæsareum Exercitum in Italiâ conficiunt, proximâ hyeme in aliquâ Ecclesiasticæ Ditionis parte consessuras; quod certè aliud nihil esset, quàm palàm aggredi Jurisdictionem nostram, ac lædere libertatem, & immunitatem, quâ præ ceteris omnibus gaudere debent Populi sub Dominio, & Regimine Romanæ Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis constituti, & prætereà iis diris, quibus obnoxii sunt, qui Terras Ecclesiæ violenter ingrediuntur, sese ultrò devovere. Perculsi nihilominùs eorum clamoribus, qui multa, & gravia incommoda experti graviora detrimenta metuunt, Charissimum in Christo Filium Nostrum Josephum in Romanorum Imperatorem Electum literis nostris paternè admonemus, ne patiatur suscipi consilia aliena ab æquitate, & religione animi sui, neve Nos sinat tam in arctum redigi, ut liberum non sit Nobis temperare ab extremis remediis, quibus Nos Deus communire voluit ad defensam traditæ Nobis potestatis, & ad securitatem eorum, qui nostræ, & Apostolicæ Sedis authoritati, atque tutelæ commissi sunt. Confidimus autem Te hac etiam occasione singularem tuum zelum explicaturum, opemque, ac operam tuam positurum, ut consultum sit indemnitati, ac tranquillitati Populorum nostrorum, quemadmodùm nostro nomine percipies à Dilecto Filio Abbate Marco Antonio Sanctino, dum Nos Tibi in felicitatis auspicium Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 5. Novembris 1707. Pontificatus Nostri Anno Septimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Jo. Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S.R.E. Cardinali de Lamberg nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noster, salutem &c. Etsi pro certo habeamus Majestati Cæsareæ constitutum esse à vestigiis avitæ pietatis nunquam recedere, sed imò abundantiùs æmulari commendatam ubique terrarum Majorum suorum inclytæ memoriæ Regum, atque Imperatorum erga Deum religionem, erga Romanam Ecclesiam, & Apostolicam Sedem reverentiam: quia tamen quo loco in præsens sunt res Italiæ, facilè contingere posset, ut in hisce partibus susciperentur consilia, quæ huic laudabili proposito congruere non viderentur, ubi hæc eidem Cæsari, tamquam Authori tribuerentur, Nos Ipsum literis nostris omni Paternæ nostræ charitatis sensu commonuimus, ac certiorem fecimus invaluisse hìc apud plerosque rumorem, quòd Ecclesiastica Ditio proximâ tempestate non sit futura immunis à Castris hybernis Cæsareorum Militum. Et licèt Nos innixi verbis tum ejusdem Majestatis, tum demortui claræ memoriæ Leopoldi Cæsaris, qui sub ipsis hujusce belli auspiciis disertè Nobis pollicitus est nihil propterea detractum iri de nostris, neque de juribus Romanæ Ecclesiæ, quæ sarta tecta perpetuò esse vellet, nullam fidem hujusmodi vocibus circa stationes militares in Pontificiâ Ditione constituendas, adhibendam esse existimemus: rati nihilominùs zelum, & authoritatem tuam magnoperè profuturam esse ad avertenda omnia pericula, quæ timeri possent, & ad promovendum felicem rei exitum, quem Nos quidem eò magis optamus, quò magis intelligimus Nos, si res ad extrema deducantur, adigi posse ad similiter extrema remedia capessenda, à Te diligenter petimus, ut sensibus nostris à Dilecto Filio Abbate Marco Antonio Sanctino perceptis, satagas pro egregiâ tuâ in Nos voluntate animum nostrum ab hac solicitudine liberare. Et Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Novembris 1707. &c.

ARGUMENTUM

Prorogat ad alium annum facultatem Archiepiscopo Mechliniensi, ejusque Suffraganeis aliàs tributam præcipiendi Superioribus tam Secularibus, quàm Regularibus, ne desertionis, aut cujuscumque criminis Reos intra Ecclesias, aliave loca immunia recipiant, vel eos ibidem retinere audeant.

Venerabili Fratri, Humberto Guilielmo Archiepiscopo Mechliniensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Gratum Nobis admodùm fuit ex Fraternitatis Tuæ literis intelligere facultatem ante aliquot menses Tibi, & Episcopis Comprovincialibus, ac Suffraganeis tuis per Nos indultam præcipiendi sub pœnis tunc expressis Superioribus, tam Secularibus, quàm Regularibus cujuscumque Ecclesiæ, Conventus, ac Monasterii, ne per annum proximè consecuturum Milites desertionis, aut cujuscumque criminis reos intra easdem Ecclesias, & sacra loca receptare, eosve ibidem retinere auderent, fuisse medium peropportunum ad evitanda pericula læsionis Immunitatis Ecclesiasticæ, quæ in eo rerum statu passim metuenda esse significaveras, cum frequenter evenirent hujusmodi desertiones, atque confugia, ac interim Officiales Acatholici contenderent extradendos sibi esse Milites desertores, aliter vim se illaturos sacris locis comminarentur, actuque non semel intulisent. Quoniam verò nunc denuò admones, rebus istis eodem loco constitutis, vigenteque eodem periculo, expedire, ut quod hactenùs vi ejusdem facultatis isthìc actum est, in posterùm servetur: Nos de zelo, ac prudentiâ tuâ plurimùm confisi, facultatem Tibi, & Episcopis tuis Suffraganeis sub die decimâ nonâ elapsi Februarii ad annum indultam, ad alium annum ab eodem die, quo illa desierit, computandum, juxtà formam ibi explicatam prorogamus, ità tamen, ut quoad ceteras personas, quæ fortè ad hujusmodi sacra loca confugerint, immunitas localis, juxtà id, quod per Sacros Canones, & Apostolicas Constitutiones præscriptum est, omninò servetur, in quo tuam, & Suffraganeorum Episcoporum conscientiam oneramus. Ceterùm sensus nostros super reliquis omnibus, quæ eisdem tuis literis continentur, ab Internuncio nostro percipere poteris, dum Nos in auspicium bonorum omnium Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Decembris 1707. Pontificatus Nostri Anno VII.

ARGUMENTUM

Solidis rationibus confutat fundamenta, quibus innixum Capitulum Augustanum sibi licuisse asserebat conferre Precistæ Imperiali Canonicatum illius Ecclesiæ, qui in Mense eidem Capitulo reservato vacaverat. Ejusmodi collationem rursus damnat, ac improbat, & Episcopum Augustanum seriò monet, ut illatam Ecclesiasticæ libertati injuriam opportunè deleri curet. Præclarè interim de primariis Precibus Imperialibus differit, easque, ubi Apostolico Indulto communitæ non sint, nullibi recipiendas, nec attendendas esse luculentèr ostendit.

Venerabili Fratri, Alexandro Sigismundo Episcopo Augustano.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Quâ mente, ac proposito jura hujus Sanctæ Sedis, Immunitatem Ecclesiarum, libertatem Episcoporum, & Capitulorum Germaniæ tuenda suscepérimus adversùs Primarias Preces Apostolicæ authoritatis præsidio destitutas, quas à Cæsareâ Majestate interpositas fuisse audivimus, ità compertum esse, ne dum isti Nationi, sed universo propè Christiano orbi existimamus, ut non immeritò inopinatum Nobis acciderit ex Fraternitatis Tuæ ad Nos, & ex adjectis Capituli Augustani ad Te literis percipere animum eâ in re nostrum neque Tibi, neque eidem Capitulo innotuisse, utroque præsertim testante se perlegisse Dissertationem sub nomine Conradi Olingenii typis editam, jura ejusdem Sanctæ Sedis in hac Causâ perspicuè, ac disertè allegantem. Quæ quidem jura, si æquo animo expendantur, satis evincunt repugnare sacris Canonibus, repugnare Apostolicis Constitutionibus admissionem similium Precum à laicâ tantùm Potestate provenientium, earumque usum nullo jure, nullo inniti exemplo, aut facto præteritorum Imperatorum, quibus imò à tribus fermè seculis solemne fuit ab hujusmodi Precibus, nisi obtento priùs desuper Apostolico Indulto, penitus abstinere. Quis enim non videat nihil tam incongruum esse, quàm ut Principes Seculares tantùm sibi potestatis vindicent in Ecclesiâ Dei, ut urgeant precibus mandato simillimis, ac pœnarum comminatione expetant, ac velint Canonicatus, ac Beneficia Ecclesiastica ab Ordinariis, ab Episcopis, & à Capitulis legitimis collatoribus suo nutu, atque arbitrio conferri? Sanè ex nostris literis in simili formâ Brevis ad Capitulum Hildesiense sub die sexta Martii Anni proximè elapsi datis, atque eodem Scripto, quod ad Vos pervenisse fertis, ad verbum contentis, facile erat agnoscere, quàm graves obessent causæ, quo minùs pateremur Imperiales Preces sine Apostolico Indulto in detrimentum immunitatis, ac libertatis Ecclesiasticæ executioni demandari. Constabat præthereà ex eisdem, quòd qui similium Precum vigore Canonicatum, aut Ecclesiasticum Beneficium obtinuisset, ille esset intrusus, nec faceret fructus suos, neque jure vocis in Capitulo gauderet, itaut hoc nomine gravissima pericula, ac scandala evenire possent, atque illud inprimis, quod electionibus Capitularibus, quas taliter Proviso, seu, ut vocant, Precistâ interveniente, ac suffragium ferente, fieri contigisset, de nullitate rectè obiici posset. Eâ igitur nostrâ declaratione inspectâ nemini ambigendum erat, quin is, qui Ecclesiæ Augustanæ Canonicatum vi Precum Imperialium

nu-

nuper assecutus fuerat, pro intruso habendus esset, & liquebat eumdem neque fructus suos facere, neque in actis Capitularibus suffragii prærogativam habere. Illud intereà sanè mirum in Epistolâ ab Augustano Capitulo ad Te perscriptâ Nobis occurrit, quòd Capitulares illi existimare videantur, aut certè asseverare non dubitent se Imperiales Preces legitimè executos fuisse, cum Canonicatus per eos collati vacatio contigerit in mense ab hac Sanctâ Sede Capitulo, juxta Concordata Germaniæ, attributo, quasi vitium collationis ex eo oriatur, quòd ipsi tunc temporis legitimè conferre non possent, cum utique possent, & non ex eo potiùs, quòd Canonicam, & Ecclesiasticam libertatem, quam habebant, eligendi quem magis idoneum reputassent, ultrò devoverint, ac subjecerint Seculari Potestati sub pœnarum comminatione designatam personam commendanti, & hoc quidem contra formam ipsorum Concordatorum, in quibus nunquam legitur claræ me: Friderico Imperatori, aut ejus Successoribus ab Apostolicâ Sede ullum jus datum fuisse quoad Canonicas electiones, & Canonicatuum, ac Beneficiorum Ecclesiasticorum collationes: imò è contrà manifestum est integram libertatem (præter Menses Apostolicos Romano Pontifici reservatos) Locorum Ordinariis, Episcopis, atque Capitulis fuisse concessam. Hinc memoratus Fridericus, & qui eum subinde consecuti sunt, Imperatores adeundam sibi esse intellexerunt Apostolicam Sedem pro obtinedo Indulto Primarum Precum, quas scilicet non potestate merè laicâ, sed Pontificiæ authoritatis ope interponerent. Qui itaque mandatis Secularium Principum Precum nomine honestatis in conferendis Sacerdotiis hoc modo obsequuntur, hi profectò non evadunt pœnas à sacris Canonibus inflictas; sunt enim improvidi Dispensatores tum bonorum, quæ Deo dicata sunt, tum spiritualium donorum, quæ Ecclesiastici tituli collationem subsequuntur. Atque hi, cum pro suo munere propellere deberent vim Ministris Sanctuarii illatam, eam ultrò admittere videntur, parùm interim perpendentes se non esse filios Ancillæ, sed liberæ, cujusmodi ab ortu suo est Ecclesia. Verùm quia Pastoralis charitas, & solicitudo postulat, ut Capitulares admoneantur periculi, in quo versantur, nisi factum retractent, aut nisi saltem Precistam à quocumque actu Capitulari excludant, habeantque pro intruso, qualem eum esse nedum res ipsa testatur, sed Nos ad præcidendam omnem ambiguitatem hisce Nostris expresè declaramus: Tuum est, Venerabilis Frater, idipsum tum eidem Proviso, tum Canonicis Augustanis apertè denunciare, quatenùs seriò cogitent, quid factu opus sit ad delendam hanc notam juri, ac libertati suę Ecclesię per eos inustam. Erit igitur officii tui partes sedulò implere, ac animum nostrum ità demereri, ut propensæ in Te voluntatis nostræ majora in dies argumenta nunquam à Te in posterùm desiderari patiamur. Et Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ Decembris 1707. Pontificatus Nostri Anno VIII.

AR-

ARGUMENTUM

Episcopum Curiensem hortatur ad obsistendum fortiter Hæreticorum conatibus, qui in tractatu à fœderatis Grisonibus cum Ducatu Mediolanensi dudum inito, & proximè innovando removeri nitebantur Articulum, quo Protestantibus consistere, vel bona acquirere in Valle Tellina, & in Comitatibus Clavennæ, & Bormii interdicitur.

Venerabili Fratri, Episcopo Curiensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Venientem turbinem eis, qui in partem nostræ solicitudinis vocati sunt, ab hac speculâ nunciamus, ut communi periculo conjunctis Nobiscum multorum studiis, atque consiliis occurramus, & declinemus insidias, quas in præsenti temporum perturbatione Catholicæ Religioni undique parari mœrentes, atque dolentes conspicimus. Quo nomine adeundam in primis esse duximus Fraternitatem Tuam, cum persuasum habeamus Acatholicos illos, qui pro Potentiis exteris, pariterque acatholicis in istis partibus resident, arreptâ occasione, nihil priùs habituros, quàm ut omni officiorum genere, & magnis pollicitationibus evincant apud fæderatos Grisones, ut à tractatu per eos cum Ducatu Mediolanensi pridem inito, ad quem innovandum istuc proximè conventuri dicuntur, removeatur Articulus ille, quo inter Partes constitutum fuerat, ne Protestantes consistere, aut bona acquirere posent in Valle Tellina, neque in Comitatibus Clavennæ, & Bormii. Illi enim sua maximè interesse intelligent, ut sui similes, hoc est Hæretici ibi constabiliantur, unde eis facile aliquando sit mores, ac dogmata sua in finitimas Provincias invehere. Verùm cum ob hoc ipsum Catholici, quibus veræ Fidei integritas, & salus cordi est, obniti debeant, ut Hæretici inde perpetuò excludantur, ne fortè, ut timere est, multorum Animas veneno suæ pravitatis inficiant, totis sanè viribus, imploratâ Dei ope, iniquis eorum conatibus est obsistendum. Patet itaque insignis campus eximio tuo zelo benemerendi de Ecclesiâ, quod planè erit, si Catholicos, apud quos, & munere præstas, & authoritate polles, tuo exemplo, tuisque monitis incenderis, ut in longè meliori causâ vinci se non patiantur ab Hæreticis numero licet, ac potentiâ fretis, qui certè multum sibi pollicentur, ubi obtineant, ut Protestantes illuc inducantur, vel ut liberum cuique sit in illis partibus circa Religionem pro arbitrio sentire. Gravissimum itaque hoc negotium Tibi pro eo, quanti facis Dei honorem, & Catholicæ Fidei incolumitatem commendamus, nec interim omittimus urgere rem eamdem apud eos Principes, apud quos oportere dijudicamus, dum in auspicium optati exitus, & in pignus Pontificiæ nostræ erga Te charitatis, Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ Decembris 1707. Pontificatus Nostri Anno VIII.

ARGUMENTUM

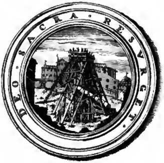
Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magnum Magistrum, ejusque Equites laudat, quòd ipsorum potissimùm ope, ac virtute Arx Orani ab imminenti discrimine exempta fuerit, ac adeò communita, ut Barbarorum oppugnationem sustinere diù possit.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Quàm soliciti semper anteà fuimus, ne Arx Orani tam opportuna, ac commoda saluti, ac securitati rei Christianæ à Barbaris demùm expugnaretur, à quibus eam pertinaci obsidione in dies magis obstringi, ac vehementiùs oppugnari non ità pridem audiebamus, tam profectò gratulati sumus, ubi tuo nomine nunciatum est Nobis pręsidiarias Naves, quas necessariis omnibus, pręsertim verò Pugilum inclyti istius Ordinis virtute instructas, eò immiseras, tam diligenter, ac strenuè suas partes obiisse, ut Arcem ipsam in summas jam angustias redactam, quà Militum tuorum robore, quà copiis ex partibus Hispaniæ celeriter illuc advectis, ab imminenti discrimine exemerint, eamque interim ità communierint, ut Infidelium conatibus diutiùs obsistere jam possit. Egregium hoc facinus, quod singularem præstanti tuo zelo laudem, & magnum ipsi Ordini decus perpetuò est allaturum, fraudari non debet testimonio Paternæ nostræ charitatis, ac proinde scire Te volumus Nos, sicut lætum hunc eventum consilio tuo, ac tuorum operæ magnâ ex parte tribuendum esse intelleximus, ità Deum enixè precari, ut quæ pro Christiani nominis honore, atque salute, hac occasione à Vobis acta sunt, uberi mercede rependat Tibi, Dilecte Fili, ipsique inclyto Ordini, in cujus boni auspicium Apostolicam utrique Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 31. Decembris 1707. &c.

Digitized by Google

EPISTOLÆ
ET
BREVIA
SELECTIORA
ANNI MDCCVIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

VT INFIRMOS LUCRIFACEREM.
2. Corinth. cap. 9. v. 22.

ARGUMENTUM

Deploratâ infelici Regni Poloniæ conditione, illius Archiepiſcopos, & Epiſcopos hortatur, ut in Comitiis ibidem proximè cogendis Acatholicorum dolis, & conatibus obſiſtant, Apoſtolicæque Sedis jura ſtrenuè tueantur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis Regni Poloniȩ.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabiles Fratres, ſalutem &c. Aſſiduum doloris argumentum Paſtorali charitati Fraternitatum Veſtrarum eſſe arbitramur publicas calamitates, quæ in iſtis partibus à multo jam tempore invaluerunt, cum unuſquiſque Veſtrum non immeritò timere poſſit, nè creditarum ſibi Ovium pars magna in tanto diſſidentium animorum conflictu, & armorum ſtrepitu diſſipetur, vel eâ labe inficiatur, quæ in magnam Dominici Gregis perniciem, Caſtra, & Sedem in iſto Regno fixiſſe videtur. Hæc ipſa graviſſima cura Paternum animum noſtrum adeò torquet, & angit, ut nunquam menti noſtræ aciem iſthùc convertamus, quin pro magnitudine periculi cor noſtrum ingenti amaritudine repleatur. Auget verò in præſens ſolicitudinem noſtram rumor, quo fertur agi iſthic modò de cogendis quamprimùm Regni Comitiis, quæ cum habenda ſint in conſpectu Hæreticorum, tàm profectò deſtituentur libertate, quàm inſidiis Hoſtium Catholici nominis patebunt. Horum præcipua ſtudia (quis enim ambigat?) erunt per ſectatores ſuos authoritatem, ac jura Romanæ Eccleſiæ aggredi, pravitatis ſuæ fines longiùs proferre, & vel metu, vel ſpe injectâ de Catholicorum partibus trium-

phum

phum agere. Spes propè una avertendi tantum periculum sita Nobis esse videtur, Venerabiles Fratres, in eximiâ virtute vestrâ; fore enim credimus, ut deficiant in cogitationibus suis, qui nova animo versant in detrimentum orthodoxæ Fidei, cum viderint Vos ex adverso stare, quorum nec vigilantiam effugere, nec prudentiam fallere, nec constantiam expugnare posse intelligent. Zelum itaque vestro munere dignum exerite, obstruite authoritate vestrâ os loquentium iniqua, ostendite in Vobis ipsis, quòd ubi Spiritus Dei, ibi libertas; Ministerium demum vestrum implete, uberem ab hominibus laudem, amplissimam à Deo mercedem assecuturi; dum Nos in pignus Pontificiæ nostræ benevolentiæ Apostolicam Benedictionem Fraternitatibus Vestris peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Januarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris Ordini Senatorio Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Nisi gravissimi motus in isto Regno pridem excitati, & adhuc quidem æstuantes, solicitudinem nostram admonerent nihil isthìc in hoc perturbatissimo rerum statu satis tutum esse, neque post convulsam istius Reipublicæ pacem, ac tranquillitatem, sperandum esse Catholicam Fidem ab omni prorsùs periculo immunem fore: supervacaneum videri posset Nobilitates Vestras commonere modò, ac hortari, ne in Comitiis, quæ isthìc proximè habenda dicuntur, negligeretur à Vobis Religionis causa, in quâ custodiendâ omne semper studium Majores vestri jure quidem optimo posuerunt. Verùm cum liqueat, rebus sic constitutis, latum patere campum hæreticæ pravitati ad oppugnandam Romanæ Ecclesiæ authoritatem, nec interim deesse valida isthìc præsidia ad fulciendos, ac provehendos ausus, atque conatus eorum, qui Catholico nomini infensi sunt: cogimur pro munere nostro, & pro injunctâ Nobis solicitudine, Vos obtestari, ut nedùm æquâ, ac probâ mente, sed ut res præsens postulat, forti, & constanti animo ad ea Comitia accedatis, & certi nihil admittere, quod ejusdem S. Ecclesiæ juribus, & Catholicæ Fidei puritati, & integritati vel minimùm adversetur. Et sanè si pro spectatâ vestrâ prudentiâ intelligitis res vestras eo loco esse, ut quò Respublica vestra pristinæ dignitati, ac tranquillitati restituatur, peculiari, ac potenti Dei præsidio opus sit: non est Vobis ambigendum, utrum vestra magis intersit, sepositâ aut desertâ Religionis causâ, breve aliquod lenimentum vestris malis ultrò admittere, & interim graviora Divinæ iracundiæ flagella super caput vestrum accersere, an potiùs Deum ipsum, asserto strenuè per Catholicæ Religionis tutelam vero ipsius honore, ac cultu, propitium Vobis efficere. Atque hæc Nos ex abundantiâ quâdam Paternæ nostræ erga Vos charitatis eloquimur, non quòd imminuta sit in Nobis præclara, quam de perspectâ virtute vestrâ semper gessimus, opinio; confidimus enim Vos debitæ fidei, & obsequio ergà Deum, & Ecclesiam non defuturos, nec passuros esse tanto famæ, ac existimationis, præsertim verò spiritualis salutis vestræ dispendio, quidquam à Vobis hac occasione extorqueri, quod pietati, ac religioni usquequaque non consentiat. Quod ut perficere valeatis, authorem boni consilii Deum Optimum Maximum

mum precari non omittemus, ut ſpiritum intellectus, & fortitudinis in mentibus veſtris confirmet, & augeat, & in hunc ſcopum Apoſtolicam Benedictionem Nobilitatibus Veſtris peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Januarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Ordini Equeſtri Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, ſalutem &c. Quòd curas, ac cogitationes noſtras, quæ in hoc perturbatiſſimo univerſæ Chriſtianæ Reipublicæ ſtatu undique evocantur, ad Regnum iſtud potiſſimùm convertamus, facit, ut quidem magnitudo noſtræ erga Vos charitatis, de ſalute, & tranquillitate veſtrâ impensè ſolicitæ, ita in primis zelus, quo urimur, metuentes, ne tot minæ, ac conatus, tot inſidiæ, quæ in dies magis iſthic invaleſcere dicuntur, eò demum pertingant, quò fortè collimant: ne ſcilicet Catholicæ Religioni, quæ in primis appeti videtur, grave aliquod vulnus hoc tempore infligatur. Quod etſi nullo modo metuendum eſſet, ſtrenuâ virtute veſtrâ ſuperſtite (quis enim exiſtimet deſiiſſe veterem pietatem inclytæ veſtræ Nationis, cui nihil unquam priùs fuit, quàm nè à Dei, & Romanæ Eccleſiæ cultu, & nè à debitâ erga hanc Sanctam Sedem obedientiâ, vel minimùm abduceretur?) Quia tamen ad retundendos, elidendoſque tantos impetus non vulgari conſtantiâ opus eſt, nec minori fortaſſe ſolertiâ ad detegenda pericula, quæ ſub ſpecioſis promiſſis, vaniſque pollicitationibus detrimentum animæ nullo ſanè modo repenſuris Vobis parantur, facere non poſſumus, quin pro noſtro jure, ac officio Vos commoneamus, ac hortemur, ut quales Vos eſſe decet, hoc eſt Orthodoxæ Fidei ſynceros Aſſeclas, & ſtrenuos, ubi res expoſcat, invictoſque Aſſertores, tales Vos exhibeatis occaſione Comitiorum, quæ iſthic proximè habenda dicuntur, nec patiamini augeri Achatolicorum partes jacturis, ac veluti Spoliis Romanæ Eccleſiæ, quod enim graviſſimâ labe animas veſtras inficeret, id etiam magnam, ac perpetuam nomini veſtro conflaret invidiam, ſi nimirùm Dei, & Religionis cauſam, vel metu attriti, vel ſpe humanarum rerum illecti fœdè proderetis. Operæ autem pretium eſſe duximus Paterni noſtri animi ſenſus Vobis denunciare, ut quoniam pro certo habemus non defuturos iſthic homines malè animatos, ſui ſimilium, hoc eſt Hæreticorum potentiâ fretos, qui multa hoc tempore extorquere, tàm ſuis confovendis erroribus opportuna, quàm Catholicæ veritati incommoda, ac injurioſa, contendant, Vos ità conſiſtatis, ut qui ex adverſo ſunt, intelligant cetera à Vobis auferri poſſe, Religionem à cordibus veſtris avelli non poſſe. Quod ut feliciter contingat, Apoſtolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Januarii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cardinalis Archinti medio, ac ope utitur, ut Cæsarei Exercitus Moderatores abducat à consilio assignandi Militibus Acatholicis, qui in Parmensi, & Placentinâ Ditionibus stativa fixerant, exactionem assertarum contributionum ab Ecclesiasticis Personis, sacrisque locis illarum partium; ac se ad aspera quæque pro Ecclesiæ immunitate, ac libertate toleranda paratum profitetur.

Dilecto Filio Nostro, Josepho Tituli S. Priscæ Presbytero, S. R. E. Cardinali Archinto nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Quando eravamo in speranza, che non meno li nostri uffizii, che la sinderesi delle pur troppo note violenze prattieate negli Stati di Parma, e Piacenza, massime à danno degl'Ecclesiastici, e delle Chiese, dalle Truppe ivi aqquartierate, fossero per produrre il frutto di farci vedere finalmente cessate sì indebite vessazioni, prontamente rimosse l'istesse Truppe da Stati predetti; Con nostro inesplicabile cordoglio udiamo, che ben lungi dal poter sperare emendati li passati eccessi, siamo in punto di vederne altri assai maggiori nell'essecuzione militare, che ci vien significata imminente contro gl'Ecclesiastici di detti Stati, per la somma, in cui non meno ingiustamente, che nullamente, e senza alcuna legitima facoltà, com'è noto, furono tassati nell'anno scorso li medesimi Ecclesiastici, supponendosi, che tale essecuzione sia per farsi col mezzo de' Soldati Eretici, à favore de' quali si dice ceduto, e assegnato il preteso credito di detta somma. Può V.S. ben persuadersi, quanto ci abbia non pur sorpresi, mà inorriditi un tale avviso, strano, à dir il vero, per tutti i conti, e superiore ad ogni credenza; mentre chi mai avrebbe saputo imaginarsi, che potesse cadere in mente Cattolica di fare l'accennata cessione, ò assegnazione à Truppe Eretiche, affinchè da quelle avessero à essere più empiamente trattati gl'Ecclesiastici, più sacrilegamente violate le Chiese, spogliati gl'Altari, profanati li Vasi Sacri, e in somma conculcato, sprezzato, e indegnamente abusato tuttociò, che può avere di più sacro, e di più santo la nostra Religione: quasi che esseguendosi tali eccessi da persone, che non temono gl'Anatemi del Vaticano, avessero da quelli à rimaner essenti gl' Autori, li Promotori, li Fautori, e in qualsivoglia modo complici di sì iniquo consiglio, e questi in tal guisa potessero impunemente burlarsi dell'ira Divina, e de' fulmini della Chiesa. Signor Cardinale, Ella ci creda, che per quanto sia grande, e fuor d'ogni misura il dolore, che c'ingombra l'animo, pure in mezzo alle nostre afflizioni sappiamo ben conoscere, e distinguere la stretta, e indispensabile obligazione, che in sì grave contingenza appartiene al nostro Apostolico Ministero, e con l'ajuto Divino sapremo anco ben adempirla, e senz'alcun riguardo contro chiunque occorrerà. Vogliamo perciò, che subito ricevuta la presente nostra lettera, quale à tal'effetto abbiamo risoluto di scriverle di nostra mano, e di spedirle per Corriere espresso, V. S. la faccia vedere, e leggere à qualunque persona, che abbia costì direzione, maneggio, ò incombenza di tal sorte di affari: protestando loro in nome nostro, anzi per dir meglio, in nome di Giesù Christo, di cui, benchè indegnamente, teniamo

le

le veci, la ferma, e invariabile risoluzione, in cui siamo di vendicare gl'oltraggi della Chiesa con quelle armi, che Dio ci hà posto nelle mani, affinchè pensino bene à casi loro, e con impedire tali oltraggi, procurino di schivare quell'eterna maledizione, che in evento contrario con tutta l'autorità dataci da Dio Noi gl'intimiamo. Troppo grande sarebbe il loro ardire, se contro la piissima mente della Maestà dell'Imperatore si avanzassero ad abusarsi del suo nome per difesa de' proprj eccessi; si accrescerebbe, non si scusarebbe il loro reato, se oltre le offese fatte à Dio, & alla Chiesa, ne aggiungessero una sì grave alla fama, ed alla conscienza di chi tanto si pregia del nome di Avvocato, e Difensore dell'istessa Chiesa. Per altro sappiamo, che troppo ci riputaressimo felici, se per difendere l'immunità, e la libertà della Chiesa, fossimo degni d'incontrar travagli, e di soffrire disastri li maggiori, che possino mai imaginarsi: *Nihil horum vereor, nec facio animam meam pretiosiorem, quàm me*: Torniamo à dire, troppo saressimo fortunati, e per verità ci parerebbe esser simili à quei primi Discepoli di Christo, quali *ibant gaudentes à conspectu Concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati*. Iddio ci assisterà, Iddio ci difenderà, ò per dir meglio, difenderà non la nostra, mà la sua causa. Per quanto siano gravi li nostri demeriti, la Chiesa è innocente, e senza colpa; l'autorità della S. Sede è sempre l'istessa, e sempre illibata. Li nostri peccati non diminuiscono punto quella potestà di legare, e di sciorre, che fù data da Christo à S. Pietro, e che *in indigno hærede non deficit*. V.S. che hà tutto quel zelo, che conviene al suo Sacro carattere, e che è fornita di tutta quella virtù, che è propria dell'Abito, di cui Ella è degnamente rivestita, saprà ben diligentemente, e vogliamo anco sperare, fruttosamente sodisfare alla commissione, che le diamo, senza che Noi più lungamente ci diffondiamo. Attendendone però li riscontri col sollecito ritorno del Corriero, che le spediamo, per indi regolare le nostre ulteriori risoluzioni, porgiamo frà tanto incessanti preghiere al Signore sopra il suo Sacro Altare, replicandogli più, e più volte ben di cuore: *Parce Domine, parce Populo tuo, & ne des hæreditatem tuam in opprobrium*; e diamo à V. S. con tutta la pienezza del nostro affetto l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud S. Petrum die 15. Januarii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Agit de reprobatione Constitutionis, seu Ordinationis ampliativæ à Duce Lotharingiæ promulgatæ, ac Illi modum significat, quo eâ in re & Pontificiis votis satisfacere, & partes sibi incumbentes implere possit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Leopoldo Lotharingiæ, & Barri Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Certi nulla Nos syncerae, ac Paternæ charitatis officia erga Nobilitatem Tuam ullo umquam tempore prætermisisse, atque id unum maximè curasse, ut nihil eorum, quæ Te scire oporteret, præsertim quoad Codicis sub tuo nomine dudum editi abrogationem, nec non ad alia, quæ inde emerserant, Tibi incomper-

tum esset, fatemur substitisse, cum in postremis tuis literis perlegimus inopinatum Tibi accidisse, quod in Decreto sub finem Anni proximè elapsi à Congregatione S. R. E. Cardinalium Inquisitorum Generalium Sancti Officii nuncupatâ emanato, typisque edito, inter ceteros libros tum prohibitos, atque damnatos recenseatur Constitutio, seu, ut scribitur, Ordinatio ampliativa, quæ sub tuo item nomine usque de anno millesimo septingentesimo quinto prodierat. Probè enim tenemus Nos ad literas, quas Tu ea occasione, unà cum exemplo ejusdem Ordinationis, ad Nos perferri curaveras, nostris in simili formâ Brevis die vigesimâ nonâ Julii millesimi septingentesimi quarti datis ad Te literis rescripsisse: commendari quidem à Nobis uberes filialis tuæ devotionis significationes, illasque à Nobis accipi, tamquam argumentum eorum, quæ à Te expectabamus, sed tamen horum nihil hactenùs præstitum esse eâ Ordinatione, qua confirmari potiùs prima à Nobis reprobata, quàm emendari videbatur, ac propterea Ordinationem illam tum quidem editam fore procul dubio eidem, qua priores, censuræ obnoxiam. Atque id postmodùm evenit, cum vulgatum est idem Decretum, cujus publicatio eatenùs dilata fuit, quatenùs præfata Congregatio Sancti Officii, consueto more retento, latum de singulis libris, qui in dies prodeunt, Judicium tum demùm profert, cum eos, quos damnandos censuit, uno, eodemque Decreto nominatim comprehensos interdictos esse publicè denunciat: id quod in hoc Decreto, sicut in anteactis, servatum esse, si tempora, quibus excusi sunt, conferantur, facilè intelligitur. Quæ cum ita sint, & novi nihil peractum sit, ne dum æquo animo eâ in re esse debet Nobilitas Tua, sed sanè parato ad faciendum satis tum votis nostris, tum partibus, quæ Tibi ipsi incumbunt. Quo verò id commodè, & accuratè perficere possis, habeas, oportet, præ oculis alias nostras die decimâ sextâ mensis Junii anni millesimi septingentesimi sexti ad Te pariformiter conscriptas literas, quibus si per omnia conformari fategeris, rem totam rectè conficies. Nos sanè in summâ expectatione sumus, ut contenta in eis executioni quamprimùm demandentur, quemadmodum à Te factum iri non semel tuo nomine certò Nobis est affirmatum, sed adhuc quidem eâ spe detenti, nihil tam cupimus, quàm ut abruptâ omni morâ, tuam fidem liberes, nostramque simul, ac tuam conscientiam exoneres. Quæ omnia tribui à Te volumus singulari nostræ in Te charitati, quæ Nos de rebus, quæ ad tuæ pietatis, tuique in Ecclesiam, & in Apostolicam Sedem cultus, ac studii commendationem pertinent, facit esse omninò solicitos. Animum verò hunc in Te nostrum nullâ non occasione testatum facere curabimus Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 18. Januarii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cum Electore Palatino vehementer expostulat de multis, quæ à Consilio ab Eo in Civitate Dusseldorpiensi instituto adversùs Immunitatem Ecclesiasticam, & Apostolicam authoritatem attentabantur; & ab eodem Electore enixè flagitat effici, ut præfatum Consilium ab attingendis Ecclesiasticis, ac spiritualibus rebus perpetuò in posterùm abstineat, ac insuper læsa Ecclesiæ Jura debitâ reparatione sarciantur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo, Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS PP. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Grave profectò, ac peracerbum Nobis accidit non incertis Testimoniis admoneri, quòd in Ditione Bergensi, ac Juliacensi, atque in aliis istis partibus per Administros Nobilitatis Tuæ, nec non per Consilium, quod nomine quidem Ecclesiasticum, sed Secularibus Viris pro majori parte refertum nonnullis ab hinc annis in Civitate tuâ Dusseldorpiensi institutum fuit, multa in dies admittantur, quæ magnoperè perturbant, ac graviter lædunt libertatem, Jurisdictionem, ac Immunitatem Ecclesiasticam, nec non Episcopali Ordini in Coloniensi, ac Leodiensi Diœcesibus damnum, ac præjudicium afferunt non tolerandum. Rati autem Te, à quo æquitatem, ac pietatem summoperè, ut par est, diligi novimus, molestè laturum gravamina, quæ Te, ut arbitramur, non satis conscio, dignitati, ac Juribus Ecclesiæ inferuntur, Paternæ charitatis, quâ Te peculiari modo prosequimur, esse duximus Nobilitatem Tuam de his admonere, ut tot scandala, quæ inter Fideles deterrimi exempli sunt, tuâ authoritate tollantur. Atque, ut nonnulla eorum attingamus, fertur inter cetera quamplures Ecclesiasticas illarum partium Personas in Jus vocari coram Judicibus merè laicis, cogique eos adire sub mulctis pecuniariis, & interceptione proventuum, ipsas etiam personas, & bona Ecclesiæ ab exsolvendis oneribus passim impositis nequaquam eximi, quinimò ad exactiones urgendas, censuum, ac redditum descriptionem in publicas tabulas referendam ab Ecclesiasticis requiri, aut potiùs extorqueri. Ajunt præterea memoratum Consilium arrogare sibi potestatem cognoscendi de causis Ecclesiasticis spiritualibus, atque etiam Beneficialibus, itaut quandoque contigerit Apostolicâ authoritate Provisos à suis Executoribus ab inita expediti judicii via ad Consilium prædictum pertrahi, ac fatigari: imò etiam idem Consilium usurpare potestatem procedendi adversùs quoscumque Regulares, & exemptos, interdictâ illis appellatione, & animadverso acriter in eos, qui se ab hujusmodi Judicio, ac mandatis subduxerint, atque ad legitimam Judicis Ordinarii authoritatem confugerint; Vindicare sibi insuper hoc Consilium Jus visitandi Ecclesias, corrigendi excessus, constituendi Laicos Commissarios ad inquirendas Ecclesiasticæ Administrationis rationes, Jus etiam subjiciendi novo examini eos, quos Diœcesana Synodus, præviâ debitâ censurâ, idoneos esse ad curam animarum dijudicaverat; Ad hæc tribui per ipsum Decanis ruralibus facultates, quas constat nonnisi authoritate Episcopali concedi posse, quibus illi freti audent multa attentare Ecclesiasticæ, ac Pastoralis Jurif-

dictionis prorsùs eversiva, cujusmodi est instituere Rectores in Beneficiis etiam curatis, quin etiam audere se ipsos in possessione sui muneris, irrequisitâ sui Episcopi confirmatione, tueri: ita demùm res Ecclesiæ in illis Partibus, atque per illas Diœceses pertractari, ut Episcopalis jurisdictio propè defiisse videatur. Quoniam verò nullo modo inducere in animum nostrum possumus, ut credamus hæc, & alia multa non minùs gravia, quæ circa Jus conferendi etiam in mensibus Apostolicis Pastoratus, & Vicarias perpetuas, tum etiam Canonicatus in nonnullis Collegiatis Ecclesiis tuo nomine agi dicuntur, vel veritate niti, vel Te Authore contigisse, confidimus de injuriis Ecclesiasticæ Jurisdictioni illatis, & de molestiâ, qua Nos his auditis intimè perculsi sumus, Te pro eximiâ tuâ in Deum religione, constantique in Nos, & in Apostolicam Sedem observantiâ fore, ut decet, & oportet, solicitum, ac propterea nulla interjectâ morâ curaturum, & effecturum esse, ut nedùm Administri tui, & præsertim præfatum Consilium, ab attingendis, ac contrectandis Ecclesiasticis, & spiritualibus rebus, perpetuò in posterùm abstineat, sed ut læsa Ecclesiæ Jura debitâ reparatione quamprimùm farciantur: Verendum enim est, si præmissa diutiùs tolerentur, ne exurgat tandem Deus in causam suam, Nosque omnipotentem ipsius opem iis interpellare cogamur mediis, à quibus liberum non est Nobis, ubi id conscientia, ac solicitudo nostra postulet, abstinere. Sed jubet Nos meliora sperare spectata virtus Nobilitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 23. Januarii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

ARGUMENTUM

Magno Magistro Melitensi significat se peculiarem illius dignitatis rationem habuisse in causâ Bajulivi Bertoni; Eum deindè impensè hortatur, ut ad collapsam illic morum disciplinam restituendam diligenter incumbat, vitia, & abusus extirpet, virtutum cultum, ac nobilium exercitationum studia promoveat, servataque justitiæ lege, pœnas malis, præmia bonis distribuat.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Dalla risoluzione, che abbiamo presa nella Causa del Balì Bertoni, di cui non dubitiamo, ch'Ella sia per rimanere molto contenta, potrà ben riconoscere il sentimento, in cui Noi siamo di voler sostenere il rispetto, e l'ubbidienza, che à Lei si deve da suoi Cavalieri. Troppo però mancaressimo al debito del nostro Apostolico Ministero, e troppo, à dire il vero, tradiressimo la sua, e la nostra conscienza, se in tale occasione lasciassimo di ricordarle, che il voto di ubbidienza non è il solo, che si faccia da chi professa il suo Ordine, e in conseguenza non è punto minore l'obligo, ch'Ella tiene d'invigilare, che egualmente si osservino anche gl'altri voti. Sappiamo pur troppo quanto bisogno abbia il Convento di risorgere nel santo timore di Dio &c. A' Noi, & à Lei toccarà di renderne strettissimo conto à S. D. M., mà à Lei più immediatamente. Noi certamente non

vo-

vogliamo esser rei di aver tacciuto in sì grave bisogno di parlare. Confidiamo, che Ella ben conoscerà l'attenzione, che Noi in sodisfare à questo nostro obligo abbiamo verso di Lei, scrivendole sopra di ciò segretamente la presente lettera di nostro pugno, il di cui tenore non è noto, che à Noi soli, & à Lei. Sappia però, che quando Ella non adoperi con vigore quei rimedii, che convengono alli disordini accennati, nel giorno dell'universale giudizio sarà noto il presente foglio à tutto il Mondo, e servirà di grande accusa contro di Lei. Il suo zelo, e la sua pietà ci libera da sì gran timore, facendoci sperare, che dal canto suo in tempi sì calamitosi vorrà procurare di placare, non maggiormente irritare l'ira divina. Sopra tutto Ella procuri di toglier l'ozio, che è l'origine d'ogni male; introduca Accademie di essercizj Cavallereschi, di Mattematica, di Armi, di Nautica, e altro, che possa convenire al loro Istituto; promuova, e favorisca, chi vi si portarà bene, in una parola castighi chi vive male, e premii chi vive bene. Noi intanto pregaremo incessantemente Iddio, che le assista con la sua grazia, acciò possa ben sodisfare al debito pesantissimo del suo Grado. E con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto le diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die 24. Januarii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Acceptâ notitiâ gravis scandali, quo Populus offendi ferebatur ex inhonestâ vitâ Præsidis cujusdam Provinciæ, Archiepiscopo illarum partium graviter injungit, atque præscribit, quomodò se gerere debeat, ubi prædicta notitia veritate nitatur.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo N. N.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater; salutem &c. Venendoci rappresentato, che con grave scandalo di cotesto Popolo N. N. abbia frequente, e domestica pratica con una giovine Cantarina condotta da lui in coteste parti, quando vi si portò ad essercitare la carica di N.N., abbiamo presa la risoluzione di scrivervi la presente lettera di nostro pugno, per sapere da Voi accertatamente, se ciò sossista, ò nò. Quando non sossista, ne ringraziaremo Iddio, senza più parlarne. Se poi sossistesse, ò avete già adempite quelle parti, che in tal caso convenivano al vostro Ministero per rimovere lo scandalo, ò nò. Se le avete adempite, ò l'avete fatto con frutto, ò nò; se l'avete adempite, e adempite con frutto, similmente ne benediremo il Signore, e lodaremo il vostro zelo. Se poi non l'avete adempite con frutto, il che molto ci dispiacerebbe, ò non l'avete adempite in alcuna maniera, il che infinitamente, e molto più ci dolerebbe: nell'uno, e nell'altro caso v'ingiungiamo di sodisfare senza maggior indugio alle vostre obligazioni, parlando, e operando con quel zelo, che richiede il vostro carattere. Ricordatevi, che il sangue di quelli, che l'istesso Dio hà consegnati alla vostra cura, sarà richiesto dalle vostre mani. Dateci conto di quel, che averete operato, mentre Noi pregando Iddio, che vi assista colla sua grazia, affinchè possiate fruttuosamente esseguire il vostro Pastorale Ministero, vi diamo con tutto l'affetto l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die 24. Januarii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Episcopum Curiensem excitat ad strenuè obsistendum conatibus Hæreticorum, qui eripere Catholicis, sibique attribuere moliebantur administrationem duorum Hospitalium in illa Diœcesi existentium, eumque ad propugnandas Sacerdotali constantiâ tum Ecclesiasticæ Immunitatis, tum Orthodoxæ Fidei rationes hortatur.

Venerabili Fratri, Episcopo Curiensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. De timore in dolorem nunc demùm traducti, ac jam persentientes initia eorum malorum, de quorum imminenti periculo Fraternitatem Tuam paulò ante monuimus, cogimur iterum majori solicitudine eamdem interpellare, & obtestari, ut Fidei Catholicæ indemnitati adversùs molimina Hæreticorum tam necessario tempore sedulò prospiciat. Quod enim Magistratus laici, iique Acatholici sub gravibus pœnis (ut contigisse audivimus) non ita pridem injunxerint Syndicis Oppidi Plurii, quibus constat ab Ordinario loci demandatam fuisse curam Hospitalis Sancti Cassiani in commodum pauperum fidelium ibi dudùm erecti, ut sibi quamprimùm extraderent omnia,& singula documenta ad idem Hospitale spectantia, quod fortè jam factum est, non alio collimare videtur, quàm in scopum subtrahendi perpetuò Catholicis, & Ecclesiasticæ authoritati locum ipsum cum omnibus ejus Juribus, ac pertinentiis; & quamvis id per se grave, & intolerandum sit, & ab omni prorsùs Justitiâ, ac ratione alienum, proborum tamen omnium judicio timendum est, ne qui hæc attentare præsumpserunt, multò longiùs sua prava consilia producant, ac ne meditentur tum præfatum Hospitale Plurii, tum aliud extans Clavennæ, pro quo similia mandata direxerunt, attribuere, & adjudicare in perpetuum Sectariis suis, ut ita Hæretici sedem figant, suisque damnatis exercitiis liberè vacent in illis ipsis partibus, in quibus consistere ex vi tractatus cum Mediolanensibus pridem initi expressè prohibentur. Quæ si ipsis ex sententiâ contingant, quis non videat latum ipsis apertum iri campum tum ad ea loca, tum ad finitima veneno suæ pravitatis inficienda cum perenni injuriâ, ac irreparabili detrimento Catholicæ Religionis? Nos itaque versantes animo hanc curam, quæ sanè præcipua est inter multiplices, ac permolestas, quibus in dies magis oneramur, ac propè obruimur, spem penè unicam, post Deum, imò cum Deo in tuâ virtute sitam esse videmus; fore enim credimus, quod Te pro summo loco, quem inter Catholicos tenes, & pro authoritate, qua apud omnes Magistratus præstas, excubante, & obsistere parato, Novatores nihil suis nefariis conatibus efficiant, nihil evincant; non enim is es, qui eorum fraudulentis, sivè etiam minacibus verbis decipi, aut flecti, neque ullis difficultatibus absterreri possis, quominùs impendentia pericula avertas, & si quid hactenùs per eos actum est, rescindi cures, & obtineas, instructus, & munitus zelo Divini honoris, eo scilicet armorum genere, quo dentes Peccatorum conteruntur, & confringuntur molæ Leonum. Age propterea, Venerabilis Frater, & enitere, ne in Ecclesiasticis Juribus, ac rationibus primò impetitis, Catholicæ Religionis salus, & integritas mox oppugnanda periclitetur: non enim exiguam Tibi laudem apud pios, & æquos rerum æstimatores, nec vulgare me-

ritum,

ritum, aut interiturum præmium apud Deum comparabis. Nos interim ejus Tibi salutare præsidium assiduis nostris precibus conciliare non omittemus. Et Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 28. Januarii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Declarat per quodcumque Indultum, quod Electori Palatino concederet, exigendi Subsidium à Clero Juliacensi, & Bergensi, nullum inferre velle præjudicium Juribus utriusque partis. Ipsum deindè Electorem requirit, ut rationes, & documenta huc facientia ad Sanctitatem Suam afferri curet, quæ illa, ac simul Jura pro parte Cleri deducenda à Viris doctrinâ, & integritate præstantibus sedulò expendi mandabit, ut res tota demum, prout æquitas postulabit, absolvatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Ut præstantiam Pontificiæ nostræ charitatis semper magis explicemus Nobilitati Tuæ, nullo modo gravati sumus ea audire, quæ tuo nomine Nobis fusè exposita fuerunt circa assertum Jus quoddam reale immemorabili, ut dicitur, consuetudine inductum, atque ad Te successione transmissum, per quod fas Tibi esse dicitur exigere in Ducatu Juliacensi, ac Bergensi à quibuscumque personis, vel etiam Ecclesiasticis, certa quædam onera, quæ olim quidem in usum Militiæ Dominis servitute pendi solita, nunc temporis numeratâ pecuniâ deberi, & exolvenda esse dicuntur, quod tamen assertum Jus Tibi è converso à Clero acriter controversum esse similiter affirmatur. Quin imò requisiti, ut placeret Nobis declarare nolle Nos per quodcumque Indultum, quod pro Subsidio ab eodem Clero Tui favore exigendo à Nobis Tibi concedi contigerit, hujusmodi Juri, si modò Tibi competit, ullum præjudicium inferre, amori in Te nostro consentaneum, nec ab æquitate alienum esse existimavimus eidem petitioni assentiri, atque hisce nostris Tibi denunciare Nos omnia Jura ad Te, & ad Clerum fortè in hac causâ spectantia in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, illæsa, & integra relinquere, itaut præfato Indulto nullo modo ipsis derogatum esse intelligatur. Verùm hoc vicissim pro jure nostro à Te requirimus, ut rationes, & documenta huc facientia coram Nobis quamprimùm deduci mandes. Nos enim ea omnia Viris integritate, & doctrinâ præstantibus ex Ordine Ecclesiastico delectis expendenda demandabimus, ut rationibus itidem, quæ pro parte ipsius Cleri afferentur, perpensis nullo Ecclesiasticæ libertatis detrimento, ac citra Tui ipsius præjudicium, res tota demùm, prout æquitas postulabit, absolvatur; Et Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die 30. Januarii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

ARGUMENTUM

Imperatricis Eleonoræ Viduæ officia, ac opem implorat, ut illius authoritate aditus omnis in Vallem Tellinam, aliaque Romanæ Ecclesiæ addicta loca, Protestantibus intercludatur.

Chariſſimę in Chriſto Filię Noſtrę, Eleonorę Magdalenę Thereſiæ Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illuſtri, in Romanorum Imperatricem Electæ Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filia Noſtra, ſalutem &c. Niſi curarum, quibus in dies magis oneramur, pars maxima Catholicæ Religionis cauſam rectà reſpiceret, ferendas illas quidem Nobis, atque etiam ſilentio premendas eſſe intelligeremus, ſcientes magnum parari poſſe ex tribulatione proventum. Verùm cum in hoc perturbatiſſimo Chriſtianæ Reipublicæ ſtatu, ſacris præſertim, diviniſque rebus bellum indici, ac Eccleſiam Dei potiſſimùm appeti inſidiis videamus, prohibere labia noſtra non poſſumus, quin dolorem noſtrum his, qui diligunt divinum honorem, & Fidei incolumitatem, palàm denunciemus. Hoc conſilio interpellamus eximiam pietatem Majeſtatis Tuę nunc, quando certiores facti ſumus niti Hęreticos Catholico nomini ſemper infenſos apud tria Fœdera Griſonum, ut poteſtas fiat in poſterùm Proteſtantibus conſidendi in Valle Tellinâ, & in finitimis quibuſdam locis Romanæ Eccleſiæ quoad Religionis cultum fideliter addictis, in quæ loca ipſi Griſones, ſe Hæreticos, nunquam inducturos per tractatum cum Ducatu Mediolanenſi dudum initum expreſsè promiſerunt. Etſi autem confidamus Cæſaream Majeſtatem pro avito, & conſtanti in Catholicam Fidem ſtudio, ac zelo, tam pravis conatibus, & iniquis petitionibus firmiter repugnaturam, communiendas tamen validâ tuæ authoritais ope eſſe duximus rationes multas, & maximas Catholicæ Religioni in hoc Articulo manifeſtè faventes, quas propterea in unum congeſtas ad Te cum hiſce noſtris deferri curavimus, ut liqueat cujus momenti, ac periculi res agatur, quam quoniam credimus non ſegniter, nec ſine magnis præſidiis exadverſo eſſe iſthic pertractandam, Tibi in primis commendatam eſſe cupimus. Intelliges autem eò ampliorem laudem apud bonos omnes tuo nomini acceſſuram, quò præclariorem operam in aſſerendis Catholicorum partibus impendes; præmium verò longè maximum ob id ipſum à Deo relaturam eſſe Majeſtatem Tuam, cui Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 11. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Multorum relatu, certisque nimiùm indiciis admonemur Hæreticos quosdam confisos advenisse nunc tandem tempus opportunum inducendis Sectariis suis in Vallem Tellinam, & in adjacentes Comitatus Bormii, & Clavennæ, id, quod semper exoptarunt, totis modo viribus contendere, ut à Summis Principibus, quibuscum innovandus erit tractatus Concordiæ per fæderatos Grisones cum Ducatu Mediolanensi jampridem initæ, obtineant, ut indè submoveantur Articuli, quibus inter Partes conventum est, ne Hæretici ullo umquam tempore in eâ Provinciâ consideant. Quanti intersit, ne Hæretici voti sui compotes efficiantur, ex facti serie, & gravissimis rationibus, quæ in adjectis foliis disertè explicari mandamus, probè intelliges. Nos interim præter modum solliciti ne, qui hæc moliuntur, multorum isthic animis, & ipsi etiam Aulæ Cæsareæ clàm irrepere curent, etsi confidamus eos in his, quæ vel minimùm adversantur bono Religionis, nequaquam esse exaudiendos: expedire tamen, & oportere duximus Te de his omnibus certiorem facere, ut Tu ipse, cui, præter multa, quibus præstas, decora dignitatis honor, & gravitas consilii plurimùm isthic authoritatis tribuit, invictum tuum zelum hac etiam occasione explices, & nefariis hujusmodi conatibus obsistas. Hanc spem, quam in eximiâ tuâ virtute constituimus, irritam non fore certò Nobis pollicemur tum ob perpetuum tuum, ac fervens erga Religionem studium, tum ob synceram tuam in Nos voluntatem, cui peculiari sanè charitate, ac benevolentiâ respondemus; dum Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Joanni Philippo Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Satagunt Hæretici (quod dolentes dicimus) in dies magis progredi, & quorum sermo, ut cancer serpit, horum etiam incessus rependo sensim illabitur, & per nova locorum spatia diffunditur. Quod ut in multis Christiani Orbis partibus jam infeliciter accidit, ita modò, nisi Deus opem ferat, timere est, ne contingat in partibus Rhetiæ finitimis, atque subjectis, nempe in Valle Tellinâ, & in Comitatibus Bormii, atque Clavennæ malorum operâ, instantibus scilicet, & contendentibus omni studio Protestantibus apud tria Fædera Grisonum, ut

sibi liceat in eâ Provinciâ commorari, ac sedem figere, his verò non ægrè huic petitioni adhæsuris, cum magna pars eorum eädem hæreticæ pravitatis labe sit inquinata. Aspirare videtur pravis eorum consiliis occasio innovandi veteris Tractatus per eosdem Grisones cum Ditione Mediolanensi dudum initi, ubi contingat ipsis ope, & officiis Acatholicorum Principum obtinere, ut ab eâ Concordiâ submoveantur Articuli, quibus inter partes conventum est, ne Hæretici ullo unquam tempore in eâ Provinciâ considant. Quàm intersit Catholicorum Principum obsistere hujusmodi conatibus, facilè erit spectatæ tuæ prudentiæ judicare; Nos tamen nonnullas rationes hùc pertinentes in unum colligi, atque ad Te mitti voluimus eo consilio, ut his, aliisque, quæ Tibi occurrent, expensis tui officii pro loco, quem obtines in Ecclesiâ Dei, esse intelligas præsto esse Catholicæ Religioni, & ubicumque res exposcet, insurgas accinctus zelo, nec patiaris injuriam inferri Divino nomini in illis locis, ubi fideliter excolitur. Rati autem Tibi stimulis opus non esse in hac causâ, parcimus prolixiùs Te hortari, sed Deum pergemus precari, ut propitius sit Tibi in his, quæ pro asserendo ejus honore ages, atque eloqueris; Tibi interim, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die undecima Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Francisco Antonio Episcopo olim Viennensi, Coadjutori Salisburgensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ad communiendam valido præsidio in eximio Fraternitatis Tuæ zelo Catholicæ Religionis causam expedire ducimus, ut de insidiis, quæ adversùs Religionem ipsam in Rhetiâ modò parantur, certior fias ex his, quæ in adjectis foliis compendio referri curavimus. Intelliges itaque propositum Hæreticorum esse, ut suæ Sectæ homines constabiliantur in posterùm in Valle Tellinâ, & in Comitatibus Bormii, & Clavennæ, & quod eis hactenùs non licuit, repugnante tum Populorum constantiâ in Catholico cultu, tum præsertim Tractatu per Fęderatos Grisones, qui ei Provinciæ præsunt, cum Ditione Mediolanensi dudum inito, Hæreticos inde perpetuò excludente, sanè ubi semel obtineant, quòd eis fas sit considere in eâ Provinciâ, quâ, veluti propugnaculo, Italiâ se ab incursu Hæresis per conterminas Regiones latè grassantis hactenùs custodivit, facilè præsument nihil ipsis deinde tam impervium fore, quò non sint aliquando pervasuri. Nos itaque ob hoc ipsum prætermodum soliciti, ne voti compotes fiant, enixè à Te petimus, ut ubi fortè de his isthic agi, & urgeri tam pravas petitiones persenseris, de rei momento per Nos admonitus Sacerdotali zelo, & authoritate, quam Tibi muneris, & virtutis præstantia tribuit, exurgas, & ita obsistas, ut qui ex adverso sunt, decidant à cogitationibus suis, & ab omni spe extorquendi ullum isthic assensum absterreantur; plurimi enim interest (quod pro tuâ spectatâ prudentiâ facilè intelliges) ne tam iniqua consilia ad exitum perducantur. Erit id Deo gratissimum, cujus causa agitur,

tur, quemque Nos propitium esse cupimus Fraternitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater salutem &c. Quid modò in fraudem Catholicæ Religionis agitetur in partibus Rhetiæ finitimis, atque subjectis, fusè significari curamus Fraternitati Tuæ per adjectam totius rei narrationem, cujus summa hùc redit: Quòd Protestantes exteris, & achatholicis Potentiis freti omni studio nituntur in præsens suæ Sectæ homines in Vallem Tellinam, & in Comitatus Bormii, & Clavennæ inducere. Quo detrimento res Catholica in illis partibus afficeretur, si hoc ipsis ex sententiâ contingeret, non est cur Tibi explicemus, qui pro eximio tuo zelo, & spectatâ prudentiâ intelligis, quàm injurium id foret Religioni, imò etiam justitiæ; nàm cum tria, ut vocant, Fœdera Grisonum ab eo tempore, quo præfatæ Provinciæ dominari cœperunt, consenserint, quòd Populi antiquum Catholicæ Religionis cultum, excluso Hæreticorum consortio, retinerent, & in Tractatu cum Ducatu Mediolanensi inito pluribus articulis spoponderint vetitum perpetuò fore Hæreticis ibi consistere: omni profectò æquitati deessent, ubi eosdem Populos ad excipiendos Hæreticos compellere præsumerent. Quarè decet omninò, ut Catholici Principes, apud quos ipsi fœderati Grisones pro innovando memorato tractatu acturi sunt, sedulò caveant, ne articulos in favorem orthodoxæ Fidei constabilitos deleri, aut imminui patiantur, multòque minùs sinant viam facti iniri, & vim Fidelibus illis inferri. Pro debito itaque solicitudinis nostræ enixè hortamur, & obtestamur Fraternitatem Tuam, ut strenuè occurrat tam nefariis ausibus, & ubicumque hæc insinuari perceperit, authoritate, quâ pollet, curet, & efficiat, ut petitiones tam iniquæ, earumque Authores depellantur. Erit id cumulare tuas laudes, & insigne meritum, quod perpetuâ, & syncerâ adhæsione Catholicæ Fidei, & Romanæ Ecclesiæ sibi præclarè conciliavit Fraternitas Tua, cui in pignus Pontificiæ Nostræ charitatis Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Francisco Episcopo Viennensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Nullis faciles contineri finibus Hęretici nituntur in pręsens è Rhetia irrumpere in Vallem Tellinam, & in Comitatus Bormii, & Clavennæ, ubi eis hactenùs considere non licuit, Grisonibus, qui eis locis præsunt, utpotè eâdem pravitatis labe magnâ ex parte inquinatis, ipsorum desiderio non ægrè adhæsuris, nisi authoritate Catholicorum Principum, quibuscum eâ de re agendum erit, coerceantur. Quàm multæ, & solidæ rationes obstent iniquæ eorum præsumptioni, etsi perspectæ prudentiæ Fraternitatis Tuæ satis compertum esse arbitremur, comprobari tamen curavimus præcipuis quibusdam argumentis, quæ compendio describi, & sub oculos tuos poni voluimus. Satis esse credimus hoc Tibi innuisse, ut intelligas, quanti intersit bonorum omnium obsistere tam nefariis ausibus, & quàm deceat zelum tuo munere dignum hac occasione explicare. Ambigendum enim non est, quin postulata Hæreticorum magnis officiis, & præsidiis Acatholicorum Principum isthic promoveantur, ac vehementer urgeantur; sed confidimus Cæsaream Majestatem avitæ pietatis memorem nihil passuram esse in detrimentum Catholicæ Religionis in illis partibus innovari, nec ad fovendam bonam causam defutura æqua, ac pia consilia, cujus modi erunt ea, quæ in hunc scopum à Te impendi cupimus, & enixè petimus, dum Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Carolo à Lotharingiâ, Electo Osnabrugensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Cum persuasum Nobis sit Nobilitatem tuam incendi desiderio benemerendi semper magis de Ecclesiâ, operæ pretium esse ducimus, ut Tibi innotescant præsentes Hæreticorum conatus in Rhetiâ, ex quibus præclara Tibi suppetet occasio perficiendi tuum hujusmodi pium, ac sanè illustre propositum, ac proinde eorum, quæ ab ipsis in fraudem, & in detrimentum Catholicæ Religionis ibi parantur, seriem paucis explicatam unà cum hisce nostris ad Te perferri voluimus. Et quoniam certum est eos fretos magnis auxiliis, officiis scilicet exterorum, & Acatholicorum Principum, omni studio, & contentione curaturos esse ea isthic ad exitum perducere, quæ alibi moliti, atque auspicati sunt; Nos de indemnitate verę Fidei pro Munere nostro solicitì, & opem tui zeli huic causæ conciliare cupientes, enixè à Te petimus, ut tuâ authoritate, quoad poteris, obsistas, quominùs pravis eorum petitionibus in istâ Aulâ aures præbeantur, quamquàm eas minimè exaudiendas esse, utpote à Religione, & justitiâ

pror-

prorsùs abhorrentes certò Nobis polliceamur, sed nulla diligentia nimia dici potest, ubi agitur de asserendâ Dei causâ adversùs homines tam suæ Sectæ addictos, quàm Romanæ Ecclesiæ perpetuos hostes. Præbe itaque Nobis hoc novum specimen tuæ perspectæ pietatis, & singularis ergà Nos, & Apostolicam Sedem devotionis, relaturus à Nobis, ubi res feret, præcipua Pontificii nostri amoris testimonia, in quorum pignus Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Carolo ex Ducibus Neoburgi.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Interest plurimùm bonorum omnium, ne Hæretici novis sedibus augeantur, & ne dilatentur in perniciem animarum iis præsertim in locis, in quibus puritas veræ Fidei à multo tempore illibata custoditur. Quamobrèm, ubi audivimus agi modò apud tria Fœdera Grisonum de inducendis in Vallem Tellinam, & in Comitatus Bormii, & Clavennæ Protestantibus adversùs id, quod per ipsos Grisones in Tractatu cum Ducatu Mediolanensi pridem inito expressè constabilitum fuit: incensi, pro Munere nostro, zelo Divini honoris, & soliciti de spirituali salute illorum Fidelium, statim admonendam esse duximus Nobilitatem Tuam, eâ spe ducti, quòd ope spectatæ tuæ virtutis ingenti scandalo, & præsenti periculo occurratur, quemadmodùm sanè oportet propter gravissimas causas, atque rationes, quæ, quoniam hìc paucis contrahi non possunt, in adjectis foliis latiùs explicantur. Confidimus itaque Te, cognito rei momento, solerter curaturum esse, ut consilia tam prava abrumpantur &, siquid hactenùs contra commodum Catholicæ Religionis in illis partibus actum est, quamprimùm rescindatur, ut ipsâ Cæsareæ Majestatis dignitas exigit, cui certè grave, ac molestum esse debet quidquid injurium est Catholico nomini. Quod si stimulis tam acribus adiicere quidquam potest studium demerendæ Pontificiæ nostræ charitatis, scire Te volumus gratissimum Nobis fore quidquid operæ, ac diligentiæ contuleris, ne ea Provincia Romanæ Ecclesiæ fideliter addicta consortio, ac consuetudine Hæreticorum periculum contrahendæ labis incurrat. Nobilitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Februarii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

De persecutione adversùs Catholicos Constantinopoli excitatâ, de qua ab Oratore Regis Christianissimi certior factus fuerat, fusè disserit. Cosmæ Sacerdotis Armeni, qui pro Catholicâ Fide mortem constanter subierat, Acta diligenter conquiri probat. Ejusdem Oratoris zelum, & studia pro Catholicis meritâ laude prosequitur.

Dilecto Filio, Marchioni de Ferriol, Regis Christianissimi in Civitate Constantinopolitanâ Oratori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Quàm gratæ Nobis semper accidant literæ tuæ de statu rei Christianæ in istis partibus Nos identidem admonentes, facilè Tibi erit conjicere ex ipso argumento, quo certè nullum magis pertinet ad Pontificiam nostram solicitudinem. Quamvis enim fervente nunc temporis tam diræ adversùs Catholicos persecutionis æstu, nihil propè, nisi prorsùs funestum Religioni isthinc expectandum esse videatur, interest tamen plurimùm, ne Nos lateant ea, quæ Gregem Nobis creditum in qualibet Orbis parte respiciunt, cùm præsertim id saltèm solatii ex tuis literis Nobis occurrat, quòd perpendimus Te isthìc esse, qui instructus singulari pietate, ac zelo afflictis Fidelibus, quantùm quidem res patitur, omni studio, ac officio adesse, & opitulari non desinis. Et sanè ambigendum non est, quin à multo jam tempore Christianum nomen in universâ Turcarum Ditione, ac præcipuè in istâ Civitate penitùs interiisset, nisi potissimùm Christianissimi Regis authoritas graviter, & opportunè interposita coercuisset efferatæ Nationis rabiem, quæ tamen in præsens tantò magis timenda est, quantò vehementiores conatus ad eam incendendam adhibentur modo ab Armenis Schismaticis, & Hæreticis extremam Catholicorum perniciem nullis non insidiis, atque calumniis apud iniquos, ac impios Judices indesinenter urgentibus. Quorum omnium odia Nos eatenùs timenda esse ducimus, quatenùs ipsi non tantùm Fidelium corpora, ut ea perdant, insectantur, sed animas in summum ejurandæ Fidei discrimen adductas in gehennam pertrahere curant, ut suas partes transfugis veræ Religionis adaugeant. Et licet magnoperè dolendum sit ex Fidelibus nonnullos, prout admones, metu mortis territos è nostris ad eorum castra hac occasione transiisse: non ideò tamen gloriari possunt nequissimi homines triumphum se de Catholicis gessisse, quando eis meritò opponi potest commendata tuo testimonio Cosmæ Sacerdotis Catholici Armeni constantia, qui Orthodoxam Fidem semel complexus in ejus confessione adeò perstitit, ut non dubitaverit persecutoribus ultrò occurrere, ac subindè coram supremo Turcarum Administro, adstantibus, & opponentibus ipsis Hæreticis, testimonium veritatis palàm proferre, ac demùm eadem animi fortitudine pœnam capitis subire, ut Fidem, quam Christianâ libertate, & sacerdotali zelo propugnaverat, sanguinis effusione feliciter assereret. Cujus quidem invicti Sacerdotis pro Fide, ut asseritur, vitâ præclarè functi Acta, Te potissimùm juvante, ut optamus, diligenter conquirenda, ac ritè comprobanda, non leve fortasse ornamentum Ecclesiæ monumentis aliquandò adjicient. Atque hæc scitu planè digna quoad Catholicos Armenos in istis partibus degentes ex tuis

literis libenter agnovimus, ex quibus etiam commodum, ac perutile fuit Nobis admoneri de molestiis, quas Græci Schismatici Latinis assiduè inferunt, quò charitas nostra ad hos adversùs illos usque magis confovendos excitetur. Curabimus interim, ut illi ex ipsis Græcis, qui merces à Melitensibus unà cum Turcicâ Navi non ita pridem captâ sui juris esse mentiuntur, fraudis suæ fructum ne consequantur: Nullum autem à Nobis officium favore Græcorum, nisi eorum conditione diligentiùs explorata, impetrari in posterùm patiemur, quamquam ea, quæ hactenùs pro ipsis interposuimus, non aliter à Nobis concessa sint, quàm quia id exposcere videbatur charitas, cum & ipsos Catholicos esse, & eorum petitiones justitiâ niti, testantibus id gravibus ejusdem Nationis Viris, persuasum haberemus. Ceterùm Paternæ nostræ benevolentiæ, quam hisce tuis studiis mirificè demereris, pignus Tibi esse volumus Apostolicam Benedictionem, quam Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Militare præsidium, quod justam ob causam in Parmæ, & Placentiæ Ditionibus collocaverat, ob ejusdem causæ cessationem indè revocat unà cum Commissario Apostolico; Et Duci Parmensi gratam explicat voluntatem ob honoris argumenta, & humanitatis officia, quæ ipse in Apostolicum Commissarium, & Pontificios Milites abundè contulerat.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Francisco Farnesio Parmę, & Placentię Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Cùm nullum Paternæ nostræ charitatis officium prętereundum Nobis sit erga Nobilitatem Tuam, quæ animum nostrum omni semper studio demereri satagit, perspectum eidem esse volumus, quòd sicut Nos ante aliquot annos consulturi indemnitati Ditionum Parmæ, & Placentiæ de Jure Fæudali Apostolicæ Sedis, adversùs exterorum Militum incursus, & impressiones, Pontificio eas Præsidio communivimus, delecto etiam ex Ordine Prælatorum Commissario, quem isthùc allegavimus: ita cùm modò desierit prorsùs causa, ob quam taliter à Nobis fuerat constitutum, decrevimus copias Pontificias isthinc revocare, ac eodem nomine, & occasione accire Dilectum Filium Magistrum Augustinum Pallavicinum Prothonotarium Apostolicum præfato Commissarii munere isthìc nuperrimè functum, quem subindè Extraordinarium nostrum Nuncium ad deferendas recèns nato Asturiæ Principi Fascias Pontificiis de more Benedictionibus respersas designavimus, à quo etiam Nobilitas Tua sensus nostros fusiùs percipiet. Confidimus autem, quòd quemadmodùm gratum Tibi, nec prorsùs inutile fuit consilium à Nobis susceptum, communiendi tunc temporis Ditiones istas, sic opportunum esse existimabis præsentibus rebus, ut Præsidium inde removeatur. Interim verò probè conscii, quas significationes tum honoris, & amoris erga Commissarios, ut præfertur isthìc à Nobis constitutos, tum humanitatis erga Pontificium militem assiduè expli-

ca-

caveris, scire Te volumus eum Nos in Te animum gerere, ut Te, tuaque omnia, ac Ditiones istas non minori unquam curâ respecturi simus, quàm ea, quæ nostræ, & hujus Sanctæ Sedis authoritati immediatè subjiciuntur. Dum uberiora autem ejusdem nostræ benevolentiæ argumenta Tibi dare cupimus, ejusdem pignus Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Publico vulgato rumore cujusdam tractatus, de oppignorandis Duci Hannoverano Terris, & proventibus ad mensam Episcopalem Hildesiensem pertinentibus, Capitulum, & Canonicos illius Ecclesiæ seriò admonet, ut non solùm ab omni assensu abstineant, sed etiam, quo par est, zelo ejusmodi tractationi, quæ sine magnâ Ecclesiasticæ Dignitatis, & Catholicæ Religionis injuriâ, ad exitum perduci non posset, fortiter obsistant.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Ecclesię Hildesiensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Cùm deceat esse Vos maximè omnium solicitos de libertate, ac dignitate istius Ecclesiæ, nemo sanè prudens, ac de Vobis rectè sentiens existimabit æquo à Vobis animo perferri posse, ut ejusdem Ecclesiæ Jura, ac bona distrahantur, & ad manus alicujus Secularis, & Acatholici Principis pertranseant. Molestissimum propterea Vobis accidisse credimus rumorem ubique vulgatum, & à Nobis non sine magno animi nostri dolore, & horrore perceptum, quo fertur esse nonnullos in istis partibus, qui omni studio contendunt promovere tractatum de extradendis in pignus Duci Hannoveræ Terris, atque proventibus ad mensam Episcopalem istius Ecclesiæ spectantibus: quæ bona ab eodem Duce pignoris nomine retineantur, donec ipsi tantumdem pecuniæ exsolutum fuerit, quantùm ille ad perferendos sumptus bellicos Cæsareæ Majestati se modò curaturum pollicetur. Confidimus profectò omnem aditum præclusum iri hujusmodi consiliis: quis enim existimet admittendam esse conditionem præseferentem abusum authoritatis in res sacras, atque Ecclesiasticas, ac continentem scandala, ac pericula omninò maxima? nihilominùs Vos commonendos esse duximus nedum, ut ab omni assensu abstineatis (quod Vos ultrò facturos pro certo habemus) sed ut zelum etiam vestrum adversùs hujusmodi conatus, qui sine Ecclesiasticæ Dignitatis, & Catholicæ Religionis injuriâ, & contemptu ad exitum perduci non possunt, explicetis; dum Nos nullas profectò Muneris nostri partes pro avertendo hujusmodi scandalo omissuri sumus. Vobis interim, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Maximiliano Henrico Joſepho de Vveychs Canonico, ac Decano, nec non Vicario Apoſtolico Eccleſiæ Hildeſienſis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, ſalutem &c. Quoniam pro demandato Tibi à Nobis ante aliquot annos Vicarii Apoſtolici munere, cum facultate ad beneplacitum noſtrum adminiſtrandi ſpiritualia, ac temporalia Hildeſienſis Eccleſiæ, Tibi in primis incumbit diligenter invigilare, ne aliquid in præjudicium ejuſdem Eccleſiæ attentetur, incompertum Tibi eſſe non debet, quid periculi modò immineat rationibus ipſius Eccleſiæ ex tractatu, quem à quibuſdam acriter promoveri dolentes, ac indignantes audivimus, extradendi in pignus Terras, ac proventus Eccleſiæ præfatæ Duci Hannoveræ pro ingenti ſummâ, quam idem Dux ſub hac conditione Majeſtati Cæſareæ in ſumptus bellicos ſe mutuò daturum eſſe pollicetur. Quàm oporteat omni ſtudio cavere, ac repugnare, ne contingat tam grave ſcandalum, quòd Eccleſiæ bona Acatholico Principi extradantur, nemo, qui rectè ſentiat, non intelligit. Dum itaque Nos hoc rumore excitati nullas ſolicitudinis noſtræ partes prætermiſſuri ſumus, Te monitum volumus tui muneris eſſe, ſi quid eò collimare perceperis, de hoc Nos ſtatim certiorare, & quantùm in Te eſt, conſilia, & conatus hujuſmodi ſedulò, ac graviter abrumpere. Cùm enim Sacerdotalis zeli ſit diligere decorem, & aſſerere libertatem Eccleſiæ, multò magis hunc zelum incendi oportet, cum de Eccleſiâ turpi ſervituti ſubjiciendâ res eſt. Pro momento itaque cauſæ excubare debes: quod erit benemereri de Pontificiâ noſtrâ charitate, cujus pignus Apoſtolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 25. Februarii 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Imperatoris pietatem, & religionem implorat, ut tractatum oppignorandi Duci Hannoverano Terras, & proventus Eccleſiæ Hildeſienſis pro ingenti vi numeratæ pecuniæ, quam ille in ſumptus bellicos ſe mutuaturum ſpondebat, omninò irritum eſſe velit.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Joſepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Numquid continebimus vocem, cum videmus Chriſti hæreditatem verti ad extraneos, diripi ab alienis Vineam, quam Nobis, licèt immerentibus, Dominus cuſtodiendam demandavit? Abſit, Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, abſit, ut turpi, ac culpabili ſilentio deſerere videamur Officium noſtrum, quando po-

ſtulat, ac urget charitas, ut loquamur; ſive enim injurias illatas fuiſſe Eccleſiæ conſpiciamus, ſive inſidias adversùs ejus Jura, ac libertatem parari metuamus, nullâ profectò humanâ ratione prohibebimur, quin vel reparationem quæſituri, vel denunciaturi periculum reclamemus. Hinc admoniti, quòd non nemo ex Acatholicis Principibus, arreptâ iniquiſſimorum temporum occaſione, præſumit ſe aſſenſum Majeſtatis Tuæ non egrè impetraturum, quatenùs pro ingenti vi numeratæ pecuniæ, quam ſe in ſumptus bellicos mutuaturum ſpondet, Terræ unà cum proventibus Eccleſiæ Hildeſienſis ſibi pignori opponantur, eodem pretio, cum res tulerit, relevandæ, licet exiſtimemus Te probè intellecturum, nec convenire tuæ pietati, nec ullo modo congruere tuæ authoritati, ut tuo nutu res ſanctæ Deo dicatæ, & Eccleſiæ patrimonium effectæ in uſus prorsùs diverſos ab his, ad quos inſtitutæ ſunt, deputentur, & Acatholicorum manibus committantur; nihilominùs perhorreſcentes vel ad ipſum rumorem graviſſimi hujus ſcandali, noſtræ ſolicitudinis eſſe duximus paternis noſtris monitis prævenire apud Te eorum conſilia, qui tuis potiùs commodis, quàm conſcientiæ, ac nomini tuo conſulentes, ſuadere Tibi fortè niterentur hoc medium augendi Ærarii, tamquam temporaneum, præſentibus neceſſitatibus adhiberi poſſe; adventurum deindè tempus, quo Eccleſia ad priſtina Jura redeat. Verùm cum ad has rationes elidendas ſatis, ſuperque eſſe poſſit præſentia eximiæ tuæ prudentiæ conſciæ nullo temporis intervallo admitti poſſe, quod numquam licet, non proſequimur pluribus conditionis expetitæ iniquitatem, ſed omninò Te hortamur, ut nihil ſtatuas, niſi conſcientiâ tuâ coram Deo probè conſultâ; quod ſatis erit ad excludendam perpetuò hanc abominationem, cui ſanè numquam adhæſuram eſſe credimus egregiam pietatem Majeſtatis Tuæ; Cui Nos interim Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimâ quintâ Februarii 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Eleonoræ Magdalenæ Thæreſiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illuſtri, in Romanorum Imperatricem Electæ Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filia Noſtra, ſalutem &c. Gratum Majeſtati Tuæ pro eximiâ tuâ pietate fore credimus, quòd Nos paternæ charitatis officia, atque ſalutaria monita ad Majeſtatem Cæſaream tum demùm dirigamus, cum ſubeſt Nobis cauſa, & occaſio metuendi, ne ejus animo obrepatur per conſilia, quæ ſpecie quidem commoda, & præſentibus rebus opportuna videantur, re autem inſidioſa ſint, utpotè quæ Eccleſiæ, & Catholicæ Religionis bono non congruant, ac proinde labem ipſius conſcientiæ, ac nomini afferre poſſint. Hinc Nos multorum teſtimonio certiores facti promoveri iſthìc tractatum de extradendis Duci Hannoveræ bonis ad Eccleſiam Hildeſienſem pertinentibus, quo cautum Duci ſit pro eâ ſummâ, quam ille

Cæsari in sumptus bellicos suppeditare parat, solicitudinis nostræ partibus deesse noluimus, ac propterea ipsum Charissimum in Christo Filium Nostrum Josephum syncero affectu, ac liberâ voce admonuimus summi periculi, in quod inducitur, si sacris rebus manum admovere, & patrimonium Ecclesiæ, quod ei contingere non licet, Acatholico Principi extradere, & committere non vereatur. Confidimus autem Majestatem Tuam, expenso, & agnito rei momento, esse omni studio inhæsuram menti nostræ, atque in hunc ipsum scopum officia sua, & hortationes adjecturam esse, cum Tuâ maximè intersit, ne quem per avitæ pietatis vestigia, & exempla ita instituere curasti, ut in summâ Dignitate summas virtutes, & præcipuum erga Ecclesiam studium explicaret, negligens quodammodò eorum, quæ maximè ei excolenda sunt, videatur. Cumulus certè ingens laudis, ac meriti inde accedet Majestati Tuæ, cui Nos interim Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Jo. Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S.R.E. Cardinali de Lamberg nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Si fidem publico rumori adhiberemus, in gravissimo metu Nos esse oporteret, ne Jura, ac bona Ecclesiæ Hildesiensis distraherentur, ac ne ad Secularis, atque etiam Acatholici Principis manus devenirent, tamdiù penès Eum loco pignoris futura, quamdiù ingens pecuniæ summa, quam ille in sumptus bellicos mutuaturus dicitur, eidem redhibeatur. Verùm si eximiam pietatem, ac prudentiam Majestatis Cæsareæ, & ipsam propositæ conditionis iniquitatem expendimus, nulla profectò subesse videtur timoris causa; Quis enim existimet Cæsarem, quâ mente est, opinari tantùm sibi authoritatis esse in res sacras, in patrimonium Ecclesiæ, ut nullo jure prohibeatur, quominùs hæc omnia arbitrio suo regere, & in profanos usus adhibere, aut etiam his, qui extra gremium Ecclesiæ sunt, extradere possit? Nos tamen etsi hujusmodi tractatum numquam ad exitum perducendum, imò nec ineundum quidem existimemus, nihilominùs anteactis, ac præsentibus malis edocti, sine solicitudine esse non possumus, ac proinde zelum tuum in levamen, & solatium ingentium curarum, quibus cor nostrum premitur, de more requirentes, enixè poscimus, ut authoritate tuâ, ubi opus sit, intervenias, ne quid contra libertatem illius Ecclesiæ attentetur. Plura addere non sinit tum æquitas causæ, quam Tibi commendamus, tum dolor, quo conficimur in luctu Ecclesiæ nova semper detrimenta, vel incurrentis, vel metuentis, Apostolicam interim Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S.R.E. Presbytero Cardinali de Saxoniâ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Nostra ad Te officia cumulari necesse est, cum novæ animo nostro curæ, ac molestiæ ingeruntur: adeò præclara est spes, quam in tua præstanti virtute, & constanti in Nos voluntate constituimus. Soliciti propterea, ne grave aliquod vulnus Ecclesiastico Juri post tot, ac tantâ damna eidem hactenùs illata infligatur, cum fama sit Ducem Hannoveræ paratum esse ingenti pecuniâ adesse militari Cæsaris Ærario, dum tamen ipsi vicissim oppignorentur Terræ, ac proventus Hildesiensis Ecclesiæ: Te etiam, atque etiam hortamur, ut nulli desis diligentiæ, studio, ac labori, quatenùs hujusmodi tractatus omni authoritate, Religione, ac æquitate destitutus rejiciatur, si modo ineundus est: nam nullo modo adduci possumus ut credamus Majestatem Cæsaream probè conscium nefas sibi esse res sacras, & Ecclesiasticâ jura attrectare, passuram esse tam prava consilia suis auribus insinuari. Nihilominùs Muneris nostri esse duximus ea, quæ modò publico rumore circumferuntur, Tibi denunciare, ne cum soliciti vehementer simus de hac causâ, Te præterjisse videamur, de cujus præsertim ope, ac zelo in his, quæ Ecclesiam, & Religionem respiciunt, plurimùm in Domino confidimus. Et Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco, Archiepiscopo Moguntino S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Dum pro debito nostræ solicitudinis parabamus significare Fraternitati Tuæ invaluisse hìc rumorem, quo ferebatur ineundum esse tractatum de extradendis in pignus Duci Hannoveræ bonis ad Episcopatum Hildesiensem spectantibus pro summâ ab eodem Duce Majestati Cæsareæ in præsentis belli usum exsolvendâ, accepimus Te de hac ipsâ re, quæ prætexebatur, admonitum ita tuo zelo, & authoritate interfuisse, ut si quid uspiam circa hunc tractatum orsum fuerat, penitùs desierit, & dissolutum fuerit. Quamobrem pro officio, quo proposueramus, Te excitare, & hortari, ut validè obstares, quominùs tam grave scandalum contingeret, gratum Tibi animum profiteri in præsens debemus, quod hoc ipsum tuâ spontè perfeceris. Nihilominùs cum semper timendum sit, ne, qui sua interesse putarunt, ut hoc negotium conficeretur, illud aliquando tam acriter, ac sedulò, quàm cautè, & occultè promoveant, erit tuæ perspectæ vigilantiæ, & eximiæ prudentiæ diligentiam eâ in re nul-

lo

lo modo remittere, quo ſtudio noſtram voluntatem mirificè demerebitur Fraternitas Tua, cui in auſpicium bonorum omnium Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Joanni Hugoni Archiepiſcopo Trevirenſi, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Adjecta eſt multis, & gravibus curis, quas perturbatâ, ac propè convulsâ universâ Reſpublicâ Chriſtianâ, læsâque non uno nomine Eccleſiâ, & Catholica Religione, perferimus, nova ſolicitudo orta ex publico rumore paſſim teſtante, Ducem Hannoveræ aſſecuturum eſſe in pignus bona pertinentia ad Epiſcopatum Hildeſienſem pro ſummâ, quam ad ferendos belli ſumptus idem Dux Majeſtati Cæſareæ parat exolvere. Quid enim deterius audiri poteſt, quàm quod ſacra ſervire jubeantur profanis, res ſpiritualibus juribus addictæ temporalibus uſibus deputentur, proventus Eccleſiæ fiant ſtipendia Militiæ in bello, quod inter Chriſtianos agitur, Seculares, & Catholici Principes Patrimonium Eccleſiæ manibus Acatholicæ Potentiæ nullâ authoritate committant? Conſcii, quo zelo flagret Fraternitas Tua, credimus eamdem participem fore doloris noſtri, nihilque priùs habituram, quàm ut authoritate ſuâ validè hujuſmodi auſibus obſiſtat, ne Eccleſia, ac Religio, ipſeque Epiſcopalis Ordo tam gravi injuriâ afficiatur. Non itaque ulteriores ſtimulos Tibi ſatis incenſo admovendos eſſe ducimus cum ſperare fas ſit, quod, ubi tuâ ope interveneris, tractatus ab omni æquitate omninò alienus adeò non progrediatur, ſed prorſùs ceſſet, ac abrumpatur. Pro menſurâ moleſtiæ noſtræ, quæ certè ingens propterea eſt, uberem à Nobis gratiam inibit Fraternitas Tua, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem &c. Gratiora profectò argumenta apud Nobilitatem Tuam peractanda Nobis eſſe cuperemus, ſed cum præſens temporis conditio nimium ferax ſit malorum in detrimentum Eccleſiæ, & Catholicæ Religionis Nos, qui ſine dolore eſſe non poſſumus, ſpem, quam in tuâ eximiâ prudentiâ, ac pietate conſtituimus, abjicere nullo modo debemus. Agitur modò, ſi vera ad Nos perferuntur, de extradendis bonis Eccleſiæ Hildeſienſis Duci Hannoveræ, ut ſint ipſi loco pignoris pro

in-

ingenti summâ, quam ille se Majestati Cæsareæ in sumptus præsentis belli mutuò daturum pollicetur. Quæcumque commoda ex hujusmodi tractatu obvenire possent Cæsari, rependere nullo modo valent gravissima scandala, ac pericula, quæ inde orirentur, ac præsertim manifestam læsionem, ac abusum juris, atque authoritatis Ecclesiasticæ. Premi hæc silentio, ac dissimulari à Nobis non poterant; ac proinde sensus nostros Sacerdotali libertate protulimus, eodemque consilio Te enixè hortamur, atque obtestamur, ut authoritate tua intervenias, ne deterrimi res exempli attentetur. Nos pro his officiis, quæ Te intuitu nostro libenter impensurum speramus, mutua Paternæ benevolentiæ testimonia præbere non prætermittemus Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Religioso Viro, Inghilberto Biscoff è Societate Jesu Cæsareę Majestatis Confessario.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Etsi credere par sit tua vota, ac studia in eo præsertim versari, ut Cæsar avitæ ergà Deum pietatis exempla non sectetur modò, sed ampliùs æmuletur, urget tamen Nos charitas, & solicitudo nostra, ut stimulos Tibi ultrò incitato admoveamus nunc, quando nihil Nos timere non cogit præsentium temporum iniquitas, à quâ cum omnia æstu quodam abripiantur, ipsa quoque Ecclesia, & catholica Religio in summum discrimen adduci videtur. Non enim Te latere arbitramur quanta, & quàm gravia utrique mala brevi annorum decursu contigerint, quibus quidem malis accedit præsens periculum, ne invalescant eorum consilia, qui cum tempori potiùs, quàm conscientiæ dictamini serviendum esse perperàm, ac temerè existiment, suadere fortasse contenderent expedire in hoc rerum statu oblatam ab Acatholico Principe pecuniæ summam eâ conditione mutuò accipere, ut ei vicissim oppignorentur Terræ, ac proventus Ecclesiæ Hildesiensis, quasi liceat Seculari Potestati patrimonium Ecclesiæ Hæreticis extradere, ut pretium inde deductum in profanos usus erogetur. Quot scandala hoc uno consilio contineantur, probè agnoscis, qui prætereà rerum usu, & sacris disciplinis edoctus intelligis, quàm propè absint Divinæ iracundiæ flagella ab eo, qui res sacras profanâ manu contingere, & attrectare non veretur. Sed sanè longè diversa expectanda esse credimus à Majestate Cæsareâ, Te potissimum rectæ ipsius menti iis, quibus par est, consiliis affuturo. Et Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Februarii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cum Rege Christianissimo graviter expostulat, quòd in regimen, & disciplinam Fratrum Eremitarum Excalceatorum Ordinis S. Augustini in Galliarum Regno manus injecerit. Ostendit id non ad Majestatem Suam, ejusve Officiales, sed ad ejusdem Ordinis Superiores Regulares, & ad Sedem Apostolicam pertinere. Nulla, ac irrita declarat quæcumque à Regiis Commissariis eâ in re gesta fuerant; Seque demum paratum exhibet præfati Ordinis reformationem instituere, & Commissarii munus Viris idoneis, ac Majestati Suæ gratis demandare.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Conquiescere nunquam poterit solicitudo nostra, quandiù isthìc invalescent, & exaudientur eorum consilia, qui Majestati Tuæ suadere curant fas Tibi fuisse judicium instituere circa regimen, ac disciplinam Fratrum Eremitarum Excalceatorum Ordinis S. Augustini tum Parisiensis, tum aliorum Provinciæ Franciæ Conventuum, ritèque, ac validè eam causam Commissariis extrà corpus illius Congregationis delectis fuisse à Te demandatam, ac proindè sustineri sententiam etiam pœnalem per eosdem Commissarios latam super plurium ex eis destitutione, privatione, ac respectivè suspensione ab eorum muneribus, & Prælaturis, etiam si processum fuerit nullo juris ordine servato, neque admissâ appellatione, prout sacri Canones, & dictæ Congregationis Statuta præscribunt. Quamvis enim nemini dubium sit, quin publicè expediat, ut Regularium mores ad omnem Instituti per eos suscepti observantiam exigantur, & quin Nos maximè omnium optare debeamus, quemadmodum sanè optamus, ut ipsi Constitutionum Regulis, quibus se solemniter obstrinxerunt, accuratè conformentur; nihilominùs manifestum est nonnisi Ecclesiasticâ authoritate deveniri ad hoc judicium posse, nec Regibus, aut Principibus, utcumque Sacrorum Conciliorum, & Regularium Statutorum constitutis Protectoribus, licere authoritate propriâ de Ecclesiasticis causis per se, vel per alios cognoscere, sed eorum esse dumtaxat urgere apud competentes Judices, ut disciplina Regularium, sicubi collapsa sit, per Superiores Ordinum, vel, illis negligentibus, authoritate Sedis Apostolicæ, cui Regulares immediatè subsunt, legitimè restituatur, & Delinquentes congruè puniantur, ipseque Ordo, aut Congregatio, quatenùs opus sit, tam in capite, quàm in membris reformetur, prout sæpius instantibus claræ memoriæ Regibus Majoribus tuis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros factum fuisse constat. Cum itaque præcipuâ in Domino laude dignum esse intelligamus desiderium, quod foves inducendi, sivè potiùs revocandi in memoratos Fratrum Eremitarum Excalceatorum Conventus veterem disciplinam, æqui, bonique consulet Majestas Tua, ut Nos ipsi pro injuncto Nobis Officio tantum bonum congruis, canonicisque mediis promoveamus, operamque, & authoritatem nostram pro instituendâ ritè, ac validè reformatione ejusdem Congregationis Tibi polliceamur, parati Commissarii munus Viris pietate, ac doctrinâ præstantibus, Tibique gratis, sive intra, sive extra præfatæ Congregationis corpus deligen-

dis

dis demandare; declarantes interim irrita, prout juris est, quæcumque in hac causâ per eosdem Commissarios vigore præfatæ eorum deputationis gesta fuerunt, cum omnibus indè secutis, & quandocumque secuturis. Tanti enim interest, ne hujusmodi exemplum intactum relinquatur, quanti ne Sacerdotium Regno, & Ecclesiastica Jurisdictio temporali subiici videatur, & ne sacra pariter cum humanis ad Secularem Potestatem contra Divinas æquè Institutiones, & Canonicas Sanctiones referenda esse dicantur. At ubi in hac causâ, quæ procul dubio ad Ecclesiam pertinet, Pontificia nostra authoritas intercesserit, consultum erit tranquillitati conscientiæ multorum hanc Sanctam Sedem indesinenter adeuntium, quos Nos adeò repellere non debemus, ut imò Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum, ac præsertim fel. record. Marcelli, & Zephirini exemplo, ac vocibus eos accersere, & advocare teneamur, ut appellando confugiant ad Romanam Ecclesiam, quasi ad Matrem, ut ejus uberibus nutriantur, authoritate defendantur, & releventur, cum non possit Mater filiorum suorum oblivisci. Atque hæc sunt, quæ hac de re innuenda potiùs, quàm explicanda Tibi esse ducimus, multùm, & quidem meritò, de eximiâ tuâ pietate, & filiali in Nos, & hanc Sanctam Sedem studio confisi. Plura à Venerabili Fratre Augustino Archiepiscopo Amasiæ Nuncio nostro percipiet Majestas Tua, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 3. Martii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopum Mechliniensem laudat, quòd Sacerdotem Vvande Nesse ad præstandam debitam Ecclesiæ obedientiam adducere in omni patientiâ, & doctrinâ curaverit. Quoniam verò is nedum salutaribus monitis aures occludere, sed etiam quæsitis à Seculari Magistratu præsidiis ipsum Antistitem vexare ausus fuit; idcircò ejusdem Archiepiscopi zelum excitat, ut prædicti Sacerdotis contumax ingenium gravioribus adhibitis remediis ad obsequium redire compellat.

Venerabili Fratri, Humberto Guilielmo Archiepiscopo Mechliniensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem, &c. Quòd charitas patiens, & benigna sit, docuit suo etiam exemplo Fraternitas Tua, quæ ut ad præstandam debitam Ecclesiæ obedientiam adduceret Filium (si modò hoc nomine dignus adhuc est contumax Vvande Nesse) Pastoralis muneris partes instando opportunè, importunè, arguendo, increpando, obsecrando in omni patientia, & doctrinâ perfecit. Verùm quando is superbiendo in dies magis eò jam audaciæ se proripuit, ut tuis salutaribus monitis, atque consiliis aures præbere, & Decreta Ecclesiæ exequi palàm detrectet; quinimò, quæsitis à Seculari Magistratu præsidiis, vexationes, atque molestias Tibi inferre, aut certè parare non desinit, ut ab officio Te absterreat, coercendus profectò est (servatâ tamen per omnia juris formâ) Canonicis pœnis, & Ecclesiasticis censuris, ne fortè ejus licentia offendiculum fiat infirmis, & plures pertrahat in perditionem. Cui itaque blanda remedia sæpiùs iterata nihil hactenus pro-

fuerunt ad salutem, huic demùm graviora, & extrema sunt adhibenda. Pietas enim est, ubi res postulat, districto spirituali mucrone sævire, cùm sectio ipsa non rarò pertineat ad curationem. Et sanè sperandum videtur, quòd qui nimiùm sapere præsumpsit, hoc ictu perculsus, & loco motus cervicem flectere, & parere condiscat: communi saltèm utriusque nostrum sollicitudini incumbit cavere, nè dissimulato hoc scandalo contagio latiùs serpat, & multos per unum inficiat. Accingere propterea zelo illo, quo Te incendi novimus, & authoritatis nostræ opem Tibi in his, in quibus opus erit, nunquam defuturam confide. Fraternitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 3. Martii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Injungit Archiepiscopo Mechliniensi, ut Sacerdotem Vvande Nesse, de quo proximè, Ecclesiasticis censuris irretitum palàm denunciet, & ad eumdem Præsulem mittit Decretum à Sanctitate Suâ editum, quo omnia gesta à Concilio Brabantiæ in præjudicium authoritatis ejusdem Archiepiscopi nulla, ac irrita declarantur, cum aliis Ordinationibus.

Venerabili Fratri, Humberto Guilielmo Archiepiscopo Mechliniensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Etsi jampridem perspectum Nobis esset Fraternitatis Tuæ animum flagrare eâ charitate, quâ Episcopum incensum esse oportet pro salute crediti sibi Gregis, libuit tamen idipsum uberiùs agnoscere ex his, quæ à Te providè acta sunt in causâ Sacerdotis Vvande Nesse; cujus quidem causâ seriò, diligenterque à Nobis inspectâ, cum nihil occurreret, quod non esset præcipuâ in Domino laude dignum, misericordiarum Patri gratias egimus, qui, cum Te probatorem Populo suo robustum dederit, spiritu tamen lenitatis cor tuum ità instruxit, ut in quærendâ, ac revocandâ ove, quæ à Te recesserat, singulare Pastoralis mansuetudinis exemplum præbueris. Vidimus quibus studiis, quot mediis vincere in bono malum curaveris, quàm sedulo, ac suaviter egeris, ut ad obedientiam flecteres hominem primò quidem cunctantem, mox etiam apertè renuentem obsequi tuis monitis, & Ecclesiæ legibus, ità ut nè tum quidem ab officio destiteris, cum ille accitâ in præsidium suæ contumaciæ Laici Magistratus vi, ac potentiâ, multas Tibi, ac graves molestias (quibus tamen nihil es commotus) inferre, & in negotio merè spirituali, & Ecclesiastico Virum tui Ordinis ad judicium seculare trahere conatus est. Quamobrem cum Tu tantâ longanimitate, ut eum lucrifaceres, sis usus, ut nemo profectò succensere Tibi possit quidquam à Te prætermissum fuisse, quo posses filium seductum ad saniora consilia convertere, cumque ille interim pergat suis similibus, & eâdem erroris labe infectis adhærere, paternis tuis verò vocibus, & nostris, & Apostolicæ Sedis mandatis aures occludat, inter eos propterea recensendus, quibus dictum est per Prophetam: *Væh filii desertores habentes fiduciam in um-*

brâ Ægypti : reprobastis verbum, & sperastis in calumniâ, & tumultu . Quid superest, nisi ut acriora remedia adhibeantur vulneri, quod levi manu hactenùs tractatum, & oleo illitum, ac vino respersum, unde sanari poterat, incruduit. Exurge itaque, Venerabilis Frater, & accinctus zelo arripe arma Sacerdotum manibus adversùs inobedientes, & pertinaces, supernâ authoritate commissa, educ de tabernaculo Dei post Manna dulcedinis virgam districtionis, & cum Tibi certis, ac publicis documentis constet refractarium Vvande Nesse, ut potestatem Clavium sibi à Te jure optimo interdictam reciperet, inaudito scandalo ausum fuisse adire Consilium Brabantiæ, quod Te per interceptionem Ecclesiasticorum proventuum, aliaque gravamina eo nomine vexare, & Episcopalem tuam Dignitatem, ac jurisdictionem contemnere non exhorruit: insuper eumdem adversùs id, quod Apostolicâ nostrâ Constitutione ad tollendas Janseniani erroris reliquias sancitum fuerat, apertè repugnasse, & adhuc repugnare fel. record. Alexandri Septimi Formulario subscribere: Tu, quæ muneris tui partes sunt, nullâ interjectâ morâ, juris tamen ordine servato, ipsum Vvande Nesse, ad formam Sacrorum Canonum à cætu Fidelium, dicto ei palàm anathemate, expunge, seu potiùs Fidelibus enuncia eum jam teneri, & irretitum esse hujusmodi vinculo, non obstante quacumque appellatione, vel etiam ad Nos, & ad Apostolicam Sedem per eum interpositâ, sivè fortè interponendâ, quam nullius roboris fore, & esse declaramus. Ut verò intelligas Nos libertatis, & immunitatis, nec non jurisdictionis Ecclesiasticę in tuâ dignitate enormiter læsæ congruam, debitamque rationem habuisse, Decreto nostro nuper edito, quod typis excusum publicè proponi hìc in Urbe voluimus, ut ubique gentium judicium eâ in re à Nobis latum innotescat, quæcumque acta, & gesta in hac causâ in præjudicium tuorum jurium ab eodem Consilio Brabantiæ cum omnibus inde secutis, & secuturis cassavimus, & annullavimus, denunciatis illi Ecclesiasticis pęnis, in quas similia audentes incidunt, prout in eodem Decreto, cujus exemplum ad Te mittimus, fusiùs continetur. Ceterum de Pontificiâ nostrâ benevolentiâ, quam Tibi hoc etiam nomine mirificè conciliasti, sic existima, opem authoritatis nostræ Tibi officii tui partes tam sedulò explenti numquam esse defuturam. Perge interim prospicere spirituali incolumitati Ovium Tibi commissarum certus, quòd Dominus faciet Tibi misericordiam, & veritatem, quia ostendisti gratiam, & fidem: in quorum bonorum auspicium Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die sepimâ Martii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

AR-

ARGUMENTUM

Explicatâ Cardinalitiæ Dignitatis amplitudine, atque præstantiâ, Cardinalem de Portocarrero graviter admonet, ut illius prærogativas strenuè tueatur, nec eas ullo pacto imminui sinat.

Venerabili Fratri Nostro, Ludovico Episcopo Prænestino, S.R.E. Cardinali de Portocarrero nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater Noster, salutem &c. Grave profectò, ac permolestum Nobis accidit ex his, quæ à Te percepta Venerabilis Frater Antonius Felix Archiepiscopus Damascenus, Nuncius noster, Nobis significavit, illa intelligere, quæ occasione imminentis reditus ad istam Aulam Dilecti Filii Nobilis Viri moderni Ducis Aurelianensis invehi isthic parantur in amplissimæ Dignitatis tuæ detrimentum. Fateri tamen synceré cogimur molestiam utcumque multam, quam inde hausimus, non parùm leniri in Nobis eâ spe, quòd Tu, qui propter constantem tuam in hanc Sanctam Sedem observantiam, propter singulare studium, quo Sacræ Purpuræ honorem respicis, consulendos Nos esse circa hujusmodi eventum existimasti, quatenùs nihil, nisi ex præscripto nostro perficeres, conformari per omnia satages menti nostræ, quæ Tibi ab eodem Nuncio enucleatè explicabitur. Compertum Tibi est, Venerabilis Frater Noster, quàm excelsus, & sublimis in Ecclesiâ Dei sit Ordo S. R. E. Cardinalium, quorum consilio apud Romanum Pontificem universalis Ecclesiæ administratio nititur, quique propterea ceteros omnes in ipsâ Ecclesiâ, post eundem Pontificem, honore, ac Dignitate præcedunt. Nec Te insuper latet, quod omnibus notum est, Cardinalatus nempè celsitudinem, & splendorem Dignitati Regiæ comparari, unde mos obtinuit, ut quemadmodùm Principes omnes digniorem locum Regibus tribuunt, ita & illum S.R.E. Cardinalibus ubique cedere non dedignentur. Cum itaque hæc omnia Tibi probè perspecta sint, non ambigimus, quin perpetuò futurus memor sis solemnis illius jurisjurandi, quo Te in recipiendo Cardinalitio Pileo obstrinxisti; Te scilicet nihil unquam acturum esse, quod ejusdem Cardinalatus honori ex quavis causa repugnet, seu illum quovis modo dimminuat, & quin interim mente retineas ea, quæ Tibi dudum fel. record. Innocentius XI. Prædecessor noster per binas suas in simili formâ Brevis literas die sextâ Augusti, & prima Octobris anni 1679. expeditas disertè denunciavit. Confidimus proindè, quod gloriæ Tibi duces sequi insignia exempla, quæ certè multa non desunt, præclarorum ex tuo ordine Virorum, qui tantæ Dignitatis prærogativas constanter, ac strenuè asseruerunt; nec obscuris paucorum vestigiis inhærebis, qui non sine gravi sui nominis notâ incumbentis sibi muneris partes implere aliquandò neglexere: quod tamen vel insciâ, vel certè reprobante Apostolicâ Sede semper evenisse, adeòque nihil exinde amplissimi Cætus juribus detractum fuisse exploratum est. Hæc ubi feceris, magnum eximiæ tuæ virtuti commendationis, ac meriti cumulum, ingens verò Nobis, & universo Apostolico Senatui, gratulationis argumentum accessurum esse certò Tibi polliceri poteris; Nostramque interim Pontificiam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c die 10. Martii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Mittit ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Hildesiensis exempla literarum, quas ad Imperatorem, & alios conscripserat, ut inspiciant quo animi fervore Sua Sanctitas tractatum oppignorandi ejusdem Ecclesiæ bona Acatholico Principi impedire curaverit; præfatosque Canonicos, ut hunc ipsum in scopum consilia, & studia sua dirigant, impensè hortatur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesię Hildesiensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Cognovisse Vos arbitramur ex his, quæ ante acceptas vestras literas die vigesimâ quintâ proximè elapsi Februarii ad Vos perscripsimus, quanta Nos molestiâ, ac solicitudine affecerit rumor ante aliquot dies hùc delatus, quo ferebatur initum, vel proximè ineundum esse tractatum de oppignorandis eterodoxo Principi istius Ecclesiæ bonis, ac Juribus, non aliter reluendis, quàm repensâ eidem Principi ingenti summâ pecuniæ, quàm ille Majestati Cæsareæ in sumptus bellicos præsentis anni sub eadem conditione suppeditare parabat. Intelleximus enim nihil tam injurium Ecclesiæ, nihil tam contrarium omni æquitati admitti posse, quàm ut pro ære alieno, quod in commodum totius Imperii contrahendum dicitur, Diœcesis ista potissimùm gravetur, atque id laicali prorsùs, atque adeò illegitimâ fiat authoritate, nullâ habitâ ratione Ecclesiasticæ libertatis, ac immunitatis, quæ hoc deposito fœdè læderetur, nullâ periculi, ac detrimenti, quod sanè gravissimum Catholica Religio manifestè incurreret. Nec ad imminuendam propositæ conditionis iniquitatem quidquam conferre potest, quòd res non perpetuò, sed ad tempus conficienda dicatur, quandò tam grave scandalum, & tam pravum exemplum quocumque etiam brevissimi temporis intervallo intolerandum profectò sit, cum præsertim videatur meritò ad dubitandum nunquam rediturum esse ad Ecclesiam, quod tanto pretio esset redimendum. Aucta verò est præter modum molestia nostra, ubi hoc ipsum Vobis innotuisse percepimus; agnovimus enim nec periculum, nec causam timoris præterjisse. Ut autem Vobis compertum sit Nos desiderium, & preces vestras prævenisse nostris officiis, exęmpla literarum, quas ad Majestatem Cæsaream, & ad alios circa hanc causam direximus, Vobis transmitti mandamus, ut sciatis, quàm Nobis cordi fuerit, ac sit, ne tractatus hujusmodi ullo modo constabiliatur. Vos etiam in officio esse oportet in re, quæ tanti vestra interest: neque enim Vobis proderit apud Deum iniquam temporum conditionem causari, si quid scientes omiseritis, quo tantum malum averti, ac declinari possit. In hunc itaque scopum jungite consilia vestra, sed in primis fatagite Deum ferventibus precibus, ac statui, quem profitemini, congruentibus studiis, Vobis, ac rebus vestris propitiare. Nos interim Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ Martii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

ARGUMENTUM

Novum transitum Germanorum Militum per Ecclesiasticam Ditionem à se postulari graviter dolet. Petitioni tandem assentitur eâ lege, de qua aliàs in Aulâ Viennensi actum fuit, & adjectâ in primis, ac injunctâ inviolabili conditione, ut Milites per Asculanam Civitatem in Piceno iter expeditè, nec aliò divertentes instituant, & prosequantur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Comiti de Daum Proregi Neapolis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Acceptis literis Nobilitatis Tuæ vix dicere possumus, quàm correpti, ac perculsi simus petitione in eis contentâ pro novo transitu Militum per Ditionem nostram Ecclesiasticam, cum statim menti nostræ occurreret res eo loco esse, ut profectò non de gravandis iterum Populis nostris, non uno jam transitu copiarum Germanarum afflictis, eâque de causa in summas angustias redactis, sed de eisdem, ut par est, relevandis à multis, ac gravibus impendiis, nec non ab ingentibus detrimentis, quæ ea occasione pertulerunt, omni Jure cogitandum videretur. Accedit, quòd cum agatur modo de Equitatu per eas partes deducendo, non tantùm ardua, ac prætermodum Incolis onerosa sunt, quæ à Nobis exquiruntur, sed planè repugnantia locorum, ac temporum conditioni; Quis enim non videat quanta futura sit difficultas pabuli in excurrendis agris, plerumque non admodùm amplis, atque hac tempestate recenti avenâ nondum convestitis, ut cetera omittamus, quæ certum, gravissimum, & irreparabile damnum culturæ, & armentis, ac Incolarum rationibus, & tranquillitati afferre possunt. Urgentissimæ itaque rationes suadere, imò necessitas ipsa Nos cogere videretur ad penitùs denegandum assensum petitioni, quæ stare non potest cum eâ charitate, qua Populos Nobis commissos tueri, atque indemnes præstare tenemur, vel saltem ad assensum hujusmodi non aliàs concedendum, quàm refectis priùs, ut omnis Justitia exigit, cunctis damnis, quæ eisdem Populis ex priori militum transitu obvenerunt. Ne tamen, ubi cetera deficiant, quæ in Nobis non sunt, deesse videatur voluntas nostra erga Cæsaream Majestatem, quæ certè constans, ac perpetua est, quantùm cum Domino licet, præfatæ petitioni ita demùm assentimur, ut tamen non liceat Cæsareis copiis præter modum, & formam, de qua aliàs in Aulâ Viennensi actum fuit, per Ecclesiasticam Ditionem pertransire, prout fusiùs intelliges à Venerabili Fratre Joanne Archiepiscopo Seleuciensi Nuncio nostro, adjectâ in primis, & injunctâ conditione omninò servandâ, ut Milites per Civitatem nostram Asculi in Piceno iter expeditè, neque aliò divertentes instituant, ac prosequantur. Quod ita volumus omninò servari, ut si aliter fieri contingat, assensus noster nequaquam præstitus censeatur, ac proindè liberum Nobis sit pro nostrorum etiam quoad temporalia subditorum tutelâ uti iis omnibus mediis, quæ Deus in manu nostra constituit, quemadmodùm hac ipsa die Dilecto Filio Nostro, Vincentio S. R. E. Cardinali Grimano luculenter declaravimus. Confidimus Nobilitatem Tuam nihil, quod à mente nostrâ, nec à debi-

tâ sua erga hanc Sanctam Sedem observantiâ alienum sit, inituram, eidemque Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum &c. die 14. Martii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Præsidem, & Religiosos Vocales ad Comitia Generalia Congregationis Benedictinæ Bavaricæ congregatos Pastoralibus monitis excitat ad Superiores eligendum, qui Subditis bonorum operum exemplo, & virtutum splendore præluceant, ac regularis disciplinæ observantiam omni studio promoveant.

Dilectis Filiis Præsidi, ac Religiosis Vocalibus ad Comitia Generalia Congregationis Benedictinę Bavaricę congregatis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Ex curâ, ac solicitudine, quam gerimus, ut quæ à Vobis habenda est, Præsidis, ac Vocalium electio, ea rectè, ac laudabiliter in Domino perficiatur, perspectam Vobis fore credimus magnitudinem Paternæ nostræ in Vos charitatis, quâ impellente ea impensè cupimus, in quibus bonum, & incrementum vestræ Congregationis magnâ ex parte positum esse intelligimus. Authorem propterea boni consilii Deum precamur, ut Vobis in unum congregatis suo lumine desuper aspiret, quatenùs suffragia vestra ita dirigantur, ut qui supremo loco inter Vos esse debent, præluceant Vobis exemplo bonorum operum in doctrinâ, in integritate, in gravitate, sintque hujusmodi, ut per semitas virtutum, & regularis disciplinæ observantiam, spiritualem vestrum profectum omni sedulitate promoveant. Omnis itaque privati studii expertes, ac unanimes, quasi perfecti in eodem sensu, & in eadem sententiâ, deliberationes vestras in unum scopum conferte, Deum scilicet præ oculis habete, & tunc quidem judicium à Vobis prodibit, quod ædificationem apud homines, & meritum apud Deum Vobis conciliabit, Dilecti Filii, quibus in hujus boni auspicium Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die quartâ Aprilis 1708. &c

ARGUMENTUM

Cæsareum patrocinium implorat, ut Consilii Brabantiæ, quod Sacerdotem Vvande Nesse refractarium tuendum susceperat, audacia cohibeatur, Mechliniensi Archiepiscopo sua dignitas, & authoritas constet, ac illata Immunitati Ecclesiasticæ gravia detrimenta sarciantur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Dolenda nimis esset præsentium temporum conditio, si Ecclesia tot undique insidiis appetita, iis nunc demùm destitueretur præsidiis, quibus semper anteà, tum verò communiri se sensit, cum visa est in summum discrimen adduci. Suscitavit nimirùm Deus præstantissimos Christiani Orbis Principes, ac præsertim inclytos Majores Majestatis Tuæ, ipsorumque animos tantâ pietate erga communem Fidelium omnium Matrem incendit, ut nihil priùs habuerint, quàm ipsius honorem, atque libertatem asserere. Avitæ non minùs Dignitatis, quàm virtutis gloriam ad Te pervenisse confisi, credimus Te probè intellecturum esse, quanti intersit, ut tuam opem desiderari non patiaris hoc tempore, quo Ecclesia majoribus, quàm unquam, adversitatum fluctibus jactatur; sed quod res præsens postulat, cogimur pro solicitudine nostra Te admonere gravissimi scandali, quod nuper admissum est in Belgio. Consilium enim Brabantiæ Secularis Jurisdictionis terminos longè prætergressum tuendam suscepit contumaciam refractarii cujusdam Sacerdotis Civitatis Bruxellensis, judicium sui Ordinarii in causâ merè spirituali, & Ecclesiasticâ refugientis, ac palàm detrectantis obsequi Apostolicis Mandatis, quæ ad continendam ubique integritatem, ac unitatem Catholicæ Religionis, & ad præcidenda Janseniani erroris mala germina, dudùm à Prædecessoribus nostris, & non ita pridem à Nobis edita fuerunt. Quo nomine idem Consilium molestias, atque gravamina multa Venerabili Fratri Archiepiscopo Mechliniensi intulit, interceptis Ipsi Ecclesiasticis proventibus, latisque Decretis, ac promulgatis Edictis Episcopalis authoritatis prorsùs læsivis; quod vix dici potest, quantâ eorum Fidelium offensione contigerit. Nos quidem nullas muneris nostri partes prætermissuri sumus, ut illius Antistitis Jurisdictio, & Dignitas, quemadmodum sanè par est, in tuto sint; sed profectò res postulat, ut Tua quoque authoritas interveniat. Speramus itaque, ac Nobis omninò pollicemur Majestatem Tuam, libratis momentis hujusmodi causæ, quæ non jam privata, sed publica, tamquam ob omnium oculos posita, haberi debet, effrænatam licentiam, ac planè audaciam eorum, qui Sacri Ordinis Dignitatem contemnere non sunt veriti, iis, quibus opus erit, mediis cohibituram, Sanctæque Ecclesiæ Immunitati ubique farciendæ, reparandæ, ac fovendæ, non postrema studia, nec vulgarem operam impensuram. Christianum enim feliciùs regitur, ac propagatur Imperium, cum sacrarum rerum tutelæ, Religionis saluti, totiusque Ecclesiastici Ordinis, ac præsertim Episcopalis decori, ac splendori consulitur, quàm cum pro amplificandis finibus, aut pro vindicandis tempo-

rali-

ralibus Juribus pugnatur. Paternas itaque hortationes nostras ad commendationem tui nominis, tuæque virtutis, imò etiam ad debitum tuæ Religionis pertinentes libenter excipe, eisque tuæ authoritatis interventu adhærere ne graveris, Charissime in Christo Fili Noster, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 7. Aprilis 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Venetum Senatum enixè adhortatur, ut Christianos Principes diuturno, feralique bello sese conficientes ad salubriora consilia flectere, ac invicem conciliare studeat, quò promptiùs periculo Christianæ Reipublicæ à bellico Turcarum apparatu impendenti occurri possit.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris Duci, & Reipublicę Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Ecce timor, quem timebamus, evenit Nobis, & quod verebamur, accidit; quoties enim audivimus invalescere inter Christianos Principes bellorum incendia, acriùsque in dies arma tractari, ac nullam propè esse Christiani Orbis partem, nullamve nationem, aut, Populum, cujus vires res militaris non occuparet, seu potiùs non exhauriret, toties visum est Nobis timendum esse, ne perpetuus Christiani nominis hostis exurgeret, & ne arreptâ occasione Fidelium cervicibus instaret. Nec ambigimus, quin hæc ipsa cogitatio sæpè sæpiùs obversata sit mentibus Nobilitatum Vestrarum; quis enim existimet eò non respexisse eximiam prudentiam vestram, quæ publicarum rerum momenta diligentissimè semper expendit, & accuratis studiis, maturisque consiliis ea à longè prospicit, quæ ad suam, communemque salutem pertinere intelligit. Sed periculum jam ingruens nunc planè ostendit, quàm justa timendi causa subesset. Nos siquidem nuper percepimus ex literis Dilecti Filii Magni Magistri Ordinis Hierosolymitani ex relatu eorum, quos ille ad Nos implorandi auxilii causa allegavit, certum esse Turcas instructâ non contemnenda Classe, confectoque bellico apparatu, moliri aliquid adversùs Christianos; incertum verò, in quas illi demùm oras sint irrupturi. Illud interim satis, superque compertum esse potest, eatenùs Barbaros constituisse aggredi Christifideles, quatenùs existimarunt latum sibi campum apertum iri eos invadendi, quos gravi, ac diuturno bello implicatos, multisque propterea calamitatibus, & cladibus confectos, ac attritos ægrè suis conatibus obstituros esse arbitrati sunt. Quod si hac occasione eodem Religionis zelo tacti oculos aliò convertere velimus, exploraturi item causas, ob quas hæresis vires, animosque non ita pridem sumpsit, ac vulnera (proh qualia, & quanta!) Catholicæ Religioni intulit, non aliam fuisse deprehendimus, quàm hæc ipsâ Summorum Principum dissidia, ex quibus Sectarii, rerumque novarum Authores nacti sunt opportunitatem provehendi res suas in magnum Ecclesiæ, & Catholicæ Religionis detrimentum. Quamobrem cum publica mala eò tandem devenerint, ut præsens aliquod remedium omninò exposcant, hoc verò

om-

omnium propè consensu ab eximiâ virtute, & authoritate, qua apud Christianos Principes præstatis, non tam expetendum, quàm expectandum hoc tempore videatur, cumque nemini dubium esse possit, quin Vobis cordi sit, ne Christifidelium spoliis augeatur communis hostis, cujus non semel impetus invicto robore sustinuistis, imò etiam fregistis, quod etsi non exiguo rerum vestrarum, & civilis, elarique vestri sanguinis dispendio, non tamen sinè perpetuâ vestri nominis laude contigit, eum denique causam Catholicæ Religionis esse Vobis commendatissimam præclara argumenta, & studia in hunc scopum à Vobis sæpè sæpiùs impensa disertè testentur; Nos qui anxii, & soliciti prætermodum sumus de incolumitate tum quidem spirituali, tum etiam temporali crediti Nobis Dominici Gregis, Vos magnoperè hortamur, & in Domino enixè obsecramus, ut per Administros vestros Christianorum Regum, ac Principum animos ad mitiora, & salubriora consilia flectere, invicemque conciliare curetis. Quæ quidem officia etsi ultrò à Vobis adhibita, & numquam intermissa fuisse pro certo habeamus, Paternæ tamen nostræ erga Vos charitatis, ac benevolentiæ intuitu, tantò diligentiùs usurpanda nunc esse confidimus, quantò magis expedit, ut in hoc rerum statu commune bonum communi studio promoveatur. Nos interim Deum, in cujus manu sunt corda Regum, indesinenter precabimur, ut annuat votis nostris, & aspiret consiliis vestris, itaut hæc tam libenter excipiantur, quàm scitè, ac sapienter manabunt ex mente Nobilitatum Vestrarum, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 7. Aprilis 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

ARGUMENTUM

Subsidia, quæ Magno Magistro Ordinis Hierosolymitani suppeditaverat ad repellendos Turcarum conatus, ubi Melitam Insulam ab illis oppugnari contingeret, Genuensi Reipublicæ significat, ab eâ petens, ut suas Triremes, & quidquid ampliùs posset, ad ejusdem Insulæ tutelam, sub conditione mutui auxilii, prædicto Hierosolymitano Ordini conferre velit.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Duci, & Gubernatoribus Reipublicę Genuensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Credere par est Nobilitates Vestras, publico, ac certo nimiùm rumore admonitas de maritimo apparatu Turcarum pro suâ spectatâ prudentiâ intellexisse communi studio occurrendum esse communi periculo, ne perpetuus ille Christiani nominis hostis, qui conscius quo loco sint res Italiæ, & finitimarum Provinciarum, confidit se terrorem secum allaturum in quascumque demum Mediterranei Maris oras, ac Insulas converterit Classem, quam satis instructam educere parat, Christianorum spoliis augeatur, si fortè aliquos ad gerendum bellum imparatos invenerit. Nos quidem à Dilecto Filio Magno Magistro Ordinis Hierosolymitani per eos, quos expresè, ac celeriter ad Nos allegavit, requisiti, ut ipsi adesse velimus, si fortè Turca Melitam cogitaret, non

passi sumus in causa tam necessaria irritas, neque iteratas esse hujusmodi preces, sed alacriter, ac liberaliùs, quàm præsentes res nostræ ferrent, tum Pontificias nostras Triremes, tum Militum, Armorum, & tormentarii pulveris, quantùm licuit, ei indulsimus, hac tamen conditione adjectâ, quod his omnibus ad præsidium uteretur, ubi hostis eam Insulam aggredi vellet; quòd si is aliò contenderet, & sivè nostras, sivè quascumque aliorum Catholicorum Principum terras adoriretur, tum nostræ, tum ipsorum vires eò junctim convolarent, suppetias adversùs communis hostis impetus ei, cui opus esset, laturæ: ita enim Paternæ nostræ charitati, qua Fideles omnes complecti, tutarique debemus, congruere existimavimus. Idem consilium nostrum, utpotè æquum, ac salutare, nedum probatum, sed alacriter susceptum iri à Vobis de egregiâ vestrâ voluntate rectè sentientes confidimus, ac propereà libenti animo à Vobis petimus, ut Triremes vestras, & quidquid opis ad communem tutelam præfato Hierosolymitano Ordini opus erit, eâdem, si videdebitur, quâ Nos, conditione concedere ne gravemini; quod impetrandum videtur à Vobis, qui publicæ securitati, & Christiano nomini consultum esse cupitis; faciet etiam id ad conciliandam semper magis benevolentiam nostram Nobilitatibus Vestris, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Aprilis 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Cosmo Etruriæ sibi subjectæ Magno Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Qui existimat Turcarum gentem Christianorum spoliis semper inhiare, rectè judicat de efferato ingenio illius Nationis novas in dies insidias molientis, & tum maximè timendæ, cum in utramque aurem obdormire videtur. Perspectum jam esse credimus solerti, ac eximiæ prudentiæ Nobilitatis Tuæ hos barbaros, quibus nimiùm exploratum est Italiam non minùs, quàm ceteras Christianæ Reipublicæ Provincias, esse jam diuturnis malis afflictam, ac propè absumptam, instruxisse non contemnendam aciem in scopum procul dubio invadendi aliquam partem, unde prædâ, ac captivis onustiores reverti possint. Hoc agnito, Dilectus Filius Magnus Magister Ordinis Hierosolymitani pro debito suæ vigilantiæ timens Melitæ, celeriter hùc misit, qui Nos periculi admonerent, & suo nomine rogarent, ut ad propulsandum hostem, si fortè in eam Insulam impetum facturus esset, præsidio sibi esse vellemus. Deesse tam necessariæ causæ, quocumque tandem loco res nostræ modò sint, noluimus, ac proptereà nihil cunctantes mandavimus Pontificias nostras Triremes, nec non arma, & Milites, & tormentarium pulverem eò immitti, hac tamen lege injunctâ, ut hæc quidem subsidia ad propugnationem Insulæ, si res ita ferret, adhiberentur; ubi verò hostis aliò conversus, vel in nostras, vel in alias Catholicorum Principum partes irrueret, tum, & eo casu Melitensium vires eisdem nostris, & Socialibus, quas affuturas sperabamus, statim jungerentur, & eò convolarent ad ferendas suppetias, ubi posceret occasio; Paternæ enim

nostræ charitatis esse duximus non tam nostrorum, quàm communi Fidelium saluti prospicere. Suadent interim Nos perspecta animi tui magnitudo, probitas, ac æquitas, Te consilio nostro eâ alacritate inhæsurum, qua soles illa omnia complecti, quæ pietatem præseferunt, ac propterea arbitramur stimulis Tibi opus non esse, ut statuas tuam etiam opem plurimùm sanè profuturam in eundem scopum, & sub eadem conditione mutui auxilii præstandi conferre. Intelliges siquidem multum audaciæ demptum iri Turcis, si Ipsi Triremes tuis vexillis ornatas, quas validas, ac pugnaces esse suo malo non semel didicerunt, cum ceteris item strenuis adversùs se stare conspexerint. Hanc itaque occasionem benemerendi semper magis de Catholicâ Religione ne desere, ut hoc etiam nomine cumuletur benevolentia nostra erga Nobilitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Aprilis 1708. &c.

ARGUMENTUM

Postulat à Cardinali de Lamberg, ut diligenter adesse velit Archiepiscopo Mechliniensi, cujus authoritas à Consilio Brabantiæ, refractarii Sacerdotis Vvande Nesse audaciam confovente, graviter læsa fuerat, sacrorumque Jurium violationem opportunè sarciri curet.

Dilecto Filio Nostro, Joanni Philippo, Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lamberg nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Magno Episcopalis Ordinis, ac Dignitatis contemptu, nec sine gravi Ecclesiæ injuriâ auditum est in Belgio, quòd Consilium Brabantiæ de causâ merè spirituali, & Ecclesiasticâ, imò etiam ad Fidei integritatem pertinente, cognoscere præsumpserit, & ad confovendam contumaciam refractarii Sacerdotis Civitatis Bruxellensis, authoritatem Venerabilis Fratris Archiepiscopi Mechliniensis palàm perturbaverit, ac temerè læserit. Adjecta facti series magnitudinem scandali eâ occasione obortam Tibi explicabit. Nos interim, qui pro debito nostræ solicitudinis nihil omisimus, aut omissuri sumus, quod ad removenda ejusdem Antistitis gravamina opportuna fore dignoscemus, magnoperè à Te petimus, ut omni studio, ac officio debitam sacrorum jurium reparationem promoveas adversùs id, quod à præfato Consilio attentatum est; nihil enim tuo præstanti zelo congruentiùs præstare poteris, nihil, quod magis pertineat ad demerendam benevolentiam nostram, cujus pignus Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Aprilis 1708. &c

Cardinali de Saxonia eod. exem.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Joanni Hugoni Archiepiscopo Trevirensi S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Expedit magnoperè, ut innotescat Fraternitati Tuæ, cui cordi esse novimus dignitatem, & honorem Ecclesiæ, quousque progressum sit Consilium Brabantiæ adversùs Venerabilem Fratrem Archiepiscopum Mechliniensem, ut ab ejus jurisdictione subduceret refractarium quemdam Sacerdotem, qui tum ejusdem Præsulis authoritati, tum Constitutionibus Apostolicis obsequi, ac se subiicere palàm repugnavit. Facti series, quam oculis tuis subiici voluimus, magnitudinem scandali, & injurias, atque gravamina Episcopali Dignitati temerè illata disertè Tibi explicabit. Quod præsens res postulat, magnoperè à Te petimus, atque contendimus, ut quibus studiis, ac officiis farcire tui Ordinis jura, ac libertatem poteris, ea diligentissimè impendas, ne, qui hæc ausi sunt, glorientur se, nullo reclamante, angustioribus terminis Ecclesiæ authoritatem conclusisse, ne dignitas ejusdem Antistitis, qui omni certè lenitate, ac patientiâ usus est in eâ causâ, habeatur contemptui, sitque opprobrium his, qui in circuitu ejus sunt. Fraternitati interim Tuæ, cui commendatissimum esse cupimus tàm grave negotium, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Aprilis 1708. &c.

Archiepiscopo Moguntino, Episcopo Monasteriensi, & Electo Osnabrugensi eodem Exemplo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vuilhelmo, Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Intelliget pro suâ eximiâ prudentiâ Nobilitas Tua, quòd nisi per eos, ad quos pertinet, & his, quibus oportet, mediis coerceatur licentia Consilii Brabantiæ, ausi nuper aggredi, ac lædere authoritatem Venerabilis Fratris Archiepiscopi Mechliniensis, ac se immiscere in judicio merè Spirituali, ac Ecclesiastico, imò etiam ad Fidei integritatem pertinente, prout ex adjecta facti serie satis, superque Tibi compertum erit, nihil sibi non licere hoc exemplo seculares Judices adversùs jurisdictionem Ecclesiastieam existimabunt. Dignum profectò hoc negotium esse intelligimus, quod Tu tum stimulo tuæ pietatis, tum intuitu nostræ Pontificiæ solicitudinis, ita complectaris, ut Ecclesiæ Dignitatem farciri omni studio, ac officio cures; quod certè Paternam nostram charitatem semper magis conciliabit Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimaquarta Aprilis 1708. &c.

ARGUMENTUM

Quatuor Triremes probè instructas, quadringentos milites, & alia subsidia mittit Magno Magistro Ordinis Hierosolymitani, ut iis, ac aliis auxiliis, quæ à Genuensi Republica, & Magno Etruriæ Duce curaverat, Melitensem Insulam strenuè tueri possit, ubi eam à Turcis bello tentari contingat; quod si alias Catholicorum Principum ditiones aggrederentur, à præfato Magno Magistro postulat, ut vires suas Pontificiis, aliisque subsidiariis conjungat, quatenus communi hosti, quòcumque moveat, validiùs occurri possit.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Hoc unum deerat ad cumulum malorum, quibus res Christiana hoc tempore premitur, ut Turca implacabilis christiani nominis hostis insurgeret, & fideli populo diuturnâ calamitate afflicto bellum non tam indiceret, quàm inferret. Ex tuis literis, & ex his quę Dilecti Filii Prior Marcellus Sacchettus Orator tuus, & Eques de Cintray in hanc causam à Te expressè allegatus tuo nomine Nobis significarunt, admoniti Barbaros illos classe jam instructâ proximè soluturos: cum hunc turbinem in Christianos directum esse probè intelligamus, periculo non parùm commoti sumus; sed tamen charitas animum nostrum ad subeundam hanc curam tot, tantisque, quas perferimus, Deo sic disponente, additam vehementer incendit, & alacrem effecit. Parati itaque opem Tibi ferre, quam requiris, ut tueri possis Insulam istam, de qua meritò es solicitus, si fortè contingat eam hostium insidiis, atque conatibus appeti, supergressi sumus, ac vicimus difficultates, atque angustias illas, in quas iniqui casus, ac planè inopinati res nostras, ut notum est, conjecerunt, ac proindè nullâ morâ quatuor Pontificias Triremes probè communitas isthùc properare jussimus; cui quidem maritimo subsidio ad augendas terrestres tuas copias quadringentos ex nostris militibus cum suis Ducibus, ac Officialibus adjecimus; deindè verò Tibi quingenta manualia tormenta commodari, pulverisque tormentarii quinquaginta millia pondo liberaliter tradi mandavimus, experto etiam Machinatore isthùc venire jusso, ac demum Procuratoribus tuis potestatem fecimus conscribendi militem in nostrâ Ditione, ut nullo ex his mediis, quibus Tibi opus erit, ad propugnationem Insulæ destituaris. Quæ tamen omnia scire Te volumus eâ Tibi conditione, ac lege à Nobis concedi, ut usui Tibi sint, si fortè Infideles Melitam aggredi tentent; si verò ipsi in alias Catholicorum Principum partes bellum illaturi ferantur, injungimus Tibi, ut vires tuas conjungas nostris, atque aliis subsidiariis, quas non defuturas speramus; in hunc enim scopum Rempublicam Genuensem, nec non Magnum Ducem Etruriæ sibi subjectæ literis nostris magnoperè hortati sumus, ut suas quisque Triremes, & militem sub certa spe mutui auxilii isthùc immittant, quo validiùs multorum viribus sic conjunctis hosti, quòcumque moveat, occurratur. Confidimus interim Paternam charitatem in tuendâ salute, ac dignitate istius Ordinis tot argumentis luculenter à Nobis explicatam, vices debiti in Nos, & in Apostolicam Sedem obsequii à Te, & ab iis, quibus præes, esse perpetuò

re-

relaturam,eamdemque stimulo Vobis omnibus fore ad obeundas strenuè, ac fideliter muneris vestri partes, inter quas illa præcipua est, ut Divinum auxilium, sine quo nihil est validum, syncero pietatis cultu, & jugi observantiâ eorum, ad quæ sacro vinculo obstricti estis, vobis conciliare satagatis; nisi enim his studiis propitiatus Dominus custodierit Civitatem, frustrà vigilant qui custodiunt eam. Necessariam hanc opem Vobis apprecamur ex animo, dum Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, & Ordini universo peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 15. Aprilis 1708. &c.

ARGUMENTUM

Principi Egoni de Furstemberg, qui pro Augusto Poloniæ Rege Saxoniæ regimini præerat, gaudium explicat, quod planè maximum perceperat ex illius literis nunciantibus apertam tandem fuisse in Civitate Dresdæ propè Electorale Palatium, favente Rege, in commodum Catholicorum Ecclesiam, ibique Sacra ritè, ac solemniter fuisse peracta; eumdemque Principem hortatur, ut Pontificio gaudio cumulum addere velit, ope suâ perficiendo, ut omni sublatâ morâ Regis Filius catholicè instituatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Egoni de Furstemberg.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Agnoscimus, & adoramus misericordias Domini Dei Nostri, qui Nos in multis tribulationibus, propter diuturnas Christiani Populi calamitates, & assidua pericula, ac detrimenta veræ Fidei, constitutos recreare voluit spirituali consolatione per postremas Nobilitatis Tuæ literas Nobis allatas; neque enim illæ quidquam gratius, atque jucundius afferre Nobis poterant, quàm quod attulerunt, propitiante scilicet Deo, & favente Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Rege Illustri, apertam demum fuisse in Civitate istâ propè Electorale Palatium in commodum Catholicorum Ecclesiam, ibique Sacra ritè, ac solemniter peracta fuisse, felici sanè lętiorum eventuum auspicio, cum sperare fas sit, quòd qui cœpit opus bonum, Ipse perficiet, & orthodoxam veritatem quasi postliminio isthuc reductam amplioribus in dies incrementis augebit. Quâ in re lætari meritò potest Dilectus Filius Religiosus Vir Carolus Mauritius Vota è Societate Jesu licuisse sibi per ętatem votorum suorum fructum, quasi suâ manu, quâ sacris palàm est operatus, colligere. Ipse verò Augustus Rex non tam partam nomini suo gloriam, quàm quæsitum animæ suæ ingens lucrum gratulari sibi perpetuò debebit, si quod authoritate constituit, exemplo tuo afferet, & cultum Catholicæ Religionis Sibi unicè cordi esse in dies magis ostendet. Non postremam interim laudem Tibi deberi ultrò, ac libentes agnoscimus; ex perspectæ enim Nobis præstantiâ tuæ pietatis, ac zeli facilè coniicimus Te operâ, ac consilio tuo non parùm huic bono profuisse. Ceterum gaudio nostro cumulus profectò tum demum accedet, cum, quod sæpius exquisivimus, ac semper optamus, id tandem obtinebimus, ut Regis Filius catholicè instituatur: quod cum Rex ipse cum pro sua in Deum fide, ac religione, tum quia id se facturum non semel Nobis est pollicitus, præstare debeat, tuâ ut ope quamprimùm perficiat, magnoperè cupimus,

mus; ex quo noſtro deſiderio Rex agnoſcere debet, quàm propenſo animo in Eum ſimus, qui viam ipſi revocandi in caput ſuum cæleſtes Benedictiones innuimus. Et Nobilitati Tuæ in ſolidum Paternæ noſtræ charitatis pignus, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimâ octavâ Aprilis 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Archiepiſcopo Colonienſi S. R. I. Principi Electori, cui pro temporis conditione procùl à Colonienſi, & aliis Eccleſiis fidei ſuæ commiſſis agendum erat, ſignificat ſe earumdem Eccleſiarum, atque Diœceſium Viſitationem Apoſtolicam demandaſſe Nuncio Pontificio ad tractum Rheni, eumdemque Electorem requirit, ut operam dare velit, quatenùs Adminiſtri ſui Nuncio Pontificio in omnibus inſtitutam Viſitationem reſpicientibus præſto ſint.

Venerabili Fratri, Joſepho Clementi Archiepiſcopo Colonienſi, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Non parùm conquieſcendum Nobis eſſe videretur in ſpectato zelo, ac vigilantiâ Fraternitatis Tuæ pro ſpirituali bono animarum, quarum regimen Tibi eſt demandatum, ubi præſens eas regere, & coram fovere, ac tueri poſſes: verùm quando, ut tempora ferunt, procul ab eis diutiùs Tibi agendum eſt, oportet profectò Nos ſolicitos eſſe, ne quid interim periculi immineat ovibus Paſtoris ſui præſentiâ, atque præſidio deſtitutis. Quamobrèm incitati non tam ſtimulo charitatis, quàm officii noſtri debito, operæ pretium eſſe ducimus diligenter cavere, ne ex hac ipſa tua protractâ abſentiâ Divinus cultus, Cleri diſciplina, morum regula, pietatis, ac religionis ſtudia in Eccleſiis Tibi commiſſis ullum interim detrimentum patiantur. Demandamus itaque, prout expedire in Domino judicamus, partes luſtrandi Eccleſias, atque Diœceſes, quibus præes, Venerabili Fratri Joanni Baptiſtæ Archiepiſcopo Tarſenſi noſtro ad tractum Rheni Nuncio, confiſi illum ſedulum fore in eo munere obeundo, ac in promovendâ omni ſtudio Sacrorum Canonum, & Apoſtolicarum Conſtitutionum obſervantia, ac curaturum eſſe ea, quæ fortè injuriâ temporum, aut incuriâ hominum collapſa invenerit, reſtituere, ac ad normam Eccleſiaſticarum legum exigere. Non ambigimus interim, quin Tibi pergratum accidat, quod pro ſolicitudine, quam gerimus, omnium Eccleſiarum, Gregis tui incolumitati hoc ſalutari medio proſpiciamus. Conſilii autem ſic à Nobis initi pro ſingulari noſtra benevolentiâ, quam egregio in Nos ſtudio demeruiſti, monitum Te facimus, Nobis polliciti Te daturum operam, ut Adminiſtri tui præſto ſint in omnibus eidem Nuncio noſtro, quatenùs, Deo propitiante perficiat, quod eodem auſpice noſtro nomine aggreditur. Fauſta interim omnia ex animo precamur Fraternitati Tuæ, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Maii 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Cum in Ducatu Mediolanensi à Cæsareis Officialibus promulgata fuissent Edictum, & Decretum, quibus multa in maximam Pontificiæ authoritatis, ac dignitatis detrimentum, manifestamque Ecclesiasticorum Jurium subversionem constituebantur; ac insuper in Regno Neapolitano Literarum Apostolicarum executio impediretur: Sua Sanctitas ab Imperatore quàm enixè postulat, ut ea omnia, tamquàm non Ecclesiasticæ tantùm Immunitati, ac omni æquitati contraria, sed ipsius etiam Cæsaris, qui præcipuus Ecclesiæ Defensor, & Advocatus esse debet, honori, & laudi adversantia retractari mandet, illatamque Ecclesiæ injuriam congruis mediis sarciri curet.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Explicare verbis non possumus Majestati Tuæ, quali, ac quanto animi nostri nedum mœrore, sed etiam horrore à Nobis auditum sit prodiisse ante aliquot dies in Civitate, ac Ducatu Mediolanensi Edictum quoddam, nec non etiam Decretum, ubi multa constituuntur, quemadmodum ex sola illorum lectione facilè coniici potest, in maximum Pontificiæ non minùs authoritatis, quàm Dignitatis detrimentum, ac in manifestam jurium Ecclesiasticorum subversionem: utrumque porrò perferre inscriptum Nomen Austriacum, illud scilicet nomen, quod cum per se inclytum sit, insigne tamen in primis semper est habitum propter studium pietatis, propitium verò, & auspicatissimum perpetuò fuit Ecclesiæ, quæ certam in eo tutelam, atque salutem, & validum inter difficultates, atque pericula præsidium non semel est nacta. His accedunt nova æquè, ac injusta, quæ tam in Ducatu prædicto, quàm in Regno Neapolis Apostolicarum Literarum executioni, intolerando prorsùs ausu, ac cum gravissimâ animarum pernicie inferuntur impedimenta. Agnoscet idcircò pro suâ spectatâ prudentiâ Majestas Tua, quæ necessitas ex hujusmodi gestorum serie Nobis hoc loco constitutis injuncta sit; cogimur enim utcumque dolentes, ac propè inviti, ad ea Nos convertere, quæ omitti à Nobis non possunt, nec debent, cum vis rebus sacris infertur, & Ecclesiastica libertas, atque immunitas vulneratur, ne si desides in eo fuerimus, culpabiles efficiamur, propterea quòd ea, quæ vigilantiæ nostræ commissa sunt, sarta tecta tueri neglexerimus. Muneris itaque nostri partes quantociùs implere parati, dum indictis publicis precibus lumen ad has congruè obeundas ab eo petimus, in quo qui credit, & sperat, non confunditur, non alienum à scopo, in quem tendimus, esse duximus causas perturbationis, atque amaritudinis nostræ Tibi, immisso isthùc celeri Cursore, denunciare. Confidimus enim sine multâ molestiâ à Te audienda non esse, quæ tanto cum scandalo, & bonorum omnium offensione contigerunt; quin imò speramus Te statim intellecturum esse consilium initum ita Ecclesiæ, cujus prçipui Defensoris titulo non minùs, quàm ipsa Imperii administratione gloriaris, rationibus adversari, ut etiam omni æquitati repugnet, Tuaque maximè interesse, ut omnes intelligant deterrimum hoc exemplum, quod re-

ten-

tentum multùm sanè obesset Austriaci nominis laudi, à Te omninò improbari. Præclarè autem testaberis esse Te animo, quemadmodùm decet, tum pio, tum sanè recto, si dum Nos pro Ecclesiasticæ libertatis tuitione ea adhibere remedia constituimus, quæ traditæ Nobis divinitùs potestati competunt, authoritate tuâ itidem effeceris, ut Ecclesia etiam ab illis ipsis, à quibus tantâ injuriâ est affecta, congruis mediis farciatur, & nedum ad jura sua, sed ad pristinam dignitatem quamprimùm redeat. Magnitudinem nostræ in Te charitatis, & Paternæ benevolentiæ, Charissime in Christo Fili Noster, deprehende ex sollicitudine, quam gerimus, ut cœlestes Benedictiones, quas inclyti Majores tui præstanti Ecclesiæ patrocinio sunt assecuti, similiter demerearis, & quas Nos Majestati Tuæ ex animo apprecamur, dum eidem Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die sextâ Maii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimæ in Christo Filiæ Nostrę, Amalię, Hungarię, & Bohemiæ Reginę Illustri, in Romanorum Imperatricem Electę.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Etsi in tribulationibus, quæ invenerunt Nos nimis, & in his præsertim, quæ graviores sunt, utpote quæ communes Nobis sunt cum Ecclesiâ, auxilium non aliunde, quàm à Deo, qui se eidem Electæ suæ perpetuò affuturum promisit, expectandum Nobis esse intelligamus, non alienum tamen ab officio nostro, nec repugnare arbitramur spei, quam constituimus in Ipso, qui potens est has omnes procellas in auram facere, opem eorum requirere, quorum spectata virtus, & authoritas ad conciliandam optatam Ecclesiæ tranquillitatem, & ad removenda pericula, & scandala quotidiè ingruentia plurimùm momenti afferre potest. Admoniti itaque de his, quæ contra jura, & rationes Ecclesiastici Ordinis per Edictum, ac Decretum publicum nuper constituta fuerunt in Civitate, & Ducatu Mediolanensi, tum etiam de impedimentis, quæ continenter inferuntur executioni Literarum Apostolicarum tam in Civitate, ac Ducatu prædictis, quàm in Regno Neapolitano, doluimus intimè, & ex animo, quòd Nobis, utcumque mœrentibus, & invitis, imposita sit necessitas adhibendi ea remedia, quæ ubi Ecclesiæ libertas, ac immunitas læditur, non est integrum Nobis omittere; nostris propterea precibus implorare non cessamus supremum lumen, quatenùs congruè, ac salubriter statuere valeamus. Interim verò Majestatem Cæsaream de hoc ipso luctuoso rerum statu, & de consilio, quod inire cogimur, per celerem Cursorem admonemus, confisi præstantem ipsius zelum molestè laturum scandalum admissum, & nullo modo passurum esse injurias, ac gravamina Ecclesiæ illata diutiùs subsistere, ne Austriacum nomen, cujus authoritate hæc acta fuisse dicuntur, à veteri, & præclarâ laude, quam perpetuo, & constanti in Deum, & in Ecclesiam cultu promeruit, decidisse nunc tandem malorum operâ videatur. Atque hæc ipsa in causa sunt, ut Te, Charissima in Christo Filia Nostra, omni charitate, & quo majori possumus studio hortemur, ac obtestemur, ut validissimis officiis nego-

 tium

tium tam grave in bonum, & commodum Ecclesiæ tuendum, fovendumque suscipias, quâ in re Tibi pollicemur Te rem Deo admodùm gratam esse facturam, & tuum meritum magnoperè cumulatum iri, quod ut Tibi feliciter contingat, Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 6. Maii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimę in Christo Filię Nostrę, Eleonorę Magdalenę Theresiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illustri, in Romanorum Imperatricem Electæ Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Etsi intelligamus Majestati Tuæ molesta fore, quæ præbent argumentum huic nostro officio, deserere tamen non possumus spem illam, quâ Nobis pollicemur Te pro indemnitate jurium Ecclesiæ, de qua modò Nobis res est, operam tuam libenter posituram. Prodierunt non ita pridem publicâ auctoritate in Civitate, & Ducatu Mediolanensi Acta quædam (Edictum scilicet, & Decretum) in manifestum gravamen rationum Ecclesiastici Ordinis, quæ cum omni ex parte ab æquitate dissentiant, aliena profectò esse dignoscuntur à pietate Austriaci nominis, quod præseferunt, ut propttereà ambigendum non sit, quin malorum operâ, & consilio fuerint extorta. Non absimili ausu tam in Civitate, & Ducatu prædictis, quàm in Regno Neapolitano, Apostolicarum Literarum executioni impedimenta cum gravissimâ animarum pernicie interponuntur. Et hæc quidem eò acerbiora Nobis accidunt, quòd congruum, & celere remedium à Nobis postulant, à quo abstinere sine gravissima neglecti Apostolici muneris culpâ non possumus. Verùm, qui justus, & rectus est, Dominus hanc causam non deseret, & nostris, ac Fidelium precibus exoratus deliberationibus, quas propèdiem suscepturi sumus, lumine, ac præsidio suo aderit. Interim verò charitatis nostræ esse duximus de gravitate scandali, & de necessitate Nobis impositâ admonere Charissimum in Christo Filium Nostrum Josephum in Romanorum Imperatorem electum, inclytum Natum tuum, firmâ spe ducti, quòd, dum Nos manus sarciendæ, ut par est, Ecclesiasticæ libertati, ac jurisdictioni admovemus, Ille vicissim reparationem, quam pro jure nostro quęrimus, urgebit magnoperè authoritate suá, efficietque, ut unde Nobis oborta est justa amaritudinis causa, suppetat non multò post ampla materies gratias agendi misericordiarum Patri, quòd umbras mentibus, ac cordibus offusas veritatis luce disperserit. Hoc bonum plurimorum votis expetitum parari præsertim posse confidimus ope Majestatis Tuę, quam credere est non minus de spirituali, & ęterna salute, quàm de terrenâ, & fluxâ gloriâ inclytę Sobolis fore pro maternâ sedulitate solicitam, in cujus felicis eventus auspicium Apostolicam Benedictionem Majestati Tuę amantissimè impertimur. Datum Romę &c. die 6. Maii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Joanni Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noster, salutem &c. Non quia majoribus in dies, & gravioribus curis oneramur, ac propè obruimur, sed quia videmus cumulari quotidiè detrimenta, ac pericula spiritualia eorum, quorum Nobis commendatissima est salus, in summâ cordis nostri amaritudine versamur. Nemo profectò est rectè, & cum Domino sentiens, qui non videat post tot, ac tantas tribulationes multas, ac malas, quibus hoc iniquissimo tempore premitur Ecclesia, interponi in præsens in magnam animarum perniciem impedimenta executioni Literarum Apostolicarum, tam in Regno Neapolitano, quàm in Civitate, & Ducatu Mediolanensi; multa verò constitui per Edicta, ac per Decreta in eisdem Civitate, & Ducatu juribus, ac rationibus Ecclesiæ manifestè contraria, non doleat intimè, & ex animo, quòd perspecta ubique Terrarum, & præcipuis documentis hactenùs comprobata pietas Austriaci nominis, cujus authoritate hæc agi dicuntur, à veteri, ac laudatâ Majorum suorum consuetudine quodammodò deflexerit. Nos etsi insidiis antiqui hostis dissidiorum zizania ubique disseminantis, & deteriora consilia malorum operâ mentibus hominum insinuantis, magnâ ex parte tribuendum id esse ducamus; quia tamen Muneri nostro deesse non possumus, nec debemus, accingimur, mœrentes licet, ac propè inviti, ad ea adhibenda remedia, quæ causę meritum postulat, in quem scopum à Deo lumen, & opem junctis Nobiscum multorum precibus exposcimus, quatenùs ejus ductu, ac nutu ęqua, & salutaria statuamus. Eatenus porrò has nostras ad Te damus, quatenùs confidimus Te zelo digno munere, ac loco, quem in Ecclesia Dei obtines, validis officiis, ac salutaribus monitis acturum apud Cæsarem, ad quem Nos etiam de hac ipsâ re diligenter, & quo par est, sensu scribimus, ut scandalis tam publicis, ac gravibus suâ authoritate occurrens, curet, & efficiat, ut quæ Nos jure nostro petimus, & exigimus pro reparatione authoritatis, ac jurisdictionis Ecclesiasticæ, ipso etiam urgente, quamprimùm impleatur. Confidimus Te hac occasione, devotæ tuæ in Nos, & in Apostolicam Sedem voluntatis nova argumenta daturum, ac sanè talia, per quæ tuum apud Deum meritum augeatur, & nostra ergà Te charitas, & benevolentia magis cumuletur. Tibi interim, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 6. Maii 1708. &c.

Cardinali de Saxonia Eodem exemplo.

ARGUMENTUM

Catholicæ Religionis cultum inductum, apertamque in Ciuitate Dresdæ pro Catholicis sacram Ædem Regi Poloniæ effusè gratulatur. Eum deindè eleganter admonet, ut integrum, ac absolutum Sacrificium Deo persolvat, non dimidiatas Hostias ad Ejus Aram deferat; idest, Principem Natum suum Catholico tandem ritu, ac præceptis institui curet, adeòque fidem suam liberet, suis laudibus novum hunc cumulum addat, & Pontificium gaudium usquequaque perficiat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Auguſto Poloniæ Regi Illuſtri.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Quòd Catholicæ Religionis cultus in Civitatem Dreſdæ operâ, & auctoritate Majeſtatis Tuæ nunc demum inductus ſit, ibique veluti poſtliminio receptus palàm modò exerceatur, ſacra Æde propè tuum Electorale Palatium ad id conſtitutâ, ac apertâ, tanto gaudio, tantâque animorum exultatione exauditum eſt ab universâ Eccleſiâ, ut nullis verbis explicari poſſit, quantum inde laudis, ac gloriæ apud eos, qui Divinum honorem verè, & ex animo diligunt, tuo nomini acceſſerit. Nos verò ob hujuſmodi eventum eò uberiori lætitiâ perfuſi, quo major Nobis ſuberat cauſa optandi, ut id tandem accideret, hoc audito effuſis precibus à Deo (inter referendas ipſi gratias) poſtulavimus, idemque poſtulare continenter pergemus, ut ſupernis benedictionibus inſigne hoc pro Orthodoxâ Religione meritum Tibi rependere velit, & ſpiritualium, & temporalium bonorum largitione oſtendat gratum ſibi extitiſſe munus, quod Ei pietate, ac zelo ductus obtuliſti, quod ita fore ſperandum eſt; neque enim Retributor optimus patitur bona opera mercede congruâ fraudari. Verùm meminiſſe Te oportet, Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, quod ad promerendam hanc mercedem integrum, & abſolutum eſſe debet ſacrificium, quod Deo perſolvitur; cur enim dimidiatas Hoſtias ad ejus Aras deferemus, qui totum pro Nobis obtulit ſemetipſum? Magnum quidem eſt tuæ pietatis argumentum induxiſſe iſthuc Catholicæ Religionis cultum, ac inter offuſas, diùque graſſantes errorum tenebras extuliſſe veritatis veluti facem, quam ſequentur ii, qui hujus lucis participes fieri merebuntur. Majus erit promovere ſedulò, quantum fas erit, ejuſdem Fidei incrementa, ut filiorum Eccleſiæ numerus iſthic, Deo auſpice, in dies magis augeatur; ſed tum demum laudibus tuis cumulum adiicies, & toto corde Sanctæ, ac veræ Religioni Te addictum eſſe oſtendes, cum Divinæ voluntati, & paternis noſtris monitis obſecutus Principem Filium tuum ad ipſas Aras ſiſtes, & Catholico Ritu, ac præceptis ipſum piè, ac ſalubriter inſtitui curabis, & efficies. Noſtri muneris eſt, hoc à Te non tam pro ſolicitudine noſtrâ quærere, quam pro jure noſtro repoſcere; ſcis ſpem eâ in re noſtram Regiis tuis verbis inniti, ne differas fidem, quâ Deo, & Nobis es obſtrictus, liberare: *Deus enim non irridetur*. Agnoſce autem ex ſolicitudine noſtra, quàm cupidi ſimus tuarum laudum, & tuæ æternæ ſalutis: conſilium à Te ſuſcipi optamus, quod gratiam Tibi cœleſtem uſque magis conciliet, & Paternam noſtram benevolentiam arctiùs demereatur, dum in auſpicium felicitatis, quam Tibi ex intimo cordis gratulabundi ob tam

præ-

præclarum specimen Tuæ virtutis apprecamur, Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decima secunda Maii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Equitem Franciscum Ferrettum Priorem Prioratus Angliæ, quem Pontificiis Triremibus præfecerat, cum ipsis Triremibus ad Magnum Magistrum Melitensem mittit, adjuncto honorifico virtutis, & fidei ejusdem Prioris testimonio.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Amplitudinem Paternæ nostræ charitatis Tibi, & Ordini isti majoribus, quàm præsens res patitur, argumentis testari cuperemus, ut compertum omnibus esset, quantâ solicitudine pro salute vestrâ adversùs communis hostis insidias teneamur. Interim verò, cum Triremibus, quas ad subsidium isthuc ferendum ad Te mittimus, in Gubernatorem prçfecerimus Dilectum Filium Franciscum Ferrettum, Equitem Hierosolymitanum, ac Priorem Prioratus Angliæ, æquum esse duximus Tibi perspectum facere eum Nobis ob præstantem operam, quam summâ fide, nec impari virtute Nobis, & Prædecessoribus nostris in maritimis expeditionibus à multo tempore navavit, esse magnoperè probatum, & commendatum, ut scias tuas in eum amoris, atque honoris significationes gratas Nobis admodùm fore, qui vicissim confidimus eum Priorem, tum pro debito erga Nos obsequio, & cultu, tum pro veteri suo instituto demandati sibi muneris partibus, ubi opus erit, summo studio responsurum. Ceterum, Dilecte Fili, Apostolicam Benedictionem Tibi peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 12. Maii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cum Cæsareæ militares Copiæ in Italiâ versantes nonnulla loca Ditionis Pontificiæ ex inopinato occupassent, ibique constituto Præsidio, signisque Cæsareis explicatis, insedissent animo, ut apparebat, majora aggrediendi; de ejusmodi violentâ occupatione, ac illatâ Sedi Apostolicæ manifestâ injuriâ graviter, ut par erat, cum Imperatore conqueritur; Eumque paternè admonet, ut pedem nullâ morâ indè referre velit, undè certa illius animæ pernicies, nedum perpetua ejus nomini labes, consecutura sit. Demum Majestati Suæ se Pontificii Muneris partes impigrè, atque fideliter implere paratum esse denunciat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Vix simile verò videretur Copias illas, quæ stipendia faciunt sub vexillis Majestatis Tuæ in Italiâ post tot, ac tantas molestias, & gravissimâ damnâ frequenti earum transitu per Ditionem Ecclesiasticam Populis nostris illata, de repente, nullâ factâ belli indictione, intentasse hostile aliquid adversùs eamdem Ditionem, nisi actu, reque ipsâ ex his, quæ ad Nos nuper allata sunt, nimiùm compertum esset id planè evenisse, easdemque Copias loca quędam jurisdictionis nostræ paulò ante occupasse, ibique constituto Præsidio, tuisque signis explicatis, tamquam in Terris justo bello conquisitis, insedisse animo, ut apparet, majora aggrediendi, ubi novis Militiis, quæ mox affuturæ dicuntur, augeantur. Vides, Cæsar, hæc contra omnem æquitatem, ac rationem, contra debitam Nobis, & Apostolicæ Sedi reverentiam, contra jura, ac rationes Ecclesiæ, per abusum tui nominis admissa divinis, humanisque legibus repugnare, rectâque opponi titulo Defensoris Ecclesiæ, quo maximè gloriati sunt Imperatores, incly ti Majores tui. Non ignoras quàm graviter, & districtè Sacri Canones, & Apostolicæ Constitutiones decernant adversùs eos, qui vim rebus, & juribus Ecclesiæ inferunt. Expende itaque quousque Te abripuerint (si modò id Te jubente, ac conscio admissum est, quod nefas esse videtur de tuo animo existimare) prava, & iniqua eorum consilia, qui Te ad provocandam tam graviter, ac manifestè Dei iram impulerunt, & pedem nullâ morâ indè refer, undè certa animæ tuæ pernicies, nedum perpetua tuo nomini labes, consecutura est. Interim verò de Nobis sic existimâ: Nos de Divinâ ope, quam humiliter, & enixè implorare non cessabimus, confisos eâ animi firmitate hanc causam, & ea omnia, quæ tutelæ nostræ commissa sunt, complexuros esse, ut nemo unquam Nobis jure succenfere possit Nos Muneris nostri partibus defuisse, aut mediis sivè spiritualibus, sivè temporalibus pepercisse, etiamsi cujuscumque rei jacturâ, & vitæ nostræ dispendio faciendum sit; non enim animam nostram pretiosiorem facimus, quàm Nos, dummodò consumemus cursum nostrum, commissumque Nobis cœlitùs Ministerium usque ad mortem fideliter impleamus; memores siquidem sumus, quemadmodum Te etiam esse oportet, omnes homines, quâ-

cumque demùm dignitate præstantes, constituendos esse aliquandò ante tremendum illud Tribunal, coram quo tum qui fecerint opus suum negligenter, tum qui traditâ sibi potestate abusi fuerint, justi Judicis iram non evadent: *Declinantes enim in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem*. Hæc cogitatio Nos, Deo juvante, impigros in obeundo Munere nostro efficiet; consulat & sibi Majestas Tua. Noli, Charissime Fili Noster (nomine Domini Nostri Jesu Christi, cujus vices indignè gerimus, postremò Te alloquimur) noli primitias florentis ætatis tuæ totius Christiani populi scandalo maculare, & ab Ecclesiæ, quæ Christi Sponsa est, Apostolorumque ejus injuriâ Imperii tui primordia auspicari. Quod quidem ut planè intelligas, & meliora, Deo favente, sapias, Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ Amaliæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illustri in Romanorum Imperatricem Electæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Nunquam sanè animum nostrum induximus fore, ut cogeremur aliquando hortari Majestatem Tuam, ut ageret apud Cæsarem, ne Ecclesiasticæ Ditionis pacem, ac tranquillitatem perturbaret, cum præsidium potiùs ab ipso, utpotè Ecclesiæ Defensore, quàm ullum incommodum, ac detrimentum omni jure Nobis expectandum esse videretur. At quando malorum hominum operâ factum est, post tot damna, & calamitates, quibus ex frequenti transitu Cæsarei Militis per Ecclesiasticam Ditionem Populi nostri affecti sunt, hostiliter cum nostris ab ejus copiis agi videamus, & Terras jurisdictioni nostræ subjectas occupari, facere non possumus, quin hanc acerbissimi doloris nostri materiem Tibi denunciemus: multò magis metuentes spirituali saluti ipsius Cæsaris, quàm rebus nostris, quibus confidimus, Deum ipsum potenti suâ ope affuturum esse, dum Nos ad eam promerendam, nihil eorum omissuri sumus, quæ ad implendas muneris nostri partes, tum quoad spiritualia, tum quoad temporalia media adhibenda pertinere intelligemus: sed sanè sperare est Te pro eximiâ tuâ pietate hanc causam tam sedulò peroraturam, ut Cæsar, quo non planè conscio contigisse hæc credimus, nedùm suos ab hujusmodi conatibus retrahat, sed Nos, & Apostolicam Sedem præclaris filialis suæ observantiæ argumentis recreet, ac soletur, si præsertim perpenderit se per diras Ecclesiæ, in quas per hæc potissimùm incurritur, Divinæ iracundiæ flagella in caput suum procul omni dubio pertracturum. Majestati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ, Eleonoræ Magdalenæ Thereſiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illuſtri, in Romanorum Imperatricem Electæ Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filio Noſtra, ſalutem &c. Præ multitudine doloris, ac mœroris noſtri Te alloquimur, Chariſſima in Chriſto Filia Noſtra, non tam quidem moti præſentibus curis, ac tribulationibus noſtris, quàm intimè perculſi ſpirituali periculo, in quod inclytam tuam Sobolem malorum hominum operâ videmus adduci. Cæſarei Milites, qui in Italia à multis jam annis reſident, Eccleſiaſticam Ditionem itu, redituque ſuo ſæpiùs emenſi, ea damna Populis noſtris intulerunt, quæ ſatis, ſuperque cuique perſpecta ſunt, & Nos quidem, etſi eorum, qui tutelæ noſtræ commiſſi ſunt, calamitatibus magnoperè diſcruciaremur, longanimitate tamen, & tolerantiâ uſi multa, & magna, ac ſanè plura, & majora, quàm res noſtræ ferrent, hac occaſione eiſdem indulſimus: rati tamen jura ſupremæ noſtræ authoritatis illæſa perpetuò fore, prout ſuadebant & nota pietas Auſtriacæ Domus, & æquitas ipſa, & debita Apoſtolicæ Dignitati reverentia. Verùm, tamquam ſi injuriis, & non beneficiis cum eis actum eſſet, admonemur nunc demum eoſdem Milites vix è finibus noſtris poſt tranſitum nuper habitum emerſos, iterum ſe in Ditionem noſtram hoſtili more effudiſſe, & Terras ad Nos pertinentes, nullâ præviâ indictione belli, occupaſſe, & graviora adhuc in detrimentum authoritatis, & juriſdictionis noſtræ moliri. Nihil ſacri Canones ſub comminatione, & inflictione ſpiritualium pœnarum tam execrantur, quàm vim ſacris rebus, & Eccleſiaſticis juribus illatam. Pro eo itaque, quanti Majeſtas Tua facit æternam ſalutem, ut modò prætereamus famam, quæ ſimul periclitatur, Auguſtæ, & inclytæ Prolis, ſatagat hæc conſilia à pravis authoribus in perniciem animarum ſuggeſta evertere, Cæſariſque animum in deliberationes dignas Auſtriacâ pietate perducere. Nos idipſum à Deo effuſis precibus expectamus, requirentes ſimul Ipſius opem, quatenùs Nos cauſæ Ipſius congruis remediis qua ſpiritualibus, qua temporalibus pro debito noſtri Muneris adeſſe, & quemadmodum par erit, conſulere valeamus. Majeſtati interim Tuæ Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Religioso Viro, Inghilberto Biscoffè Societate Jesu, Cæsareę Majestatis Confessario.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Etsi ad necessariam defensionem rerum tutelæ nostræ creditarum revocentur curæ, cogitationesque nostræ propè omnes nunc, quando aperta vis Ecclesiasticæ Ditioni à Cæsareis Militibus illata dubitare non finit, quin hostili animo cum Populis nostris agatur; quia tamen dum pro debito Muneris nostri media tum spiritualia, tum temporalia, quæ res postulat, expetimus, fervor Paternæ charitatis reddit Nos impensè solicitos de spirituali salute Majestatis Cæsareæ, cujus animum (si tamen Ipso jubente, aut conscio hęc admissa sunt) abreptum fuisse in consilia avitæ pietati prorsùs contraria dolentes inspicimus, denunciandum Tibi esse duximus ipsius periculum, confisi, quod si Cæsar Te æquum, ac syncerum monitorem audierit, imò si conscientiam suam consulere voluerit, exhorrebit, cum viderit stare se exempto, districtoque gladio adversùs Ecclesiam, cujus Defensorem fore jurejurando se obstrinxit, ita ut ullo modo, vel Te ipso judice, immunis esse possit à gravissimâ culpâ, neque à pœnis, quibus ex Sacrorum Canonum censurâ obnoxii sunt, qui jura Ecclesiæ aggredi non verentur. Sanè nisi scandalum tam ingens in conspectu universæ Christianæ Reipublicæ patratum, nisi injuria, tanto dignitatis, & authoritatis nostræ contemptu Ecclesiæ illata congruè reparentur, meritò timendum est, ne Deus, contra quem non est potentia, non est consilium, exurgat non multò post in causam suam, comprobaturus insigni aliquo exemplo Ecclesiam impunè non contemni. Hæc Nos flagella à capite Cæsaris, multòque magis æternam perniciem ab Ipsius animâ averti cupimus, etsi quid poterunt preces ad Deum nostræ curabimus. Tuum est umbras malorum hominum operâ menti illius offusas admotâ veritatis luce discutere, & admissi facinoris gravitatem eo, quo par est, zelo eidem revelare; quod ut utiliter perficias, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Jo. Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S.R.E. Cardinali de Lamberg nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Quo sensu affecti fuerimus, cum ad Nos inopinatò allatum est Copias Cæsareas, quarum Nos transitum per Ditionem nostram Ecclesiasticam tanto rerum nostrarum incommodo, ac dispendio, & Populorum nostrorum detrimento, sæpè sæpiùs pertulimus, invexisse se nuper in eamdem Ditionem, & amicè ingressas hostiliter

egisse occupatis quibusdam locis, Præsidiisque in eis constitutis, ac Vexillis, velut in signum acquisitionis, explicatis, incusso etiam finitimis locis majorum malorum appropinquantium metu, non est cur Tibi explicemus, quem facilè intellecturum credimus, quàm grave sit pro multis, magnisque officiis, ac beneficiis non sine maximo incommodo impensis gratiam injuriis, damnisque ingentibus rependi; & nihilominùs super hanc molestiam, quæ Nos, resque nostras respicit, gravissimum Nobis est, quòd Majestas Cæsarea, si modò ipsâ mandante, quod vix credere est, ista contigerunt, cessisse videatur iniquis eorum consiliis, qui nihil tam cupientes, quàm Sacerdotium cum Regno committere, authores ipsi extiterunt, ut ab Austriacæ pietatis vestigiis recedens, pro Defensore Ecclesiæ, quo titulo maximè gloriati sunt ejus Majores, ipsius Ecclesiæ oppugnatorem palàm agere non dubitaret: conflatâ interim magna suo nomini invidiâ, & quod deteriùs est, contractâ animæ suæ gravissimâ labe nunquam sanè diluendâ, nisi penitùs emendatis injuriis, ac damnis Nobis, ac Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedi per suos allatis, & eâ demum viâ, quâ hujusmodi vincula Ecclesiæ ipsius authoritate exsolvuntur. De quo Nos ipsius spirituali periculo pro magnitudine charitatis nostræ soliciti Te, quo majori possumus studio, ac fervore hortamur, & obtestamur, ut revocare cures Majestatis suę animum à deliberationibus, quibus attrahet procul dubio in se Divinę iracundię flagella, quę quidem longè averti cupimus, & assiduis à Deo precibus postulabimus. Intereà tamen Muneris nostri partibus incumbentes ea, quę in manu nostrâ constituta sunt, remedia, dolentes licèt, & inviti, adhibere non omittemus; & Tibi, Dilecte Fili Noster, in auspicium optati fructus, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

Cardinali de Saxonia, & Electori Palatino eod. exem.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Grave, ac molestum Fraternitati Tuę pro spectato suo zelo, & singulari prudentiâ fore credimus audire occupata fuisse nuper à Cæsareis Militibus hostili more nonnullas Terras Ducatus nostri Ferrariensis, & in eis apposita Præsidia, nec non explicata Vexilla ipsius Cæsaris, bellum demum innocentibus Populis nostris inopinatò illatum, cujus inferendi nullas extitisse causas vel ex hoc liquet, quod ipsæ Militares Copiæ, ut aliàs sæpè, ita paulò ante per omnes propè Ecclesiasticæ Ditionis Provincias ingenti numero pervagatæ à nostris amicè, ac hospitaliter, conniventibus quodammodò Nobis, exceptæ, ac altæ fuerint non sine ingenti Populorum nostrorum dispendio, ac detrimento, ut proptereà non injuria quidem, sed gratia potiùs expectanda videretur. Quamobrem cum vehementer, & pro facinoris gravitate commoti fuerimus, illud præ ceteris acerbissimum Nobis doloris argumentum fuit, quòd adeò prævaluerint apud Cæsarem (si modò ab Ipso mandata hujusmodi prodierunt) pra-

va iniquorum hominum consilia, ut pro Defensore Ecclesiæ, quo titulo Austriaci Imperatores maximè gloriati sunt, oppugnatorem egerit, & evertere, quæ in primis custodire debebat, deterrimo exemplo aggressus sit; nec perpenderit, quàm gravibus pœnis ex Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum censurâ obnoxii sint, qui vim inferri sacris rebus, aut mandant, aut, cum prohibere debeant, consentiunt, atque patiuntur. Nos interim causam nostram ante Dei oculos ponimus, opem ab eo præstolantes, ac implorantes, quam profectò non defuturam speramus, parati tamen media tam spiritualia, quàm temporalia omnia pro viribus adhibere Quod verò de his omnibus monitam faciamus Fraternitatem Tuam, in causâ est Paternæ debitum charitatis de spirituali potissimùm illorum salute solicitæ, quos eo Dignitatis, ac potentiæ loco positos à Deo esse cognoscimus, quo Ecclesiasticis rationibus tutelæ, atque præsidio sint, hoc præsertim iniquissimo tempore, quo propè omnia adversùs Eccclesiam ipsam conspirare videntur. Porrò Te probè intellecturum confidimus, quanti intersit, ut amotis hujusmodi in hanc S. Sedem injuriis, quæ nonnisi in publicum Christiani Populi scandalum cedere possunt, ineantur saniora consilia, Teque in hoc operam, ac studia tua diligentissimè positurum. Fraternitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die secundâ Junii 1708. &c.

Reliquis S. R. I. Electoribus, ac aliis Episcopis Germaniæ eodem exemplo mutatis mutandis.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro Carolo à Lotharingia, Electo Osnabrugensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Quo sensu affecti fuerimus, cum ad Nos inopinatò allatum est Copias Cæsareas, quarum Nos transitum per Ditionem nostram Ecclesiasticam tanto rerum nostrarum incommodo, ac dispendio, & Populorum nostrorum detrimento sæpè sæpiùs pertulimus, invexisse se nuper in eamdem Ditionem, & amicè ingressas hostiliter egisse, occupatis quibusdam locis, Præsidiisque in eis constitutis, ac Vexillis, velut in signum acquisitionis, explicatis, incusso etiam finitimis locis majorum malorum appropinquantium metu, non est cur Nobilitati Tuæ explicemus, quam facilè intellecturam esse credimus, quàm grave sit pro liberalibus officiis injurias referre, quamque Nobis molestum esse possit cogi Nos, vel invitos, ad ea usurpanda remedia tum spiritualia, tum temporalia, à quibus abstinere non possumus, nisi Officio nostro deesse velimus. Et nihilominùs supra hanc ipsam molestiam, quæ Nos tam intimè respicit, longè graviùs Nobis est, quòd ab Austriaco nomine mandata hujusmodi prodiisse dicantur. Quamquam credere nullo modo possumus animos avitâ Religione imbutos cessisse iniquis eorum consiliis, qui nihil tam cupiunt, quâm Sacerdotium cum Regno committere, atque id unum contendunt, ut Cæsarem ex Defensore Ecclesiæ, quo titulo inclyti ipsius Majores quàm maximè gloriati sunt, in oppugnatorem ipsius convertant. Quorum fraude cognitâ speramus Ipsum ni-

hil, quod famæ suæ splendori, nihil, quod conscientiæ suæ securitati repugnet, constituturum, aut permissurum esse, sed imò curaturum removere statim scandala injussu, ut credimus, suo adversùs omnem æquitatem, ac pietatem admissa. Quâ in re par est, ut pro munere tuo præclaram Tu quoque operam tuam diligentissimè impendas. Existimare autem debes oblatam Tibi à Deo occasionem, quæ modò Tibi suppetit, ut medio tam opportuno salutaria officia, ac monita interponas, & saniora consilia insinues; quod erit Tibi magnum apud Deum meritum, Nobisque etiam rem gratissimam facies, qui interim Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Explicatâ gravi injuriâ Apostolicæ Sedi à Cæsareis militaribus Copiis illatâ per inopinatam, atque violentam occupationem quarumdam Terrarum Ducatus Ferrariensis, Episcopo Sedunensi necessitatem significat, in quam propterea conjectus fuerat, augendi vires Pontificias, novumque Militem conscribendi pro tutelâ Ditionis Ecclesiasticæ ab ejusmodi attentatis, ejusque authoritatem, & opem requirit, ut delectum Militum, quos ex illâ Natione conscribi mandaverat, quamprimùm confici, ac celeriter expediri omni studio curet.

Venerabili Fratri, Episcopo Sedunensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Quoniam eò loci res Ecclesiasticæ Ditionis in præsens adductæ sunt, ut Nos, qui ejus tutelæ præsidemus, animum, etsi inviti, ad ea consilia, à quibus pro consuetudine nostrâ alieni profectò sumus, convertere debeamus, ut nostrorum saluti, ac securitati, quantum quidem in Nobis est, prospiciamus: Fraternitati Tuæ denunciandas esse ducimus illatas nuper jurisdictioni, & authoritati nostræ injurias, rati Te desideriis nostris in parandis subsidiis ope, & operâ tuâ non gravatè affuturum. Germanorum Copiæ, quæ à multo jam tempore afflictæ incumbunt Italiæ, post emensas sæpiùs itu, redituque suo Ecclesiasticæ Ditionis Provincias inexplicabili Incolarum detrimento, ac dispendio, hostiliter quodammodò fines nostros nuper ingressæ, terras quasdam Ducatus nostri Ferrariensis inopinatò occuparunt, erectisque Cæsareis vexillis, militare in eis Præsidium constituerunt, & interim oppugnationes Arcium ob bellicos apparatus, quos cogunt, moliri videntur. Cùm itaque ad repellendam hanc vim, & ad propugnandas res nostras, immineat Nobis necessitas augendi vires nostras, & novum Militem conscribendi, delectum ejus haberi mandavimus ex istâ Natione, cujus præstantiam, & experientiam in rebus bellicis inter ceteras singularem esse novimus. Quamobrem à Te petimus, ut quibus in rebus authoritate, qua præstas, curare poteris, ut delectus iste quamprimùm conficiatur, & celeriter expediatur, officia, ac diligentiam tuam intuitu nostro desiderari ne patiaris. Mutuam voluntatem in his, quæ grata Tibi esse intellexerimus, pro eventu occasionum, testari non omittemus Fraternitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Regis Christianissimi opem, atque præsidium implorat, ut vim à Cæsareis Militibus Sibi illatam repellere, & Ditionem Pontificiæ tutelæ commissam adversùs ulteriora attentata propugnare possit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili noster, salutem &c. Certi Majestatem Tuam, pro animi sui magnitudine, & pietate, nec non pro egregiâ, ac filiali in Nos, & in Apostolicam Sedem observantiâ, molestissimè laturam ea, quæ Nobis negotium, curas, atque periculum facessunt, & authoritate, ac ope suâ Nobis affuturam, significamus eidem, nec sine ingenti animi nostri perturbatione, quòd quædam ex Militaribus copiis, quæ sub Cæsareis vexillis stipendia faciunt in Italiâ, postquam frequenti excursu Ecclesiasticam Ditionem, reclamantibus licet Nobis, sed ne in graviores difficultates incurreremus, ferre coactis, inexplicabili Populorum nostrorum damno, rerumque nostrarum dispendio, pervagatæ sunt, fines nostros amicè nuper ingressas, hostiliter se gessisse, occupatis de repente quibusdam terris, in quibus Præsidium constituerunt, & vexilla Cæsarea explicarunt, tamquam si eas justo bello, quod nequidem indictum fuerat, acquisiissent, incusso prætereà vicinis Populis majorum malorum metu, cum fama sit augendas illas esse novo Milite jam confluente, & bellicis tormentis jam affuturis, itaut Arcis, & Civitatis alicujus oppugnationem cogitare videantur. Nos itaque adducti (Deo occultis suis judiciis ita statuente) in necessitatem, à qua, utpotè prorsùs alienâ à consuetudine nostrâ, abesse semper optavimus, repellendi vim Nobis illatam, & propugnandi omnibus mediis Ditionem tutelæ nostræ commissam, à Majestate Tuâ magnoperè petimus, ut potenti ope, ac præsidio suo Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis juribus, ac rationibus validè opituletur, ac adsit: Decet enim quàm maximè Romanam Ecclesiam pro tuendis rebus, atque Ditionibus suis ejus potissimùm Regis præsidium præstolari, cujus Decessorum beneficia ingentia adeò, & nunquam interitura experta est. Majestati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimo in Christo Filio Nostro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Nullum majus argumentum præbere possumus Majestati Tuæ præclaræ opinionis, quàm de eximia sua æquitate, prudentiâ, ac pietate gerimus, quàm Te monito de his, quæ gravissima Nobis in præsens contingunt, opem tuam fidenter

expe-

expetere; Ex hoc enim facilè intelliges existimari à Nobis nullo Te præjudicio, sivè necessitudinis, sivè ullius terreni fœderis, nullâque demum humanâ ratione prohiberi posse, quo minùs ægerrimè feras lædi Jura Ecclesiæ, & authoritatem, Dignitatemque nostram parùm reverenter haberi. Non sinè itaque ingenti animi nostri perturbatione Tibi denunciamus, quòd quædam ex Militaribus copiis, quæ sub Cæsareis vexillis stipendia faciunt in Italiâ, postquam frequenti excursu Ecclesiasticam Ditionem (conniventibus ex quadam longanimitate Nobis) inexplicabili Populorum nostrorum damno, rerumque nostrarum dispendio pervagatæ sunt, fines nostros amicè nuper ingresæ hostiliter egerunt, occupatis de repente quibusdam terris, in quibus Præsidium constituerunt, & vexilla Cæsarea explicarunt, tamquam si eas justo bello, quod nequidem indictum fuerat, acquisivissent. Adducti propterea utcumque inviti in necessitatem repellendi omnibus mediis tum spiritualibus, tum temporalibus vim Nobis illatam, & propugnandi Ditionem tutelæ nostræ commissam, à Majestate Tuâ magnoperè petimus, ut authoritate suâ interveniat, quatenùs hujusmodi scandala amoveantur, quæ Cæsarei nominis, quod palàm, ac fortè temerè, ac falsò eâ in re usurpatur, dignitati officiunt, tum etiam, ut operâ, ac præsidio suo adsit Juribus, ac rationibus Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis; quas quidem rationes, si Tibi præ ceteris rebus omnibus cordi esse ostenderis, cumulabis uberem Tibi apud homines laudem, & cum accessione Pontificiæ nostræ benevolentiæ amplum apud Deum meritum assequeris. Nos interim Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die secunda Junii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster salutem &c. Non parùm molestiæ percepturam esse credimus Majestatem Tuam ex his, quæ eidem denunciare cogimur; ex peculiari enim propensione nostræ in Te voluntatis tuam esse Nobis omninò addictam confidimus. Non sinè itaque — *reliqua de verbo ad verbum ut in suprascripto Brevi pro Rege Portugalliæ* -- Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Duci, & Reipublicæ Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Muneris nostri esse duximus Nobilitatibus Vestris denunciare id, quod tamen Vobis satis, superque perspectum esse credimus, quo scilicet loco sint in præsens res hujus nostræ Ecclesiasticæ Ditionis, rati Vos tum stimulo propriæ virtutis, ac pietatis, tum pro debito filialis erga Nos observantiæ, omnibus studiis ope, & operâ vestrâ Nobis esse affuturos, foreque participes molestiæ nostræ ob necessitatem, in quam inducimur, ineundi consilia, & eligendi media, à quorum sanè usu, & tractatione abesse magnoperè cuperemus. Compertum Vobis est, Cæsareas copias insidentes afflictæ Italiæ sæpè sæpiùs excurrisse præcipuas Ecclesiasticæ Ditionis Provincias, tanto Populorum nostrorum dispendio, ac detrimento, quanto vix explicare possumus: & tamen illæ ipsæ copiæ fines nostros vix nuper excesserant, eum eosdem iterum ingressæ hostili more nonnullas Terras Ducatus nostri Ferrariensis occupaverunt, constituto in illis Præsidio, & elatis ibi Cæsareis vexillis, quasi eas justo bello, quod nequidem indictum fuerat, sui juris effecissent, atque acquisiissent. Satis forè credimus id compendio Vobis significasse, ut incendatur zelus vester fauore nostræ causæ, quæ fulta omnibus humanis rationibus eò etiam æquior est, quod Ecclesiastica Jurisdictio, & Pontificia Dignitas, & authoritas in ea agatur. Dum verò opem vestram tam necessario tempore, & omnia egregiæ in Nos voluntatis testimonia, ubi res erit, mutuis à Nobis rependenda officiis, speramus à Nobilitatibus Vestris, eisdem Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

Reipublicæ Genuensi, Reipublicæ Lucensi, Magno Duci Ætruriæ, Ducibus Bavariæ, Lotharingiæ, & Parmæ eod. exemp.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Victorio Amedeo Duci Sabaudiæ.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Confidimus Nobilitatem Tuam pro magnitudine animi sui, & præstantiâ virtutis suæ, proque eo, qui omnem Catholicum Principem decet, honoris, & indemnitatis Ecclesiæ zelo, nonnisi grauiter, ac molestè laturum ea, quæ magno contemptu, ac injuriâ authoritatis, ac Dignitatis Nostræ, & Ecclesiasticæ Jurisdictionis admissa nuper sunt in Pontificia nostra Ditione, quam, postquam Duces, & Milites Germanici sæpè sæpiùs, ac suo proprio arbitrio pervagati sunt, ingenti cum damno, & dispendio Incolarum, quorum propterea multi,

in

in anguſtias, atque calamitates ſummas redacti ſunt, nunc demùm hoſtili animo ingredi non ſunt veriti, & Ducatus noſtri Ferrarienſis occupatis de repente quibuſdam terris, Præſidia in eis conſtituere, & vexilla Cæſarea attollere, tanquam in locis juſto bello, quod nequidem unquam indictum eſt, conquiſitis non dubitaverunt. Comprobanda hæc eſſe à nemine probè ſentiente arbitramur, ac ſanè multò minùs à Nobilitate Tua, quam nullâ privatâ ratione, aut ſociali fędere, ab æquitatis tramite deflexuram eſſe certò credimus, ac propterea Te cauſæ noſtræ inſigni, ac perenni tuâ laude aſſuturum eſſe confidimus, quod erit ſolatium non leve in graviſſimis curis Paterno noſtro animo afferre. Nobilitati interim Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 2. Junii 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani Magno Magiſtro.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, ſalutem &c. Muneris noſtri eſſe ducimus Tibi denunciare, quo loco ſint in præſens res hujus noſtræ Eccleſiaſticæ Ditionis, rati Te, & uniuerſum Ordinem iſtum tum ſtimulo propriæ virtutis, ac pietatis, tum pro debito filialis erga Nos devotionis, & fidei curaturum eſſe, quibus dabitur mediis, Nobis adeſſe, & interim moleſtiâ non ſecus, ac Nos, affectum iri ob neceſſitatem, in quam adducimur, ineundi conſilia, à quorum ſanè uſu, & tractatione abeſſe magnoperè cuperemus. Perſpectum Tibi eſt Cæſareas copias, quæ afflictæ inſident Italiæ, ſæpè ſæpiùs excurriſſe Eccleſiaſticam Ditionem ingenti profectò Populorum noſtrorum diſpendio, quod quale, ac quantum fuerit, levius eſt Tibi conjicere, quàm Nobis explicare; nihilominùs multa majora gravamina inferre nunc demùm paratæ, fines noſtros, è quibus vix exceſſerant, ingreſſæ ſunt nuper, & hoſtili more nonnullas terras noſtri Ducatus Ferrarienſis occupaverunt, elatis ibi Cæſareis vexillis, quaſi eas juſto bello, quod nequidem indictum fuerat, ſui juris effeciſſent, atque acquiſiiſſent. Satis fore credimus id Tibi compendio ſignificaſſe, ut incendatur tuus, & eorum, quibus præes, zelus fauore cauſæ noſtræ, quæ cum omnes, qui ſynceram Nobis, & huic S. Sedi obedientiam profitentur, reſpiciat, peculiari ratione ad Vos ipſos pertinet, cum ſuprema noſtra Dignitas, & Eccleſiaſtica authoritas in eâ agatur. Plura autem addere ſuperſedemus, cum res ipſa divertè, ac ſatis, ſuperque loquatur, & præſertim quia uberiùs de hoc ipſo Te allocuturus eſt noſtro nomine Dilectus Filius Magiſter Jacobus Caracciolus, à quo ſenſus noſtros percipies; & Tibi, Dilecte Fili, ipſique Ordini Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ, &c. die 2. Junii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Hildesiensis hortatur ad mutuam, synceramque concordiam diligenter fovendam, quam maximè necessariam ostendit, ut in tantâ temporum acerbitate eorum Ecclesia ab injuriis inviolata servetur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesię Hildesiensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Nostræ quidem Pastoralis vigilantiæ est universi Gregis Nobis crediti saluti prospicere, sed oculos intendere potissimùm debemus in eam partem Dominici Ovilis, quæ cum propiùs adsit inimicorum insidiis, majori à Nobis solicitudine est custodienda. Peculiari proindè curâ respicientes Ecclesiam, ac Diœcesim istam, cui utpotè in conspectu, vel in ipsis potiùs sedibus, ac castris Hæreticorum positæ, magis timendum esse intelligimus, hoc præsertim tempore, quo nihil minùs tutum est ab injuriis, quàm quod ad Catholicam Religionem pertinet, operæ pretium esse duximus Vos admonere, ut in ea maximè studia in præsens incumbatis, per quæ Ecclesia, cui addicti estis, à publicis calamitatibus usquequaque ingruentibus, quantùm quidem fieri poterit, immunis, atque illæsa permaneat. Cum verò nihil tam prodesse possit ad declinanda pericula tam spiritualia, quàm temporalia, quàm si Vos synceerâ in Domino charitate conjuncti consentientibus animis commune bonum uno, eodemque proposito promoveatis, Paterno affectu Vos hortamur, & admonemus, ut omni prorsùs dissensionis specie à Vobis amotâ, deliberationes, & consilia vestra, Deo unicè Vobis ob oculos posito, ità unanimiter dirigatis, ut qui exadversò sunt, vereantur, ac desperent posse se pacis vinculum, quo inter Vos invicem, & cum Ecclesiâ vestrâ colligati estis, ullo unquàm conatu dissolvere. Quod quàm Vestra intersit in tanta rerum omnium perturbatione, & convulsione, non est cur pluribus explicemus Vobis, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die secundâ Junii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiſcopum Moguntinum S. R. I Principem Electorem, & Bambergenſis Eccleſiæ Epiſcopum hortatur, ut de aſſumendo Coadjutore, cujus ope in ſuſtinendo Paſtorali onere ejuſdem Eccleſiæ recreetur, cogitare velit, ſenſuſque eâ de re ſuos Pontifici ſignificet.

Venerabili Fratri, Lothario Franciſco, Archiepiſcopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Confiſi Fraternitatem Tuam, conſultâ eximiâ ſua pietate, ac prudentiâ, probè intellecturam eſſe, quanti interſit ad promovendum ſpirituale bonum Eccleſię Bambergenſis eidem commiſſæ, ut in perferendo Paſtorali onere recreeris fideli ope alterius, qui curas Tecum ità dividat, ut nullâ earum à Te dimiſsâ officium tuum communi ſtudio alacriùs peragatur: Pontificiæ noſtræ ſolicitudinis eſſe duximus Te hortari, ut graviter, prout par eſt, tanti momenti negotium expendas, & quatenùs idipſum exiſtimes, ſenſus tuos Nobis aperias ad hoc, ut Nos, inſpectâ etiam deliberatione, quam hortatu noſtro eâ de re habiturum eſt Eccleſiæ Bambergenſis Capitulum, de Coadjutore cum futurâ ſucceſſione Tibi dando, ac de idonea, Tibique gratâ Perſonâ ad hoc Munus deligendâ ſtatuere cum Domino valeamus. Sanè ad ea excolenda, quæ in utilitatem ejuſdem Eccleſiæ, & in ſalutem animarum à Te ibi conſtituta fuiſſe ambigendum non eſt, pertinere videtur, ut ſit qui tuam vigilantiam, quaſi è veſtigio, ſubſequatur. Hoc interim officium noſtræ erga Te ſingularis benevolentiæ teſtimonium fore Fraternitati Tuæ confidimus; dum eidem Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 30. Junii 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Bambergensis consilium aperit, quod susceperat, dandi Coadjutorem cum futurâ successione in eadem Ecclesia illius Episcopo Archiepiscopo, & Electori Moguntino, eosque requirit, ut tanti momenti negotium maturè expendant, ac de Persona deputandâ, bono Ecclesiæ unicè sibi proposito, deliberent.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Bambergensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Quàm simus soliciti de his, quæ ad commodum, atque utilitatem insignis istius Ecclesiæ pertinent, & quàm probè sentiamus de integritate, ac de syncera vestrâ erga Nos, & Apostolicam Sedem devotione, testabitur Vobis, præter cetera Paternæ nostræ charitatis argumenta, hoc officium, quo studia vestra requirimus inituri consilium, quod Ecclesiæ ipsi salutare fore confidimus. Expedire siquidem ducimus, ut Venerabilis Frater Lotharius Franciscus Archiepiscopus, & Elector Moguntinus in administratione Bambergensis Ecclesiæ ejusdem vigilantiæ commissæ juvetur sedulâ, fideli, sibique gratâ alicujus operâ in levamen, & solatium Pastoralis officii, quod etsi singulari diligentiâ, ac zelo ab ipso obeatur, gravius tamen ipsi in dies ut reddatur necesse est, procedente nimirum ætate, & cumulatis quotidie curis, quarum onus in regimine animarum numquam imminuitur. Quamobrem hortamur Vos, ut diligenti inter Vos discussione negotii hujusmodi momentum coram Deo expendatis, ac ut sententias vestras in bonum istius Ecclesiæ ità dirigatis, ut ex ipsis vestris deliberationibus indicium Nobis suppetat constituendi quid factu opus sit, & cui munus Coadjutoris cum futurâ successione eidem Venerabili Fratri à Nobis dandi sit committendum. Qua in re, cum agatur de eo, qui nunc quidem vices, aliquandò etiam partes Episcopi isthic obire debet, decet profectò, ut omni gratiâ, ac studio seposito, pietate verò, ac veritate unicè inspectâ, deliberetis. Quod ut bonis auspiciis agatis, Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 30. Junii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Thomam de Endaya in Insulis Philippinis Castrorum Præfectum Generalem laudat, quòd Cardinalem de Tournon, & Apostolicos Missionarios omnibus humanitatis, & amoris significationibus fuerit prosecutus, ac ipsum Regi Catholico commendasse diligentissimè, seque, ubi res tulerit, ejusmodi officia cumulare paratum esse significat.

Dilecto Filio, Thomæ de Endaya in Insulis Philippinis Castrorum Præfecto Generali.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Etsi ad tuas literas die octavâ Julii anni millesimi septingentesimi quarti ex Calambâ ad Nos datas nihil sit, quod in præsens rescribendum Nobis occurrat, cum pertineant ad illud tempus, quo frustratus, ut tunc videbaris, spe excipiendi in istis partibus Dilectum Filium Nostrum Carolum Thomam S. R.E. Cardinalem de Tournon, tunc quidem Patriarcham Antiochenum, magnoperè dolebas ereptam Tibi fuisse occasionem explicandi tua in Eum studia, ad comprobandam usque magis filialem ergà Nos, & Apostolicam Sedem devotionem; Subindè verò contigerit, ut eumdem Cardinalem semel, iterumque isthùc appulsum omnibus officiis, & amoris significationibus sis prosecutus, & libenter consoveris, laudem propterea singularem, & eximium apud Nos, eamdemque Sanctam Sedem meritum consecutus: non patimur tamen incompertum Tibi esse easdem tuas literas ad Nos hoc demùm tempore pervenisse, ne si fortè casu aliquo periissent nostræ, quas in simili forma Brevis sub die primâ Januarii proximè elapsi Tibi perscripsimus, destitutus sis testimonio Paternæ nostræ charitatis, quam tum egregiâ voluntate in præfatum Cardinalem, de cujus præsenti incolumitate quàm incerti, tam profectò soliciti modò sumus, tum assiduis beneficiis in Apostolicos Missionarios isthàc identidem pertranseuntes singulari modo Tibi conciliasti. Expedit prætereà, ut intelligas egisse Nos diligentissimè apud Charissimum in Christo Filium Nostrum Philippum Hispaniarum Regem Catholicum tui favore, quatenùs Ejus authoritate eximereris à molestiis, atque ab angustiis, à quibus tamen Divinâ ope, Regiâque benignitate Te jam tandem emersisse speramus, parati, ubi res tulerit, cumulare in hunc scopum officia nostra, Tibique nullâ non occasione testari, quanti Te faciamus, Dilecte Fili, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die trigesimâ Junii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

AR-

ARGUMENTUM

Capitulum, & Canonicos Ratisbonensis Ecclesiæ dignâ laude prosequitur, quòd constanter obstiterint petitioni Cæsareo nomine ipsis factæ, ut submoto Vicario, seù Officiali Generali, alium in ejus locum ex gremio Capituli deligerent, cum facultate conferendi personis Cæsari acceptis, Ejusque assensu probatis Canonicatus, & Beneficia liberæ collationis Ordinarii, Pontificiumque patrocinium pro custodiendis Ecclesiæ Juribus, & libertate ipsis numquam defuturum pollicetur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Ratisbonensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Certum documentum filialis vestri cultus, & obsequii ergà Nos, & Apostolicam Sedem sunt literæ vestræ, nedùm nunciantes Nobis inordinatas petitiones, quibus Cæsareo nomine requisiti fuistis, quatenùs submoto Vicario, seù Officiali Generali ab officio, quo fungitur, deligeretis aliquem ex gremio Capituli in ejus locum, qui munus illud obiret, cum facultate conferendi Personis ipsi Cæsari gratis, & acceptis, Ejusque assensu probatis, Canonicatus, ac Beneficia liberæ collationis Ordinarii, sed ob oculos nostros ponentes ea, quæ ad hujusmodi petitiones bona fide, & veritatis studio reposuistis, unde mirificè confirmari in Nobis percepimus præclaram opinionem, quàm de zelo, ac constantiâ vestrâ in propugnandâ Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis authoritate, & Jurisdictione gerebamus. Sperare interìm fas est, quòd ubi Cæsar, re meliùs exploratâ, cognoverit Vicarium, seù Officialem ad munus illud obeundum non sine approbatione ejusdem S. Sedis fuisse delectum, deinde verò causas, atque rationes eodem vestro responso solidè allatas diligenter expenderit, æquiùs de integritate ejusdem Vicarii sentiet, & à petitione non ita pridèm ad Vos delatâ recedendum Sibi esse cognoscet. Quòd si secùs acciderit, verendum Nobis non videtur, quin pro virtute vestrâ constanter obsistatis hujusmodi officiis quocumque tandem modo apud Vos urgeantur, ne debitores sitis Deo eorum malorum, quæ gravissima inde consequi possent in perniciem Animarum, proùt ipsi scitè admodum, rectèque perpenditis. Ceterùm, quod superest, persuasum Vobis esse cupimus Nos ope, atque authoritate nostrâ Vobis tam probè animatis pro custodiendis Ecclesiæ Juribus, ac libertate semper esse affuturos, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die septimâ Julii 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Auditâ petitione Cæsareo nomine factâ Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Coloniensis, ut Vicarium, seu Officialem Generalem ab Archiepiscopo, & Electore Coloniensi constitutum ab Officio removerent, & alium ex gremio Capituli in ejus locum deligerent, cum facultate conferendi Canonicatus, & Beneficia liberæ collationis Ordinarii, exquisito tamen priùs consensu Administri Cæsarei: prædictis Canonicis ob oculos ponit gravissima scandala, quæ à postulata novi Vicarii electione orirentur, ac ipsos ad strenuè obsistendum ejusmodi inordinatæ petitioni vehementer excitat, Pontificiique patrocinii pollicitatione confirmat.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesię Coloniensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Ubi primùm Nobis innotuit nomine Cæsareæ Majestatis expetitum à Vobis fuisse, ut Vicarium, seu Officialem Generalem à Venerabili Fratre Josepho Clemente Archiepiscopo, & Electore Coloniensi, isthic legitimè constitutum ab officio removeretis, aliumque in ejus locum ex Capitularibus vestris deligeretis, attributâ ipsi facultate conferendi Canonicatus, ac Beneficia liberæ collationis Ordinarii, exquisito tamen priùs consensu Administri Cæsarei, inopinatæ, ac inauditæ rei novitate perculsi substitimus, ac propè hæsimus, utpotè minimè à Vobis moniti de hoc gravissimo eventu, nec requisiti opis nostræ, id quod tamen videbatur omninò poscere tanti momenti negotium, quod nedum lædebat Jura Electoris in Pastorem istius Ecclesiæ legitimè electi, sed hujus Sanctæ Sedis, quæ ejus electionem Apostolicâ authoritate confirmaverat, Dignitatem, ac Potestatem. Multa itaque solicitudine propterea affecti fuimus, sed tamen de spectatâ virtute, ac zelo vestro probè sentientes, pro certo habuimus nihil eâ in re attentatum iri à Vobis, qui probè intelligitis designari à Vobis minimè posse novum Vicarium, seu Officialem, cum modò non agatur de Ecclesiâ viduatâ, nec allegetur causa per Sacros Canones Judicio Ecclesiastico ritè approbata, ob quam adversùs legitimum Pastorem suspensionis, aut privationis poena executioni demandanda sit, itaut ille cessare debeat à libero exercitio Ecclesiasticæ Jurisdictionis sibi de Jure competentis, cum facultate deputandi pro suo arbitrio Vicarios, seu Officiales, ac conferendi independenter ab omnibus Canonicatus, ac Beneficia, quorum collatio ad Ordinarium spectare dignoscitur. Sanè ubi præsumeretur legitimam causam subesse, eamdemque allegari posse, Nos, ad quos pertinet unicè eam expendere, non refugeremus ejus cognitionem assumere, eamque ad præscriptum Ecclesiasticarum legum definire, quemadmodum Nos Cæsareis Administris apertè denunciavimus. Verùm, ne etiam in posterùm vereamur Vos adhæsuros esse tam inordinatæ petitioni assensu vestro, plurimùm facit ea ratio, quòd credimus Vos seriò perpensuros, quanta indè mala, & scandala necessariò consequerentur. Vicarius enim, seu Officialis nulliter, & de facto à Vobis sic constitutus nullam Jurisdictionem, aut Potestatem Ecclesiasticam, & spiritualem haberet, nec ullam circa Confessariorum approbationem, Verbum Dei prædi-

dicandi licentiam, Ecclesiarum, & locorum Piorum visitationem, illorumque regimen, & administrationem, causarum cognitionem, Officialium, & Ministrorum deputationem, censurarum fulminationem, & ab eis absolutionem, ceteraque Forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernentia, authoritatem interponere ullo modo validè posset. Invalidæ proinde essent confessiones, quas Presbyteri Seculares, vel Regulares vigore licentiæ, & approbationis à præfato Vicario, seu Officiali concessarum exciperent. Invalida quoque essent matrimonia, si quæ coram Vicario, seu Officiali hujusmodi, aut coram Sacerdote non Parocho, cui ille licentiam ad id dedisset, forsan contrahi contingeret, & sic conjuncti debitum conjugale absque mortalis peccati reatu petere, vel reddere non possent. Pari etiam nullitatis, atque invaliditatis vitio laborarent Concursus ad Parochiales Ecclesias, & concurrentium examina, collationesque ipsarum Parochialium per Concursus hujusmodi prętensa authoritate, seu mandato Vicarii, seu Officialis sic deputati faciendi, ac facienda, & Provisi de ipsis Parochialibus Ecclesiis intrusi essent, & forent. Similiter invalidæ essent, & forent licentiæ ingrediendi clausuram Monasteriorum Monialium, quæ ab eodem Vicario, seu Officiali concederentur, ac illi, qui ejusmodi licentiis uterentur, excommunicationem per Decreta Concilii Tridentini inflictam incurrerent. Nullus denique Jurisdictionis actus, qui à dicto Vicario, seu Officiali per se, vel per alium exerceretur, immunis esset à nullitatis labe, tamquam ab infecta radice proveniens. Quæ autem obtendi posset coram Deo excusatio, si quid tale à Vobis attentaretur, cùm nec minarum, nec vis à laica potestate illatæ timor sufficeret, & ab incursu tam gravis reatus Vos præservaret? De constantiâ itaque, integritate, ac pietate vestrâ, plurimùm confisi, omnia Pontificiæ authoritatis argumenta, quæ res exposcet, Vobis pollicemur, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die septimâ Julii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesię Leodiensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Certiores inopinatò facti petitionis ex parte Cæsareæ Majestatis ad Vos delatæ, pro remotione Vicarii, seu Officialis Generalis, quem in ista Ecclesiâ pro suo Jure Episcopali pridem deputavit Venerabilis Frater Josephus Clemens Archiepiscopus, & Elector Coloniensis, ac pro electione ad ejus vices obeundas alterius Capitularis Personæ à Vobis deligendæ, cum facultate conferendi Canonicatus, ac Beneficia, quæ sunt liberæ collationis Ordinarii, adjectâ insuper conditione, quòd accedat scientia, & consensus Administri Cæsarei: Nos quidem correpti, ac prætermodum commoti sumus rei hactenùs inauditæ novitate, cum præsertim perpenderemus nihil Nos eâ de re percepisse à Vobis, quorum sanè erat hanc Sanctam Sedem in primis adire, ejusque præsidium exquirere in nego-

tio

tio tam gravi, nedum lædente Jura ejusdem Electoris, utpotè in Pastorem istius Ecclesiæ legitimè electi, sed ipsam quoque authoritatem Apostolicæ Sedis, à quâ constat ejusdem electionem admissam, ritèque confirmatam fuisse. Etsi autem hoc audito magnâ solicitudine teneamur, ea tamen est, quàm de pietate, ac zelo vestro gerimus, opinio, ut omninò confidamus Vos nullo modo adhæsuros, aut consensuros esse tam inordinatæ petitioni, nec unquam in animum vestrum inducturos licere Vobis novum Vicarium, seu Officialem in hoc rerum statu eligere, aut constituere, cùm non agatur modò de Ecclesiâ viduatâ, neque congruâ allegetur causa per Sacros Canones approbata, ob quam à legitimo Pastore, sivè per suspensionem, sivè per privationem auferri debeat liberum exercitium Ecclesiasticæ Jurisdictionis, quæ eidem de Jure competit, cum facultate deputandi pro suo arbitrio Vicarios, seu Officiales, ac conferendi liberè, ac independenter ab omnibus Canonicatus, ac Beneficia, quorum collatio ad ipsum spectare dignoscitur. Ubi autem legitima causa subesset, aut allegari posset, ejus profectò cognitio, ac examen ad neminem, præterquam ad Apostolicam Sedem, pertineret. Quapropter Nos ipsius Cæsareæ Majestatis Administris palàm declaravimus paratos Nos esse, si res ità exposceret, Judicium hujusmodi assumere, & ad præscriptum Justitiæ (servatâ Sacrorum Canonum formâ, & expenso momento rerum) absolvere. Illud autem accedit, ut persuasum habeamus nihil à Vobis actum, innovatumque iri circà Vicarii, seu Officialis hujusmodi electionem, quòd credimus Vos seriò perpensuros esse quot, & quàm gravia scandala, animarumque pericula inde consequerentur. Vicarius enim, seu Officialis nulliter, & de facto à Vobis sic constitutus nullam Jurisdictionem, aut Potestatem Ecclesiasticam, & spiritualem haberet, nec ullam circa Confessariorum approbationem, Verbum Dei prædicandi licentiam, Ecclesiarum, & locorum Piorum visitationem, illorumque regimen, & administrationem, causarum cognitionem, Officialium, & Ministrorum deputationem, censurarum fulminationem, & ab eis absolutionem, ceteraque forum conscientiæ, vel contentiosum quomodolibet concernentia, authoritatem interponere ullo modo validè posset. Invalidæ proindè essent confessiones, quas Presbyteri Seculares, vel Regulares vigore licentiæ, & approbationis à præfato Vicario, seu Officiali concessarum exciperent. Invalida quoque essent matrimonia, si quæ coram Vicario, seu Officiali hujusmodi, aut coram Sacerdote non Parocho, cui ille licentiam ad id dedisset, forsan contrahi contingeret, & sic conjuncti debitum conjugale absque mortalis peccati reatu petere, vel reddere non possent. Pari etiam nullitatis, atque invaliditatis vitio laborarent Concursus ad Parochiales Ecclesias, & Concurrentium examina, collationesque ipsarum Parochialium per Concursus hujusmodi prætensâ authoritate, seu mandato Vicarii, seu Officialis sic deputati faciendi, ac faciendâ, & Provisi de ipsis Parochialibus Ecclesiis intrusi essent, & forent. Similiter invalidæ essent, & forent licentiæ ingrediendi clausuram Monasteriorum Monialium, quæ ab eodem Vicario, seu Officiali concederentur, ac illi, qui ejusmodi licentiis uterentur, excommunicationem per Decreta Concilii Tridentini inflictam incurrerent. Nullus denique Jurisdictionis actus, qui à dicto Vicario, seu Officiali per se, vel per alium exerceretur, immunis esset à nullitatis labe, tamquam ab infectâ radice proveniens. Neque ad eximendum Vos coram Deo à reatu, quem propptereà contraheretis, quidquam Vobis prodesset timor incussus minis, aut vis, quæ à laicâ potestate dici posset illata, cum sanè oporteat quocumque demùm dif-

pen-

pendio ab his abstinere, quæ certam peccatis, & scandalis viam aperiunt. Freti itaquè spe integritatis, pietatis, atque constantiæ vestræ, omnia Paternæ charitatis argumenta, ubi res exposcet, pollicemur Vobis, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Julii 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Ordinis Hierosolymitani Magno Magistro rescribit gratum sibi extitisse reditum Militis Pontificii, quem suppetias Melitam miserat, seque paratum confirmat illi diligenter adesse, ubi eam Insulam à communi hoste tentari contingat.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Datas istinc ad Nos postremâ die elapsi Junii literas tuas omni filialis tuæ ergà Nos devotionis significatione refertas libenter accepimus, gratasque per omnia habuimus, nisi quòd illæ aliquid molestiæ in eo Nobis attulerunt, quòd videbaris nondum satis certus esse, ne communis hostis, qui adhuc incumbere dicitur cogendæ classi ad fauces Hellesponti, insidias hoc anno moliturus esset adversùs Christianos, ac præsertim adversùs Insulam istam, quam Nos ab omni certè periculo immunem esse, & quantùm in Nobis est, præstare magnoperè cupimus. Interim verò, cum Nos non jam metu tantùm, sed sensu etiam malorum premamur ob exteras Copias, nedùm fines nostros ingressas, sed terris Ecclesiasticæ nostræ Ditionis hostili more actu incubantes, de reditu hùc nostri Militis, quem suppetias Tibi miseramus, gratulati sumus; parati tamen, ubi res tuæ tulerint, nostræque permiserint, Tibi, & inclyto isti Ordini pro Christianæ Reipublicæ salute strenuè laboranti authoritate, & ope nostrâ in omnibus adesse, & præcipuâ Paternæ nostræ charitatis argumenta præstare Tibi, & eidem Ordini, quorum unicuique Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 11. Julii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Electoris Palatini zelum laudat, quòd avertere curaverit turbinem impendentem Catholicis in Ditione etherodoxi Principis commorantibus, eo nomine ipsis irati, quoniam obtinere nequiverat, ut Calvinianæ Sectæ exercitia Domi Administri sui in Coloniensi Civitate residentis haberi possent: Quòdque intimè commotus fuerit auditâ Ditionis Pontificiæ perturbatione, ac ingens ostenderit desiderium oborta scandala è medio tollendi. Eum deindè rogat, ut sua officia nullo modo remittat, cum & gravamina Ecclesiasticæ Ditioni illata, & in negotio Coloniensi pericula minimè cessaverint.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo, Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Sinè multa solicitudine esse non possumus de his, quæ in Civitate Coloniensi pridem attentata fuerunt, & adhuc vehementer urgentur ab acatholico Principe contendente obtinere, ut damnata Calvinianæ Sectæ exercitia haberi possint in Domo Administri ejus nomine in eadem Civitate residentis. Etsi autem confidere debeamus constantiam, ac pietatem Magistratus illius Civitatis, quæ sanè hac occasione magnoperè enituit, nunquam cessuram tam iniquis conatibus, nec passuram esse eripi sibi gloriam, quam firmâ, ac syncerâ Romanæ Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedi adhæsione perpetuò promeruit, plurimum tamen spei constituendum esse intelligimus in pietate, ac zelo Nobilitatis Tuæ, quam scimus opem, & authoritatem suam in hac ipsâ causâ favore Orthodoxæ Fidei jam posuisse, ac solerter curasse avertere turbinem impendentem capiti Catholicorum commorantium in Ditione ejusdem acatholici Principis, repulsam, quàm à Magistratu passus est, his modis ulcisci parantis. Quod periculum cum nondum planè cessaverit, magnoperè à Te petimus, ut hanc causam commendatissimam habeas tum ingenitæ tuæ pietatis stimulo, tum intuitu nostrorum officiorum, quæ Nos quidem officia apud Te magnâ profectò fiduciâ impendimus, pluribus argumentis edocti illa libenter à Te excipi, & quanti par est, fieri. Sanè ad ea, quæ nuper ad Te direximus perculsi rerum nostrarum periculo, cum hostiliter Nobiscum agi, Terras Ecclesiasticæ Ditionis occupari, pacem Populorum nostrorum interturbari, authoritatem, ac Dignitatem nostram contemni inopinatò vidimus, intimè Te commotum fuisse, & statim flagrasse desiderio removendi tot scandala, luculenter declarant, quæ præclarâ egregiæ tuæ in Nos voluntatis testificatione reposuisti. Cùm itaque, & gravamina Nobis illata adhuc persitent, quin etiam in dies augeantur, ac pericula in negotio Coloniensi, ut diximus, adhuc vigeant, erit eximiæ tuæ virtutis zelum tuum nullo modo remittere, sed in utraque causâ ita versari, ut laudis, ac meriti ingens accessio fiat Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Julii 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

AR-

ARGUMENTUM

Coloniæ Agrippinæ Senatum meritis ornat laudibus, quòd petitionibus, & minis acatholici Principis obtinere contendentis, ut Administro suo illic pro tempore residenti fas esset Calvinianæ Sectæ exercitia, seu ritus, saltem privatim, habere, constanti, invictoque animo obstiterit.

Dilectis Filiis, Consulibus, & Senatui Civitatis Coloniȩ Agrippinȩ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Et si planè consideremus irritam perpetuò fore apud Vos eorum operam, qui niterentur animos vestros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedi peculiari devotione addictos, vel minimùm abducere à veteri, sanctèque à Majoribus vestris retento, ac custodito proposito servandi inter Vos purum, ac illibatum Catholicæ Religionis cultum, exultavimus tamen, & summoperè delectati sumus, ubi audivimus præclarum ejusdem vestræ pietatis, ac constantiæ specimen à Vobis editum fuisse, tum cum obstitistis invicto animo non tam petitionibus, quàm minis acatholici Principis contendentis per Delegatum suum à Vobis obtinere, ut fas esset Administro suo pro tempore isthic residenti exercitia sui ritus, hoc est damnatæ Sectæ privatim saltem isthic habere, quod nihil aliud sanè erat, quàm obtinere, ut error inter Vos,quasi in angulo,delitesceret. Sed Vos planè ostendistis vigere in Vobis cum Divini honoris zelo amorem Patriæ, & cum eximiâ pietate singularem prudentiam, ac conscii in Civitate probè constitutâ quemcumque aditum pestiferæ labi esse occludendum, cum nequeat contagium finibus coerceri, sed facilè effundatur in perniciem multorum, illud præsertim, quod animas inficit, & de mente in mentem celeri, ac irreparabili excursu facillimè glifcit,nil tale apud Vos hospitari voluistis. Quamobrèm eximiam in Domino laudem, quam propterea consecuti estis, ex animo vobis gratulamur, uberiùs verò gratulamur meritum, quod apud Deum Vobis conciliastis. Interim autem scire Vos volumus Paternam nostram charitatem, & Pontificiæ authoritatis prȩsidium Vobis sic prȩclarè animatis nunquam defuturum, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romȩ &c. die 14. Julii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Cardinali de Lambergh enixè commendat Catholicos in Ditione Marchionis Brandeburgensis commorantes, qui ab eo graviter vexabantur in odium repulsæ petitionis factæ Magistratui Civitatis Coloniensis, ut Administro suo illic residenti Calvinianæ Sectæ exercitia ibidem, privatim saltem, habere fas esset.

Dilecto Filio Nostro, Joanni Philippo, Tituli Sancti Silvestri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. De curâ in curam cogitationes nostras deducimus, ne plenum solicitudinis Officium, quo fungimur, ullâ ex parte, quantùm patitur infirmitas nostra, deseramus. Anxiamur in præsens propter graves molestias, quas Catholici commorantes, ac bona possidentes in Ditione Marchionis Brandeburgensis perferre coguntur in odium repulsæ, quam à Magistratu Civitatis Coloniensis idem Marchio (nec injuriâ) passus est, ex quo præsumpsit fas esse Administro ipsius nomine in eadem Civitate residenti exercitia damnatæ Sectæ, privatim saltem, ibi habere, id quod in ea Civitate Catholico cultui constantissimè semper addictâ, & S. R. E., ac Apostolicæ Sedi peculiariter devotâ nunquam anteà permissum, sed neque propemodùm fuerat unquam attentatum. Viscera itaque Paternæ nostræ charitatis magnoperè commota periculo illorum Fidelium causâ Orthodoxæ Religionis laborantium æstuant zelo pro eorum salute, ac indemnitate. Hortamur Te propterea, & quo majori possumus, animi nostri studio à Te petimus, ut quibus officiis eos in tanta angustia constitutos juvare poteris, tuæ authoritatis præsidium ab eis desiderari ne patiaris; qui enim fratris in tribulatione positi miseretur, is ambigere non debet, quin Deus id omne, tamquam sibi factum, non sit remuneraturus, cum ipse ita se facturum distertè polliceatur. Tibi interim, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ quartâ Julii 1708. &c.

Cardinali de Saxonia, & Archiep. Electoribus Moguntino, & Trevirensi eod. exem.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Religioso Viro, Inghilberto Biscoff Societatis Jesu, Cęsareę Majestatis Confessario.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Præsidium aliquod quæsituri Catholicis in Ditione Marchionis Brandeburgensis degentibus, qui ex causâ denegati Administro ejusdem Marchionis in Civitate Coloniensi exercitii reprobatæ, ac execratę Sectę Calvinianę magnoperè nunc temporis vexantur, quò demùm officia nostra convertemus, quando occlusas Paternis

nostris

noſtris vocibus Orthodoxorum Principum aures (faciente inimico homine) eſſe in præſens conſpicimus? Ne tamen aliquando væ Nobis dicatur, quia tacuimus, aut quia opem noſtram denegavimus afflictis in odium Catholicæ Religionis, pericula, & anguſtias, in quibus Catholici illi verſantur, Tibi denunciamus, confiſi ſatis id fore, ut eorum cauſa pro tuo zelo graviter perores apud Majeſtatem Cæſaream, cujus authoritate tranquillitas facilè ipſis conciliari poterit, unde Tibi ingens meriti apud Deum cumulus accedet, Dilecte Fili, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 14. Julii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Graviſſimas injurias, & maxima detrimenta, Cæſareæ Majeſtatis obtento nomine, illata Eccleſiæ, & Sedi Apoſtolicæ nedum in Pontificiâ Ditione, ſed etiam in Regno Neapolitano, atque Ducatu Mediolanenſi, ſingillatim commemorat, & explicat Cardinali de Lambergh, cujus zelum excitat, ut ad curandam neceſſariam reparationem adeò inſignium attentatorum operam ſuam enixè, promptèque conferre velit, dum Sua Sanctitas ad Apoſtolici Officii partes ſtrenuè, atque conſtanter in nomine Domini explendas accingitur.

Dilecto Filio Noſtro, Joanni Philippo, Tituli S. Silveſtri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noſter, ſalutem &c. Æquum, & veteri Apoſtolicæ Sedis mori conſonum eſſe ducimus palàm denunciare his, qui in partem ſolicitudinis noſtræ vocati ſunt, injurias tum multas, tum graves libertati, immunitati, ac rationibus Eccleſiæ hoc iniquiſſimo tempore publicè illatas, ut cauſa univerſo Eccleſiæ Antiſtitum Ordini communis, à Nobis verò in primis curanda, ac nunquam deſerenda plurimorum ope, ac conſilio, debitoque zelo coram Deo, & hominibus ſedulò, ac fideliter agatur. Significavimus non ita pridem Circumſpectioni tuæ, quàm à communi humanitate alieno, ac hoſtili prorsùs modo Nobiſcum nil tale merentibus, utpotè nihil Nobis conſciis, actum ſit, terræque ad jura Eccleſiæ ſpectantes inopinatò occupatæ fuerint ab illis ipſis Cęſareis copiis, quas per univerſam propè Ditionem noſtram ſæpiùs deductas Populi authoritati, ac tutelæ noſtræ commiſſi, conniventibus quodammodo Nobis, ingenti rerum ſuarum detrimento paulò ante exceperant, ac foverant. Interim verò, quod temerè occupatum fuerat, nondum dimittitur, id quod Nos propè pudet, ac certè piget referre; nam quamvis alienâ culpâ admiſſum ſit, quia tamen tanto Dignitatis, ac authoritatis noſtræ contemptu contigit, & quia fortè diutiùs, quàm res poſcebat, multa pertulimus, Nos propterea ob nimiam longanimitatem noſtram facti ſumus, ſi fas eſt dicere, ſubſannatio, & illuſio his, qui in circuitu noſtro ſunt, quaſi parùm commoti communi periculo, aut quaſi non affecti noſtris, & Apoſtolicæ Sedis offenſis, aut quaſi demum contra ſpem in ſpem erecti, quòd ſacris rebus, & Eccleſiæ juribus, quæ in magnum diſcrimen manifeſtè adduce-

ban-

bantur, debita reverentia esset perpetuò adhibenda; Sed ut præfatas injurias, ante hæc ipsa postrema attentata Nobis illatas commemoremus, in quibus prætermodum indulsisse videmur paternæ nostræ charitati (sustinuimus enim pacem, & non venit, quæsivimus bona, & ecce turbatio) perspectum Tibi esse volumus prodiisse publicâ authoritate in Civitate Mediolanensi ante aliquot menses quoddam Edictum, quo sub gravissimis pœnis vetitum fuit, ne quid pecuniæ à Statu Mediolanensi ad hanc almam Urbem nostram, aliumve locum Status nostri Ecclesiastici ex quavis causâ, à quacumque persona, præsertim verò à Mercatoribus, ac Negotiatoribus mensariis transmittendę extraherentur, adjectis arctissimis conditionibus enixam Prohibentis voluntatem subtrahendi Pontificiæ Ditionis Incolis hoc commodum apertè declarantibus. Ne verò ambigi ullo modo posset, utrum hæc in odium Romanæ Curiæ constituta fuissent, editum postridie fuit eâdem authoritate Decretum, quo injunctum fuit Generali Oeconomo (ibi quidem Regio perperàm nuncupato, cum veriùs Pontificius, utpote Apostolica authoritate delegatus, dici debuisset) ut fructus, reditus, ac pensiones, quæ personis Ecclesiasticis extra Statum Mediolanensem commorantibus deberentur, apposito sequestro interciperet, imò cautum fuit, ut iidem Ecclesiastici proventus penès aliquem deponerentur sine Principis præcipientis mandato non relaxandi, repetitâ denuò prohibitione extrahendi eo nomine pecuniam, itaut illa neque in specie, neque per mandata, & apochas (ut moris est) exolvi, atque ad Ditionem nostram transferri posset. Quæ, & quanta gravamina adversùs Ecclesiæ jura utrumque Mandatum in se contineat, & quàm sit læsivum humanarum omnium, divinarumque legum, non est cur pluribus explicemus Circumspectioni tuæ, quæ zelo pro Domo Dei, & spiritu sapientiæ, & intellectus ad inserviendum Ecclesiæ instructa facilè intelliget hæc ab omni pietate, ac æquitate abhorrere, esseque eadem hoc præsertim nomine contra justitiam, quia id auferunt Populis Ecclesiæ subjectis, quod nec ipsis Acatholicis, nec ulli Infidelium interdicunt; imò neminem fore credimus ex grege Fidelium, qui non idipsum sapiat, nisi fortè quis à ratione tam aberret, ut honestum esse putet, ac naturæ legibus consentaneum, ut Filii adversùs communem Patrem ità insurgant, ac sæviant, ut substantiam, qua ille se, ac commissam sibi familiam alere debet, ei subtrahant, aut nisi quis tam hospes sit in rebus religionis, ut existimet Summo Sacerdoti, ac Pontifici Maximo, cui decimæ, ac primitiæ frugum ex veteri lege debebantur, denegari modò, ac prohiberi posse Ecclesiasticos proventus, qui præfatarum oblationum loco (translato jam per Dominum nostrum Jesum Christum, qui est Sacerdos in æternum, in Romanum Pontificem, nullâ tamen moralium justitiæ Præceptorum immutatione, Sacerdotio) successerunt, ac eatenùs ipsi Romano Pontifici concessi sunt, quatenus ipse his præsidiis Dignitatem suam tueri, fidei incrementa promovere, disciplinam continere, eosque, quorum ministerio in Ecclesiæ regimine, gravissimâque negotiorum mole gerenda utitur, præsertim verò S. R. E. Cardinales, & Romanæ Curiæ Prælatos necessariis instruere, & honestare valeat: ut prætereamus modò quanto abusu, aut potius excessu secularis Potestatis contingat, ut res sacræ, Deoquæ dicatæ, vota Fidelium, pretia peccatorum, patrimonia Pauperum, supellex Sponsæ Christi, & funiculus hæreditatis ejus profanâ manu contrectentur, & Romanæ Ecclesiæ ceterarum Matri, adeòque Altari verè inservientibus denegentur. Nostrum sanè erat, his auditis, per traditæ Nobis potestatis usum statim coercere hujusmodi ausus, sed inter multa media, &

con-

consilia, quæ tum quidem menti nostræ obversata sunt, illa demum delegimus, quæ Paternæ nostræ charitati magis congruere visa sunt, & de pietate Austriacâ, cujus nominis in his omnibus constituendis præferebatur authoritas, confisi officia, ac monita nostra ad Aulam tum Viennensem, tum Barcinonensem direximus, ac sedulò explicari curavimus scandali in conspectu totius Christiani populi admissi gravitatem, simulque necessitatem, quæ ejus authoribus impendebat, celeri abolitione Edicti, ac Decreti injurias Ecclesiæ enormiter illatas reparandi. Verùm dum Nos de spirituali filiorum nostrorum salute soliciti, ac intimè persuasi lenitatem à Nobis adhibitam omninò profuturam esse ad suggerenda saniora consilia, & ad obstruendum ora, & aures eorum, qui dilexerunt verba præcipitationis, ac demum ad curanda congruo aliquo, ac præsenti remedio vulnera Ecclesiasticæ jurisdictioni fœdò illata sperabamus, nova adhuc, & planè graviora pati coacti sumus in Civitate, & Regno Neapolitano, ubi scilicet simile intereà Edictum, ac Decretum promulgatum fuisse, omniumque Ecclesiasticorum redituum ad personas, quæ extrà Regnum ipsum degunt, pertinentium sequestrationem urgeri non sine maximo animi nostri mœrore nuper audivimus. Quæ sanè eò etiam acerbiora Nobis acciderunt, quo magis supremam authoritatem nostram, adeòque justitiam ipsam apertè lædunt, ac violant, dum Regnum illud directo Romanæ Ecclesiæ dominio subesse nemo non novit. His omnibus accedit aliud attentati genus sine horrore, ac execratione à nemine, qui rectè sentiat, exaudiendum: impedimenta scilicet, quæ continenter interponuntur in supramemoratis Regno, & Ducatu executioni Literarum Apostolicarum, etsi illæ eodem planè modo hactenus expeditæ sint, ac expediantur, quo anteactæ dominationis tempore expediri consueverunt. Tua autem, & horum omnium, qui ad Pastorale officium, & ad Ecclesiæ regimen obeundum vocati fuerunt, interesse maximè putavimus, ut de his, quæ in contemptum communis Matris acta sunt, certiores fieretis, dum Nos interim in nomine Domini ad Muneris nostri partes mediis à sacris Canonibus, & ab Apostolicis Constitutionibus præscriptis, quantùm in Nobis erit, strenuè, ac constanter explendas accingimur, Nobis omninò polliciti fore, ut officia, studia, opemque tuam, in his omnibus, quæ ad farciendam libertatem, immunitatem, ac jura Ecclesiæ pertinebunt, enixè, promptèque conferre satagas, & quam Apostolicæ Sedi fidem, ac devotionem debes, eamdem ei, tanquam pius, & obsequens Filius, hoc tam necessario tempore luculenter exhibere, ac reipsâ rependere non prætermittas. Et Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 21. Julii 1708. &c.

Cardinali de Saxonia, Electoribus Ecclesiasticis, & ceteris omnibus Germaniæ Archiepiscopis, & Episcopis eodem exemplo.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Ludovico Francorum Regi Chriſtianiſſimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Non eſt liberum Nobis ſilere, cum Dignitas, & authoritas S. R. E. in conſpectu totius Chriſtiani Populi tam apertè, quàm modò, contemnitur. Continuimus vocem Paternæ noſtræ charitatis multùm, ac propriè nimiùm obſequuti, quamdiù ſpes fuit, quòd quæ inconſultò admitti videbantur, ſeriùs expenſa congruè ſarcirentur. Verùm nunc quando publica ſcandala, ac ſanè gravia nedum perſtant, ſed in dies magis augentur, tacere, etiamſi velimus, vetante Pontificiâ ſolicitudine, nequimus. De Terris, ac locis quibuſdam Eccleſiaſticæ noſtræ Ditionis repentino incurſu more belli nuper occupatis ab illis ipſis Cæſareis Copiis, quæ ejuſdem Eccleſiaſticæ Ditionis Provincias frequenti tranſitu ſæpiùs pervagatæ fuerant, amicè ſemper exceptę, ac perhumaniter habitę, ut ceteros Catholicos Principes, ita Majeſtatem Tuam admonuimus. Huic anguſtiæ, quæ nondùm deſiit, alię multę, quę pariter vigent, accenſendę ſunt, juſtum dolorem Eccleſię, quę jura ſua tum ſpiritualia, tum temporalia interturbari, atque everti conſpicit, in immenſum augentes. Prodiit ſiquidem ante aliquot menſes in Civitate Mediolani publicâ authoritate Edictum, ac ſubinde Decretum, illud quidem vetans pecunias ab eo Statu ad Eccleſiaſticam Ditionem, atque ad hanc Almam Urbem noſtram deferri, iſtud verò prçcipiens fructus, ac reditus Eccleſiaſticos ad eos ſpectantes, qui extra Ducatum Mediolanenſem degunt, appoſito ſequeſtro intercipi, imò deponi penès aliquem ſine Principis prçcipientis mandato non relaxandi. Nec admodùm diverſa ſunt, quę non multò poſt per ſimile Edictum, ac Decretum conſtituta fuerunt in Regno Neapolitano, niſi quòd eo nomine graviora reputanda ſunt ab Eccleſiâ, quod jus ſupremum ipsi competens in eo Regno manifeſtiùs violant, adeòque lędunt magis juſtitiam. Quemadmodum nemini dubium eſſe poteſt, quin ea omnia in odium Romanę Curię conſtituta fuerint, ita liquebit profectò illa ipſa omni ęquitate deſtitui, ubi quis advertet rationi, ac naturę dictamini repugnare, quòd Filii ſubtrahant communi Patri ſubſtantiam, quâ ſe, & ſibi commiſſam familiam alere debet, nec fas eſſe Fidelibus denegare Summo Sacerdoti, ac Pontifici Maximo jus, quod habet in Ecclesiaſticos proventus, qui nihil aliud demùm ſunt, quam res ſacrę, ac Deo dicatę, vota Fidelium, pretia peccatorum, patrimonia Pauperum, temporalia ſtipendia militantis Eccleſię, ac demùm prçſidia, quibus idem Pontifex opus habet ad ſuam Dignitatem tuendam, ad incrementa Fidei promovenda, ad diſciplinam continendam, ad honeſtandos demùm eos, qui ſecum pondus diei, & ęſtus perferunt, & quorum operâ, ac consilio graviſſimum ſpiritualis regiminis onus ſuſtinet. Non prętereunda interim ſunt poſt hęc gravamina, quę commemoravimus, impedimenta, quę continenter interponuntur in memoratis Regno, ac Ducatu executioni Literarum Apoſtolicarum, etsi hę quidem non aliter expediantur, quàm quomodò anteactę dominationis tempore expediri conſueverunt. Atque hęc ſunt vulnera altè defixa, quę à Filiis ſuis ſibi im-

immeritò inflicta, aliis item Filiis fidenter detegere cogitur communis Mater Ecclesia, cujus ploratus, ac gemitus, sicut Deo non sunt absconditi, ita eos latere non debent, quorum illa pietate recreari, authoritate farciri, ope juvari maximè potest, ac sanè magnoperè confidit. Nos itaque, quos solicitos, & anxios esse decet, ac oportet in tanto luctu, ac dolore Ecclesiæ, dum ad Muneris nostri partes explendas accingimur, studia, ac officia tua, quæ valida, ac proficuâ non semel experti sumus, tam necessario tempore, prout è re fore duxeris, in bonum Ecclesiæ non defutura profectò speramus. Et Majestati Tuę Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romę &c. die 21. Julii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Cardinali de Portocarrero gratulatur insignia ornamenta, quibus Ecclesiam Prænestinam, & Liberianam Basilicam liberali manu auxerat: tum etiam pium, quod suscepisse ferebatur, consilium augendi Basilicam Lateranensem uno ex marmoreis Simulacris Sanctorum Apostolorum, quibus illa, authore Pontifice, exornabatur.

Venerabili Fratri Nostro, Ludovico Episcopo Prænestino, S.R.E. Cardinali de Portocarrero nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater Noster, salutem &c. Dum præclara eximiæ tuæ pietatis monumenta in conspectu nostro quotidiè excitari conspicimus, incredibili dictu est, quo animi nostri sensu, & quantâ charitate gratulemur Tibi hoc illustre propositum thesaurizandi Tibi thesauros eò inferendos, ubi neque erugo, neque tinea demolitur. Insignia ornamenta, quibus Ecclesiam Prænestinam manu perquàm liberali nuper auxisti, erunt profectò non tam posteris omnibus documentum, quàm Successoribus tuis exemplum ferventis zeli, quo decorem Domus Dei dilexisti. Nec aliter profectò de Te existimabunt, qui vel ex Nostratibus, vel ex Advenis, atque hùc confluentibus advertent Te ea providè cogitasse, & liberaliter curasse, quæ ad custodiam, atque ornatum Liberianæ Basilicæ pertinere intellexisti. Quod verò prætereà constitueris (ut nuper Te constituisse audivimus) augere etiam Basilicam Lateranensem omnium Urbis, & Orbis Ecclesiarum Matrem, & Caput, uno ex marmoreis Simulacris Sanctorum Apostolorum, quibus eadem Basilica ornanda est, id porrò tuo nomini tam decorum est, Nobisque tam gratum, ut nisi cuperemus integrum Tibi esse apud Deum meritum, quod prootereà consecuturus es, uberiùs indulgeremus tuis laudibus, ac fusiùs explicaremus, quantum indè levamen perceperimus gravibus, ac assiduis curis, quibus hoc tempore premimur, & quàm aucta sit hoc etiam nomine nostra in Te benevolentia; Sed his omissis Tibi ex animo apprecamur, ut ex multiplici semine boni operis metas suo tempore in centuplum manipulos pacis, & gloriæ, dum Tibi, Venerabilis Frater Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 21. Julii 1708. &c.

ARGUMENTUM

Paſtoralem vigilantiam, & zelum, quo Archiepiſcopus Biſuntinus cavebat, ne pravarum opinionum ſemina ad inficiendos Fidelium animos, & ad corrumpendam Catholicæ Doctrinæ puritatem latiùs in illis partibus propagarentur, dignis laudibus ornat.

Venerabili Fratri, Franciſco Joſepho Archiepiſcopo Biſuntino.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Quod Nobis jamdudum perſuaſum erat, Fraternitatem Tuam ſpirituali crediti ſibi Gregis, & ſaluti indeſinenter incumbere, & muneris ſui partes ſolerter explere, hoc ex tuis literis die tertiâ Novembris anni proximè elapſi ad Nos datis uberiùs comprobari libenter agnovimus. Summo enim zelo Te caviſſe advertimus, ne pravarum opinionum ſemina in libris iſthìc paulò ante evulgatis contenta ad inficiendos Fidelium animos, & ad corrumpendam Catholicæ Doctrinæ puritatem latiùs in iſtis partibus propagarentur: quo ſtudio nullum certè magis pertinere poterat ad commendationem Paſtoralis tuæ ſolicitudinis. Interim verò non ambigimus, quin ex his, quæ à Nobis poſt maturum rei examen, in eadem causâ nuper conſtituta ſunt, Tu viciſſim intelligas grata Nobis extitiſſe tua officia, dignamque viſam eſſe Nobis præcipuâ in Domino laude vigilantiam tuam planè ſingularem, quæ quidem cum ceteris tuis eximiis dotibus conjuncta Pontificiam noſtram voluntatem peculiari modo conciliat Fraternitati Tuæ, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigeſimâ octavâ Julii 1708. Pontificatus Noſtri Anno VIII.

ARGUMENTUM

Admonitus conſilii à Duce Everardo Ludovico Vvitembergenſe ſuſcepti redeundi ad gremium Sanctæ Matris Eccleſiæ, Archiepiſcopum Moguntinum S.R.I. Principem Electorem requirit, ut ope, ac autboritate ſuâ tam ſalutare conſilium ad exitum perduci, & quæ fortè opponi poſſent, impedimenta ſubmoveri curet.

Venerabili Fratri, Lothario Franciſco Archiepiſcopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Perſpectum eſt eximiæ prudentiæ Fraternitatis Tuæ, quàm pertineat ad Paſtoralem noſtram ſolicitudinem crediti Nobis Dominici Gregis incrementa quærere, & ſi quæ hujuſmodi, Deo dante, Nobis occurrunt, ea ferventi charitate complecti, & ſummo zelo cuſtodire. Quamobrèm admoniti, Ducem Everardum Ludovicum Vvitembergenſem dexterâ Excelſi deductum properare ad gre-

mium

mium S. Matris Ecclesiæ, urimur desiderio spiritualis hujus lucri, ac propterea opem, atque authoritatem tuam etiam, atque etiam requirimus, quatenùs tam salutare consilium ad exitum perducatur, & impedimenta, quæ huic bono ab inimico homine fortasse opponi possent, submoveantur. Non est autem, cur rei momentum, aut magnitudinem meriti apud Deum inde referendi Tibi explicemus, qui optimè omnium hæc intelligis; præterire tamen nolumus prætermodum gratum Nobis fore quidquid in hunc scopum contulerit Fraternitas Tua, cui in auspicium bonorum omnium Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Dat. Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGVMENTVM

Venerabili Fratri, Joanni Hugoni Archiepiscopo Trevirensi, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Gratæ, ac jucundæ spei, quam animo nuper concepimus, conscium, atque participem libenter facimus Fraternitatem Tuam certi, quòd cum de parando spirituali lucro, & sanè non vulgari agatur, opem, atque operam tuam pro insigni tuo zelo desiderari non patieris. Testimoniis itaque fide dignis admoniti Ducem Everardum Ludovicum Vvitembergensem (quem Principem quanta decora in seculo exornent, non ignoras) miserentis Dei beneficio cogitare de ejurandâ hæresi, & Catholicâ veritate amplectendâ, æstum charitatis, quo propterea incendimur, cohibere non possumus, quin à Te, quo majori possumus studio, petamus, ut tam salutare propositum iis, quibus dabitur, mediis promoveas, atque urgeas, quatenùs, Deo ipso propitiante, perficiatur, quod cęptum est, & Ecclesia hoc demùm incremento, ac solatio in tot, ac tantis, quas modò perfert, tribulationibus, atque jacturis recreetur. Nec majoribus stimulis Tibi opus esse arbitramur, qui novimus, quo fervore Divini Nominis gloriam, & Catholicæ Fidei bonum, quod meritò indè expectandum est, quæras, ac cures. Fraternitati interim Tuæ in Pontificii amoris solidum pignus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGVMENTVM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatinò Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Ex studio planè singulari, quo solet Nobilitas Tua officia nostra complecti, eaque solerter promovere, quæ optari à Nobis intelligit, in spem firmam adducimur Te majori alacritate in re ad Catholicæ Religionis bonum non parùm pertinente votis, ac desideriis nostris esse obsequuturum. Cum itaque Nobis innotuerit

Ducem Everardum Ludovicum Vvitembergensem, Deo aspirante, versare animo salutare consilium subducendi se à Secta, & à partibus hæreticorum, & confugiendi ad sinum piæ Matris Ecclesiæ: fidenter, & enixè à Te petimus, ut eidem Principi ad perficiendum tam illustre propositum viam tuâ ope communias, & obices, quos fortè antiquus humani generis hostis properanti in viam salutis obtrudere non omittet, tuâ authoritate removeas; nam præter spirituale lucrum, quod agitur unius animæ, quam tanti Redemptor fecit, sperare est ejusdem Principis exemplum alia etiam incrementa Orthodoxæ Fidei esse allaturum. Erit autem hoc tuum Christianæ charitatis officium acceptissimum Deo, à quo omnia bona apprecamur Nobilitati Tuæ, dum eidem Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romę &c. die quartâ Augusti 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Parùm ille quidem memor esse videretur Evangelici moniti, quo præcipitur ad nuptias Filii Cœlestis Patris non tantùm invitandos, sed compellendos esse prętereuntes, qui vocatos, & festinantes ingredi omnibus charitatis officiis non exciperet. Cum itaque Nobis præ ceteris omnibus incumbat libenti animo complecti properantes ad salutem, atque adeò ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ, juvari Fraternitatis Tuæ studiis, zelo, ac authoritate cupimus, quatenùs evadat in gaudium spes, quam animo concepimus, quòd Dux Everardus Ludovicus Vvitembergensis, ejuratâ hæresi, complexurus sit Catholicam Religionem. Sanè quidquid opis conferre poteris, ut, sublatis omnibus impedimentis, perficiatur tam salutare consilium, erit Nobis perquàm gratum, & Deo in primis acceptum. Nos interim in hujus læti eventus auspicium, & in Pontificii nostri amoris pignus, Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Episcopo Herbipolensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Solicitudo superni Pastoris in reducendâ ove deperditâ perpetuum, ac insigne documentum esse debet iis, qui sortiti sunt sortem Ministerii ejusdem, ut incrementa Dominici Gregis, vel per unius animæ lucrum anxiè quærant, & nullo non labore promoveant. Intelliget propterea pro eximio suo zelo Fraternitas Tua, quanti nostra, & omnium Ecclesiæ Antistitum intersit, ut salutare propositum, Deo authore, cæptum eodem propitiante perficiatur, nimirùm, ut Dux

Eve-

Everardus Ludovicus Vvitembergensis, qui dicitur injisse consilium, ejuratâ hæresi, complectendi Catholicam Religionem, eò demùm perveniat, quò superni luminis ductu contendit, & voti tam pii compos quamprimùm efficiatur. Quapropter rem tuo munere prorsùs dignam, Deoque in primis acceptam feceris, si in hunc scopum, ubi res exposcet, tua studia, tuæque charitatis officia contuleris, quod alacri, ac libenti animo factum iri profectò confidimus à Fraternitate Tuâ, cui in pignus Pontificii amoris Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Dat. Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Episcopo Basileensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Occurrere videtur Fraternitati Tuę præclara occasio non vulgaris meriti sibi apud Deum conciliandi, dum spes affulget, quòd Dux Everardus Ludovicus Vvitembergensis, Deo aspirante, cogitet ab hæresi, in qua educatus fuit, ad Catholicam Religionem converti, & ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ confugere. Satis esse credimus id Tibi innuisse, ut zelus tuus incendatur ad promovendum iis, quibus dabitur, mediis tam salutare propositum. Cum enim non ignores jucundum Deo in primis, & Angelis esse spectaculum, cum quis ab invio, in quo aberrabat, in semitam salutis reducitur, gratam etiam ipsi bonorum omnium Authori fore intelliges horum operam, qui consilio, & authoritate tantum bonum promovere non prætermiserint. Confidimus itaque Fraternitatem Tuam fervore suæ charitatis affuturam esse solicitudini, quam Nos de spirituali hujusmodi lucro parando gerimus, eidemque Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri Episcopo Constantiensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Ingentem curarum æstum, quo publicis rebus undequaque convulsis, ipsâque Catholicâ Religione periclitante intimè urimur, miserator Dominus rore veluti quodam respersit, injectâ Nobis spe spiritualis lucri in salutari consilio, quod susceptурus dicitur Dux Everardus Ludovicus Vvitembergensis, ejurandi hæreticam pravitatem, ac devovendi se ex animo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Quod pium propositum quamprimùm perfici, sicut magnoperè cupimus, & à Deo enixè petimus, ità à Fraternitatis Tuæ zelo, si ita res exposcat, omnibus officiis, ac studiis promoveri peroptamus; ingentis enim meriti, quod paratum est contendentibus ovem deviam ad Dominicum ovile reducere, participem pro summâ nostrâ erga Te charitate esse cupimus Fraternitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Leodegario Burgisser Abbati Monasterii S. Galli Ordinis S. Benedicti

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, salutem &c. Etsi solius Dei sit bonum consilium ab ipso semel immissum in animo Ducis Everardi Ludovici Wvitembergensis amplectendi Catholicam Religionem consovere, eundemque Principem à pelago errorum, in quo hactenùs versatus est, ad portum salutis, hoc est ad gremium S. R. E., perducere, quo Eum aurâ sui spiritus suaviter videtur impellere; quia tamen congruit pietati Fidelium ipsum rogare, ut quod cœpit, perficere dignetur, paternæ nostræ charitatis esse duximus Te hortari, ut tuas, eorumque, quibus præes, preces in hunc scopum flagranter effundas, atque interim, ubi facultas Tibi suppetat, studiis, ac officiis tuis cures promovere tam salutare ejusdem Principis propositum; quod Tibi erit præcipuæ laudi apud homines, & singulari merito apud Deum ipsum, quem Tibi propitium esse cupimus; & Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Sculteis, Landamannis, & Senatui Octo Pagorum Catholicorum Helveticorum, videlicet Lucernæ, Uraniæ, Subsilvaniæ, Svitii, Tugii, Friburgi, Salodori, & Abbatiscellæ, unà cum Catholicis Claronensibus, Ecclesiasticæ libertatis Defensoribus.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Cum maximè intersit Fidelium omnium, qui Deum verè, & ex animo diligunt, rectèque, ac ritè volunt, ut castra Catholicæ Religionis eorum adventu, aut potiùs recursu augeantur, qui laqueis hæreticæ pravitatis, miserâ profectò captivitate, hactenùs detenti fuerunt, confidimus à Vobis pro singulari vestrâ charitate, ac pietate libentissimè auditum iri Ducem Everardum Ludovicum Wvitembergensem, perspectæ ubiqueDignitatis Principem, superni spiritus aurâ afflatum constituisse, rejecto errore, ad sinum Sanctæ Matris Ecclesiæ confugere. Quem quoniam Nos intimè gestientes eâ, qua par est, Paterni amoris significatione complecti paramus, Vos item in perficiendo tam salutari proposito, studiis, ope, ac authoritate vestrâ Nos adjuturos esse confidimus, tum, ut vestra in ipsam Ecclesiam, ac in Apostolicam Sedem, imò in Deum merita, hoc etiam nomine augeantur, tum, ut alacrem voluntatem, & filialem observantiam Nobis hac occasione exhibeatis, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 4. Augusti 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Electori Palatino, qui pro Filiali, devotoque suo erga Pontificem, & Sanctam Sedem studio vehementer commotus fuerat ex nuncio occupationis à Cæsareis militibus factæ Civitatis Comaclensis, aliorumque locorum Ecclesiasticæ Ditionis, singillatim explicat ulteriores insignes injurias, & gravissima damna, quæ iidem Milites, & Imperatoris Administri Sedi Apostolicæ, ejusque populis intulerant, ac inferre pergebant; calumniam deinde Eorum, qui Pontificem, ut Cæsareis rationibus subinfensum traducere ausi fuerant, egregiè confutat, atque refellit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo, Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Fra le gravissime angustie, che per ogni parte ci circondano, non prova il nostro afflittissimo animo conforto maggiore di quello, che gli deriva dalla risposta, che l'A.V. hà data al Breve, che le scrivemmo, per parteciparle l'invasione poco prima seguita delle Truppe Cesaree nello Stato Ecclesiastico, con l'occupazione della Città di Comacchio, e di altri Luoghi del medesimo Stato. Benche però non ci siano giunti punto nuovi, nè inaspettati li piissimi sentimenti da Lei palesatici per sì strano successo, non possiamo tuttavia contenerci dal dichiararne all'A. V., come facciamo con la presente lettera scritta di nostro pugno, la nostra speciale riconoscenza, ben scorgendo non meno dalla risposta istessa dell'A. V., che da quel più, che sù questa materia ci hà fatto aggiungere con la viva voce del Conte Fede suo Ministro, quanto Ella in sì rilevante contingenza si trovi disposta di adempire quelle parti, che convengono à un vero Principe Cattolico, e à un degno Figlio della Chiesa. Ne danno per verità all'A. V. pur troppo largo campo le ingiuste procedure de'Ministri Austriaci, che abusandosi della naturale Clemenza de'loro Sovrani, e mal'corrispondendo alla pietà, alla giustizia, e alla religione de' medesimi, pare oramai non si siano prefisso altro oggetto, che quello di opprimere del tutto l'autorità della Santa Sede, ed intieramente sovvertire li dritti più inviolabili della Chiesa. All'occupazione di Comacchio, Città spettante da tanti secoli in quà al Dominio della Chiesa Romana, e posseduta pacificamente dalla medesima per il corso di tanti anni, come è assai noto, con titoli li più giusti di quelli, che habbia, ò possa mai havere alcun' Principe del mondo sopra qualsisia de'Stati, che gl'appartengono, sono succeduti, e succedono tutto dì nel territorio Ferrarese attentati, e violenze tali à danno di quegl' innocenti nostri Sudditi, che non possono ridirsi, nè udirsi senza orrore. Le truppe Alemanne, che sempre più colà s'ingrossano per quelle, che giornalmente vi sopragiungono, foraggiano, ò per dir meglio, saccheggiano, e desolano tutte quelle vicinanze; spogliano intieramente le case, depredano gl'animali, dilapidano le biade, rubbano li grani, in una parola, consumano tutte le sostanze de poveri Contadini, e de'miseri Cittadini. Si fortifica da Commandanti Imperiali la Città di Comacchio nelle forme più valide, si obbliga con le molestie di dura carcere, e con altre violenze l'Affittuario della nostra Camera, à contribuirvi grosse somme di denaro spettante all'Erario Apostolico; vi si erig-

go-

gono monumenti destruttivi della Sovranità Pontificia, e pure aggiungendosi à tante ostilità anco gli scherni, e le irrisioni, si diee da sudetti Commandanti, che non si vuol' pregiudicare alla giurisdizione della S. Sede; che si porta rispetto al Papa; e facendosi da Noi presentemente quell' armamento, che semplicemente è necessario per difendere il nostro Stato da ulteriori attentati, come secondo tutte le leggi Divine, & umane siamo tenuti, si dice, che spendiamo senza necessità, e per capriccio; che ci lasciamo regolare da nemici del nome Austriaco; e in fine, che ci palesiamo avversi all' Augustissima Casa. Troppo, à dire il vero, sarebbe deplorabile la condizione de' Sudditi Pontificii, se solo ad essi mancasse quel dritto, che compete à tutti li Sudditi d'ogn'altro Principe, di esiggere dal loro Sovrano la propria difesa. Sà il mondo tutto, sà Iddio, quanto il nostro animo fosse lontano da tale risoluzione di prender' armi, anche à titolo di quella pura, e sola difesa, che la legge della natura permette, e insegna; e quanto in conseguenza abbiamo sofferto nel corso di otto anni d'infelicissimo Pontificato per non venire à tal'passo; ben'ricordevoli di quel' che scrisse San Bernardo à Suggerio Abbate di San Dionisio: *Quid hoc est monstri, ut cum Clericus, & miles simul videri velit, neutrum fit?* Mà ora, che le cose sono ridotte à questo segno, ò di far' quel', che facciamo, ò di essere spergiuri, e in un'tempo stesso mancare à Dio, alla Chiesa, al Principato, à Noi stessi, e à nostri Sudditi, che possiamo, ò dobbiamo Noi fare? Con altro nostro Breve abbiamo già partecipato all'A.V. gl'Editti, e Decreti publicati prima nello Stato di Milano, e poi nel Regno di Napoli, sì manifestamente ingiuriosi alla S. Sede, sì enormemente lesivi della Sacra Immunità della Chiesa, e che perciò fanno sì gran'torto à quel' Nome, di cui compariscono fregiati, essendo però ben' sicuri, che il cuore religiosissimo dell'A.V. non avrà potuto vederne il contenuto senza fortemente commuoversi, e che ora non senza sommo rammarico udirà, che à quelli incessantemente venga data tutta la più esatta, e più puntuale essecuzione, onde anco non lasciarà di ben' rifletterc quale, e quanta sia stata, e sia la nostra longanimità in sospendere per sì lungo tempo, non ad altro oggetto, che di dar campo al pentimento, e alla resipiscenza, quei passi, à quali indispensabilmente ci obbliga il nostro pesante Ministero. Ci asteniamo di più lungamente diffonderci sopra un si odioso argomento. Vorressimo altresì non dover'parlare d'una Stampa, che sotto il nome della Maestà dell'Imperatore è stata ultimamente divolgata in riprovazione di una nostra dichiarazione, toccante gli Stati di Parma, e Piacenza, che l'anno passato fummo astretti di publicare per riparo degl'attentati commessi in quelli Stati dalle milizie Alemanne, non meno in pregiudizio della nostra incontrastabile Sovranità, che dell'Immunità Ecclesiastica; e ben' dicemmo, che fummo astretti di publicare detta dichiarazione, mentre li Ministri Cesarei, che con solamente aderire à quanto in proposito di detti Stati nel tempo della felice memoria di Papa Innocenzo XII. nostro Predecessore era stato dichiarato dalla chiara memoria dell' Imperatore Leopoldo, havrebbero potuto evitarla, non vollero mai farlo; sempre all'incontro insistendo, che da Noi si facesse tal'atto, che portando un tacito consenso all'abbandonamento di quei dritti, che per il corso di più secoli hanno stabilito il Dominio della Sede Apostolica in quei Stati, non poteva mai da Noi accordarsi. Vorressimo, torniamo à dire, non dover'parlare di tal'Stampa, anzi vorressimo, che per onore di quel' Nome, che porta in fronte, rimanesse sepolta in un perpetuo silenzio; mà V.A. che ben' ne havrà veduto con suo cordoglio il tenore, ben'anco avrà conosciu-

to,

to, se da Noi possa mai dissimularsi un'tal'atto, che nella sostanza tanto offende le raggioni della Chiesa Romana, e nella maniera tanto ferisce quella Potestà, che data dal nostro Signor Giesù Christo à San' Pietro, *in indigno hærede non deficit*. L'insigne pietà dell'A. V., il filiale amore, che hà per Noi, la sincera divozione, che hà verso la Santa Sede, la stretta congiunzione, che hà non meno d'interessi, che di sangue con la Maestà dell'Imperatore, il zelo in fine, che Ella tiene per il bene della Chiesa, per l'indennità della Religione, e per la publica tranquillità, ci hanno facilmente persuasi à farle questa confidente, e sincera esposizione de'nostri affanni: ben'sicuri, che l'A. V. potrà, vorrà, e saprà farne buon'uso, senza che alcun'altra cosa di più le aggiungiamo. Non dobbiamo però tacerle per ultimo, che tali affanni tanto più ci riescono gravi, e sensibili, quantomeno ci pare di averli meritati da quella parte, d'onde ci provengono; essendo ben' consapevoli à Noi stessi, di non haver tralasciato in qualsisia occasione, di dare in faccia del Mondo tutte quelle prove più ampie della nostra propensione verso l'Augustissima Casa d'Austria, che potevano essere compatibili con quella paterna indifferenza, che professiamo. Per sostenere questa verità prendiamo avanti Dio, e avanti gl'huomini tutto l'impegno, avanzandoci ad asserire francamente, esser non meno falso, che calunnioso tutto ciò, che da maligni seminatori di zizanie, e singolarmente da nemici della nostra Ortodossa Religione si fosse detto, ò fosse per dirsi in contrario. Iddio, che è il fonte della verità, sà che non mentiamo, in Lui confidiamo, à Lui di cuore ci raccommandiamo, da Lui speriamo tutta l'assistenza, perche sua è la causa, che difendiamo, e che sino all'estremo nostro spirito col suo ajuto difenderemo. E in tanto con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto diamo all'A. V. l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die undecima Augusti 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Laudat Ducis Attrisci pietatem, præcipuumque Catholicæ Religionis propagandæ zelum, ac ipsi petitam dispensationem pro Filiæ conjugio benignè concedit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Comiti de Montezuma Duci Attrisci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Præclarum illud studium, quo Nobilitas Tua Catholicæ Religionis incrementa in partibus Indiarum assiduè promovet, ac fovet, tam gratam est, atque jucundum Pontificiæ nostræ charitati, ut Nos propensionem nostræ in Te voluntatis præcipuo amoris nostri documento Tibi testatum facere gestiamus. Quamobrem precibus, quas ad Nos pridem direxeras pro obtinenda à Nobis dispensatione ab arcto consanguinitatis impedimento, quod obstabat, quominùs matrimonium Nobilis Virginis Filiæ Tuæ iniri posset, inspectis præstantibus clari generis prærogativis, quæ in utroque contrahere illud cupientium concurrunt, præfatisque tuis in Religionem meritis, annuere demum voluimus, ut ex adjuncto nostro Diplomate fusiùs cognosces. Confidimus autem Te tum

intuitu cumulandi tua promerita,tum conciliandi Tibi ſemper magis animum noſtrum alacriùs in poſterum proſecuturum eſse, quæ favore fidei hactenùs preſtitiſti,ut augeatur in Nobis gaudium, quod non vulgare percipimus gratificando Nobilitati Tuæ,cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die undecimâ Auguſti 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Regem Poloniæ, qui Eccleſiam Catholicorum commodo in Civitate Dreſdæ aperiri, multiſque ornamentis decorari curaverat, paſtoralibus monitis inſtruit, ut Orthodoxæ Religionis publicum exercitium Majeſtatis Suæ beneficio in Saxoniam invectum diù conſiſtat, & incrementum in dies ſuſcipiat. Eum deindè hortatur, ut Principem Natum ſuum in viam ſalutis, ac veritatis inductum, adſcitumque in conſortium ejuſdem curæ, tanti meriti participem efficiat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Auguſto Poloniæ Regi Illuſtri.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Eccleſiæ ſub Invocatione Sanctiſſimæ Trinitatis operâ, & authoritate Majeſtatis Tuæ Catholicorum commodo iſthìc nuper apertæ nunquam meminiſſe poſſumus, quin Deo totius conſolationis, & boni conſilii authori uberrimas gratias agamus, quòd eam demùm diebus noſtris felicitatem indulſerit, ut verus Sancti ſui nominis cultus, & Sacra Noſtræ Religionis Myſteria in iſtas partes, veluti poſtliminio revocata inducerentur. Quod quia tanta charitatis, ac zeli tui commendatione cœptum eſt, debet profectò non impari fervore (eâ tamen, quâ par eſt, prudentiâ) à Te promoveri, ut inſigne Catholicæ Religionis beneficium tuâ ope partum diù conſiſtat, & incrementum in dies ſuſcipiat. Et ſi quidem eò ſpectare videantur ſolida ornamenta, quibus ejuſdem Eccleſiæ ædificium munire conſtituiſti, intelliges tamen nullum perennius fundamentum ei accedere poſſe, quàm ſi exemplo tuæ pietatis, tum Profeſſores Orthodoxæ Fidei (quocumque tandem numero iſthic modò ſint) eidem ſemper magis adhærere diſcant, tum verò illi, qui à veritatis tramite aberrant,ad ineundas illius ſemitas, veluti ſtimulo quodam incitentur. Conferet etiam plurimùm ad ſervandum jugiter hoc bonum, ut qui ad peragendas in eadem Eccleſia res ſacras, & ad obeunda Sacerdotalis Ordinis Munia delecti fuerunt, bonis operibus, & ſanctâ conſuetudine ceteris præluceant, & in Domo Dei ambulent cum conſenſu. Hæc enim, cum ad veram, ac ſpiritualem ædificationem pertineant, myſticam Eccleſiæ ſtructuram mirificè communiunt, atque exornant, ita ut non facilè malorum hominum operâ dirui, aut ullis inſidiis labefactari unquam poſſit. Atque huic Arci pietatis intra ipſa caſtra hæreticæ pravitatis per Te erectæ, ac conſtitutæ tum denique poſtremam manum admovebis, certumque præſidium comparabis, cum Principem Filium tuum in viam ſalutis, ac veritatis inductum, adſcitumque in conſortium ejuſdem curę participem tanti meriti effeceris. Gratulamur autem, quòd ex tuis literis agnoſcimus Te hoc planè propoſito eſſe, in quo ut pergas, atque proficias,

ma-

magnoperè cupimus. Persuasum interim habere debes Nos paratos esse Pontificii, ac Paterni amoris documenta Tibi tam probè animato præbere, quemadmodum quidem fecimus, cum eamdem Ecclesiam peculiaribus gratiis, atque prærogativis, non ita pridem auximus. Et Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Augusti 1708. &c.

ARGUMENTUM

Episcopo Cononensi gratulatur incolumem in Galliam reditum ex Sinarum Imperio, ubi diù versatus fuerat, & de Missionibus Sinicis, ac Apostolicâ Legatione Cardinalis de Tournon fusè agit.

Venerabili Fratri, Carolo Episcopo Cononensi, Vicario Apostolico Fokiensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Ut gratæ admodùm Nobis acciderent literæ, quas ex Civitate Gallois in Hibernia die quartâ Maii decurrentis anni ad Nos datas nuper accepimus, satis profectò fuit eas à Fraternitate Tua fuisse perscriptas, esseque easdem tuæ incolumitatis, tuique in Europam appulsus nuncias; Cum enim ipsa tui nominis commemoratio tuarum virtutum commendationem contineat, referatque præsertim præstantiam illius zeli, ac charitatis, qua Tu incensus extremas Terrarum partes ad quærenda animarum lucra adjisti, undè singulare meritum apud Deum, & Ecclesiam es assecutus, gratulari profectò Nos oportuit, quòd quando Tibi abscedendum indè fuit, sospes in has partes, Deo propitiante, pervenisses. Sanè cum pro ingenti solicitudine, qua de præsenti statu Apostolicarum Missionum, & Catholicæ Religionis in Sinarum Imperio tenemur, anxiè cuperemus certiùs aliquid ex tuis literis de rebus illis percipere, de quibus plura, etsi hactenùs satis confusa, atque perplexa audivimus, quæ tamen ubi vel ex parte veritati niterentur, Christianæ Fidei propagationi in illis partibus plurimùm obessent, molestè tulimus hæc parciùs à Te in eisdem literis tacta fuisse eâ, ut scribis, persuasione, quòd Dilectus Filius Noster Carolus Thomas S. R. E. Cardinalis de Tournon pro munere Apostolici Legati, quo fungitur, illa omnia apud Nos fusiùs prosecutus sit; quod eum porrò fecisse non ambigimus, sed adhuc incompertum habemus, qua de causâ contigerit, ut nullæ literæ ejusdem Cardinalis à bienno, & ultra ad Nos pervenerint, ex quibus facilè conjicies, quàm suspenso, perturbatoque animo simus, qui ut cetera desint, remotissimi illius Gregis tranquillitatem interjisse, ac Evangelicæ veritati dilatandæ viam non parùm obstructam esse conspicimus: quæ cura non postrema est inter ceteras multas graves, ac intimas, quibus iniquissimo hoc tempore circumdamur, ac tantùm non obruimur. Verùm quocumque demum loco res illæ sint, nihil oberit, quominùs judicio, ut par est, instituto Apostolici nostri Officii partes usque ad extremum vitæ nostræ spiritum impleamus. Interim verò affuturas esse credimus aliquando, nec multò post ipsius Cardinalis literas seriem eorum, quæ acta, gestaque sunt, dilucidè explicaturas, quibus habitis, ac maturè expensis, quid factu opus

erit, coram Deo constituemus, deliberaturi etiam per priùs utrum è re futurum sit, ut Tu, quo præsente, ac interveniente pleraque ibi contigerunt, ad Nos proficiscaris, quod Te non gravatè facturum existimamus. Quod superest, & amor in Te noster magnoperè expostulat, da operam, ut contracta ex longo, & arduo itinere, maritimoque cursu corporis incommoda farcias, Teque reficias, dum Nos in bonorum omnium auspicium Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ octavâ Augusti 1708. &c.

ARGUMENTUM

Cardinalem Grimanum, Regni Neapolitani Pro-Regem, graviter arguit, quòd multa in maximum detrimentum, apertamque violationem Ecclesiasticæ libertatis egerit; ac ipsi sub censuris, & pœnis omnibus per Sacros Canones inflictis, etiam privationis cujuscumque Dignitatis, districtè præcipit, ut omninò abstineat à procurandâ quomodolibet executione Edicti, quo Immunitas Ecclesiastica enormiter lædebatur, à Laicali Potestate Neapoli anteà promulgati: tum etiam ab inpediendo directè, vel indirectè sacros prædicti Regni Antistites, quominùs contra quos propter hujusmodi Edictum procedendum esse cognoverint, Pastoralis sui muneris partes liberè exequantur. Demùm declarat plenam fidem ab omnibus adhibendam esse Nuncio Apostolico in eadem Civitate residenti de præsentatione hujus Brevis per eum ipsimet Cardinali factâ, ut ad ulteriora, suadente justitiâ, procedi valeat.

Dilecto Filio Nostro, Vincentio S. Eustachii Diacono, S.R.E. Cardinali Grimano nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Ubi primùm Circumspectionem tuam Neapolitani Regni gubernaculis admotam fuisse inaudivimus, eo Nobis potissimùm nomine gaudendum esse putavimus, quòd inde rationibus Ecclesiæ non parùm utilitatis accessurum fore arbitrabamur. Quid enim, Te istius Regni Administratore, nisi faustum, atque tranquillum polliceri sibi potuisset Apostolica Sedes, quę ob Personam S.R.E. Cardinalis, quàm geris, maximaque etiam beneficia, quibus Te largissimè cumulavit, omnibus à Te obsequentis, gratique animi significationibus lætificanda, ab omni certè, vel levissimæ injuriæ, timore liberanda meritò videbatur. Verùm cùm post adventum isthùc tuum non modò, quæ confusa erant, non componi, & malè usurpata non restitui, sed omnia magis in dies perturbari non sine gravissimo animi nostri mœrore cognovimus; illud verò in primis durum, & sanè acerbissimum Nobis fuit, cum quasdam Secularis Magistratus Collateralis nuncupati literas ad istius Regni Archiepiscopos, & Episcopos datas perlegimus, quæ quantùm Deo invisæ, quantùm Ecclesiæ libertati injuriosæ, quantùmque Catholicis auribus absonæ censeri debeant, ex eo facilè deprehendi potest, quod licèt ex præscripto Sacrorum Canonum, ipsiusque Tridentini Concilii apertâ definitione, nefas sit Seculari cuilibet Magistratui prohibere Ecclesiastico Judici, ne quem excommunicet: id ipsum nihilominùs palàm, & inverecundè in iisdem literis attentatur, prohibendo scilicet, ac non sine gra-

vi comminatione interdicendo omnibus Ecclesiarum Prælatis, ne per legitimam Censurarum declarationem traditâ sibi divinitùs authoritate utantur adversùs eos, qui in exequendo noto nimis Edicto, jampridem à Laicali potestate nulliter, & perperàm promulgato, quomodocumque se ingererent. Quo quidem Edicto, dum legitimis Possessoribus extra Regnum Neapolitanum degentibus Beneficiorum fructus, aliique omnes Ecclesiastici proventus intercipiuntur, quid aliud agitur, quàm quod ab eadem Tridentinâ Synodo, atque Apostolicis in die Cœnæ Domini promulgari consuetis Literis sub Anathemate expresè vetatur, impediendo nimirùm, ne bona, res, Jura, fructus, aliave emolumenta Ecclesiarum, seu cujusvis Secularis, vel Regularis Beneficii, quæ in Ministrorum, & Pauperum necessitates converti debent, ab iis, ad quos Jure pertinent, percipiantur. Iisdem porrò literis cum Episcopis, qui ejusdem Ecclesiasticis Sanctionibus parere, ut omninò debent, parati forent, perindè agitur, ac si Legum infractores futuri essent, & quietis publicæ perturbatores, quodque deteriùs est, ac minimè tolerandum, per summam temeritatem iteratò asseritur violentam adeò, atque omnibus Ecclesiæ legibus damnatam fructuum Ecclesiasticorum occupationem, veluti religiosam esse, atque in majus ipsius Dei servitium potissimùm cedere, quasi verò Deus iniquitatem diligeret, aut apertâ sanctissimarum Legum violatione coleretur. Sanè cum hujusmodi literas nomine tuo subscriptas conspeximus, incredibili planè admiratione, & subito quodam horrore, paternâque etiam erga Te ipsum commiseratione correpti fuimus; vidimus enim Te, veluti tuæ amplissimæ Dignitatis oblitum, immemoremque inter eos S. R. E. Cardinales Te specialiter cooptatum, qui Immunitati, & Libertati Ecclesiasticæ potissimùm custodiendæ advigilare debent, minimè cogitasse, quàm gravibus pœnis ex Sacrorum Canonum, atque Apostolicarum Constitutionum lege obnoxii sint ii, qui ea, quæ Tu facis, aggredi non erubescunt; nec demùm à lachrymis temperare potuimus, cum Te, Dilecte Fili Noster, in eam usque calamitatem prolapsum esse cognovimus, ut publicum illud, atque tremendum Jusjurandum negligere, vel potiùs frangere non trepidaveris, quo Te, tuamque fidem Deo Optimo Maximo, Sanctæ Romanæ, & Universali Ecclesiæ, atque Nobis, cum Cardinalitio Pileo donareris, arctis adeò vinculis obstrinxisti. Cùm itaque hæc omnia sinè Pastoralis muneris nostri detrimento, animæque etiam nostræ periculo ampliùs dissimulare non possimus, Te vehementer in Domino hortamur, Tibique etiam authoritate Omnipotentis Dei, Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostrâ, in virtute Sanctæ Obedientiæ, nec non sub Censuris, & pœnis omnibus per Sacros Canones, & Constitutiones Apostolicas, ac præsertim Literas in die Cœnæ Domini legi solitas inflictis, aliisque etiam privationis cujuscumque Dignitatis, gradus, & honoris arbitrio nostro infligendis, seu declarandis, harum serie districtè præcipimus, & mandamus, ut omninò abstineas tum à procurandâ quomodolibet sivè per Te, sivè per alios præfati Edicti, quod suaptè naturâ perpetuò, ac manifestè nullum, irritum, inane, ac nullius prorsùs roboris, & efficaciæ est, executione; tum ab impediendo directè, vel indirectè Archiepiscopos, atque Episcopos supradictos, quominùs contra quos propter hujusmodi Edictum procedendum esse cognoverint, Pastoralis sui muneris partes liberè exequantur, quemadmodùm expresè illis, ac iteratò mandavimus. Ceterùm has nostras literas volumus Tibi per Venerabilem Fratrem Alexandrum Archiepiscopum Rhodiensem, Nuncium isthìc nostrum reddi, eique hoc specialiter jussimus, & plenam id

fa-

faciendi facultatem dedimus, eidem de illarum præsentatione Tibi per Eum factâ plenam, & indubiam fidem habituri, prout ab Officialibus nostris, & aliis quibuscumque haberi volumus, & mandamus, ut ad ulteriora, suadente Justitiâ, procedi valeat. Deum interim Omnipotentem rogamus, ut in tanti momenti negotio ea Tibi consilia ingerat, quæ vero ipsius servitio congruere, adeòque veræ pariter Populorum istius Regni felicitati, veræ Tui nominis etiam apud homines æstimationi, & quod caput est, veræ demùm, ac æternæ tuæ saluti conducere valeant. Agnosce, Dilecte Fili Noster, Dignitatem tuam, & Purpuram istam, quâ Te Apostolica Sedes ornavit, noli probrosis adeò sacrarum ejus Constitutionum infractionibus dehonestare: Noli Sanctam Dei Ecclesiam, quæ Te ad amplissimos honores evexit, & sedere Te fecit cum Principibus Populi Dei, spretis, ac temeratis illius Juribus contristare. Neque enim est, quod hujusmodi in rebus Principum etiam maximorum jussa causeris: Tuum quippè est, cum de violandis Ecclesiæ legibus spiritu Dei conditis, & totius Mundi reverentiâ consecratis, adeòque de ipsius Dei Optimi Maximi injuriâ, certoque animæ tuæ periculo agitur: Tuum est opponere murum pro Domo Israel, & ipsis Religiosissimis Principibus, apud quos pietas, justitia, veritas aditu carere non possunt, quæ tuo, quæ ipsorum muneri congruant, Christianâ quidem humilitate, sed Apostolicâ simul libertate declarare, Deique unà, ac eorum causam viriliter agere more Majorum nostrorum, qui se, dum Ecclesiastico charactere insigniti fuerunt, Dei Ministros effectos esse agnoscentes, & pro Christo legatione se fungi, ut Apostolus loquitur, quæcumque vera, quæcumque justa, quæcumque sancta, supremis etiam Seculi Potestatibus constanter edicere non dubitarunt, Deo fidenter ajentes: *Loquebar de testimoniis tuis in conspectu Regum, & non confundebar*: Principibus verò, si quando minùs recta præciperent, Sacerdotali constantiâ reponentes Apostolicum illud: *Si justum est in conspectu Dei Vos potiùs audire, quàm Deum judicate*. Age igitur, Dilecte Fili Noster, Paternis hisce vocibus nostris, quibus Te Dei nomine admonemus, meliora de Te confidentes, libenter obsequere, traditâque Tibi authoritate non quidem in Ecclesiæ dedecus, ac detrimentum, sed in illius utilitatem, & commodum consultiùs utere, nec non strenuos istius Regni Antistites sacrificium Justitiæ pro Officii sui debito sacrificare paratos, quibus sanè in tuendis fortiter ejusdem Ecclesiæ Juribus præire debueras, imitari saltem, ac sequi non erubescas. Tibi interim, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem, cui Cœlestem accedere optamus, peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 1. Septembris 1708. Pontificatus Nostri Anno VIII.

AR-

ARGUMENTUM

Benignè excipit gratiarum actionem ab Archiepiscopis, & Episcopis Albaniæ sibi humiliter oblatam, propterea quod in Collegio Apostolico de Propaganda Fide Adolescenti illius Nationis locum Alumni perpetuum, congruâ assignatâ dote, constituerit, pluraque de propensâ majorem in modum erga eamdem Nationem Pontificiâ voluntate, deque illius constanti erga Sanctam Sedem studio, ac eximio veræ pietatis cultu subiicit.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Albaniæ.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, salutem &c. Optavimus quidem hactenùs præstanti aliquo, ac perenni Pontificiæ nostræ charitatis documento ope Fraternitatum Vestrarum testatum facere Christifidelibus Regni Albaniæ hærere animo nostro, veluti cum vitâ, & sanguine haustam singularem quamdam voluntatis propensionem, ac planè benevolentiam, ergà illos omnes inclytæ istius Nationis homines, qui unà cum Evangelicæ veritatis amore constantem ergà Romanos Pontifices, & Apostolicam hanc Sanctam Sedem obedientiam, ac devotionem, vel inter Christiani nominis hostes, & sub ipsâ Turcarum tyrannide, eximâ suæ virtutis, ac pietatis commendatione retinuerunt; sed quoniam auctâ in dies dura nimis temporum difficultate consilia, etsi necessaria, à consuetudine tamen nostra magnoperè aliena, inire cogimur, ne fructu prorsùs vacua sit, quæ jugiter viget in Nobis gratificandi eisdem Fidelibus voluntas, hoc saltem ejusdem specimen in conspectu omnium extare voluimus, ut locus Alumni in Collegio Apostolico de Propaganda Fide nuncupato Adolescenti Nationis Epiri, seu Albanensis perpetuò addiceretur: id, quod dote ad id per Nos eidem Collegio attributâ, authoritate nostrâ, prout Vobis notum est, constituimus. Cùm autem literæ vestræ die trigesimâ proximè elapsi mensis Julii ad Nos datæ disertè testentur hoc amoris nostri testimonium isthìc tantâ gratulatione exceptum fuisse, quantâ certè animi nostri alacritate à Nobis prolatum fuit, Nos nedum uberiorem gaudii materiam ex hac vestrâ significatione percepimus, sed profectò in spem venimus fore ut, quæ à Nobis cœpta, ac veluti sata sunt, Deo incrementum dante, aliquando adolescant, & cedant in spirituale lucrum istius Nationis, ubi præsertim non desint studia, ac in piis sudoribus irrigatio Fraternitatum Vestrarum, de quarum vigilantiâ, ac solicitudine tum in custodia crediti sibi Gregis, tum in ejusdem amplificatione plurimùm Nobis in Domino pollicemur, dum in auspicium optati incrementi, Apostolicam Benedictionem Fraternitatibus Vestris peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimaquinta Septembris 1708. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cardinalem Ursinum Archiepiscopum Beneventanum singulari zelo obsistentem iis, quæ à Seculari Potestate in Regno Neapolitano adversùs Ecclesiæ libertatem attentata fuerant, meritis ornat laudibus, ac nonnullis ab eo quæsitis per literas Cardinalis Paulutii satisfecisse respondet.

Venerabili Fratri Nostro, Vincentio Mariæ Episcopo Tusculano, S. R. E. Cardinali Ursino nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Quibus perspecta est eximia tua virtus, & fervens illa pietas, qua soles Dei Causam complecti, ii facilè intelligent quàm gravia Tibi, ac molesta fuerint, quæ adversùs Ecclesiæ libertatem attentata nuper fuerunt, cum præsumeret Secularis authoritas Episcopali Ordini interdicere, ne ad prohibendas, arcendasque prophanas manus ab apprehendendis rebus sacris, & Ecclesiæ dicatis, traditâ sibi desuper potestate uteretur. Nobis fanè, qui probè novimus nihil Tibi antiquius esse, quàm Ecclesiæ jura summo studio tueri, neque novum, neque mirum accidit ex tuis literis percipere, zelum tuum vehementer efferbuisse ad hujusmodi ausus, cum præsertim temerè diceretur ex Dei cultu esse id, quod manifestam Ecclesiæ injuriam continebat. Sanè sperandum videtur hujusmodi scandali authores liberâ voce, quam Tu præ ceteris, & cum plerisque Pastorum his auditis edidisti, intimè tactos, gravissimisque monitis, quæ Nos ipsi subinde adjecimus, correptos, coercitosque nihil propterea ausuros esse, sed de sanandis potiùs, quàm de exulcerandis isthic, & alibi illatis Ecclesiæ vulneribus seriò, prout par est, cogitaturos. Certi interim Te in statione perspectæ tuæ vigilantiæ commissâ strenuè perstiturum, ac rati Te cetera, de quibus Nos consulis, à Dilecto Filio Nostro Fabritio S. R. E. Cardinali Paulutio nostro nomine uberiùs percepisse, in auspicium bonorum omnium, quibus Te in mercedem egregiæ tuæ voluntatis à Deo cumulari cupimus, Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimaquintâ Septembris 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Dispensationem à Principe Bipontino postulatam super impedimento consanguinitatis, ad effectum contrahendi Matrimonium cum Principissa Acatholicâ, ob ineluctabiles difficultates, quæ re maturè expensâ petitioni obstabant, concedere abnuit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Bipontino.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c.. Cum perspectum esse possit Nobilitati Tuæ esse Nos ultrò propensos ad ea præstanda, quæ grata Tibi esse intelligimus, persuasum Tibi pariter esse debet intimâ molestiâ Nos affici ob ineluctabiles difficultates, quæ, re graviter, ac maturè expensâ, obstare dignoscuntur, quominùs precibus tuis annuere, Tecumque dispensare valeamus super impedimento consanguinitatis, ad effectum, ut matrimonium cum Principissâ disparis à Catholicâ Religione cultus ritè possis constabilire. Destituti hac occasione explicandi Tibi magnitudinem Paternę nostræ charitatis, hoc saltem Tibi impendemus officii, quòd Deum, qui dives est in misericordiâ, impensè rogabimus, ut velit luminis sui radiis ad cor ejusdem Principissæ ita pervadere, ut eam ad agnitionem veritatis deducat, quatenùs Nos cumulato gaudio gratulari possimus hoc lucrum, quod certè plurimùm à Nobis fiet, & subindè solari valeamus vota Nobilitatis Tuæ, cui auspicem solidæ felicitatis esse cupimus Apostolicam Benedictionem, quam eidem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Septembris 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Armando Episcopo Argentoratensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Eâ æquitate, atque prudentiâ præstare novimus Fraternitatem Tuam, ut omninò arbitremur Te facilè percepturum esse, cujus momenti sint causæ, ob quas Nos, qui summâ profectò charitate prosequimur Dilectum Filium Nobilem Virum Principem Bipontinum, ejus desiderio, & petitioni, tuis præsertim officiis, quæ plurimi facimus, communitæ annuendum esse non ducimus. Sanè à constanti Apostolicæ Sedis consuetudine recederemus, viamque iniremus, ut novam, nulloque tritam exemplo, sic parum accommodam, ac opportunam parandæ animarum saluti, ubi dispensare statueremus cum eodem Principe super impedimento consanguinitatis, quod ipsi intercedit cum Principissâ, de quâ agitur, ad effectum contrahendi cum eâ matrimonium, antequam ipsa ab hæresi, quam profitetur, ad Ecclesiæ gremium confugeret, & Catholicam Religionem complecteretur. Neque gravis haberi debet hæc conditio à Nobis prærequisita, utpotè quæ pertinet ad salutem animæ, ac propterea nulli ex humanis rationibus, quæ in contrarium afferuntur, est posthabenda. Quamobrèm Fraternitas Tua operæ pretium fecerit, non sine singulari eximii

sui zeli commendatione, si consilio, studio, atque authoritate suâ eò rem adducere curaverit, ut Nos, sublatâ hujusmodi difficultate, votis ejusdem Principis facere satis valeamus, atque interim hoc lucro augeatur Ecclesia, ut qui communi generis prærogativâ gaudent, pari veræ Religionis cultu decorati sacro invicem vinculo Apostolicâ authoritate jungantur. Quod quidem faciet ad recreandum inter tot curas cor nostrum, cui præter modum molestum accidit, quod gravissimus obex interponatur, quominùs obsecundemus precibus Fraternitatis Tuæ, cui in pignus Pontificii nostri amoris, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Septembris 1708. &c.

ARGUMENTUM

Moniales perpetuæ Adorationis Sanctissimi Sacramenti Parisiensem Civitatem ex Alma Urbe repetentes Cardinali de Noailles enixè commendat, earumque pietatem multis laudibus ornat.

Dilecto Filio Nostro, Ludovico Antonio, Tituli Sanctę Marię super Minervam Presbytero, S.R.E. Cardinali de Noailles nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Dum Dilectas in Christo Filias Religiosas Virgines Moniales perpetuæ Adorationis Sanctissimi Sacramenti ex Ordine S. Benedicti isthùc, post exactos Romæ aliquot annos, revertentes Circumspectioni Tuæ hoc nostro officio commendamus, operæ pretium esse ducimus Tibi significare eas singularibus pietatis, ac devotionis exemplis hìc editis, & assiduo Dei cultu plurimùm ædificationis in omnium animis excitasse, & Pontificiam nostram charitatem peculiariter demeruisse. Erat quidem Nobis in votis pium, & laudabile Institutum, quod ipsæ profitentur, ipsarum operâ in animarum profectum in Urbe constabilire, sed quando proposito nostro obsuit temporum difficultas, quæ non sine gravissimo animi nostri mœrore in dies augetur, æquum esse duximus earum desiderio repetendi pristinas Sedes ulteriùs non refragari. Hinc est quòd Dilecto Filio Religioso Viro Guilielmo Para ejusdem Ordinis S. Benedicti Monacho, & Procuratori Generali Sancti Mauri Galliarum, tum ob præstantem doctrinam, tum in primis ob spectatam morum integritatem, ac pietatem Nobis admodum grato, atque probato, curam deducendi isthuc easdem Moniales demandavimus, confisi nihil ab eo prætermissum iri, quod ad rectè perficiendas partes sibi à Nobis injunctas pertineat. Quod superest, à Te petimus, ut eisdem Monialibus authoritate tuâ, ubi res tulerit, faveas, atque opituleris, & alacriùs id, quod spontè facturus esses, intuitu nostro præstes, Nosque vicissim curabimus Tibi nulla non occasione testari benevolentiam nostram, Dilecte Fili Noster, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 23. Septembris 1708. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis in Christo Filiabus Mariæ Sancti Francisci de Paula Priorissę, ac Monialibus perpetuę Adorationis SS. Sacramenti Ordinis S. Benedicti.

CLEMENS P.P. XI.

Dilectæ in Christo Filiæ, salutem &c. Ut libenti animo, & summâ gratulatione à Vobis excipiantur Dilectæ in Christo Filiæ Religiosæ Virgines, quæ Româ isthùc redeunt, satis illis erit, veluti pro tesserâ, præferre singularem illam pietatem, quâ inter Vos probè institutæ, nec minùs in præsens instructæ Vos adeunt; Ex hoc enim communi Vobis, quo fervent, studio facilè intelligetis easdem ad Vos pertinere, ac esse illas ipsas, quæ obedientiæ impulsu isthinc profectæ synceræ erga Vos charitatis stimulo ad claustra vestra feruntur. Etsi autem opus esse non videatur eas per se Vobis gratas Paternis nostris officiis apud Vos commendare, fraudandas tamen illas non esse ducimus testimonio cumulatæ laudis, quam assiduo religiosæ observantiæ cultu hic in Urbe promeruerunt, ut majorem hoc etiam nomine gratiam apud Vos ineant. Ceterùm ablatam Nobis invidiâ temporum occasionem constabiliendi Romæ ipsarum exemplo, & operâ pium vestrum Institutum, quod maximè optabamus, tum demum ex parte saltem rependi Nobis arbitrabimur, ubi facultas dabitur explicandi Vobis præcipuo aliquo documento propensionem nostræ in Vos voluntatis, quæ quanta sit, à Dilecto Filio Religioso Viro Guilielmo Para Ordinis Sancti Benedicti Monacho, ac Procuratore Generali Congregationis Sancti Mauri, cujus perspectæ vigilantiæ, & integritati curam reducendi ipsas Moniales demandavimus, fusiùs intelligetis. Vestrum interim erit Eum, coram quo continenter preces effunditis, indesinenter precari, ut Ecclesiæ suæ Sanctæ propitietur, dum Nos, Dilectæ in Christo Filiæ, Apostolicam Vobis Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 23. Septembris 1708. &c.

ARGUMENTUM

Postulat ab Archiepiscopo Coloniensi S. R. I. Principe Electore, tamquam Episcopo etiam Leodiense, ut authoritate suâ interpositâ adducat Ordines, seu Status Laicales Civitatis Leodiensis ad sarcienda damna illic Immunitati, ac jurisdictioni Ecclesiasticæ illata, & ad ineundam absque ulteriori morâ concordiam cum Clero secundario ejusdem Civitatis pertractatam.

Venerabili Fratri, Josepho Clementi Archiepiscopo Coloniensi, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Confisi Fraternitatem Tuam omni alacritate complexuram esse occasionem explicandi eximium suum zelum in asserendis juribus Ecclesiæ, operam, atque authoritatem tuam in negotio id unum maximè respiciente libenti animo

requirimus. Notum fatis, ſuperque eſt, quàm graviter læſa fuerit nonnullis ab hinc annis immunitas, ac juriſdictio Eccleſiaſtica, hujuſque Sanctæ Sedis authoritas à Conſilio ordinario, aliiſque Magiſtratibus, ſeu Tribunalibus Laicis Civitatis Leodienſis occaſione controverſiæ excitatę inter Clerum ſecundarium ejuſdem Civitatis, & inter quaſdam Communitates, cum iſtæ præfatum Clerum exemptionibus omni jure debitis privare præſumerent. Et Nos tum quidem diſtulimus Apoſtolicâ noſtrâ authoritate occurrere, ac urgere celerem reparationem jurium Eccleſiæ propter ſpem iteratò Nobis factam, quòd illa congruè, & opportunè ſarcienda eſſent per concordiam, quæ inter Partes amicè non multò poſt ineunda dicebatur. Sed ubi lapſo ſubindè multo tempore advertimus eam ſpem optato fructu fruſtrari, cum perpenderemus liberum Nobis non eſſe ſine onere conſcientiæ noſtræ ab adhibendis congruis remediis diutiùs abſtinere, injunximus Venerabili Fratri Joanni Baptiſtæ Archiepiſcopo Tarſenſi noſtro ad tractum Rheni Nuncio, ut terminum ad conſentiendum conditionibus pro concordiâ propoſitis conſtitueret, ac præfigeret Ordinibus, ſeu Statibus laicalibus, intra quem, niſi illi conſenſum actu præbuiſſent, & prout par erat, redintegraſſent Eccleſiam, idem Nuncius ad ulteriora, quæ ei in mandatis dedimus, procederet. Verùm quia ſtimulo Paternæ noſtræ charitatis vehementer cupimus, ut reparatio, quæ fieri debet, ſpontè potius ab his, à quibus tam graviter læſa fuit immunitas, ac libertas Eccleſiaſtica, quàm ope ſupremæ noſtræ poteſtatis præſtetur, ac perficiatur: Nos, qui de egregiâ tuâ voluntate, & ſpectatâ tuâ prudentiâ plurimùm Nobis pollicemur, expedire magnoperè duximus, ut de totius rei ſtatu à Nobis certior fieres. Credimus enim Te authoritatem tuam validè interpoſiturum, quatenùs dicti Ordines, ſive Status Laici abſque ulla ulteriori morâ ineant cum Clero concordiam, atque ita non tam Patriæ bono, quàm animarum ſuarum tranquillitati, prout par eſt, conſulant. Interim verò in auſpicium læti eventus Apoſtolicam Benedictionem cum bonorum omnium apprecatione Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 27. Octobris 1708. &c.

ARGUMENTUM

Cum Calviniſtæ omni ſtudio urgere pergerent nefarium propoſitum inducendi in Civitatem Colonienſem exercitium ſuæ damnatæ Sectæ, Electorem Palatinum rursùs enixè requirit, ut iniqua eorum conſilia, atque molimina abrumpere, ac irrita eſſe pro eximio ſuo zelo curet.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem &c. Eſſe ſine multa ſolicitudine, immò ſine graviſſimo dolore, animique angore non poſſumus, ex quo audivimus promoveri, urgerique vehementer, hoc maximè tempore, à Calviniſtis propoſitum, quod ipſi quidem diù verſant, inducen-

di

di in Civitatem Colonienſem exercitium ejus, quam profitentur, damnatæ Sectæ, nihilque eos intentatum relinquere, ut id aſſequantur: arte ſcilicet, ac dolo malo viam ſibi munientes, ac per cuniculos, ut ſolent, irrepentes: rati fore ſibi inſtar magni triumphi de Catholicâ Religione relati, ſi obtineant conſiſtere, ſuiſque ſtudiis pravis utique, ac execrandis liberè vacare in eâ Civitate, quæ Romanæ, & Apoſtolicæ Fidei depoſitum illibatum perpetuò ſervavit. Quorum conatus, etſi demum irritos fore confidamus, innixi præſtanti virtuti, & eximio zelo Nobilitatis Tuæ, quam profectò credimus tam ſedulò curaturam eſſe iniqua eorum conſilia, atque molimina abrumpere, quàm disertè ſuam Nobis operam, atque authoritatem eâ in re eſt pollicita; Nihilominùs ſtimulos currenti addendos eſſe duximus, ut ſcires hanc cauſam eſſe tuâ ope nunc maximè juvandam, atque confovendam, atque æquam, ac uberem pro ejus momento à Deo mercedem, nec vulgarem à Nobis gratiam aſſecuturam eſſe hoc nomine Nobilitatem Tuam, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigeſimâ ſeptimâ Octobris 1708. Pontificatus Noſtri Anno Octavo.

ARGUMENTUM

Imperatori ſignificat conſilium, quòd ſuſceperat, allegandi ad Majeſtatem Suam Archiepiſcopum Nazarenum, ut Illi rerum veritatem explicaret, & à Cæſareâ æquitate, ac religione graviſſimarum ærumnarum Ditionis Eccleſiaſticæ populis illatarum ceſſationem expeteret. Ipſum proindè Præſulem benignè audiri, ejuſque verbis plenam haberi fidem poſtulat.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Joſepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. E' tale la fiducia, che riponiamo nell'acclamata rettitudine della M. V., che nell'eſtrema afflizione, in cui ci ritroviamo, per vedere il noſtro Stato, cioè à dire il Patrimonio di S. Pietro, e della S. R. Chieſa ormai intieramente deſolato, e diſtrutto dalle ſue armi, non vogliamo, nè ſappiamo ad altri ricorrere per il neceſſario riparo, che alla M. V. medeſima. Troppo grande offeſa fareſſimo alla ſua pietà, ſe poteſſe mai caderci in penſiero, che quanto è ſeguito, e tuttavia và ſeguendo con tant'afflizzione de' Cattolici, e con tanto piacere, e giubilo degl'Eretici, ſiaſi fatto, e ſi faccia di ſuo ordine. Maggiore certamente lo fareſſimo alla ſua giuſtizia, ſe qualunque poſſa eſſer ſtato l'ordine da Lei dato, credeſſimo eſſer ciò accaduto ſenza una manifeſta ſorpreſa al ſuo religioſiſſimo cuore con ſuppoſti totalmente alieni dal vero. Non ad altro fine però, che per rendere la M. V. pienamente informata del vero, abbiamo preſa la riſoluzione di ſpedirle l'Arciveſcovo di Nazaret, noſtro Prelato Domeſtico, non dubitando, che ſcopertoſi da Lei l'inganno, ſia queſto per divenire l'oggetto maggiore della ſua indignazione, e che ſincerata la M. V. della verità delle coſe, ſia per eſſercitar le parti, che le competono, di Avvocato, e Difenſore

della

della Chiesa anco verso di Noi medesimi, in prendere quelle risoluzioni, che non meno potranno convenire alla sua gloria, che alla sua conscienza, e potranno tirare sopra di Lei, e sopra la sua Augustissima Casa la continuazione delle Celesti Benedizioni. Preghiamo per tanto la M. V. con tutta l'efficacia maggiore del nostro spirito ad ascoltare volontieri il medesimo Prelato, che unendo alli pregi, che tiene, di prudenza, di pietà, e d'integrità anche quello d'una somma ingenuità, merita d'esser benignamente accolto dalla M. V., che compiacendosi di dar fede à quanto il medesimo con tutta candidezza sarà per esporle in nostro nome, verrà anco assicurata di quel paterno, e distinto amore, con cui l'abbiamo sempre rimirata, e la rimiriamo, e con cui ora le diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die decimâ secundâ Decembris 1708. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimæ in Christo Filiæ Nostrę, Amalię, Hungarię, & Bohemiæ Reginę Illustri, in Romanorum Imperatricem Electę.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Nostro desiderio sarebbe d'aver veramente occasione più lieta di scrivere à V. M., mentre quella, che di presente abbiamo, è tutta d'afflizione, e di pianto. Vediamo il nostro Stato, che è il Patrimonio di S. Pietro, e della S. R. Chiesa, oramai desolato, e quasi distrutto, & udiamo li clamori di tanti poveri nostri Sudditi senza lor colpa, e diremo anco senza nostra (come francamente possiamo dire avanti Dio) ridotti all'estremo delle miserie. Non avendo però fin' ora da tutte le nostre facilità, rimostranze, & esibizioni, potuto ritrarre alcun frutto, abbiamo risoluto di ricorrere al fonte, con mandare l'Arcivescovo di Nazaret, nostro Prelato Domestico, Soggetto di noto valore, e sopratutto d'intiera fede, e bontà, alla Maestà dell'Imperatore, per informare la M.S. di molte verità, che certo crediamo non essergli per nostra disgrazia state rappresentate, e per esporre insieme alla M. S. la sincerità del nostro Paterno cuore, che senza dubbio pareva à Noi non meritasse di ricever dal maggior Figlio della Santa Chiesa, e da Noi sì teneramente amato, materia di tanto, e sì acerbo dolore. Le insinuazioni, che si faranno da questo Prelato, benche le speriamo efficaci per la ragione, in cui saranno fondate, avranno però senza dubbio forza maggiore, se saranno appoggiate dal valevole, e benigno patrocinio di V. M., alla quale per tanto le raccommandiamo col più vivo dell'animo, non solo in nome nostro, mà de' SS. Apostoli Protettori di questa S. Sede, e dello stesso Signor Nostro Gesù Christo, di cui, benche indegnamente, sosteniamo le veci in terra. Si tratta non dell'interesse nostro privato, mà della Chiesa di Dio, & il veder questa così oppressa, e abbattuta dalle armi d'un Imperatore sì pio, e che si pregia del titolo speciale di Difensore della medesima, non può caggionare, che molta mestizia à veri Figli dell'istessa Chiesa, e all'incontro grand'allegrezza agl'Eretici, e dar loro maggiore ardire contro la nostra Santa Cattolica Religione, che pur troppo vien minacciata per ogni parte;

onde tanto più è dovere, che la singolar pietà della M. V. ci s'interessi per cooperare all'onore del Signor Iddio, & unitamente alla gloria del suo Augustissimo Consorte, eccitandolo à dare alla Chiesa sua Madre quei publici contrasegni d'amore, e di rispetto, quali più d'ogn'altra cosa possono render perpetuo, e glorioso il suo nome nella memoria de' Posteri. Non dubitiamo, che la M. V. non sia per abbracciar volontieri questa occasione di procacciarsi per se, e per tutta l'Augustissima Casa, la protezzione dell'Onnipotente Iddio, che è quella, che felicita gl'Imperi, e porta seco tutti quei beni temporali, & eterni, che Noi ben di cuore desideriamo alla M. V., alla quale auguriamo fratanto il contento di una felice successione, tanto da Noi, e da tutti i buoni Cattolici desiderata. Et alla M. V. con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die 12. Decembris 1708. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Charissimæ in Christo Filiæ Nostræ, Eleonoræ Magdalenæ Theresiæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illustri, in Romanorum Imperatricem Electæ Viduæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissima in Christo Filia Nostra, salutem &c. Nel colmo delle nostre inesplicabili afflizioni abbiamo risoluto di spedire l'Arcivescovo di Nazaret nostro Prelato Domestico alla Maestà dell'Imperatore, sperando di ritrovare nel suo religiosissimo cuore quella pietà, che non troviamo in altri, da quali non sperimentiamo, che estremi rigori. Bramiamo, che questo Prelato, à cui non manca prudenza, nè saviezza, nè integrità, abbia campo di sincerare candidamente presso Sua Maestà Cesarea le nostre intenzioni, che sinistramente apprese, hanno tirati sopra di Noi, e sopra tanti poveri innocenti nostri Sudditi mali sì deplorabili; avendo piena fiducia, che scoperta una volta la verità, sia non solo per concedersi à Noi la sospirata pace, mà anco restituircisi intieramente l'antico, e da Noi sommamente pregiato filiale amore della Maestà Sua. Per conseguire più facilmente un sì felice fine, che non può esser di nostra maggior premura, ricorriamo all'efficace mediazione di Vostra Maestà, raccommandando quanto mai possiamo all'amorevole suo patrocinio le cose nostre, anzi della Santa Chiesa, e di Dio medesimo. La singolar prudenza di Vostra Maestà ben comprende in quali contingenze stia di presente la nostra Santa Cattolica Religione, e di quanto discredito, e depressione riesca alla medesima il vedersi il supremo Capo di essa (già che il demerito della nostra Persona non può avvilire la Santità del nostro Grado) soffrire quello, che soffre dell'armi istesse di chi si pregia del titolo di Primo Difensore della medesima Religione; come anco di quanta esultazione ciò sia alli nemici di essa, e quanto ardire ne concepiscano, con pericolo pur troppo grande di vederne anco à giorni nostri (che Dio non voglia) funestissime conseguenze. Confessiamo alla Maestà Vostra, che questa considerazione ci ferisce talmente il cuore, che in parago-

ne

ne di essa ci par leggiero il dolore, che per altro sentiamo gravissimo, in vedere lo Stato nostro, anzi il Patrimonio della Chiesa, e di Gesù Christo, desolato, e destrutto in maniera, che saremo costretti à lasciarlo per infelice eredità à molti de' nostri Successori. Per adempir dunque le parti, che à Noi s'appartengono, come à Pastore Universale, benche senza merito, di Chiesa Santa, e per non trovarci rei al Supremo Tribunale dell'eterno Giudice d'aver mancato al nostro debito, raccommandiamo col più vivo dell'animo nostro alla Maestà Vostra, e per suo mezzo al suo, e nostro Carissimo Figlio la Santa Fede Cattolica, minacciata per ogni parte dall'Eresia, che ogni giorno cresce di forza; avendo nel rimanente ferma speranza, che la Maestà dell'Imperatore medesimo ricordevole della pietà ereditata da suoi Maggiori, inclinerà volontieri il suo religioso cuore verso la Santa Romana Chiesa sua Madre, e non soffrendo di vederla così oltraggiata, vorrà usare verso di Lei dimostrazioni tali, che siano capaci di far conoscere al Mondo tutto, che la Maestà Sua, siccome nel pregio della Dignità Imperiale, così ancora nella Religione, e nel zelo, non è inferiore ad alcuno de' suoi gloriosi Antenati. In un merito così grande hà da avere una segnalata parte l'opera di Vostra Maestà, alla quale, & al suo Augustissimo Figlio preghiamo coll'intimo del nostro Paterno cuore dall'Onnipotente Iddio augumenti sempre maggiori di gloria, e felicità, sì in questa, come nell'altra vita. E diamo alla Maestà Vostra l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die decimâ secundâ Decembris 1708. Pontificatus Nostri Anno Nono.

EPI-

EPISTOLÆ
ET
BREVIA
SELECTIORA
ANNI MDCCIX.

IN SUBLIME EXTULIT, ET MUNERA MULTA, ET MAGNA DEDIT.
Daniel 2. n. 48.

ARGUMENTUM

Consules, & Senatum Coloniæ Agrippinæ vehementer hortatur, & admonet, ut petitioni Acatholici Principis, qui Domi sui apud eos Administri exercitia damnatæ suæ Sectæ peragi, idque Jure publicæ Legationis fas esse contendebat, constanter obsistant.

Dilectis Filiis, Consulibus, & Senatui Civitatis Colonię Agrippinę.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Non patitur Paterna charitas, quâ inclytam istam Civitatem de Romanâ Ecclesiâ, ac de Apostolicâ Sede jamdudum probè meritam prosequimur, ut fidem præproperè adhibeamus publico rumori ad Nos nunc maximè allato, quo fertur versari adhuc inter Vos in deliberatione, utrùm assentiendum sit petitioni Acatholici Principis præsumentis, ac contendentis fas esse suo apud Vos Administro exercitia saltem privata damnatæ suæ Sectæ intra Domum, in quâ isthìc residet, habere. Nam ut nullam modò earum rationum attingamus, ex quibus facilè esset evincere, ut indebitè, ita falsò hìc prætexi Jura publicæ Legationis, id quod prudentiæ vestræ satis, superque perspectum esse arbitramur, illud certum est nihil tam sacrum, ac sanctum, nihil tam commendatum Vobis esse debere, quàm ne ullo unquam tempore decidatis ab insigni laude, veterique prærogativâ, quam à Majoribus vestris in custodiendo veræ Religionis cultu, veluti jure hæreditario, accepistis. Glo-

riæ enim Vobis, nec immeritò, hactenùs tributum fuit, quòd omnem aditum hæresi perpetuò occluseritis, quòdque Orthodoxa Religio ita apud Vos constiterit, ut ope pietatis, fidei, ac vigilantiæ vestræ, tamquam firmissimo vallo, communita semper isthic illibata, atque ab omni pravi cultus, aut reprobatæ doctrinæ contagione immunis permanserit. Et Nos quidem gratulati Vobis non ita pridem sumus hoc ipsum illustre propositum, ubi agnovimus Vos similibus conatibus invicta constantia, ac summâ virtute obstitisse. Verùm suadet Nobis magnitudo periculi, ne zelum, aut solicitudinem remittamus, cum eamdem petitionem vehementiùs in præsens urgeri intelligimus.. Quamobrèm pro nostro jure, ac munere Vos monitos facimus, ut vestri similes esse pergatis, eodemque vestigio consistatis, ubi præsertim contigerit insidiosè Vobis suggeri, ut hujus articuli definiendi, tamquam si de veteri controversiâ dirimendâ ageretur, arbitrium penès eum, in quem utrinque conventum fuerit, ex parte vestrâ constituatis. Ut quid enim in re certâ, cujusmodi est vetus vestrum, ac salutare institutum excludendi isthinc perpetuò abominationes Hæreticorum, audebitis alienum judicium, non sinè manifesto causæ vestræ discrimine, subire? Absit verò, ut existimemus posse Vos, aut ullis pollicitationibus alliei, aut ambitu impelli, aut minis absterreri, quominùs pristinam, laudabilemque consuetudinem adversùs novum, deterrimumque exemplum, pro quo inducendo tam acriter contenditur, strenuè propugnetis. Sanè ubi seriò consulatis, quid Ecclesiæ, quid huic Sanctæ Sedi, quid Patriæ vestræ debeatis, piè, ac rectè, ut decet, & id, quod maximè coram Deo expediet, constituturos Vos esse confidimus, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ nonâ Januarii 1709. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesię Coloniensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Desiisse jam arbitrabamur periculum, ne acatholicus Princeps id demùm obtineret, quod non sine incommodo, & detrimento veri cultus, ac Catholicæ Religionis assequi paulò ante contendebat, ut scilicet Administro, quem ille retinet in ista Civitate, liceret exercitia ritu suo, hoc est Hæreticòrum more, intra privatas ædes, in quibus actu residet, habere, quod sanè aliud nihil erat, quàm velle, ut hæresis, animarum pestis, hospitio tandem reciperetur, ac perfugium aliquod haberet in ea Civitate, ad quam ei nunquam patuit accessus, sedulò excubante ad custodiam veræ Fidei pietate, ac zelo Ecclesiastici Ordinis, & strenuè semper obsistente hujusmodi conatibus Secularium Magistratuum authoritate. Verùm fert rumor nuper excitatus eamdem petitionem acriùs urgeri in præsens, ac illud saltem, ut æquam conditionem requiri, nimirùm, ut de consensu Partium Arbitri deligantur, qui constituant quid maximè congruat, quasi cuicumque fas sit in rebus ad statum Religionis pertinentibus pro lubitu pronunciare, aut quasi ejusdem periculi sit veterem, ac inconcussam laudabilis instituti vestri observantiam cum novo, ac inaudito exemplo, quod in medium

pro-

profertur, placito alicujus committere. Sanè negotium est hujusmodi, ut opem, ac operam vestram, & quidem sedulam, ac diligentem requirat, cum gravissima mala in perniciem veræ Fidei procul dubio consecutura sint, si semel hæresis, velut delitescens, inducatur in Civitatem istam, cujus præcipua laus semper fuit summum studium in custodiendâ integritate Catholicæ Religionis. Quamobrèm oportet Vos in officio esse, nullumque medium, quod muneri vestro congruat, intermittere, quatenùs hujusmodi conatus in irritum cadant. Quâ in re obsequium Deo, & Ecclesiæ tum debitum, tum sanè gratum præstabitis, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 19. Januarii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Episcopi Monasteriensis officia, & authoritatem implorat, ut conatibus Acatholici Principis Domi sui in Coloniensi Civitate Administri hæresis exercitia fieri peroptantis omni ope, ac studio adversetur.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Innitimur libenter præstanti pietati, ac zelo Fraternitatis Tuæ in his, quæ pertinent ad bonum Catholicæ Religionis, certi Te occasiones hujusmodi alacriter amplecti, ac omnia tua studia in eum scopum liberaliter conferre. Cum itaque Acatholicus Princeps contendat vehementer obtinere à Magistratu Civitatis Coloniensis, ut liberum sit Administro, quem ille retinet in ea Civitate, exercitia ritu, ac more Hæreticorum intra suas ædes habere, ac postulat, ut quatenùs id sibi denegetur, arbiter utrinque constituatur, qui rem totam, ut ei visum fuerit, definiat; Nos, qui probè intelligimus sine injuriâ, ac periculo Catholicæ Fidei, cujus unicus, & illibatus cultus in eâ Civitate semper viguit, fieri non posse, ut de alieno, & damnato ritu illùc inducendo agatur, multòque minùs, ut in gravissimâ Religionis causâ arbiter congruâ authoritate destitutus adhibeatur, etiam, atque etiam à Te petimus, ut tuâ authoritate, & quibus poteris officiis intervenias, quatenùs compescantur hujusmodi conatus, nec quicquam contra vetus, ac laudabile institutum excludendi perpetuò ab eâ Civitate omnem labem hæreticæ pravitatis attentetur. Quanti momenti res sit, quæ agitur, pro suâ spectatâ prudentiâ probè intelliget Fraternitas Tua, cui propthereà commendatissimam eam esse cupimus, dum eidem Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 19. Januarii 1709. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Urget adhuc, & quidem acriùs in præsens petitionem suam ille Acatholicus Princeps, qui apud Magistratum Civitatis Coloniensis paulò ante contendit fas esse suo in eadem Civitate degenti Administro exercitia ritu, ac more Hæreticorum intra ædes, quas incolit, habere, & postulat hanc controversiam, si modò controversia dicenda est petitio, quæ nusquam audita in medium nunc primùm profertur, per unum, vel plures arbitros utrinque deligendos dirimi. Nos itaque, qui eâ in re agi manifestè de injuriâ, ac periculo Catholicæ Religionis, quæ sola, ac prorsùs illibata in ea Civitate semper viguit, advertimus: Nobilitatem Tuam, quam in his præsertim, quæ ad bonum, & commodum veræ Fidei pertinent, libenter semper adimus, plurimùm de præstantiâ tuæ pietatis, ac zeli Nobis polliciti, magnoperè requirimus, ut ope, & authoritate suâ, & quibus maximè expedire duxeris mediis, occurras hujusmodi conatibus, intuitu etiam relevandi animum nostrum ab hac gravissimâ curâ inter tot, ac tantas, quas perferimus, & officium Deo, Ecclesiæ, ac Nobis unicè gratum impendas. Nos interim Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die 19. Januarii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Controversiam de Ecclesia S. Georgii Græcorum Venetiis magno partium studio agitatam Veneti Senatus Decreto publicæ pietati, & æquitati consono fuisse diremptam gratulatur, ejusdemque Senatus zelum magnoperè commendat.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Duci, & Reipublicæ Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Quod ab eximiâ Nobilitatum Vestrarum virtute, perspectâque prudentiâ omni jure sperandum videbatur, ut in dirimendâ controversiâ, quæ circa Ecclesiam Sancti Georgii Græcorum inclytæ istius Civitatis magnâ animorum contentione agebatur, is demùm futurus esset exitus Judicii vestri, qui publicæ pietati, & æquitati vestræ quàm maximè congrueret, id prorsùs evenisse audito Decreto, quod summo, ut fertur, vestrum omnium consensu in eâ causa nuper prodiit, libentissimè cognovimus. Neque verò sine peculiari erga Nos Dei munere factum esse intelligimus, ut quo tempore cor nostrum justo dolore afficitur propter Ecclesiæ Catholicæ detrimenta, quæ undique ingruunt, & in dies magis cumulantur, accederet ope vestrâ Pontificiæ nostræ solicitu-

dini

dini ſolatium aliquod eò quidem gratiùs, quòd illud perenne fore confidimus. Non enim ambigendum eſt, quin ea, quæ hac occaſione providè, ac ſalubriter à Vobis favore ipſius Orthodoxæ Religionis conſtituta fuerunt, authoritate veſtrâ perpetuò communiantur. Charitatis itaque noſtræ eſſe duximus zelum veſtrum publico hoc teſtimonio à Vobis præclarè explicatum plurimùm in Domino commendare, ac teſtari Vobis ingens gaudium, quod inde hauſimus, parati uberiora, ubi res feret, Paternæ noſtræ erga Vos benevolentiæ documenta præbere: atque interim à Deo expetentes, ut tribuat Vobis ſecundùm cor veſtrum, & omne conſilium veſtrum dirigat, atque confirmet, Apoſtolicam Benedictionem Nobilitatibus Veſtris peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die nonâ Februarii 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Poteſtatem Archiepiſcopo Mechlinienſi, ejuſque Suffraganeis Epiſcopis aliàs factam præcipiendi Superioribus tum Secularibus, tum Regularibus Eccleſiarum, aliorumque locorum immunium, ne inibi deſertionis, vel alterius criminis reos Milites recipiant, ad alium annum prorogat.

Venerabili Fratri, Humberto Guilielmo Archiepiſcopo Mechlinienſi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Plurimùm tribuentes præſtanti zelo Fraternitatis Tuæ, ac innixi tuo teſtimonio, quo admonemur vigere adhuc in iſtis partibus illas ipſas cauſas, ob quas, Te expetente, Tibi, tuiſque Epiſcopis Suffraganeis ſub die decimâ nonâ Februarii Anni milleſimi ſeptingenteſimi ſeptimi poteſtatem fecimus præcipiendi ſub pœnis ibi expreſſis Superioribus tum Secularibus, tum Regularibus Eccleſiarum, & ſacrorum locorum quorumcumque, etiam Conventuum, & Monaſteriorum, ne per annum ſubinde decurrendum auderent recipere, aut in iis locis immunibus retinere Milites, ſive deſertionis, ſive alterius cujuſcumque criminis reos, adjectâ etiam Tibi, eiſdemque Epiſcopis facultate procedendi adversùs contumaces, atque inobedientes juxta formam, & modum expreſſum tum in eiſdem literis, tum in aliis die tertiâ Decembris ejuſdem anni ad Te pariter in ſimili formâ Brevis datis, quibus eamdem facultatem ad alium annum prorogavimus: Nos, ut pergamus occurrere ſcandalis, quæ per hujuſmodi receptiones, ac retentiones Militum in locis immunibus timeri poſſent, facultatem, ut præfertur, Tibi, & eiſdem Epiſcopis indultam iterum ad annum ab ultimo die præfatæ prorogationis incipiendum extendimus, iterumque prorogamus, ita tamen ut Immunitas localis quoad ceteras Perſonas ad hujuſmodi ſacra loca confugientes ad præſcriptum Sacrorum Canonum, & Apoſtolicarum Conſtitutionum omninò ſervetur, in quo oneramus tuam pariter, & Epiſcoporum Suffraganeorum conſcientiam, qui cum participes ſint noſtræ ſolicitudinis, Nobiſcum ſedulò cavere debent, ne quid de jure, ac Immunitate Eccleſiæ depereat. Quod ſupereſt, in pignus Pontificiæ noſtræ charitatis Apoſtolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 9. Februarii 1709. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Approbat, & Apostolicâ authoritate confirmat Archiepiscopi Tarsensis ad Tractum Rheni Nuncii Apostolici declarationem, quâ Tractatum à Magistratu Coloniensi cum Acatholico Principe initum quoad damnatæ Sectæ exercitia, quæ ille domi Administri sui in eâ Civitate residentis permitti contendebat, nullum, ac irritum denunciaverat.

Venerabili Fratri, Joanni Baptistę Archiepiscopo Tarsensi, Nostro, & Apostolicę Sedis ad Tractum Rheni Nuncio.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Sperandum omninò Nobis esse videbatur Magistratum istius Civitatis Coloniensis veteris pietatis memorem, & nostris etiam Paternis officiis, ac Fraternitatis Tuæ vocibus admonitum, ac confirmatum nihil unquam remissurum esse de eâ constantiâ, quâ primùm obstiterat petitionibus Acatholici Principis magno studio contendentis novum, ac inauditum exemplum favore suæ Sectæ isthuc inducere. Verùm non sine multâ animi nostri molestiâ audivimus eumdem Magistratum, inito demum Tractatu, delectisque arbitris existimasse satis consultum esse incolumitati orthodoxæ Fidei, si damnata Hæreticorum exercitia ab ipsa Civitate in præsens excluderentur: cæterum consensisse in aliquam conditionem, per quam differri potiùs, quàm adimi Catholicæ Religionis periculum videatur. Quamobrèm æquum omninò fuit, ut Fraternitas Tua pro demandato sibi à Nobis munere statim insurgeret, ac palàm declararet non licuisse Magistratui Seculari causam Fidei cultum, & integritatem directè respicientem attingere, nec in concordiâ, quæ dicitur inter Partes inita, præservare asserta jura Acatholici Principis. Ut autem omnibus perspectum sit, nedum grata Nobis extitisse, sed rata à Nobis haberi ea, quæ pro indemnitate catholici cultus, inhærendo facultatibus Tibi à Nobis traditis, opportunè, ac necessariò hac occasione præstitisti: Nos declarationem à Te editam, in quâ omnia, & singula obtentu ineundæ concordiæ in eo Tractatu contenta cum omnibus indè secutis, ac secuturis, quatenùs directè, vel indirectè Catholicæ Religioni præjudicium inferant, aut inferre aliquando possint, sub amplissima formâ nulla, ac irrita denunciasti, ac pro revocatis, cassatis, nullis, invalidis, abolitis, viribusque, executione, & effectu penitùs, ac omninò vacuis haberi voluisti, per omnia approbamus, & Apostolicâ nostrâ authoritate confirmamus; Tibi insuper injungentes, ut ejusmodi approbationem, & confirmationem nostram notam omnibus reddi cures, & facias. Interim verò, ut pergas in officio esse, & vigilantiam tuam Nobis semper magis comprobare, Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ sextâ Februarii 1709. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Imperatoris zelum, & authoritatem enixè requirit, ut orthodoxæ Fidei incolumitatem strenuè propugnet, quatenùs nullum ex Tractatu, de quo proximè, à Magistratu Coloniensi cum Acatholico Principe gesto præjudicium, aut detrimentum patiatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Singularem prærogativam, quâ meritò gloriari potest Coloniensis Civitas, quòd scilicet Catholicæ Religionis cultum ita semper illibatum in se custodierit, ut hæretica pravitas abominationes suas eò nunquam invexerit, sartam tectam esse sub auspiciis Majestatis Tuæ magnoperè cupimus, ac fore omninò speramus. Nam quòd Acatholicus Princeps suâ potentiâ fretus vehementer contendat fas esse suo degenti in ea Civitate Administro intra privatas saltem ædes damnatos suæ Sectæ ritus exercere, id eum ibi prorsùs novum sit, & hactenus inauditum, nullâ prorsùs æquitate inniti potest. Et quamvis Magistratus illius Civitatis, qui zelo servandæ puritatis Fidei incensus, nostrisque paternis monitis, & Nuncii nostri vocibus confirmatus indebitæ petitioni eâ, quâ par erat, constantiâ ab initio obstiterat, subindè ad Tractatum concordiæ devenisse dicatur, in quo ea ipsa asserta Acatholici Principis jura, quæ nullo modo admittenda esse intellexerat, præservari consensit: quia tamen ei nullo modo licuit in causâ statum Religionis directè respiciente pacisci, aditumque relinquere, ut idem propositum ab ipso Acatholico Principe, ejusue Administro vehementiùs aliquando urgeatur: Nos præter improbationem, ac irritationem præfati Actus concordiæ in eo, in quo lædit Religionem, à Nuncio nostro, ut sui muneris erat, palàm factam, atque à Nobis authoritate nostrâ confirmatam, magnoperè à Te petimus, ut indemnitatem, atque integritatem Fidei, quatenus nullum ex ipso Tractatu præjudicium, aut detrimentum persentiat, validissimè tuearis; & Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ sextâ Februarii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Arguit Episcopum Monasteriensem, quòd suis monitis Magistratum Coloniensem adduxerit ad ineundum cum Acatholico Principe Tractatum, de quo supra, ac ipsum vehementer hortatur, ut Ecclesiæ, & Religionis indemnitati consulere quamprimùm curet.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Æquiùs nemo, quàm Fraternitas Tua, existimare potest de magnitudine nostræ solicitudinis, pro servandâ puritate Catholici cultus in Civitate Coloniensi, eo prorsùs modo, quo ibi semper viguit, hoc est præcluso quocumque aditu hæreticæ pravitati, cum pro loco, in quo constitutus es, profectò non ignores, custodiam, atque salutem Dominici Gregis præcipuam esse curam Ecclesiæ Pastoris. Quod quidem nostrum propositum multò magis perspectum Tibi fuisse credimus tum, cum opem tuam omni studio requisivimus, ubi scilicet Nobis innotuit agi acriter, ac vehementer in eâ Civitate de perturbando pacifico orthodoxæ Religionis statu, eo quòd Acatholicus Princeps præsumeret jus, ac fas esse suo ibi residenti Administro damnatos Hęreticorum ritus intra privatas saltem ædes exercere, ac præstereà contenderet, quòd ad removendos gravissimos obices, quos offenderat, hæc controversia per Arbitros utrinque deligendos dirimeretur. Et sanè spes erat irritos demum fore hujusmodi conatus, cum Magistratus Coloniensis per se probè animatus, nostrisque literis, ac vivâ voce Venerabilis Fratris Joannis Baptistæ Archiepiscopi Tarsensis Nuncii nostri seriò, ac graviter præmonitus indebitæ petitioni ab initio constanter obstitisset, meritas propterea laudes à Nobis subinde consecutus, quòd retento Majorum suorum more, ac exemplo nihil sibi attingendum esse intellexisset, quod ad Religionis statum pertineret. Verùm, dum propter alias multas hac occasione excitatas difficultates, atque querelas totum negotium in deliberatione adhùc versaretur, aut certè protraheretur, eò allatæ sunt tuæ ad Magistratum literæ magnoperè improbantes omnem moram, ac cunctationem in sedandâ hac controversiâ, ac vehementer urgentes necessitatem conciliandi Civitati gratiam Acatholici illius Principis, ne fortè deteriora, ut dicebatur, contingerent. Porrò eventus ipse docuit tui nominis abusum, tuorumque officiorum authoritatem ad rem celeriùs conficiendam momenti plurimùm attulisse, quâ in re illud valdè Nobis dolendum est, quòd Magistratus ita properaverit ad exitum ejus Tractatus, ut passus sit in eo adiici conditionem, per quam præservari dicuntur asserta ejusdem Acatholici Principis jura, quæ tamen nulla esse, ac nulla eidem competere omninò scire debebat, ac per hoc reliquerit quodammodò ipsi Principi, ejusve Administro locum perturbandi perpetuò illibatum hactenùs Catholicæ Religionis statum in præfatâ Civitate Coloniensi. Et licet idem Nuncius noster Tractatum, & Actum hujusmodi concordiæ in eâ parte, in qua respicit, ac lædit Religionem, pro suo munere palàm improbaverit, ac irritaverit, Nosque hujusmodi declarationem, utpotè opportunam, ac necessariam Apostolicâ nostrâ authoritate

con-

confirmaverimus, & approbaverimus; nihilominus facere non possumus, quin Te iterum, iterumque hortemur, atque obtestemur, ut satagas iis remediis, quæ tuæ authoritati, ac zelo deesse non possunt, tuoque honori, ac conscientiæ summoperè conveniunt, consulere indemnitati ejus Ecclesiæ, & occurrere periculo, quod facilè ei imminere posset, si ex vi adjectæ in eo Tractatu præservationis jurium illud ipsum, quod nuper attentatum est de invehendis illuc exercitiis Hæreticorum, iterùm, multòque vehementiùs, ut timere est, promoveretur. Quod dum eo, quo oportet, fervore à Fraternitate Tua factum iri confidimus, Apostolicam ei Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ sextâ Februarii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Academiæ Lovaniensis pro sanâ doctrinâ zelum, quem & datis ad Suam Sanctitatem literis, & misso Formulario Alexandri VII. propriâ cujusque Doctoris ejusdem Academiæ manu subsignato, luculenter testata fuerat, meritis in Domino laudibus ornat.

Dilectis Filiis, Doctoribus, & Regentibus Collegii stricti Facultatum utriusque Juris in Academiâ Lovaniensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Æqua, ac præclara opinio, quam gerimus de singulari pietate vestra, ac constanti in Nos, & in Apostolicam Sedem reverentiâ, tum etiam de eximiâ, quâ præstatis, sacrarum, humanarumque rerum peritiâ, facilè Nobis persuasit Vos nedum obsequenti animo amplexuros esse ea, quæ pro custodiendâ sanâ doctrinâ, evellendisque prorsùs Janseniani erroris radicibus à Nobis dudum constituta fuerunt, sed præclarum aliquod, cum res exposceret, zeli vestri specimen edituros, per quod veritatem, ut oportet, palàm profiteri, seque nostræ, & Ecclesiæ authoritati subiicere ceteri omnes exemplo vestro condiscerent. Quod cum ex literis vestris, & ex adjecto eisdem Formulario fel: record: Alexandri Papæ Septimi vestrâ manu obsignato factum à Vobis esse intelligamus, post debitas in Domino laudes, testimonium hoc Paternæ nostræ charitatis deferimus, ampliora ejusdem documenta, ubi facultas erit, ac suppetet occasio, daturi Vobis, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Februarii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Cum aliquot ante annos ad Regem Persarum literas dedisset, quibus Catholicorum in ejus ditione versantium rationes, & quemdam Israelem Ory earum latorem magnoperè commendaverat: ipse verò Israel, statim ac ad illas partes pervenit, Catholicos omnes acerbè exagitandos suscepisset; eidem Regi fraudem significat à præfato Israele adhibitam, quem nullâ honoris significatione dignum esse ostendit, & ab iniquis contra Catholicos attentatis Regiâ authoritate revocari, & cohiberi postulat.

Illustri, ac Potentissimo Regi Persarum.

CLEMENS P.P. XI.

ILlustris, ac Potentissime Rex, salutem, & lumen Divinæ Gratiæ. Cum nostri muneris sit, omnibus Pontificiæ, ac Paternæ nostræ charitatis officiis adesse Christianis Catholicis Romanæ Ecclesiæ adhærentibus, atque unitis, qui in diversis, etsi remotis, Terrarum partibus commorantur, quatenùs ipsis ope nostrâ concilietur favor, & gratia eorum Principum, quorum illi Ditiones continenter incolunt, aut frequenter adeunt: hoc ipsum inprimis curandum, atque agendum Nobis esse duximus apud Celsitudinem Tuam tum propter perspectam Nobis tuæ Dignitatis, atque potentiæ amplitudinem, tum quia Te æquo in omnes, sed in Christifideles peculiariter, propenso animo esse arbitramur, tum demum quia de egregiâ tuâ, & syncerâ in Nos voluntate plurimùm Nobis pollicemur. Complexi itaque libenter oblatam Nobis ante aliquot annos occasionem advenientis in istas partes Israelis Ory plurimorum testimonio Nobis commendati, literas eidem nostras datas sub die quintâdecimâ Julii Anni millesimi septingentesimi quinti ad Te perferendas tradere voluimus, in quibus præter officiosam, & quidem sedulam, atque accuratam commendationem ipsius Israelis, quem Catholicorum rebus omni studio, ac zelo, eâque fide, quâ se obstringebat, affuturum esse confidebamus, illud expresse, tanquam præcipuum earum literarum argumentum, ac votorum nostrorum summam à Te expetebamus, ut Catholicos addictos Romanæ Ecclesiæ in tuis Regnis degentes, vel in partes istas, quandoque commigrantes, ab Administris tuis humaniter haberi, ac pertractari mandares, nec ullo modo sineres eos ullum, vel in personis, vel in facultatibus suis detrimentum injuriosè perpeti, neque vexari ab insidiis, atque calumniis quorumdam hominum, qui, cum nostræ Fidei desertores sint, nihil antiquius habent, quàm veros Catholicos acerrimè insequi, ac in extremas quasque calamitates, atque angustias conjicere. Hac itaque mente, atque proposito ad Te, arreptâ eâ opportunitate, perscripsimus, sed non sine ingenti animi nostri dolore subindè intelleximus memoratum Israelem Ory eodem officio nostro temerè abusum viam prorsùs oppositam voluntati nostræ isthic iniisse, & præsidium Catholicis, quod se allaturum disertè affirmaverat, adeò nullum præstitisse, ut imò ipsos magnoperè perturbaverit, atque contristaverit, &, quod iniquissimum est, Desertores nostræ Fidei supra ipsos Catholicos, atque ita errorem supra veritatem, extulerit; ità demùm se gesserit, tanquàm si isthùc à Nobis immissus fuisset ad opprimendos veros filios Romanæ Ecclesiæ, quorum salutem, libertatem, atque indemnitatem, si Deum justum judicem respexisset, aut Nobis ob-

sequi

ſequi voluiſset, promovere inprimis debebat. Quamobrèm operæ pretium eſse duximus, ut à Nobis ſcires, neque ullâ fide, neque tuis auſpiciis, neque ullâ honoris ſignificatione dignum eſse Iſraelem Ory, ſed imò authoritate tuâ deterrendum eſse ab iniquis attentatis contra Catholicos, qui cum Romanâ Eccleſiâ in Fidei unitate conſentiunt, quibus quidem optamus, ut Te propitium in omnibus exhibeas, & vices à Nobis, ubi facultas erit, in his, quæ grata Tibi eſse exiſtimabimus, uberrimè referes. Datum Romæ &c. die ſecundâ Martii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Cardinali de Tournon reſcribit maximam ſuſcepiſſe lætitiam ex ejus literis, quibus ſalvum ſuum ad Sinarum Imperium adventum, & honoris ſignificationes ſibi ab Imperatore delatas nunciaverat. Auditâ poſtmodùm rerum converſione, quòd ſcilicet Imperator eidem Cardinali ſuccenſuiſſet, ſubdit Pontifex ſe ſummo dolore fuiſſe affectum, quem tamen ex eo leniri oſtendit, quòd præter ipſius Cardinalis culpam id eveniſſe compertum habeat. Certiorem deindè illum facit de officio apud Imperatorem interpoſito, ut eum in priſtinum honoris, & gratiæ locum reſtituat, ipſique Europam repetendi libertatem largiatur. Poſtremò Cardinalem ad tolerandas ſtrenuo, conſtantique animo pro Dei causâ quaſcumque ærumnas paternè adhortatur.

Dilecto Filio Noſtro, Carolo Thomæ, S. R. E. Presbytero Cardinali de Tournon.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noſter, ſalutem &c. Acceptis jampridem literis tuis, quibus diligenter edocti fuimus, quantoperè gratus, atque jucundus acciderit potentiſſimo Sinarum Imperatori tuus in iſtas Regiones adventus, quàm amplis, & luculentis honoris ſignificationibus Ipſe ſubinde Te exceperit, quàmque illuſtria benignitatis, & munificentiæ argumenta Tibi indeſinenter exhibuerit: ingenti ſanè lætitiâ, ut par erat, repleti fuimus, ſuperabundavimus gaudio, & levantes manus noſtras ad Patrem miſericordiarum, & Deum totius conſolationis humiles Illi gratias egimus, quòd in maximis, graviſſimiſque curis, quas pro ſuſcepto Officio aſſiduè ſuſtinere cogimur, lætioribus nunciis è longinquioribus ſaltem Orbis Terrarum partibus opportunè prodeuntibus reficere Nos, & conſolari dignatus eſſet. Brevis tamen extitit lætitia noſtra, & extrema gaudii citò luctus occupavit, cum paulò poſt allatum ad Nos fuerit Imperatoris erga Te benevolentiam, & gratiam uſque adeò imminutam eſſe, ut dubitare ſe declaraverit, num verè noſter, & hujus Sanctæ Sedis Adminiſter eſſes, offenſumque, ac ſubiratum Tibi animum aliis etiam non obſcuris indiciis patefecerit. Gravem profectò ex ejuſmodi rerum converſione dolorem hauſimus, quoniam ſpem illam brevi areſcere perſpeximus, quam ex felicibus adeò initiis meritò ſuſceperamus, uberiores iſthic animarum fructus in horrea Domini congregandi. Verumtamen mœrorem hunc noſtrum haud mediocriter ea conſolatio levavit, quòd infortunium tuum tuæ culpæ aſſignari non poſſe certò credimus; nullo enim pacto

ad-

adduci possumus, ut arbitremur Te umquam debitis maximo, præstantissimoque Principi obsequiis defuisse, cujus præclaras animi dotes summis ipse apud Nos laudibus extulisti, & à quo plurimis etiam, ac insignibus cumulatum Te fuisse beneficiis palàm professus es. Minùs etiam vereri posse videmur Te apud illum propterea offendisse, quòd Ipse molesto tulerit animo à Te istis Evangelicis Operariis significatos fuisse nostros, & Apostolicæ Sedis sensus à Nobis die vigesimâ Novembris Anni millesimi septingentesimi quinti explicatos quoad ritus quosdam, & cæremonias Sinensium. Cum enim benignissimè jamdudum permiserit in amplissimo suo, ac florentissimo Imperio Christianam Religionem liberè suscipi, & exerceri, consequens omninò est, ut pari benignitate patiatur ab ejusdem Religionis Sectatoribus eos dumtaxat observari ritus, & mores, qui Christianis legibus consonant, illosque ex opposito devitari, qui earumdem legum præscripto adversantur. Hæc porrò regula usque adeò rationi consentiens, & justa est, ut ab æquissimo Principe, qualem esse accepimus Sinarum Imperatorem, nullo modo rejicienda videatur. Quapropter datis nostris ad Ipsum literis, quarum exemplar præsentibus adjunctum ad Te mittimus, nostrum eà de re sensum Illi disertè explicavimus; nec sanè perspecta Principis Justitia, & humanitas dubitare Nos patitur, quin, rei veritate ex Nobis intellectâ, desiderio, votisque nostris obsecundaturus libenter sit. Magnam insuper in spem adducimur fore ut, quod ab Ipso inprimis impensissimè flagitamus, Te in pristinum honoris, & gratiæ locum benignè restituat, libertatemque Tibi largiatur Europam repetendi, adeòque calamitatem, in quâ positus es, brevi cessaturam esse confidimus. Intereà verò, Dilecte Fili Noster, etsi mala, quæ pateris, quæque præcipua, ac verè Paterna nostra erga Te charitas Tecum Nobis communia facit, gravia quidem, & aspera sint, æquo tamen, constantique animo illa perferre perge, pro comperto habens maximam apud Omnipotentem Deum retributionem Tibi paratam esse; dum Nos Divinam bonitatem in humilitate cordis nostri assiduis precibus rogantes, ut suâ cœlesti ope Tibi jugiter adesse dignetur, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum &c. die secundâ Martii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

AR-

ARGUMENTUM

Sinarum Imperatorem impensè laudat, quòd Cardinalem de Tournon Visitatorem Apostolicum à Sanctitate Suâ in illas partes allegatum honorificè primùm exceperit. Deindè acerbè dolet, quòd non obscura indignationis in eum argumenta prodiderit, & quæ ipse de ritibus, & cæremoniis Sinicis decreverat, Pontificio mandato egisse profitetur. Petit postmodùm, ut Christianis in illo Imperio degentibus humanitatis officia Progenitoribus, Magistrisque suis eo modo persolvere liceat, qui puritati, & sanctitati Christianæ Religionis non adversetur; ac demum, ut prædictum Cardinalem in pristinum gratiæ, honorisque locum restituat, & Christianos, ac præsertim Evangelicos Operarios benignè fovere velit, ab eodem Imperatore enixè flagitat.

Illustri, ac Potentissimo Utriusque Tartariæ, ac Sinarum Imperatori.

CLEMENS P.P. XI.

Illustris, ac Potentissime Imperator, salutem, & lumen Divinæ gratiæ. Quemadmodùm majori nunquam gaudio perfusum est cor nostrum, quàm cum audivimus excelsum, ac longè clarissimum Principem, qualem Te esse nemo ignorat, ipsaque Imperii, cui præes, amplitudo, & singularis, quâ præditus es, sapientia, tuique nominis, ac potentiæ celeberrima, nedum per Europam, sed per Orbem universum fama testatur, præcipuis honoris significationibus excepisse Dilectum Filium Nostrum Carolum Thomam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem de Tournon, tunc temporis Patriarcham Antiochenum à Nobis allegatum in tuum istud amplissimum Sinarum Imperium, tum ut partes Superioris, ac Visitatoris istarum Missionum susciperet, & obiret, tum ut debitas gratias, easque uberrimas nostro nomine Tibi ageret, quòd Operarios Evangelicos isthùc anteà profectos multis, ac magnis beneficiis cumulasses, ita profectò inexplicabili dolore correpti fuimus tunc, cum percepimus felicem illam tui favoris, ac gratiæ, quam idem Cardinalis assequutus fuerat, auram non multò post defecisse, animumque tuum, quem ille usque adeò propitium expertus fuerat, ita subindè ab eo alienum factum fuisse, ut Tibi ambigendum esse videretur, num ille verè insignitus esset munere Administri nostri, ac fidem promereretur, demùm non obscura tuæ in eum indignationis signa à Te prodiisse. In hac porrò gravissimâ curâ, ac molestiâ, quæ his auditis à Nobis contracta nunquam profectò Nos deserit, illud saltem aliquâ ex parte Nos recreat, quòd certi sumus nihil tam contrarium fuisse menti, ac proposito ejusdem Cardinalis, quàm velle Te lædere, aut ullo modo Tibi displicere. Ut quid enim suspicabimur eum defuisse debito obsequio erga Te tantæ Dignitatis Principem, quem plurimis, & quidem effusis laudibus ob summa decora, ac sublimes dotes, quas in Te suspexit, in suis ad Nos literis extulit, non semel professus se verbis explicare non posse, quàm multa, & quàm præclara à Te insignis clementiæ, ac incomparabilis munificentiæ argumenta retulisset. Multò minùs suadere Nobis ipsis possumus Te ægrè, aut acerbè tulisse, quòd ille circa ritus quosdam, ac cæremonias Sinensium Evangelicis Administris denunciaverit nostros, & Apostolicæ

hujus

hujus Sedis sibi notos sensus, quos antehac explicavimus; Cùm enim Tu ipse eximio tuæ benignitatis exemplo, cujus memoria Christianorum Annalibus jam inscripta nunquam interibit, jampridem indulseris, ac edixeris fas fore in posterùm in tuis Ditionibus Christianam Religionem profiteri, arbitrari profectò debuit Cardinalis Te eadem clementiâ annuere debere, quòd illis, qui in tuo Imperio hanc ipsam legem amplexi fuerunt, sicuti permissum est conformare se moribus huic Instituto congruis, ita ab iis liceat è contra abstinere, quæ ab ejusdem legis præscripto dissentiunt. Id porrò disertiùs explicare posse speramus, postquam ea accuratè lustraverimus documenta, quæ ab illis allata sunt, qui isthinc in has nostras partes missi Romam nuperrimè advenerunt, quos benignè jam, ac libenter exceptos benigniùs in posterum, ac libentiùs audire parati sumus, eo potissimùm nomine, quia prosperam salutem tuam Nobis nunciarunt. Interim plurimùm refert, ut Tibi omninò compertum sit nullo modo à Nobis improbari, quòd inclyta Sinensium Natio grato, ac memori sit animo erga Progenitores, ac Magistros suos, quibus se multum debere intelligit; sed id unum, quod æquitati esse consonum pro tua spectata prudentiâ agnosces, id unum expetimus, ut liceat Christianis hujusmodi humanitatis officia iis modis persolvere, qui non repugnant puritati, ac sanctitati nostræ Religionis, districtè vetantis ulli creaturæ, utcumque excellenti, cultum illum adhiberi, qui uni, ac vero Deo, Cœli, & Terræ Creatori, ac Domino debetur. Sed æqui jam, bonique consulas, Illustris, ac Potentissime Imperator, quòd precibus tecum agamus, & enixè à Te expetamus, ut ipsum Cardinalem in pristinam gratiam recipere velis, & ad plenam libertatem redire facias, & quòd ad magnanimitatem tuam inprimis spectat, in eos etiam honores restituas, quos illi, cum Te primùm adiit, cumulatè à Te delatos Nos ipsi Tibi acceptos ferimus. Quod eò fidentiùs à Te requirimus, ac speramus, quòd Nos eumdem Patriarchali munere in suo isthùc adventu insignitum, ubi tam splendidè à Te habitum fuisse audivimus, ad Cardinalatus Dignitatem eveximus, quæ summæ amplitudinis est in Ecclesiâ, & post Pontificalem, præcipua; rati profectò esse summoperè decorandum, qui tam honorificè à Te excipi meruit, illumque digniori, quo poteramus, gradu à Nobis exornandum, qui nostro nomine in florentissimo tuo Imperio resideret. Admonet intereà Nos Apostolica charitas, quâ impellente hæc omnia ad Te perscribimus, ut non omittamus Tibi impensè commendare incolumitatem Christianæ legis in istis partibus, & ejusdem legis Professores, quotquot in tuis felicissimis Ditionibus, hoc nomine censentur, ac peculiari modo Operarios Evangelicos, qui freti tuâ benignitate isthùc perrexerunt, homines tuis auspiciis planè dignos, quorum, inter cetera pietatis studia, illud est Institutum non tam verbis, quàm exemplo aliis Fidelibus annunciandi, nemini dare ullam offensionem, pacem quærere, viam mansuetudinis insistere, debitam publicæ authoritati, summisque Principibus, eorumque Administris reverentiam, fidem, ac obedientiam, salvâ eâ, quæ Deo inprimis debetur, præstare: à quibus studiis, eos tum sponte, tum monitu nostro, tum ad Præcepta Christianæ Religionis implenda, nunquam recessuros esse speramus. His itaque Operariis ne patiaris ullas molestias inferri, ullos obices opponi, quominùs officio suo vacent, etiam, atque à Te petimus. Quod si fortè aliquid gravius in eos novissimè constitutum fuit, erit tuæ summæ clementiæ id ipsum abrogare, quatenùs tuæ supremæ authoritatis præsidio communiti, optatâ, ut priùs, tranquillitate perfruantur. Atque hæc sunt, quæ in levamen solicitudinis nostræ à Te ex-

po-

poſcenda Nobis in præſens occurrunt, in quibus Te votis noſtris libenter, atque alacriter aſſenſurum Nobis eſſe pollicemur, tum quia par eſt de æquitate, ac præſtantiâ tuæ voluntatis egregiè ſentire, tum quia ſpem noſtram metimur ex ingenti deſiderio, quod gerimus demerendi animum tuum. Si quid enim unquam à Nobis præſtari poterit, quod Tibi gratum futurum eſſe intelligemus, illud à Nobis, quantùm itinerum difficultas, & locorum intervalla patientur, paratiſſimum Tibi erit. Quod ſupereſt, ſalutem Tibi, Illuſtris, ac Potentiſſime Imperator, & ſupernæ gratiæ lumen ex animo apprecamur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Martii 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Cardinali de Tournon in Sinico Imperio vexati rationes, & cauſam Regi Portugalliæ enixè commendat, à quo inſuper expetit, ut ſtrenuam dare operam velit, quatetenùs ii, ad quos pertinet, Apoſtolicæ Sedis Reſponſis quoad Ritus Sinenſes obtemperent.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illuſtri.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Ex iis, quæ Dilectus Filius Andreas de Mello de Caſtro Majeſtatis Tuæ Ablegatus diſertè Nobis retulit, jampridem Tibi innotuiſſe cognovimus graviſſimas moleſtias, & ærumnas, quibus nunc Evangelici Operarii in Sinarum Imperio vexantur, nec planè dubitamus, quin ex illorum calamitate eum hauſeris dolorem, quo affici par eſt piiſſimum Regem, qui à clariſſimis Majoribus ſuis non tam ampliſſimæ, florentiſsimæque Ditionis, quàm eximii pro Orthodoxa Religione zeli hæreditatem accepit. Porrò ex eo, quo Majeſtas Tua premitur, animi mœrore facilè metiri, ac deprehendere poterit noſtrum; quandoquidem Paſtoralis Muneris noſtri ratio à Nobis exigit, ut ſicuti nedum iis etiam, qui longè ſunt, debitores ſumus, ita ſanè paſcendi, dirigendique Chriſtiani Gregis ad viam ſalutis æternæ in remotioribus quoque Terræ plagis ſollicitudinem quàm maximam ſuſcipiamus. Animi autem noſtri ægritudinem, quamvis acerbiſsimam, illud aliquâ ex parte lenivit, quòd Sinicas perturbationes potiſsimùm manaſſe percepimus ex Mandato quodam, quod Dilectus Filius Noſter Cardinalis de Tournon Commiſſarius, & Viſitator à Nobis in illis partibus ſpecialiter delegatus inibi promulgavit quoad Ritus quoſdam, & Cæremonias Sinenſes. Imperatori ſiquidem Sinarum ſuggeſtum fuiſſe audivimus ipſum Cardinalem ſuâ ſpontè, ac voluntate ad ejuſmodi Mandati promulgationem deveniſſe. Confidimus autem omninò fore, ut poſtquam ipſi Imperatori innotuerit Cardinalem hac in re ultrò nihil egiſſe, quinimò in illius Mandato contenta iis, quæ eadem in re, prævio diuturno, maturo, ac diligentiſsimo examine à Nobis jamdudum, nempè die vigeſimâ Novembris milleſimi ſeptingenteſimi quarti, decreta fuerunt, conſonare: idem Imperator, eâ ipsâ ſuadente æquitate, qua illum præditum eſſe intelleximus, facilè deponat, abiiciatque ex animo, quam in prædictum Cardinalem ſuſcepit, in-

dignationem, & ſicuti benignè dudum indulſit, edixitque in ampliſsimo Imperio ſuo, ut quicumque vellent, liberè amplecti, ac profiteri poſſent Chriſtianam Religionem, ita eam profitentibus pari benignitate permittat, ut eos ſequantur mores, qui Chriſtianæ Legi conſentanei ſunt, & ab iis contra abſtineant, qui ejuſdem Legis præſcripto repugnare noſcuntur. Hac ducti fiduciâ ad ipſum Imperatorem literas dedimus, quarum exemplar Majeſtati Tuæ mittimus præſentibus adnectendum. Potiorem tamen ſpem noſtram in valido, benignoque Majeſtatis Tuæ patrocinio reponimus, & collocamus, eamque, quanto maximo poſſumus, animi ſtudio rogamus, ut iis adhibitis mediis, quæ ad id magis opportuna, ac utilia fore judicaverit, felicem rei ſucceſſum, qui tum à Majeſtate Tua, tum etiam à Nobis communibus votis expetitur, juvare, ac urgere vehementer velit, ſimulque ſtrenuam navet operam, ut ii, ad quos pertinet, Apoſtolicæ Sedis Reſponſis, ut par eſt, morem gerant, & obſequantur; præſertim cum illos, qui è Sinarum Imperio Romam noviſſimè advenerunt, benignè audire, ac nova, quæ ipſi quoad controverſias Sinacas indè attulerunt, documenta maturè, ac diligenter perpendere parati ſimus. Ceterum quod ex eodem Majeſtatis Tuæ Ablegato percepimus, memoratum ſcilicet Cardinalem de Tournon aliqua in re apud Majeſtatem Tuam offendiſſe, id certè Nobis perindè moleſtum accidit, ac inopinatum; cum verò conjicere nequeamus cauſas, ob quas id evenerit, de totâ re diligenter edoceri curabimus, ut quod uſquequaque æquum fuerit, decernere valeamus. Intereà pro explorato habemus id minimè impedimento futurum, quominùs Majeſtas Tua inſitum ſibi eximium, avitumque Divini honoris, & Orthodoxæ Religionis zelum hac etiam occaſione luculenter explicet, teſtatumque omnibus palàm faciat Fidei cauſam reliquis humanis rationibus quibuſcumque ſibi longè potiorem eſſe, & antiquiorem. Quod ſi feceris, quemadmodùm egregiè Te facturum eſſe non ambigimus, glorioſum tuum Nomen glorioſius profectò reddes, Tibique, ac Regiæ Domui tuæ cœleſtium Benedictionum copiam uberrimam conciliabis. Pluribus Tecum ſuper his aget Dilectus Filius Noſter Cardinalis de Comitibus noſter, & hujus Sanctæ Sedis apud Majeſtatem Tuam Nuncius, quem ut libenter audire velis, magnoperè à Te petimus, dum Nos, Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, præcipuæ, qua Te in Domino amplectimur, charitatis indicem, Apoſtolicam Benedictionem Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur. Datum Romæ apud S.Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 2. Martii 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

AR-

ARGUMENTUM

Gravissimè conqueritur cum Rege Portugalliæ de multiplicibus, atrocibusque injuriis, & contumeliis, quibus Cardinalis de Tournon, ejusque Socii à Regiis Officialibus in Machaonensi Civitate affecti fuerant, & à Majestate Suâ, ut in ipsos Officiales severè animadvertat, & Cardinali, ac Sociis Europam repetendi libertatem largiri velit, vehementer exposcit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Scriptis ante duos dies ad Majestatem Tuam aliis literis nostris eximiam, & Orthodoxo Rege verè dignam pietatem tuam vehementer excitavimus, ut Evangelicos Operarios in Sinarum Imperio laborantes benignè tueri vellet, & commotam in ipsos gravem sanè procellam opportunis interpositis officiis componi satageret, strenuamque præterea navaret operam, ut ii, ad quos pertinet, Apostolicæ Sedis Responsis circa Ritus quosdam, & Cæremonias Sinenses, ut par est, morem gerant, ac obtemperent. Nec planè dubitamus, quin Majestas Tua ad omnia præclara opera suâ spontè satis incitata, desiderio nostro obsecundatura sit eo ipso præstanti zelo, ac studio, quo eam, ubi Divini honoris, & Catholicæ Religionis negotium agitur, inflammari, ac incendi probè novimus. Intereà verò ex pluribus Dilecti Filii Nostri Cardinalis de Tournon hesternâ die ad Nos allatis literis inaudivimus Ipsum jussu Sinarum Imperatoris mense Junio anni millesimi septingentesimi septimi ad Machaonensem Civitatem fuisse devectum, ut ibi conquiesceret, usque quò antedicta procella sedaretur. Porrò longè sæviorem procellam in ipso ad illius quietem delecto loco subire coactus fuit, nam Didacus de Pinho Tereyra Capitaneus Generalis nuncupatus, & ceteri, quotquot inibi sunt, Majestatis Tuæ Officiales, & Administri, quin & ipse Episcopus Machaonensis, qui etiam Consiliarii tui honore gloriatur, nullâ sacri caracteris, nullâ præstantissimæ Dignitatis, nullâ Ecclesiasticarum sanctionum, nullâ denique Juris gentium, quod apud barbaras quoque Nationes sacrosanctum, ac inviolabile est, habita ratione, eumdem Cardinalem, ejusque Familiares injuriis, & contumeliis acerbissimis, ac penè incredibilibus affecerunt, adeò ut ipsi non sinè lachrymis usurpandum multoties fuerit illud Canticorum: *Filii Matris meæ pugnaverunt contra me.* Primùm enim Officiales, & Administri tui Domum ab eo in prædictâ Civitate conductam multorum Militum diurnâ, nocturnâque custodiâ, qui ipsum, ut captivum detinent, muniverunt; deindè illi exercitium Ecclesiasticæ Jurisdictionis, & facultatum Legationis Apostolicæ, quas ei amplissimas attribuimus, interdixerunt; postmodùm universis Machaonensibus Civibus, proposito Edicto, inhibere ausi sunt, ne cum eodem Cardinali ullum commercii genus haberent; demùm ex illius Familiaribus, & Sociis alterum, & quidem Sacerdotali gradu insignitum, in custodiam tradiderunt, alios verberibus cæciderunt, omnes (uno verbo) ipsis exhorrescentibus Ethnicis, miserandum in modum, ac hostili prorsùs animo afflixerunt, adeò ut Cardinalis, ejusque comites Martyrii coronam, quam in Sinarum Imperio à Paganis recipere

nequiverunt, à Christianis jam expectare posse videantur. Quantoperè ex hujusmodi factorum atrocitate commoti simus, quàmque intimum, & planè acerbum dolorem indè susceperimus, satis verbis explicare non possumus; certi autem sumus haud leviori molestiâ piissimum Majestati Tuæ animum, cum hæc audiverit, affectum iri, eaque Regiæ detestationis suæ argumenta daturum, quæ rei indignitas à perspecta Majestatis Tuæ justitiâ, & consuetâ erga Sanctam hanc Sedem, & Ecclesiasticum Ordinem reverentiâ postulat. Nos intereà Te de his omnibus per celerem Tabellarium edocere consentaneum duximus, ut inde certiùs gravissimam animi nostri solicitudinem deprehendas, qua impellente Majestatem Tuam hortamur, & enixè etiam rogamus, ut memorato Cardinali, ejusque Sociis, libertatem repetendi primo quoque tempore Europam largiaris. Reliquum est, Charissime Fili Noster, ut Officiales tuos, qui non modò ab omni humanitatis, & Justitiæ lege, sed ab ipsâ etiam Majestatis Tuæ rectissimâ mente, ac voluntate adeò turpiter discesserunt, gravioribus jam Ecclesiæ censuris, & pœnis mulctatos, iis insuper, quæ à potestate tua pendent, animadversionibus ita coerceas, ut intelligant omnes, & præcipuè Sinenses, qui Legato Apostolico omnes planè honoris, & reverentiæ significationes perpetuò exhibuerunt, Te & injurias ipsi illatas molesto accepisse animo, & eas impunitas minimè reliquisse. Quod ubi feceris, gravem profectò dedecoris notam inclytæ Lusitanæ Nationi irrogatam absterseris, quæ non tam amplissimis, remotissimisque Dominiis suo sanguine partis, quàm singulari, perpetuoque suo in hanc Sedem, & illius Administros obsequio meritò gloriatur. Omnipotens Deus, Charissime in Christo Fili Noster, det Majestati Tuæ in suo timore semper proficere, eamque ad Nominis sui gloriam, universæque Reipublicæ Christianæ utilitatem diù, sicuti cupit, sospitem, incolumemque conservet, dum Nos ipsi præcipuæ, ac verè Paternæ charitatis nostræ testem, Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die quartâ Martii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Venetæ Reipublicæ significat comprobatos fuisse ab Imperatore Articulos, de quibus inter Pontificium, & Cæsareum Plenipotentiarios Romæ conventum fuerat, gratumque erga ipsam Rempublicam ob multa, atque præclara ab eâ in hunc scopum impensa officia animum profitetur.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Duci, & Reipublicę Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Certiores non priùs, quàm biduo ante facti Majestatem Cæsaream comprobasse Articulos, de quibus inter nostrum, & ejusdem Majestatis Plenipotentiarios hìc conventum fuerat, pro dirimendis notis controversiis inter utramque Aulam vertentibus, nulla interpositâ morâ significandum id esse duximus Nobilitatibus Vestris, certi gratum fore eximio zelo, quo pro publicâ tranquillitate fla-

gratis, hunc eventum, & quem Nos quidem præstanti operæ vestræ magnâ ex parte tribuendum esse intelligimus; Non enim Nos latet multa, ac præclara à Vobis officia tum intuitu desiderii nostri, ac petitionis, per Venerabilem Fratrem Julium Archiepiscopum Nazarenum nostro nomine Vobis factæ, quam idem alacri, ac libenti animo à Vobis exceptam fuisse accuratè Nobis nunciavit, tum anteà sponte vestrâ, & quidem multo studio, ac fervore in hunc scopum impensa fuisse. Quamobrèm perspectum Vobis esse volumus egregiam hanc vestram in Nos voluntatem hac occasione peculiari modo declaratam tanti, quanti par erat, à Nobis factam fuisse, Nosque proindè curaturos esse gratum animum, quem propterea in Vos vicissim gerimus, ac perpetuò servabimus, re ipsa, ac congruis argumentis testari Nobilitatibus Vestris, quibus interim Apostolicam Benedictionem in pignus Pontificiæ nostræ benevolentiæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Martii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Vicarium Leodiensem jure à Divinis fuisse suspensum à Nuncio Pontificio Coloniensi ob impeditam executionem Decretorum, quæ idem Nuncius, ut Visitator Apostolicus à Sanctitate Suâ delegatus ediderat, Capitulo Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis denunciat, ac simul Acta omnia ejusdem Visitatoris Apostolici approbasse declarat.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesię Leodiensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Fili, salutem &c. Cum ad tollendos perplures abusus ac corruptelas, quæ in quibusdam Diœcesibus authoritati nostri ad tractum Rheni Nuncii subjectis, atque inter ceteras in istâ Leodiensi invaluerant, in magnum Ecclesiæ detrimentum, & in perniciem Ecclesiasticæ disciplinæ, ac Divini cultus, tum quoad Regularem, ac Secularem Clerum, decretum à Nobis fuisset, ut in eisdem locis haberetur Visitatio Apostolica ad præscriptum Sacrorum Canonum, prout aliàs, ac nequidem tum absentibus Locorum Ordinariis, servatum fuisse constat; Cumque ad illud munus obeundum Venerabilis Frater Joannes Baptista Archiepiscopus Tarsensis à Nobis designatus fuisset, illeque Visitationem Apostolicam, quam in quibusdam Monasteriis, ac Ecclesiis aggressus fuerat, prosequeretur, ausus fuit Vicarius Leodiensis publicè denunciare, ac edicere suspensionem Decretorum, quæ ab Apostolico Visitatore manaverant, interdictâ eorum observantiâ, ac executione, idque quæsitis, ac prætextis nonnullis vanis, ac insubsistentibus rationibus, & causis, super quibus tamen sicut facilè ipsi fuisset, habito ad Nos recursu, audiri, ita nullo modo ei licebat executionem præcipiendo prohibere, quod profectò perindè erat, ac velle Potestatem Ordinariam super Delegatam ab Apostolicâ Sede, ingenti, ac omnimodâ Ordinis, ac Juris Ecclesiastici eversione, elevare. Quæ ubi Apostolicus Visitator facta esse intellexit, Actum hujusmodi nullum, atque irritum declaravit, ac eumdem Vicarium ad comparendum, ac debitè satisfaciendum sub pœnâ Ecclesiasticarum Censurarum interpellavit. Verùm quia Vicarius nihilominùs pertinaciter eis-

dem

dem Mandatis restitit, neque animum induxit, ut debitis modis satisfaceret, adductus est demum idem Nuncius in necessitatem procedendi ad infligendas Ecclesiasticas pœnas, quas tamen mitiores, ac remissiores esse voluit, ratus satis esse talem, ac tantam contumaciam per ejusdem Vicarii suspensionem à Divinis coercere, quod Decretum pro loco Cantoris, quem ille idem in istâ Cathedrali Ecclesia obtinet, Vobis denunciandum esse intellexit. Nos interim operæ pretium esse duximus, ut Vobis pariter innotesceret his omnibus quæ ab eodem Venerabili Fratre Archiepiscopo Tarsensi hac occasione peracta sunt, utpotè omni Jure, ac æquitate nixis comprobationem nostram accessisse, dum Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Subsidium Decimarum Ecclesiasticarum Venetæ Reipublicæ aliàs concessum ad aliud tempus ultrò prorogat, ut eidem Reipublicæ usui sit ad media paranda, quibus Turcarum conatus, ubi in Christianas Ditiones irrumpere meditentur, strenuè repellere possit.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris Duci, & Reipublicę Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Cum pręsentem Christianę Reipublicæ statum intentis in eum nostræ mentis oculis intuemur, ita multa ubique miserabilia, & luctuosa Nobis obiiciuntur, ut suspiria inter, & lacrhymas cum Elia Propheta sæpè exclamare cogamur: *Sufficit mihi Domine: tolle animam meam: neque enim melior sum, quàm Patres mei*. Illud autem animi nostri dolorem ob tot, tantasque Populi Christiani ærumnas, calamitatesque susceptum majorem in modum auget, quòd superiorum temporum exemplis admoniti maximè formidamus, ne perpetuus Christiani nominis hostis Turcarum Tyrannus ab ipso diuturno nimis, feralique bello, quo Catholici Principes conficiuntur, allectus, & excitatus, ubi vires nostræ magis attritæ fuerint, in Christianas Ditiones irrumpere meditetur, cladesque præteritis annis ab invictâ Christi Pugilum virtute, ac præcipuè ab inclytæ Reipublicæ vestræ victricibus armis terrâ, marique cum immortali vestri nominis gloriâ acceptas ulcisci studeat. Hæc cum ita sint, minimè dubitamus, quin Nobilitates Vestræ pro spectatâ, eximiâque, qua præditæ sunt, prudentiâ, de eludendis, strenuèque repellendis teterrimi hostis conatibus maturè, ac sedulò cogitent, & quæ in eum finem necessaria fuerint, quâ opus est, solicitudine, & curâ præcaveant. Verùm cum inter ejusmodi cogitationes animadverterimus elapsum jam esse tempus, ad quod fel. record. Innocentius XII. Prædecessor noster imposuit, vestræque Reipublicæ benignè assignavit Decimas quorumcumque Ecclesiasticorum proventuum in universo Dominio vestro existentium, ut iis pro ejusdem Reipublicæ defensione adversùs Fidei hostes uteremini, consentaneum, vestrisque rationibus admodùm opportunum duximus hoc idem Decimarum subsidium ad aliud consimile tempus ultrò, vestrisque non expectatis precibus, prorogare, eâque de re literas Apostolicas in

for-

formâ consuetâ quàm primùm expediri mandavimus. Erit id Nobilitatibus Vestris, ut confidimus, non obscurum indicium præcipuæ, ac veræ Paternæ, quâ Vos, vestramque Rempublicam in Domino complectimur, charitatis, cujus illustriora usque argumenta daturi sumus, quotiescumque idonea Nobis offeratur occasio de Nobilitatibus Vestris uberiùs benemerendi, & Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, Nobiles Viri, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ nonâ Aprilis 1709. &c.

ARGUMENTUM

Catholicos in Hiberniâ ab eterodoxis Magistratibus admodum afflictos Imperatori quàm enixè commendat, eumque ut Limbricenses, & Galvienses Pactiones observari curet, paternè adhortatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro Josepho Hungariç, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Tuendæ in Hiberniâ orthodoxæ Fidei zelo incensus Dilectus Filius Bonaventura de Burgo Hibernus, Lector, ut vocant, jubilatus, & Chronologus generalis ordinis strictioris observantiæ Sancti Francisci ad Solium Majestatis Tuæ cum hisce literis nostris humiliter accedet, explicaturus Tibi graves nimiùm, atque multiplices calamitates, quibus Catholici in eâ Insula ab eterodoxis Magistratibus miserandum in modum affliguntur, & abeximiâ, spectatâque pietate tuâ Religioni inibi summum jam in discrimen adductç opem quæsiturus. Eum ut benignè audire dignetur, suorumque officiorum authoritate id efficere inprimis studeat, ut miseris illis Catholicis Limbricenses, & Galvienses Pactiones omninò serventur, & adversantia iis Edicta prorsùs aboleantur, Majestatem Tuam enixè rogamus, ac obtestamur. Supervacaneum verò ducimus Te ad eorundem Hibernorum patrocinium suscipiendum pluribus adhortari, ad quod justitia causæ, munus, quod geris, præcipui Ecclesiæ, & Fidei Advocati, ac ipsa demum insignis, & avita animi tui religio Te certè plurimùm incitabunt. Et Majestati Tuæ Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ quartâ Aprilis 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Chariſſimæ in Chriſto Filiæ Noſtræ Amaliæ, Hungariæ, & Bohemiæ Reginæ Illuſtri, in Romanorum Imperatricem Electæ.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſima in Chriſto Filia Noſtra, ſalutem &c. Cumulum addit ingentibus curis, quas in tanta Chriſtianæ Reipublicæ perturbatione perferimus, præſens luctuoſus ſtatus Catholicorum in Hiberniâ propter diram perſequutionem adversùs eos dudum quidem excitatam, ſed acriùs modò commotam ab Hæreticis, qui ut plurimi contra paucos, ita publicâ authoritate communiti, adversùs homines omni præſidio deſtitutos nihil hoc tempore intentatum relinquunt, ut omne Catholicæ Religionis veſtigium, & vel ipſum Eccleſiæ Romanæ nomen in ea, quæ Sanctorum Inſulâ jampridem dicebatur, nunc demum prorsùs aboleatur. Auget dolorem noſtrum ineluctabilis difficultas occurrendi noſtrâ ope eorum periculo, ac proinde rogamus, & obteſtamur Majeſtatem Tuam pro ſuâ ingenitâ, & eximiâ pietate, ut audito libenter Dilecto Filio Bonaventura de Burgo Hiberno Lectore, ut vocant, jubilato, & Chronologo Generali Ordinis Sancti Franciſci ſtrictioris obſervantiæ hæc ipſa fuſiùs explicaturo, officia, & authoritatem ſuam interponere, & diligentiſſimè impendere velit pro eximendis eiſdem Fidelibus à tantâ calamitate, imò etiam à diſcrimine amittendæ cum Catholica Fide æternæ ſalutis. Qua in re quantùm meriti apud Deum poſitum ſit pro eximiâ tuâ virtute, animique religione intelliget Majeſtas Tua, cui iterum, iterumque hanc graviſſimam cauſam commendamus, dum eidem Apoſtolicam Benedictionem amantiſſimè impertimur. Datum Romæ &c. die vigeſimâ quartâ Aprilis 1709. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Noſtro, Joanni Philippo, Tituli Sancti Silveſtri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noſter, ſalutem &c. Ex iis, quę Dilectus Filius Bonaventura de Burgo Hibernus Lector, ut vocant, jubilatus, & Generalis Chronologus Ordinis ſtrictioris obſervantiæ S. Franciſci lator præſentium Circumſpectioni tuę coram explicabit, abundè cognoſces quo loco nunc ſit Orthodoxa Religio in Hiberniæ Inſula, quàmque grave immineat periculum, ne brevi tempore illic penitùs extinguatur. Quocirca Nos, & ejus periculi magnitudine commoti, & Paſtoralis Officii noſtri ratione adducti Te, cujus pietatem, ac zelum ſatis compertum habemus, vehementer hortamur, ut quidquid, vel ad tutandam, retinendamque in ea Inſulâ Catholicæ Fidei libertatem, vel

ad

ad ærumnas, quibus illi Catholici ab hæreticis Magiſtratibus exagitantur, levandas conferre poſſe putaveris, id à Te deſiderari minimè patiaris. Quod à Te tam enixè petimus, ut majori animi noſtri ſtudio petere non poſſimus. Et Tibi Dilecte Fili Noſter, Paternæ noſtræ charitatis pignus, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 24. Aprilis 1709. &c. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Coſmo Etruriç ſibi ſubjectç Magno Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem &c. Commiſſi Nobis Officii curâ, divinique honoris zelo compellimur Nobilitatem Tuam in partem ſolicitudinis noſtræ vocare, & excitare ad ea, quæ cum ad Catholicæ Fidei tutelam, & conſervationem pertineant, Tibi etiam magnoperè cordi futura pro veteri, atque perſpectâ, & planè eximiâ pietate tuâ minimè dubitamus. Ex Dilecto Filio Bonaventura de Burgo Hiberno, Lectore, ut vocant, jubilato, & Chronologo generali Ordinis ſtrictioris obſervantiæ Sancti Franciſci, qui has literas noſtras Tibi reddet, diſertè cognoſces, quo in ſtatu ipſamet Orthodoxa Religio in Hiberniæ Inſulâ modò ſit, quantoque ſtudio, & conatu Acatholici Magiſtratus ad eam ibidem penitùs evertendam incumbant. Quamobrèm vehementer à Te petimus, ut eidem Lectori ea omnia officia, & auxilia libenter exhibere velis, quæ tum ad miſeros illos, & in veteri erga hanc Sanctam Sedem fide, ac obſequio conſtantes Populos à multiplicibus, quibus premuntur, calamitatibus ſublevandos, tum etiam ad Religionem in ea Terrâ, quæ Sanctorum Inſula meruit appellari, ſartam, tectamque ſervandam pro ſpectatâ prudentiâ tuâ conducere poſſe exiſtimaveris. Id autem tametſi Te pro ſingulari, accenſoque tuo in ipſam Religionem, Divinumque cultum zelo ſpontæ tuâ facturum eſſe minimè verebamur, nihilominùs Paternam hanc noſtram cohortationem Nobilitati Tuæ adjungendam putavimus, ut eâ re nihil optatius, neque jucundius Te Nobis unquam præſtiturum intelligas. Tibique, Dilecte Fili, Nobilis Vir, Paternæ charitatis noſtræ teſtem, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 24. Aprilis 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Explicatis eleganter, & graviter tum malis, quæ à Pastorum absentiâ, tum etiam bonis, quæ ab illorum præsentiâ in Oves promanant, Archiepiscopos, & Episcopos Regni Poloniæ, ut apud Ecclesias sibi commissas resideant, paternè admonet, ac hortatur.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiscopis, & Episcopis Regni Polonię.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, salutem &c. Accepimus, nec sine ingenti cordis nostri molestiâ, nonnullos Regni Poloniæ Episcopos ita se ipsos inpræsens seculi negotiis, ac curis, imò etiam illis dissensionum fluctibus, ac turbarum, bellorumque procellis, quibus modò Respublica ista fędè jactatur, atque concutitur, suis studiis abreptos, immiscuisse, ut arctissimi debiti, per quod in Ecclesiis sibi commissis residere, & Divino Præcepto Oves, quibus præsunt, pascere tenentur, propè immemores videantur. Quàm autem turpe, & absonum sit Ecclesię Pręsules ad sacra sui Ordinis Munia obeunda delectos, & ad gerendum animarum regimen vocatos à suis Diœcesibus, extra summam necessitatem, diutius abesse, ac in alias, ac diversas partes se cedere, atque Curias potius, ac Aulas, vel etiam Castra frequentare, quàm intra terminos sibi constitutos contineri, & in officio esse, cum per se satis liqueat, illud etiam evincit, quòd Episcoporum absentia est certa nimis Populorum calamitas propter insidias, atque pericula, quæ in perniciem spiritualis salutis, & in detrimentum pacis, ac tranquillitatis, Custode procul agente, Ovili parari solent, ac inferri. Solicitudinis propterea nostræ esse duximus Fraternitates Vestras admonere, ne ullo modo fas Vobis esse putetis pro libito deserere oves Vobis creditas, quarum sanguis de vestris manibus aliquandò est requirendus à Supremo Judice, apud quem Pastor frustrà contenderet se tum quidem eâ excusatione tueri, quod Lupus oves, se absente, ac inscio, abductas interemerit; nam si res propiùs inspiciatur, constat nullum propè malum, aut scandalum in Diœcesi sic destitutâ contingere, quod non sit ei præcipuè adscribendum, cujus erat subditos à rectâ semitâ deflectentes revocare monitis, allicere præsentiâ, voce confirmare, authoritate, & charitate continere, ac demum in verbis suis monstra placare. Huic proindè, si absit, Divini cultus neglectus, huic Ecclesiasticæ disciplinæ corruptio, huic Jurium Ecclesiæ direptio, tanquam authori, non injuriâ tribuitur. Quòd si non sunt fraudandi Fideles sui Ducis, atque Rectoris præsidio tum, cum summâ tranquillitate perfruuntur, quantò minùs deserendi sunt publicis rebus, ut sunt in præsens, usque adeò convulsis, ac perturbatis, atque adversùs eos æstuantibus undique Acatholicorum insidiis: nisi verò minùs deliquisse videatur Speculator, qui hoste in conspectu posito excubias agere neglexit, quàm si stationem suam in summâ pace deseruisset. Quamobrèm cum munus, ac debitum pascendi Oves, ac proindè residendi in Ecclesiis, in quo spiritualis Populorum salus, & Catholicæ Religionis integritas maximè reposita videtur, gravissimè injungatur Episcopis tum Sacrorum Canonum, & Apostolicarum Constitutionum authoritate, tum Sanctorum Patrum, & ipsorum Apostolorum concor-

di

di ſententiâ, tum demum Divino Principis Paſtorum oraculo, confidimus Fraternitates Veſtras non tam noſtræ vocis officio, quàm ſuo zelo excitatas, ac conſulta ſuâ conſcientiâ, feriò perpenſuras eſſe, Veſtrum unicu ique illud diſtrictè denunciari: *Attendite Vobis, & univerſo Gregi, in quo Vos Spiritus Sanctus poſuit regere Eccleſiam Dei, quam acquiſivit ſanguine ſuo;* dum Nos eiſdem Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigeſimâ quintâ Maii 1709. &c. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Cardinali Otthobono, quod ſoſpes ad Florentinam Civitatem pervenerit, gratulatur, Magni Etruriæ Ducis pietatem, atque prudentiam laudat, ejuſque conſilia plurimi æſtimare oſtendit. Illius deindè Fratris Cardinalitiam Dignitatem proximè dimiſſuri pios in Eccleſiam ſenſus commendat.

Dilecto Filio Noſtro, Petro Sancti Laurentii in Damaſo Diacono Cardinali Otthobono nuncupato, S. R. E. Vice-Cancellario.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noſter, ſalutem &c. Gratiſſima ci è ſtata la notizia, da V. S. recataci del ſuo felice arrivo in coteſta Città, e della maniera, con cui è ſtata accolta da coteſti gentiliſſimi Principi, benchè queſta, à dir'il vero, non ci ſia punto arrivata nuova, nè inaſpettata. Nè pure nuovi, nè inaſpettati ci ſono giunti li ſavii ſentimenti à Lei eſpreſſi dal Sereniſs. Gran Duca ſopra li correnti affari del Mondo nel lungo diſcorſo tenutone ſeco, eſſendo tutti egualmente degni della ſua gran prudenza, che della ſua gran pietà. Speriamo, che V.S. ce ne farà più ampia relazione in voce, accompagnata da conſigli dell'A. S., che Noi ſommamente bramiamo per ben condurci, in sì ardue, e gravi emergenze, nelle quali pur troppo l'intereſſe è commune. Ci hà poi egualmente conſolati, che inteneriti la degna proteſta fattale da Chi in brieve ſarà per cambiare Abito, cioè che non per queſto Egli cambiarà mai il cuore già una volta conſacrato alla Chieſa. Preghiamo Iddio, che rimuneri sì bel ſentimento con quella retribuzione, che tutti gli deſideriamo, e che ſola è ſtata, & è l'oggetto della riſoluzione, che ſtà per prendere. E con tutta la pienezza del noſtro Paterno affetto diamo à V. S. l'Apoſtolica Benedizione. Datum Romæ &c. die 25. Maii 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Episcopum Culmensem graviter arguit, quòd propter ejus absentiam Lutherani quædam templa in illius Diœcesi ad usum suæ damnatæ Sectæ excitaverint, illique districtè injungit, ut ad Ecclesiam sibi commissam absque morâ revertatur, ac ejusmodi abominationem indè quamprimùm auferre curet.

Venerabili Fratri, Episcopo Culmensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Summo animi dolore, & ingenti supra quàm dici possit, correpti fuimus cordis angustiâ vel ex ipso rumore hìc pervulgato magnæ abominationis in Diœcesim Culmensem, cui præest Fraternitas Tua, non ita pridem inductæ; Fertur enim quosdam Lutheranæ hæreseos Professores inauditâ temeritate ausos fuisse, nemine prohibente, Templa inibi ad usum damnatæ, ac execrabilis suæ Sectæ excitare. Gravis certè, ac summoperè molesta accidere debebat iis omnibus, qui rectè, ac catholicè sentiunt, tanta Dei, & Servatoris nostri contumelia: Tibi verò usque adeò intolerabilis, ut mirum videri possit, quòd eodem tempore, quo Nobis innotuit admissum fuisse hujusmodi scandalum, non contigerit Nobis audire Te justo zelo incensum eò loci statim proruisse, impiorum Cathedras evertisse, Templa dejecisse, ut injuriam Divino nomini, & Ecclesiasticæ Dignitati, tuoque juri, ac authoritati enormiter illatam ulciscereris. Neque tamen Nos ullam fidem adhiberemus relatis hoc præsertim nomine, quod à vero absimile videtur, neminem tum fuisse ex illis Fidelibus, qui exurgeret, & staret ex adverso, nisi solicitudo nostra Nos admoneret nihil non timendum esse Gregi Pastoris sui præsentiâ diutiùs destituto. Verùm ubi ita contigerit, tuum est in primis coram Deo expendere, utrum culpæ Tibi verti possit, quòd cum à tuâ Ecclesiâ, nil tale cogitans, abesses, sed fortè aliena à tuo instituto pertractans, ac quærens, quæ tua sunt, non quæ Jesu Christi, hostes Catholici nominis in ovile Tibi creditum irruperint, aditumque sibi ad majora molienda patefecerint. Cogitandum Tibi est, utrum ne Supremus Judex sit aliquando à Te exacturus rationem earum ovium, quas tuæ custodiæ creditas, à Te verò, extra conspectum tuum, relictas passus es in tam manifestum contrahendæ mortiferæ labis discrimen adduci. Quæ non ita dicimus, quasi omninò persuasum habeamus vera, ac certa esse, quæ ad Nos perlata sunt; sed quia pro singulari charitate, qua Te prosequimur, angimur vehementer de tuo spirituali periculo, si quod fortè hac occasione incurristi, imò ex hac cogitatione in aliam prolapsi, & privatis noxis publica mala referentes, in eam tandem sententiam venimus, magnas calamitates, & manifesta Divinæ iracundiæ flagella, quibus Regnum istud in præsens affligitur, ob id præsertim desuper immitti, quia ardens ille zelus asserendæ Catholicæ Religionis, qui isthic olim in ferè omnium animis flagrabat, hoc tempore nedùm in Populis, sed etiam in Præsulum, ac Rectorum animarum pectore (quod non sine lachrymis dicimus) deferbuit. Quapropter eâ in re, si quid est, de quo Te redarguat cor tuum, ne cuncteris ea consilia inire, quæ muneri tuo magis congruant, ac in primis id perfice, ut Ecclesiam, quam administrandam suscepisti, adeas, ne pergas obnoxius esse gravissimis pœnis Sacrorum Canonum autho-

rita-

ritate constitutis adversùs eos, qui à residendi debito absque gravissimâ causâ se eximunt. Quo facto non ambigimus, quin tuo aspectu deterriti, ac ope tuæ vigilantiæ compulsi hostes veræ Fidei diffugiant, & castra intra fines Ecclesiæ tuæ invecta deferant: Tu verò his studiis gratiam, atque opem Divinam Tibi conciliabis,& perpetuam laudem assequeris. Nos interim Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ quintâ Maii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Monasteriensem Episcopum hortatur, ut fortiter obsistat conatibus Precistæ Imperialis, qui Decanatum Collegiatæ Ecclesiæ S. Mauritii illius Civitatis assequi contendebat.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Tametsi ex Venerabili Fratre Joanne Baptista Archiepiscopo Tarsensi nostro ad tractum Rheni Nuncio abundè perceperimus Fraternitatem Tuam officii sui partes accuratè, ac diligenter obire, ut in Ecclesia fidei suæ credita sacrarum electionum libertas nullo pacto violetur, ac nemini aditus pateat ad assequenda Ecclesiastica Sacerdotia Primariarum Precum Imperialium obtentu, quæ Apostolici Indulti præsidio destitutæ, nullæ prorsùs, ut optimè nosti, ac irritæ sunt; nihilominùs cum ex nuperis ejusdem Nuncii Apostolici literis certiores facti fuerimus quemdam Precistam, ut vocant, magno nunc studio contendere, ut Decanatus Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Mauritii istius Civitatis ipsi assignetur, prætermittendum Nobis non esse duximus, quin Fraternitatem Tuam vehementer, ut agimus, excitaremus ad ea gerenda, ac decernenda, quæ pro eximiâ prudentiâ suâ magis expedire censuerit,ut memorati Precistę petitio penitùs reiiciatur, ac cum dicti Decanatus vacatio in mense Apostolicæ Sedi reservato contigerit, nostra etiam, ejusdemque Sanctæ Sedis jura inviolata serventur. Id autem dum cumulatè præstiturum Te fore satis, superque Nobis pollicetur spectata religio, zelusque tuus, cum singulari, ac planè filiali in Apostolicam Sedem devotione conjunctus, Tibi, Venerabilis Frater, Pontificiæ charitatis argumentum, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romę &c. die 25. Maii 1709. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Posnaniensis graviter increpat, quòd in eâ Diœcesi Lutheranis publica Templa ad abominationes suas exercendas aperire permiserint, & ad ejusmodi scandalum quantò citiùs submovendum eos vehementer hortatur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Ecclesiæ Posnaniensis.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Oculis propè nostris inspicere, auribusque nostris visi sumus audire Sponsum pro Sponsâ, Christum scilicet pro Ecclesiâ illachrymantem, & effusè dolentem, quòd supra dorsum suum fabricaverint Peccatores, ubi percepimus Lutheranæ Sectæ homines id demum obtinuisse, ut in istâ Diœcesi consisterent, hospitio reciperentur, Templa ad exercendas suas abominationes publicè aperirent, neminemque interim Catholicorum, & nequidem de cætu Sacerdotum fuisse, qui debito zelo accinctus iniquis eorum conatibus eâ, quâ par erat, animi fortitudine obsisteret, aut si quis fortè tam pio, & æquo animo fuit, ut Dei causam tuendam susceperit, prævaluisse tamen malè sana eorum consilia, qui hæresis Professores non repellendos, imò amplexandos esse existimarunt. Quæ si ita verè contigerunt, prout contigisse fertur, non est jam cur quisquam miretur, aut diligentiùs inquirat, quamobrèm tantis in præsens calamitatibus Poloniæ Regnum opprimatur, cum causa satis liqueat, nimirum quia pristinæ in Deum pietatis mutatus est isthic color optimus, & vetus fervor pro Catholicâ Religione ita deferbuit, ut qui priùs, vel ipsum Hæreticorum nomen oderant, nunc neque eorum aspectum vitent, neque consortium exhorreant. Non patitur autem solicitudo nostra, ut læsâ tam enormiter Divinâ Majestate conticeamus; monita verò nostra ad Vos præsertim dirigimus, non quia Vos aut omninò solos, aut certè præcipuos ejus scandali Authores extitisse arbitremur (abhorret enim à paternâ nostrâ erga Vos charitate, ut de Vobis, qui sacris rebus curandis, & Religioni fartæ, tectæque servandæ potissimùm deputati estis, tam malè sentiamus) sed quia æquius succenseri Vobis potest non prohibuisse, quàm cæteris admisisse ea, quæ veræ Fidei integritatem labefactarent. Si itaque salus Vobis vestra cordi est, si Ecclesiæ, cui addicti estis, dignitatem, si commune bonum, & incolumitatem Patriæ diligitis, omni studio contendite, ut Hæretici, quò pedem temerè intulerunt, indè celerrimè referant. Quòd Vobis magnoperè proderit ad declinandam Divinam iram, quemadmodum certè oportet his perturbatissimis temporibus, dum Nos Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die prima Junii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Cardinalem de Comitibus, quem ob illius virtutum præstantiam Auximanæ Ecclesiæ præfecerat Episcopum, hortatur, ut ex Portugalliæ Regno, ubi Nuncium Apostolicum agebat, suum in Italiam reditum properet, quò celeriùs prædictæ Ecclesiæ Pastoris solatio, atque præsidio diù orbatæ adesse possit.

Dilecto Filio Nostro, Michaeli Angelo, S.R.E. Presbytero Cardinali de Comitibus.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Ut intelligeres Nos gratam, ac benevolam erga Te gerere voluntatem, eamdemque memorem diuturnæ, ac diligentis operæ, quam Nobis, & Apostolicæ Sedi pergis impendere, Te Ecclesiæ Auximanæ animo perlibenti præfecimus: quod ipsum argumento Tibi esse debet, quanti faciamus præstantiam tuarum virtutum, quarum æquâ opinione ducti Tibi id muneris probè committi posse existimavimus. Verùm, cum ea Ecclesia Pastoris solatio diutiùs destituta præsidium tum sedulum, tum quidem præsens, atque paratum omninò requirat, magnoperè cupimus, & summâ solicitudine à Te petimus, ut quò ipsi adesse quamprimùm valeas, diligenter cures, & omni studio enitaris removere obices, qui tuum in has partes reditum remorantur. Ceterum in auspicium bonorum omnium, & in certum pignus Pontificiæ charitatis, quâ Te ex animo prosequimur, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Junii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Appropinquante secularis anni celebratione, ex quo Ordo Monialium Visitationis Beatæ Mariæ Virginis à S. Francisco Salesio institutus fuerat, Sua Sanctitas felicem Instituti propagationem eisdem Monialibus gratulatur, ac ipsas ad saluberrimas Constitutiones, & monita à Fundatore relicta, diligenter custodienda, ac uberiorem in dies Christianarum virtutum accessionem procurandam, adhortatur.

Dilectis in Christo Filiabus Monialibus Monasteriorum Ordinis Visitationis B. Marię Virginis Immaculatę à S. Francisco Salesio instituti ubivis existentium.

CLEMENS P.P. XI.

Dilectæ in Christo Filiæ, salutem &c. Pastoralis Officii Divinâ dispensatione humilitati nostræ crediti solicitudo Nos admonet, ut Sanctimonialium, quæ spretis hujus Seculi vanitatibus Divinis obsequiis, sub suavi Religionis jugo, sese manciparunt, Paternam curam gerentes, earum spirituales profectus, quo majori possumus studio, juvare, atque provehere satagamus, ut vota sua Domino reddant abundanter in sanctitate,

& Justitiâ coram ipso omnibus diebus suis. Ipsæ siquidem filiæ sunt, quæ oblitæ Populum suum, & domum Patris sui, provido consilio optimam partem elegerunt. Ipsæ sunt Evangelicæ Virgines, quæ Lampades suas prudenter aptantes Cœlesti Sponso obviam prodierunt. Ipsæ demùm sunt, ut Beatus Cyprianus ait, flos Ecclesiastici germinis, decus, atque ornamentum gratię spiritalis, laudis, & honoris opus integrum, atque incorruptum, illustrior portio Gregis Christi. Has porrò inter Sacras Virgines, sicuti Vos, Dilectæ in Christo Filiæ, singulari quodam Paternæ charitatis affectu prosequimur, ita sedulò curandum Nobis esse intelligimus, ut susceptam probatissimæ vitæ rationem constanter retineatis, & in eâ magis, magisque procedatis usque ad perfectam diem. Vos itaque modò alloquimur, Vos adhortamur affectione potiùs, quàm potestate, electa germina sanctitatis: non quòd adversi aliquid suspicemur de Vobis, sed quia, quò sublimior gloria vestra est, eò etiam major esse debet nostra, & de perseverantiâ vestrâ solicitudo, & de nequissimi Tentatoris infestatione formido. Centesimus jam appropinquat annus, ex quo Ordo vester à Sanctissimo Præsule Francisco Salesio institutus, & Constitutionibus, sapientiâ, discretione, ac suavitate mirabilibus instructus fuit; Intereà temporis illius splendor in Ecclesiâ Dei tantùm illuxit, ut ad centum supra quadraginta septem Monasteria, sicut accepimus, propagatus jam sit, undè manifestè deprehenditur & sanctitas Instituti, quod profitemini, dum ipsi Divina bonitas felicia adeò contulit incrementa, & Christianarum virtutum odor tum ex Vobis, tum ex iis, quæ Vos præcesserunt, circumquaque diffusus, dum tam multę per Catholicum Orbem Nationes ad illud fovendum, ac suscipiendum, benedicente Domino, illectæ sunt. Ceterùm hęc ipsa Ordinis vestri felix propagatio, hæc ipsa virtutum vestrarum fama longè, latèque celebrata magnoperè à Vobis exigit, ut tanti nominis dignitatem, & laudem tueri ad majorem Dei gloriam, omni adhibito studio, contendatis; quod non aliàs certiùs assequi potestis, quàm si saluberrimas Constitutiones, & monita Vobis à Sancto Institutore relicta, quibus ad Christianam perfectionem iter tutum, expeditum, & planum sternitur, diligentissimè custodiatis, & quàm maximè caveatis, ne quid unquam novi in Vos, Ordinemque vestrum irrepat, quod vel eisdem Constitutionibus, & monitis adversari, vel etiam pias consuetudines, & observatam hactenùs disciplinam ullâ ex parte labefactare posse videatur. Quâ in re ubi oportuerit, Ordinariorum localium, quorum Jurisdictioni subestis, opem implorare nequaquam prætermittetis; futurum enim omninò confidimus, ut quod ipsis per has nostras literas enixè injungimus, necessitatibus vestris prompto, alacrique animo semper adsint, & ne quid ullo seculorum decursu, ullâ temporum varietate, in Vobis immutetur, diligenter, ac strenuè curent. Jam verò ipsa Secularis anni celebratio, quæ in Regularibus Ordinibus insignis in primis habetur, religiosoque, ac solemni cultu peragi consuevit, à Vobis vehementer exposcit, ut collata hactenùs Ordini Vestro à Deo Optimo Maximo ingentia beneficia devoto, gratoque animo recolentes, humiles illi, ac uberrimas agatis gratias, & enixis, accuratisque precibus, ineffabilem ejus Clementiam obsecretis, ut hoc maximè tempore Fundatoris vestri spiritum in Vobis instauret, atque vivificet, dictumque illud, Christianæ Sapientiæ compendium, quod Ipse ore semper, ac mente repetebat, scilicet: *quidquid pro æternitate non est, vanitas est:* altissimè cordibus vestris infigat. Uberem insuper Christianarum virtutum accessionem, verum temporalium bonorum contemptum, Divinarum rerum perfectum,

& effi-

& efficax desiderium Vobis misericorditer largiatur; Intellectum præterea vestrum magis, magisque illuminet, voluntatem inflammet, corpus emundet, animam sanctificet, quatenùs ea tantùm, quæ Domini sunt, perpetuò cogitantes, Sanctæ sitis corpore, & spiritu, & post praeclaros, quos hic agitis, de carne in carne triumphos, coronam justitiæ, quæ legitimè certantibus reposita in Cœlis est, à Divino Sponso recipere mereamini. Hanc planè ex animo Vobis optamus, atque precamur, ac in ejusmodi felicitatis auspicium Vobis, Dilectæ in Christo Filiæ, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die 23. Junii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Episcopum Novariensem, à quo Cæsarei Administri ingentem pecuniæ summam titulo contributionis pro Feudo Ripariæ, S. Julii, & Hortæ petebant, Imperatori diligenter commendat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Fraudare non debemus Pontificiæ nostræ charitatis ope justam eorum spem, qui eum jura sua adversùs quodcumque indebitum gravamen tueri posse meritò existiment, ubi ea expendenda sit recto, ac æquo Majestatis Tuæ Judicio, aditum sibi apud Te officiis nostris parari deposcunt. Congruum propterea esse duximus communire hâc nostrâ suffragatione petitionem Venerabilis Fratris Joannis Baptistæ Episcopi Novariensis, qui ab Administris tuis in illis Partibus constitutis nuper interpellatus ad pendendam Tibi titulo contributionis ingentem summam pro Feudo Ripariæ, Sancti Julii, & Hortæ ejusdem Diœcesis Novariensis, antiquissimo Jure ad ipsam Ecclesiam, ejusque pro tempore Episcopos, etiam quoad temporalia, pertinente, sicut confidit certis documentis, Majorumque tuorum claræ memoriæ Regum, atque Imperatorum responsis comprobare posse, Feudum illud hujusmodi oneribus nunquàm obnoxium fuisse, ita modò tuis sub auspiciis eximendum esse ab omni molestiâ certò sibi pollicetur. Ubi itaque ipsius postulatis justitia tam manifestè adstipuletur, credimus non modò non grave, sed prorsùs gratum Tibi fore, quòd idem Præsul non vulgaribus certè generis, ac virtutum prærogativis ornatus, Tibique summoperè addictus, fructum suarum precum, nostræque commendationis assequatur ab æquitate, ac pietate Majestatis Tuæ, cui Nos Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 29. Junii 1709. &c.

ARGUMENTUM

Cardinalitiæ dignitatis dimiſſionem à Principe Franciſco Maria Mediceo per Procuratorem Romæ factam ob juſtas propoſitas cauſas admiſiſſe eidem Principi ſignificat, & inclytæ Familiæ propagationem ex animo auſpicatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Franciſco Marię Principi Mediceo.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem &c. Ea eſt vis, ac præſtantia Paterni noſtri amoris erga Nobilitatem Tuam, inclytamque Mediceam Domum, ut quamvis probè intelligeremus quantùm decoris, ac ornamenti Sacro huic Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium Collegio, ipſique Apoſtolicæ Sedi accederet Te conſidente in ampliſſimo hoc Senatu, ubi tamen audivimus Te ad alia capeſſanda conſilia Populorum votis, ac publicis etiam cauſis, atque rationibus magnoperè urgeri, non gravati ſimus precibus tuo nomine Nobis oblatis pro obtinendâ facultate dimittendi Cardinalitiam Dignitatem annuere, & dimiſsionem ipſam per tuum Procuratorem coram Nobis in nupero Conſiſtorio noſtro ſecreto ritè, ac decenter factam admittere. Charitate autem in Te noſtrâ ulteriùs progreſſi cœpimus, ac proſequimur Deum Optimum Maximum precari, ut ſpem, ac deſiderium commune optatâ ejuſdem tuæ Domus propagatione ſolari velit: confiſi validum indè præſidium huic Sanctæ Sedi, & Eccleſiæ allatum iri, in cujus eventus bonum auſpicium, Apoſtolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 29. Junii 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Solidis, luculentiſque rationibus Regem Poloniæ ſummoperè urget, ut Principem ejus Natum catholicè educare curet, ac Orthodoxam Religionem benigno, ſtrenuoque animo tueatur.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Auguſto Polonię Regi Illuſtri.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſsime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. Le ſicurezze, che dalla M. V. con ſua Real Carta delli 11. Febraro proſsimo paſſato ci furono date, di voler' incontrare con piena ſua ſodisfazione tutte quelle occaſioni, che ſe le foſſero preſentate tanto di dar mano à progreſsi della noſtra Santa Religione, quanto d'impiegare ogni ſua opera in ogni altra coſa, che foſſe di convenienza della Santa Sede, eſſendoci ſtate più volte, e in più occaſioni replicate dal Baron Schenck ſuo Miniſtro, ci obligano altresì à replicarle dal canto noſtro, come ora facciamo con la preſente lettera ſcritta di noſtro pugno, le più ſincere proteſte altre volte fattele

d'una

d'una perfetta riconofcenza. Adempita però quefta parte, non pofsiamo ommetterne un'altra, qual è di pregarla, come facciamo con tutta l'efficacia maggiore del noftro fpirito, à contentarfi di ridurre ad effetto fenza maggiore indugio sì degni, e giufti proponimenti, non folo per obligar Noi à intereffarci fempre più in tutto ciò, che riguarda la Maeftà Voftra, come ne fiamo intieramente difpofti, mà quel che più importa, per fempre più conciliarfi la Divina afsiftenza, e obligar Dio à profperare le fue intenzioni. Iddio hà fatto alla Maeftà Voftra una grazia affai grande, quale è ftata quella di richiamarla dalle tenebre dell'Erefia al lume della vera Religione, di cui fono ftati privi tanti de' fuoi Antenati; richiede perciò anco da Lei cofe grandi in ricompenfa, e tutto il Mondo Cattolico le afpetta. A Noi principalmente ftà fu'l cuore il debito ftrettiffimo, che Ella hà, di educare cattolicamente il Principe fuo Figliuolo, nè poffiamo mai penfare alla Maeftà Voftra, che fubito non ci venga alla mente quefta fua indifpenfabile obligazione. Ogni ritardo è pericolofo, e all'incontro ogni pericolo, che poffa accaderne, è fempre inferiore à quello della falute eterna. Si fidi dunque la Maeftà Voftra di Dio, rigetti li dettami della prudenza umana, ove fiano contrarii à quelli della fcienza de' Santi, e creda che Dio le affifterà. Non fperi mai la Maeftà Voftra di facilitarfi alcun vantaggio temporale con mezzi, che le foffero configliati non intieramente retti avanti gli occhi di Dio, perche tutto infallibilmente riufcirebbe male. Altre volte le abbiamo fcritto, che la Maeftà Voftra abbia fede à fuoi Configlieri Cattolici, e ne accrefca il numero; replichiamo ora l'ifteffo. Protegga fempre più la Maeftà Voftra, promuova, e difenda quella Religione, che con tanta fua gloria hà abbracciata, e che nelle prefenti contingenze dell'Europa hà tanto bifogno di effere validamente protetta, promoffa, e difefa. Nel rimanente fi afficuri la Maeftà Voftra, che Noi l'amiamo con amore veramente paterno, e tenerifsimo; e benche crediamo di avergliene dati per il paffato affai chiari argomenti, fiamo nondimeno preparati à dargliene altri affai maggiori in avvenire, come più pienamente ci fiamo fpiegati col Baron Schenck, quale abbiamo riconofciuto di tanto onore, e di tanta probità, e fopra tutto di tanto zelo, di tanta fede, e di tanto amore per il vero, e buon fervigio della Maeftà Voftra, che ben'abbiamo creduto di poter practicar feco ogni confidenza. E con tutta la pienezza del noftro affetto diamo alla Maeftà Voftra l'Apoftolica Benedizione per pegno di quelle più abondanti, e copiofe, che inceffantemente le preghiamo da Dio. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 17. Julii 1709. Pontificatus Noftri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Principis Regii Poloniæ in Catholicâ Fide institutionem Principi Egoni de Furstemberg enixè commendat. Ipsi deindè gaudium explicat, quod susceperat ex felici Apostolicarum Missionum in Saxoniâ progressu, utque illas suaviter non minùs, quàm constanter promovere studeat, ab eodem Principe exposcit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Egoni de Furstemberg.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Tribuenda est Paternæ nostræ charitati, ac debito injuncti Nobis Muneris solicitudo illa, quâ indesinentèr urgere cogimur gravissimum negotium piè, catholicèque educandi Regium Poloniæ Principem. Videmus enim quanti intersit, ut Is demùm in eâ, in quâ constitutus est, ætate ineat viam salutis, quam quidem tum ipse perpetuò insistat, tum alii multi ejus exemplo, supernique luminis ductu aliquandò ingrediantur. Confidimus autem hoc bonum studio præsertim, ac operâ Nobilitatis Tuæ esse quamprimùm perficiendum, augentque mirificè desiderium, ac expectationem nostram, ea, quæ congestis in hoc propositum pluribus causis, atque rationibus ad Dilectum Filium Theodorum Baronem de Schenk nuperrimè perscripsisti, ex quibus intelleximus minimè metuendum esse, ne zelus tuus in curandâ ejusdem Principis Catholicâ institutione ullo modo deferbuerit, quinimò spem indubiam hausimus esse Te nostris votis cumulatè satisfacturum. Interim verò scire Te volumus præcipuum cordi nostro gaudium obtigisse, cùm percepimus non illibentibus auribus isthìc modo excipi, quæ Apostolici Missionarii summo Dei beneficio, nec sinè præsidio isthùc pridem inducti pergunt in istis partibus enunciare, qui tamen omninò cavere debent, ne fortè acrioribus aliquandò verbis lacessant potiùs, quàm alliciant auditorum animos, quos præstat spiritu lenitatis, ac mansuetudinis ad agnitionem veritatis, ac ad sinum amantissimæ Matris Ecclesiæ deducere. Quoniam verò Tibi magnâ ex parte vertendum est meritò quidquid spiritualis lucri tam piis conatibus Deus indulserit, id effice, ut pro singulari illâ, quâ præstas, pietate, ac prudentiâ, difficultates, atque obices, qui opponi possunt propagationi Catholici cultus non minori suavitate, quàm constantiâ submoveas, & veterem tuorum erga Romanam Ecclesiam, & Apostolicam Sedem devotionem omni studio æmuleris, ac vincas; dum Nos in auspicium Cœlestis, quam Tibi ex animo precamur, Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuę peramanter impertimur. Dat. Romę &c. sub Annulo Piscatoris die 13. Julii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Prætoriam, & alteram præsidiariam Tripolitanas Naves à Classe Melitensi fortiter expugnatas Hierosolymitanorum Equitum Magno Magistro impensè gratulatur.

Dilecto Filio, Raymundo de Perellos, Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Magno Magistro.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Tam familiare est inclyto isti Ordini audaciam Barbarorum armis obtundere, eorumque vires pugnando conterere, ut aliud nihil propè sit oblata tuis Militibus occasio congrediendi cum hoste, quàm certum quoddam futuræ victoriæ præsagium. Mirùm propterea videri non debet, si postquàm Classi Melitensi Hydruntum inter, & Aulon excurrenti non ita pridem contigit Prætoriam Tripolis, alteramque prçsidiariam Navem eidem conjunctam à longè prospicere, ac subindè insequi, ac demùm propiùs aggredi eidem etiam datum fuerit eas post acre bellum expugnare, quas quidem Naves tui Milites in prædam isthùc abduxissent, nisi illas ipsas inopinatum incendium (casu ne, an perfidiâ excitatum) statim absumpsisset, tuorumque manibus eripuisset. Verùm ingens ille Infidelium numerus, qui ut flammas evaderet, aquis se dederat, à tuis in catenas conjectus, & non exigua Christianorum manus hac ipsâ occasione à Barbarorum servitute exempta satis testari poterunt, quàm strenuè res à tuis acta fuerit. Lætum hunc eventum Tibi ex animo gratulamur, dum Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili, eidemque Ordini in auspicium amplioris felicitatis peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ Julii 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

A Principe Francisco Maria Medicæo petit, ut ad eximendam quamprimùm Civitatem Pisaurensem à gravi infortunio, quo premebatur, Pontificiam solicitudinem juvare, suaque studia, & opem promptè conferre velit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Principi Francisco Mariæ Medicæo.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Dal foglio, che verrà trasmesso all'A.V. dal Conte Fede, e di cui le accludiamo un dupplicato, vedrà Ella il motivo di carità, che ci sprona ad accorrere senza indugio al grave infortunio d'una Città nostra suddita, e insieme vedrà il bisogno, che teniamo, che Ella si unisca con Noi à porgerle un pronto, ed efficace rimedio. Siamo certi, che così seguirà, così pro-

met-

mettendoci la pietà dell'A. V., quando anche alle conſiderazioni della publica ſalvezza non ſi uniſſero, come realmente ſi uniſcono, quelle del ſuo privato commodo. Servirà perciò non ad altro la preſente, che per accertarla della ſpeciale riconoſcenza, che le ne dovremo, e delle inceſſanti preghiere, che porgiamo à Dio per ogni ſuo più bramato contento; e con tutta la pienezza del noſtro Paterno affetto diamo all'A. V. l'Apoſtolica Benedizione. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 3. Auguſti 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

Copia del foglio incluſo nella ſudetta Lettera.

SUA Santità havendo ſentito con ſommo ſuo ramarico, che in Peſaro corra un' influenza di febri maligne, e perciò vi ſieno continuamente cinque in ſeicento ammalati con mortalità eziamdio di Nobili, & inoltre eſſendo ſtato rappreſentato alla medeſima Santità Sua, che la vera cagione di queſta influenza ſia il corſo trattenuto delle acque del Fiume Foglia dentro i Vallati, che paſſano in mezzo della Città, e la purgano da tutte le immondezze, le quali ora per mancanza delle ſuddette acque ne' medeſimi Vallati, marciſcono in compagnia di quel umido paduloſo, che vi rimane; hà commandato ſubito, che ſi tenga un congreſſo di Medici, e d'Ingegneri coll'intervento anche di alcuni Gentiluomini Peſareſi, come prattici delle coſe di quella Città, ad oggetto di ritrovare la più ſollecita maniera per ricondurre le predette acque in quei Vallati.

Mà perche Sua Beatitudine hà udito, che queſto difetto deriva dalla rottura delle Chiuſe poſte fuori di Peſaro, e nell'alto del Fiume, per mezzo delle quali S. A. il Signor Principe Franceſco Maria de Medici deriva l'acqua per far girare alcuni Molini di ſua pertinenza; quindi compaſſionando il miſero ſtato di quei ſuoi poveri Sudditi, e ſtimando che ſia di ſua preciſa obligazione il prender ſollecitamente quei provedimenti, che à tal'effetto ſi giudicano neceſſarii; hà ordinato, che ſi notifichi tutto ciò al Signor Principe, e che ſi preghi l'A. S. à voler ſubito commandare à i ſuoi Miniſtri in Peſaro di unirſi con il famoſo Ingegner Bordoni, che Sua Santità intende ſenza indugio di traſmettere colà da Roma, affinche ſi poſſa con tutta ſollecitudine portare à buon fine un'opera non meno utile alla Città, che agl'intereſſi di S. A., la quale avendo tentato ſenza buon eſito altre volte il riattamento di queſte Chiuſe, non può non deſiderare di vederle condotte à perfezzione per mezzo d'un Ingegniere, che ſi ſtima in materia di corſo d'acque uno de' migliori, e che perciò ſaprà trov[illegible]e la ſtrada più facile, meno diſpendioſa, e più durevole per far caminare le ſudette acque à benefizio non meno de' Molini dell'A. S., che della publica ſalute di quella Città.

AR-

ARGUMENTUM

Cardinalis N. N. zelum, & Pastoralem vigilantiam excitat, ut quibusdam scandalis in Civitate, cui Ille Archiepiscopus præerat, obortis, & ad Sanctitatem Suam delatis opportunè consulere studeat.

Dilecto Filio Nostro N., S. R. E. Cardinali N. nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. L'annesso Memoriale, ancorche senza nome, ci viene da tal'mano, che abbiamo grand'occasione di pur troppo creder veri li disordini, che in quello si espongono. La materia, di cui si tratta, è troppo importante; la sollecitudine, che siamo tenuti di avere per la custodia delle Spose di Giesù Christo, e per il rispetto dovuto à luoghi Sacri, non può esser mai troppa. Rimettiamo perciò à V. S. l'istesso Memoriale con fiducia, ch'Ella sia per adoperare tutto il suo zelo, tutta la sua vigilanza, e tutta la sua autorità, come vivamente la preghiamo, e come strettamente le incarichiamo, e per applicare al male quei rimedii, che potranno essere più efficaci, e più opportuni à sanarlo. Non lasci altresì di suggerire quel', che dal canto nostro potesse contribuirvisi, essendo disposti di appoggiarla con tutta quella assistenza, che da Noi se le deve, mentre in fine raccomandandoci alle sue Orazioni, e à quelle di tutto il suo gregge per il gran bisogno, che ne teniamo in tempi sì calamitosi, le diamo con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 17. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Inquisitorem Generalem Hispaniarum excitat ad gravissimum illi commissum munus sedulò, ac fortiter obeundum.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Cæsaraugustano, Inquisitori Generali Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Eo præsertim nomine libenter excepimus grati animi significationes à Fraternitate Tuâ ad Nos delatas ob demandatum Tibi à Nobis, atque ab Apostolicâ Sede gravissimum munus Inquisitoris Generalis in Regnis Hispaniarum, & ob facultates eâ occasione per aliud Diploma Tibi à Nobis indultas, quia eodem tuarum literarum officio Nobis pollicebaris Te operam tuam in explendis tanti muneris partibus diligentissimè positurum. Sanè cum locus, in quo consistis, Te, tamquam in summâ speculâ, constituat, ex quâ nedùm gregis Tibi crediti, sed multorum prætereà Populorum spirituali bono, & saluti prospicere, & non tam authoritat`, quàm exemplo ceteris omnibus præesse debeas, satis intelliges, quo studio, ac vigilantiâ tam arduum regimen in hoc præsertim ca-

lami-

lamitoso rerum statu sit Tibi obeundum; Ipsa enim temporum difficultas, ac propè iniquitas Te pericula aliquandò expertum admonere potest zelo, ac constantiâ tanto in præsens majori opus esse his, quibus Sacræ, Divinæque res curandæ committuntur, quanto magis liquet ex his, quæ non sine publico scandalo, nec sine ingenti Jurium, ac Dignitatis hujus Sanctæ Sedis, nostræque authoritatis contemptu, & injuriâ in istis Partibus nuper contigerunt, quàm oporteat opponere murum pro Domo Israel, & avertere salutaribus monitis prava eorum consilia, qui dilexerunt verba præcipitationis. Quamobrèm memor charitatis illius, quâ Tibi non ita pridem peculiari modo affuimus soliciti, ne humanis studiis à tuo Instituto prorsùs alienis plus nimio tribueres, & ne Regno potiùs, quàm Sacerdotio, favere videreris, id nunc tandem age, ac perfice, ut nihil Tibi priùs sit, quàm libertatem, Jurisdictionem, & Immunitatem Ecclesiæ cum Catholicæ Fidei integritate, ac hujus Sanctæ Sedis authoritate, & Juribus tueri, quatenùs gratulari possimus curam asserendæ Religionis in Regnis cultui in Deum, & obedientiæ in Petri Cathedram ultrò addictis Tibi probè demandatam fuisse, Nosque non immeritò plurimùm confidisse de pietate, ac zelo Fraternitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimâ septimâ Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Pontificio explicato mœrore ob miseram Regni Hungarici conditionem, omnibus Ecclesiasticis tam Secularibus, quàm Regularibus ejusdem Regni sub gravissimis pœnis inhibet, & injungit, ne turbas, seditiones, atque tumultus ibidem excitatos ullo modo confovere audeant; ac ejusmodi pœnarum executorem deputat Cardinalem de Saxonià Archiepiscopum Strigoniensem, præfatique Regni Primatem, cui per amplas ad id facultates attribuit.

Dilecto Filio Nostro Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili Noster, salutem &c. Neminem esse arbitramur, qui Christianæ pietatis oculis spectet incendia feralis illius belli, quo florentissimum quondam Hungariæ Regnum tot jam annos flagrat, & non intimè commoveatur, ac doleat eorum animos, qui hujusmodi malorum Authores sunt, aut participes esse dignoscuntur, usque adeò obcæcatos esse, ut spem, ac propè desiderium pristinæ tranquillitatis, & debitam erga legitimum Regem, hoc est Charissimum in Christo Filium Nostrum Josephum Romanorum Regem in Imperatorem electum obedientiam, imò etiam magnâ ex parte studium, ac cultum Religionis abjecisse videantur. Acerbum sanè Paternæ nostræ charitatis spectaculum sunt luctuosæ illorum Populorum calamitates: sed illud longè gravissimum, ac molestissimum Nobis accidit, quòd ibi non desint, ut audivimus, ex Ordine Ecclesiastico quamplures, qui suæ conditionis immemores tumultuantium, ac perduellium numero accedere, turbasque excitare, vel confovere, non exhorreant. Quorum Nos Ecclesiasticorum homi-

num audaciam, ac temeritatem in attentandis rebus Instituto, quod profitentur, prorsùs oppositis iis, quibus par est, remediis ope Circumspectionis Tuæ, de cujus spectato zelo, ac eximiâ prudentiâ plurimùm in Domino confidimus, coercere volentes, authoritate nostrâ in primis indicimus, & sub præcepto obedientiæ mandamus omnibus Clericis tàm Secularibus, quàm Regularibus illarum Partium, cujuscumque status, gradus, ac conditionis sint, etiamsi vigore cujuscumque privilegii,& prærogativę speciali mentione digni habeantur, ut statim cessent, & in posterum omninò abstineant à quocumque actu, per quem directè, vel indirectè suscitari, augeri, aut quoquo modo confoveri possint hujusmodi motus, tumultus, seditiones, ac bella, neque audeant causam, vel occasionem, sive opem, consilium, aut favorem præbere rerum novarum authoribus, ac perduellibus, sub pœnâ privationis Dignitatum, Canonicatuum, Abbatiarum, Commendarum, Pensionum Ecclesiasticarum, nec non omnium, & quorumcumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiamsi ea sint de Jurepatronatus Laicorum etiam Nobilium, & Illustrium, ac sub pęnâ perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia similia, vel dissimilia quæcumque in posterum quomodolibet obtinenda,& si Regulares sint,sub pœnâ privationis vocis activæ, & passivæ, ac Officiorum, ac Dignitatum, etiam majorum, ac principalium, pariterque inhabilitatis ad illas, vel illa assequenda in futurum; quæ pęnæ actu,ac ipso facto incurrantur post mensem à die publicationis præsentium. Ad quarum quidem omnium, & singularum pęnarum declaratoriam, seù declaratorias sententias volumus, & mandamus, ut procedi possit, juris ordine servato, per Te Dilectum Filium Nostrum Christianum Augustum S. R. E. Cardinalem de Saxonia, Metropolitanæ Ecclesiæ Strigoniensis, ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsulem, ac Primatem totius Regni Hungariæ. Tibi proinde nostrâ, & Apostolicæ Sedis authoritate impartimur facultatem deveniendi ad omnimodam hujusmodi pœnarum executionem, & eos, qui in præfatis deliquerint, & rei comperti fuerint, destituendi, & privandi, alia etiam quæcumque necessaria, & opportuna faciendi, ac demum ea omnia, quæ de jure fieri solent, ac possunt ab his, quibus pari authoritate demandata est executio pœnarum in Constitutionibus Romanorum Pontificum indictarum. Quamobrèm tuæ perspectæ vigilantiæ, ac virtutis erit Ecclesiasticas Personas, quæ in dedecus Sacerdotalis Ordinis à similibus attentatis non destiterint, vel similia in posterum attentare præsumpserint, inflictione pœnarum juxtà facultates Tibi hisce nostris attributas ab hujusmodi scandalis deterrere, dum Nos Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem &c. die decimâ septimâ Augusti 1709. &c.

ARGUMENTUM

Episcopum Monasteriensem laudat, quòd Pontificiam authoritatem in collatione Beneficiorum adversùs Imperiales Preces strenuè defenderit, utque eâdem animi fortitudine, atque constantiâ attentatis obsistat cujusdam Precistæ Provisum Apostolicum expellere conantis ab eo postulat.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Cum plurimum intersit, ut Ecclesiastica libertas, & Pontificia nostra authoritas integra permaneat, & illæsa prorsùs servetur, præsertim in collatione Beneficiorum adversùs eos omnes, qui Laicâ potestate freti, & signanter obtentu Imperialium Precum in hujusmodi Beneficia se intrudere, eademque temerè occupare conantur; Nos, qui de præstanti Fraternitatis Tuæ zelo, & singulari in Nos, & in Apostolicam Sedem devotione admodùm confisi, Te aliàs hortati magnoperè fuimus, ut præfatam libertatem, & authoritatem omni studio, & constantiâ tuereris, à Venerabili Fratre Joanne Baptista Archiepiscopo Tarsensi non semel admoniti Te similibus ausibus in tua Diœcesi aliquandò attentatis, eâ, qua par erat, animi fortitudine obstitisse, post debitas in Domino laudes, quas pro tuâ egregiâ voluntate in asserendis Ecclesiæ juribus Tibi meritò tribuimus, novos etiam stimulos Tibi ceteroquin parato, & ut dicitur, currenti addere decrevimus, quatenùs in ea etiam, quæ in præsens emergit, occasione, nullo modo patiaris Precistam, ut vocant, Imperialem violenter attentantem expellere Provisum Apostolicum Resignatarium Canonicatus Ecclesiæ Collegiatæ Verdensis istius tuæ Diœcesis, voti sui compotem fieri, sivè potiùs violenti, ac injusti sui propositi finem assequi. Sanè hujusmodi conatus tuâ authoritate in irritum casuros confidimus, cumulatumque iri hoc etiam nomine tuum meritum, non sine incremento in Nobis ejus benevolentiæ, qua prosequimur Fraternitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimâ septimâ Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Universos Christifideles in Regnis Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ degentes ad Fidei candorem omni studio custodiendum, occludendas aures doctrinis peregrinis, observandam Apostolicam Constitutionem- Vineam Domini Sabaoth-*adversùs ejusmodi doctrinas nuper editam, ac demum accuratè vitandam nedum consuetudinem, sed etiam lectionem librorum prædictis novis doctrinis quoquo modo suffragantium, Pastoralibus monitis excitat, ac hortatur.*

Dilectis Filiis, universis Christifidelibus in Regnis Angliæ, Scotiæ, & Hiberniæ existentibus.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Magnitudinem Paternæ nostræ ergà Vos charitatis, & Pastoralis zeli, quo pro spirituali vestrâ salute intimè flagramus, ex eo præsertim perspectam Vobis esse cupimus, quòd solliciti prætermodum sumus, ut puritas Catholicæ Fidei ita in cordibus vestris perseveret, quemadmodùm eam Majorum vestrorum exemplo inter tribulationum, ac persecutionum æstus magnâ vestri nominis laude, majori verò apud Deum meriti incremento, illibatam hactenùs servastis, ut bonus odor Christi à Vobis in universam Ecclesiam ad ædificationem Fidelium usque magis effundatur. Quia verò ad servandum in mentibus vestris verbum veritatis, & ad retinendum candorem Fidei, maximè pertinet omnem aditum occludere doctrinis variis, ac peregrinis, quarum nimium ferax hæc ætas esse dignoscitur; Muneris nostri esse duximus Vos commonere, ut caveatis à novis illis opinionibus, quas, veluti zizania quædam in Agrum Dominicum clam immittere inimicus homo non desinit; Cujus Nos quidem gravissimi periculi pridem admoniti, ac justo timore perciti, ne qui rectè, ac catholicè sentiunt, hujusmodi insidiis omni arte, ac dolo paratis fallerentur, edidimus paulò ante Constitutionem nostram incipientem: *Vineam Domini Sabaoth*, qua detectis erroribus, quibus hujusmodi opiniones featent, certam, absolutam, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, nostroque, atque Apostolicæ Sedis judicio conformem sentiendi in his quæstionibus normam Fidelibus indiximus. Hujus autem regulæ magisterio facilè Vobis erit, propitiante Deo, declinare tensa ubique à Novatoribus offendicula, ne in ea unquàm impingatis, ubi præsertim abstineatis ab investigandis, perlegendisque libris eâdem pravæ doctrinæ labe infectis, aut certè erroris quoquomodò suspectis, quos constat à Nobis, atque à Prædecessoribus nostris fuisse Fidelibus interdictos. Proderit prætereà Vobis ad salutem devitare omni studio eorum consuetudinem, potissimùm in rebus regimen conscientiæ vestræ respicientibus, qui cum impensè faveant hujusmodi scriptis, satis ostendunt, quàm exiguam Judicii de eis à Nobis lati, ac proinde Pontificiæ authoritatis rationem habeant: ac sanè dolendum Nobis est non deesse in Regionibus, quæ Regnis istis finitimæ sunt, quosdam, qui quamvis Catholicum nomen præferant, & Clericali militiæ sint adscripti, imò etiam rigidioris Moralis Professores haberi velint, supremam tamen Cathedræ Sancti Petri authoritatem palàm impetere, eique debitam obedientiam denegare, quæsito interim apud Laicos, & Acatholicos Magistratus suæ contumaciæ præsidio, non vereantur. Atque hæc Vobis significanda esse duximus, ut in-

telligatis quomodò oporteat Vos ambulare, ut abundetis magis, & assequamini fructum Fidei vestræ, salutem animarum, quod ut Vobis, dante Domino, contingat, Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ septima Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Cum Archiepiscopis, & Episcopis Hispaniarum ejectionem Nuncii Pontificii ab Aula Matritensi, interdictum cum Romana Curia commercium, pluresque alias Sedi Apostolicæ illatas insignes injurias gravissimè expostulat. Deindè eos ut Regem Catholicum ad salubriora consilia revocare omni ope satagant, proprioque muneri in tanta rerum perturbatione nequaquam desint, enixè hortatur. Postremò ipsis, ne sub quovis prætextu ea attentare audeant, quæ vel ad jurisdictionem Nuncii Apostolici pertinent, vel Summo Pontifici, & Apostolicæ Sedi reservata sunt, sub nullitatis, aliisque gravioribus pœnis districtè vetat, ac inhibet.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Nisi eò jam devenissent res in conspectu totius Christiani Populi nuper in istis Partibus actæ, ut æquo animo, ac sine onere conscientiæ nostræ præteriri silentio, aut ferri diutius à Nobis non posset gravis adeò, ac publicus non tam Dignitatis, quàm Pontificiæ nostræ authoritatis contemptus, & injuria: sustineremus utique, ac dum maledicimur, benedicentes, charitati nostræ indulgere pergeremus, confisi sanè quod, quæ prævalentibus pravis consiliis adversùs nostra, & Apostolicæ Sedis, ipsiusque Ecclesiæ jura, ac majestatem isthic admissa fuerunt, debitâ tandem actorum rescissione, & congruâ tantorum gravaminum reparatione essent sarcienda. Atque ità sanè Nos sperare faciebant tum singularis illa, ac nedum Nobis, sed universo propè terrarum Orbi perspecta inclytæ Nationis Hispanicæ pietas, tum constans, ac perpetua illius, ejusque Regum in Sanctam Romanam Ecclesiam observantia, studio potissimum, ac vigilantiâ Fraternitatum Vestrarum solerter exculta. Verùm cum non modò, quæ perperàm acta sunt, minimè, ut par erat, hactenùs emendari, sed potiùs novorum accessione facinorum magis, magisque in dies confirmari accepcrimus, Vobiscum injuriam hanc nostram, itidem, atque vestram, graviter expostulare decrevimus. Et sanè post publicum scandalum expulsionis ab istis Regnis (quod Nos pudet, ac piget commemorare) Venerabilis Fratris Antonii Felicis Archiepiscopi Damasceni nostri, & Apostolicæ Sedis Nuncii, post custodiam ipsi ita in itinere adhibitam, ut à Fraternitatum Vestrarum colloquio, nedum obsequiis, quæ certè pro pietate vestrâ, ac veteri in hanc S. Sedem, & Pontificium nomen cultu, ei minimè defuissent, penitùs arceretur, post ejectos ejus Curiæ Ministros, Tribunal abolitum, occupata Tabularia, quid tandem iniquius excogitari potuit Mandato illo Regii nominis authoritate, seu potiùs abusu, ad singulos Episcopalis Ordinis vestri directo, quo perinde ac si visibile Caput Ecclesiç, quod Nos, licèt

im-

immerentes, fumus, & quamdiù Deus tulerit, conftanter erimus, defiiffet, aut quafi munus ipfum Apoftolici Nuncii, eique à Nobis attributæ facultates non aliâ ratione, nifi quia Seculi poteftas fic juffit, ceffaffent, quodcunque cum Romanâ Curiâ, hoc eft cum ipsâ veræ Religionis Arce commercium interdicitur, atque interim in rebus Sacris, & Ecclefiafticis ad Apoftolicam Sedem, ejufque Nuncium unicè pertinentibus, injuftè non minùs, quàm nulliter, Vobis, qui Chrifti Domini eftis, agendi forma præfcribitur. Quis audivit unquam à Seculo talia! præfertim apud Hifpanos, qui Catholico non tam nomine, quàm fervore gloriantur? Quis unquam credet hæc Ejus nomine prodiiffe, quem paterno femper amore profequi, præcipuifque officiis, ac beneficiis demereri non prætermifimus? Quid porrò ad Nos, fi inter Chariffimos Filios Noftros Reges Orthodoxos, invitis, ac mœrentibus Nobis, de Regnis, & Principatibus diuturno nimis, ac pertinaci bello certatur? Numquid ut Pacem inter eos aliquandò conciliaremus, quemadmodùm communem decebat omnium Parentem, defuimus, fufis primùm cum privatis, tum publicis ad Deum precibus, deinde officiis, operâ, Legationibus? Numquid ftudia Partium fovimus? aut alicujus juribus, aut dignitati invidimus? Quid tandem pro univerfi Populi Chriftiani quiete, falute, felicitate potuimus facere, & non fecimus? Nihil certè hac in re Nobis (Apoftolica verba ufurpare liceat) confcii fumus, neminem læfimus, neminem circumvenimus, omnibus æquâ femper paternæ charitatis operâ præftò fuimus. Unde verò gratiam fperabamus, injurias reportavimus, & dolentes clamare compellimur: *Principes perfecuti funt me gratis, & retribuebant mihi mala pro bonis.* Quamobrèm cum jam attingi fumma jura Ecclefiæ à feculari poteftate, & profanas manus ad Arcam Dei videamus ferè admoveri, è fupremâ Beati Petri Cathedrâ infurgimus, & præfenti periculo denunciato, admonemus officii fui Fraternitates Veftras; Ac primùm quidem enixè Vos hortamur, ut non minus Paftorali zelo, quàm humilitate Sacerdotali Sanctæ Dei Ecclefiæ caufam viriliter agentes revocare ftudeatis Regium animum ab audiendis, admittendifque eorum confiliis, qui (ut Magni Auguftini verbis utamur) *iniquè, inordinatè, perversè volunt levare aquam fuper oleum: Demergetur quippè aqua, oleum fupereminebit; ponere volunt fub tenebris lucem: fugabuntur verò tenebræ, lux manebit: fuper Cœlum Terram volunt collocare: pondere autem fuo cadet Terra in locum fuum.* Oftendite confilia hujufmodi, ut minimè confona Ejus, qui illis utitur, famæ, ac faluti, ità prorsùs aliena effe à propofito confovendi ftudium Religionis, ac tranquillitatis apud Populos, à quibus, utpotè fyncerâ, ac perpetuâ reverentiâ Romanæ Ecclefiæ femper addictis, credere eft nova hæc, & inaudita exempla fine interno quodam horrore exaudiri non poffe. Revocate in memoriam, quæ olim conterraneus ille vefter Ofius Epifcopus Cordubenfis, Conftantium Imperatorem admonens, præclarè fcripta reliquit: *Define quæfo te, & memento te mortalem hominem effe: time Judicii diem, teque ipfe innoxium ad eam diem cuftodias: Ne te rebus mifceas Ecclefiafticis, nec Nobis his de rebus præcepta mandes, fed à Nobis potiùs hæc edifcas.* Agite ergo, Venerabiles Fratres, arguite, obfecrate, increpate in omni patientiâ, & doctrinâ, ut fidentiùs in pofterum dicere poffitis ad Deum: *Loquebar de teftimoniis tuis in confpectu Regum, & non confundebar.* Dabit Vobis Dominus in illâ horâ quid loquamini: Dabit voci veftræ vocem virtutis: Dabit Regi cor docile, quò veftris confiliis acquiefcat, ac celeri malè geftorum retractatione fuæ non minus famæ, quàm confcientiæ confulat. Agite potiffimùm, ut Ille ope veftrâ intelligat, quanti fua interfit effe grato,

obfe-

obsequentique animo in Apostolicam Sedem, cujus (ut de reliquis modò titulis sileamus) beneficio, ac liberalitate, indultis sibi ad tempus ex proventu Ecclesiæ subsidiis pro tuendâ adversùs Barbaros, ac Infideles re Christianâ, & amplissimâ istâ Ditione perfruitur. Quo quidem fructu Apostolicæ concessionis profectò non expedit, ut per quemcunque recessum à Filiali ergà eandem Sedem observantiâ Eum caruisse aliquandò dici contingat. Ceterùm quod ad Vos attinet, scitis quantoperè ad Officium Episcopale pertineat Ecclesiastica Jura, & Apostolicæ Sedis dignitatem, authoritatemque tueri; quæ sicuti violari absque ingenti nominis vestri dedecore, atque injuria non potest, ità vestrum quoque est, ut à quocunque incommodo, & periculis vindicetur. Porrò deploranda res esset, universæque Catholicæ Ecclesiæ planè acerbissima, si tot, ac tanti nominis, & virtutis Antistites, quales Vos esse novimus, & gaudemus, quasi neglectâ fide, atque obedientiâ, posthabitoque jura, honores, privilegia, & authoritatem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & nostram conservandi, defendendi, augendi, promovendique onere, quod spontè, atque alacriter in solemni vestrâ ad Episcopalem Ordinem inauguratione jurejurando assumpsistis, in tam apertâ Ecclesiasticæ libertatis, ac jurisdictionis oppugnatione, abjectis justitiæ armis, & gladio Spiritus, quod est verbum Dei, turpiter fugeretis, vel præsentes calamitates, majoraque Vobis, ac dignitati vestræ imminentiâ mala non satis æstimantes, inerti quodam veluti somno torpescere videremini. Videte Filios hujus Seculi quomodò non dormiunt, sed arreptâ perturbatæ Reipublicæ occasione, prudentiâ carnis, quæ stultitia est apud Deum, innixi, Principis menti pravis, dolosisque consiliis illudere, atque ità per manifestam Sacrorum Canonum infractionem in hæreditatem Domini palàm irrumpere non verentur. Nolite ergo Vos, qui Pastores estis in Israel, muneri vestro deesse: nolite Nobis pudori, pusillis scandalo, domesticis fidei offensioni, iis verò, qui foris sunt, exultationi esse, ne fortè Vobis, ut parùm de Ecclesiis, ac Dignitate vestrâ, deque commissi Vobis Gregis incolumitate solicitis, exprobari aliquandò possit propheticum illud: *Non ascendistis exadverso, neque opposuistis murum pro Domo Israel*; aut terribilius illud: *quod infirmum fuit, non consolidastis, & quod ægrotum, non sanastis, quod confractum est, non alligastis, & quod abjectum est, non reduxistis; Dispersi sunt Greges mei, & non erat qui requireret*. Ceterum illud in primis officii nostri esse duximus, ut Fraternitatibus Vestris indiceremus, ac denunciaremus, quemadmodùm per præsentes literas traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo authoritate indicimus, ac denunciamus, abstinendum Vobis prorsùs esse ab attrectandis iis rebus, quæ supremæ nostræ authoritati reservata, aut Apostolico Nostro Nuncio tantùm à Nobis commissa, ac specialiter demandata esse non ignoratis. Ne verò absentiæ illius obtentu, aut alio quovis titulo, ac quæsito colore difficultatis temporum, sive intervalli locorum contingat dubitari pro eventu occasionum, quid factu opus sit, scire Vos volumus, ipsum Antonium Felicem Archiepiscopum, ac Nuncium in Civitate Nostrâ Avenionensi, mandantibus Nobis, constitisse, ibique actu degere, ac paratum fore, utpotè eisdem, quibus antea, facultatibus instructum, Spiritualibus istorum fidelium necessitatibus, ac commodis, quemadmodùm res exposcet, adesse. Etsi autem pro certo habeamus Vos probè conscios quibus finibus potestas vestra contineatur (scientibus enim legem loquimur) ultra quàm Vobis fas sit, non esse prætergressuros; abs re tamen non esse ducimus, quò id ipsum magis ceteris omnibus innotescat, Vobis injungere, ne illis Beneficiorum collationibus, dispensationibus etiam

Ma-

Matrimonialibus, recursibus, appellationibus, aliisque similibus, quæ ab Apostolico tantùm Nuncio cognosci, expediri, atque agi consueverunt, manum ullo modo apponatis; nullam enim in hujusmodi rebus facultatem Vobis, utcunque Episcopis, sivè Archiepiscopis, sivè Primatibus, sivè etiam Cardinalitiâ Dignitate præfulgentibus, competere, aut per hujusmodi absentiam Nuncii Nostri devolutam fuisse, aut accrevisse declaramus; & nihilominus; ne ullus supersit dubitandi, aut interpretandi locus, & ad uberiorem cautelam, omnem Vobis circà præmissa potestatem prorsùs adimimus, irritum, ac inane declarantes quidquid secus super his à quoquam quâvis authoritate scientèr, vel ignorantèr attentati contigerit; Atque ita districtè præcipimus, & mandamus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub obtestatione Divini judicii, & interminatione maledictionis æternæ, necnon quoad Vos, Venerabiles Fratres, ceterosque Pontificali Dignitate insignitos sub Suspensionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesiæ: quoad alios verò sub Excommunicationis majoris, & quoad omnes sub privationis fructuum Beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcumque per eos respectivè obtentorum, aliorumque quorumvis redditUum Ecclesiasticorum ipso facto absque aliâ declaratione incurrendis pœnis: præter omnium actorum, & agendorum nullitatem superiùs enunciatam. Nullæ itaque erunt dispensationes etiam matrimoniales, nullæ præfatorum Beneficiorum collationes, nullæ sententiæ, nulla itidem, ac nullius roboris cetera omnia, quæ simili modo peragi contigerit, cum omnibus, & singulis indè secutis, ac quomodolibet secuturis; itaut matrimonia sic contracta nulla, & invalida, ac sic contrahentes, tanquam in concubinatu viventes, haberi, proles etiam illorum illegitimæ, & successioni inhabiles censeri debeant. Eos verò, qui similes Beneficiorum collationes ausi fuerint acceptare, occupatores, invasores, ac intrusos esse, & fore declaramus, qui proptereà nunquam facient fructus suos. Quod si aliqui Pœnitentiarii, aut Parochi munus pari modo consecuti fuerint, sciant Fideles (de quorum æternâ salute solliciti esse debemus) eos ligandi, atque solvendi potestatem exercere minimè posse. Ad hæc nemo earumdem Collationum vigore legitimè considere, aut vocem habere poterit in Capitulo, imò eodem nullitatis vitio laborabunt Electiones horum interventu factæ, absque eo quod ipsis suffragari valeat bona fides, titulus putativus, aut coloratus, regula possessionis triennalis, vel decennalis, sive etiam majoris, diuturnioris, aut cujuscunque demùm temporis lapsus; quos proindè omnes ex nunc, prout ex tunc, in verâ, ac reali malâ fide constituimus, ac constitutos esse denunciamus. Sciant igitur Præsules, si qui fortè (quod Deus avertat) Apostolici Nuncii, aut nostram, & hujus Sanctæ Sedis jurisdictionem usurpare præsumpserint, se Deo debitores fore cujuscunque damni, scandali, ac spiritualis detrimenti, quod indè emerserit. Quin etiam sub eisdem pœnis caveant, ne manus apponant ad spolia Prælatorum, ad fructus vacantium Ecclesiarum, ad exactionem Quindenniorum, neque ad alia occupanda jura Apostolicæ Sedi pro tuendâ Pontificiâ Dignitate, rebusque sacris administrandis, aliisque multiplicibus Christianæ Reipublicæ, & Catholicæ Religionis negotiis expediendis, vel necessitatibus reparandis debita, etiamsi id facere intenderent ad effectum ea deponendi, quinimò nedum ab his abstineant, sed quoscunque sive Laicos, sive etiam Ecclesiasticos, qui ea usurpare, occupare, sive etiam administrare sine nostrâ, atque hujus Sanctæ Sedis facultate, quoque modo præsumpserint, Censuris Ecclesiasticis coerceant, innodatosque esse denuncient pœnâ majoris Excommuni-

ca-

cationis per Apostolicas Constitutiones, ut notum est, adversùs talia perpetrantes inflictâ. Quod superest, Deum Optimum Maximum enixè precamur, ut zelum, quo pro Divini nominis honore, & Ecclesiæ libertate, ac juribus, proque Supremâ Nostrâ, & Apostolicæ Sedis authoritate fervere Vos credimus, ita roboret, atque communiat, ut antiqua Vobis, ac per Vos fidelibus istis veræ pietatis laus constet, & Nos gratulari quamprimum possimus ab electâ istâ Dominici Agri Parte evulsa fuisse, quæ inibi non ita pridem ab inimico homine immissa fuerunt, zizania, ac restitutam fuisse bonæ frugis integritatem ope potissimùm Fraternitatum Vestrarum, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Volumus demùm, ut earumdem præsentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si fuissent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 24. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Universo Clero Seculari Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Quantum ornamenti, ac præsidii semper accesserit Romanæ Ecclesiæ ex insigni pietate, ac filiali obedientia erga Summos Pontifices, & Apostolicam Sedem inclytæ Nationis Hispanicæ, catenùs referre modo supersedemus, quatenùs ex hac ipsa commemoratione solicitudinem, quâ in præsens afficimur, in immensum augeri percipimus. Satis sit in tanta animi nostri perturbatione advertere hanc ipsam insitæ pietatis laudem Universæ Nationi meritò attributam, partam potissimùm fuisse studio, ac operâ Ecclesiastici Vestri Ordinis, qui sicut spectatæ virtutis exempla populis præbere nunquam prætermisit, ita Viros vitæ sanctimoniâ præstantes, insignes Sacrarum Literarum Interpretes, eximios Theologicæ facultatis Magistros indesinenter protulit, quod Sacri Ecclesiæ Annales, & edita in lucem volumina, & celebres per Universum Orbem istarum Partium Academiæ, etiam reticentibus Nobis, disertè testantur. Neque tamen arbitramur deferbuisse nunc demùm in cordibus vestris fervorem charitatis, aut zeli, propter gravissimum in istis Partibus scandalum nuper admissum, quando Vos ejus scandali adeò non Authores, neque participes, neque conscios fuisse credimus, ut imò persuasum Nobis sit indoluisse Vos vehementer, imò inhorruisse ad tam manifestum nostræ Dignitatis, atque authoritatis contemptum. Quis enim piè, ac rectè in Domino sentiens æquo animo ferre possit ea omnia, quæ adversùs Venerabilem Fratrem Antonium Felicem Archiepiscopum Damascenum nostrum, & Apostolicæ Sedis Nuncium, adversùs sanctiora quævis Ecclesiæ jura, & libertates, adversùs nostram, & ejusdem Sedis dignitatem, & jurisdictionem per seculi Potestatem publicè perpetrata fuerunt. Quare Nos ne muneri nostro in tantâ Ecclesiasticorum jurium eversione deesse videremur, per alias nostras in simili forma Brevis ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos Hispa-

niarum, hac ipsa die datas literas, illos commonere, eaque, supremâ authoritate nostrâ, statuere, atque sancire coacti fuimus, quæ tantæ rei gravitati congruere judicavimus. Ceterum quamvis de iisdem Vos omnes certiores abundè futuros, præscriptaque à Nobis, quod ad Vos pertinet, exactè, ac strenuè impleturos esse non ambigamus, ea est nihilominùs nostra in Vos, vestrumque Ordinem paterna charitas, & firma Filialis obsequii vestri fiducia, ut gravissimi doloris nostri sensus Vobiscum etiam communicare opportunum duxerimus, non levamen modò, ac solatium, sed & opem ex orationibus vestris, atque alacrem in tuendis Ecclesiæ juribus operam experturi. Agite igitur, Dilecti Filii, ministerium vestrum honorificate, Vosque dignos religiosissimi Hispanici Cleri Alumnos, à Majoribus vestris in colendâ præcipuè Apostolicâ Beati Petri Cathedrâ minimè degeneres, ostendite, verosque libertatis Ecclesiasticæ zelatores. Vestrum porrò esse non ignoratis, nedum ab attrectandis iis omnibus, quæ præfatis literis nostris vetita sunt, abstinere, & terminos stationis vestræ nullo modo prætergredi, sed pro zelo, ac pietate vestra asserere omni studio Immunitatem, & Jurisdictionem Ecclesiasticam, ac cuicumque eam invadere molienti constanter obsistere, ea demum præstare, quæ Sacerdotalem libertatem, & vestri Ordinis dignitatem, vestramque virtutem, ac famam maximè deceant, nec tamen parcere officiis charitatis, quatenùs per salutaria vestra monita evertantur consilia eorum, qui Ecclesiæ tranquillitatem perturbare contendunt. Pignus interim Paternæ nostræ benevolentiæ Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiasticâ Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si fuissent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Religiosis Viris, Universo Clero Regulari Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Mirum profectò, & incredibile est eo planè tempore, quo Christiani Principes gravissimis curis implicantur, acerrimè inter se conflictantes, parumque commoti nostris vocibus, ac monitis, quibus ea, quæ Pacis sunt, assiduo, etsi irrito hactenùs labore hortari, & rogare non prætermittimus, non deesse, qui improbis consiliis ipsorum Principum animos adversùs communem eorum Parentem urgere, eosdemque ad oppugnanda Sacra Ecclesiæ jura incendere non vereantur. Quod etsi non una ex parte in hoc perturbatissimo Universæ Christianæ Reipublicæ statu contra jus, ac fas omne quotidiè attentari dolentes conspicimus, fateri tamen cogimur longè acerbissimum Nobis esse in ipsis etiam Regnis, in quibus constans in Deum Religio, fervens in Sanctam Matrem Ecclesiam cultus, ac indeficiens in Romanos Pontifices, & in Apostolicam Sedem obedientia semper viguit, ea modo contemni, ac par-

vipendi, quæ summo ibi honore, ac reverentiâ perpetuò sunt habita. Non ignorare Vos arbitramur referri hæc ad publicum, ac gravissimum scandalum in istis Partibus non ita pridem admissum, cum Venerabilis Frater Antonius Felix Archiepiscopus Damascenus noster, & Apostolicæ Sedis Nuncius è Regnis istis excedere jussus, atque inde non tam honorificè, quàm cautè per militarem custodiam deductus novum in se exemplum, sivè potiùs invisum hactenùs spectaculum Populis istis exhibuit contempti Apostolici Muneris, ac parùm reverenter habitæ ejus, quam gerebat, Personæ. Accessit justitium quoddam ejus Tribunali indictum cum expulsione Officialium, ac Tabulariorum occupatione, quasi omnis ibi Jurisdictio, ac Ecclesiastici Judicii administrandi potestas adempta fuisset. Constat porrò hâc ipsâ occasione, ac iisdem pravi consilii Authoribus impellentibus, indicatam fuisse Episcopis, aliisque locorum Ordinariis novam quamdam agendi methodum in causis Ecclesiasticis ad Apostolicum Nuncium juxtà facultates ipsi tantùm à Nobis attributas privativè pertinentibus, in quibus explorati juris est nemini fas esse absque authoritate nostrâ quidquam constituere. Quin etiam ad conflandam majorem Regio nomini invidiam eò usque progressum fuit, ut omne commercium cum hâc almâ Urbe, ubi Nos universæ Ecclesiæ regimini, nullis licèt meritis nostris, præsidemus, & undè Catholicæ Religionis oracula in Universum Orbem diffunduntur, penitùs interdiceretur; prætereà inter alia multa utrique Clero nulliter, ac perperàm injuncta, quæ nostris, & Apostolicæ Sedis juribus adversantur, vetitum fuit, non minori ausu universo Regulari Ordini vestro, ne Superioribus Generalibus hic commorantibus, non secus ac si apud hostes degerent, ullum cultum, ullamve obedientiam hoc tempore exhibeat. Utrum hæc Ecclesiasticæ disciplinæ, ac libertati adeò adversa, ac injuriosa pertineant ad propitiandum Deum, atque ad ejus opem in tantis Populorum calamitatibus conciliandam, Vos, qui spirituales estis, quique ad curandam vestram, ac proximorum salutem, ad explicandam veritatem, ad annunciandas Fidelibus justitias Dei viventis charitatis officiis incumbere proposuistis, expendite. Præstat interim, ut sciatis Apostolicum Nuncium eisdem facultatibus instructum in Civitate nostrâ Avenionensi, quo propiùs adesse possit spiritualibus istorum Fidelium necessitatibus, jussu nostro constitisse. Non itaque licere sibi quisquam putet adire quovis obtentu Ordinarios Judices quâcumque demùm, sive Episcopali, vel Archiepiscopali, aut Primatiali, sive etiam Cardinalitiâ Dignitate præfulgeant, in his, quæ à Nobis, & ab Apostolico Nuncio tantùm vigore facultatum, quas, ut præfertur, ipsi tribuimus, cognosci, ac expediri debent, cujusmodi esse nonnullas causas, ac Beneficiorum collationes, itemque Matrimoniales, aliasve dispensationes, absolutiones, recursus, atque appellationes, aliaque similia satis vobis compertum esse non ambigimus; quidquid enim hoc modo fieri, sive obtineri contigerit, cum omnibus, & singulis inde secutis, ac quomodolibet secuturis, id omne, tametsi nullum, ac invalidum per se sit, Nos etiam authoritate nostrâ ad tollendum omnem ambigendi, aut interpretandi locum irritum, & inane, ac nullius roboris esse, ac fore declaramus. Quod si qui fortè præsumpserint vi eorundem secularium mandatorum ad Spolia Prælatorum, ad fructus vacantium Ecclesiarum, ad exactionem Quindenniorum, sive ad alia Apostolicæ Sedis jura occupanda, etiam ad effectum ea deponendi, temerè manum apponere, sciant se Ecclesiasticis censuris, ac majoris excommunicationis pœnâ per Apostolicas Constitutiones, ut notum est, adversùs talia perpetrantes infli-

ctâ

ctâ fore irretitos. Hæc omnia, licet vobis satis explorata, præsentibus innuisse sufficiat, ut pro eo, quo in Dei cultum, Ecclesiæ disciplinam, atque Apostolicæ Sedis, quæ Mater vestra est, honorem zelo fervetis, quique apud præclarissimos religiosæ vitæ per Hispaniam cultores quàm maximè excellere consuevit, enixis primùm ad Deum precibus, ac gemitibus, tanta à vestris populis arcere crimina, majoraque ab istiusmodi Regnis imminentis iræ Dei pericula avertere: salutaribus deinde monitis, sanisque consiliis deceptos instruere, arguere improbos, errantes in viam veritatis adducere studeatis. Novimus quanta sit, præsertim apud Hispanos, ergà Religiosos Viros, qui terrenis omnibus abdicatis Cœlestem quamdam vitam in terris instituunt, assiduoque orationum, ac literarum studio præclaram sibi pietatis, doctrinæque famam pariunt, existimatio, ac benevolentia; ut propterea nemo vobis efficaciùs, aut fructuosiùs ea, quæ Dei sunt, ipsis libertate Evangelicâ edicere, Ecclesiasticas Censuras, & pœnas, quibus tam iniqua perpetrantes, aut iis se se quoquomodo immiscentes obnoxii fiunt, paternâ charitate explicare, illorum demum, quæ Nobis apprimè cordi est, animarum saluti consulere possit, quemadmodum non paucos ex Vobis summâ cum laude id præstitisse non sine maximo intimi doloris nostri lenimento accepimus. Quod verò ad Vos præcipuè attinet, minimè dubitamus, quin professionis vestræ memores, atque obedientiæ, quâ solemni voti religione Præpositis vestris obstricti estis, satis intellecturi sitis, quo demum jure, quave authoritate niti possint ea omnia, quæ revocandis Vobis ab exequendo divino hoc erga Superiores Generales vestros debito per seculi potestates promulgata fuerunt. Deus boni consilii author religiosas mentes vestras spiritu supernæ claritatis illuminet, ut quæcumque sunt vera, quæcumque justa, quæcumque sancta, ipsi perficere, eademque alios, qui fortè nimis terrena sapiunt, ipsomet Deo dante Vobis os, & sapientiam, opportunè docere valeatis; Et Vobis, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Volumus autem, ut præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu, alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsùs fides in judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si fuissent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Inquisitorem Generalem Hispaniarum admonet, ut omni adhibito studio curet ab Americâ excludi Sacra Biblia, quæ Protestantium curâ in Idioma Americanum translata, è typis Londinensibus prodierunt multifariam vitiata, atque corrupta, ut vera Christi Doctrina in illorum Fidelium mentibus contaminetur, pravisque erroribus hac arte inficiantur.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Cæsaraugustano,
Inquisitori Generali Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, typis nuper recusa fuisse in Civitate Londini Sacra Biblia in Idioma Americanum translata, juxtà tamen pravam interpretationem, corruptumque sensum Protestantium, quorum cura, & studio prodierunt, eo sanè consilio, ut in Americâ evulgentur. Porrò, si id ipsis Hæreticis ex sententiâ contingat, facilè est conjicere quale, quantumque inde detrimentum suæ saluti percepturi sint illi Fideles, quibus Sacrarum Scripturarum pabulum dolo malo vitiatum, multoque veneno respersum, ac infectum pro syncerâ, ac spirituali alimoniâ proponetur. Urget propterea Nos vehementer Pastorale debitum, ut quibus possumus mediis gravissimo periculo occurramus; admonet verò solicitudo, & charitas nostra, ut Fraternitatis Tuæ zelum in præsidium nostræ vigilantiæ in primis advocemus. Quamobrèm quo majori possumus studio à Te petimus, ut si quid operæ, atque authoritatis in scopum obviandi huic malo jam gliscenti, mox verò palàm erupturo, conferre poteris, id omne adhibeas, ne vera Christi doctrina hac arte in illorum Fidelium mentibus contaminetur. Nihil itaque prætermittendum Tibi esse puta, quod pertineat ad præcidendum cursum depravatis hujusmodi libris in Americâ, ubi etiam omnis illis aditus est occludendus, ne inter Fideles diffundantur. Quâ in re decet publicam authoritatem adesse his, qui regimini animarum præsunt, quatenùs hæc earundem animarum pernicies omninò excludatur, ac eliminetur, quæ eò sanè nocentior esset, quo specie propagandi Divina oracula errores multò altiùs insinuaret. Perpenso rei momento Fraternitatem Tuam strenuè, ac sedulò acturam esse non ambigimus, dum eidem Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri Nostro, Ludovico Episcopo Prænestino, S.R.E. Cardinali de Portocarrero nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater Noster, salutem &c. Qui novas in dies insidias Catholicæ Religioni moliuntur, Hæretici Protestantes rati modò non parùm profuturam esse sui erroris dilatationi in partes Americæ editionem Sacræ Scripturę juxtà tamen suę pravitatis sensum corruptæ, eam sic deformatam, atque in Idioma Americanum translatam typis Londinensibus, ut accepimus, nuper imprimi curarunt; daturi procul dubio subindè operam, ut eò transmissa in illis partibus evulgetur. Ex gravitate periculi inde imminentis magnitudinem solicitudinis, qua afficimur, facilè agnosces, simulque Nobiscum expendes, quàm expediat, ac oporteat eorum hominum audaciam valido, ac celeri remedio refringere. Advocatâ itaque in consilium spectatâ tuâ prudentiâ Tecum delibera, quâ viâ tam iniquis ausibus sit occurrendum, & ubi opportuna media delegeris, profer nullâ morâ ferventem illum zelum, quo pro Divini nominis honore, ac pro tutelâ, ac integritate veræ Religionis adversùs impios utriusque oppugnatores Te intimè uri non semel, nec obscurè ostendisti: consule omni studio, & eâ authoritate, quâ polles, spirituali tot Populorum saluti, ac ubi arduum Tibi esse videatur (quod tamen in rem unicè proficuum esset) obtinere, ne ulla exemplaria Sacri Codicis ita, ut præfertur, vitiati eò deferantur, illud saltem tuis gravissimis monitis effice, ut in illis partibus publicè denuncietur, quantum periculi lateat in corruptâ hujusmodi sacrorum voluminum interpretatione, ac ut sub interminatione Canonicarum pœnarum eorum lectio, atque retentio districtè interdicatur. Confidere autem debes Te respondentem momento hujus causæ mercedem à Deo esse relaturum, dum Nos Tibi, Venerabilis Frater Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 31. Augusti 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Regem Æthiopiæ, ut Genitoris sui prædefuncti pio, & salutari proposito inhærens, Catholicam Religionem profiteri, synceramque cum Romanâ Ecclesiâ unionem inire velit, & Religiosum Virum Josephum à Jerusalem ad ipsum à Sanctitate Sua allegatum benignè audiat, enixè adhortatur.

Illustri, ac Potentissimo Dodemanut Regi Æthiopiæ.

CLEMENS P.P. XI.

ILlustris, ac Potentissime Rex, salutem, & lumen Divinæ gratiæ. Reversum isthinc Romam elapsis annis cum literis, quas Rex Æthiopiæ Genitor Celsitudinis Tuæ ad Nos dederat, Dilectum Filium Religiosum Virum Josephum à Jerusalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci

stri-

ſtrictioris obſervantiæ libenti animo excepimus, quandoquidem tum ex eiſdem Regiis literis, tum ex vivâ voce ejuſdem Religioſi Viri, cognovimus deſiderium, quo Rex tenebatur agnoſcendæ Catholicæ veritatis, & quærendæ æternæ ſalutis, ut propterea optaret ſe devovere Romanæ Eccleſiæ, & ſecum Populos ſibi ſubjectos ad ineundam cum eâ unitatem ſuo exemplo perducere. Quibus auditis incredibile dictu eſt, quàm exultaverit Paterna noſtra charitas, erecta in ſpem tanti boni, ad quod quidem parandum non multò poſt allegavimus eumdem Joſephum à Jeruſalem in iſtas partes, tum ut mutua officia Regi deferret, tum ut curaret expedire opportuna media, quibus ſalutare Regis propoſitum perficeretur. Inſtituta eſt itaque, mandantibus Nobis, magnâ alacritate ea profectio, de cujus tamen progreſſu, & exitu nihil ſubindè Nobis, vel propter locorum intervalla, & temporum, itinerumque difficultates, ſivè potiùs ob rerum iſtarum viciſſitudines, contigit audire, donec tandem affuerunt ante aliquot dies literæ ejuſdem Religioſi Viri die ſeptimâ Aprilis anni proximè elapſi datæ ex partibus Regno iſti finitimis, quibus ille literis afferebat cauſas, multipliceſque eventus, ob quos ſibi hactenùs non licuerat iſthùc pertingere, ac interim nunciabat obitum Regis Genitoris tui, quem Nos certè doluimus è vitâ exceſſiſſe, antequam voti ſui de complectendâ unitate compos efficeretur. Sed hanc moleſtiam noſtram non levi ex parte abſterſit ſubindè læta ſignificatio tuæ inaugurationis ad Regnum; ſpem enim concepimus Celſitudinem Tuam, quam æquo, præſtantique animo eſſe perſenſimus, benè intellecturam eſſe quanti tua interſit ad tuendam ampliſſimam Dignitatem, quam es aſſecutus, præſidium cœleſtis gratiæ promereri. Quod cum nemo unquam ſperare poſſit, niſi verum Deum per verum cultum adoret, ac revereatur, cumque unica veritatis Mater, ac Magiſtra ſit Romana Eccleſia, cujus Nos ſupremum regimen, nullis licèt meritis, in Terris gerimus, muneris noſtri eſſe duximus injungere eidem Religioſo Viro Joſepho à Jeruſalem, quem fide, prudentiâ, ac pietate, catholicæque Religionis zelo præſtare novimus, ut Te noſtro nomine adeat, ac poſt uberrimam gratulationem Regni per Te adepti, nec non diſertam noſtræ in Te voluntatis ſignificationem, ea Tibi denunciet, quæ Chriſtiano homini neceſſaria ſunt ad æternam ſalutem, ſine quâ ut brevia, ita vana, nulliuſque ponderis ſunt omnia, quæ habentur in terris. Nec irritam fore ſolicitudinem hanc noſtram, ejuſque laborem ſperamus, ſed imò Nobis cum Dei ope pollicemur Te ſeriò expensâ veritate Tibi propoſitâ, & arreptâ oblatâ occaſione conciliandi Tibi Divinam opem, daturum eſſe operam, ut vera Religio jamdudum à Regibus, Populiſque Æthiopiæ recepta, ac mirificè exculta, nunc tandem ab omni labe, ac ſuperſtitione longo temporum decurſu fortè inductâ, ſtudio, ac operâ præfati Religioſi Viri, tuâque authoritate expurgetur, & per debitam Romanæ Eccleſiæ obedientiam priſtino ſplendori in iſtis partibus reſtituatur. Plura ab eodem Religioſo Viro, cui cupimus, ut fidem adhibeas in his, quæ noſtro nomine Tibi ſignificabit, percipiet Celſitudo Tua, cui diuturnam incolumitatem, ſolidam felicitatem, & quod præcipuum eſt, lumen Divinæ gratiæ ad cognoſcendam viam veritatis ab Omnipotenti Deo bonorum omnium authore ex animo precamur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 7. Septembris 1709. Pontificatus Noſtri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Postulat ab Archiepiscopo Æthiopiæ, ut Religiosum Virum Josephum à Jerusalem, aliosque Apostolicos Missionarios à Sanctitate Sua in illas partes allegatos humaniter excipiat, ac ipsis, quatenus Apostolicum Ministerium fructuosè exequi, & illius potissimùm Nationis cum Romanâ Ecclesiâ unionis negotium perficere possint, adesse velit.

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Æthiopiæ.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem, & lumen Divinæ gratiæ. Quoties ad celeberrimam quondàm toto Orbe Æthiopum Nationem mentis nostræ oculos convertimus, toties æstu quodam Paternæ charitatis abrepti dolemus amplam istam Dominici Gregis partem, Lupo dispergente, à vero Pastore aberrasse, & æternæ salutis semitam, neglectis Majorum suorum vestigiis, deseruisse. Cùm autem solicitudo nostra postulet, ut Ejus exemplo, cujus vices in terris, licèt immerentes, gerimus, deperditas oves quæramus, & revocemus, quatenùs omnes in unitatem Fidei aliquandò occurrant, itaut fiat unum Ovile, & unus Pastor; idcircò Muneris nostri esse duximus mittere isthùc Dilectum Filium Religiosum Virum Josephum de Jerusalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ cum aliquot Sociis, qui pro suâ fide, prudentiâ, ac pietate, veræque Religionis zelo ea omnia, quę conferre possunt ad constabiliendam Nationis istius unitatem cum Romanâ Ecclesiâ, quæ omnium per Orbem Ecclesiarum Mater est, ac Magistra, salubriter disponat. Spem interim in Deo, qui est Fons, & Origo salutis, constituimus, quod ubi Tu, aspirante Deo, verba vitæ, & sanam doctrinam docili mente exceperis, non ægrè possis ceteris tua authoritate præire, ut tecum ad sinum amantissimę Matris confugiant, unumque Deum, unam Ecclesiam, unumque Baptisma profiteantur. Expetimus itaque à Fraternitate Tuâ, ut præfatum Josephum, ejusque Socios humaniter excipias, libenter audias, eisque adsis in omnibus, quæ pro adimplendo Apostolico Ministerio ipsis expedire, & opportuna esse dignoveris. Nos interim Patrem misericordiarum enixè precabimur, ut mentem tuam supernâ luce perfusam donis cœlestis suæ gratiæ repleat, quibus via Tibi pateat ad æternam salutem. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 7. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGVMENTVM

Dilecto Filio, Abbati Generali Monachorum Æthiopum Ordinis Sancti Antonii.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, salutem, & lumen Divinæ gratiæ. Cùm præcipuum sit Pontificiæ solicitudinis munus nil intentatum relinquere, quod animarum salutem, & Divini Cultus amplificationem maximè respiciat, cogitationes nostras in hoc unum convertimus, ut Ecclesiç Vineam, quam de manu Domini, nullis licèt suffragantibus meritis nostris, custodiendam suscepimus, non solùm omnium errorum vepribus expurgatam, sed uberioris fructus maturitate redundantem eidem Domino servemus, qui bonos Operarios pro apportato lucro remunerat, à bono autem opere torpentes damnat. Quapropter huic proposito dum totâ animi contentione incumbimus, Paternæ nostræ charitati Tu, atque istius Instituti, cui præes, Professores non ultimi occurrunt, à quibus scilicet, & quorum ope expectamus, ut eadem Vinea electa in istis partibus efflorèat, & fructum det in tempore suo. Quid enim Vobis proderit seculi hujus illecebris aures occlusisse, qui vocem Domini Filios suos de longinquo congregantis non auditis? Ad quid in claustri septa Vos recepistis, qui Fidei unitatem declinantes, viam elegistis, cujus novissima ducunt ad mortem? Una profectò est æternæ salutis semita, ipso summo angulari lapide Christo Jesu mysticè signata, à quâ si quis, vel minimùm aberraverit, spem vocationis suæ, quæ credentibus in unitate spiritus data est, procul dubio amiserit. Cujus veritatis ratio Majoribus vestris utique perspecta fuit, dum Christo, & ejus in hac Romanâ Sedē Vicario libenti animo se submiserunt, rati non aliundè veræ Fidei documenta hauriri posse, quàm ab hac ipsâ Romanâ Ecclesiâ, omnium Orbis Ecclesiarum Matre, & Magistrâ. Proindè Nos spem maximam in Deo, qui est via, veritas, & vita, meritò ponentes, ac de prudentiâ, ac docilitate vestrâ plurimùm sperantes, isthùc mittimus Dilectum Filium Religiosum Virum Josephum à Jerusalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ, pietatis, doctrinæ, ac Religionis zelo commendatum, qui synceram, atque inconcussam veritatem, quam tenet, ac docet Romana Sedes, Christi Redemptoris Nostri oraculis, Sanctorum Patrum testimonio, Sacrorumque Conciliorum authoritati innixa, Vobis aperiat, & ad amantissimæ Matris sinum Vos invitet, ac revocet. Deus interim Domini Nostri Jesu Christi Pater, Rex Gloriæ, det Vobis spiritum sapientiæ, & revelationis in agnitione ejus, ac illuminet oculos cordis vestri, ut sciatis, quæ sit spes vocationis ejus, & quæ divitiæ gloriæ hæreditatis ejus. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die septimâ Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Articulos Tractatus Pacificationis in Pago Altranstadensi inter Commissarios Regis Poloniæ ex una, ac Svecos, eisque Fæderatos, vel Adhærentes, seu eorum Commissarios ex altera Partibus initos, qui Catholicæ Fidei, divino cultui, animarum saluti, Ecclesiæ, ac Sedis Apostolicæ Juribus quibuscumque officiunt, aut officere possunt, damnat, reprobat, ac irritat, neminemque ad eorum observantiam teneri amplissimè declarat, atque decernit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster salutem, & Apostolicam Benedictionem. Ex Literis Majestatis Tuæ è Civitate Dresdæ die decimâ proximè elapsi mensis Augusti ad Nos datis, Nobisque redditis à Dilecto Filio Barone de Schenk Cubiculario tuo perlibenti animo agnovimus consilium à Te susceptum redeundi quamprimùm in Poloniam, simulque percepimus ea, quæ hac occasione palàm evulgari voluisti circa modum, quo infaustus ille Tractatus Pacificationis (si modò Pacificatio dici ea potest, quæ quovis bello est deterior) Anno 1706. in Pago Altranstadensi inter Majestatis Tuæ Plenipotentiarios, vel Commissarios ex unâ, ac Svecos, eisque Fæderatos, & Adhærentes, seu eorum Plenipotentiarios, vel Commissarios ex alterâ Partibus initus fuit. Fatemur equidem Majestati Tuæ, sive potiùs eidem iterùm significamus id ipsum, quod probè recolimus aliàs Tibi hac ipsâ de re denunciasse, summo scilicet, ac inexplicabili dolore, sive potiùs horrore Nos affectos fuisse, ubi primùm allatum ad Nos fuit de hujusmodi Tractatu; gravissima siquidem per quosdam illius Articulos, non sine maximâ Nominis Tui, quod in fronte præferebant, apud Fideles notâ, non minùs Orthodoxæ Fidei, Divino Cultui, ac Animarum saluti, quàm Ecclesiasticæ Libertati, ac Jurisdictioni, Nostrisque, & Apostolicæ Sedis Juribus, præjudicia inferri noscebantur. In iis enim inter cetera conventum fuisse legebatur, quòd quædam Beneficiorum Ecclesiasticorum collationes nostrâ, & dictæ Sedis authoritate validè, ac legitimè factæ ad Laicalis Potestatis libitum rescindi, atque irritari valerent; Vvestphalicæ Pacis capita aliquot dudùm ab hac Sancta Sede damnata expresſè instaurabantur, & approbabantur; Omnis prætereà Catholicæ Religioni in Saxoniam, & Lusatiam aditus, perpetuò inibi vetitâ Religionis hujusmodi cultoribus quâvis Ecclesiarum, Scholarum, Academiarum, Collegiorum, vel Monasteriorum constructione, penitùs intercludebatur: & alia forsàn Ecclesiæ Legibus, Orthodoxæ Fidei integritati, nostrisque, & Sedis præfatæ rationibus adversantia firmabantur, ac statuebantur. Hæc profectò, statim ac illa, vel ipso rumore publico nunciante, audivimus, nonnisi cum intimo, ut diximus, atque acerbissimo doloris sensu percepimus, tametsì adduci minimè potuerimus, ut crederemus verè illa ex animo, ac de mandato Majestatis Tuæ emanasse. Quomodò enim fieri poterat, ut ab Orthodoxo Rege, cui Nos tot inter ac tantas rerum, ac temporum difficultates validâ semper, promptâque, ac paratâ ope constantèr adfuimus, quique vicisſìm in Nos, & hanc Sanctam Sedem gratum, obsequentemque animum semper ostenderat,

tàm impia, Nobisque, & eidem Sedi tam injuriosa prodiisse arbitraremur? Quomodò credere poteramus à Te Pactiones illas, Nobis prorsùs inconsultis, initas fuisse, in quibus pro vero, ac legitimo Rege Is in primis agnoscebatur, & declarabatur, quem Nos anteà, ut tua jura tueremur, datis ad Venerabiles Fratres Archiepiscopos, & Episcopos illius Regni Literis, nulliter, ac perperàm electum fuisse denunciaveramus? Cùm tamen his omnibus non obstantibus, non obscura ad Nos quotidiè perferrentur argumenta, ex quibus Majestatem Tuam contenta in præfato Tractatu sivè rata habuisse, sivè observari voluisse constabat, quietem, aut solatium invenire Nobis non dabatur. Sanè anxietatem hanc nostram non parùm imminuit id, quod Nobis posteà tuo nomine expositum fuit à præfato Barone de Schenk, qui à Te eâ de causâ tunc ad Nos allegatus certò Nobis affirmare, atque testari non omisit Te satis, superque intelligere, quàm iniquæ, quàm duræ essent pleræque conditiones illius Tractatus: animo propterea alienissimo ab iis semper fuisse: omnia demùm contigisse pravâ operâ, ac malâ fide, sivè potiùs proditione tuorum Commissariorum, Majestate Tuâ vel insciâ, vel deceptâ, vel coactâ. Huic porrò Ablegati tui assertioni magnum tum indè adjectum est pondus, cum Nobis nunciatum fuit in Saxoniâ eo ipso tempore, quo ibi Sveci prævalido Copiarum robore insidebant, Majestatis Tuæ jussu illos ipsos Commissarios fuisse detentos, nec non Officiis, atque Dignitatibus, quibus anteà potiebantur, exutos, ac ad rationem reddendam eorum, quæ gesserant, adactos. Ad majorem præterea animi Tui comprobationem, utque eò magis constaret Te potissimùm aversari Articulos illos propagationi Catholicæ Religionis in tuis Ditionibus repugnantes, gratissimus accessit nuncius præcipuâ animi gratulatione à Nobis exceptus de Sacrâ Æde Catholico Ritu sub Invocatione Sanctissimæ Trinitatis in tuâ Civitate Dresdensi publicè apertâ, cujus rei nunquàm meminisse possumus, quin Deo totius consolationis, & boni consilii Authori uberrimas gratias agamus, quòd eam demùm diebus nostris felicitatem indulserit, ut verus Sancti sui Nominis cultus, & Sacra nostræ Religionis Mysteria in eam regionem, veluti postliminio revocata fuerint. Complevit demùm omnia edita à Te tuæ voluntatis declaratio, per quam Orbi universo testatam esse voluisti vim Tuis Commissarlis illatam, fraudemque ab ipsis in Tractatu Altranstadensi Tibi, tuæque dignitati, ac authoritati factam. Neque enim ambigimus, quin, ubi palàm denuncias non teneri Te ad servandas, implendasque eas Pactiones, quæ cùm res tuæ maximè in angusto essent, iisdem tuis Commissariis vi, metuque præscriptæ fuerunt; quinimò cùm asseris impossibilia prorsùs reputanda esse, quæ contra Deum, fidem, conscientiam, honorem, honestatem, aut bonos mores quoquomodò pugnant, adeòque Te quovis illa observandi vinculo exsolutum esse, de iis potissimùm intellexeris, quæ non minùs Catholicæ Fidei, Divino Cultui, & Animarum saluti, quàm Ecclesiæ, Sedisque Apostolicæ rationibus, sicuti superiùs diximus, adversantur. Verùm cùm æquum non modò, & congruum, sed & necessarium esse existimemus, ut præmissis etiam Apostolici Judicii pondus accedat, tum ut nunquàm dubitari contingat Pactiones illas Orthodoxæ Religioni, ac Ecclesiæ Juribus tam infensas, simulque Orbi universo tam notas à quibusvis tandem Personis, & quavis authoritate factæ fuerint, dissimulari à Nobis, atque silentio præteriti potuisse; tum ut Majestas Tua solidiùs, & alacriùs in susceptâ deliberatione habendi eas Conventiones, tanquàm si nunquàm factę fuissent, consistere valeat: Hinc Nos, qui æqui, bonique supremi Assertores in Terris à Domino constitu-

ti sumus, traditâ Nobis ab Omnipotenti Deo authoritate, prænarratos dicti Tractatus Pacificationis Articulos, ceteraque in eo contenta, quæ Catholicæ Fidei, Divino Cultui, Animarum saluti, Ecclesiæque, ac Sedis Apostolicæ Juribus quibuscumque quomodolibet officiunt, seu præjudicium etiam minimum afferunt, aut inferre, seu intulisse, vel aliàs nocere, seu nocuisse quoquomodò dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, cum omnibus, & singulis indè secutis, & quandocumque secuturis, ipso jure nulla, irrita, invalida, iniqua, injusta, damnata, reprobata, inania, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacua ab ipso initio fuisse, & esse, ac perpetuò fore: nec Majestatem Tuam, sive alium quempiam ad illorum, seu cujuslibet eorum, etiamsi pluriès ratificata, & juramento vallata sint, observantiam teneri, imò nec illa ullatenùs à quoquam observari potuisse, ac debuisse, aut posse, & debere, neque ex illis cuiquam aliquod Jus, vel actionem, aut titulum, etiam coloratum, acquisitum fuisse, nec esse, minusque ullo tempore acquiri, & competere posse, neque illa ullum statum facere, vel fecisse, sed perindè ac si nunquam emanassent, nec facta fuissent, pro non extantibus, & non factis perpetuò haberi debere tenore præsentium declaramus, & decernimus. Et nihilominùs ad abundantiorem cautelam, & quatenùs opus sit, Articulos prædictos, aliaque præmissa, ut præfertur, præjudicialia (citrà ullam reliquorum in Tractatu hujusmodi contentorum approbationem) harum serie improbamus, rescindimus, damnamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitùs, ac omninò vacuamus, & contra illa, deque eorum nullitate, coram Deo protestamur. Age igitur, Charissime in Christo Fili Noster, Ecclesiæ, Religionis, ac Dei causam fortiter tuere, ut tuam vicissim Deus ipse causam tueatur semper, & protegat; seriò incumbe, ut evellantur è Regno Poloniæ innovationes omnes noxiæ, & contrariæ Divino Cultui, quæ occasione anteactarum perturbationum Acatholicorum operâ, ac violentiâ illùc inductæ fuerunt; cura demùm, ac effice, ut quæ in posterùm pro defensione Causæ Dei, Religionis, Sedis Apostolicæ, ac Ecclesiæ statues, & ages, ea omnibus explorato undique argumento esse possint Te verè iniquas illas Pactiones nunquam approbasse. Quibus studiis magis, magisque Tibi conciliabis Cœlestes Benedictiones, in quarum auspicium cum perpetuo felicitatis tuæ voto conjunctam Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ primâ Septembris 1709. &c.

RESPONSUM REGIUM

FORIS.

Sanctissimo, ac Beatissimo in Christo Patri, ac Domino, Domino CLEMENTI Divinâ Providentiâ ejus Nominis Undecimo Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Pontifici Maximo, Domino Clementissimo.

INTUS verò.

Sanctissime, ac Beatissime in Christo Pater, & Domine, Domine Clementissime.

POst oscula Pedum Sanctitatis Vestræ, mei Regni, Dominiorumque meorum humillimam commendationem. Filiali, quo par erat, obsequio, ac reverentiâ excepi Apostolicas Literas Sanctitatis Vestræ die 21. Septembris superioris anni ad me datas, in quibus non minùs piè, quàm

justè Sanctitas Vestra omnia contenta in Tractatu Pacificationis anno 1706. inter meos Plenipotentiarios, vel Commissarios ex unâ, & Svecos, eisque Fœderatos, ac Adhærentes, seu eorum Plenipotentiarios, vel Commissarios ex alterâ Partibus inito, quæ Catholicæ Fidei, Divino Cultui, Animarum saluti, Ecclesiæque, ac Sedis Apostolicæ Juribus quibuscumque quomodolibet officiunt, seù præjudicium etiam minimum afferunt, aut inferre, seu intulisse, vel aliàs nocere, seu nocuisse, quoquomodò dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, ipso jure nulla, invalida, viribusque vacua declarat, & quatenùs opus sit, ea omnia rescindit, damnat, irritat, viribusque, & effectu penitùs, & omninò vacuat. Supremo huic, justissimoque Sanctitatis Vestræ Judicio libenti planè animo me subiicio, eique constantèr adhæreo; quandoquidem, ut Sanctitas Vestra sibi persuasum esse, & jure quidem optimo affirmat, cùm ejusmodi Pacificationis Tractatum pravâ operâ, malâque fide, sive potiùs proditione meorum Commissariorum initum reprobavi, atque damnavi, ac insupèr me meum assensum illi nunquam præbuisse declaravi, id utique præcipuè intellexi quoad ea, quæ in dicto Tractatu non minùs Catholicæ Fidei, Divino Cultui, ac Animarum saluti, quàm Ecclesię, Sedisque Apostolicę rationibus adversabantur. Cujus rei, simulque quo in pretio iniquos illos Articulos Catholicę Religioni præjudiciales jampridem habuerim, magno, atque præclaro, ut arbitror, argumento erit Sanctitati Vestrę Ecclesia meo jussu in meâ Dresdensi Civitate palàm aperta, in quâ Sacra Nostrę Religionis Mysteria solemni, & Catholico Ritu publicè peragantur, quemadmodùm propriis oculis Reverendissimus Dominus Annibal Albanus suus ex Fratre Nepos spectavit; cujus desiderio ut satisfacerem, alterius insupèr Sacrę Ædis in usum Catholicorum in Civitate meâ Lipsiensi aperitionem nuperrimè demandavi. Nec sanè omittam alia deinceps edere non obscura documenta prętervidi mei ergà ipsam Catholicam Religionem zeli, ac studii, ut Sanctitati Vestrę magis, magisque testatum sit, quàm alieno semper animo fuerim ab iniquis illis, & jure meritò à Sanctitate Vestrâ damnatis Pactionibus approbandis, ac universo Terrarum Orbi luculentèr constet Me, & probè intelligere, quàm multa Pontificię, ac verè Paternę ergà Me benignitati debeam, & nihil anxiùs expetere, quàm ut gratum, devotumque ergà Sanctitatem Vestram animum meum profiteri possim, si nullâ aliâ in re, saltem in promovendis piis Sanctitatis Vestrę votis, quę ex perpetuo, Sanctissimoque ejus instituto nonnisi Ecclesię bonum, & Orthodoxę Religionis incrementa respiciunt. De reliquo Sanctitati Vestræ felix, ac diuturnum Orbis Christiani Imperium ex animo apprecor, & maneo. Datum Varsavię secundâ Aprilis 1710.

Sanctitatis Vestræ

Obedientissimus Filius
AUGUSTUS REX POLONIÆ.

AR-

ARGUMENTUM

Poloniæ Præsules ad Orthodoxæ Fidei incolumitatem, & publicam Regni tranquillitatem omni ope, ac studio promovendam impensissimè hortatur.

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabiles Fratres, salutem &c. Ex iis, quibus florentissimum olim, subindè verò perturbatissimum istud Regnumnon minùs internis motibus, quàm illatis bellis, direptionibus, cladibus, atque omnis propè generis calamitatibus tamdiù afflictum fuit, non dubitamus inclytam Nationem vestram nimiùm jam edoctam fuisse, quanti sibi constiterit pristinam tranquillitatem amisisse, & quanti sua intersit ad ea tandem aliquandò redire. Et hoc quidem revocandæ Pacis desiderium, quod nunc demum omnibus commune esse existimamus, animis potissimùm Fraternitatum Vestrarum perpetuò insedisse non ambigimus; neque enim incompertum esse poterat vigilantiæ, ac zelo vestro, quod uno, eodemque æstu, quo Respublica jactabatur, Spirituale Regimen, & salus Animarum curæ, ac custodiæ vestræ creditarum in dies magis periclitabatur, cum satis omnibus exploratum sit pietatis studium, Diuinæ Legis, & Catholicæ Religionis cultum, Christianam, & Ecclesiasticam Disciplinam consistere, atque integra esse non posse, publicis rebus perturbatis, tum scilicet, cum Populus, & Regni Ordines in diversas Partes scissi, & Acatholicorum furore invicem incensi odiis inter se acerbissimis decertant. Solicitudinem sanè nostram hæc pericula adeò non latebant, ut nunquam Nobis contingerit mentis nostræ oculos in istas partes convertere (frequenter autem convertere ipsa solicitudo Nos coegit) quin intimè doleremus Fideles istos tot ærumnis spiritualibus, ac temporalibus conflictari; facile autem erit Fraternitatibus Vestris recolere Nos duo hæc potissimùm hortatu, monitis, consiliis, ac precibus nostris apud Vos continenter, ac vehementer ursisse, ut Religionis indemnitati, ac Regni tranquillitati omni studio incumberetis; utrumque enim conjunctissimum esse, ac rationibus vestris maximè conducere intelligebamus. Cum itaque, Deo benè propitiante, spes ineundæ Pacis nunc demum affulgere videatur, quandoquidèm submotis gravioribus difficultatibus, ac reduce jam ad Vos Charissimo in Christo Filio Nostro Augusto Poloniæ Rege, expediri via facilè potest, qua res istius Regni aliquandò componantur, & in commune bonum omnium animi conspirent: Pontificii Muneris nostri, ac constantis, Paternique in ipsum Regem vestrum, quinimò etiam in Rempublicam vestram amoris esse duximus Vos diligenter, ac impensissimè, si umquâm aliàs, hortari, ac commonere, ut pro vestra ergà Deum Religione, & in Patriam charitate, consilia Pacis nedùm libenti animo, & syncera, alacrique voluntate suscipiatis sed, ea qua apud Populos, & unumquemque Ordinem præstatis, authoritate ad Pacem istam tandem conficiendam, ac perpetuò constabiliendam omni animi contentione procedatis, quatenùs, publicis rebus restitutis, detrimenta Catholicæ Religionis, quæ nimis multa diuturnorum hujusmodi dissidiorum tempore non sine maximo cordis nostri dolore contigisse percepimus, ea, qua par est,

soli-

folicitudine reparetis. Nos iterim fupremum Pacis Authorem impensè precamur, ut ftudiis veftris in hunc fcopum collatis cœlesti ope propitietur, imperetque ventis, & mari, & faciat tranquillitatem. Ac Fraternitatibus Veftris Apoftolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem fub Annulo Pifcatoris die vigefimaprima Septembris 1709. Pontificatus Noftri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabilibus Fratribus, Archiepifcopis, & Epifcopis, ac Dilectis Filiis Nobilibus Viris Ordinis Senatorii, & Ordinis Equeftris in Comitiis Generalibus Regni Poloniæ, & Magni Ducatus Lithuaniæ congregatis.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, falutem, & Apoftolicam Benedictionem. Quod Vobis fignificandum in primis à Nobis effe hoc tempore videretur: fummam fcilicet effe charitatem illam, qua Rempublicam veftram tot nominibus inclytam, & univerfum iftud Regnum, amplam, ac præclaram Chriftiani Orbis partem, & magnum Romanæ Ecclefiæ præfidium, ac ornamentum, ex animo profequimur, hoc fupervacaneum effe ducimus in præfens commemorare, quandoquidem ex affiduis, ac indubiis Paterni noftri amoris documentis, quæ tum præfertim ad Vos perferri curavimus, cum res veftræ in magna nuper perturbatione effent, ac in fummum difcrimen adducerentur, Pontificiæ noftræ erga Vos benevolentiæ magnitudinem Vobis innotuiffe exiftimamus. Nam quæ duo potiffimùm effe in rem veftram agnovimus, ea Nos per iterata officia noftra ad fingulos Reipublicæ veftræ Ordines directa, & per noftros ifthic pro tempore refidentes Apoftolicos Nuncios, quà privatim, quà publicè monitis, ac confiliis noftris Vobis fignificare, eademque hortatu, ac precibus noftris apud Vos urgere non prætermifimus. Quorum quidem illud primum femper fuit, ut integritatem, & incolumitatem Catholicæ Religionis tueremini; Alterum verò, ut conciliandæ, ac ftabiliendæ inter Vos tranquillitati, ac paci feriò incumberetis. Cùm enim in utroque ejufmodi bono, tanquam in duplici firmiffimo cardine, veram Patriæ veftræ falutem verfari intelligeremus, nullo præclariori teftimonio folicitudinem, quam de rebus veftris gerimus, explicare Vobis poffe arbitrati fumus, quàm fi utriufque defiderio animos veftros incenderemus. Conciliaturi autem Vobis inter tot calamitates, atque pericula cœleftem opem, fine qua humana confilia prorsùs deficiunt, continenter, ac enixè efflagitavimus ab Eo, qui potens eft facere procellam in auram, ut, fubfidere juffis æftuantibus ifthic diffidiorum, ac bellorum fluctibus, optatam tandem ferenitatem Regno redderet, ftabilemque inter Vos firmaret concordiam, quatenùs liberis mentibus, fociatifque animis ea confilia, quæ communi faluti magis expedirent, fufciperetis. Et fanè adveniffe nunc tempus fperamus, quo Deus velit vota noftra mifericorditer folari, & fe propitium rebus veftris præbere, fi modò oblatam Vobis occafionem irritam non dimiferitis. Jam enim fubmotis gravioribus difficultatibus, ac reduce ad Vos Chariffimo

in

in Christo Filio Nostro Augusto Poloniæ Rege Illustri, spes non obscura ineundæ quamprimùm isthìc pacis affulgere videtur. Agite itaque, Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, proferte zelum vestrum, & seposito quocumque privato studio, indemnitatem Catholicæ Fidei, & publicam Regni tranquillitatem constanter asserite, ac certi Vos hanc sine illâ assequi non posse, id in primis curate, ut quæcumque abominationes, aut pravæ consuetudines à Luteri Sectatoribus, aut ab aliis forsan Hæreticis in istas partes vel clam, vel palàm ad evertendum veræ Religionis cultum, invectæ fuerunt, isthinc quamprimùm eliminentur; hoc enim pietatis studio, & fervore, ac talibus hostiis conciliabitis Vobis Divinam opem, quam propterea desideriis vestris affuturam, & perennem nomini vestro laudem accessuram esse certè Vobis pollicemur; dum Vobis, Venerabiles Fratres, ac Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 21. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Petit à Rege Poloniæ, ut omni adhibito studio, ac ope, obtinere curet à Magno Duce Moscoviæ Diploma aliàs Suæ Sanctitati promissum, quo in illius Ditionibus libertas amplectendi, ac profitendi Catholicam Religionem unicuique tribuatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Compertum Majestati Tuæ satis est, quo Nos studio, ac fervore, & quibus officiis Dignitatem tuam inter periculosas, ac turbulentas rerum Polonicarum vices, gravissimasque difficultates, tuendam, asserendamque constanter susceperimus, eâ semper spe, ac persuasione, quod Tu vicissim ope, & authoritate tuâ, ubi facultas foret, bonum, & incrementa Catholicæ Religionis sedulò curaturus esses, adeò ut jure quodam à Te nunc demum expetere videamur, ut ejusdem Religionis causæ, quam scis Nobis esse commendatissimam, adesse velis, Paternæque charitati, qua Te, tuaque continenter respeximus, egregiâ voluntate respondeas. Confisi itaque advenisse, Deo propitiante, tempus, quo fructum operæ pro Te à Nobis impensæ referamus, non dubitanter à Te petimus, ut veluti in auspicium eorum, quæ cum primùm res tulerit, præstiturus es favore Orthodoxæ Fidei, arripias occasionem ejus congressus, qui à Te propediem cum Potentissimo Magno Duce Moscoviæ habendus esse dicitur, & cum eo diligentissimè agas, ac omninò obtinere cures, quod Ipse juxtà ea, quæ per Ablegatum suum elapsis annnis ad Nos missum ultrò, atque iteratò Nobis pollicitus fuit, edi tandem mandet Diploma, quo liberum in suis Ditionibus unicuique in posterum sit Catholicam Religionem amplecti, ac profiteri. Cum enim Nos eumdem Magnum Moscoviæ Ducem, illius postulatis, quantùm in Nobis erat, cumulatè satisfaciendo, demereri non omiserimus, quemadmodùm Majestatem Tuam probè nosse non dubitamus, æquum planè est, ut Ipse fidem suam liberet, ac Catholicæ Religionis exercitium in

uni-

universis suis Ditionibus promissâ ejusdem Diplomatis promulgatione concedat. Tuum est itaque, Charissime in Christo Fili Noster, omni studio urgere hujusmodi promissi implementum, quod quidem pertinebit ad conciliandam Tibi usque magis benevolentiam nostram, nec non ad cumulandum tuum apud Deum meritum non sine ingenti tui nominis laude, ac perenni gloriâ Annalibus Ecclesiæ non immeritò inscribendâ. Nos interim in auspicium optati exitus Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ primâ Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono..

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Archiepiscopo Gnesnensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Spes referendi fructus propensæ voluntatis, qua se esse in Romanam Ecclesiam, & Catholicam Religionem, Magnus Dux Moscoviæ non semel, nec obscuris indiciis declaravit, solicitat vehementer cor nostrum ad excolenda bona semina à Cœlesti Agricola, & misericordiarum Patre in ejus animum immissa. Perspectum sanè est Fraternitati Tuæ, Nos in hunc scopum eo tempore, quo idem Magnus Dux per Ablegatum, quem ad Nos miserat, de nonnullis, quæ sua non parùm intererant, Nobiscum ageret, curasse iis, quibus licuit, modis ejus animum demereri, ipsiusque desideriis, quantum fas fuit, obsecundare; quo nomine Ipse per eundem Ablegatum suum Nobis promisit editurum se publicum Diploma, per quod in ejus Ditionibus liberum unicuique in posterum foret Catholicam Fidem profiteri. Quamobrèm, cum omnis æquitas postulet, ut si Ille constare sibi velit, quemadmodùm certè Principem tanti nominis decet, reipsâ id compleat, ad quod se obstrinxit: etiam, atque etiam à Te petimus, ut arrepta occasione, quam rumor fert per ejusdem Magni Ducis in istas partes adventum proximè affuturam, zelo, quo ureris ad sapientiam, promoveas, & urgeas opportunis, validisque mediis ejus promissi implementum; quod sicut cessurum est in magnum Orthodoxæ Fidei emolumentum, ita summum gaudium allaturum est Nobis, qui omni Jure id expetere videmur, & in spem lætiorum eventuum per hæc auspicia adduci peroptamus. Adspiret Deus boni consilii Author sua potenti ope egregiæ voluntati, & ferventi pietati Fraternitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Episcopo Uladislaviensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. De præstanti zelo, & egregiâ in Nos voluntate Fraternitatis Tuæ plurimùm in Domino confisi, libenter à Te petimus, ut solicitudini nostrę pręsidio sis ad ea assequenda, quæ pro bono, & incremento Catholicæ Religionis magno studio exoptanda, & jure quodam expetenda à Nobis esse hoc tempore videntur. Satis perspectum Tibi est Magnum Moscoviæ Ducem ad rependendas quodammodò Nobis vices pro iis, quibus, quantùm licuit, curavimus demereri ejus animum, ac de quibus agi Nobiscum voluit per Ablegatum suum, quem ad Nos ante aliquot annos misit post explicatam non semel propensionem suæ voluntatis in Romanam Ecclesiam, pollicitum Nobis fuisse se, ubi primùm res ferret, editurum Diploma, per quod fas unicuique in posterum foret Catholicam Religionem in amplissimis suis Ditionibus complecti, ac profiteri. Cum verò occasio, & tempus perficiendi tam præclari, ac salutaris propositi jam advenisse videatur, omni æquitati consentaneum est, ut quod se facturum recepit, id nunc tandem opere compleat, & specimen propensæ illius, quam in Romanam Ecclesiam gerere profitetur, voluntatis, nec non testimonium mutuæ, & obstrictæ Nobis voluntatis exhibeat. Gratam itaque Nobis, imò Deo magnoperè acceptam rem feceris, si excogitatis pro spectatâ tuâ prudentiâ, adhibitisque opportunis mediis promovere, quantùm in Te erit, ac urgere apud eumdem Magnum Ducem curaveris promulgationem ejusdem Diplomatis, ubi præsertim contingat ipsum, ut fert rumor, ad istas partes appropinquare. Confidere autem debes Nos vicissim non prætermissuros esse, pro eventu occasionum, magis magisque in dies testari Tibi Paternam charitatem nostram, in cujus pignus Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Szembeck Procancellario Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Interest magnoperè Catholicæ Religionis, ut Magnus Dux Moscoviæ promulgari tandem mandet in suis Ditionibus Diploma illud, quod se ejusdem Religionis favore editurum esse per Ablegatum suum elapsis annis ad Nos missum pollicitus fuit, relatis interim quampluribus Pontificiæ nostræ charitatis testimoniis, quæ Nos in eum libenter contulimus, tum ad magis demerendum ipsius animum, tum ad confovendam in eo propensam voluntatem, quâ se esse in Ro-

manam Ecclesiam per eumdem Ablegatum disertè Nobis significavit. A Nobilitate itaque tuâ, de cujus præstanti animo, & eximiâ pietate plurimùm in Domino confidimus, enixè petimus, ut iis, quibus pro suâ spectatâ prudentiâ expedire duxerit, modis, atque officiis promoveat apud eumdem Magnum Ducem, de cujus proximo in istas partes adventu rumor invaluit, celerem publicationem ejusdem Diplomatis, per quod scilicet in amplissimis, quæ ipsi Magno Duci subsunt, Ditionibus, veluti in auspicium optatæ jamdiù illarum gentium cum Romanâ Ecclesiâ unitatis, liberum unicuique sit Catholicam Fidem amplecti, ac profiteri. Cumulabis profectò pro collatâ in scopum propagandæ orthodoxæ veritatis operâ meritum apud Deum Retributorem optimum, & uberiùs in Te, Domumque tuam demereberis Paternam nostram voluntatem, in cujus pignus Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ primâ Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Arreptâ occasione recurrentis temporis liberationis Civitatis Viennensis, aliarumque de Turcis relatarum Victoriarum, quarum nomine Ecclesia, & Christiana Respublica plurimùm sanè debent invictæ virtuti Joannis Tertii Poloniæ Regis: Principum illius Filiorum, & Reginæ Viduæ rationes Augusto Regi Poloniæ impensissimè commendat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Scriviamo alla M. V. la presente lettera in un tempo, in cui ricorrendo l'anniversaria memoria della liberazione di Vienna, e di tante altre vittorie, che successivamente piacque alla Divina misericordia di concedere all'armi Christiane contro il comune Nemico, siamo insieme eccitati ad avere una grata ricordanza di quanto per quei felici successi si debba dalla Chiesa, e dalla Republica Christiana alla glor. mem. di Gio. Terzo Invittissimo Rè di Polonia. Questa grande obligazione, che principalmente à Noi tocca per ragione di quell'Apostolico Ministero, che indegnamente sosteniamo, è appunto quella, che ora fortemente ci stimola à raccommandare alla M. V., come facciamo con tutta l'efficacia maggiore del nostro spirito, gl'interessi, li dritti, le convenienze della Maestà della Regina Vedova del sudetto Rè Giovanni, e di tutta la sua Reale Famiglia; come più distintamente alla M. V. verrà esposto dall'Arcivescovo di Tebe nostro Nunzio. Preghiamo perciò la M. V. à degnarsi di benignamente ascoltarlo, e à credere, che siccome Ella non potrà mai darci riscontro più accetto della sua Regia corrispondenza per quel, che abbiamo fatto, e che facciamo per lei, in alcun'altra occasione, che in questa; così la M. V. può star sicura, che la condotta della Regina sudetta, e de' Principi suoi figliuoli sarà sempre tale, che non demeriterà gl'effetti di quella giustizia, e generosità, che per loro imploriamo dalla Maestà

Vostra, nè Ella avrà mai pentimento d'avergliel compartiti. E con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto diamo alla Maestà Vostra la Benedizione Apostolica. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 26. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Catholicos Hiberniæ ab Hæreticis Magistratibus dirè, ac diversimodè afflictos Regi Portugalliæ summoperè commendat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Ubi Majestas Tua ingenitam suam pietatem consulat, ac secum reputet, quantùm meriti apud Deum, quantùm apud homines laudis, & glorię affecuti sint Majores tui inclyti nominis Reges ob strenuè, ac feliciter assertam, ac in universum propè Orbem amplificatam Christi Fidem, & Catholicam veritatem, non multis apud Te Nobis agendum erit, ut Te hortemur ad magis, magisq; in dies validâ tuæ authoritatis ope juvandos Catholicos Hiberniæ, qui hoc tempore dura nimis, ac sæva perferunt à Magistratibus Hæreticis, irreconciliabili odio in Romanam Ecclesiam, ejusque Sectatores incensis. Nihil itaque digniùs præstantiâ, ac magnitudine animi tui, & eximio zelo, quo pro Divini nominis honore ferves, facere potes, quàm tueri, ut facis, illorum Fidelium causam, atque ad eam opportunè, & utiliter tuendam media illa deligere, & adhibere, quæ præfatis Catholicis magis profutura esse pro spectatâ tuâ prudentiâ dijudicaveris. Quàm autem grave, ac imminens sit eorum periculum, tum quidem quoad temporalem, tum verò præsertim quoad spiritualem salutem, quæ vehementiùs impetitur, pluribus accipies à Venerabili Fratre Joanne Baptista Episcopo Corcagensi, sive, eo absente, à Dilecto Filio Religioso Viro Antonio Carvvel Ordinis Fratrum Prædicatorum has Tibi nostras reddituro. Perge igitur, Charissime in Christo Fili Noster, susceptam jamdiù illorum Fidelium tutelam constanter tueri, novaque in dies eximiæ tuæ virtutis specimina in solatium nostræ solicitudinis alacriter dare; dum Nos interim Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ, in auspicium optati exitus, amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Victorio Amedeo Duci Sabaudiæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Opem, quam à Nobis multis precibus, ac profusis lacrymis ferventer expostulant Catholici Hiberniæ, ut eximantur ab extremis angustiis, in quas modò à Magistratibus Hæreticis conjici conqueruntur, Nos quidem nec ipsis denegare ullo modo debemus, nec verò aliter eisdem afferre possumus, pro iniquâ, & à Nobis prorsùs aversâ illarum rerum conditione, quàm accitâ in præsidium nostræ charitatis, ac solicitudinis eorum operâ, quorum authoritate, ac validis officiis obtineri potest, ut æstus diræ illius persecutionis quamprimùm desæviat. Causam itaque istam Nobilitati Tuæ, utpotè planè dignam magnitudine, ac pietate animi tui enixè à Nobis commendandam esse existimavimus, confisi Te religioni, ac gloriæ Tibi meritò ducturum esse opitulari Fidelibus illis non alio nomine reis, quàm quia Deo, & Ecclesiæ constanter adhærent, & à Catholicâ Religione non deficiunt. Hæc quoniam fusiùs exponentur Nobilitati Tuæ à Dilecto Filio Religioso Viro Francisco Maghlin Hiberno Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantiâ Reformatorum nuncupatorum, pluribus non prosequimur, sed satis esse credimus, Tibi innuere nec sine uberi merito, nec sine amplâ mercede apud Deum fore officia, quæ pro eis impendere statuet Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris Duci, & Gubernatoribus Reipublicæ Genuensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Causam apud Nos suam multis querelis, ac indeficientibus lacrymis perorat Grex pusillus quidem, sed electus, ac fidelis Catholicorum Hiberniæ, gravioribus in dies legibus, ac severioribus mandatis præter modum vexatus à Magistratibus Hæreticis, quorum illud liquet esse propositum, ut omnem in illis partibus veræ Religionis cultum, & ipsum Ecclesiæ Romanæ nomen in ea Insula (quæ olim ob insigne pietatis studium Insula Sanctorum indigitabatur) perpetuò deleant. Anxia prætermodùm charitas nostra de temporali quidem, sed multò magis de spirituali illorum Populorum salute in summum discrimen adductâ, Nobilitatum Vestrarum pietatem, ac zelum interpellat, enixè à Vobis expetens, ut tutelâ illorum Fidelium, quantùm in Vobis erit, susce-

ptâ

ptâ validis officiis, prout perspectæ vestræ prudentiæ visum fuerit expedire, præsidio eisdem sitis, quibus scilicet culpæ vertitur firma adhæsio Romanæ Ecclesiæ, ac proindè ipsa eorum Fides, ac innocentia. Confidere autem debetis Vos meritum, ac mercedem pro impensâ favore Catholicæ Religionis diligenti operâ esse uberrimè relaturos; nam quòd pertinet ad ineundam ampliorem gratiam apud Nos, & Apostolicam Sedem, persuasum item Vobis esse volumus Vos eam summoperè his officiis esse demerituros. Plura de infelici illorum Fidelium statu, & commiseranda prorsùs conditione, exponet Vobis Dilectus Filius Religiosus Vir Franciscus Maghlin Ordinis Sancti Francisci Fratrum Minorum de Observantia Reformatorum nuncupatorum, dum Nos freti spe vestræ virtutis, ac zeli in solatium nostræ solicitudinis Apostolicam Benedictionem Nobilitatibus Vestris peramanter impertimur. Datum Romę apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Enixis Electoris Palatini votis, ac precibus adductus conscribit, & ad Ipsum mittit Brevia, quibus Archiepiscopo Electori Moguntino, & Capitulo itidem Moguntino proponit Magnum Magistrum Ordinis Equitum Theutonicorum pro munere Coadiutoris ejusdem Archiepiscopi cum futurâ successione.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Non s'inganna certamente l'Altezza Vostra in crederci intieramente propensi, e disposti per tuttociò, che può essere di sodisfazione, ò di convenienza della sua Casa; mentre fondando Noi sù la pietà, sul'zelo, e sùl'autorità della medesima la speranza maggiore, che possiamo avere frà tanti pericoli, che da ogni lato sovrastano alla nostra Santa Religione, è ben giusto, che non trascuriamo di dare in qualsisia occasione all'istessa sua Casa tutte quelle maggiori prove, che possiamo, dell'amore speciale, e stima distinta, con cui la riguardiamo. Quindi è, che ancorche non sossista in conto alcuno la notizia giunta all'A. V., che da Noi si sia passato uffizio, ò fatta alcuna insinuazione in ordine alla Coadjutoria di Magonza per il Conte di Schomborn, non avendo Noi in tale proposito fatto altro, che un Breve Generale à quell'Elettore, e un altro simile à quel Capitolo, senza insinuare, ò proporre in essi alcun Soggetto particolare, come meglio l'A. V. vedrà nelle congiunte copie di tali Brevi da Noi scritti fino dalli 8. Settembre dell' anno passato: ci siamo nondimeno prontamente determinati (quel che non abbiamo fatto, nè faressimo per altri) di prestamente farlo per il Gran Maestro dell'Ordine Teutonico, degnissimo fratello dell'A. V., com'Ella riconoscerà ne' Brevi, che le trasmettiamo per li sudetti Elettore, e Capitolo. Le riprove ben grandi, che il medesimo Gran Maestro hà già date del-

della sua vigilanza nel governo delle Chiese à lui commesse, le premure dell' A. V., le benemerenze della sua Casa, e sopra tutto li vantaggi, che ci auguriamo poter risultarne alla Fede Cattolica, e all'autorità della Chiesa, giustamente ci hanno persuasi di dare all'Altezza Vostra questo distinto argomento del nostro paterno affetto, col quale altresi le diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ &c. die nona Octobris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Inhærentes constanti nostræ benevolentiæ erga Fraternitatem Tuam, & desiderio, quod nostris die octavâ Septembris anni proximè elapsi ad Te datis literis Tibi explicavimus, relevandi Te aliquâ ex parte à gravissimis Pastoralibus curis, quibus tantâ tui nominis laude à pluribus annis perfungeris, cum inter ceteros, quibus fortè munus Coadjutoris insignis istius Ecclesiæ demandari potest, non prætereundus videatur Dilectus Filius, Franciscus Ludovicus ex Comitibus Palatini Rheni, Ecclesiarum Uratislaviensis, ac Vormatiensis Administrator, cui quidem Divini Nominis honorem, & Catholicæ Religionis cultum, & amplificationem summoperè cordi esse multis testimoniis admonemur, Tibi inter ceteros commemorandum esse duximus, ut quatenus is Tibi gratus existat (id quod pariter Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis istius Ecclesiæ denunciavimus) ratio de eo à Nobis haberi possit in deligendo, ac dando isti Ecclesiæ Coadjutorem cum futurâ successione; quo certè casu eam adiicere conditionem non omitteremus, ut cum successioni hujusmodi locus fieret, quam tamen diù protrahi cupimus, Ecclesia Uratislaviensis, cui Ille nunc præest, eo ipso vacare censeretur. Quæ ita intelligi à Te volumus, ut integrum omninò Tibi sit tuam eâ de re mentem Nobis explicare. Interim verò indiuturnæ incolumitatis auspicium Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuę peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die nona Octobris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesię Moguntinæ.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecti Filii, salutem &c. Consulturi pro debito nostræ solicitudinis bono, & commodis insignis istius Ecclesiæ, excitavimus zelum vestrum datis ad Vos literis die octavâ Septembris anni proximè elapsi ad deliberandum inter Vos, ac subindè renunciandum Nobis, cujus potissimùm operâ, ac præsidio ex sententiâ vestrâ juvari possit in perferendo onere, & obeundo munere Pastorali, Venerabilis Frater Lotharius Franciscus Archiepiscopus Moguntinus, cui scilicet, etsi sedulò officium suum gerenti, plurimis tamen laboribus perfuncto, & jam in graviorem ætatem pro humana conditione vergenti, Coadjutorem ipsi gratum cum futurâ successione constituere meditabamur. Quod cum adhuc in deliberatione apud Vos versari arbitremur, credimus Vos hac ipsâ occasione non omissuros esse inter ceteros, qui sunt de Gremio istius Capituli, rationem habere Dilecti Filii Francisci Ludovici ex Comitibus Palatinis Rheni, Ecclesiarum Uratislaviensis, ac Vormatiensis Administratoris, cui præter Generis splendorem, ut probè nostis, fervens pro Ecclesiâ, & Catholicâ Religione studium, aliaque præclararum virtutum merita adeò suffragantur, ut meritò sperari possit Eum isti Metropolitanæ Ecclesiæ multùm utilitatis allaturum, omnesque suo tempore religiosi, circumspectique Præsulis partes impleturum esse, præsertim, quia ut illas expeditiùs obire valeret, non aliàs ipsum ad hujusmodi Coadjutoris officium deligeremus, nisi eâ adjectâ lege, ut adveniente casu præfatæ Successionis, Ecclesia Uratislaviensis, cui modò præest, eo ipso vacaret. Hæc dum Vobis Paternâ charitate significamus, Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 9. Octobris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Postquam, ut enixis Imperatoris postulatis satisfaceret, Archiducem Austriæ Carolum, Fratrem Majestatis Suæ, Titulo Hispaniarum Regis Catholici decoraverat, non expectato conditionum adimplemento, de quibus cum Sanctitate Suâ conventum fuerat: Imperatori ob oculos ponit graves ærumnas, atque pericula, quibus propterea se objecisse prospicit; deindè solidis, luculentisque rationibus ostendit Majestatem Suam omninò teneri Civitatem Comaclensem Sedi Apostolicæ, ad quam pertinet, absque longiori cunctatione restituere, ac insuper gravissima damna Ditioni Pontificiæ à Cæsareis armis illata sarcire; eumque ad id Paternis monitis vehementer excitat, ac urget.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Joſepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illuſtri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem, & Apoſtolicam Benedictionem. L'obligo indiſpenſabile, che abbiamo, di procurare, che venga reintegrata la Santa Romana Chieſa al poſſeſſo, che godeva, pacifico di Comacchio, e inſieme ſodisfatta in qualche forma de' danni graviſſimi ſofferti in tante Provincie dalle armi di V. M., ben ci perſuadeva à richiederne efficacemente l'effettuazione prima di venire all'attuale ricognizione della Maeſtà del Rè Carlo ſuo Fratello in Rè Cattolico di Spagna. Nondimeno acciò le noſtre inſtanze abbiano da eſſere meglio accolte dalla M. V., e inſieme per darle queſt'ultima prova della noſtra condeſcendenza, onde non abbia à rimanerle alcun dubbio della ſincerità, e ſodezza di quel paterno, e diſtinto amore, con cui la rimiriamo, ci ſiamo riſoluti di venire alla detta ricognizione, anche prima che reſti adempita alcuna di quelle condizioni, che ci erano ſtate accordate. Ben vede la M. V. qual paſſo ſia queſto, che Noi facciamo, e quanti travagli, e pregiudizii ſia per coſtarci, de' quali pur troppo già n'è teſtimonio il mondo tutto. In queſto pelago di amarezze, che veramente ci trafiggono le viſcere, Noi ci ſiamo poſti unicamente per incontrare il compiacimento della Maeſtà Voſtra, e della ſua Auguſtiſſima Caſa. Non ci potiamo però perſuadere, che la medeſima non ſia per corriſpondere adequatamente à queſta nuova publica dimoſtrazione, che le diamo, del noſtro amore, e che l'animo generoſo di due sì gran Prencipi, ne quali è trasfuſa col ſangue ſteſſo la Religione Auſtriaca, poſſa più lungamente ſoffrire di veder ſenza riparo il Sacro Patrimonio di San Pietro si danneggiato, e la Santa Chieſa pur da loro venerata per Madre, ſpogliata di fatto de beni, che poſſedeva. Si contenti la Maeſtà Voſtra, che con cuore di Padre amoroſo, mà inſieme con ſanta libertà di Vicario, ancorche indegno, di Gieſù Criſto le diciamo, non eſſervi legge, nè umana, nè divina, che permetta ſotto preteſto di qualſivoglia, ancorche giuſta pretenſione, ſenza precedente richieſta in pace, ò ſenza intimazione di guerra, lo ſpogliare improviſamente, e con la pura forza qualſiſia Prencipe di una Città da lui pacificamente poſſeduta. E ſe tal'uno ardiſſe (come pur troppo temiamo) di far credere alla Maeſtà Voſtra

il contrario, Noi messo da parte ogni umano interesse, e mirando unicamente al debito preciso, che abbiamo di esser solleciti della conscienza, e dell'anima di Vostra Maestà, le diciamo risolutamente da parte di Dio Onnipotente, che Ella si guardi da simili Consiglieri, i quali certamente l'ingannano, e che però ad essi credendo, massime doppo esser stata avvertita da Noi, Vostra Maestà metterà in evidente pericolo la sua eterna salute. Ricordisi la Maestà Vostra di esser il primo Difensore, ed Avvocato della Chiesa: ben'Ella conosce in qual grado sia di presente la Religione in Germania, e quanto siano formidabili in Europa le forze dell'Eresia: Guardisi di non dargli occasione d'invigorire le sue machine per la depressione della nostra Santa Fede, facendosi conoscere non così strettamente unita con Noi, quanto è necessario per mantenerla indenne da'gravissimi pericoli, che gli sovrastano. Speriamo fermamente, che la bontà del Signore Dio sia per toccare il cuore di Vostra Maestà in leggere, che farà queste nostre paterne insinuazioni, e muoverla, non diremo à sollevare la nostra afflizzione ben meritata da nostri peccati, mà ad udire almeno le voci, e li gemiti della S. Romana Chiesa, la quale non avendo meritato, nè potuto meritare d'esser offesa, le chiede per mezzo nostro giustizia, e riparazione. Fino che questa non siasi ottenuta, Noi non cessaremo giammai di replicare le medesime paterne istanze, e giuste preghiere alla Maestà Vostra, giudicando di non potercene mai per obligo di conscienza dispensare, ancorche dovessimo proseguirle fino all'ultimo spirito di nostra vita, doppo la quale speriamo, che avanti il tremendo Tribunale di Dio, al quale dovremo render minuto conto di tutte le nostre azioni, questa stessa lettera, che ora scriviamo alla Maestà Vostra, abbia à valerci di prova di aver adempiti in quella guisa, che potevamo, li nostri doveri, e di aver sodisfatto à replicati giuramenti da Noi prestati. Confidiamo però, che la M. V., seguendo l'istituto della sua ereditaria pietà, vorrà presto liberarci da questa molesta sollecitudine, col far conoscere al mondo tutto, che il suo magnanimo cuore sà preferire la giustizia, e la religione ad ogni umano interesse: così la Maestà Vostra nel consolar Noi, che l'amiamo, e l'amaremo sempre da vero Padre, edificarà tutto il Cristianesimo; accrescerà nuovo lustro al glorioso suo Nome, e tirarà sopra di se, e sopra la sua Augustissima Casa le più copiose Benedizioni Divine, che Noi di vero cuore le auguriamo, mentre fra tanto con tutta la pienezza del nostro paterno affetto le diamo anche la nostra Apostolica Benedizione Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem die 14. Septembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Archiepiscopi Hispalensis Pastoralem vigilantiam, & Ecclesiasticæ disciplinæ conservandæ zelum laudat.

Venerabili Fratri Emanueli Archiepiscopo Hispalensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Author totius consolationis Deus summâ semper misericordiâ infirmitati nostræ prospiciens providè disposuit, ut quo tempore propter illatas nomini, ac Juri Ecclesiastico publicas injurias majoribus curis premebamur, eo ipso non deessent, qui præberent Nobis argumenta syncere in Nos, & in Apostolicam Sedem voluntatis, ac devotionis, quæ solicitudinem nostram magnâ ex parte levarent. Hausimus equidem hoc solatium ex literis Fraternitatis Tuæ, & ex his, quæ Dilectus Filius Franciscus Manzo ad invisenda sacra Apostolorum limina à Te delegatus de statu insignis istius Ecclesiæ tuo nomine Nobis exposuit; agnovimus enim Te neque ætatis, neque valetudinis incommodis detineri, quominùs partes Pastoralis officii diligenter obeas, & Divinum cultum, Ecclesiasticam disciplinam, & creditarum Tibi ovium salutem omni zelo, ac vigilantiâ promoveas. Etsi autem non parùm afficiatur cor nostrum multimodis calamitatibus, quas Populi isti uno propè, eodemque tempore pertulerunt, quia tamen satis constat elici posse ex ipsâ tribulatione spiritualem proventum, confidimus hęc ipsa mala incitamento fuisse Fidelibus istis ad ingeminanda ea pietatis studia, quibus potissimùm Divina gratiâ conciliatur. Porrò Nobis compertum est Te magnum apud Deum lucrum ex hac ipsâ occasione Tibi comparasse assiduis profusæ charitatis officiis, quibus communibus necessitatibus occurrere non omisisti. Si quid interim est, quod in tuum, & Ecclesiæ Tibi commissæ commodum ab authoritate nostrâ proficisci possit, id Tibi semper paratissimum erit; & Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die duodecimâ Octobris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

AR-

ARGUMENTUM

Ad enixas preces Cardinalis Otthoboni, qui Florentiâ redux pietatem, ac religiosam observantiam Monialium Monasterii S. Mariæ Angelorum illius Civitatis multis apud Sanctitatem Suam extulerat laudibus, ipsis Monialibus plenariam, aliasque minores Indulgentias pro feriâ sextâ cujusque mensis, ubi certa præscripta opera adimpleverint, in perpetuum elargitur; utque easdem Indulgentias lucrari etiam possint Magnus Dux Etruriæ, & alii Principes, & Principissæ ex Domo Medicea, vel in eam Nuptæ, sub iisdem tamen conditionibus, similiter perpetuò indulget.

Dilectis in Christo Filiabus, Priorissę, & Monialibus Monasterii Sanctę Mariæ Angelorum Civitatis Florentię.

CLEMENS P.P. XI.

Dilectæ in Christo Filiæ, salutem &c. Singulari animi nostri gaudio, & præcipuo quodam Paternæ nostræ charitatis solatio à Dilecto Filio Nostro Petro S.R.E. Cardinali Otthobono isthinc non ita pridem reduce intelleximus illud ipsum, quod plurimorum testimonio dudum Nobis innotuerat, quantâ scilicet pietate, & observantiâ, & quàm ferventi, & assiduo studio Vos, Dilectæ in Christo Filiæ, oblitæ Domum Patris vestri Divino cultui addictæ sitis, solicitæ semper magis progredi in viâ perfectionis, ac incensæ desiderio quærendi majorem Dei gloriam, eodemque zelo animarum salutem, & bonum, ac incrementa Catholicæ Religionis indeficientibus precibus à Deo expetentes. Ut itaque fervor devotionis vestræ magis incendatur, & alacriùs vestram, proximorumque salutem promovere valeatis, spiritualibus Vos præsidiis communire, ac cœlestibus Ecclesiæ thesauris, etiam ad enixas preces ejusdem Cardinalis Otthoboni Nobis super hoc porrectas benignè inclinati, ditare decrevimus. Vobis proindè, ac aliis omnibus, & singulis de cetero in vestro isto Monasterio pro tempore degentibus, verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacrâ Communione refectis, quæ Sacrum Corpus Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pazzis, quod, ut piè creditur, in eodem Monasterio asservatur, in primâ occurrente feriâ sextâ cujusque mensis devotè visitaveritis, nec non pro Christianorum Principum concordia, pro hæresum extirpatione, & pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderitis, plenariam omnium peccatorum vestrorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In reliquis verò feriis sextis totius anni, quâ vice id egeritis, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis Vobis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in formâ Ecclesiæ consuetâ relaxamus, Præsentibus in perpetuum valituris. Pro Paternâ autem nostrâ erga inclytam Mediceam Domum benevolentiâ, volumus, ut easdem indulgentias lucrari etiam possint Dilectus Filius Nobilis Vir Cosmus Etruriæ sibi subjectæ Magnus Dux, & alii Principes, & Principissæ ex Domo Medicea, seu in eam Nuptæ nunc, ac pro tempore existentes, si eadem pia opera, ut supra præscripta adimpleverint. Quod superest, hortamur Vos, ut uberi hac spiritualium munerum largitione ita perfrui satagatis, ut abundetis magis, & progrediamini in viâ Domini: quòd verò ad filialem vestram

erga Nos observantiam maximè pertinet, nostri memores in vestris orationibus esse non omittatis, Dilectæ in Christo Filiæ, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die nonâ Novembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Cardinalem de Lambergh enixè admonet, ac obtestatur, ut in Conventu Ratisbonensi Hæreticorum dolis, & conatibus fortiter obsistat, ac sedulò caveat, ne orthodoxa Religio ullum detrimentum accipiat.

Dilecto Filio Nostro, Joanni Philippo, Tituli S. Silvestri in Capite Presbytero, S. R. E. Cardinali de Lambergh nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Acres, ac perpugnaces suarum Partium Defensores in Conventu Ratisbonensi proximè cogendo habituram esse Hæresim facile est coniicere, si perpendatur, quibus viribus, ac clientelis per hæc tempora accreverint Hæretici, quos credere est curaturos esse res suas hac occasione magno animorum consensu, ac contentione, omnique conatu provehere. Sanè nisi sit, qui exurgat ex adverso, & Catholicam causam invicto zelo, & eâ, quâ par est, constantiâ tuendam suscipiat, nihil est, quòd ab hominibus tam malè animatis in detrimentum veræ Fidei meritò timendum non videatur. Quo Nos imminenti gravissimo periculo commoti, ac prætermodum soliciti, ne quid deterius contingat rei Catholicæ tot jam insidiis circumventæ, ac appetitæ, facere non possumus, quin Te diligentissimè admoneamus, hortemur, & obtestemur, ut firmiter occurras, & strenuè obsistas tam pravis consiliis, curesque indeficienti studio, tuâque authoritate efficias, ne quid in eo Conventu adversùs rationes, Jura, ac libertatem Ecclesiæ, nec contra bonum, & commodum orthodoxæ Fidei statuatur. Neque verò injuriâ id à Te tantoperè expetimus, quando is es, cui propter acceptam à Dei Ecclesiâ summæ amplitudinis Dignitatem, datamque ipsi vicissim solemni jurejurando Fidem de eâ perpetuò asserendâ, negotium hujusmodi usque adeò incumbit, ut spes post Deum præcipua in tuâ ope jure optimo à Nobis constituatur. Porrò tuum est palàm ostendere potiorem Tibi esse salutem, atque indemnitatem Catholicæ Religionis quâcumque humanâ ratione, aut quovis terreno studio, & commodo, sive etiam favore, & gratiâ, ut tui muneris debito respondeas, tuamque eximiam pietatem, atque virtutem apud omnes commendes, relaturus hoc nomine à Deo æquo Judice, ac liberali bonorum operum Retributore uberem mercedem præter incrementum Pontificiæ nostræ benevolentiæ, in cujus perpetuum pignus Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 16. Novembris 1709.

ARGUMENTUM

Postulat à Rege Poloniæ, ut Capitulum Budissense, quod ab illius Civitatis Magistratu multa, nec vulgaria gravamina perferebat, Regio patrocinio tueri velit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Cum Capitulum Budissense multa, ac non vulgaria gravamina, quorum pleraque cedunt in detrimentum Catholici cultus, & Juris, ac Disciplinæ Ecclesiasticæ perferat à Magistratu illius Civitatis, æquum profectò est, ut Majestas Tua intercedat suâ authoritate, & compescat licentiam, ac audaciam hujusmodi Laicorum, & Hæreticorum hominum talia temerè attentantium in odium Orthodoxæ Fidei, quam saltem in obsequium tui nominis, tuæque Religionis revereri deberent. Pertinet itaque tum ad Justitiam, tum ad pietatem tuam prospicere indemnitati, & tranquillitati Ecclesiastici illius Ordinis, ac districtè præcipere, ne Capitulares impediantur, quominùs sua munia liberè obire, aut suis Juribus, ac rationibus perfrui possint. Quâ in re confidimus Majestatem Tuam non passuram esse novis monitis à Nobis excitari, nec Catholicos illius Provinciæ destitui hoc uno solatio, quod eis superest in spiritualibus eorum necessitatibus, sed imò curaturam esse Magistratus, & Incolas Hæreticos omninò redigi in ordinem intuitu explicandi semper magis suum zelum, & conciliandi sibi, rebusque suis Divinam opem, quam ex animo apprecamur Majestati Tuæ, dum eidem Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

ARGUMENTUM

Urget iterum Episcopum Monasteriensem ad partes Catholicorum in Civitate Coloniensi ita propugnandas, ut Hæretici omni penitùs cadant spe suæ damnatæ Sectæ exercitia illùc inducendi.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Explicavimus non semel Fraternitati Tuæ, quàm Nobis cordi sit, ut Civitas Coloniensis, quæ ob puritatem Catholicæ Religionis illibatè semper in se custoditam, meritò ab omnibus commendatur, insigni hac prærogativâ perpetuò gaudeat adversùs conatus Hæreticorum, qui suæ Sectæ exercitia in eam inducere non ita pridem præsumpserunt. Etsi autem persuasum habeamus Te tum stimulo tuæ pietatis, ac zeli, tum etiam hortatu nostro, omnia tua studia in hunc scopum contulisse, cum tamen illi ipsi rerum novarum Authores in suo

pra-

pravo proposito persistere videantur, omnem ipsis spem assequendi, quod expetunt, præcidendam tamdem esse existimamus. Expedit propterea, ut animum,quo es,pro servandâ libertate,& Immunitate Religionis in eâ Civitate, apertè denuncies, consovendo palàm, uti quidem Te maximè decet, Catholicorum partes, itaut Hæretici decidant à cogitationibus suis. Confidimus enim Deum suæ causæ affuturum, nec passurum esse abominationem, & scandalum invehi in eam Civitatem. Plurimùm interim Nobis pollicentes de spectatâ prudentiâ Fraternitatis Tuæ, Apostolicam Benedictionem eidem peramanter impertimur. Datum Romę apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vuilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S.R.I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Cùm probè perspectum sit Nobilitati Tuæ, quo studio, & quantâ solicitudine Tecum sæpiùs per literas nostras egerimus pro avertendo à Civitate Coloniensi Romanæ Ecclesiæ perpetuò addictâ, & ab omni prorsùs pravi cultus abominatione hactenùs immuni, gravissimo scandalo, quod non ita pridem in eam clàm invehere attentarunt Hæretici, qui scilicet Principis suarum partium potentiâ freti exercitia damnatæ suæ Sectæ illuc inducere præsumpserunt, æquum esse intelliges, ut cum illi similia aggredi pergant, & assequi nitantur, Nos eodem zelo incensi ipsorum ausibus pro debito muneris nostri firmiter obsistamus. Quamobrèm majorem in modum à Te petimus, ut nihil de eo fervore, quo Te pro indemnitate Orthodoxæ Fidei Nobiscum flagrare oportet, remittas, sed hanc causam, quæ Dei est, utpotè ad ejus honorem in primis pertinentem, inconcusâ voluntate propugnes. Quo animo Te esse tum planè ostendes, cum ita faveris Catholicis, ut omninò constet nihil antiquiùs Tibi esse studio, ac desiderio asserendi puritatem, atque integritatem veræ Religionis, ut propterea novarum rerum Authores desperent, quamdiù Te in eâ reversatus fueris, posse se sui voti compotes fieri, aut quidquam obtinere. Dum autem confidimus Te hoc novum, ac præclarum specimen tuæ Filialis observantiæ Nobis esse daturum, Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Novembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Nono.

AR-

ARGUMENTUM

Archiepiſcopum Cæſarauguſtanum Inquiſitorem Generalem Hiſpaniarum laudat, quòd Pontificiam authoritatem adversùs Secularis poteſtatis licentiam in ſua Diœceſi fortiter tueri paratus ſit, & Regem Catholicum ad æquiora conſilia revocare omni ſtudio conetur, utque id ipſum apud Majeſtatem Suam urgere pergat, ab Eo vehementer expoſcit.

Venerabili Fratri, Archiepiſcopo Cæſarauguſtano, Inquiſitori Generali Hiſpaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Çùm in poſtremis Fraternitatis Tuę ad Nos literis multa contineantur, quæ ſatis inſinuant Te debitæ in Nos, & in hanc Sanctam Sedem reverentiæ probè memorem non parùm commotum fuiſſe tum iis ſcandalis, quæ in contemptum Eccleſiaſticæ Juriſdictionis, ac Pontificiæ Dignitatis in iſtis partibus non ita pridem admiſſa gravis, ac juſti doloris cauſam Nobis præbuerunt, tum etiam charitatis noſtræ monitis, quibus Te hortari non prætermiſimus, ut nunc maximè in officio eſſes, cum perturbari iſthìc res ſacras, ac Eccleſiæ Jura auſu planè nimio oppugnari, ac everti conſpiceres: par modò eſſe ducimus debitis in Domino laudibus efferre hunc animum tuum ſic affectum Perſonâ, quam in Eccleſiâ Dei geris, planè dignum, ac ſpei, & opinioni de Te noſtræ utiquè præclarè reſpondentem. Probatur autem Nobis in primis, utpotè omni æquitati conſonum, quod apertè profitearis Te non paſſurum eſſe in tuâ Diœceſi apponi manus ad ea, quæ authoritate noſtrâ per Nos ipſos, ſive per eos, quibus ad id facultas à Nobis ſpecialiter eſt delegata, confici debent, ac conſueverunt, quod omninò ſervandum eſt, ne à debito ergà Nos cultu recedi videatur, & ne contingat per hujuſmodi actus attentatos, ac prorsùs irritos Fidelium conſcientias graviſſimis difficultatibus implicari. Peculiari verò commendatione dignum exiſtimavimus, quòd præcipuò, ut aſſeris, ſtudio curaveris revocare Chariſſimum in Chriſto Filium Noſtrum Philippum Hiſpaniarum Regem Catholicum à ſuſceptis, ſive potiùs inſidioſè immiſſis in ejus animum conſiliis, per quæ Ille videbatur velle Jura, ac libertatem Eccleſiæ, noſtramque authoritatem certis quibuſdam finibus, contra fas omne, coercere. Verùm quod in primis factu opus erat ad farciendam ex integro, ut par erat, Eccleſiæ Dignitatem, atque authoritatem, prioribus literis à Rege ad Epiſcopos Hiſpaniarum datis, tam graviter, ac enormiter læſam, ut ſcilicet ſtatim retractarentur ea omnia, quæ adversùs Jura Eccleſiæ, & Apoſtolicæ Sedis, magnâ Fidelium omnium offenſione, conſtituta fuerant, ac ut congruè utrique ſatisfieret: id minimè præſtitum fuiſſe per alias literas, quæ ad eoſdem Epiſcopos Regio nomine ſcriptæ ſubinde prodierunt, ubi ſimul tuum zelum conſulas, facilè deprehendes; Etſi enim Rex in iis palàm denunciet animum ſibi nunquam fuiſſe ſpiritualem authoritatem, uſumque ſupremæ Juriſdictionis Eccleſiaſticæ prorsùs impedire, cum tamen interim mandet ſanctiora quædam ad eamdem ſpiritualem Poteſtatem in primis pertinentia per ſuos attrectari, ac inſpici, & Apoſtolicarum literarum executioni nova, at-

que

que hactenùs inaudita impedimenta objiciat, illatam injuriam adeò non lenit, ut imò quodammodò magis exasperet. Quamobrèm tuum erit studiosiùs adhùc, atque ferventiùs agere apud Regem, quem rectâ, & egregiâ esse voluntate, & pietatem impensè diligere, ac persistere in filiali erga Nos, & hanc Sanctam Sedem observantiâ testaris, ut æquam, & congruam reparationem afferre Ecclesiæ quamprimùm curet, ejusque libertatem, & immunitatem nedum in pristinum locum restituat, sed etiam omni studio, ac ope in posterùm tueatur, quâ ratione Deum, qui dat salutem Regibus, sibi, rebusque suis propitiabitur, Nosque eximet à molestioribus cogitationibus, quemadmodùm à Dilecto Filio Nostro Fabritio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Paulutio fusiùs intelliges. Atque hæc, solicitudine, ac charitate nostrâ dictante, explicanda Tibi esse duximus, polliciti Nobis fructum, quem optamus, quia plurimùm confidimus de præstanti zelo Fraternitatis Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die decimâ quartâ Decembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Moguntino S. R. I. Principi Electori plura injungit ad arcenda scandala, quæ in negotio illius Coadjutoriæ suboriebantur. Deindè spectato illius zelo Religionis, Ecclesiæ, & Apostolicæ Sedis rationes impensè commendat.

Venerabili Fratri, Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Con pari dolore, & orrore abbiamo letto quel' tanto, ch'Ella ci scrive con sua lettera in data delli 3. del cadente in proposito de' scandalosi maneggi, che si fanno nell' affare della sua Coadiutoria. Mà perche, à dire il vero, è inutile il deplorare il male, ove à quello non si accorra con pronti, & efficaci rimedii, tralasciando di diffonderci sù la prima parte, già che in quella non potrebbe mai tanto dirsi, quanto converrebbe, ci ristringiamo à sodisfare alla seconda, come richiede il debito indispensabile del nostro Apostolico Ministerio. Approviamo perciò in primo luogo la risoluzione, che già vediamo da Lei essersi presa, cioè che presentemente non sia espediente in conto alcuno di trattare di Coadiutore, anzi, se Ella giudicarà bene, come Noi lo giudichiamo, che da Noi si scrivino nuovi Brevi sì à Lei stessa, come al suo Capitolo, ne' quali per giuste, e gravi cause à Noi note non solo si revochi quell'eccitamento, che sù questa materia avevamo loro dato con altri nostri Brevi precedenti, mà espressamente si proibisca loro il trattare di Coadiutoria senza nuova nostra permissione, siamo pronti à spedirgli ad ogni suo aviso, ch'Ella potrà farci pervenire col mezzo del Vescovo di Porfiria nostro Sagrista. In oltre stimiamo assolutamente necessario, che sopra la Carta, che ci avvisa essersi mandata in giro per farla sottoscrivere da Capitolari, come anco sopra gl'Autori, promotori, e instigatori di essa, Ella faccia fabricare processo da suoi Ministri con somma segretezza, con farne da loro prendere tutte quelle più legitime, e

for-

formali prove, che potranno averne per poi trasmettercele, ad effetto che possiamo procedere à quelle ulteriori risoluzioni, che convengono in sì importante materia anco per provedere all'avvenire; tanto più, che non è punto verisimile, che detta Carta possa per altra strada pervenire alle nostre mani, mentre ben' conosceranno il male, che potrebbe fare à chi la presentasse, e però se ne guardaranno assai bene. Scriviamo la presente di nostro pugno anco frà dolori d'una molesta indisposizione, con cui piace alla Divina bontà di visitarci, affinche Ella possa quindi inferire, che la premura, che abbiamo in quest'affare, è intieramente corrispondente alla gravezza di esso. Per ultimo con lagrime agl'occhi non lasciamo di raccommandare, quanto più premurosamente possiamo, all'efficacia del suo zelo, e all'appoggio dalla sua autorità gl'interessi della Religione, della Chiesa, e della Sede Apostolica, che per li nostri peccati in questi calamitosissimi tempi, com'Ella ben' vede, sono tante insidiate, e prese di mira da ogni parte. E con tutta la pienezza del nostro Paterno affetto le diamo l'Apostolica Benedizione. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 28. Decembris 1709. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

EPISTOLÆ
ET
BREVIA
SELECTIORA
ANNI MDCCX.

PANEM DE CŒLO DEDIT EIS MANDUCARE.
Joann. Cap. 6. v. 31

ARGUMENTUM

Episcopum Basileensem, ut in sua Diœcesi Preces Imperiales Apostolico Indulto destitutas non admittat, & Ecclesiæ libertatem strenuè tueatur, propositis gravissimis malis, quæ, si secùs faceret, oritentur, enixè admonet.

Venerabili Fratri Episcopo Basileensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Inter præcipuas Pastoralis Officii curas, quæ Nobis in hoc loco constitutis, & ceteris omnibus in partem solicitudinis nostræ vocatis incumbunt, illa potissimùm recensenda est, quâ tenemur singuli hoc Ordine insigniti jura, ac libertatem Ecclesiæ constanti, invictoque animo asserere, nec unquàm pati, quòd Sponsa Christi, quæ ab omni servitute immunis esse debet, alienæ, ac secularis Dominationis arbitrio ullo unquàm tempore subiiciatur. Cùm itaque ambitu, & avaritiâ quorundam animos turpiter invadente non desint quandoque qui, ut Ecclesiæ Dignitatibus, Officiis, atque Præbendis aucti in Domo Dei consideant, aditum sibi ad eam non suffragio meritorum, non titulo ex canonicâ provisione, aut electione desumpto parant, sed præsidio secularis favoris, atque potentiæ communiti, illùc non per ostium ingredi, sed per vim irrumpere contendunt: nihil tam curandum est ab his, quorum custodiæ, ac tutelæ commissa est Ecclesia, quàm ne contingat jura, & res sacras, & Beneficia ab hujusmodi Refractariis occupari. Quamobrèm Muneris nostri esse duximus præmonere Fraternitatem Tuam, de cujus vigilantiâ, ac zelo pluri-

rimùm in Domino confidimus, ut ubi agnoveris simile aliquid attentari, sive in Cathedrali, sive in aliis tuæ Diœcesis Ecclesiis obtentu præsertim Imperialium Precum, quæ Apostolico Indulto destitutæ nullius roboris sunt, ut probè nosti, & Nos sæpiùs declaravimus, compesceas hujusmodi ausus, & libertatem Ecclesiæ pro tuo jure, ac munere fortiter propugnes. Acri autem Tibi stimulo ad evertendum hujusmodi scandalum esse debent gravissima mala, quæ inde consequerentur; nam præterquamquòd sic intrusus non faceret fructus suos, inficeret, & irritum redderet quemcumque actum, cui interesset, ac proinde ipsas etiam Electiones Capitulares, ad quas pro ferendo suffragio advocaretur. Omittimus, quòd admissio tam execrabilis abusus res esset deterrimi exempli tum ob ansam, quæ aliis per hoc daretur similia inposterum attentandi, tum quia manifestè adversatur Concordatis Germaniæ, per quæ illud inprimis cavetur, ut libertas Electionum, & Apostolicarum Provisionum integra perpetuò sit, nulla unquàm commendationis, aut Precum Imperialium mentione ibi factâ: hæc enim omnia Tibi satis, superque explorata esse arbitramur, ac propterea non ambigimus, quin præstantissimorum Antistitum, qui talibus conatibus firmiter obstiterunt, præclaris vestigiis sis inhæsurus. Interim verò in pignus Pontificiæ charitatis Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Januarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

Episcopo Constantiensi: Eodem exemplo.

ARGUMENTUM

Regem Portugalliæ iterum vehementer interpellat, ac obtestatur, ut sacrilegos ausus Regiorum in Macaonensi Civitate Officialium, atque illatas Cardinali de Tournon gravissimas injurias congruâ, celerique reparatione sarciri curet, ac eidem Cardinali pristinam libertatem restitui mandet.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Perpendentes appropinquare jam tempus, quo Lusitanæ Naves sub auspiciis Majestatis Tuæ profectionem in Indias Orientales instituere solent, præ oculis autem jugiter habentes execrabile scandalum in illis partibus ab ipsis Fidelibus (quod sine lacrymis referre non possumus) temerè, ac palàm admissum, de quo quidem, statim ac Nobis innotuit, per nostras literas die quartâ Martii Anni proximè elapsi datas, ac per celerem Cursorem isthùc missas graviter Tecum, prout rei magnitudo postulabat, conquesti sumus, ad quas tamen literas nullum hactenùs responsum Nobis afferri contigit, vim, & impetum justi, ac intimi doloris nostri diutiùs cohibere non possumus, quin iterum, atque ferventiùs interpellemus, ac per Deum Omnipotentem obtestemur Majestatem Tuam, ut seriò cogitet, ac videat, ne si tanto flagitio congruis remediis occurrere neglexerit, aut distulerit, magna suo nomini nota, sive potiùs gravis-

ſima ſuæ conſcientiæ labes inuratur. Nam quia tuæ authoritati ſubjiciuntur, tuoque nomine præſunt illi, qui auſi fuerunt violentas manus mittere in Chriſtum Domini, tuum profectò eſt ita in eos animadvertere, ut omnes intelligant reprobatos à Te, & indignanter exauditos fuiſſe ſacrilegos eorum auſus, eſſeque Te tum ſatis gnarum, tum probè memorem qualem reverentiam Apoſtolicis Viris adhiberi velit Deus, & quàm Ille tutelam eiſdem polliceatur cum dicit: *Qui Vos ſpernit, me ſpernit, & qui Vos tangit, tangit pupillam oculi mei*. Cùm itaque Capitaneus Generalis, aliique Officiales, ac Adminiſtri tuo nomine reſidentes in Civitate tuâ Macaonenſi (adſtipulante ipſis in maximum ſui Ordinis dedecus ejuſdem loci Epiſcopo, qui tui Conſiliarii nomen præfert) veriti non fuerint Sedis Apoſtolicæ Legatum non tam inſigni muneris prerogativâ, quàm excelsâ virtute conſpicuum, (quem Nos propterea ad Cardinalitiam Dignitatem ſubindè eveximus) ab Imperio Sinarum ob excitatam adversùs Eum Chriſtianæ Religionis causâ improbam procellam illùc juſſu Imperatoris reducem, non eo, quo par erat, cultu, & obſequio, ſed inhumano prorsùs, ac hoſtili modo excipere, eumque injuriis, & contumeliis affectum militari cuſtodiæ tradere, ac in ipſius Familiares diverſimodè ſævire, ac demùm multò duriùs in Eùm agere, quàm ipſi Infideles egiſſent, à quibus non ſinè aliquâ honoris ſignificatione illùc revertebatur; Vides jam, Chariſſime in Chriſto Fili Noſter, quid à tuâ authoritate, ac juſtitiâ, quid ab eximiâ illâ pietate, ac zelo, quo tuorum Majorum inclytæ memoriæ Regum exemplo incendi debes favore Religionis, expectet Chriſtianus Orbis, in cujus conſpectu tam horrendum facinus inauditâ temeritate perpetratum fuit. Quod autem attinet ad reddendam eidem Dilecto Filio Noſtro S. R. E. Cardinali libertatem, etſi in hoc maximè verſetur ſolicitudo noſtra, non tamen admodum Nobis in hoc apud Te allaborandum eſſe ducimus; confidimus enim Te nedum præfatis monitis noſtris, ſed ipsâ facti iniquitate commotum, ubi primùm per occaſionem licuit, mandaſſe, ut Ille ab ignominiâ per nefariam illam detentionem ipſi irrogatâ ſtatim eximeretur: ſatis enim perſpectum eſt, quòd quamdiù idem Cardinalis turpem hanc pœnam ſubire cogetur, tamdiù acerbiſſimum vulnus hærebit lateri Eccleſiæ, quod nec Nos ullo modo ferre poſſumus, niſi Muneri noſtro deeſſe velimus, nec Deus æquiſſimus Judex inultum eſſe patietur, ſed Authores, & conſcios, aut quoquomodo ejus criminis participes ſuæ iracundiæ flagello percutiet. Certi interim Majeſtatem Tuam ſedulò curaturam eſſe conſulere famæ, ac ſaluti ſuæ, quæ neglectâ, aut dilatâ tam neceſſariâ ope manifeſtè periclitaretur, Apoſtolicam eidem Benedictionem ſub hac ſpe amantiſſimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimâ quintâ Januarii 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Duci Antonio Ulrico Brunsvvicensi, ac Luneburgensi conversionem ad Fidem Catholicam effusissimè gratulatur, ejusque eximiis explicatis laudibus, ut acceptum à Divinâ clementiâ beneficium non abscondere, sed palàm proferre quamprimùm velit, nec ab humanis rationibus se retardari sinat, ipsum vehementer hortatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Antonio Ulrico Duci Brunsvvicensi, & Luneburgensi,

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Occurrimus expansis Paternis ulnis in amplexum Nobilitatis Tuæ ultrò ad Nos properantis, nec in tanto nostræ charitatis æstu, neque inter erumpentes ab oculis nostris uberes præ gaudio lacrymas, satis explicare possumus, quàm exultaverit, quâve lætitiâ perfusum fuerit cor nostrum, ubi ex tuis literis, nec non ex his, quæ Nobis significavit Dilectus Filius Annibal Albanus noster ex Germano Fratre secundùm carnem Nepos, intelleximus Te, abjecto, ac ejurato hæreticæ pravitatis errore, agnitâque, ac receptâ Catholicâ veritate in sinum Sanctæ Matris Ecclesiæ convolasse. Satis quidem esse poterat ad leniendas ingentes curas, quibus pro inauditâ præsentium temporum iniquitate circumdamur, lucrum unius animæ, cujus pretium Christus sui sanguinis effusione detexit; sed uberior sanè gratulationis causa, Te ad Castra veræ Fidei accedente, Nobis suppetit, quando tam salutare consilium ab eo susceptum fuisse perpendimus, qui nedum spectabilis est ob insignia inclytæ Stirpis decora, sed & ob excelsæ, ac non vulgariter eruditæ mentis præstantiam, tantùm sibi nominis, atque authoritatis apud omnes conciliavit, ut, cum nihil à Te, nisi scitè, ac providè constitutum fuisse plerique meritò existimaturi sint, sperare fas sit uberes fructus tuo exemplo ad incrementum Orthodoxæ Religionis, Deo propitiante, esse consecuturos. Qua Nos spe mirificè erecti, ac confirmati parùm metuendum esse ab iis arbitramur, qui suo cœno incubantes, suisque erroribus involuti, quemadmodùm ægro, lividoque animo deliberationem tuam accepturi sunt, ita fortè contendent molestias Tibi multas ingerere, Teque viam salutis ingressum omni studio revocare, ut retrò respicias: confidimus enim, quòd tu eâ animi magnitudine, quâ, contritis eorum laqueis, in libertatem Christi per verum cultum Te vindicasti, eâdem quoque ipsorum conatus, atque molimina feliciter evades. Quâ in re quamvis credamus tuam dignitatem Tibi fore præsidio satis valido ad repellendos nefarios hujusmodi ausus, si quid tamen ad confovendum, propugnandumque propositum tuum, & ad parandam Tibi tranquillitatem, conferre poterit authoritas nostra, pro certo habere debes eam Tibi constanti ope esse perpetuò affuturam. Verùm ne quid Tibi intereà desit ad integritatem meriti, & ad perfectionem instituti operis, oportet profectò, ut animum, quo nunc es, palàm proferre ne differas: ut quid enim sines insigne Dei beneficium in abscondito tuo cordis diutiùs delitescere? Quærant illi latebras, abdantque sensus suos, ac silentio tueantur, qui ambulant in invio, & non in viâ, & in tenebris errant; Tu verò jam tandem in eam lucem, quam Tibi Pater luminum misericorditer ostendit, fidenter emerge, ac publicè profitere Catholicam verita-

tem

tem, quam alacriter es amplexus. Confundantur illi, si qui erunt, qui propterea Tecum iniquiùs agunt; Tu verò probè conscius cui credidisti, confide; sustinentes enim, ac confitentes Dominum non confundentur, imò verò non interiturum præmium accipient, si quod corde gestant, palàm ore profiteantur. Porrò è contra scriptum est, quòd Filius hominis, cum venerit in Majestate sua, erubescet eos coram Angelis suis, qui Illum coram hominibus erubuerint. Ex his vim, & magnitudinem nostræ erga Te dilectionis, & zelum, ac solicitudinem, quam de tuâ salute gerimus, deprehendes; dum Nos interim plura apud Deum precibus nostris agere non omittemus, ut Ille suorum munerum affluentiâ in Te perficiat, quod misericorditer cœpit; in cujus boni auspicium Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 1. Februarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Earum literarum, quas à Fraternitate Tua nuper accepimus, jucundissimum argumentum ingeminavit in corde nostro ingentem, summamque lætitiam, quam paulò ante cœpimus, cum audivimus factum esse magno miserentes Dei munere, ut Dilectus Filius Nobilis Vir Dux Brunsvvicensis supernæ gratiæ vocibus obsequeretur, & Catholicæ Fidei professionem, ejuratâ Lutheranâ hæresi, emitteret, de quo salutari consilio à se suscepto ille idem Dux non sine ampla sui in Nos cultus, & Filialis devotionis significatione Nos admonuit, dum idipsum Dilectus Filius Annibal Albanus noster ex germano Fratre secundùm carnem Nepos Nobis nuntiavit. Jure autem meritò lætum hunc eventum Nobis gratularis, quandò ad levamen solicitudinis nostræ, itemque ad charitatis nostræ solatium sub Pastorali nostro Regimine contigit, ut tanti nominis, & tam excelsæ mentis Princeps Catholicam veritatem complecteretur, ac per hoc viam ceteris, quibuscum aberraverat, muniret, qua iidem salutis iter, si saperent, ingrederentur, quemadmodùm Dei ope eventurum esse confidimus. Decet verò Nos vicissim congaudere, & gratulari Tibi insigne meritum inde Tibi partum propter sedulam, ac præstantem operam in hunc scopum, adstipulante studio, ac pio desiderio Cæsareæ Majestatis, à Te egregiè collatam: nam sine uberi mercede eos esse cœlestis Pastor non patitur, qui eo, quo par est, fervore spiritus incrementa sui Gregis inquirunt. Ceterùm etsi persuasum Nobis sit non leves fuisse rationes, ob quas visum hactenùs fuerit non expedire, quòd memoratus Dux Catholicam Religionem statim publicè profiteretur, cum tamen longè majoris momenti sint causæ, quæ certò suadent, ut quod Ipse propositum in Dei honorem, & in testimonium agnitæ veritatis, atque pro animæ suæ salute, inire non dubitavit, sine ullâ cunctatione palàm proferat, tuæ eximiæ virtutis, tuique invicti zeli erit diligenter curare, ac profectò efficere, ne in eâ re perficienda diutiùs hæreat, sed omninò danda

Tibi est opera, ut Dux publicam Catholicæ Fidei professionem quamprimùm emittat, atque ita conversionem multorum, qui fortè in eadem deliberatione adhùc versantur, acceleret, ac Catholici cultus amplificationem, atque spirituale bonum promoveat. Deus enim, contra quem non est consilium, non est prudentiâ, elidet conatus omnes, atque molimina, si quæ interjicientur, nec sinet ullum grave incommodum inde oboriri. Hortamur itaque quo majori possumus studio Fraternitatem Tuam, ut satagat complere gaudium Ecclesiæ, & operi jam benè cœpto, feliciterque perducto extremam manum admoveat. Quod attinet ad petitionem tuam circa prorogationem Indulti conferendi in mensibus Nobis, & Apostolicæ Sedi reservatis, Nos Tibi gratificari cupientes, Diploma super hoc expediri, atque ad Te mitti mandavimus. Felicitatem interim Tibi à Deo ex animo precantes Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die octavâ Februarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Episcopo Carthaginensi rescribit gratas admodum sibi fuisse illius literas, tum quia de statu rerum Hispaniarum, quem rescire cupiebat, ex iis certior factus fuerat, tum etiam quia in ipsis præclarum ejusdem Præsulis zelum luculenter agnoverat. Eum idcircò præcipuis ornat laudibus, & quæ prudenter egerat in scopum asserendæ Ecclesiasticæ libertatis, & revocandi Regis Catholici animum à susceptis consiliis, approbat, atque commendat.

Venerabili Fratri, Episcopo Carthaginensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Invenit solicitudo nostra non parùm levaminis inspectis literis Fraternitatis Tuæ decimâ nonâ Novembris Anni proximè elapsi ad Nos datis, & primùm quidem, quia per Te certiores facti sumus de statu rerum istarum post excitatum adversùs Ecclesiasticam Jurisdictionem tam inopinatum, ac sanè immeritum turbinem, de quibus quidem rebus aliquid rescire peroptabamus, dum nihil certi ad Nos fortè propter obstructas vias hactenùs perlatum fuerat, cum Tu singula diligentissimè eisdem literis sis prosecutus; deinde verò quia peculiari animi nostri gaudio percepimus, qua Tu vigilantiâ, ac zelo huic causæ affueris, proposito Tibi insigni exemplo seduli Domus Dei Custodis, tum accuratiùs excubantis, cum majora pericula urgerent: fidelis hæreditatis Christi institoris, tum maximè in officio stantis, cum creditum sibi desuper Depositum majoribus insidiis proponi videret: invicti Ecclesiæ Dei Antistitis, qui tamquàm fortis armatus Atrium suum strenuè custodire non prætermitteret; atque id magna quidem libertate spiritus, sed eâ insimul, quæ Pastorem summoperè decet, mansuetudine, ac lenitate, itaut ferventem zelum cum singulari charitate conjunxeris, adhibito in primis præcipuò studio in revocando salutaribus monitis, ac paternis officiis Regis animo à susceptis consiliis, quod unum maximè reducendæ tranquillitati, sarciendisque publicis Ecclesiæ injuriis profuturum esse confidimus. Cum enim omnibus com-

per-

pertum fit esse Regem, ut egregiæ indolis, ita in omnem pietatis cultum suâ sponte propensum; è contra verò ambigi non possit, quin ejus menti hac occasione obreptum fuerit eorum operâ, qui seculo nimiùm inhærentes terrena tanti faciunt, ut sacra, ac spiritualia vel negligant, vel etiam despiciant, sperare fas est ipsum Regem hac ope veritatis admonitum nihil antiquiùs habiturum, quàm detrimenta illata Ecclesiæ sarcire, & Decreta libertatis, atque authoritatis Ecclesiasticæ læsiva quamprimùm retractare. Neque verò levi præsidio erunt ad parandum hoc bonum, ac ad dissipandas tenebras Regiæ menti offusas allatæ à Te, ac in unum congestæ gravissimæ rationes, atque authoritates solidioribus sacrarum, humanarumque legum fundamentis innixæ, quibus in studiis, quantùm polleas, ubi aliundè non innotesceret, satis vel ex his, quæ in eisdem tuis literis hùc pertinentia delibasti, intelligitur. Interim verò cum multum referat, ne res istæ nimiùm sanè perturbatæ gravioribus nunc difficultatibus in majus animarum periculum involvantur, nevè contingat Fraternitatem Tuam, in cujus perspectâ virtute plurimùm spei meritò constituimus, adigi ad deserendam suam stationem, undè Fidelibus istis admodum prodesse potest: consentaneum eidem charitati fuisse existimamus, quòd distuleris canonicis pœnis publicè in eos animadvertere, qui Decreta, ac Edicta adversùs libertatem adeundi Romanam Curiam in istis partibus ausi sunt promulgare; Ceterùm quod attinet ad mittendum huc Statum tuæ Ecclesiæ, jam Tibi ad annum concessimus facultatem quod id commodè, ac tutò exequi valeas, sicuti ex Indulto die undecima Decembris proximè præteriti hac super re expedito fusiùs apparet. Confide interim gloriosos labores à Te pro asserenda Ecclesiæ Dignitate, atque authoritate susceptos mercede apud Deum vacuos certè non fore, neque eorum memoriam unquam interituram apud Nos, qui præcipuis amoris nostri documentis, ubi suppetet occasio, testari non omittemus, quanti faciamus Fraternitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Gratum, memoremque animum profitetur erga Regem Poloniæ, quòd Annibalem Albanum suum ex germano Fratre Nepotem honorificè exceperit. Ex eo libenter cognovisse scribit susceptum à Majestate Sua consilium Catholicæ Fidei præceptis imbuendi Principem Natum suum, quod & ex Regiis uno, eodemque tempore ad Sanctitatem Suam allatis literis confirmari intellexit; Eumdem propterea Regem, ut omni sublatâ morâ salutare opus perficiat, diligenter hortatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

Charissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Placuit Majestati Tuæ iis amoris, atque honoris significationibus excipere Dilectum Filium Annibalem Albanum nostrum ex germano Fratre secundùm carnem Nepotem Te conveniendi, & nostris verbis alloq[illegible] [illegible]i gratiâ Dresdam jussu

nostro profectum, ut quemadmodùm Ille Regiæ tuæ benignitati non uno nomine obstrictus gratum erga Te animum se perpetuò servaturum profitetur; ita profectò tuorum in eum officiorum memoria numquam sit apud Nos interitura. Nihil autem libentiùs ejus relatu percepimus, quàm quòd intellexeris illius profectionem nedum causam, sed acrem stimulum habuisse à fervore nostræ in Te Paternæ charitatis; cum enim impensè optemus Te ad cumulum earum laudum, quæ pium, ac Catholicum Regem maximè decent, Deo auspice pervenire, in metu semper sumus, ne quid Tibi desit, quod ad commendationem tui zeli pro Catholica Religione pertineat. Monitis proindè nostris semper apud Te ursimus, ut quidquid offensioni Fidelibus esse poterat, incunctanter removeres, daresque propterea operam, imò tuâ authoritate efficeres, ut Princeps Filius tuus ab omni demùm Hæreticorum consuetudine segregaretur, ac veræ Fidei Præceptis à catholicis Viris imbueretur. Porrò curam hanc nostram, quæ profectò numquam Nos deseruit, non parum suo testimonio hac occasione lenivit idem Nepos noster, atque ex his, quæ à Te ipso audivit, affirmare Nobis non dubitavit, Te, post expensum maturiùs debitum, quo Filii tui spiritualem salutem curare tenebaris, ac ineluctabile rationum, quæ afferebantur, pondus, omninò constituisse Principem præfatum Catholicè instituere, Teque id tantâ animi firmitate sibi pollicitum fuisse, ut de constanti tuo eâ in re proposito ambigendum prætereà non videatur. Comprobatur hoc ipsum propositum per tuas literas eodem tempore ad Nos datas, in quibus Nobis pariter obstringis in hoc Regiam tuam fidem, quam Nos libenti animo acceptamus, non dubitantes Te de ea liberanda ita, ut par est, solicitum fore, cum benè intelligas Te non aliâ viâ Dei gratiam, & opem posse magis promereri, quàm celeri eorum executione, quæ in conspectu Ipsius tutò protrahi non possunt. Satage itaque, Rex inclyte, adhibito tam opportuno, ac necessario medio, patrocinium quærere tuæ causæ, eodemque conciliare Tibi Ejus opem, per quem Reges regnant. Hoc autem auspice ne timeas à facie eorum, quibus fortè molestum consilium à Te susceptum acciderit; Erit enim Tibi conscientia rectè facti adversùs quoscumque conatus validissimum, ac insuperabile munimentum. Interim verò pro certò habe, quod, ubi Tu eâ, qua par est, alacritate, & observantiâ Paternis nostris vocibus obsecutus fueris, & perfeceris salutare opus, ad quod implendum tamdiù est, quod Te hortamur, Nos non prætermittemus nostrâ, & hujus Sanctæ Sedis authoritate, omnique studio Tibi adesse: quod dictum, ratumque Tibi esse volumus, Charissime in Christo Fili Noster, cui Apostolicam Benedictionem in testem benevolentiæ nostræ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 22. Februarii 1710. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Regem Poloniæ ſolicitat, ut promiſſum Annibali Albano Sanctitatis Suæ ex germano Fratre Nepoti locum in Civitate Lipſiæ, ubi Catholici ibidem degentes Eccleſiam conſtruere poſſint, quamprimùm aſſignari mandet.

Chariſſimo in Chriſto Filio Noſtro, Auguſto Poloniæ Regi Illuſtri.

CLEMENS P.P. XI.

CHariſſime in Chriſto Fili Noſter, ſalutem &c. Cum inter alia propenſæ, ac benevolæ voluntatis argumenta à Majeſtate Tua Dilecto Filio Annibali Albano noſtro ex germano Fratre ſecundùm carnem Nepoti, dum is Dreſdæ apud Te eſſet, perhumaniter delata, illud etiam non poſtremo loco recenſendum ſit, quòd magnâ animi alacritate ejus precibus annueris, dum à Te expoſceret, ut locum aliquem conſtituere, ac attribuere velles Catholicis degentibus in Civitate Lipſiæ, quo in loco liceret ipſis Eccleſiam ad Divina peragenda conſtruere; Nos, quibus tuus hujuſmodi aſſenſus, atque promiſſio peculiare gaudium attulit, utpotè tendens in favorem Catholici cultus, agimus uberes Deo bonorum omnium Authori, & exindè congruas Majeſtati Tuæ gratias: ſed interim facere non poſſumus, quin Tibi explicemus ex eâ tuâ promiſſione incendi in Nobis deſiderium percipiendi quamprimùm fructum tam ſalutaris conſilii. Quamobrèm preces noſtras prioribus Tibi oblatis adjungimus, enixè à Te expetentes, ut opportuna deſuper mandata expedias, cureſque authoritate tuâ, ne quid obſtet, quominùs manus operi ſtatim admoveatur. Eſt enim animi verè diligentis Deum abrumpere moras omnes in agendis iis, quæ ejus gloriam reſpiciunt, cum præſertim ſinè magno fœnore eſſe non poſſit, quod Retributori optimo ſine cunctatione perſolvitur. Rati itaque ſtimulum Tibi additum iri ab ipsâ tuâ pietate, officium pluribus proſequi prætermittimus, & Apoſtolicam Benedictionem Majeſtati Tuæ amantiſſimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimâ ſecundâ Februarii 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo..

AR-

ARGUMENTUM

Cùm Rege Catholicô injurias Nuncio Pontificio, Ecclesiæ, ac Sedi Apostolicæ illatas graviter, paternis tamen vocibus, expostulat, & congruam, celeremque reparationem exposcit; qua secutâ se Regias præsentationes ad Ecclesias in Hispaniarum Regnis vacantes illicò admissurum, & alia Pontificiæ charitatis argumenta Majestati Suæ non denegaturum esse profitetur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Philippo Hispaniarum Regi Catholico.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Accidet fortasse præter omnem expectationem Majestati Tuæ, quòd eo ipso tempore quo læsa prætermodum in istis Partibus Jurisdictio Ecclesiastica, ac contempta Pontificia nostra à Deo constituta potestas celeri à Nobis ope, opportunisque mediis farciri quamprimùm exposcerent, hæ nostræ ad Te literæ eisdem, quibus anteà, paterni nostri amoris significationibus refertæ, ac inscriptæ perferantur; quasi verò in tantâ Dignitatis nostræ, & Ecclesiæ injuriâ sensus, ac dolor noster tam levis sit, ut animo sin minùs æquo, non admodùm tamen commoto, nec quantum rei gravitas postulat, solicito à Nobis perferri possit. Verùm existimare omninò debes, Charissime Fili Noster, cor nostrum esse ita, ut decet, affectum, tantâque amaritudine repleri, atque in expendendis, ac versandis iis, quæ Muneri nostro hac occasione incumbunt, usque adeò occupari, ut satis verbis explicare nequeamus, quàm graviter ob hæc ipsa, intimèque excruciemur. Nihilominùs in tanto animi nostri motu, & zeli, quo pro Domo Dei exardescimus, æstu; hoc demum evicit vis, ac magnitudo nostræ in Te charitatis, ut nihil eorum, quæ ad tollendum hoc scandalum, apud Hispanam Religiosissimam gentem à seculis inauditum, opportuna forent, aggredi cogitemus, prius quàm Te paternis officiis adeamus, & monitis nostris amantissimè hortemur, quin & in Nomine Domini Nostri Jesu Christi, cujus vices in Terris, licèt immeriti, gerimus, obsecremus, atque obtestemur, ut ea statim revocare, atque abolere Regio, ac verè catholico animo velis, quæ non tam contra libertatem, & Jura Sanctæ Dei Ecclesiæ, quàm contra commodum, & spirituale bonum subjectorum Tibi Fidelium, tuo quidem nomine, sed reluctante, ut credimus, animi tui pietate, ac æquitate, non ita pridem in isto Regno decreta, atque præscripta fuerunt. Nos enim nullo modo in animum nostrum inducere possumus, ut existimemus, Te Regem præstantissimæ indolis, & egregiè, ac præclarè institutum, qui ob insignem erga Deum Religionem, debitumque erga Sanctam Romanam Ecclesiam cultum, nec non ob filialem in Nos, & in Apostolicam Sedem reverentiam, summas laudes vel ab ipso Regni tui exordio es assequutus, non molestissimè tulisse, quòd adactum Te, impulsumque, ac penè pertractum videris ad edenda hujusmodi Decreta, ac Mandata eorum consiliis, quibus contra æquitatem omnem, & planè perperàm, visum fuit pertinere ad tuendam tuam Dignitatem Apostolicum Nuncium Sanctæ Sedis repræsentatione Venerabilem, veluti Reipublicæ hostem, extra Regni fines amandare, ac pulsis iis omnibus, quorum ministerio Ecclesiasticum illud Tribunal constabat, silentium indicere in iis causis, de quibus

nemi-

nemini, præter Nuncium, in tuis Regnis judicium ferre licet, ac insuper commercium cum Alma Urbe nostra, quæ & veræ Religionis Sedes, & communis omnium, ac præsertim Catholicorum Patria est, interdicere, atque alia multa satis, superque nota in detrimentum, & eversionem spiritualis Juris, ac Potestatis directè, vel indirectè tendentia decernere, ac palàm præcipere. Porrò hi, qui hujusmodi deliberationum suscipiendarum Authores Tibi extiterunt, parùm certè tranquillitati tuæ conscientiæ, parùm tuæ famæ integritati, prospexerunt, adeòque multùm debitæ Tibi ab ipsis fidei defuerunt. Sed utinam, Charissime Fili Noster, non verò nimis intelligas, quàm obfuturum sit tui nominis gloriæ apud eos omnes, qui rectè sentiunt, imò etiam apud consecuturas ætates, si in Regnum istud, Romanæ Ecclesiæ, & Pontificio Nomini constantissimè semper addictum, nunc primùm Te regnante contigerit induci exemplum, per quod à debita utrique reverentiâ recessum fuisse videatur. Verùm famæ periculum longè levius est, quàm animæ, à quo profectò immunis esse non potest, qui humanis rationibus plus nimio tribuens, quæ Ecclesiastici juris sunt, & tanquam Dei præcipua, ejusque patrocinio tecta, eoque sanctiùs veneranda parvipendere non veretur. Quamobrèm tuum est, ò Rex, auferre scandalum de medio Populi, & Sacrosanctam Dei Ecclesiam pristinæ Dignitati, & splendori, rescissis actis in contrarium editis, revocatoque ea, qua par est, honoris significatione Apostolico Nuncio, quamprimùm restituere, atque ita constantem hujus Apostolicæ Sedis Matris tuæ amantissimæ benevolentiam, quam novis etiam, quod & anteà abundè fecimus, argumentis, comprobare parati sumus, ampliùs promereri. Hæc sanè, ubi Majestas Tua justitiæ, ac religionis dictamini obsecuta peregerit, viam Nobis expediet illicò admittendi præsentationes per Te factas ad Toletanam, aliasque vacantes Ecclesias, atque eisdem providendi de Personis tuo nomine præsentatis: id quod Nos ipsi in primis cupimus, tum ut nostrum testemur desiderium annuendi votis tuis, tum ut prospiciamus spirituali bono animarum illarum, quæ interim Pastoris solatio destitutæ reperiuntur, quo quidem nomine gravis prætermodum, ac inexplicabilis est molestia, qua afficimur, coacti nunc differre admissiones earumdem præsentationum quousque nostra, & Ecclesiæ jura congruis mediis sarcita fuerint. Deum interim Optimum Maximum ex animo rogamus, ut ope cœlestis gratiæ, quam his potissimùm studiis Tibi, Regiæque Familiæ, atque universis Regnis, populisque tuis maximè conciliabis, votorum tuorum compos evadas, veramque, ac solidam felicitatem consequaris, cujus Nos auspicium Tibi esse cupimus Apostolicam Benedictionem, quam Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ secundâ Februarii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

AR-

ARGUMENTUM

Cardinalem de Tournon duriùs in Sinis habitum amantissimè consolatur, certioremque facit de mediis, quibus pristinam illi securitatem, ac libertatem restituere enixè contendit, ac demum ad tolerandas æquo, fortique animo pro Dei causâ ei illatas injurias paternè adhortatur.

Dilecto Filio Nostro, Carolo Thomæ S. R. E. Presbytero Cardinali de Tournon.

CLEMENS P.P. X.

DIlecte Fili Noster, salutem &c. Non deessent Tibi profectò assidua Pontificiæ nostræ benevolentiæ testimonia, neque inter angustias, quas perfers, ea solatia, quæ à charitate nostra eximiæ, ac invictæ tuæ virtuti omni jure debentur, si quoties cogitationes, curasque nostras ad Te convertimus, toties eas Tibi per literas significandi modus, ac occasio Nobis suppeteret: adeò constans, ac firma est in animo nostro solicitudo, qua pro Te afficimur, perpendentes, quàm dura, & ardua, & quàm ob causam Tibi nil tale merito sint hoc tempore perferenda; quoniam verò immanis, qua ab invicem disjungimur, locorum distantia in causa est, ut animi nostri sensus rarò nimis Tibi enunciare valeamus, malumus uti in præsens hac qualicumque oblatâ Nobis opportunitate scribendi, quàm eam irritam dimittere, ut hoc saltem amoris nostri indicio, si has nostras ad Te perferri contigerit, recreeris. Quamquàm ea est nedum apud Nos, sed apud universam Ecclesiam tuorum meritorum præstantia, ut nullo modo ambigere possis, quin Nos præcipuâ Dilectione Te pro Dei causâ tam strenuè laborantem complectamur. Et sanè auspiciatissimi illi Nobis dies sunt, quibus de Te aliquid ad Nos ex istis remotissimis Partibus affertur, ubi præsertim Te sospitem esse, quod maximè optamus, audimus; tum verò cumulus accedit lætitiæ nostræ, cum intelligimus Te inter tot tribulationum æstus animo nihil commotum eodem quærendæ Dei gloriæ, & asserendæ veritatis desiderio, quo plenum istud difficultatis, ac periculi, sed ingentis meriti, opus ab initio suscepisti, adhuc magis intimè incendi, ac fretum ope cœlestis præsidii nullis incommodis, utcumque gravissimis, absterreri, quominùs Ministerium tuum impleas, ut assequaris coronam, quæ legitimè certantibus promittitur. Neque tamen existimes charitatem erga Te nostram iis terminis circumscribi, ut quodam tantùm animi consensu participes eorum efficiamur, quæ agis, ac perfers, nec curas interim nostras ulteriùs provehamus: non enim ullo modo prætermittimus adhibere congrua media, & sedula officia, ac monita, quæ ad parandam, ac reddendam Tibi quantocitius securitatem, ac libertatem profutura esse arbitramur; videmus enim, quanti nostra intersit, ne Pontificii nominis, & Apostolicæ Sedis dignitas, & authoritas in Te contemnatur, & ne pro zelo, quo ad promovendam cum animarum salute integritatem, ac puritatem Christianæ Fidei, debitæque executioni demandanda Apostolicæ Sedis decreta, extremas usque Orbis partes adire non dubitasti, tam indignam Tibi illi homines, qui minimè omnium deberent, mercedem rependant. Deus qui sustinentes se non destituit, confirmet, ac adaugeat in Te spiritum fortitudinis, Teque suâ gratiâ, & ope communiat; quod Nos ab Eo junctis Nobiscum Fidelium

pre-

precibus indefinenter expofcimus. Et Tibi, Dilecte Fili Nofter, Apoftolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum fub Annulo Pifcatoris die vigefimâ octavâ Februarii 1710. Pontificatus Noftri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Cùm Rex Poloniæ locum in Civitate Lipfiæ Catholicis conceffiffet, ubi Ecclefiam conftruere, divinifque rebus liberè vacare poffent, ac hujufmodi opus promovendi curam Principi Egoni de Furftenberg demandaffet: Pontifex eumdem Principem urget ad operam fuam in eo negotio itaponendam, ut Ecclefia quamprimùm perficiatur, & alia etiam non minoris momenti, quæ Rex pollicitus fuerat, actu quantociùs compleantur.

Dilecto Filio, Nobili Viro Principi Egoni de Furftenberg.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, falutem &c. Ubi audivimus Chariffimum in Chrifto Filium Noftrum Auguftum Poloniæ Regem ad preces Dilecti Filii Annibalis Albani noftri ex germano Fratre fecundùm carnem Nepotis Drefdæ eo tempore agentis decreviffe concedere locum aliquem in Civitate Lipfiæ Catholicis ibi degentibus, vel eò identidem commeantibus, quatenùs conftruere poffent Ecclefiam, in quâ Divinis rebus, cum res expofceret, liberum ipfis effet vacare: non parùm gaudii percepimus expenfo fpirituali folatio, quod parabatur illis Fidelibus, & majori lucro, quod indè Nobis pollicebamur. Cùm verò intelleximus ejus operis promovendi curam ab ipfo Rege demandatam fuiffe Nobilitati Tuæ, in certam fpem venimus conceffionem ejufmodi vacuam effectu non fore, nam quia fcimus Te fingulari prudentiâ præftare, effeque magno zelo incenfum pro Catholicâ Religione, confidimus Te in removendis difficultatibus, fi quæ fortè oboriri poffent, ac in expediendis, accelerandifque modis, quibus conftitutum opus perfici valeat, operam, ac diligentiam tuam præclarè pofiturum. Etfi autem in re pietatem, & Dei cultum refpiciente ftimulis Tibi opus effe non arbitremur, perfpectum tamen Tibi effe volumus, pergratum Nobis fore quidquid ftudii impenderis, ut tum hoc bonum, tum alia non fanè minoris momenti, ad quæ Rex agenda fidem fuam Nobis, & eidem Nepoti noftro obftrinxit, actu quamprimum compleantur; dum Nos interim Apoftolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigefimâ octavâ Februarii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Obedientiam Episcopi Ilerdensis, qui Ecclesiæ Abulensis regimen sibi à seculari potestate perperàm demandatum, statim ac ad ipsum Pontificia monita, & mandata perlata fuerant, promptè dimiserat, egregiè commendat, eumque hortatur, ut ad removenda scandala in illis Partibus exorta, & ad sarciendas injurias dignitati, ac authoritati Ecclesiæ illatas diligenter incumbere non prætermittat.

Venerabili Fratri, Francisco Episcopo Ilerdensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ubi Nobis innotuit Apostolica nostra monita, atque mandata à Fraternitate Tuâ ità excepta fuisse, ut statim dimiseris regimen, ac gubernium Ecclesiæ Abulensis, quod Tibi non minùs nulliter, quàm perperàm demandatum fuisse Nos pro Jure, ac munere nostro literis desuper die vigesimâ quartâ Augusti Anni proximè elapsi expeditis declaravimus, debitas in Domino laudes Tibi deferre non omisimus, propterea quòd authoritati nostræ eâ, quâ par erat, animi alacritate obsecutus fuisses, ac religioni, nec immeritò Tibi duxisses id prosequi, quod Ecclesiæ institutis, ac disciplinæ, tam manifestè adversaretur. Ne verò Te lateat quàm promeritus fueris animum nostrum hac tuâ præstanti voluntate, has nostras ad Te dare voluimus, ut sint Tibi perpetuum Pontificiæ nostræ in Te charitatis testimonium, atque indè addantur Tibi stimuli, ut ea etiam aggrediaris, quæ tuo muneri, ac zelo hoc tempore maximè conveniunt. Confidimus siquidem non parùm profuturam esse spectatam tuam virtutem, atque prudentiam ad removenda publica, ac nota nimis scandala in istis Partibus non ità pridem exorta, & ad promovenda congrua media, quibus sarciantur quamprimùm injuriæ utique graves dignitati, atque authoritati Ecclesiæ contra jus, ac fas omne, ac præter omnem expectationem illatæ. Constat enim Charissimi in Christo Filii Nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici æquum, ac religiosum animum, rectamque mentem extrà fines ingenitæ suæ pietatis eductam fuisse, cum ea paulò ante constituit, quæ minimè consentiunt cum ceteris eximiis ipsius laudibus, ac cum filiali devotione, quam Nobis, & Apostolicæ Sedi non semel professus semper anteà exhibuit. Quòd si salutaribus tuis consiliis id egeris, ut seriò Rex advertat, quàm sua interfit revocare quamprimùm acta, per quæ recedendo à pristinâ suâ consuetudine videri voluit alieno à Nobis esse animo, decrevitque plura, quæ res sacras, & Ecclesiasticas in istis Regnis magnoperè perturbant, singulare specimen tuæ in eum fidei exhibueris, ut qui ejus saluti, ac famæ, ac Fidelium istorum tranquillitati prospexeris, nec deerit Tibi propter hæc charitatis officia meritum apud Deum, cujus causa agitur, nec uberior apud Nos gratia, qui magnâ de his rebus sollicitudine afficimur: quod ut Tibi feliciter contingat, Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die septimâ Martii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Inquisitoris Generalis Hispaniarum zelum rursus excitat ad cavendum, ne sacri Codices fraude Hæreticorum corrupti, Typisque Londinensibus Americano idiomate excusi, ad illas novi Orbis partes deferantur, neve delati in animarum detrimentum illic evulgentur; plura deindè subdit de aliis negotiis, de quibus idem Inquisitor ad Sanctitatem Suam perscripserat.

Venerabili Fratri, Antonio Archiepiscopo Cæsaraugustano, Inquisitori Generali Hispaniarum.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Binas Fraternitatis Tuæ literas uno, eodemque tempore accepimus, nihilque addendum Nobis occurrit circa illas, quas referunt, diligentias à Te habitas ad cavendum, ne Sacri Codices fraude Acatholicorum corrupti, & in Americanum Idioma translati, Typisque Londinensibus excusi, ad illas novi Orbis partes in detrimentum animarum deferantur, nevè eò fortè delati, ibi evulgentur, cum satis intelligamus ex his, quæ scribis, Te sedulam eâ in re operam, accito etiam Regiæ authoritatis præsidio, posuisse; non tamen prætermittimus Te iterum hortari, ne laudabilem hunc zelum in avertendo hujusmodi periculo ullo unquam tempore remittas. Quod verò attinet ad alteram tuam Epistolam, atque ad documenta eidem adjuncta, quæ pariter ad nostras manus integra pervenerunt, scirc Te oportet indictum statim, institutumque à Nobis fuisse accuratissimum rei utique gravis, de quâ agitur, examen, ut ritè expensis omnibus Nos, cum primùm fieri poterit, eas deliberationes suscipiamus, quas in Domino magis expedire dijudicabimus. Interim verò ex eisdem documentis vel primo obtutu oblata est Nobis occasio intimè dolendi, quòd qui propter sublimem, quem obtinet in Ecclesiâ, gradum, veritatis, & sanæ doctrinæ aliis se Magistrum præbere deberet, is luctuosis errorum laqueis miserè involutus reperiatur. Atque ex his, atque aliis, quæ priùs inaudita isthic modò contingunt, credimus Fraternitatem Tuam Nobiscum animadvertere quàm oporteat hoc tempore ferventibus, si umquam aliàs, precibus à Deo expetere, ut rebus istis ineffabili suâ misericordiâ propitiari velit, & quàm æquum, & necessarium sit finem nunc tandem iis rebus imponi, quibus Dei ira provocatur, cujusmodi certè sunt fatis, superque notæ injuriæ, ac gravamina Ecclesiæ, ejusque authoritati in istis Regnis publicè illatæ, quibus congruâ reparatione, non sine Fidelium scandalo, nondum occurritur. Quorum quidem malorum etsi culpa in illos recidat, qui eorum authores, aut quoquomodo fautores extiterunt, ab hac tamen immunes esse nequeunt ii, si qui sunt, qui operam suam ad ea mala avertenda, aut removenda, cum possint, conferre negligunt. Quamobrèm Nos quacumque arreptâ occasione isthuc scribendi non desistimus hortari illos præsertim, qui in partem solicitudinis nostræ vocati sunt, ut curent salutaribus monitis, atque consiliis opportunè adhibitis, Jura Ecclesiæ in pristinum locum restitui, si spirituali Populorum bono, Regnique istius tranquillitati, quemadmodùm debent, consulere, atque prospicere cupiunt. Quod quidem officium apud Te prolixiùs modò prosequeremur, nisi confideremus Te ad eas partes explendas, quæ non uno nomine Tibi

incumbunt, esse tuâ sponte, tuoque zelo, ita ut decet, animatum. Fraternitati interim Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 8. Martii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Purgationem Episcopi Monasteriensis de iis, quæ ad Pontificem in negotio Coloniensi delata fuerant, admittit, ac ipsum hortatur ad efficiendum authoritate, consilioque suo, ut ea controversia, quæ multis scandalis ansam præbuerat, prorsùs cesset, ac perpetuo silentio, & oblivione deleatur.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Neque solicitudini nostræ, neque singulari amori, quo prosequimur Fraternitatem Tuam, consentaneum esse videbatur, ut Tibi reticeremus ea, quæ in detrimentum tui Nominis isthic evulgari audiebamus, tamquàm si in negotio Coloniensi zelo tuo defuisses, & Catholicis minùs, quàm ipsi à Te jure sperare poterant, favisses, sed imò muneris, & charitatis in Te nostræ esse duximus Te de his omnibus per literas nostras monitum facere, tum quò posses ad redimendam tuam famam ità mentem, animumque eâ in re tuum explicare, ut occasionem omnem interpretandi in deterius tua studia præcideres, tum ut modum Nobis præberes, quo hujusmodi voces nimiùm invalescentes certis, solidisque argumentis obtundere valeremus. Et sanè rationes, quas in tuo ad Nos responso attulisti, ejusmodi sunt, ut nedùm apud Nos, qui parùm fidei his, quæ adversum Te ferebantur, adhibuimus, sed apud quoscumque æquos rerum estimatores Te ab hac censurâ facilè eximere possint. Verùm quia illi, qui in Ecclesiâ præsunt, ità constituti sunt, ut debitores sint sapientibus, & insipientibus, tuum omninò est omni studio, ac diligentiâ curare, imò etiam consilio, & authoritate, quâ usque adeò præstas, efficere, ut ea controversia, quæ tot animorum motus civit, & scandalis causam præbuit, prorsùs cesset, ac perpetuo silentio, & oblivione deleatur. Gloriæ Tibi vertetur vicisse in bono malum, & multùm laudis indè retulisse, unde Tibi immeritò tanta conflabatur invidia. Nos interim felicitatis auspicem Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 15. Martii 1710. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Patriarcham Armenorum hortatu radamplectendam Catholicam Fidem, à quâ in aliquibus dissentiebat, eumque in finem illi mittit Formulam typis impressam ejusdem Fidei Articulos continentem, ut ipsi suam subscriptionem non tam calamo, quàm corde exaratam adjiciat, ac eamdem sic subsignatam ad Pontificem remittat. Eum deinde excitat ad Orthodoxæ Religionis cultum unà cum Missionariis in illis partibus omni studio fovendum, ac promovendum.

Venerabili Fratri, Alexandro totius Nationis Armenorum Patriarchæ.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Magnâ charitate perlegimus Fraternitatis Tuæ literas, in quibus, præter disertam, ac officiosam tuæ in Nos voluntatis explicationem, visum est Nobis elucere cum peculiari tuo studio erga Christianam Religionem laudabile quoddam propositum scrutandæ, ac inquirendæ veritatis ex sacris Scripturis, & Patrum testimoniis, ex quibus certè fontibus, si modò incorrupti sint, elici ea maximè potest. Gratum itaque habuimus hoc non vulgare specimen tuæ bonæ mentis, & quia compertum Nobis est, quo loco sis, & quanto in honore habearis apud inclytam Armenorum Nationem, flagravit cor nostrum desiderio demerendi animum tuum, adjectâ etiam spe, quòd Tu exploratâ demùm veritate particeps futurus solicitudinis nostræ in promovendâ æternâ tuorum salute, & quòd curaturus sis deducere oves, quæ Te sequuntur, ad Christi Ovile per tutam illam semitam, extra quam, qui incedit, prorsùs aberrat, quatenùs ipsæ Tecum per veram Fidem ad Divinam gratiam, & per hanc ad perennem in Cœlis gloriam conscendant. Illud etiam jucundum Nobis fuit ex eisdem tuis literis intelligere, quòd supremam hanc Sancti Petri Apostolorum Principis Cathedram reverearis, exemplo præclari Antistitis Antecessoris tui Divi Gregorii Illuminatoris, quem tamen si verè æmulari cupis, quemadmodùm Te cupere credimus, oportet ut illam ipsam Catholicam Fidem recipias, quam tenet Sancta Romana Ecclesia, omnium per Universum Orbem Ecclesiarum vera, & unica Mater, ac Magistra. Nam etsi ista, quæ Tibi, tanquàm Patriarchæ obsequitur, Armenorum Natio Christianam Fidem profiteatur, & ejusdem Fidei, pleraque mysteria agnoscat, veramque Doctrinam in pluribus recipiat, ab illâ tamen integrâ, & illibatâ Fidei regulâ, quam ab ipso Ecclesiæ nascentis exordio Sancti Patres, atque Doctores firmiter tenuerunt, lapsu temporum sensim deflexit, & in quibusdam articulis dissensit, & actu modò dissentit: quod sine summo animi nostri dolore commemorare non possumus, ob maximum Animarum Christi Sanguine redemptarum detrimentum, omnimodamque perniciem, quæ indè in dies contingit. Certum est enim, quòd sine verâ, ac purâ Fide impossibile est placere Deo; non est autem vera, & pura Fides, quæ ex parte aliquâ contradicit, cùm scriptum sit, quòd qui in uno offendit, factus est omnium reus; si itaque Deus nostris, & Fidelium precibus exoratus tam misericorditer tecum egerit, ut constituas, abrupto divisionis laqueo, confirmare omninò Te ipsum, Tuosque in cultu Fidei huic Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac ita, ut oportet, agnoscere Caput, &

Pa-

Pastorem Universalem omnium Fidelium, Romanum scilicet Pontificem, Christi Vicarium, ac Successorem Sancti Petri, cui dictum fuit: *Pasce Oves meas*: Nos magnâ in Domino lætitiâ perfusi Te, & eos omnes, qui tecum ita sentient, Paterno corde complectemur. Ut autem Tibi pateat via, quâ benedicente Domino id demùm perficere possis, adjungimus his nostris Formulam typis impressam, in quâ Sanctæ, ac Catholicæ Fidei Articuli continentur, quæ non alia est ab eâ, quam Sanctus Petrus, & Apostoli docuerunt, & Romana Ecclesia Fidelibus omnibus servandam usque ab initio proposuit. Hortamur autem Te, & summâ charitate obtestamur, ut si tuam, tuorumque salutem amas, ac seriò quæris, ne cuncteris tuam subscriptionem, non tam quidem calamo, quàm corde exaratam huic Formulæ adjicere, utque eamdem sic subsignatam ad Nos statim remittas, atque ut deinceps veritatis in eâ contentæ Præco, ac Magister Populis istis esse velis; quo in studio operam Tibi suam libenter adjungent Missionarii, & quidem eâ, quâ par est, humilitate, omnique erga Te reverentiâ; compertum est enim ipsis optari à Nobis, ut Catholicæ Religionis cultus in istis partibus, nullâ tuæ Dignitatis imminutione, augeatur. Ceterùm grato, libentique animo audivimus à Dilecto Filio Religioso Viro Jacobo Villot è Societate Jesu, qui cum Oratore Christianissimi Regis isthinc pridem discessit, Te non prætermisisse authoritate tuâ confovere mutuum amorem inter Armenos, & Missionarios Europæ, ob quæ officia plurimùm Tibi debemus, Deumque multò vehementius precamur, ut quod in Te cœpit, perficiat, & super Caput tuum gratiæ suæ dona liberaliter diffundat, quâ spe Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ quintâ Martii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Quòd nedum authoritate, verùm etiam insigni liberalitate, promovere decreverit constructionem Ecclesiæ Catholicorum usui in Civitate Hannoveranâ, Imperatori ex animo gratulatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Josepho Hungariæ, & Bohemiæ Regi Illustri, in Romanorum Imperatorem Electo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Gratius nihil accidere poterat, nihilque jucundius Nobis valdè solicitis, ne amitteretur oblata nuper occasio construendi Catholicorum commodo Ecclesiam in Civitate Hannoveræ, quàm admoneri à Venerabili Fratre Julio Archiepiscopo Nazareno Nuncio isthic nostro Majestatem Tuam constituisse nedum suâ authoritate instituto operi adesse, sed illud etiam insigni liberalitate promovere. Gratulamur itaque Tibi ex animo, quòd tam piè magnificus esse velis in re, ex quâ magnum incrementum, Deo propitiante, habitura est Catholica Religio, & quòd susceptâ sacrarum rerum tutelâ, & explicato singulari zelo pro Divini honoris amplificatione, præcipuam tuo nomini lau-

dem

dem comparaveris. Cum verò animum nostrum hoc illustri tuæ eximiæ pietatis documento mirum in modum obstrinxeris, æquum esse duximus testari Tibi cum gratâ voluntate magnitudinem nostræ in Te charitatis, ac benevolentiæ, quæ hoc etiam nomine aucta non omittet umquam, ubi facultas erit, obsecundare votis, ac desideriis Majestatis Tuæ, cui in auspicium salutis, ac felicitatis, Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 29. Martii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Antonio Ulrico Duci Brunsvvicensi, & Luneburgensi, quòd ejuratâ hæresi Catholicam Religionem amplexus fuerit, rursus amantissimè gratulatur, eumque, ut publicam reddat emissam Fidei professionem, hortatur ad exemplum ceterorum à veritatis semitâ aberrantium, & Fidelium ædificationem, Ipsi demum Pontificium patrocinium effusè pollicetur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Antonio Ulrico, Duci Brunsvvicensi, & Luneburgensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Innotuisse credimus Nobilitati Tuæ uberrimi gaudii argumentum Nobis fuisse consilium à Te, Deo misericorditer afflante, susceptum ejurandi hæresim, ac amplectendi Catholicam Religionem; statim enim intelleximus, quanti pretii lucrum foret, quòd Princeps tanti nominis, & tam excelsæ, ac eruditæ mentis in Sanctæ Romanæ Ecclesiæ amantissimæ Matris gremium confugisset, agnitamque superno lumine veritatem syncero corde recepisset, undè meritò sperandum erat tuum hoc illustre exemplum multis ad quærendam, inveniendamque æternam salutem, & ad afferenda Orthodoxæ Fidei majora incrementa esse maximè profuturum. Invaluit verò in corde nostro hoc ipsum gaudium, ubi Dilecti Filii Lodulphi Guilielmi Majus testimonio, ac vivâ voce cognovimus Te sanctum hoc propositum summâ constantiâ tueri, atque in eo magnâ animi tui hilaritate, atque tranquillitate perstare, ut jam liceat supernæ gratiæ Tecum suaviter agentis fructum, ac beneficium agnoscere. Verùm decet omninò, imò verò oportet, ut qui drachmam, quam amiserat, invenit, lætitiam suam non intra se tantùm concludat, sed palàm proferat, & cum domesticis exteros in consortium suæ gratulationis convocet, & adsciscat; quod ut præstet, induere debet grandem illam charitatem, quæ excluso foris timore, omnia sperat, omnia sustinet, ut hac fretus Dei in se munus omnibus enunciet, & spectaculum Angelis, & hominibus gratum de se exhibeat. Quamobrèm, ut perficiatur, quod in Te cœptum est, nihil jam superest, nisi ut Catholicæ Fidei Professionem, quam emisisti, publicam reddas, quatenùs illi, qui errant à Fide, ad ineundam salutis viam tuo exemplo commoneantur: Fideles verò ædificentur, & Deus bonorum omnium Author glorificetur. Confidere autem debes, quòd ad declinandas omnes insidias, aut incommoda, quæ adversùs Te propterea excitari possent, nun-

quam

Digitized by Google

quam Tibi Pontificia noſtra deerit authoritas, quemadmodùm pluribus explicavimus eidem Dilecto Filio Lodulpho Guilielmo Majus. Interim verò in auſpicium bonorum omnium, Apoſtolicam Benedictionem ex intimo cordis depromptam Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die decimâ ſecundâ Aprilis 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Poloniæ Archiepiſcopos, & Epiſcopos hortatur, ut Ruthenos unitos, ac eos præſertim, qui Epiſcopali charactere inſigniti ſunt, benignè fovere, & ab inſidiis Schiſmaticorum ſtrenuè tueri velint.

Venerabilibus Fratribus, Archiepiſcopis, & Epiſcopis Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabiles Fratres, ſalutem &c. Incumbit Sanctæ Matri Eccleſiæ (quæ ſine diſpendio integritatis, ac unitatis circumamicta eſt varietate) amanter illos potiſſimùm Filios confovere, qui etſi fortè à ceteris Catholicis ritu diſpares, cum eiſdem tamen in veræ Fidei cultu, ac diſciplinâ conſentientes, ipſam, uti veritatis certam, unicamque Magiſtram, agnoſcunt. Quamobrèm Apoſtolici noſtri muneris eſſe ducimus hortari, ac commonere Fraternitates Veſtras ad impendenda alacriter ſynceræ, ac fraternæ charitatis officia Ruthenis unitis, atque inter eos illis præſertim, qui Epiſcopali Ordine decorantur, quatenùs hi omnes præſidio veſtro freti ab invidiâ, atque inſidiis Schiſmaticorum, quibus initâ jamdudum per eos Vobiſcum, & cum ceteris Catholicis concordiâ, ac ſancta, ut vocant, Unio ſummoperè inviſa eſt, Deo propitiante, eximantur. Hoc certè ſtudium tam commendatum Vobis eſſe debet, quàm ſanè intereſt, ut illi Sanctæ Romanæ Eccleſiæ ſemper magis adhæreant, & orthodoxæ veritatis incolumitatem, & incrementum curent, ac longè, latèque promoveant. Gratum autem Nobis prætermodum erit aſſequi novum hoc eximiæ pietatis, ac præſtantis zeli argumentum à Fraternitatibus Veſtris, quibus Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ Maii 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Ordini Senatorio Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. De præstanti fide, ac zelo Nobilitatum Vestrarum multùm Nobis, & jure quidem meritò pollicemur, dum à Vobis pro munere nostro sedulò petimus, ut præsidio, ac authoritate vestrâ, ubi occasio tulerit, tueri curetis Ruthenos unitos, quos sicut Sancta Romana Ecclesia, utpotè in veræ Fidei cultu cum ceteris Latini Ritus Catholicis consentientes, tamquam filios, suo sinu amanter excipit, ita Schismatici hoc ipso nomine aversantur, ac insequuntur. Quod itaque ad vestram virtutem magnoperè pertinet, eos adversùs quascumque insidias, atque molestias strenuè asserere, hoc si alacri voluntate præstiteritis, charitatem nostram Vobis usque magis conciliabitis, & vestrum in Sanctam Matrem Ecclesiam meritum uberiùs cumulabitis. Dum verò ab Authore bonorum omnium Vobis ex animo precamur, ut Vobis, rebusque vestris propitietur, & tranquillitatem, ac felicitatem unà cum spiritualium munerum incremento Vobis elargiatur, Apostolicam Benedictionem Nobilitatibus Vestris peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ Maii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectis Filiis, Ordini Equestri Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Quærimus gloriæ, ac meriti vestri incrementa, dum pro jure, ac munere nostro enixè commendamus tutelæ vestrę Ruthenos unitos, qui scilicet cum Catholicis Latini Ritus unam, eamdemque Matrem, ac Magistram veritatis Sanctam Romanam Ecclesiam agnoscunt, eidemque adhærent per sacrum illud Fœdus, quod Sancta Unio vulgò indigitatur. Æquum sanè est, ut illi nedum mutuæ charitatis officia à Vobis referant, sed ut ope vestrâ communiantur adversùs Schismaticos, qui ob illum ipsum, qui Vobis communis est, Catholicæ Fidei cultum eos, ut fertur, magnoperè infectantur. Argumentum itaque Filialis vestræ observantiæ, imò Fidei, ac pietatis vestræ exhibite, & zelum vestrum pro hac causâ, si ita res tulerit, strenuè explicate; dum Nos in felicitatis auspicium Apostolicam Vobis, Dilecti Filii, Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ Maii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Cardinalem Pignatellum Archiepiscopum Neapolitanum laudat, quòd manifesta Divinæ indignationis signa publicis indictis precibus avertere, ac ultionum Dominum propitiare contendat. Eum deindè seriò monet, ut temporis occasione utatur ad palàm denunciandum, quàm graviter illic peccatum fuerit adversùs Ecclesiam, adversùs Sacerdotalem Ordinem, adversùs B. Petri Cathedram, imò adversùs ipsum Deum, & gravissima exorta scandala è medio tolli quamprimùm enixè curet.

Dilecto Filio Nostro, Francisco Tituli Sanctorum Petri, & Marcellini Presbytero, S. R. E. Cardinali Pignatello nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Parùm quidem soliciti videremur de spirituali, ac temporali Fidelium istorum salute, si eos Paternæ nostræ charitatis officiis, ac Pastoralibus monitis destitueremus hoc tempore, quo, si unquam aliàs, metuendum ipsis existimamus, dum scilicet ad augendum præsentium malorum cumulum non obscura graviorum calamitatum, quæ imminent, indicia, ac satis manifesta, imò propè certa appropinquantis Dei iræ signa isthìc conspiciuntur. Nec ambigimus, quin simili charitatis æstu intimè jactetur cor tuum perculsum Gregis Tibi commissi periculo; imò verò perspectum Nobis est, quo zelo, atque fervore per indictas publicas supplicationes, ac preces omnium animos in studia pietatis incendere, & ad propitiandum ultionum Dominum peccatis hominum justè indignatum incitare curaveris. Quæ quidem pia opera & si rectè, ac probè à Te pro tuo munere instituta fuerint, ac magno totius Populi, omniumque Ordinum fervore peracta fuisse dicantur; nihilominùs pro tuâ in animarum regimine spectatâ prudentiâ credimus Te satis intelligere, quantùm spei ad avertendum venientem turbinem in his ipsis rebus constitui possit, ubi perstent publica, ac gravissima scandala, & manifestæ nimis injuriæ, & læsiones libertati, ac Immunitati Ecclesiæ tanto sacrarum rerum contemptu in istis partibus dudum illatæ, & nondum quidem submotæ, sed magis, magisque in dies auctæ; imò cum Divinis Oraculis moneamur, quòd pro mensurâ peccati erit plagarum modus, verendum est, ne si diutiùs hæreatur in reparandis Ecclesiæ, atque hujus Sanctę Sedis Juribus, ac sarciendo Divino honore, summa flagella extremis malis in publicum exitium adhibeantur. Quamobrèm tuum est hac occasione palàm proferre Apostolicum zelum, quo intimè incenderis, omnibusque denunciare quàm oporteat de medio tandem tollere malorum causas, publicasque offensiones, quàm graviter isthìc peccatum fuerit adversùs Ecclesiam, adversùs Sacerdotalem Ordinem, adversùs hanc Beati Petri Cathedram, imò adversùs ipsum Deum, quàm exigua ratio habita fuerit censurarum, & anathematum Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum, Summorumque Pontificum authoritate inflictorum; ac demùm quàm absonum, imò quàm horrendum sit, quòd permittatur eos publicis Magistratibus, atque muneribus uti, qui multos jam annos Ecclesiasticis Censuris innodati reperiuntur, atque in eis insordescunt, nullo quidem resipiscentiæ signo post gravatorias, atque reaggravatorias hactenùs edito. Porrò si Tibi cordi est,

quem-

quemadmodùm omninò esse scimus, spirituali bono tuarum Ovium providè, ac opportunè prospicere, oblatam occasionem complectere, & præmonitos Cœlestibus signis ad Christiana, & saniora consilia satage revocare: dum Nos Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ septimâ Maii 1710, Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Petit à Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Albaracinensis, quibus Nuncius Apostolicus in Regnis Hispaniarum administrationem fructuum temporalium mensæ Episcopalis ejusdem Ecclesiæ, propter Episcopi absentiam, Pontifice comprobante, demandaverat, accuratam relationem status spiritualis, & temporalis ipsius Ecclesiæ, eosque interim, ut injunctum officium sedulò obire curent, adhortatur.

Dilectis Filiis, Capitulo, & Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Albaracinensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Convertentes frequenter pro debito muneris nostri curas, cogitationesque nostras ad istam non sanè minùs, quàm ad ceteras Regni istius, & totius Christiani Orbis Ecclesias, ad quas omnes Pontificia nostra solicitudo extenditur, recolimus, quòd Venerabilis Frater Antonius Felix Archiepiscopus Damascenus noster in Regnis Hispaniarum Nuncius usque de anno millesimo septingentesimo octavo ad evitanda gravia pericula, ac detrimenta, quæ isti Ecclesiæ propter recessum, ac absentiam sui Pastoris imminere poterant, opportunum esse duxit (avocato ad se priùs nostro etiam nomine, per modum tamen provisionis, gubernio istius Ecclesiæ) committere spirituale ipsius regimen Venerabili Fratri Episcopo Trevellensi, uti viciniori, simulque demandare administrationem fructuum temporalium istius mensæ Episcopalis Vobis Dilectis Filiis Capitulo, & Canonicis ejusdem Ecclesiæ, prout re ipsâ commisit, ac demandavit; Nosque hujusmodì Decretum, tamquam in primis animarum saluti, atque etiam indemnitati istius mensæ Episcopalis valdè profuturum probavimus, atque confirmavimus. Etsi verò persuasum habeamus, quòd tum præfatus Episcopus Trevellensis eâ, quâ par est, vigilantiâ in spirituali, tum Vos accuratè in temporali rerum istarum regimine versati fueritis, & quòd non minori studio, quamdiù res exposcet, partes in posterùm unusquisque vestras sedulò obituri sitis: nihilominùs, ut Apostolico ministerio, prout oportet, satisfaciamus, diutiùs conquiescere non possumus, sed certiorari omninò cupimus de præsenti statu Ecclesiæ tam circa spiritualia, quàm circa temporalia, confisi tamen eam fuisse, ac esse, foreque in posterum diligentiam vestram erga res Ecclesiasticas, ut si fortè aliquandò contingeret interponi aliquod impedimentum, quominùs præfatæ administrationi liberum Vobis esset incumbere, Vos debitâ constantiâ cuicumque conatui obsisteretis, ac profectò efficeretis, ut mandata nostro nomine edita, nostrâque authoritate confirmata executioni demandarentur, omissâ nunquam curâ, neque neglectâ obligatione commonendi Nos de omnibus, quæ adversùs ea, quæ providè in hac re con-

stituta fuerunt, attentarentur. Quod pro debitâ, quâ Ecclesiam istam respicimus, vigilantiâ, & pro singulari, quâ Vos prosequimur, charitate notum, indictumque Vobis esse volumus, Dilecti Filii, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 17. Maii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Accepto ab Archiepiscopo Moguntino S. R. I. Principe Electore documento publico ejuratæ palàm hæresis Lutheranæ, ac solemniter emissæ à Duce Antonio Ulrico Brunsvvicensi, & Luneburgensi professionis Catholicæ Fidei, eidem Duci gaudium explicat, quod maximum inde susceperat, ac ipsum ad constanter persistendum in sancto proposito vehementer hortatur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Antonio Ulrico Duci Brunsvvicensi, & Luneburgensi.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Complevit prorsùs Paterni nostri cordis lætitiam, nostramque charitatem mirificè recreavit transmissum ad Nos à Venerabili Fratre Lothario Francisco Archiepiscopo Moguntino publicum documentum ejuratæ palàm à Nobilitate Tuâ Lutheranæ hæreseos, & solemniter emissæ in manibus ejusdem Archiepiscopi professionis Catholicæ Fidei, undè Nobis fas est conceptum pridem intimè uberrimum gaudium, ægrè hactenùs in præcordiis nostris retentum, liberâ voce denunciare, & misericordiarum Patri testimonium laudis, & gratiarum actionis in conspectu Fidelium offerre. Et sanè par erat, ut illustre consilium maturâ animi deliberatione, gravique à Te, ac prudenti judicio, superno autem in primis afflatu, susceptum eos, qui rectè, & cum Deo sentiunt, in consortium felicitatis admitteret, nec jam ampliùs lateret homines plenum ædificationis spectaculum, quod cum Deo, & Angelis gratum, ac jucundum procul dubio sit, potens est vel in ipsa beata gaudia novam exultationis materiem inferre. Vide, ut jam æterno Pastori universus Grex Electorum gratuletur, quòd ille centesimam Ovem deperditam reduxerit, reductam exceperit, exceptam humeris imposuerit suo addendam Ovili, salutaribus saginandam pabulis, ac perennibus aliquandò reficiendam deliciis. Nos sanè, qui ex spe in tantum gaudium venimus, ex hoc ipso gaudio in novam spem progredimur, fierique posse credimus, quòd Te tanti nominis Principe prævio, multi, qui à veritatis semitâ aberrant, sui demum periculi admoneantur, quærantque, ac Deo auspice viam inveniant, per quam ad sinum amantissimæ hujus Matris Ecclesiæ, extra quam non est salus, accurrant. Quod ut Tibi meritum ad cumulandam tuam mercedem juxta mensuram votorum nostrorum addatur, induere debes grandem illam charitatem, quæ foras mittit timorem. Hac fretus conteres, ac confringes laqueos pedibus tuis interjectos, aut intericiendos, omnesque insidias, atque conatus Adversariorum evades, jactâ semper, ut scitè advertis, in Deum spe, qui confidentes in se non destituit. Ratum interim Tibi vicissim esse volumus id, quod Tibi aliàs polliciti fuimus, opem, atque authoritatem nostram Tibi numquam esse defuturam, Nosque Te, res-

que tuas esse sedulò curaturos, ac perpetuò omni studio, ac amore propugnaturos. Ceterùm quod attinet ad officia, quæ favore Dilecti Filii Francisci Georgii de Schonboun ad Nos detulisti, pro certo habere debes, quòd peculiarem eorumdem rationem, cum occasio tulerit, habere non omittemus. Pontificiæ interim benevolentiæ testimonium, & felicitatis auspicium esse Tibi cupimus Apostolicam Benedictionem, quam Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ nonâ Maii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Archiepiscopum Electorem Moguntinum, cujus potissimùm operâ Antonius Ulricus Dux Brunsvvicensis, & Luneburgensis, ejuratis hæreticæ pravitatis erroribus, Catholicæ Religionis publicam professionem emiserat, effusis laudibus ornat.

Venerabili Fratri, Lothario Francisco, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Quantâ animi nostri exultatione perlegerimus Fraternitatis Tuæ literas nuncias optatissimi eventus, suscepti scilicet à Dilecto Filio Nobili Viro Antonio Ulrico Duce Brunsvvicensi, & Luneburgensi salutaris consilii ejurandi publicè Lutheranam hæresim, amplectendique Catholicam Religionem, non est cur pluribus explicemus Fraternitati Tuæ, cui pro perspectâ tuâ prudentiâ facilè erit intelligere, quali gaudio affici possit Pater inspecto reditu Filii, qui in longinquas regiones, alienas prorsùs à semitâ veritatis, abierat. Ingens sanè charitatis nostræ solatium fuit, cum lustrato actu publicæ professionis in tuis manibus inter Missarum solemnia ab eo emissæ, agnovimus liberum Nobis esse lætitiam nostram palàm explicare, & exultantis nostræ charitatis sensum aliis nullâ jam hæsitatione testari. Non cessamus itaque Deo totius salutis Authori gratias agere, qui curis nostris multis utique, ac gravibus tantùm solatium dignatus est misericorditer afferre. Quia verò præcipuam post Deum, læti, ac optati hujus eventus partem eximiæ tuæ pietati, & flagranti pro Catholicâ Religione zelo tribui oportere cognoscimus, ipsum liberalem bonorum operum Retributorem indefinitis precibus rogamus, ut uberi præmio partum tuâ potissimâ operâ fructum liberali manu Tibi rependat, non omissuri interim, ubi facultas erit, præcipuis amoris nostri argumentis Tibi testari, quàm arctè Tibi devinxeris cor nostrum tuis piis, ac sedulis studiis in hunc scopum tam utiliter collatis, & Fraternitati Tuæ omnia bona ex animo precantes, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romę apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ nonâ Maii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

AR-

ARGUMENTUM

Cleri disciplinam, ac eam potissimùm curam, ut qui ad Ordinem Ecclesiasticum assumuntur, aut ad Ecclesiastica Beneficia promoventur, morum integritate, & doctrinâ præfulgeant, Episcopo Constantiensi magnoperè commendat.

Venerabili Fratri, Episcopo Constantiensi.

CLEMENS P.P. XI.

Venerabilis Frater, salutem &c. Etsi Fraternitate Tuâ ad custodiam creditarum sibi Ovium tam sedulò excubante, persuasum omninò habeamus, nihil isthic omitti, quod ad veræ, & orthodoxæ Fidei, & ad Ecclesiasticæ disciplinæ cultum retinendum,& augendum, atque ad animarum salutem curandam, propagandamque pertineat, quia tamen invalescentibus undequaque in dies antiqui hostis insidiis, & ingruente in præsens per universas propè Christiani Orbis partes hæreticâ pravitate, sine multâ solicitudine esse non possumus erga eos prҫsertim,quos in vicinia Hҫreticorum positos in graviori periculo constitutos esse advertimus, muneris nostri esse duximus Tibi, quamvis spontè, ut dicitur, currenti novos stimulos adjungere, quatenùs pro tuâ perspectâ vigilantiâ, ac zelo illud in primis inter cetera cures, & agas, ut Clerus, cui præes, innocentiâ morum, & congruâ suo Instituto, & muneri doctrinâ præfulgeat, atque ut ii, qui ad hunc Ordinem assumuntur,aut ad Beneficia Ecclesiastica, etiamsi ad præsentationem Laicorum promoventur, eâ vitæ integritate, & scientiâ prҫfulgeant, ut justam de se ipsis spem præbeant fore eos ornamento, & spirituali utilitati Ecclesiæ, cujus servitio devoventur. Intelliges enim quantùm referat, ne homines pietatis, ac eruditionis expertes, seculari tantùm favore, aut clientela freti, in hunc locum ascendant, contemptum potius, quàm ædificationem Fidelibus, scandalum verò iis, qui foris sunt, dubio procul, si hujusmodi fuerint, allaturi. De quâ re cum ceteros Episcopos pro munere nostro identidem admoneamus, ad Te scribere non prætermittimus, urgente iniquâ temporum conditione, ne desimus officio nostro, certi alioquin Te seduli Pastoris partes agere, & hæc ipsa, à quibus magnâ ex parte salus Populorum pendet, commendatissima habere. Deum interim precamur, ut Tibi propitius sit, dum Fraternitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 5. Julii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Regi Portugalliæ rescribit prompto animo satisfecisse illius votis, concessâ geminâ dispensatione pro duplici Matrimonio à Majestate Suâ summoperè expetitâ, etsi non deessent, qui arbitrarentur, & Suæ Sanctitati suadere contenderent ejusmodi gratias differendas esse, usquequò Pontifex ea assequeretur, quæ justitiæ nomine in negotio Quindenniorum à Rege tamdiu flagitaverat, & adhuc expectabat. Deindè finem eidem negotio imponi, & quod longè gravius, atque Sanctitati Suæ longè molestius erat, Cardinali de Tournon pristinam libertatem reddi, eaque ratione scandalum planè maximum ex Orbe universo, ac insignem à Regio nomine labem tolli, vehementer postulat.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Joanni Portugalliæ, & Algarbiorum Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Confidimus Majestatem Tuam non ægrè intellecturam esse plurimùm apud Nos potuisse vim, ac magnitudinem Paternæ nostræ in Te charitatis, ubi decrevimus annuere enixis tuis precibus per tuas literas, perque tuum Ablegatum Nobis delatis, concessâ demum geminâ dispensatione super arctissimis sanguinis impedimentis inter præstantes utique istius Regni familias intercedentibus, quatenus duplex illud Matrimonium, quod tanto utrique compendio fore dicebatur, iniri posset, cum tamen urgerent in contrarium gravissimæ difficultates, quas exemplum similis dispensationis favore, & commodo alterius ex eisdem Familiæ à Nobis annis elapsis indultæ adeò non minuebat, ut potiùs multò minùs congruum esse videretur plures hujusmodi gratias raras prorsùs, ac singulares in unam, eamdemque familiam, utcumque Nobilitate inter ceteras præcipuam, & consanguinitate Regiam stirpem attingentem congerere. Quod itaque à Te tantoperè optari vidimus, hoc perfecimus, ut agnosces ex Diplomatibus in consuetâ formâ desuper expediendis, & quidem perfecimus alacriter, ac libenter, quamvis inter deliberandum, & dum res tanti momenti de more expenderetur, non deessent, qui existimarent, Nobisque suadere curarent congruere omninò, quòd ubi tuis votis eâ in re annuendum esse statueremus, nullo modo pateremur petitas gratias à Nobis obtineri, quin priusactù ea assequeremur, quæ justitiæ nomine tamdiù à Te expetita, nunc tandem à Te referenda esse videbantur; sed Nos liberè gratificandum Tibi esse duximus, confisi Te æquo animo Nobis esse responsurum; Satis enim superque compertum esse credimus Majestati Tuæ, quibus fundamentis Jura Apostolicæ Sedis innitantur circa notum nimis, & usque adeò discussum, & agitatum Quindenniorum negotium, in quo quidem certi sumus Nos vias, modosque luculenter explicasse, ac interjectos ex industriâ obices oblatis congruis mediis sustulisse, ut res tota rectè, honestèque confici, ac prorsùs absolvi posset: sed tamen adhuc in expectatione optati exitus sumus. Verùm longè gravius, ac profectò molestius Nobis est scandalum illud sanè maximum Orbi universo, oculis nimirum Fidelium, ac Infidelium propositum, quòd scilicet S. R. E. Cardinalis, Apostolicæ Sedis Legatus, cui certè summam reverentiam inter ceteras ejus insignes prærogativas conciliare debet zelus, ac

in-

invictâ animi constantia, quâ arduam, ac plenam periculi provinciam pro Catholicâ Religione suscepit, ab Officialibus, & Administris Lusitanis in tuâ Civitate detineatur, usu libertatis, & exercitio authoritatis exutus, non alio sanè nomine reus, quàm quia Decreta, ac Definitiones Apostolicæ Sedis in causâ Fidei palàm denunciare, atque executioni demandare, quod sui muneris erat, curavit. Quâ in re sine magno horrore ab his, qui piè, ac probè sentiant, nunquam exaudienda, perpendere debes, quali injuriâ afficiatur Ecclesia, quale onus tuæ famæ, &, quod magis est, tuæ conscientiæ incumbat, nisi ea, quæ injussu tuo contra fas omne in hac causâ ab initio admissa, deindè verò à Te rescita, ac probè comperta fuerunt, celeri, & congruâ reparatione corrigantur. Vide autem, ne fortè plus nimio tribuens humanis rationibus, dum offensam, & odium terrenæ potentiæ declinare studes, judicium incurras Dei viventis, apud quem nec expers culpæ, nec immunis esse potest à pœnâ, qui Apostolicos Viros pro eo in Terris legatione fungentes lædere, contristare, aut quoquo modo perturbare non veretur. Porrò cum solicitudo, quam gerimus pro obtinendâ, ut par est, libertate Dilecti Filii Nostri Caroli Thomæ S. R. E. Cardinalis de Tournon, honorem, ut diximus, tui nominis, tuæque spiritualis salutis bonum proximè respiciat, mutuam filialis tuæ in Nos devotionis significationem meritò reposcit, ut acerbissimi doloris, quo proptereà afficimur, levandi Tibi curam esse reipsâ ostendas, ac comprobes; vix enim dici potest, quàm mirum, ac grave Nobis acciderit, quod iis literis, quas dudum monitis, precibus, atque obtestationibus nostris refertas non semel, imò etiam aliquando per celerem Cursorem hujus rei gratiâ ad Te misimus, nullum hactenùs responsum ad Nos pervenerit. Vicem itaque Paternæ nostræ benevolentiæ reddere ne prętermittas, & quando Nos præcipua amoris nostri documenta Tibi præbemus, tuum vicissim studium Nobis explica, dum Nos in auspicium felicitatis Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 12. Julii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Duci de Cadaval significat se libenti animo ad preces Regis Portugalliæ geminam dispensationem concessisse pro duobus Matrimoniis, quæ in decus, & commodum illius Familiæ cessura fore intellexerat; ejusdemque Ducis officia apud Regem pro expeditione negotii Quindenniorum, & libertate Cardinalis de Tournon enixè flagitat.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Duci de Cadaval.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Non est cur pluribus explicemus Nobilitati Tuæ singularem erga Te, Domumque tuam animi nostri propensionem, quando aliis peculiaribus ejusdem testimoniis, quæ Tibi olim exhibere curavimus, novum, ac præcipuum in præsens adiicimus, indultâ Tibi ad preces Charissimi in Christo Filii Nostri Joannis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis duplici Dispensatione, quatenùs sublatis authoritate nostrâ arctissimæ consanguinitatis impedimentis, duo illa Matrimonia constabiliri possint, quę splendori, & commodo tuæ Familiæ non parùm profutura esse inaudivimus. Præstantia porrò animi tui Nobis pollicetur Te sedulò curatu-

rum

rum esse vices Paterno amori nostro reddere, quod planè erit, si diligentibus officiis apud ipsum Regem egeris, ut ab ipso tandem obtineamus, quod urgentibus gravissimis Apostolicæ Sedis rationibus, & adstipulante justitia, tamdiù expectamus, tum quoad absolvendum, integris ejusdem Sedis juribus, Quindenniorum negotium, tum quoad concedendam Dilecto Filio Nostro Carolo Thomæ S.R.E. Cardinali de Tournon Apostolico Legato in Civitate Macaonensi à Lusitanis Officialibus, ac Administris, magnâ Ecclesiç injuriâ, magnoque contemptu muneris, ac Dignitatis, quam gerit, detento libertatem, quod æquum est, ut ille tantâ nunc demum alacritate præstet, quantâ Nos in re prorsùs arduâ præfatarum Dispensationum ejusdem votis obsecundare voluimus. Nec ægrè ab ejus eximiâ pietate, ac æquitate obtinendum esse tuâ ope, tuâque diligentiâ id arbitramur, quod tanti intereſt ipsius conscientiæ, ac famæ, præsertim cum Nos ejus votis in hac causâ, nullâ adjectâ conditione assequendi priùs hæc ipsa, quæ justitia exposcebat, annuerimus. Hoc grati in Nos animi argumento Pontificiam charitatem sibi arctiùs conciliabit Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ secundâ Julii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Hospitalis in Bisuntina Civitate erecti ad excipiendos, alendos, ac instituendos Infantes expositos Visitationem Apostolicam Archiepiscopo Bisuntino committit, illique injungit, ut ea omnia, per quæ idem Hospitale ad pristinam disciplinam, & splendorem, rectamque tam in temporalibus, quàm in spiritualibus, formam redire possit, omni studio curet, atque promoveat.

Venerabili Fratri Archiepiscopo Bisuntino.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Ad aures nostras non sine maximo animi nostri dolore pervenit, quòd Hospitale providâ Fidelium charitate in istâ Civitate dudum erectum ad excipiendos, alendos, ac instituendos utriusque sexus Infantes expositos, quorum cura, & custodia Ecclesiasticis Viris, ac respectivè Mulieribus demandata fuit, pluribus ab hinc annis itâ à suo Instituto desciverit, atque à pristinâ disciplinâ recesserit, ut nedùm magna ibi perturbatio in temporalium rerum administratione, atque regimine secuta fuerit, sed non levia indè scandala in perniciem animarum contigerint. Cum itaque Pontificiæ solicitudinis nostræ sit curas, cogitationesque nostras indesinenter convertere ad ea, quæ Dei honorem, Dominicarum Ovium salutem, piorumque locorum bonum, commodum, atque incolumitatem respiciunt, plurimùm confisi de spectatâ vigilantiâ, zelo, ac prudentiâ Fraternitatis Tuæ, authoritate nostrâ, & speciali delegatione Tibi committimus, atque mandamus, ut Apostolici Visitatoris ergà idem Hospitale munus suscipias, ac partes diligenter obeas, correctionem, ac reformationem morum, ac abusuum tam in Capite, quàm in Membris instituas, & ea omnia, quæ ad bonum regimen ejusdem pii loci tum quoad Alumnos, tum quoad Officiales, & Administros ejusdem Hospitalis agas, atque perficias, ac demum statuas, decernas, ac executioni demandare cures ea omnia, per quæ

Hospitale præfatum ad pristinam Disciplinam, cultum, ac splendorem, rectamque tum in spiritualibus, tum in temporalibus formam redire possit, prout magis in Domino expedire dignoveris. Dum autem optatum fructum, quem ex tuâ sedulitate, ac fervore spiritus Nobis pollicemur, non defuturum esse speramus, Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ nonâ Julii 1710. &c.

ARGUMENTUM

Episcopi Culmensis zelum, & vigilantiam excitat ad obsistendum Eterodoxorum conatibus, & insidiis, ne quid in contemptum, vel detrimentum Cahtolicæ Fidei in suâ Diœcesi aggrediantur.

Venerabili Fratri, Theodoro Episcopo Culmensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Tanta undique pericula circumstant in præsens Dominicum Gregem, ut nimia dici nequeat solicitudo nostra, si de ejus salute, atque incolumitate assiduè sumus in metu, vel si videmur facilè adhibere fidem cuicumque rumori, quo de patratis, aut fortè illatis Catholicæ Fidei per Hæreticos insidiis admonemur. Porrò si quid tale timuimus Diœcesi Culmensi, cui præest Fraternitas Tua, tribuendum id omne est peculiari charitati, quâ Te, & eamdem Diœcesim prosequimur; non ideò tamen dimisimus unquàm, sivè imminuimus eam spem, quam in ferventi tuo zelo, & singulari tuâ vigilantiâ Nobis multimodè perspectâ constituimus. Quinimò rati fore Tibi acriori stimulo ad repellendos Acatholicorum ausus hortationem nostram, Te spontè tuâ incitatum, &, ut dicitur, currentem nostris etiam vocibus impellere voluimus. Ceterùm si quid in tuum, & Ecclesiæ Tibi commissæ commodum in hunc scopum præsertim coercendi Eterodoxos, ne quid in contemptum, & detrimentum veræ Fidei inibi aggrediantur, ab authoritate nostrâ præstari poterit, scire debes Nos Tibi nunquàm esse defuturos, ut ex hoc etiam intelligas, quâ simus in Te voluntate, & quanti faciamus Fraternitatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 26 Julii 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

AR-

ARGUMENTUM

Archiepiscopo Moguntino S. R. I. Principi Electori committit, ut cum jure ordinario, tum delegato visitet quæcumque Hospitalia in illâ Civitate, ac Diœcesi existentia, administrationis rationes exigat, præscripta pia opera adimpleri curet, ceteraque omnia exequatur, quæ pro recto hujusmodi Hospitalium regimine à sacris Canonibus, ac præsertim à Concilio Tridentino sancita fuere.

Venerabili Fratri, Lothario Francisco, Archiepiscopo Moguntino, S. R. I. Principi Electori.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Cum nihil tam pertineat ad Pastorale officium, quàm quòd is, qui Dominicas Oves regendas, custodiendasque suscepit, ita spirituali earum bono prospiciat, ut charitatis spatia, etiam quoad levandas temporales ipsarum necessitates, & promovenda illarum commoda extendat, ac ut curet hujusmodi Christianæ dilectionis officia ab his, quibus præest, diligenter impleri: hoc enim nomine beatus per Prophetam dicitur, qui intelligit, idest attentè cogitat super egenum, & pauperem: Muneris nostri esse ducimus curas nostras in hunc scopum convertere, & Ecclesiæ Præsules in partem solicitudinis nostræ vocatos hortari, & non tam vocis officio, quàm nostræ authoritatis, quatenus opus sit, præsidio excitare, & incendere, ut eâ, quâ par est, vigilantiâ, ac providentiâ dent operam, ac efficiant, ut si quæ pia loca in suis Diœcesibus suscipiendis Peregrinis, ac curandis, alendisque pauperibus morbo, aut senio, aut aliâ quavis necessitate laborantibus, instituta sint, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus juxtà constitutas in fundatione leges, atque ad præscriptum Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum, ac præsertim Tridentini, administrentur. Hinc plurimùm confisi de præstanti virtute, eximioque zelo Fraternitatis Tuæ, ac certi Te pro Dei honore, ac Fidelium Tibi commissorum utilitate, quemcumque laborem alacriter subiturum, Tibi tenore præsentium specialiter committimus, ut tum jure ordinario, tum delegato, Hospitalia quævis in istâ Civitate, ac Diœcesi existentia visitare quamprimùm cures, rationem administrationis ab iis, ad quos pertinet, exigas, piaque opera in eis adimplenda accuratè perfici mandes, illorum verò Administratores, ac Officiales cujuscumque gradus, ac conditionis, eosque omnes, qui Hospitalibus hujusmodi præficiuntur, vel inserviunt, ubi, & quantum res exposcet, juris, ac facti remediis ad præmissa compellas, nihilque eorum prætermittas, quæ per memoratos Sacros Canones, Constitutiones Apostolicas, Concilia generalia, ac novissimè per Tridentinum, pro recto hujusmodi Hospitalium regimine constituta, ac respectivè injuncta, permissaque fuisse compertum habes. Id autem erit non tam muneris tui partes explere, quàm cumulare tua apud Deum merita, & conciliare Tibi hoc etiam nomine arctiùs benevolentiam nostram, in cujus pignus Apostolicam Benedictionem Fraternitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ sextâ Augusti 1710. &c.

ARGUMENTUM

Acta à Curiâ Parlamenti Parisiensis, & aliis Magistratibus Laicis, tum etiam Decreta à Rege Christianissimo edita adversùs Cardinalem Bullionium Sacri Collegii Decanum, tamquàm ab incompetenti Potestate profecta, irrita, ac invalida esse Majestati Suæ denunciat, quam enixè requirit, ut ea omnia revocet, & ab aliis revocari curet. Paratum deindè se Pontifex exhibet ejusdem Cardinalis causam accuratè expendere, ac ex præscripto Canonicarum Sanctionum definire, & siquid ille deliquerit, justitiæ, Pontificiique muneris debito nequaquàm deesse.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Ludovico Francorum Regi Christianissimo.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Non sine gravi animi nostri molestiâ, ac dolore accepimus, quòd occasione improvisi, & repentini discessus ab isto Regno Venerabilis Fratris Nostri Emanuelis Theodosii Cardinalis Bullionii Sacri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegii Decani, rerumque aliarum ab eo deindè gestarum, Curia Parlamenti Parisiensis una cum aliis Magistratibus Laicis, instante Procuratore Generali Regio, judicialem illorum omnium, in quibus idem Cardinalis adversùs Majestatem Tuam deliquisse perhibetur, cognitionem assumpserit, quòdque ab eodem Tribunali Decreta quædam in hujusmodi causa contra ipsum Cardinalem edita fuerint, atque insuper Regio tuo nomine mandata prodierint, quibus de Beneficiis Ecclesiasticis, tum, quæ idem Cardinalis canonicè obtinet, tum quæ ad ipsius collationem quoquomodo pertinent, Regali authoritate decernitur, & ad Locorum Episcopos ista conferendi potestas transfertur. Confidimus porrò Majestatem Tuam pro summâ, quâ pollet, æquitate, atque prudentiâ, facilè agnituram esse Decreta, atque Mandata hujusmodi in hac causâ à laicâ Potestate prolata non uno nomine universæ Ecclesiasticæ Immunitati, Dei ordinatione, & Canonicis Sanctionibus constitutæ, palàm adversari, iisque potestatem illam, ac Jurisdictionem, quæ dum hujusmodi Personarum, præsertim verò S. R. E. Cardinalium, causa agitur, tam ex generali Sacrorum Canonum censurâ, quàm ex peculiari Concordatorum inter Sedem Apostolicam, & claræ mem: Franciscum Primum olim Francorum Regem initorum præscriptione, Nobis unicè competit, manifestè violari, ac proindè esse illa omnia ipso jure invalida, ac nullius roboris, sicut & quæcumque alia indè fortè secuta, aut quæ deinceps consequi possent, adeòut si qui Beneficia præfata ab Episcopis eo modo reciperent, eorum fructus suos facere minimè possent, & tum ipsi, tum Episcopi collatores grave animæ suæ dispendium paterentur. Certam proindè spem gerimus, Charissime in Christo Fili Noster, Te singulari tuo, qui maximè Regem Christianissimum decet, erga Dei Ministros cultu, ac pro tuendis Ecclesiæ juribus zelo, ultrò adigendum esse, ut inhærendo Majorum tuorum inclytæ memoriæ Regum, imò etiam tuę ipsius, quâ aliàs summâ cum laude in similibus usus es, pietatis exemplis, revoces, atque ab aliis revocari cures prædicta Mandata, ac Decreta; quod quidem ut omninò facias, Te quo majori possumus Paternæ nostræ charitatis fervore hortamur, atque obtestamur, non tam in levamen doloris, atque

fo-

folicitudinis nostræ, quàm ut Tuæ in Deum Religionis, atque in Nos etiam, & in Apostolicam Sedem Filialis observantię, ac devotionis æquum simul, ac præclarum testimonium palàm exhibeas. Nos interim parati sumus memorati Cardinalis causam accuratè expendere, ac definire juxtà Canonicas Sanctiones, & si quid ille deliquit, justitiæ, ac muneris nostri debito nullo modo deesse; Beatissimi siquidem Apostolorum Principis quemadmodùm Fidem, & Sedem tenemus, ità præceptis instruimur admonentis: *Deum timete, Regem honorificate*: Quod certè à Nobis prætereundum non est, nec omninò permittendum, ut ab aliis prætereatur erga Te, cujus Dignitatem eximiæ virtutes, & egregia in Catholicam Religionem promerita usque adeò condecorant. Ceterùm sensus hâc in re nostros à Venerabili Fratre Augustino Archiepiscopo Amasiæ Nuncio apud Te nostro uberiùs percipiet Majestas Tua, cui diuturnam incolumitatem ex animo precamur, & Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 23. Augusti 1710. &c.

ARGUMENTUM

Cardinalis Destræi apud Regem Christianissimum officia implorat pro Episcopalis, & Cardinalitiæ Dignitatis indemnitate, ut scilicet circumscriptis actis adversùs Cardinalem Bullionium Sacri Collegii Decanum ab incompetenti Authoritate gestis, Ille à legitimâ, & competenti Potestate judicetur.

Venerabili Fratri Nostro, Cęsari Episcopo Albanensi, S. R. E. Cardinali Destręo nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater Noster, salutem &c. Operam, atque authoritatem tuam, cum rerum gravitas, atque æquitas postulat, libenti animo requirimus, certi Te singulari illâ virtute, ac prudentiâ, quâ præstas, desiderio nostro diligenter affuturum; quâ sanè spe Te hortamur in præsens ad promovendam sedulis apud Christianissimum Regem officiis indemnitatem gradus, qui Tibi, utpotè Episcopali, ac Cardinalitiâ dignitate insignito, communis est cum Venerabili Fratre Nostro Emanuele Theodosio Cardinale Bullionio Sacri S. R. E. Cardinalium Collegii Decano; plurimùm enim Nobis polliciti non minùs de ferventi tuo studio, quàm de propensâ in omnem justitiam, ac pietatem Regis voluntate, confidimus Ipsum hac occasione innovaturum esse præclara illa argumenta zeli erga Ecclesiasticam authoritatem, quibus ille aliàs editis præcipuam in similibus casibus laudem sibi comparavit, cum præsertim non agatur modo de asserendis, confovendisque ejusdem Cardinalis consiliis, si quæ minùs rectè ab eo suscepta fuerunt, sed id unum quæratur, ut scilicet, circumscriptis actis adversùs ipsum ab incompetenti Authoritate nuper initis, atque confectis, quæcumque demum ea sint, in quibus ipse fortè transgressus fuerit, ea à legitimâ, ac competenti dumtaxat Potestate cognoscantur. Porrò optatum fructum tuâ ope referendum esse speramus; interim verò Apostolicam Benedictionem Tibi, Venerabilis Frater Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die 23. Augusti 1710. &c.

IDEM

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Tussano Tituli Sancti Calisti Presbytero S. R. E. Cardinali de Janson nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Cùm de tuâ singulari virtute, ac eximiâ prudentiâ rectè, ut par est, sentiamus, credimus Te utriusque opportunè explicandæ libenti animo arrepturum esse oblatam Tibi à Nobis occasionem, dum Te hortamur ad promovendum tuis apud Christianissimum Regem officiis indemnitatem Gradus Tibi, utpotè Episcopo, ac S. R. E. Cardinali, communis cum Venerabili Fratre nostro Emanuele Theodosio Cardinali Bullionio Sacri etiam S. R. E. Cardinalium Collegii Decano, quatenùs gratia, quâ polles, & consilii authoritate, quâ apud eumdem Regem præstas, assequaris id, quod à perspectâ ipsius Regis æquitate non immeritò expectandum videtur, ut scilicet hac ipsâ occasione explicet eumdem zelum pro Ecclesiasticâ authoritate, cujus præclarum specimen ab eo prolatum aliquandò fuisse magnâ ejus nominis laude liquet, neque patiatur ullum ipsi authoritati præjudicium inferri, aut illatum diutiùs subsistere. Quod quidem eò magis sperandum est, cum nullo modo hic agatur de probandis ejusdem Cardinalis consiliis, sed votum sit, ut circumscriptis iis omnibus, quæ adversùs ipsum ab incompetenti authoritate constituta fuerunt, gesta per ipsum, quæcumque illa sint, à legitimâ, ac competenti Potestate cognoscantur. Probè de Ecclesiâ, deque Ordine tuo mereberis, si ad optatum exitum rem perduces, quemadmodum Te solerter, ac sedulò facturum esse confidimus, & Tibi, Dilecte Fili Noster, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ tertiâ Augusti 1710. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio Nostro, Ludovico Antonio Tituli S. Mariæ super Minervam Presbytero S. R. E. Cardinali de Noailles nuncupato.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Etsi certò Nobis polliceamur Te stimulis non egere in his, quæ ad dignitatem, & authoritatem Ecclesiæ asserendam pertinent, nostri tamen muneris, ac justæ spei, quam in tua eximiâ virtute constituimus, esse ducimus Te hortari ad promovendam indemnitatem Gradus, qui Tibi communis est cum Venerabili Fratre nostro Emanuele Theodosio Cardinale Bullionio, Sacri S. R. E. Cardinalium Collegii Decano, Infulæ, ac Purpuræ honoribus Tecum pariter condecorato. Et quidem sperare fas est Charissimum in Christo Filium Nostrum Ludovicum Regem Christianissimum non minùs pondere tuorum officiorum, quibus meritò plurimum tribuit, quàm ingenitâ in æquitatem, ac pietatem

pro-

propenſione ea teſtimonia ſui zeli, ac ſtudii pro Eccleſiaſticâ authoritate editurum, quæ in non admodùm abſimili caſu ab eo dudum edita, magnâ adhuc quidem apud æquos rerum eſtimatores cum laude commemorantur. Id verò potiſſimùm à recto ipſius animo expectandum videtur, cum non agatur modò de præfati Cardinalis geſtis, quæcumque demum illa fuerint, contegendis: ſed eò res reſpiciat, ut circumſcriptis Actis, quæ ab incompetenti, Authoritate proceſſerunt, ejus cauſa à legitima, & competenti, adeòque à noſtrâ Poteſtate ritè expendatur. Operam eâ in re tuam præclarè poſitam intelliges, dum Nos Tibi, Dilecte Fili Noſter, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die vigeſimâ tertiâ Auguſti 1710. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Religioſo Viro, Michaeli de Tellier è Societate Jeſu, Chriſtianiſſimi Regis Confeſſario.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, ſalutem &c. Cum Nobis omninò perſuaſum ſit Chriſtianiſſimum Regem, quâ eſt Religione erga Deum, ac devotione erga Sanctam Matrem Eccleſiam, ubi ſyncero, ac fideli conſilio admonitus animadverterit Curiam iſtius Parlamenti, aliſque Laicos Magiſtratus, inſtituto nuper Judicio adversùs S. R. E. Cardinalem Bullionum invexiſſe ſe in eam Juriſdictionem, quæ ut Sacrorum Canonum authoritate, ita ex Concordatis dudum inter Apoſtolicam Sedem, & Galliæ Reges initis, Nobis unicè competit, non paſſurum eſſe diutiùs perſiſtere tam grave præjudicium Eccleſiaſtici Juris, ac Pontificiæ authoritatis: confidimus Te eo fervore, qui charitati, ac officio tuo maximè congruit, ſedulò acturum eſſe, ut Rex ipſe eodem zelo, quem aliàs in non abſimili causâ explicavit, incenſus revocari curet, ſuâque quamprimùm authoritate revocet nedum Acta præfata à laicâ, hoc eſt incompetenti Poteſtate edita, ſed etiam mandata hâc ipsâ occaſione ſuo ipſius nomine promulgata, quibus attinguntur Beneficia, quæ idem Cardinalis obtinet, & facultas conferendi illa, quæ ad ipſius collationem pertinent, in Locorum Epiſcopos novo prorsùs, ac ſanè pernicioſo exemplo transfertur. Etſi autem ſatis conſtet hæc omnia ipſo jure irrita, nulliuſque roboris eſſe, Nos tamen pro ſummâ noſtrâ, ac verè Paternâ in Regem benevolenria magnoperè cupimus, ut ipſe ceteris, ac multis laudibus, quas apud Eccleſiam promeruit, hanc etiam jure debitam addat, ut ſcilicèt alacri voluntate deleat quidquid adversùs noſtra, & Eccleſiæ jura in hâc causâ actum fuiſſe deprehendet; cum Nos ceteroquin parati ſimus muneris noſtri, & Juſtitiæ partes explere, & ſi quid Cardinalis deliquit, id nullo modo inultum præterire: nihil enim tam à Nobis alienum eſt, quàm velle, ut ii, quos Deus ſublimi in Terris Dignitate auctos honorificari voluit, debito cultu fraudentur. Age itaque, atque id cura, quod Deo acceptum, Nobiſque gratum fore intelliges; & Tibi, Dilecte Fili, Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die vigeſimâ tertiâ Auguſti 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

AR-

ARGUMENTUM

Venetam Rempublicam admonet cavendum esse ab insidiis Turcarum ingentes copias, specie restituendi Svecorum Regem in pristinam Sedem, adornantium, ac illam ad opportuna paranda media, quibus Barbarorum molimina repelli possint, adhortatur.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Duci, & Reipublicæ Venetiarum.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Etsi arbitremur jam innotuisse Nobilitatibus Vestris, quas pro communi universæ Christianæ Reipublicæ salute continenter excubare novimus, rumorem illum per universas ferè Orbis partes nimiùm in præsens evulgatum, quo fertur Turcas veteris sui in Christianos odii nunquam immemores nova nunc temporis moliri, atque obtentu deducendi in pristinam Sedem Svecorum Regem, ingentes copias per Christianorum Principum provincias immittendas coegisse; nostrum tamen esse ducimus, tum quia communis Patris officium gerimus, tum quia peculiari modo Nobis in hoc loco confidentibus incumbit promovere, cum res postulat, sacrum Fœdus studio potissimùm, ac zelo fel. rec. Innocentii XI. Prædecessoris nostri adversùs eosdem Christiani nominis hostes dudum initum, excitare strenuam virtutem vestram ad paranda tempestivè media, quibus hujusmodi motus compescantur, & res Christiana ab ingruenti periculo eximatur. Quâ sanè ratione subsidium Decimarum quorumcumque Ecclesiasticorum proventuum in universâ Ditione vestrâ existentium aliàs à rec. mem. Innocentio XII. itidem Prædecessore nostro ad certum tempus jamdiù elapsum impositum, vestræque Reipublicæ assignatum, ut iis pro ejusdem Reipublicæ defensione ab impiis Fidei nostræ hostium conatibus uteremini, non ita pridem Vobis ad aliud consimile tempus, ut nostis, ultrò prorogavimus. Non enim ambigi potest, quin Turcæ eo consilio arma sibi esse hoc tempore inferenda intra fines Christianorum Principum constituerint, ut quia attritas diuturno, ac exitiali bello eorum vires esse conspiciunt, occasionem captent, quâ fideles Populos tutiùs adoriantur, & opprimant, suæque perfidiæ abominationem latiùs extendant. Et sanè tanti interesse intelligimus minas, atque insidias barbaræ gentis opportunè antevertere, ac coercere, ut hoc etiam nomine impensè doleamus res nostras, ut satis notum est, in eum locum adductas esse, ut opem re ipsâ nostram, quantùm cuperemus, in hunc scopum conferre minimè valeamus, non prætermissuri ceteroquin omni officiorum genere pro communi causâ, quæ Nobis in primis cordi est, adlaborare, ac insimul opportuniora excogitare media, quibus illam inter præsentium temporum angustias juvare possimus. Interim par est, ut post Deum, quem nostris, & Christiani Populi votis, ac precibus propitium fore confidimus, præcipuam spem constituamus in perspectâ, ac invictâ virtute Nobilitatum Vestrarum, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die decimâ tertiâ Septembris 1710. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Regis Christianissimi in Constantinopolitanâ Civitate Oratorem requirit, ut Catholicos, & Religiosos Viros in illis partibus degentes patrocinio suo fovere, & à vexationibus quibuscumque tueri velit.

Dilecto Filio, Marchioni de Alleurs, Regis Christianissimi in Civitate Constantinopolitanâ Oratori.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, salutem &c. Ubi Nobis certo testimonio compertum non esset Te præter alias spectatas animi dotes singulari in rebus agendis prudentiâ, atque consilio præstare, persuasum id satis haberemus ex munere tui in Civitate Constantinopolitanâ Oratoris, quod Tibi Rex Christianissimus demandavit. Probè itaque de tuâ virtute sentientes lætamur præclaram Tibi contigisse occasionem benemerendi de Christianâ Religione iis ipsis studiis, quæ eximiæ ejusdem Regis pietati, ac zelo grata in primis fore novimus, impensâ scilicet alacritèr, ac validè ope, atque authoritate tuâ in fovendis, juvandisque Catholicis, ac Religiosis Viris, qui eam Civitatem, illasque partes, vel incolunt, vel adeunt, ne ab Infidelibus perturbentur, ac divexentur, neve insidiis, calumniis, dispendiis, aliisque gravaminibus (quod non rarò ibi attentari constat) onerentur, & opprimantur. Quæ etsi Te ultrò curaturum esse confideremus, è re tamen esse duximus hæc ipsa Tibi enixè commendare, ut scias Te his studiis animum nostrum peculiari modo demeriturum, ac prætereà conciliaturum Tibi esse, rebusque tuis Paternam nostram charitatem, cujus documenta, cum facultas erit, Tibi dare non omittemus, ac interim uberem à Deo mercedem pro his, quæ ad Sanctæ Fidei tutelam, & incrementum, & ad Fidelium illorum indemnitatem, & tranquillitatem ages, Tibi, Dilecte Fili, pollicemur, & Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ Septembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Cardinalem Grimanum, qui Neapoli Pro-Regem agebat, lethali morbo laborantem graviter admonet, ac paternè hortatur, ut seriò secum reputet insignes injurias Apostolicæ Sedi, & Immunitati Ecclesiasticæ ab Ipso vel illatas, vel permissas, vel provectas, ac famæ, conscientiæ, æternæque saluti suæ consulere curet. Officiorum deindè, quibus Ille Abbatem Grimanum Nepotem suum Pontifici commendaverat, se congruam rationem habiturum pollicetur.

Dilecto Filio Nostro, Vincentio S. Eustachii Diacono, S. R. E. Cardinali Grimano nuncupato.

CLEMENS P.P. X.

DIlecte Fili Noster, salutem, & Apostolicam Benedictionem. Con sommo nostro dispiacimento abbiamo letto nella lettera scrittaci da V.S. il pericoloso stato di salute, in cui Ella si ritrova; non abbiamo però lasciato, nè lasciamo di porgere incessanti preghiere à Dio, perche voglia degnarsi d'intieramente restituirgliela. Fra tanto crederessimo di gravemente mancare à quel' gran' debito, ch'è inseparabile dal nostro Apostolato, se con questa segretissima lettera,che le scriviamo di nostro pugno,non l'essortassimo, come cordialissimamente facciamo, à pensare prima d'ogni altra cosa di ben' assicurare quella, che più importa, cioè la salute dell'anima. Signor Cardinale (soffra V. S., che glielo diciamo, e forse una volta ò in questa vita, ò nell'altra Ella ci ringraziarà, che glie l'abbiamo detto) le tante offese di questa Santa Sede, le tante lesioni dell'autorità della Chiesa, che è la Sposa di Giesù Christo, ò commesse, ò permesse, ò promosse, ò non impedite, richiedono da Lei qualche grand'atto, che le cancelli, e che insieme faccia publicamente conoscere al Mondo, ch'Ella nello stato, in cui si trova, non lascia di sodisfare alle obligazioni di quel' Grado, nel quale Dio l'hà constituita. Questo grand' atto, con cui Ella tanto provederà alla sua fama, alla sua conscienza, e alla sua salute eterna, potrà forse farle meritare da Dio quel ristabilimento di salute, che Noi con sincero affetto le auguriamo; mà quel' che più importa, potrà renderla capace di ricevere tutte quelle più ampie assoluzioni, che possono provenire dalla nostra autorità, e che Noi ben' volontieri diamo facoltà al suo Confessore di poterle concedere unitamente con l'Indulgenza plenaria in articolo di morte, e con la Benedizione Pontificia da Lei domandataci. La pietà, con cui Ella si è mossa à chiedercela con la spedizione di un' Corriero espresso, ci fà sperare, che riceverà di buon' grado quelle paterne insinuazioni, con le quali l'accompagniamo. Fra tanto Ella non s'inquieti per l'Abbate Grimani suo Nipote, nè per alcun'altra cosa di questo Mondo: non ci obblighi à recedere da quel' costume, che in dieci anni di Pontificato abbiamo praticato con gl' altri Cardinali: preghi Dio ch'egli sia un' vero, e santo Ecclesiastico, e creda che Noi non ci dimenticaremo degl'uffizj da Lei passati in suo favore. Iddio le assista con la sua grazia, come vivamente lo supplichiamo, e à quella Apostolica, che ora di tutto cuore le concediamo, aggiunga la pienezza delle sue celesti benedizioni. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 26. Septembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

AR-

ARGUMENTUM

Binas insignium Pictorum manu depictas Tabulas Duci Antonio Ulrico Brunsvvicensi, & Luneburgensi in argumentum Pontificiæ in ipsum voluntatis dono mittit.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Antonio Ulrico, Duci Brunsvvicensi, & Luneburgensi.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Nobilitatem Tuam eximiis non modò naturæ donis refulgentem, sed Divinæ in primis gratiæ splendoribus illustratam non sine ingenti animi nostri gaudio considerantes, Deoque proindè, ac Patri misericordiarum, qui secundùm immensas bonitatis suæ divitias gressus tuos in viam salutis dirigere dignatus est, cum effusâ gratiarum actione benedicere non cessantes, vehementer urgemur, ut aliquod Paternæ nostræ in Te voluntatis extare velimus monumentum. Idcircò Tibi duas Tabulas, alteram nimirùm, in quâ Christus Dominus Hierosolymam ingrediens repræsentatur, per celebrem anteactæ ætatis Pictorem, alteram verò, in quâ Imago Beatæ Mariæ Virginis cum Puero Jesu expressa est, per Dilectum Filium Equitem Carolum Marattam omnium nostræ ætatis Pictorum facilè Principem, depictas dono mittendas duximus. Quod munus ut Tibi ejus etiam intuitu, cujus manu Tibi reddendum est, gratius fiat, injunximus Dilecto Filio Annibali Albano nostro ex germano Fratre secundùm carnem Nepoti, ut illud Tibi reddi curet per Dilectum item Filium Canonicum Lodulphum Guilielmum Majus, quem scimus suâ probitate, & pietate esse Tibi, & quidem meritò, gratum, atque probatum. Libenti itaque animo hoc qualecumque nostri in Te Paterni amoris testimonium excipe, ac pro certo habe paratos Nos esse uberiora ejusdem nostri amoris argumenta Tibi præbere; rogantes interim Deum, ut cum diuturnâ incolumitate bonorum omnium affluentiam tribuat Nobilitati Tuæ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die vigesimâ nonâ Septembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Decimo.

ARGUMENTUM

Explicatis multiplicibus, gravibusque injuriis, quibus Moschi milites Cathedralem Plocensem Ecclesiam, & Monachos Ruthenos S. Basilii, eorumque Monasteria afflixerant, Regem Poloniæ vehementer hortatur, ut Moschorum audaciam cohiberi curet, & prædictorum Monachorum incolumitatem strenuè tueatur.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Opem nostram multis precibus, ac querelis efflagitant Monachi Ordinis S. Basilii Nationis Ruthenæ, qui in Catholicâ Fide cum Romanâ Ecclesiâ consentientes, Uniti passim vocantur, humiliter, ac enixè expetentes eximi à sævâ militum Moschorum persecutione, qui post direptam, ac deindè eversam cuniculis Cathedralem Ecclesiam Plocensem, diversa ejusdem Ordinis Monasteria, aliasque sacras Domos, ac Ecclesias tum Regularium, tum Secularium bonis, ac omni supellectili expoliaverunt, abductis in captivitatem quibusdam Monachis, aliis verò ad necem quæsitis eo, ut apparet, proposito, ut hujus Instituti homines tum è Poloniæ Regno, tum è Ducatu Lithuaniæ, tum à Provinciis Prussiæ, in odium Pontificii nominis, & Catholici cultus prorsùs expellant, ac eliminent. Æstuat ad hæc mirum in modum charitas nostra solicita, ne qui ad Sanctæ Matris Ecclesiæ gremium confugerunt, ejus tutelâ, atque præsidio in tantâ angustiâ, & calamitate destituantur. Quapropter Majestatem Tuam, quo majori possumus studio, rogamus, & obtestamur, ut suâ authoritate, & accuratissimis officiis agat, atque contendat apud Magnum Moscoviæ Ducem pro obtinendâ omninò præfatis Monachis, aliisque Ruthenis Unitis, ac in universum Catholicis omnibus pristinâ securitate, ac libertate, quæ sine apertâ læsione justitiæ, nec sine magnâ Religionis, quam profiteris, & tuæ dignitatis injuriâ, eisdem auferri in tuis præsertim Ditionibus non potest. Porrò nisi curaveris severitate disciplinæ, & gravissimis pœnis coerceri tantam audaciam, nihil est, quòd ab hominibus, qui sacras res, & personas primùm aggredi, ac conculcare non horruerunt, metuendum subindè non sit in summam Reipublicæ perniciem. Quod itaque justi, ac pii Regis est, consule communi Populorum tuorum indemnitati, ac filios Ecclesiæ, eosque in primis, qui divinis rebus dant operam, immunes à Schismaticorum ausibus præstare satage; quod quantùm Tui intersit ad propitiandum Tibi, rebusque tuis Divinum auxilium, satis Te intelligere arbitramur; dum Nos Apostolicam Benedictionem Majestati Tuæ amantissimè impertimur. Datum Romæ &c. die 25. Octobris 1710. &c.

IDEM ARGUMENTUM

Venerabili Fratri, Archiepiſcopo Gneſnenſi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, ſalutem &c. Innotuiſſe Fraternitati Tuæ arbitramur, quàm malè actum ſit cum Monachis Ruthenis Catholicis Ordinis Sancti Baſilii ſub ipſo ingreſſu in fines iſtius Regni eorum militum, quos Magnus Dux Moſcoviæ, ut publicas res tuerentur, iſthùc non ita pridem immiſit; non ſecus enim, ac ſi illi adveniſſent rebus ſacris, ac Catholicæ Religioni bellum illaturi, rapinis, atque incendiis adorti ſunt regulares, ac ſeculares Eccleſias, inter quas Cathedralem Plocenſem, tum etiam Monaſteria ejuſdem Ordinis, Monachis quâ captis, quâ fugatis, ad delendam tum in iſtis, tum in finitimis Regionibus omnem prorsùs ejus Inſtituti memoriam. Etſi autem liqueat hanc injuriam irrogatam fuiſſe ab eis, utpotè Schiſmaticis, in odium Catholici, ac Pontificii nominis, ne tamen de pravâ eorum voluntate ambigendum eſſet, hoc ipſum palàm profeſſi ſunt, dum quæ iniquè propoſuerunt, temerè exequebantur. Nos itaque debitâ erga Filios Eccleſiæ commiſeratione intimè tacti, Chariſſimum in Chriſto Filium noſtrum Auguſtum Poloniæ Regem literis noſtris excitavimus ad ſuſcipiendam eorum Fidelium tutelam, neque enim decere exiſtimamus, ut ille patiatur dignitatem, & authoritatem ſuam uſque adeò contemni, aut ſinat turpiter traduci eos, quibus omni jure adeſſe, ac opitulari debet. Ut verò monita noſtra Regis animum magis commoveant, Paternis noſtris officiis vim tui conſilii libenter adjungimus, confiſi Te debito zelo incenſum cum eo ſedulò acturum eſſe, ut hanc cauſam eò, quo par eſt, animi fervore complectatur, & curet præfatos Monachos, & Catholicos omnes ab æſtu hujus perſecutionis eximi, quod Te pro Dei honore, nec non intuitu benemerendi de Nobis diligenter facturum eſſe ſperamus. Et Fraternitati Tuæ Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 25. Octobris 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Szembek Procancellario Regni Poloniæ.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, ſalutem &c. Ubi audivimus Militares Moſchorum copias ad ferendas Polonię Regno ſuppetias non ita pridem iſthùc accitas violentam manum ſacris rebus intuliſſe, & Aras, ac Eccleſias Catholicas, nec non Cœnobia Monachorum Ruthenorum Ordinis Sancti Baſilii diripuiſſe, ac incendiſſe, tum etiam ejuſdem Inſtituti Religioſos Viros, vel in captivitatem duxiſſe, vel profugos ad mortem quæſiiſſe, odium demùm, quo intimè incenduntur in Romanam Eccleſiam, cui præfati Mona-

chi

chi adhærent, multimodè explicasse: Nos memores non multùm absimilia ab his ante aliquot annos per ejusdem nationis Schismaticos homines patrata fuisse justum timorem cepimus, ne si eorum furor validè non coerceretur, à fœderatis, quàm ab hostibus in detrimentum Religionis, ac Reipublicę deteriora essent expectanda. Solicitudinis propterea, ac Paternę nostrę charitatis esse duximus seriò monere Charissimum in Christo Filium Nostrum Augustum Polonię Regem, ut suorum indemnitati consulat, nec tantam sibi, suæque authoritati, & Catholico nomini Inferri injuriam permittat; quod monitum nostrum Nobilitatis Tuæ operâ, ac consilio ita urgeri cupimus, ut Rex intelligat agi in hoc tum de suâ Dignitate, tum de Dei honore, nihilque sibi prætermittendum esse, ut securitas Ditionibus suis, ac præsertim Ecclesiis, & sacris, Divinisque rebus reddatur. Momentum causæ pro tuâ spectatâ prudentiâ expende, ac zelum tuum præclarè explica, quod Deo acceptum, & Nobis gratum erit, qui Nobilitati Tuæ Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ quintâ Octobris 1710. &c.

ARGUMENTUM

Cardinali de Saxonia specialem facultatem tribuit conficiendi Processum super delictis Episcopo Agriensi objectis læsæ Majestatis, excitatarumque in Regno Hungariæ turbarum, ac injungit, ut confectum, obsignatumque ad Sanctitatem Suam transmittat, quatenùs congruas in eumdem Episcopum pœnas pro modo culpæ statuere possit.

Dilecto Filio Nostro, Christiano Augusto, S. R. E. Presbytero Cardinali de Saxonia.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili Noster, salutem &c. Persuasum Nobis numquam fuit, quòd inter Ecclesiasticas illas Personas, quæ in Regno Hungariæ Perduellium partibus adhæsisse, & contra fidem debitam legitimo eorum Regi, hoc est Charissimo in Christo Filio Nostro Josepho Romanorum Regi in Imperatorem Electo, motus, turbas, seditiones ac aperta demum bella excitasse, ac gessisse ferebantur, ullus umquam ex Episcopis illarum Partium recenseretur; vix enim credibile videbatur ejus Ordinis Viros, quorum erat propter præstantiam, ac sanctitatem muneris tueri omni studio pacem, atque concordiam, quam scirent servandæ Christianæ disciplinæ, ac promovendæ animarum saluti, augendoque Divino cultui nedum opportunam, sed planè necessariam, seipsos factionibus, atque seditionibus ultrò dedisse. Quapropter numquam in animum induximus tribuere Circumspectioni Tuæ per eas literas, quas in simili formâ Brevis die decimâ septimâ Augusti Anni proximè elapsi ad Te direximus, facultatem procedendi adversùs Episcopos, multoque minùs gravibus pœnis in eos animadvertendi, ubi etiam tam enormis scandali, ac criminis Rei haberentur, quod planè liquet ex eisdem nostris literis, in quibus nulla prorsùs mentio fit Episcoporum, quos tamen oportebat speciali modo commemorari, ubi in vim ejusdem Commissionis, ac delegationis à Nobis Tibi factæ inquirendum adversùs ipsos fuisset. Verùm subinde non sine magno animi nostri dolore, sive potiùs horrore, percepimus non im-

mu-

munem censeri à tam gravi reatu Episcopum Agriæ, qui nedum dicitur favisse Rebellibus, sed voce, ac scripto eisdem se ita adjunxisse, ut consilia, ac fœdus cum eis inierit de subvertendo earum rerum statu, debitâque præfato legitimo Hungariæ Regi fide apertè violandâ: quod quidem aliud nihil esset, quàm voluisse eas Oves pravo suo exemplo perdere, atque in exitium adducere, quas custodiendas, pascendasque susceperat. Nos itaque tam gravi scandalo occurrere volentes, committendum Tibi esse duximus, quemadmodum Tibi hisce nostris specialiter committimus, ut super assertis delictis, & attentatis ejusdem Episcopi Agriensis, juris ordine servato conficias Processum, confectumque ad Nos tuo sigillo clausum transmittas, quatenùs Nos, ad quos juxtà dispositionem Sacrorum Canonum, & generalium Conciliorum in similibus Episcoporum causis judicium ferre pertinet, debitas in eum pœnas, etiam depositionis, privationis, sive relegationis, aliasque similes, quas pro modo, ac mensurâ reatus merebitur, statuere valeamus. Pro quâ præsenti nostrâ Commissione commodiùs implendâ facultatem Tibi tribuimus etiam subdelegandi in Judicem pro tuo arbitrio Ecclesiasticam Personam, quæ in quavis Hungarici Regni parte, etiam immutatis pluries locis, prout magis expedire judicabitur, Processum conficiat, pariterque assumendi, ac designandi unum, vel plures Notarios pro constructione ejusdem Processus, aliasque ad id opportunas, ac necessarias facultates, quæ pro perficiendis actis ejusdem causæ usque ad sententiam definitivam exclusivè requiruntur. Dum itaque confidimus Te utendo eisdem facultatibus juxtà formam Tibi præscriptam, omni studio, ac zelo demandatas Tibi partes esse impleturum, Apostolicam Benedictionem Tibi, Dilecte Fili Noster, peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem &c. die 8. Novembris 1710. &c.

ARGUMENTUM

Agit iterum de injuriis, quas militares Moschorum Copiæ Monachis Ruthenis Unitis in Poloniâ intulerant, & de Commissariis designandis, qui earum veritatem inquirant, Regemque Poloniæ hortatur, ut eorumdem Monachorum partes strenuè tueri velit.

Charissimo in Christo Filio Nostro, Augusto Poloniæ Regi Illustri.

CLEMENS P.P. XI.

CHarissime in Christo Fili Noster, salutem &c. Ex his, quæ ad Majestatem Tuam rescripsit Magnus Dux Moschoviæ, satis liquet Te ferventibus apud eum officiis hortatu etiam nostro egisse pro eximendis Monachis Rhutenis Ordinis Sancti Basilii communionis Catholicæ à molestiis, atque pressuris, quibus à militibus Moschis isthuc accitis supramodum in præsens divexantur. Sed indè pariter constat, quòd etsi ipse Magnus Dux profiteatur optare se, ut per Commissarios tum à Te, tum à se deputandos districtè inquiratur, ac congruè animadvertatur in eos omnes, qui præfatis Monachis, aliisque Catholicis tuarum Ditionum vim intulerunt, sit ille tamen animo admodum præoccupato adversùs ipsos Ruthenos consentientes in Fide cum Romanâ Ecclesiâ, quos sibi, suisque valdè infensos esse ex suggestio-

ne

ne procul dubio Græcorum Schismaticorum asseverare non dubitat. Qui itaque Te zelus impulit ad suscipiendam tutelam eorum hominum, qui tum Religionis, tum clientelę titulo Regiis tuis gaudentes auspiciis jure perferri debent, is etiam Te incendat ad eorum causam usque ad optatum exitum afferendam, quòd cum videatur aptiùs prȩstari non posse, quàm per Commissarios utrinque deligendos juxtà oblatam conditionem, decet, ut Tu quos idoneos duxeris (dum tamen Catholicos) quamprimùm designes, qui, unà cum Moschis, de veritate eorum, quæ hinc indè opponuntur, cognoscant, nam ubi æquitas servetur, & sola veritas inspiciatur, facilè erit judicium ferre, utrum Monachi Rutheni uniti, qui in Poloniâ, & Magno Ducatu Lithuaniæ stationibus inter se dissiti, nec Viribus præpotentes degunt, molestias intulerint militaribus Moschorum copiis non exiguo, ut fertur, numero in eisdem Regionibus hoc tempore hospitantibus, an potius ab ipsis gravissimas injurias, atque etiam quandoque cædes pertulerint, cum prȩsertim Catholicorum tum Regularium, tum Secularium Ecclesiæ, inter quas Cathedralis Plocensis, aliæque Parochiales, & Monasteria præfati Ordinis direptioni, ac igni data, & funditùs eversa, ipsique Monachi propè omnes sedibus suis pulsi, ac usquequaque dispersi, ac profugi, ac demum silentium rebus sacris, ac divinis in illis partibus indictum indubium testimonium præbere possint, quinam veri, ac certi injuriarum, & tot malorum Authores extiterint. Nam quòd Romanæ Ecclesiæ hostes per summam calumniam affirmant à Ruthenis Unitis, qua minis pęnarum, qua vi apertâ adigi Schismaticos, utcumque invitos, ac repugnantes, ad amplectendam unitatem cum Romanâ Ecclesiâ, id ægrè suadebunt iis, quibus notum est quà lenitate, ac mansuetudine Ecclesia Oves devias ad verum Christi Ovile revocare, ac perducere curet. Verùm adhuc minus subsistit, quod additur, & Catholicis veluti recens crimen obiicitur, quòd scilicet Episcopatus Luccoriensis, Hallicensis, & Leopoliensis, & aliæ Ecclesiæ, ac Confraternitates Regni, ac præfati Ducatus in eisdem literis enunciatæ, quæ ex vi cujusdam pactionis non multis ab hinc annis inter Polonos, & Moschos, ut supponitur, initæ, ac postmodum innovatæ compelli non poterant ad amplectendam unitatem cum Romanâ Ecclesiâ, eidem nunc temporis adhærere dignoscantur, quasi verò id non multò pridem, & longè ante assertam pactionem, quæ ad tempora proximiora refertur, & seculo jam elapso contigerit, tum scilicet cum Episcopi, ac Populi illarum partium agnitâ, Dei beneficio, veritate ultrò, ac spontè, atque omnimodâ libertate ad hujus Sanctæ Ecclesiæ omnium per orbem Ecclesiarum Matris, ac Magistræ Gremium convolarunt. Porrò in eo æquitati consulit Magnus Dux Moscoviæ, quòd gloriatur se liberum exercitium nostræ Religionis Catholicis in suo Imperio permittere; sed profectò divina, humanaque jura graviter læderet, si eisdem hanc libertatem divinis officiis, & rebus sacris operandi in alienis Ditionibus adimere contenderet. Verùm præstat, ut hæc omnia peculiari diligentia ita, ut præfertur, expendantur: ubi verò constiterit Monachos præfatos justè conqueri, eosdemque in odium Romanæ Ecclesiæ, & Pontificii nominis contra fas omne perturbari, ac affligi, eximiæ tuæ virtutis erit eisdem validè opitulari, ac cavere, ne in tuo Regno Religioni, justitiæ, tuæque authorita ti tam gravia detrimenta inferantur. Aget de his fusiùs Venerabilis Frater Nicolaus Archiepiscopus Thebarum Nuncius noster apud Majestatem Tuam, cui Apostolicam Benedictionem amantissimè impertimur. Datum Ro... &c. die 22. Novembris 1710. &c.

AR-

ARGUMENTUM

Cum Facultas Theologica Lovaniensis Constitutioni: Vineam Domini Sabaoth: *debitam obedientiam præstitisset, ac insuper decrevisset neminem ad Gradus per eam conferri solitos promovendum esse, nisi emisso prius sub Formulâ ab Alexandro VII. præscriptâ Juramento juxtà mentem in eadem Constitutione enunciatam; deindè verò ab ejusmodi Decreto resiliens, nihil præterea à promovendis ad Gradus, nisi vetus, ac simplex Juramentum exigendum esse statuisset, reservatâ tamen sibi libertate recedendi à nuperrimâ hac deliberatione, ubi Pontifici ita visum fuisset: Sua Sanctitas posterius Decretum improbat, & pro non facto haberi pronunciat: anterius autem omninò servandum esse constituit, illudque Apostolicâ authoritate roborat, atque confirmat.*

Dilectis Filiis, Facultati Theologicæ Oppidi Lovaniensis.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, salutem &c. Pergratum sanè Nobis fuerat elapsis annis audire Facultatem istam Theologicam debito studio, ac obedientia obsecutam fuisse Constitutioni à Nobis pridem editæ, quæ incipit: *Vineam Domini Sabaoth*: ac propterea laudabiliter instituisse, quòd nemo ad Gradus per eam conferri solitos promoveretur, nisi præstito prius sub Formulâ à fel. rec. Alexandro VII. Prædecessore nostro præscriptâ Juramento juxta mentem in eadem Constitutione enunciatam; intellexeramus enim id mirificè facere ad obstruenda vel ipsa malignantium ora, nullumque, servatâ hac methodo, ambigendi locum de vero, ac genuino sensu, nec de sana in Fide doctrina ejusdem Facultatis præterea relinqui. Et Nos quidem argumentum inde sumpseramus commendandi hoc Institutum, eidemque Facultati significandi singularem Paternæ nostræ voluntatis propensionem, quam sibi hoc etiam nomine conciliaverat. Gravius idcircò in præsens, & eò magis inopinatum Nobis accidit admoneri aliam nunc demum invaluisse deliberationem, per quam sublatâ specioso quodam obtentu consuetudine, ac obligatione jurandi ad normam præfatæ Formulæ, nihil præterea à promovendis ad Gradus, quàm vetus, ac simplex Juramentum exigendum esse statuitur; quę res Nobis sicut multæ amaritudinis justam causam præbet, ita acri stimulo foret ad improbandam palàm, ac delendam Apostolicâ authoritate novam hanc deliberationem, nisi perpenderemus, quòd vi ejusdem actus Facultas ipsa debitę erga Nos obedientiæ memor, integrum sibi esse voluit ab eodem nuper prolato Decreto, ubi Nobis ita visum fuisset, recedere. Quamobrèm Nos magnoperè probantes hoc propositum conformandi se Pontificiæ voluntati, dictam Facultatem Paterno affectu admonemus, ut nullâ interpositâ morâ postremam hanc deliberationem revocet, utpotè expressè contrariam nostræ, & hujus Sanctæ Sedis menti; declarantes hisce nostris literis, & præcipientes Actum, sive Decretum, quo veteri, ac simplici Juramento standum esse constituitur, cum omnibus inde secutis pro non facto habendum esse; pristinam verò deliberationem de exigendo Juramento juxtà præfatam Formulam omninò servandam esse, quam Nos nostræ, & hujus Sanctæ Sedis menti conformem, ac prorsùs necessariam esse præservando honori, ac bono nomini Facultatis tam celebris, ac de Ecclesiâ Dei probè meritæ declaramus, eamdemque probamus, ac confirmamus.

Vestrum itaque erit studium, & cultum in Nos vestrum hac etiam occasione alacriter explicare, dum Nos vicissim in pignus Pontificiæ, ac Paternæ nostræ charitatis Apostolicam Benedictionem Vobis, Dilecti Filii, peramanter impertimur. Datum Romæ &c. die vigesimâ nonâ Novembris 1710. &c.

ARGUMENTUM

Ducem Lotharingiæ, quòd veteri abrogato Codice novum promulgaverit, Pontificiis sensibus omninò conformem, seque paratum obtulerit ad ea omnia retractanda, quæ in illius Ditione contra Ecclesiæ jura prodiisse constaret, quin etiam ea ipsa actu deleverit, ac irritaverit, debitis laudibus ornat.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Leopoldo Lotharingiæ, & Barri Duci.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Quemadmodùm aliàs ex literis, quas Nobilitas Tua die vigesimâ tertiâ Maii millesimi septingentesimi octavi ad Nos dedit, ubi scilicet veteri, quem anteà ediderat, abrogato Codice, novum promulgavit, non obscurè percepimus Te non aliâ ratione id egisse, quàm ut Paternis nostris monitis obsecundares, ac filialis tuæ in Nos, & in hanc Sanctam Sedem devotionis certum Nobis argumentum exhiberes: Ita nunc nedum ex aliis tuis literis nuperrimè, nempè die decimâ octavâ labentis mensis ad Nos datis, verùm etiam ex documentis in eisdem contentis peculiari, ac præcipuo animi nostri gaudio cognovimus hoc ipso intuitu Te adductum fuisse ad alias insuper proferendas declarationes, quibus illæ, quæ hac in re subortæ fuerant, difficultates penitùs tollerentur, simulque omnibus notum faceres Te in Ditionibus tuis verè integra esse velle Ecclesiæ jura, quæ Nobilitas Tua zelo planè non degeneri, ac Principe verè Catholico prorsùs digno profitetur, statuisse se quacumque occasione, vel cum suæ ipsius vitæ discrimine, tueri semper, ac custodire. Quod sanè gaudium nostrum auctum magnoperè fuit propter eximiam pietatem, quâ non modò paratum Te esse testaris revocare, delere, ac irritare quodcumque Edictum, ac quælibet Acta, si quæ fortè à Te, vel ab Administris, ac Officialibus tuis contra rationes Ecclesiæ, post constabilitam in istis Regionibus tuam authoritatem, exiisse, ac confecta fuisse constaret, sed illa Tu ipse nunc temporis actu, reque ipsâ, & cum effectu revocas, deles, atque irritas. Ex quibus Nos probè intelligentes, quo studio Nobilitas Tua se conformare curaverit sensibus nostris dudum Tibi explicatis, post debitas bonorum omnium Authori Deo gratias ex corde actas, Paternæ charitatis nostræ officia ad Te convertimus, illud Tibi polliciti fervens in Nobis esse desiderium exhibendi Tibi præclara benevolentiæ nostræ testimonia, dum interim Divinam bonitatem enixè precamur, ut Tibi liberalis esse velit eorum munerum, quibus eos affluenter ditare solet, qui dignitatem, ac jura Ecclesiæ salva, & illæsa præstare satagunt, quod constanter, ac egregiè factum iri confidimus à Nobilitate Tuâ, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Dat. Romæ &c. die 30. Novemb. 1710. &c.

ARGUMENTUM

Principi Carolo à Lotharingia Electo Osnabrugensi Catholicorum, qui in Hibernia præter modum ab Hæreticis vexabantur, rationes enixè commendat.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Carolo à Lotharingia Electo Osnabrugensi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Commune Catholicorum omnium studium esse debet afflictis Hibernis, qui eamdem Religionem profitentur, & sævâ nimis in præsens persecutione premuntur, adesse: quod quidem charitatis officium peculiari quadam ratione ab iis præstandum est, qui nomen Ecclesiæ dederunt, & præclarum in eâ locum obtinent, cum multum sanè referat, ne vera Fides illic prorsùs extinguatur, ubi præcipuis Sanctitatis exemplis tamdiù effloruit. Hoc itaque intuitu hortamur Nobilitatem Tuam, ut hanc causam alacri animo complectatur, & sedulò curet, ut mitiùs cum ipsis agatur, ne in discrimen amittendæ temporalis, ac spiritualis salutis adducantur. De hoc gravissimo negotio, quod assiduæ solicitudinis materiem Nobis præbet, à Dilecto Filio Bonaventura de Burgo Hiberno Lectore, ut vocant, jubilato, ac Chronologo generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ fusiùs nostro nomine certiorabitur Nobilitas Tua, cui Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die sextâ Decembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

ARGUMENTUM

Episcopi Monasteriensis pietatem, ac zelum laudat, quòd Catholicorum Hibernorum causam apud exteros Principes magno studio egerit, eosque à dirâ, quâ vexabantur, persecutione relevare curaverit.

Venerabili Fratri, Francisco Arnoldo Episcopo Monasteriensi.

CLEMENS P.P. XI.

VEnerabilis Frater, salutem &c. Pro mensurâ solicitudinis, ac molestiæ, quâ intimè perculsi fuimus, cum intelleximus statum Catholicæ Religionis in Regno Hiberniæ in summum discrimen devenisse, sæviente in eos publicâ authoritate, & inexorabili Hæreticorum furore, ingens est solatium, quod percepimus, audito quòd Fraternitas Tua his agnitis zelo intimè çstuaverit, & tum ingenitæ charitatis, tum nostrę hortationis impulsu illorum Fidelium causam apud exteros Principes magno studio egerit, unde in spem venimus eorumdem calamitates non parùm esse relevan-

das. Hoc itaque grati animi teſtimonium Tibi deferendum eſſe exiſtimavimus, quod ita à Te accipi cupimus, ut novo, ac majori incitamento Tibi ſit ad curandam uſque magis, promovendamque indemnitatem eorumdem Fidelium, quibus porrò officiis uberiorem apud Nos gratiam inibit, & cumulatiùs apud Deum meritum ſibi conciliabit Fraternitas Tua, cui Apoſtolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die ſextâ Decembris 1710. Pontificatus Noſtri Anno Decimo.

IDEM ARGUMENTUM

Dilectæ in Chriſto Filiæ, Nobili Mulieri, Annæ Mariæ Ludovicæ Comitiſſæ Palatinæ Rheni, Duciſſæ Neoburgi.

CLEMENS P.P. XI.

DIlecta in Chriſto Filia, Nobilis Mulier, ſalutem &c. Dignus eſt ſingulari, ac perſpectâ virtute Nobilitatis Tuæ fervor ille charitatis, quo auditâ dirâ perſecutione, quâ Catholici hoc tempore ſupramodum premuntur in Hibernia, ſtudia, ac opem tuam ad levandas eorum calamitates contuliſti. Quo in propoſito ut pergas, Te magnoperè hortamur; ſicut enim multùm refert, ne vera Religio in eâ Orbis parte, quæ hoc ipſo cultu quondam celebris, Inſula Sanctorum dicebatur, depereat, ita magni apud Deum meriti res eſt profectò dare operam, ut quæ in eâ ſuperſunt, ſanctæ, & immaculatæ Fidei veſtigia, retineantur, ac ut puſillus ille Grex Electorum, inter multas tribulationes, hac ſaltem ſpe confirmetur, quòd non deſtituatur Catholicorum Principum officiis, per quæ in priſtinam libertatem venturum ſe eſſe confidat. Interim verò in teſtimonium gratæ, ac propenſæ noſtræ voluntatis erga Nobilitatem Tuam, Apoſtolicam eidem Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die ſextâ Decembris 1710. Pontificatus Noſtri Anno Undecimo.

AR-

ARGUMENTUM

Electorem Palatinum impensè requirit, ut authoritate suâ intercedat Calvinianæ Hæreseos Sectatorum machinationi, qui in Oppido Porceti propè Civitatem Aquisgrani ædificium in usum Scholæ pro suâ Sectâ construere moliebantur.

Dilecto Filio, Nobili Viro, Joanni Vvilhelmo Duci Neoburgi, Comiti Palatino Rheni, S. R. I. Principi Electorj.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecte Fili, Nobilis Vir, salutem &c. Intenti ubique Locorum curandis, ac promovendis damnatæ suæ Sectæ commodis, atque incrementis Calvinianæ Hæreseos Sectatores, novum propè Civitatem Aquisgrani in Oppido Porceti moliuntur opus, Ædificium scilicet ad usum Scholæ, ad erudiendam ibi, sivè potiùs suis pravis erroribus imbuendam ejus loci, & finitimarum partium Juventutem. Id quoniam nedùm injuriam, sed detrimentum, ac certè grave periculum inferre potest Catholicæ Religioni, & spirituali illorum Fidelium saluti, solicitudinem nostram excitat, ac impellit, ut enixis precibus requiramus Nobilitatem tuam, quatenùs authoritate, quâ Eam ibi præstare novimus, coerceat eorum hominum audaciam, ne perficiant, quod temerè aggressi sunt. Quam opem fidenter à Te petere, & omninò polliceri Nobis posse videmur, utpotè conscii quo zelo ea complectaris, quæ bonum, & indemnitatem Sanctæ Ecclesiæ, & Orthodoxæ Fidei respiciunt. Erit Tibi præcipuè gloriæ, & laudi, & singulari apud Deum merito operam eâ in re tuam alacriter impendisse: quod dum Te sedulò facturum speramus, Apostolicam Benedictionem Nobilitati Tuæ peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die decimâ tertiâ Decembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

ARGUMENTUM

Cùm Republicâ Ragusinâ ejectionem Vicarii Generalis Archiepiscopi illius Civitatis, & plura alia contra Ecclesiasticam Immunitatem admissa graviter expostulat; eidem Reipublicæ significat se Archiepiscopo mandasse, ut adversùs ejusmodi delictorum Reos, & conscios ex normâ Sacrorum Canonum procedat; ipsamque tandem hortatur, ut Judicii Ecclesiastici districtionem antevertat, & publicæ in Ecclesiam, Sanctamque Sedem reverentiæ testimonia desiderari non sinat.

Dilectis Filiis, Nobilibus Viris, Rectori, & Consiliariis Reipublicæ Ragusinæ.

CLEMENS P.P. XI.

Dilecti Filii, Nobiles Viri, salutem &c. Quò majori Paternæ nostræ charitatis fervore Nobilitates Vestras semper respeximus, de commodis, ac prærogativis istius Reipublicæ, vel ab ipso nostri Pontificatus exordio soliciti, eò certè gravius Nobis, atque acerbius accidit non ita pri-

pridem audire, quòd nomine vestro injunctum fuerit Dilecto Filio Vicario Generali Venerabilis Fratris Archiepiscopi Ragusæ isthinc intra breve temporis spatium abire, ac Melitam Dalmatiæ se conferre, & Dilecto item Filio Michaeli Manzolio similiter exulare, ac Stagnum adire, quòdque etiam duo Viri ex Ordine Vestro ad Monasterium Sancti Jacobi, quod Melitensium Sancti Benedicti nuncupatur, Apparitoribus stipati accedere, ibique Dilectum pariter Filium Religiosum Virum Ignatium Giorgi sistere, ac custodiendum eisdem Apparitoribus tradere præsumpserint, aliumque Monachum non minori sacri ejus loci injuriâ, suæque potestatis abusu inde depulerint. Nemo autem, qui rectè sentiat, non videt magnum vulnus Ecclesiasticæ Libertati, ac Immunitati gravissimis hisce attentatis inflictum fuisse, indeque etiam uberem nimis scandali materiam nedum Catholicis, sed finitimis etiam Græcis, Schismaticis, ipsisque Turcis fuisse propositam. Et quamvis Nos de pietate vestrâ, & Filiali Reipublicæ istius in Romanam Ecclesiam obsequio probè sentientes, arbitremur facta hujusmodi privatâ potiùs, quàm publicâ authoritate, ac fortè insciis, aut certè plerisque Vestrum minimè assentientibus, ac nullo modo mandantibus, admissa fuisse: nihilominùs irrefragabili Apostolici Ministerii debito adstricti partium nostrarum esse duximus injungere eidem Venerabili Fratri Archiepiscopo, ut ad remedia Sacrorum Canonum authoritate constitutâ omninò procedat adversùs eos, qui consilio, vel operâ læsionum hujusmodi rei, vel complices reperti fuerint, nisi tamen contingat acta, ac mandata quæcumque hac occasione contra Ecclesiasticam Libertatem edita celeriter revocari, exulesque detentos, aut expulsos eâ de causâ pristinæ libertati restitui; adjectâ insuper juxtà Ecclesiæ institutum conditione, quòd qui censuris propterea innodati sunt, præviâ congruâ satisfactione Ecclesiæ ab eisdem exolvi humiliter expetant. Eatenùs verò hæc omnia sic à Nobis præscripta, quæ sine onere conscientiæ nostræ præteriri à Nobis non poterant, Vobis prænunciare voluimus, quatenùs confidimus Vos pro spectatâ vestrâ prudentiâ, ac rectitudine intellecturos esse, quàm æquum sit, ut jura Ecclesiæ tam graviter læsa reparentur, & quàm vestra intersit antevertere Judicii Ecclesiastici districtionem, ac curare, ut vestræ in Nos, & in Sanctam Sedem, ac in Romanam Ecclesiam obedientiæ ultrò à Vobis prodeant argumenta, quæ comprobent nihil antiquiùs Vobis esse, quàm Deum, resque sacras, & spiritualem authoritatem à Deo traditam revereri: quod etiam pertinebit ad augendam benevolentiam nostram erga Nobilitates Vestras, quibus Apostolicam Benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die vigesimâ septimâ Decembris 1710. Pontificatus Nostri Anno Undecimo.

FINIS.

FINIS TOMI PRIMI

Epiſtolas, & Brevia ſelectiora

Complectentis

S. M. CLEMENTIS PP. XI.

Quę ad primum ejus Pontif. decennium

Pertinent.

INDEX
RERUM MEMORABILIUM
A

B

C

& pro

D

E

H

Digitized by Google

I

K

L

M

N

Digitized by Google

O

P

Q

R

S

T

V

Z

F I N I S.

Digitized by Google

INDEX

Eorum, quibus Epiſtolæ, & Brevia conſcripta ſunt, cum uniuſcujuſque argumentis.

A

Digitized by Google

damnat

damnat, ac improbat, eidemque Archiepiscopo duorum mensium terminum præscribit ad Ecclesiasticam Immunitatem redintegrandam, suasque erroneas propositiones retractandas: Elapsoque termino, nisi paruerit, ipsum ab exercitio Pontificalium, & cujusvis Ecclesiasticæ jurisdictionis suspensum declarat. p.399.

Eidem.

Argum. Archiepiscopum Cæsaraugustanum laudat, quòd Pontificiam authoritatem adversùs secularis potestatis licentiam in sua Diœcesi fortiter tueri paratus sit, & Regem Catholicum ad æquiora consilia revocare omni studio conetur; Utque id ipsum apud Majestatem Suam urgere pergat, ab eo vehementer exposcit. p.599.

ARCHIEPISCOPO Cameracensi.

Argum. Archiepiscopo Cameracensi rescribit perjucunda sibi accidisse ea, quæ de Consecratione Archiepiscopi Coloniensis S. R. I. Principis Electoris, ejusque optimis consiliis, & institutis Suæ Sanctitati nunciaverat. p.388.

ARCHIEPISCOPO Coloniensi.

Vide Electori Coloniensi.

ARCHIEPISCOPO Ebredunensi.

Argum. Pluribus commemoratis, quæ Archiepiscopus Ebredunensis in Ecclesiasticæ Immunitatis detrimentum, & Apostolicæ insuper Authoritatis contemptum, attentare ausus fuerat, ipsum graviter arguit, ac ut perperàm gesta debitâ emendatione corrigere non differat, à similibus de cetero abstineat, atque interim conscientiæ suæ consulat, eum seriò admonet. p.393.

ARCHIEPISCOPO Gnesnensi.

Argum. Urgeri ab ipso petit apud Magnum Ducem Moscoviæ celerem promulgationem promissi Diplomatis pro liberâ unicuique facultate Catholicam Religionem in ejus Ditionibus profitendi. p.584.

Eidem.

Argum. Ut injurias à Moschis Militibus Cathedrali Ecclesiæ Plocensi, & Monachis Ruthenis S. Basilii, eorumque Monasteriis illatas quamprimum sarciri diligenter curet, Archiepiscopum Gnesnensem enixè hortatur. p.645.

ARCHIEPISCOPO Goano.

Argum. Expeditionem Patriarchæ Antiocheni Visitatoris Apostolici ad Sinarum Imperium Archiepiscopo Goano significat, eumque ipsi diligenter commendat. p.115.

Eidem.

Argum. Audaciam nonnullorum Regularium, qui Patriarchæ Antiocheno Visitatori Apostolico debitam præstare obedientiam renuerant, damnat, ac improbat; quæ idem Patriarcha constituerat, servari decernit; & Archiepiscopum Goanum admonet, ut ab attingendis illius Actis abstineat, & Pontificiæ voluntati obsequatur. p.333.

Eidem.

Argum. Graviter arguit Archiepiscopum Goanum, quòd memorati Visitatoris Apostolici dignitatem, ac simùl Sanctæ Romanæ Sedis authoritatem publico Edicto violare ausus fuerit, eique sub canonicarum pœnarum interminatione injungit, ut perperàm acta quamprimum corrigat, Sedi Apostolicæ satisfaciat, debitamque obedientiam præfato Patriarchæ Visitatori præstare non differat. p.344.

ARCHIEPISCOPO Hispalensi.

Argum. Archiepiscopi Hispalensis Pastoralem vigilantiam, & Ecclesiasticæ Disciplinæ custodiendæ studium laudat. p.398.

ARCHIEPIEPISCOPO Leopoliensi.

Argum. Archiepiscopum Leopoliensem seriò admonet, atque hortatur, ut in proximis Regni Poloniæ Comitiis publicam tranquillitatem, ac Orthodoxæ in primis Fidei incolumitatem, & incrementa omni ope promovere contendat. p.57.

ARCHIEPISCOPO Manilæ.

Argum. Patriarcham Antiochenum cum munere Visitatoris Apostolici, & S. Sedis de latere Legati ad Sinas proficiscentem Archiepiscopo Manilæ enixè commendat. p.116.

Eidem.

Argum. Cum Archiepiscopus Manilæ nunciasset ex fortuito quorumdam exterorum hominum ad Insulas Philippinas appulsu detectas fuisse novas regiones, in quibus amplus propagandæ Evangelicæ veritatis campus aperiebatur, eumdem Præsulem hortatur, ut perspectum zelum suum eâ in re palàm faciat, illarumq; animarum saluti diligenter incumbat. p.149.

Eidem.

Argum. Ejusdem Archiepiscopi zelum, & studium inveheudi Christianam Fidem in novas regiones ab Insulis Philippinis non longè dissitas commendat, eumque certiorem facit de officiis, quibus Sua Sanctitas Regis Catholici pietatem ad sanctum hoc opus strenue promovendum excitaverat. p.197.

Eidem.

Argum. Jus visitandi Parochiales Ecclesias Regularibus subjectas in his, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, Episcopis competere decernit; Archiepiscopum tamen Manilanum, & reliquos illarum Partium Episcopos, ut Religiosos Viros ibidem cum ipsis in Evangelio collaborantes congruâ charitate prosequantur, ac in Domo Dei ambulent cum consensu, paternè adhortatur. p.248.

Eidem.

Argum. Archiepiscopo Manilæ, Electo Guadalaxarensi, consolationem, & lætitiam explicat ex illius literis susceptam, quibus multa tum ab ipso, tum ab aliis peracta in Insulis Philippinis ad Christianæ Fidei propagationem pertinentia nunciaverat. Ejus deinde eximium pro Catholicæ Religionis, Divinæque gloriæ incremento zelum laudat, & nonnullis ab ipso postulatis benignè annuit. p.404.

ARCHIEPISCOPO Mechliniensi.

Argum. Quòd Constitutionem Apostolicam ad extirpandas Jansenianæ hæresis reliquias editam debita reverentia exceperit, Archiepiscopum Mechliniensem laudat, ac ut eam ab omnibus illius Pastorali Curæ subjectis exactè observari curet, vehementer hortatur. p.281.

Eidem.

Argum. Archiepiscopo Mechliniensi, ejusque Suffraganeis mandat, ut sub gravibus pœnis præcipiant Superioribus tam Secularibus, quàm Regularibus quorumcumque Locorum Sacrorum, & Immunium in cujusque respectivè Diœcesi existentium, ne per

raugustanæ admonet de his, quæ peculiari epistola Archiepiscopo Cæsaraugustano præscripserat, illisque injungit, ut ad nutum Nuncii Apostolici deveniant ad electionem Vicarii Capitularis, qui tamdiu hoc officium obire debeat, quamdiu eumdem Archiepiscopum ab exercitio Ecclesiasticæ jurisdictionis suspensum esse constabit. p.401.

CAPITULO,
Et Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Coloniensis.

Argum. Coloniensis Capituli zelum excitat, ne exercitia hæreticæ Sectæ publicè haberi patiatur in Civitate Rhenobergæ. p.248.

Eisdem.

Argum. Audita petitione Cæsareo nomine facta Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Coloniensis, ut Vicarium, seu Officialem Generalem ab Archiepiscopo, & Electore Coloniensi constitutum ab Officio removerent, & alium ex gremio Capituli in ejus locum deligerent, cum facultate conferendi Canonicatus, & Beneficia liberæ collationis Ordinarii, exquisito tamen priùs consensu Administri Cæsarei: prædictis Canonicis ob oculos ponit gravissima scandala, quæ à postulata novi Vicarii electione orientur, ac ipsos ad strenuè obsistendum ejusmodi inordinatæ petitioni vehementer excitat, Pontificiique Patrocinii pollicitatione confirmat. p.486.

Eisdem.

Argum. Eosdem Canonicos, ut conatibus Acatholici Principis damnatæ suæ Sectæ exercitia in Civitate Coloniensi peragi exoptantis, omni studio adversentur, enixè adhortatur. p.524.

CAPITULO,
Et Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Hildesiensis.

Argum. Primarias Preces Imperiales, seclusio Indulto Apostolico, ubique rejiciendas esse luculenter ostendit. Eas insuper nequaquam admitti debere in Beneficiis, quorum collatio ad Summum Pontificem spectat, perspicuè demonstrat. Capitulum tandem, & Canonicos Hildesiensis Ecclesiæ, ut in possessionem Canonicatus ejusdem Ecclesiæ inducant Provisum Apostolicum, repulso Precistâ Imperiali, graviter admonet, ac hortatur. p.308.

Eisdem.

Argum. Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Hildesiensis hortatur ad mutuam, sinceramque concordiam diligenter fovendam, quam maxime necessariam ostendit, ut in tantâ temporum acerbitate eorum Ecclesia ab injuriis inviolata servetur. p.481.

Eisdem.

Argum. Publico vulgato rumore cujusdam tractatus de oppignorandis Duci Hannoverano Terris, & proventibus ad Mensam Episcopalem Hildesiensem pertinentibus; Capitulum, & Canonicos illius Ecclesiæ seriò admonet, ut non solùm ab omni assensu abstineant, sed etiam, quo par est, zelo ejusmodi tractationi, quæ sine magnâ Ecclesiasticæ Dignitatis, & Catholicæ Religionis injuriâ ad exitum perduci non posset, fortiter obsistant. p.440.

Eisdem.

Argum. Mittit ad Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Hildesiensis exempla literarum, quas ad Imperatorem, & alios conscripserat, ut inspiciant quo animi fervore Sua Sanctitas tractatum oppignorandi ejusdem Ecclesiæ bona Acatholico Principi impedire curaverit; præfatosque Canonicos, ut hunc ipsum in scopum consilia, & studia sua dirigant, impensè hortatur. p.452.

CAPITULO,
Et Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Leodiensis.

Argum. Capitulum prædictum, ut pro reparatione Ecclesiasticæ Immunitatis in Civitate Leodii multipliciter violatæ omnem operam adhibeat, enixè adhortatur. p.94.

Eidem.

Argum. Memorati Capituli zelum excitat, ut à petita nomine Cæsareo remotione Vicarii, seu Officialis Generalis ab Archiepiscopo, & Electore Coloniensi constituti omninò abstineat, & scandala, quæ ex novi Vicarii electione sequerentur, ob oculos ponit. p.487.

Eidem.

Argum. Vicarium Leodiensem jure à Divinis fuisse suspensum à Nuncio Pontificio Coloniensi ob impeditam executionem Decretorum, quæ idem Nuncius, & Visitator Apostolicus à Sanctitate Suâ Delegatus ediderat, antedicto Capitulo denunciat, ac simul acta omnia ejusdem Visitatoris Apostolici approbasse declarat. p.541.

CAPITULO,
Et Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Moguntinæ.

Argum. Proponit in Coadjutorem Archiepiscopi Moguntini Magnum Magistrum Ordinis Equitum Theutonicorum Electoris Palatini germanum fratrem, à quo multum utilitatis in illam Ecclesiam derivatum iri confidit. p.591.

CAPITULO,
Et Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Monasteriensis.

Argum. Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Monasteriensis ad mutuam, sinceramque concordiam diligenter confovendam, & ad amolienda, si quæ fortè contigerint in opera novi Episcopi Electione, dissidia, paternè adhortatur. p.378.

CAPITULO,
Et Canonicis Ecclesiæ Posnaniensis.

Argum. Capitulum, & Canonicos Ecclesiæ Posnaniensis graviter increpat, quòd in ea Diœcesi Lutheranis publica Templa ad abominationes suas exercendas aperire permiserint, & ad ejusmodi scandalum quantò citiùs submovendum eos vehementer hortatur. p.550.

CAPITULO,
Et Canonicis Cathedralis Ecclesiæ Ratisbonensis.

Argum. Capitulum, & Canonicos Ratisbonensis Ecclesiæ dignâ laude prosequitur, quod constanter obstiterint petitioni Cæsareo nomine ipsis factæ, ut submoto Vicario, seu Officiali Generali, alium in ejus locum ex gremio Capituli deligerent, cum facultate conferendi Personis Cæsari acceptis, ejusque assensu probatis, Canonicatus, & Beneficia liberæ collationis Ordinarii, Pontificiumque patrocinium pro custodiendis Ecclesiæ Juribus, & libertate, ipsis nunquam defuturum pollicetur. p.485.

CAPITULO,
Et Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Urbinatensis.

Argum. Officiosæ gratiarum actioni, quam Capitulum, & Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Urbinatensis ob plura illis tributa beneficia, ac præsertim ob amplificatos Canonicales proventus sibi detulerant, benignè respondet, ac ipsos Canonicos, ut ejusdem Ecclesiæ cultum sedulò promoveant, & gradus dignitatem cum laude sustineant, paternè adhortatur. p.268.

CAR-

fu-

super molirentur, eumdem Cardinalem à Kolonitz, vehementer hortatur, ut nullum prætermittat officium, quo Cæsaris animus ad nefarios ejusmodi conatus strenuè repellendos incendi possit. p.133.

Eidem.

ARGUM. A' prædicto Cardinali enixè petit, ut operam, studium, authoritatemque suam interponat, quatenùs detrimenta ab Hæreticis Ecclesiæ Hildesiensi illata farciantur, & alia graviora imminentia repellantur. p.185.

Eidem.

ARGUM. Zelum, ac pietatem ejusdem Cardinalis, qui Græcorum Schismaticorum reconciliationem Ecclesiæ Romanæ in Hungaria, & alibi sedulò curabat, magnoperè commendat: dispensare tamen eum Missionariis Latini Ritus, ut possint Sacra Græco ritu, quando necessitas tulerit, peragere, retentâ libertate ad ritum Latinum, cessante hujusmodi necessitate, redeundi, constanter abnuit; quòd id veteri Catholicæ Ecclesiæ disciplinæ, Generalium Conciliorum Decretis, & inconcussæ observantiæ maximè adversetur. p.250.

Eidem.

ARGUM. Susceptum dolorem ex dimissione Nuncii Apostolici ab Aula Viennensi prædicto Cardinali significat, ejusque studia, ac officia exposcit, ut animus Imperatoris ad æquiora consilia adducatur. p.272.

CARDINALI

De Lamberg.

ARGUM. Ne Marchioni Brandeburgensi, qui, insciâ Sede Apostolica, Regis Prussiæ nomine se proclamari præsumpserat, Regii honoris significationes à quopiam Catholico Principe tribuantur, Cardinalis de Lamberg zelum enixè urget. p.43.

Eidem.

ARGUM. Eumdem Cardinalem laudat, quòd in Comitiis Statuum Imperii suum nomen cum Cardinalitiæ Dignitatis Titulo (reclamantibus licèt Hæreticis) describi curaverit, eumque, ut ejusdem amplissimæ Dignitatis decora, ac simul Sanctæ Romanæ Ecclesiæ honorem tueri constanter pergat, hortatur. p.71.

Eidem.

ARGUM. Ut in Conventu Ratisbonensi nihil Orthodoxæ Fidei rationibus detrahi, eamque in universa Palatinatus Ditione constabiliri curet, à prædicto Cardinali enixè postulat. p.168.

Eidem.

ARGUM. Ejusdem Cardinalis zelum excitat, ut detrimenta Ecclesiæ Hildesiensi ab Hæreticis illata farciri, & alia graviora imminentia repelli pro viribus curet. p.185.

Eidem.

ARGUM. Cardinalem præfatum, ut Catholicorum causam adversus nefaria Marchionis Brandeburgensis consilia strenuè tueatur, pro Pastorali officio excitat. p.238.

Eidem.

ARGUM. Nullo modo ferendos esse Hæreticos damnatæ eorum sectæ exercitiis in Civitate Rhenobergæ palàm operam dantes prædictum Cardinalem admonet, & ab Ipso petit, ut gravissimo huic malo fortiter occurrat. p.241.

Eidem.

ARGUM. Susceptum dolorem ex dimissione Nuncii Apostolici ab Aula Viennensi Cardinali prædicto significat, ejusque studia, ac officia exposcit, ut Imperatoris animus ad æquiora consilia flectatur. p.274.

Eidem.

ARGUM. Cum Acatholici in Germania multa in Orthodoxæ Fidei perniciem attentassent, & alia insuper molirentur, eumdem Cardinalem vehementer hortatur, ut nullum prætermittat officium, quo Cæsaris animus ad nefarios ejusmodi conatus strenuè repellendos incendi possit. p.133.

Eidem.

ARGUM. Petit, ut consilium à nonnullis susceptum constabiliendi in Civitate Lyncii Seminarium pro Nationibus Septentrionalibus, diligenter promovere, omnique ope juvare velit. p.375.

Eidem.

ARGUM. Nè Cæsarea Majestas partem aliquam sui Exercitus in Italia versantis intrà fines Ecclesiasticæ Ditionis, (ut rumor erat) hyemare permittat, Cardinalem præfatum, ut omnia studia, atque officia conferre velit, vehementer hortatur. p.412.

Eidem.

ARGUM. Illius officia, ac opem implorat, ut aditus omnis in Vallem Tellinam, aliasque Romanæ Ecclesiæ addicta loca Protestantibus intercludatur. p.433.

Eidem.

ARGUM. Eumdem Cardinalem ad omnia studia adhibendum, nè jura, & proventus Ecclesiæ Hildesiensis Acatholico Principi oppignorentur, enixe adhortatur. p.443.

Eidem.

ARGUM. Postulat à Cardinali præfato, ut diligenter adesse velit Archiepiscopo Mechliniensi, cujus authoritas à Consilio Barbantiæ, refractarii Sacerdotis Wande Nesse audaciam confovente, graviter læsa fuerat, sacrorumque Jurium violationem opportune farciri curet. p.459.

Eidem.

ARGUM. Ejus opem, & officia exposcit apud Cæsaream Majestatem, ut illata in Ducatu Mediolanensi, & in Regno Neapolitano, Ecclesiasticæ libertati gravamina congruis remediis farciantur. p.467.

Eidem.

ARGUM. Cardinalis prædicti opem expostulat, ut loca Ditionis Pontificiæ à Cæsareis copiis in Italia versantibus occupata pristinæ libertati restituantur. p.473.

Eidem.

ARGUM. Gravissimas injurias, & maxima detrimenta, Cæsareæ Majestatis obtento nomine, illata Ecclesiæ, & Sedi Apostolicæ nedum in Pontificia Ditione, sed etiam in Regno Neapolitano, atque Ducatu Mediolanensi, singillatim commemorat, & explicat Cardinali de Lambergh, cujus zelum excitat, ut ad curandam necessariam reparationem adeò ingentium attentatorum operam suam enixè, promptèque conferre velit, dum Sua Sanctitas ad Apostolici Officii partes strenuè, atque constanter in nomine Domini explendas accingitur. p.493.

Eidem.

ARGUM. Ipsi diligenter, & enixè commendat Catholicos in Ditione Marchionis Brandeburgensis commorantes, qui ab eo graviter vexabantur in odium repulsæ petitionis factæ Magistratui Civitatis Coloniensis, ut Administro suo illic residenti Calvinianæ Sectæ exercitia ibidem, privatim saltèm, habere fas esset.

Eidem.

ARGUM. Eum ad tutandam in Insula Hyberniæ Catholicæ Fidei libertatem, & ad levandas Christifidelium ab Hæreticis Magistratibus dirè illic vexatorum ærumnas, vehementer hortatur. p.544.

Eidem.

ARGUM. Eumdem Cardinalem enixè admonet, ac obtestatur, ut in Conventu Ratisbonensi Hæreticorum dolis, & conatibus fortitèr obsistat, ac sedulò ca-

veat,

Digitized by Google

Eidem

Eidem.

ARGUM. Quæ egerat, ut Regiis Poloniæ Principibus Jacobo, & Constantino in custodiam traditis, & extrà Regnum transmissis, pristina libertas redderetur, prædicto Cardinali significat; quem insuper de Jubilæo Polonis concesso, ut ad Divinam misericordiam propitiandam excitentur, certiorem facit: eumque tandem ad publicam Regni tranquillitatem, & Fidei Catholicæ bonum promovendum enixè hortatur. p.199.

Eidem.

ARGUM. Illum iterum seriò hortatur, ut ad publicam Polonici Regni tranquillitatem, & Catholicæ Religionis incolumitatem promovendam strenue incumbat. p.188.

Eidem.

ARGUM. Consilium illi significat à Sanctitate Sua susceptum mittendi in Poloniam Cardinalem de Latere Legatum, qui diffidentes Civium animos conciliare studeat, publicamque Regni tranquillitatem pro viribus stabilire contendat. p.206.

Eidem.

Prosequitur idem Argumentum. p.207.

Eidem.

ARGUM. Illum de iis, quæ ipso potissimùm anthore in Comitiis Varsavienfibus adversus Regem Augustum attentata fuerant, graviter increpat, eidemque Cardinali in virtute sanctæ obedientiæ præcipit, ut infra tres menses Romam accedat, censuras, & pœnas à Sacris Sanctionibus constitutas, nisi paruerit, subiturus. p.215.

CARDINALI

de Saxonia.

ARGUM. Iniquas Pacis à Rege Poloniæ cum Suecorum Rege initæ conditiones, & amissam Orthodoxæ Fidei latiùs propagandæ spem dolet. Ad ea adhibenda media, quæ eidem Poloniæ Regi quoad spiritualem salutem prodesse possint, paratum se exhibet, parique charitate, ac zelo in negotio promovendæ conversionis Magni Principis ad Catholicam Fidem, cujus haud levem extare spem Cardinalis de Saxonia ad Sanctitatem Suam scripserat, se versaturum pollicetur. p.363.

Eidem.

ARGUM. Paternam suam voluntatem ergà Cæsarem disertè profitetur, seque Cæsarei animi ubi conciliandi cupidum ostendit; constantiâ tamen Summo Pontifice dignâ rejicit consilia nonnullorum, qui certas propositas conditiones, utcumque graves, accipiendas esse Sanctitati Suæ suadere conabantur, & Cardinali de Saxonia denunciat ejusmodi consiliorum authores esse admonendos, ut de Suâ Sanctitate, deque Pontificiâ Dignitate rectiùs sentiant. p.364.

Eidem.

ARGUM. Cardinali præfato, tamquam Archiepiscopo Strigoniensi, & Hungariæ Primati, enixè injungit, ut quibusdam gravibus attentatis in eodem Regno per laicam, ac illegitimam Potestatem in rebus Ecclesiasticis fortiter obsistat, & Ecclesiæ libertatem strenue tueatur. p.367.

Eidem.

ARGUM. Turbas in Regno Hungariæ excitatas nondum sedari, & attentata in rebus Ecclesiasticis in dies augeri vehementer dolet. Zelum prædicti Cardinalis tot, tantisque malis opportuna remedia excogitantis laudat, plurimque illius propositum pastoralibus adhortationibus confirmat, ac urget. p.371.

Eidem.

ARGUM. Quæ ad sedandos Hungarici Regni motus & ad Ecclesiasticos præsertim in officio continendos egerat, Cardinali de Saxonia significat, omniaque etiam ab ipso studia adhiberi postulat, ne in eodem Regno juribus Cæsareæ Majestatis quicquam detrahatur. p.396.

Eidem.

ARGUM. Ne Cæsarea Majestas (ut rumor erat) partem aliquam sui Exercitus in Italia versantis intrà fines Ecclesiasticæ Ditionis hyemare permittat, Cardinalem præfatum omnia studia, ac officia conferre vehementer hortatur. p.411.

Eidem.

ARGUM. Illius officia, ac opem implorat, ut aditus omnis in Vallem Tellinam, aliaque Romanæ Ecclesiæ addicta loca, Protestantibus intercludatur. p.433.

Eidem.

ARGUM. Eum ad omnia studia adhibendum, ne Terræ, & proventus Ecclesiæ Hildesiensis Acatholico Principi oppignorentur, enixè adhortatur. p.444.

Eidem.

ARGUM. Pontificio explicato mærore ob miseram Regni Hungarici conditionem, omnibus Ecclesiasticis tam Secularibus, quàm Regularibus ejusdem Regni sub gravissimis pœnis inhibet, & injungit, ne turbas, seditiones, atque tumultus ibidem excitatos ullo modo confovere audeant; ac ejusmodi pœnarum executorem deputat Cardinalem de Saxonia Archiepiscopum Strigoniensem, præfatique Regni Primatem, cui peramplas ad id facultates attribuit. p.560.

Eidem.

ARGUM. Cardinali prædicto specialem facultatem tribuit conficiendi Processum super delictis Episcopo Agriensi objectis læsæ Majestatis, excitatarumque in Regno Hungariæ turbarum, ac injungit, ut confectum, obsignatumque ad Sanctitatem Suam transmittat, quatenus congruas in eumdem Episcopum pœnas pro modo culpæ statuere possit. p.646.

CARDINALI

de Tournon.

ARGUM. Cum ex literis Archiepiscopi Manilæ certior factus fuisset de sedulitate, ac fervore, quo Joannes Baptista Sidotus multis piis operibus illic, & præsertim constructioni, ac fundationi Seminarii incumbebat, Cardinali de Tournon injungit, ut eumdem Sidotum in prædicta Civitate commorari sinat, quatenus ea, quæ aggressus erat, & fundationem potissimum Seminarii, præsens enixiùs urgere possit. p.403.

Eidem.

ARGUM. Rescribit maximam suscepisse lætitiam ex ejus literis, quibus salvum suum ad Sinarum Imperium adventum, & honoris significationes sibi ab Imperatore delatas nunciaverat. Audita postmodum rerum conversione, quod scilicet Imperator eidem Cardinali succensuisset, subdit Pontifex se summo dolore fuisse affectum, quem tamen ex eo leniri ostendit, quod præter ipsius Cardinalis culpam id evenisse compertum habeat. Certiorem deindè illum facit de officio apud Imperatorem præfatum interposito, ut eum in pristinum honoris, & gratiæ locum restituat, ipsique Europam repetendi libertatem largiatur. Postremò Cardinalem ad tolerandas strenuo, constantique animo pro Dei causâ quascumque ærumnas paternè adhortatur. p.533.

Eidem.

ARGUM. Cardinalem prædictum duriùs in Sinis habitum amantissimè consolatur, certioremque facit de mediis, quibus pristinam illi securitatem, ac libertatem restituere enixè contendit, ac demum ad tolerandas æquo, fortique animo pro Dei causâ ei illatas injurias paternè adhortatur. p.616.

D

Digitized by Google

ad constanter persistendum in sancto proposito vehementer hortatur. p.628.

Eidem.

ARGUM. Binas insignium Pictorum manu depictas Tabulas eidem Duci Antonio Ulrico in argumentum Pontificiæ in ipsum voluntatis dono mittit. p.643.

DUCI
De Cadaval.

ARGUM. Duci de Cadaval significat se libenti animo ad preces Regis Portugalliæ geminam dispensationem concessisse pro duobus Matrimoniis, quæ in decus, & commodum illius Familiæ cessura fore intellexerat; ejusdemque Ducis officia apud Regem pro celeri expeditione negotii Quindenniorum, & libertate Cardinalis de Tournon enixè flagitat. p.632.

DUCI
Lotharingiæ.

ARGUM. Petit à Duce Lotharingiæ ut eos, qui in Avenionensi Universitate ad Magisterium, seù Doctoratum promoti sunt, ad publica munera in illius Ditionibus obeunda idoneos perpetuò censeri mandet, quemadmodùm hactenus servatum est, nihilque eâ in re innovari patiatur. p.131.

Eidem.

ARGUM. Constitutiones quasdam, nempe Codicem Leopoldum, à Duce Lotharingiæ editas, quibus Ecclesiastica Immunitas gravissimè lædebatur, reprobasse eidem Duci significat, ipsumque, ut eas omninò aboleri mandet, Ecclesiæque Jura, majorum suorum exemplo, sarta tecta custodiat, paternè, & enixè adhortatur. p.165.

Eidem.

ARGUM. Novam à præfato Duce editam, sibique transmissam Constitutionem reprobat, eumque seriò hortatur, ut Paternas tandem Sanctitatis Suę voces potiùs, quàm assentantium hominum consilia, audire velit. p.213.

Eidem.

ARGUM. Filialis studii, ac observantiæ testimonia, quæ Dux Lotharingiæ Sanctitati Suæ detulerat, benignè excipit, ac ab eo iterum impensè flagitat, ut in negotio Constitutionum illic evulgatarum Pontificium Decretum, sublatis impedimentis, executioni demandari omninò patiatur. p.253.

Eidem.

ARGUM. Ut novam reprobati Codicis Leopoldi editionem juxtà modum à Sanctitate Sua præscriptum adornet, omnemque ulteriorem querelarum materiam arceat, præfatum Lotharingiæ Ducem hortatur. p.317.

Eidem.

ARGUM. Præfati Ducis petitioni, ut ejus Filius secundogenitus Sacro Baptismatis Fonti Pontificio nomine admoveatur, benignè annuit. p.407.

Eidem.

ARGUM. Agit de reprobatione Constitutionis, seù Ordinationis ampliativę à Duce Lotharingiæ promulgatæ, ac Illi modum significat, quo eâ in re, & Pontificiis votis satisfacere, & partes sibi incumbentes implere possit. p.425.

Eidem.

ARGUM. Ducem Lotharingiæ, quòd veteri abrogato Codice novum promulgaverit, Pontificiis sensibus omninò conformem, seque paratum obtulerit ad ea omnia retractanda, quæ in illius Ditione contra Ecclesiæ jura prodiisse constaret, quin etiam ea ipsa actu deleverit, ac irritaverit, congruis laudibus ornat. p.650.

DUCI
Mantuæ.

ARGUM. Duci Mantuæ Pontificium Patrocinium, tum etiam militare præsidium ab ipso petitum pro Mantuanæ Civitatis tuitione pollicetur. p.39.

Eidem.

ARGUM. Prò Pastoralis Officii debito præfatum Ducem seriò admonet, ut honestioris vitæ exempla suis Subditis præbere velit. p.39.

Eidem.

ARGUM. Duci Mantuæ molesto animo tulisse rescribit, quod ipse consilium Mantuanam Civitatem Pontificio præsidio communiendi immutaverit, idque deinceps se deliberaturum profitetur, quod publicæ tranquillitatis, ac ejusdem Principis rationes exegerint. p.40.

Eidem.

ARGUM. Homines Loci Ponzoni in Ducatu Montis Ferrati, quibus Dux Mantuæ vehementer succensuerat, eidem Duci commendat, ac petit, ut illis benignè parcere velit. p.51.

Eidem.

ARGUM. Incolumem in Italiam reditum Duci præfato gratulatur. Gravissima mala eidem Provinciæ impendentia summoperè dolet, seque ad ea avertenda nihil reliquisse intentatum, omnique studio deinceps adlaboraturum ostendit, ac ut hunc in finem conspirare velit, ipsum Ducem vehementer hortatur. p.228.

Eidem.

ARGUM. Duci Mantuæ, cujus Ditio ab exundatione Padi graviter afflicta fuerat, subsidium roganti Apostolici Ærarii angustias, eamdemque calamitatem, quàm Pontificii etiam Subditi persenserant, excusat. p.310.

Eidem.

ARGUM. Duci Mantuæ delectum benignè permittit cujuscumque Loci Ditionis Ecclesiasticæ, in quem Ducissa ejus Conjux se recipere, ibique tutò consistere possit. p.330.

Eidem.

ARGUM. Agit de Pontificio militari præsidio, quod in Mantuana Civitate constitui idem Dux à Sua Sanctitate postulaverat, & de nonnullis, quæ ejusmodi consilium perturbabant. p.366.

DUCI
Mutinæ.

ARGUM. Gratulationem de sua ad summum Pontificatum assumptione benignè excipit, Domusque Estensis decora honorificè commemorat. p.10.

Eidem.

ARGUM. Quas partes egerit ad amoliendam belli caussam inter Catholicos Principes de successione in Regnis Hispaniarum contendentes, & rem ex æquo componendam, Duci Mutinæ significat, paremque operam ad propositum assequendum ab ipso expostulat. p.22.

Eidem.

ARGUM. Susceptum consilium allegandi Nuncios Extraordinarios, qui pacis negotium inter Christianos Principes strenuè promoveant, Duci Mutinæ significat, ejusque ad eumdem scopum studia, ac officia poscit. p.88.

Eidem.

ARGUM. Permolestas sibi accidisse profitetur angustias ejusdem Ducis, cui quidquid à Pontificia auctoritate in illius solatium proficisci potest, benignè pollicetur, ejusque interim rationes Regi Christianissimo enixè commendasse rescribit. p.177.

Claravallensis illi commendatæ pro Capitulo, & Canonicis Metropolitanæ Ecclesiæ Urbinatensis. p.257.

Eidem.

Argum. Electi Osnabrugensi officia, ac opem exposcit, ut omnis aditus in Vallem Tellinam, aliaque Catholicorum loca Protestantibus intercludatur. p.436.

Eidem.

Argum. Electi Osnabrugensis opem expostulat, ut Loca Ditionis Pontificiæ à Cæsareis Militibus in Italiâ versantibus occupata pristinæ libertati restituantur. p.475.

Eidem.

Argum. Principi Carolo à Lotharingia Electo Osnabrugensi Catholicorum, qui in Hibernia præter modum ab Hæreticis vexabantur, rationes enixè commendat. p.651.

ELECTORI

Bavariæ.

Argum. Imminentis inter Catholicos Principes belli periculum ob successionem in Regnis Hispaniarum, & officia ad illud amoliendum adhibita, Bavariæ Electori significat, ejusque opem pro Italiæ tranquillitate exposcit. p.25.

Eidem.

Argum. Summum Pontificatum gratulanti benignè respondet. p.29.

Eidem.

Argum. Ne Marchioni Brandeburgensi, qui insciâ Sede Apostolica, Regem Prussiæ se fecerat, ullas Regii honoris significationes deferri sinat, Bavariæ Electorem enixè adhortatur. p.45.

Eidem.

Argum. Susceptum Consilium allegandi Nuncios Extraordinarios, qui pacis negotium inter Christianos Principes strenuè promoveant, Electori Bavariæ significat, ejusque eumdem in scopum studia, atque officia exposcit. p.87.

ELECTORI

Coloniensi.

Argum. Officia cum Imperatore, aliisque Catholicis Principibus adhibita ad amoliendum imminentis belli periculum ob successionem in Regnis Hispaniarum, Electori Coloniensi significat, utque in publicum bonum omnia sua studia conferre velit, hortatur. p.24.

Eidem.

Argum. Summum Pontificatum gratulanti benignè respondet. p.29.

Eidem.

Argum. Cleri secundarii Civitatis Leodiensis rationes, & Ecclesiasticæ Immunitatis tutelam Electori Coloniensi, ac simul Electo Leodiensi diligenter commendat. p.30.

Eidem.

Argum. Coloniensem Electorem, ac simul Electum Leodiensem seriò admonet, ut Ecclesiasticam Immunitatem in Civitate Leodiensi multipliciter violatam quamprimum sarciri sedulò curet. p.94.

Eidem.

Argum. Eumdem Electorem, qui bellicis curis, armisque tractandis implicare se velle ferebatur, gravissimis propositis rationibus ab ejusmodi consilio deducit. p.159.

Eidem.

Argum. Divinum cultum in Ecclesia Tornacensi ritè peragit, & Ecclesiasticam Disciplinam ibidem florere gaudet. Eidem Electori consilium, quod inierat, erigendi Seminarium in Ecclesiis sibi commissis ad instar eorum, quæ in Tornacensi vigebant, gratulatur, ipsumque ad illud perficiendum hortatur. p.225.

Eidem.

Argum. Eumdem Electorem, ut omni sublatâ cunctatione Sacris Ordinibus se insigniri curet, paterne, ac vehementer hortatur. p.236.

Eidem.

Argum. Consilium suscipiendi Sacros Ordines, & ad Archiepiscopalem subinde Dignitatem ascendendi, quod Sanctitate Sua adhortante inierat, paternè gratulatur. p.288.

Eidem.

Argum. Quod Sacros Ordines, & Sacerdotium susceperit, amanter gratulatur, eumque ob varia, quæ ediderat, singularis pietatis argumenta, meritis laudibus ornat. Illi deinde significat, posse à quocumque maluerit, Catholico Antistite munus Consecrationis recipere, servatâ fòrma Indulti à fel. rec. Innocentio XI. ei aliàs concessi. Demum Pallium, quod postulaverat, se ipsi libenter traditurum pollicetur. p.359.

Eidem.

Argum. Pallium eidem Electori mittit, cujus mysticas significationes Illi disertè explicat, ac simul insigne munus particulæ Ligni Sanctissimæ Crucis crystallinâ thecâ inclusæ Ipsi elargitur. p.370.

Eidem.

Argum. Quod munus consecrationis susceperit, gratulatur, & molestè audivisse significat, quod propter viarum difficultatem Pallium a Sanctitate Sua missum nondum ad Illum perlatum fuerit. p.379.

Eidem.

Argum. Susceptum solemni pompâ consecrationis munus præfato Electori effusè gratulatur, Eumque in proposito Pastoralis officii sanctè obeundi præclarè confirmat. p.837.

Eidem.

Argum. Electori præfato, cui pro temporis conditione procul à Coloniensi, & aliis Ecclesiis fidei suę commissis agendum erat, significat se earumdem Ecclesiarum, atque Diœcesum Visitationem Apostolicam demandasse Nuncio Pontificio ad Tractum Rheni, eumdemque Electorem requirit, ut operam dare velit, quatenus Administri sui Nuncio Pontificio in omnibus institutam Visitationem respicientibus præsto sint. p.463.

Eidem.

Argum. Postulat à præfato Electore, tamquam Episcopo etiam Leodiense, ut authoritate sua interposita, adducat Ordines, seu Status Laicales Civitatis Leodiensis ad sarcienda damna illic Immunitati, ac Jurisdictioni Ecclesiasticæ illata, & ad stabiliendam absque ulteriori morâ concordiam cum Clero secundario ejusdem Civitatis pertractatam. p.515.

ELECTORI

Moguntino.

Argum. Gratulanti Summum Pontificatum benignè respondet. p.30.

Eidem.

Argum. Postulat à prædicto Electore, ut in Conventu Ratisbonensi Orthodoxæ Religionis rationes strenuè tueatur, eamque præsertim in universa Palatinatus Ditione constabiliri curet. p.167.

Eidem.

Argum. De Catholicæ Religionis periculis fusè differit, & præfatum Electorem ad eam strenuè propugnandam impense hortatur. p.174.

Eidem.

Argum. Catholicos Hollandiæ ab Hæreticis illis Magistratibus iniquè vexatos, simulque Pro-Vicarium Apostolicum in locum Archiepiscopi Sebasteni suffe-

Digitized by Google

Eidem

Eidem.

ARGUM. Susceptum dolorem ex dimissione Nuncii Apostolici ab Aula Imperiali, Electori Palatino significat, ejusque studia, ac officia exposcit, ut Imperatoris animus ad æquiora consilia adducatur. p.280.

Eidem.

ARGUM. Zelum Electoris Palatini laudat, quod Capitulum Wormatiense adducere curet ad præstandam Mandatis Apostolicis debitam obedientiam, eique media quædam proponit ad rem ex æquo transigendam. p.312.

Eidem.

ARGUM. Ducis Mantuæ rationes, & causam Electori Palatino enixè commendat, ejusque opem, & authoritatem apud Aulam Cæsaream eidem Duci conciliare contendit. p.390.

Eidem.

ARGUM. Cum Electore Palatino vehementer expostulat de multis, quæ à Consilio ab eo in Civitate Dusseldorpiensi instituto adversus Immunitatem Ecclesiasticam, & Apostolicam authoritatem attentabantur; & ab eodem Electore enixe flagitat effici, ut præfatum Consilium ab attingendis Ecclesiasticis, ac spiritualibus rebus perpetuò in posterum abstineat, ac insuper læsa Ecclesiæ Jura debitâ reparatione sarciantur. p.427.

Eidem.

ARGUM. Declarat per quodcumque Indultum, quod Electori Palatino concederet, exigendi subsidium à Clero Juliacensi, & Bergensi, nullum inferre velle præjudicium Juribus utriusque partis. Ipsum deinde Electorem requirit, ut rationes, & documenta huc facientia ad Sanctitatem Suam afferri curet, quæ illa, ac simul Jura pro parte Cleri deducenda à Viris doctrinâ, & integritate præstantibus sedulò expendi mandabit, ut res tota demum, prout æquitas postulabit, absolvatur. p.431.

Eidem.

ARGUM. Electorem Palatinum ad omnem operam adhibendam, nè Terræ, & proventus Ecclesiæ Hildesiensis Duci Hannoverano oppignorentur, enixè adhortatur. p.445.

Eidem.

ARGUM. Electorem Palatinum, ut Archiepiscopo Mechliniensi, cujus authoritas à Consilio Brabantiæ graviter læsa fuerat, diligenter adesse velit, paternè adhortatur p.460.

Eidem.

ARGUM. Electoris Palatini zelum laudat, quòd avertere curaverit turbinem impendentem Catholicis in Ditione eterodoxi Principis commorantibus, eo nomine ipsis irati, quoniam obtinere nequiverat, ut Calvinianæ Sectæ exercitia Domi Administri sui in Coloniensi Civitate residentis haberi possent: Quodque intime commotus fuerit auditâ Ditionis Pontificiæ perturbatione, ac ingens ostenderit desiderium oborta scandala è medio tollendi. Eum deinde rogat, ut sua officia nullo modo remittat, cum & gravamina Ecclesiasticæ Ditioni illata, & in negotio Coloniensi pericula minimè cessaverint. p.490.

Eidem.

ARGUM. Electorem Palatinum, ut salutare propositum Ducis Everardi Ludovici Witembergensis ad gremium Sanctæ Matris Ecclesiæ redire cogitantis omnibus mediis perfici curet, enixè hortatur. p.499.

Eidem.

ARGUM. Electori Palatino, qui pro filiali, devotoque suo erga Pontificem, & Sanctam Sedem studio vehementer commotus fuerat ex nuncio occupationis à Cæsareis Militibus factæ Civitatis Comaclensis, aliorumque locorum Ecclesiasticæ Ditionis, singillatim explicat ulteriores insignes injurias, & gravissima damna, quæ iidem Milites, & Imperatoris Administri Sedi Apostolicæ, ejusque Populis intulerant, ac inferre pergebant; calumniam deinde eorum, qui Pontificem, ut Cæsareis rationibus subinfensum, traducere ausi fuerant, egregie confutat, atque refellit. p.503.

Eidem.

ARGUM. Ut conatibus Acatholici Principis exercitia damnatæ suæ Sectæ in Civitate Coloniensi peragi exoptantis fortiter obsistat, paternè adhortatur. p.526.

Eidem.

ARGUM. Enixis Electoris Palatini votis, ac precibus adductus conscribit, & ad ipsum mittit Brevia, quibus Archiepiscopo Electori Moguntino, & Capitulo itidem Moguntino proponit Magnum Magistrum Ordinis Equitum Theutonicorum pro munere Coadjutoris ejusdem Archiepiscopi cum futurâ successione. p.589.

Eidem.

ARGUM. Ad reprimendam Hæreticorum audaciam, qui in Civitate Coloniensi exercitia damnatæ eorum Sectæ inducere præsumpserant, Electoris Palatini zelum implorat. p.598.

Eidem.

ARGUM. Electorem Palatinum impensè requirit, ut authoritate sua intercedat Calvinianæ Hæreseos Sectatorum machinationi, qui in Oppido Porceti propè Civitatem Aquisgrani ædificium in usum Scholæ suæ Sectæ construere moliebantur. p.653.

ELECTORI
Trevirensi.

ARGUM. Gratulanti summum Pontificatum benignè respondet. p.28.

Eidem.

ARGUM. Electorem Trevirensem, nè Marchionem Brandeburgensem, qui inscià Sede Apostolica se Regis Prussiæ nomine proclamari præsumpserat, uti talem unquam agnoscat, vehementer hortatur. p.45.

Eidem.

ARGUM. Electorem præfatum ad fortiter obsistendum Hæreticis, qui gravia Orthodoxæ Religioni damna inferebant, & constituta favore Catholicorum in Tractatu Risuvicensi, effectu carere moliebantur, impense adhortatur. p.134.

Eidem.

ARGUM. Ad strenuè asserenda in Conventu Ratisbonensi Orthodoxæ Fidei jura, eamque in universa Palatinatus Ditione constabiliendam, Electorem Trevirensem enixè adhortatur. p.169.

Eidem.

ARGUM. Ab Electore Trevirensi enixè petit, ut Catholicos Hollandiæ ab Hæreticis illis Magistratibus iniquè vexatos suo patrocinio tuendos suscipiat, ac potissimum euret, ut Pro-Vicario Apostolico in locum Archiepiscopi Sebestani suffecto liberum sui muneris exercitium permittatur. p.224.

Eidem.

ARGUM. Electorem Trevirensem enixè hortatur, ut pro viribus impediat publica exercitia Sectæ Protestantis in Civitate Rhenobergæ recens instituta. p.247.

Eidem.

ARGUM. Ducis Mantuæ rationes, & causam Electori Trevirensi enixè commendat, ejusque opem, & authoritatem apud Aulam Cæsaream eidem Duci conciliare studet. p.390.

Eidem.

ARGUM. Electorem Trevirensem, ad omnem operam adhibendam, nè Terræ, & proventus Ecclesiæ Hildesiensis Duci Hannoverano oppignorentur, enixe adhortatur. p.445.

Eidem

Digitized by Google

Digitized by Google

Eidem

Eidem.

ARGUM. Cum rumor invaluisset partem aliquam Cæsarei Exercitus in Italia versantis intrà fines Ecclesiasticæ Ditionis hyberna facturam esse, ab Imperatore quàm enixè flagitat, ut pro avitâ æquitate, ac pietate ejusmodi malum à locis, Populisque Pontificiis avertere velit; Et siquid adversùs eamdem Ecclesiasticam Ditionem attentari contingat, Pontificii muneris partes se impleturum esse denunciat. p.409.

Eidem.

ARGUM. Imperatoris pietatem, & religionem implorat, ut tractatum oppignorandi Duci Hannoverano Terras, & proventus Ecclesiæ Hildesiensis pro ingenti vi numeratæ pecuniæ, quam ille in sumptus bellicos se mutuaturum Cæsareæ Majestati spondebat, omninò irritum esse velit. p.441.

Eidem.

ARGUM. Cæsareum patrocinium implorat, ut Consilii Barbantiæ, quod Sacerdotem Wande Nesse refractarium tuendum susceperat, audacia cohibeatur, Mechliniensi Archiepiscopo sua dignitas, & authoritas constet, ac illata Immunitati Ecclesiasticæ gravia detrimenta sarciantur. p.455.

Eidem.

ARGUM. Cum in Ducatu Mediolanensi à Cæsareis Officialibus promulgata fuissent Edictum, & Decretum, quibus multa in maximum Pontificiæ authoritatis, ac dignitatis detrimentum, manifestamque Ecclesiasticorum Jurium subversionem constituebantur; insuper in Regno Neapolitano Literarum Apostolicarum executio impediretur: Sua Sanctitas ab Imperatore quàm eniaè postulat, ut ea omnia, tamquam non Ecclesiasticæ tantùm Immunitati, ac omni æquitati contraria, sed ipsius etiam Cæsaris, qui præcipuus Ecclesiæ Defensor, & Advocatus esse debet, honori, & laudi adversantia retractari mandet, illatamque Ecclesiæ injuriam congruis mediis sarciri curet. p.464.

Eidem.

ARGUM. Cum Cæsareæ militares copiæ in Italiâ versantes nonnulla loca Ditionis Pontificiæ ex inopinato occupassent, ibique constituto Præsidio, signisque Cæsareis explicatis, insedissent animo, ut apparebat, majora aggrediendi: de ejusmodi violenta occupatione, ac illatâ Sedi Apostolicæ manifestâ injuriâ graviter cum Imperatore conqueritur; Eumque paternè admonet, ut pedem nullâ morâ indè referre velit, undè certa illius animæ pernicies, nedùm perpetua ejus nomini labes, consecutura sit. Demùm Majestati Suæ se Pontificii Muneris partes impigrè, atque fideliter implere paratum esse denunciat. p.470.

Eidem.

ARGUM. Imperatoris zelum, & authoritatem eniaè requirit, ut Orthodoaæ Fidei incolumitatem strenuè propugnet, quatenùs nullum ex Tractatu à Magistratu Coloniensi cum Acatholico Principe gesto præjudicium, aut detrimentum patiatur. p.529.

Eidem.

ARGUM. Catholicos in Hibernia ab Eterodoxis Magistratibus admodum afflictos Imperatori quàm enixe commendat, eumque ut Limbricenses, & Galvienses Pactiones observari curet, paternè adhortatur. p.543.

Eidem.

ARGUM. Episcopum Novariensem, à quo Cæsarei Administri ingentem pecuniæ summam titulo contributionis pro Feudo Ripariæ, S. Julii, & Hortæ petebant, Imperatori diligenter commendat. p.553.

Eidem.

ARGUM. Postquàm, ut enixis Imperatoris postulatis satisfaceret, Archiducem Austriæ Carolum, Fratrem Majestatis Suæ, titulo Hispaniarum Regis Catholici decoraverat, non expectato conditionum adimplemento, de quibus cum Sanctitate Sua conventum fuerat: Imperatori ob oculos ponit graves ærumnas, atque pericula, quibus propterea se objecisse prospicit; deinde solidis, luculentisque rationibus ostendit Majestatem Suam omninò teneri Civitatem Comaclensem Sedi Apostolicæ, ad quam pertinet, absque longiori cunctatione restituere, ac insuper gravissima damna Ditioni Pontificiæ à Cæsareis armis illata sarcire; Eumque ad id Paternis monitis vehementer excitat, ac urget. p.591.

Eidem.

ARGUM. Quod nedum authoritate, verùm etiam insigni liberalitate, promovere decreverit constructionem Ecclesiæ Catholicorum usui in Civitate Hannoveranâ, Imperatori ex animo gratulatur. p.622.

IMPERATORI
Utriusque Tartariæ, & Sinarum.

ARGUM. Patriarcham Antiochenum Visitatorem Apostolicum deputatum Imperatori Sinarum commendat, & petit, ut eum illas ad partes proficiscentem liberaliter eacipere, ac plenam ipsi fidem adhibere velit. p.114.

Eidem.

ARGUM. Sinarum Imperatorem impensè laudat, quòd Cardinalem de Tournon Visitatorem Apostolicum à Sanctitate Sua in illas partes allegatum honorificè primum exceperit. Deinde acerbe dolet, quod non obscura indignationis in eum argumenta prodiderit, & quæ ipse de ritibus, & cæremoniis Sinicis decreverat, Pontificio mandato egisse profitetur. Petit postmodùm, ut Christianis in illo Imperio degentibus honorifica officia Progenitoribus, Magistrisque suis eo modo persolvere liceat, qui puritati, & sanctitati Christianæ Religionis non adversetur; ac demum, ut prædictum Cardinalem in pristinum gratiæ, honorisque locum restituere, & Christianos, ac præsertim Evangelicos Operarios benigne fovere velit, ab eodem Imperatore enixe flagitat. p.535.

IMPERATRICI
Romanorum.

ARGUM. De dimissione Nuncii Apostolici ab Aula Viennensi cum Imperatrice conqueritur, ejusque pietatem, ac zelum excitat, ut animum Imperatoris ad æquiora consilia adducere, & consecutura mala avertere satagat. p.272.

Eidem.

ARGUM. Imperatricis officia, ac patrocinium, implorat, ut quæ in Ducatu Mediolanensi, & in Regno Neapolitano nomine Cæsareo illata fuerunt, Ecclesiasticæ Libertati gravissima detrimenta congruis remediis sarciantur. p.465.

Eidem.

ARGUM. Archiepiscopum Nazarenum, quem ad Cæsaream Majestatem pro exponendis Pontificiæ Ditionis calamitatibus allegare decreverat, Imperatricis authoritati, ac patrocinio eniaè commendat. p.518.

Eidem.

ARGUM. Majestatem suam hortatur, ut agat apud Cæsarem, nè ab ejus Militaribus copiis in Italiâ versantibus Ditioni Pontificiæ damna inferantur. p.471.

Eidem.

ARGUM. Præsidium Majestatis Suæ implorat pro eximendis Catholicis in Hiberniâ à dirâ Hæreticorum persecutione. p.544.

IMPERATRICI
Eleonoræ Viduæ.

ARGUM. Scandala, quæ ob licentiam Hæreticorum Militum sub Cæsareo Eaercitu stipendia facientium in pluribus Italiæ partibus contingunt, Impe-

erat, obedientia executioni demandaverit, cumque admonet, libertatem appellandi ad Sedem Apostolicam à Decretis Congregationis Linguarum ejusdem Ordinis neque directè, neque indirectè tolli, aut impediri posse. p.263.

Eidem.

Argum. Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani Magnum Magistrum, ejusque Equites laudat, quòd ipsorum potissimum ope, ac virtute Arx Orani ab imminenti discrimine exempta fuerit, ac adeò communita, ut Barbarorum oppugnationem sustinere diu possit. p.417.

Eidem.

Argum. Magno Magistro præfato significat se peculiarem illius Dignitatis rationem habuisse in causa Bajulivi Bertoni; Eum deinde impensè hortatur, ut ad collapsam illic morum disciplinam restituendam diligenter incumbat, vitia, & abusus extirpet, virtutum cultum, ac nobilium exercitationum studia promoveat, servatâque justitiæ lege, pœnas malis, præmia bonis distribuat. p.428.

Eidem.

Argum. Quatuor Triremes probè instructas, quadringentos Milites, & alia subsidia mittit eidem Magno Magistro, ut iis, ac aliis, quæ a Genuensi Republica, & Magno Etruriæ Duce curaverat, Melitensem Insulam strenuè tueri possit, ubi eam a Turcis bello tentari contingat; Quod si alias Catholicorum Principum Ditiones aggredereutur, à præfato Magno Magistro postulat, ut vires suas Pontificiis, aliisque Subsidiariis conjungat, quatenus communi Hosti, quòcumque moveat, communibus viribus occurri possit. p.461.

Eidem.

Argum. Equitem Franciscum Ferrettum Priorem Prioratus Angliæ, quem Pontificiis Triremibus præfecerat, cum ipsis Triremibus ad Magnum Magistrum mittit, adjuncto honorifico virtutis, & fidei ejusdem Prioris testimonio. 469.

Eidem.

Argum. Magni Magistri opem, atque præsidium implorat, ut vim à Cæsareis Copiis sibi illatam repellere, & Pontificiam Ditionem adversus ulteriora attentata propugnare possit. p.480.

Eidem.

Argum. Magno Magistro rescribit gratum sibi extitisse reditum Militis Pontificii, quem suppetias Melitam miserat, seque paratum exhibet illi diligenter adesse, ubi eam Insulam à communi hoste tentari contingat. p.489.

Eidem.

Argum. Prætoriam, & alteram præsidiariam Tripolitanas naves à Classe Melitensi fortiter expugnatas Magno Magistro impensè gratulatur. p.557.

MAGNO MAGISTRO

Ordinis Theutonicorum.

Argum. Principi Francisco Ludovico Comiti Palatino Rheni, Ordinis Theutonicorum Magno Magistro significat, quàm strenuè, fortique animo obstiterit, & obsistere intendat Marchioni Brandeburgensi, ne usurpatus Regis Prussiæ titulus illi à quoquam ex Catholicis Regibus tribuatur; eumdemque Magnum Magistrum laudat, & hortatur, ut jura sui Ordinis in eâ causa strenuè tueri pergat. p.53.

Eidem.

Argum. Ecclesiasticæ Immunitatis tutelam summoperè commendat præfato Magno Magistro, uti Administratori Ecclesiæ Uratislaviensis, occasione novi Vectigalis: *Avisa*: nuncupati in Provinciâ Silesiæ inducti, per quod eadem Immunitas lædebatur. p.311.

MINISTRO GENERALI

Ordinis Carthusiani.

Argum. Ordinis Carthusianorum, cujus Protectorem egerat, Institutum laudibus ornat. Ministri Generalis officiosam de Summo Pontificatu gratulationem benignè excipit, eique, ac universo Ordini pristinam voluntatem, & Apostolicum Patrocinium amanter pollicetur. p.33.

MONIALIBUS

Monasterii S. M. Angelorum Civitatis Florentiæ.

Argum. Priorissæ, & Monialibus Monasterii Sanctæ Mariæ Angelorum Florentiæ pergratam sibi accidisse scribit particulam, quam per manus Cardinalis Panciatichi ad Sanctitatem Suam miserant, Sacri Corporis B. Mariæ Magdalenæ de Pazzis, illisque multas de pio munere gratias agit. p.156.

MONIALIBUS

Ordinis Visitationis B. M. V. Annesii in Sabaudia.

Argum. Excipit pio, gratoque animo Reliquiam Sacri Corporis S. Francisci Salesii à Monialibus Ordinis Visitationis B.M.V. Annesii sibi dono missam. Ipsis facultatem recludendi Arcam, in qua ejusdem Sancti Corpus asservatur, concedit. Earum petitionem pro cultu Sanctimonialis de Chanthal in Sac. Rituum Congregatione rite, ac ordine discutiendam esse significat. Demùm curaturum se spondet, ut siquid inordinatum in Monasterio ejusdem Ordinis Monachii in Bavariâ contigerit, ab Episcopo Frisingensi emendetur. p.201.

MONIALIBUS

Monasteriorum Ordinis Visitationis B. V. M. Immaculatæ à S. Francisco Salesio institutæ ubivis existen.

Argum. Appropinquante sæcularis anni celebratione, ex quo Ordo Monialium Visitationis B. V. M. à S. Francisco Salesio institutus fuerat, Sua Sanctitas felicem Instituti propagationem eisdem Monialibus gratulatur, ac ipsas ad saluberrimas Constitutiones, & monita a Fundatore relicta, diligenter custodienda, ac uberiorem in dies Christianarum virtutum accessionem procurandam adhortatur. p.551.

Vid. Præpositæ.

N

NEAPOLITANÆ CIVITATIS

Electis.

Argum. Neapolitanæ Civitatis gratulationi ob Summum Pontificatum benignè respondet. p.27.

NUNCIO

Apostolico ad Tractum Rheni.

Argum. Approbat, & Apostolicâ authoritate confirmat Archiepiscopi Tarsensis ad Tractum Rheni Nuncii Apostolici declarationem, qua Tractatum à Magistratu Coloniensi cum Acatholico Principe initum quoad damnatæ Sectæ exercitia, quæ ille Domi Administri sui in eâ Civitate residentis permitti contendebat, nullum, ac irritum denunciaverat. p.528.

O

ORATORI

Regis Christianissimi in Civitate Constantinopolitanâ.

Argum. Regis Christianissimi in Civitate Constan-

Eidem

Eidem.

ARGUM. Patriarcham Armenorum hortatur ad amplectendam Catholicam Fidem, à qua in aliquibus dissentiebat, eumque in finem illi mittit formulam Typis impressam ejusdem Fidei Articulos continentem, ut ipse suam subscriptionem, non tàm calamo, quàm corde exaratam adjiciat, ac eamdem sic subsignatam ad Pontificem remittat. Ipsum deinde excitat ad Orthodoxæ Religionis cultum unà cum Missionariis in illis partibus omni studio fovendum, ac promovendum. p.621.

PATRIARCHÆ

Maronitarum.

ARGUM. Uberes filialis obsequii, ac obedientiæ significationes, quas Patriarcha Maronitarum universæ Nationis nomine ad Sanctitatem Suam detulerat, benigne excipit, eidemque Nationi Pontificii amoris testimonia nunquam defutura pollicetur. p.106.

PRÆFECTO

Generali Castrorum in Insulis Philippinis.

ARGUM. Gratum profitetur animum erga Thomam de Endaya Regium Officialem prædictum, quòd Missionarios Apostolicos perhumaniter foverit, eique Patriarcham Antiochenum illùc pertransiturum enixè commendat. Demùm Emanueli ejus nato Decanatum Palentinæ Ecclesiæ contulisse significat. p.125.

Eidem.

ARGUM. Regium Officialem præfatum laudat, quod Cardinalem de Tournon, & Apostolicos Missionarios omnibus humanitatis, & amoris significationibus fuerit prosecutus, ac ipsum Regi Catholico commendaÎie diligentissime, seque, ubi res tulerit, ejusmodi officia iterare paratum esse significat. p.484.

PRÆPOSITÆ,

Et Monialibus Ordinis Visitationis B. M.V. Annesii in Sabaudia.

ARGUM. Benigno excipit animo filialis observantiæ significationes Monialium Ordinis Visitationis B.M.V. Annesii in Sabaudia, tùm etiam Stolam bombycinam auro intextam ab ipsis sibi dono missam. Preces verò earumdem de peculiari cultu Apostolicâ auctoritate instituendo erga Sacratissimum Cor D. N. J. C. examini Sacrorum Rituum Congregationis se subjecisse rescribit. p.374.

Vid. Monialibus.

PRÆSIDI,

Ac Religiosis Vocalibus ad Comitia Generalia Congregationis Benedictinæ Bavaricæ congregatis.

ARGUM. Præsidem, & Religiosos Vocales ad Comitia Generalia Congregationis Benedictinæ Bavaricæ congregatos Pastoralibus monitis excitat ad Superiores eligendum, qui Subditis bonorum operum exemplo, & virtutum splendore præluceant, ac regularis disciplinæ observantiam omni studio promoveant. p.454.

PRINCIPI

Bipontino.

ARGUM. Dispensationem à Principe Bipontino postulatam super impedimento consanguinitatis, ad effectum contrahendi Matrimonium cum Principissa Acatholica, ob ineluctabiles difficultates, quæ re maturè expensâ petitioni obstabant, concedere abnuit. p.513.

Eidem.

ARGUM. Dispensationem eamdem rursùs postulatam, rursùs denegat, nisi priùs Principissa, hæresi ritè ejuratâ, Orthodoxam Fidem amplectatur. p.391.

PRINCIPI

Carolo à Lotharingia.

Vid. Electo Osnabrugensi.

PRINCIPI

Eugenio à Sabaudia.

ARGUM. Attentata à Cæsareis Militibus in res, personas, & loca sacra Ditionis Pontificiæ cum Principe Eugenio à Sabaudia vehementer expostulat, ac ejusmodi scelerum reos graviter plecti, nec non Terras, & Populos Apostolicæ Sedi subjectos ab omni injuriâ & molestiâ præservari ab eo exposcit. p.323.

Eidem.

ARGUM. De facinore à Cæsareis Militibus in Imolensi Civitate admisso, vndè plurimorum animalium prædam, & aliquot homines captivos adduxerant, vehementer expostulat cum Principe Eugenio à Sabaudia, eumque, ut illata damna quamprimùm sarciri, & captivos pristinam in libertatem restitui mandet, hortatur. p.328.

Eidem.

ARGUM. Ut Officialium Cæsareorum, qui Pontificiæ Ditionis Subditos nimium divexabant, licentiam coerceat, à Principe Eugenio à Sabaudia petit. p.331.

Eidem.

ARGUM. Cum nonnullæ Germanorum Militum cohortes Legationis Ferrariensis fines ingressæ fuissent, ac ibidem hyberna facturæ viderentur, à Principe Eugenio præfato impensissimè flagitat, ut easdem cohortes revocare quamprimùm velit, & Ditionem Pontificiam ab hujusmodi militaribus vexationibus, & gravaminibus eximat. p.336.

Eidem.

ARGUM. Scandala ob licentiam hæreticorum Militum Cæsarei Exercitus in pluribus Italiæ partibus contingentia Principi Eugenio à Sabaudia denunciat, & ad congruum illis remedium adhibendum enixe hortatur. p.354.

PRINCIPI

De Furstemberg.

ARGUM. Principi Egoni de Furstemberg, quòd ejus præsertim operâ Episcopus Posnaniensis Ecclesiasticæ Potestati concessus, & ad Almam Urbem perductus fuerit, gratum suum explicat animum, eumdemque Principem impense hortatur ad incitandum Poloniæ Regem, cujus nomine Saxoniam regebat, ut in eâ Provinciâ Catholicæ Religionis rationes sedulò promoveat. p.459.

Eidem.

ARGUM. Principi Egoni de Furstemberg gaudium explicat, quod planè maximum perceperat ex illius literis nunciantibus, apertam tamdem fuisse in Civitate Dresdæ prope Electorale Palatium, favente Rege, in commodum Catholicorum Ecclesiam, ibique Sacra ritè, ac solemniter fuisse peracta; Eumdemque Principem hortatur, ut Pontificio gaudio cumulum addere velit, ope suâ perficiendo, ut omni sublatâ morâ Regis Natus catholicæ instituatur. p.462.

Eidem.

ARGUM. Principis Regii Poloniæ in Catholica Fide institutionem Principi Egoni de Furstemberg enixè commendat. Ipsi deinde gaudium explicat, quod susceperat ex felici Apostolicarum Missionum in Saxoniâ progressu, utque illas suaviter non minus, quàm constanter promovere studeat, ab eodem Principe exposcit. p.556.

Eidem.

ARGUM. Cum Rex Poloniæ locum in Civitate Lipsiæ Catholicis concessisset, ubi Ecclesiam construere,

tatem propensum esse, Sua Sanctitas eum enixè adhortatur ad salutare adeò propositum exequendum, suoque exemplo subjectos sibi populos ad veritatis semitam revocandum; & hunc in finem prædictum Religiosum Virum cum aliis Missionariis, & aliquot Munusculis ipsi Regi Pontificio nomine exhibendis ad illas partes remittit. p.191.

Eidem.

Argum. Regem Æthiopiæ, ut Genitoris sui prædefuncti pio, & salutari proposito inhærens, Catholicam Religionem profiteri, sinceramque cum Romana Ecclesia unionem inire velit, & Religiosum Virum Josephum à Hierusalem ad ipsum à Sanctitate Sua allegatum benignè audiat, enixe adhortatur. p.573.

REGI
Catholico.

Argum. Gratulationi Hispaniarum Regis Catholici ob Summum Pontificatum benignè respondet. p.35.

Eidem.

Argum. Quæ à Magno Consilio Mechliniensi in Belgio adversus Ecclesiasticam Immunitatem, & Episcopalem Dignitatem attentata fuere, debitâ reparatione hactenùs caruisse dolet, & ad eam diutiùs non protrahendam Regem Catholicum enixè hortatur. p.49.

Eidem.

Argum. Petitioni Regis Catholici, ut Religiosum Virum defectu Natalium laborantem ad Episcopalem dignitatem evehere velit, obsecundare detrectat. p.67.

Eidem.

Argum. Nuncium Extraordinarium ad Regem Catholicum Philippum V. allegat Antonium Felicem Zondodarium, utriusque Signaturæ Referendarium, ut exoptatæ inter Christianos Principes pacificationis negotium apud Majestatem Suam agat. p.82.

Eidem.

Argum. Visitatorem Apostolicum ad Sinarum Imperium mittere decrevisse Catholico Regi significat, & à Majestate Sua, ut hujusmodi expeditionem juvare, & fovere velit, enixè petit. p.102.

Eidem.

Argum. Filialis erga Sanctam Sedem observantiæ, & eximii pro Catholica Religione zeli significationes, quas Rex Catholicus Philippus V. tùnc Neapoli degens per Regium Ablegatum Marchionem de Louville ad Sanctitatem Suam detulerat, admodum gratas sibi accidisse rescribit, & Pontificios sensus ad Majestatem Suam perferendos eidem Ablegato explicasse significat. p.112.

Eidem.

Argum. Missionem destinatam ad Insulas recèns detectas in Oceano Sinico ultrà Philippinas, Regi Catholico impensè commendat. p.195.

Eidem.

Argum. Enixo Regis Catholici desiderio satisfacturus indulget Archiepiscopo Hispalensi, ut à residentia abesse, & Majestati Suæ usque ad certum tempus assistere possit. p.210.

Eidem.

Argum. Regem Catholicum PhilippumV. à filiali ergà Sanctam Sedem observantia, ae iis, quæ jugiter edebat, pietatis argumentis commendat. p.297.

Eidem.

Argum. Regem Catholicum, quòd expeditionem Missionariorum ad novas Insulas in Oceano Sinico detectas liberali manu provexerit, dignis ornat laudibus, & à Majestate Sua nonnulla postulat favore Provinciæ Societatis Jesu in Insulis Philippinis. p.314.

Eidem.

Argum. Clero Aragoniæ, & Valentiæ ingentem pecuniæ summam Ærario Regio persolvendam absque Beneplacito Apostolico fuisse indictam, & à Regiis Administris acerbè exigi cœptam, cum Rege Catholico graviter expostulat, eumque paternè, & seriò admonet, ut læsam libertatem, & jurisdictionem Ecclesiasticam opportune quamprimùm redintegrari curet. p.397.

Eidem.

Argum. Lætitiam, quam ex ortu Principis Asturiæ susceperat, Regi Catholico effuse explicat, & Majestati Suæ faustum hunc eventum amantissimè gratulatur. p.402.

Eidem.

Argum. Regi Catholico fundationem novi Seminarii in Civitate Manilæ summoperè commendat, & à Majestate Sua enixè petit, ut eam Regali ope, ac beneficentia promovere velit. p.402.

Eidem.

Argum. Cum Rege Catholico injurias Nuncio Pontificio, Ecclesiæ, ac Sedi Apostolicæ illatas graviter, paternis tamen vocibus, expostulat, & congruam, celeremque reparationem exposcit; quâ secutâ se Regias præsentationes ad Ecclesias in Hispaniarum Regnis vacantes illicò admissurum, & alia Pontificiæ charitatis argumenta Majestati Suæ non denegaturum esse profitetur. p.614.

REGI
Christianissimo.

Argum. Difficultates ad Pontificiam Thiaram à se arcendam objectas, largis etiam lachrymis confirmatas, eligentium tandem constantiâ, ac suasionibus devictas, Regi Christianissimo significat. Pro susceptâ tamen Dignitate grato semper, ac benevolo erga Majestatem Suam animo se fore pollicetur; Consilia interim pacis, & Catholicæ Religionis tutelam illi enixè commendat. p.3.

Eidem.

Argum. Regem Christianissimum laudat, quòd in negotio Principis Monaci ejus Oratoris insignem animi moderationem, ac benignitatem ostenderit, debitamque vicem Majestati Suę effusè pollicetur. p.7.

Eidem.

Argum. Gratulanti ad Summum Pontificatum assumptionem officiosissimè rescribit. p.10.

Eidem.

Argum. Conatus adhibitos ad avertendum bellum ab Imperatore Leopoldo destinatum, & ad Italiam ab exterorum Militum insultibus præservandam, Regi Christianissimo significat, ejusque zelo consiliorum hujusmodi effectum, ac publicam Europæ tranquillitatem commendat. p.14.

Eidem.

Argum. Hispaniarum Reginæ Mariæ Annæ Viduæ rationes Regi Christianissimo quàm enixè commendat. p.34.

Eidem.

Argum. Ut Friderico Marchioni Brandeburgensi, qui insciâ Sede Apostolicâ Regis Prussiæ nomen publicè usurpare præsumpserat, Regios honores tribuere renuat, Regem Christianissimum vehementer hortatur. p.42.

Eidem.

Argum. Officium Regis Christianissimi, qui Sanctitati Suæ effusas egerat gratias de Hospitio in Civitate Avenionensi liberaliter præstito Ducibus Burgundiæ, & Bituricensi, benignè excipit. p.46.

Eidem.

Argum. Regi Christianissimo gratias agit, quòd postulatis suis pro Cardinali Bullionio benignè annuerit. p.51.

aliis Magiſtratibus Laicis, tum etiam Decreta a Rege Chriſtianiſſimo edita adverſus Cardinalem Bullionium Sacri Collegii Decanum, tamquam ab incompetenti Poteſtate profecta, irrita, ac invalida eſſe Majeſtati Suæ denunciat, quam enixè requirit, ut ea omnia revocet, & ab aliis revocari curet. Paratum deinde ſe Pontifex exhibet ejuſdem Cardinalis cauſam accurate expendere, ac ex præſcripto Canonicarum ſanctionum definire, & ſi quid ille deliquerit, Juſtitiæ, Pontificiique muneris debito nequaquam deeſſe. p.636.

REGI

Magnæ Britanniæ.

ARGUM. Aſſumptionem ſuam ad Summum Pontificatum, ſuſceptumque ex ea dolorem Regi Magni Britanniæ ſignificat, cujus eximium Catholicæ Religionis zelum, & parem animi conſtantiam honorificâ laude proſequitur. p.5.

Eidem.

ARGUM. Regis Britannici gratulationem de ſuâ ad Apoſtolicum Solium aſſumptione benignè excipit, eidemque Regi Pontificium amorem, atque præcipuum de ipſo benemerendi deſiderium confirmat. p.32.

Eidem.

ARGUM. Gratulationis officium de Summo Pontificatu, quod Britannicus Rex Jacobus per Ducem Bervicenſem expleverat, perjucundum ſibi accidiſſe profitetur, animumque oſtendit ad juvandas afflictas Majeſtatis Suæ rationes paratiſſimum. p.37.

Eidem.

ARGUM. Jacobi II. Magnæ Britanniæ Regis obitum efflictim dolet; Virtutes honorificâ laudatione proſequitur; Jacobi III. ejus Nati mœrorem opportunis monitis, ac officiis lenire contendit, ipſumque ad paternarum virtutum exempla imitanda, pietatem in primis, atque conſtantem Orthodoxæ Religionis cultum, impensè adhortatur. p.77.

Eidem.

ARGUM. Conſilium, quod inierat, allegandi Nuncios Extraordinarios ad Chriſtianos Principes pro negotio Pacis, Regi Britannico ſignificat, ejuſque apud Deum preces hunc ipſum in ſcopum expoſcit. p.84.

REGI

Congi.

ARGUM. Regem Congi meritâ laude proſequitur ob zelum, quo Catholicam Fidem, & Apoſtolicos Miſſionarios in ſuâ Ditione fovet, eique Regium Diadema, & precatoriam coronam Sacris Indulgentiis ditatam dono mittit. p.328.

REGI

Nubiæ.

ARGUM. Regem Nubiæ ad Catholicam Religionem amplectendam hortatur, & duos Miſſionarios, quos hunc in ſcopum ad ipſum ablegat, benignè excipi, & accurate audiri ab eo poſcit. p.64.

REGI

Perſarum.

ARGUM. Regi Perſarum nonnullos Miſſionarios Ordinis S. Dominici Aſpahanum proficiſcentes enixe commendat. p.47.

Eidem.

ARGUM. Archiepiſcopum Naxivanenſem, & Catholicos omnes in Perſide commorantes Perſarum Regi diligenter commendat. p.155.

Eidem.

ARGUM. Regem Perſarum, quòd amicitiam cum Chriſtianis Principibus fovere cupiat, & Apoſtolicos Miſſionarios in ſuâ Ditione benignè habeat, multis proſequitur laudibus. Ipſi deindè commendat Epiſcopum Aſpahamenſem illuc ab Urbe redeuntem, per quem nonnulla munuſcula in argumentum Pontificiæ benevolentiæ ad eumdem Regem mittit. p.241.

Eidem.

ARGUM. Regi Perſarum Iſraelem Ory, & Chriſtianos in illius Ditione commorantes, qui à Regiis Adminiſtris acerbe vexabantur, quàm enixè commendat. p.261.

Eidem.

ARGUM. Cum aliquot ante annos ad Regem Perſarum literas dediſſet, quibus Catholicorum in ejus Ditione verſantium rationes; & Iſraelem Ory earum latorem, de quo ſupra, magnopere commendaverat: ipſe verò Iſrael, ſtatimàc ad illas partes pervenit, Catholicos omnes acerbè exagitandos ſuſcepiſſet; eidem Regi fraudem ſignificat à præfato Iſraele adhibitam, quem nullâ honoris ſignificatione dignum eſſe oſtendit, & ab iniquis contra Catholicos attentatis Regiâ authoritate revocari, & cohiberi poſtulat. p.523.

REGI

Poloniæ.

ARGUM. Aſſumptionem ſuam ad Summum Pontificatum Regi Poloniæ ſignificat; Eumque ad Catholicam Religionem tuendam impensè hortatur. p.6.

Eidem.

ARGUM. Metum imminentis belli inter Catholicos Principes ob ſucceſſionem in Regnis Hiſpaniarum, ac officia ad illud arcendum adhibita, Regi Poloniæ ſignificat; Eumque adjutorem poſcit, nè pax inter eoſdem Principes perturbetur. p.16.

Eidem.

ARGUM. Poloniæ Regem, ut ſe, alioſque ejus authoritati ſubjectos retrahat à tribuendo Regios honores Friderico Marchioni Brandeburgenſi, qui inſciâ Sede Apoſtolicâ Regis Pruſſiæ nomen publice uſurpare præſumpſerat, vehementer hortatur. p.42.

Eidem.

ARGUM. Regem Poloniæ hortatur, ut Ruthenorum unionem cum Romana Eccleſia impensè promoveat, & Epiſcopo Rutheno Szumlanski à Schiſmaticis exagitato opitulari velit. p.49.

Eidem.

ARGUM. Poſtulat à Rege Poloniæ, ut Lutheranæ Sectæ exercitia Varſaviæ apud Acatholici Principis Adminiſtrum inſtituta impediat, publicoque Catholicorum ſcandalo occurrat. p.52.

Eidem.

ARGUM. Regem Poloniæ paternè arguit, quòd Puerum natum ſuum Acatholicis Hominibus inſtituendum tradiderit, eorumque in locum ut probatos, Catholicoſque Inſtitutores ſufficiat, Majeſtatem Suam graviter admonet, ac hortatur. p.67.

Eidem.

ARGUM. Regi Poloniæ petita officia pollicetur apud illius Reipublicæ Ordines, & Senatores, ut inſidiis eorum, qui Regnum ſimul, ac Religionem illic convellere nitebantur, fortiter obſiſtant. p.74.

Eidem.

ARGUM. Conſilium, quod inierat, allegandi Nuncios Extraordinarios ad Imperatorem, & alios duos Reges, ut pacem inter eos conciliare ſatagerent, Regi Poloniæ ſignificat, ejuſque eumdem in ſcopum ſtudia, ac officia iterum expoſcit. p.83.

Eidem.

ARGUM. Pro Catholicis Orientalibus, Armenis præſertim, in Civitate Conſtantinopolitana, a quæ in Univerſâ Turcicâ Ditione in odium Chriſtianæ Fidei multifariam divexatis, à Poloniæ Rege opem, ac patrocinium implorat. p.90.

Digitized by Google

Catholicæ Fidei, Divino cultui, animarum saluti, Ecclesiæ, ac Sedis Apostolicæ Juribus quibuscumque officiunt, aut officere possunt, damnat, reprobat, ac irritat, neminemque ad eorum observantiam teneri amplissimè declarat, atque decernit. p.577.

Eidem.

Argum. Solidis, luculentisque rationibus Regem Poloniæ summoperè urget, ut Principem ejus Natum catholice educari curet, ac Orthodoxam Religionem benigno, strenuoque animo tueatur. p.554.

Eidem.

Argum. Petit à Rege Poloniæ, ut omni adhibito studio, ac ope, obtinere curet a Magno Duce Moschoviæ Diploma aliàs Suæ Sanctitati promissum, quo in illius Ditionibus libertas amplectendi, ac profitendi Catholicam Religionem, vnicuique tribuatur. p.583.

Eidem.

Argum. Arreptâ occasione recurrentis temporis liberationis Civitatis Viennensis, aliarumque de Turcis relatarum Victoriarum, quarum nomine Ecclesia, & Christiana Respublica plurimùm sane debent invictæ virtuti Joannis Tertii Poloniæ Regis: Principum illius Filiorum, & Reginæ Viduæ rationes Augusto Regi Poloniæ impensissimè commendat. p.586.

Eidem.

Argum. Postulat à Rege Poloniæ, ut Capitulum Budissense, quod ab illius Civitatis Magistratu multa, nec vulgaria gravamina perferebat, Regio patrocinio tueri velit. p.597.

Eidem.

Argum. Gratum, memoremque animum profitetur erga Regem Poloniæ, quod D. Annibalem Albanum suum ex germano fratre Nepotem honorificè exceperit. Ex eo libenter cognovisse scribit susceptum a Majestate Sua consilium Catholicæ Fidei præceptis imbuendi Principem Natum suum, quod & ex Regiis uno, eodemque tempore ad Sanctitatem Suam allatis literis confirmari intellexit: Eumdem propterea Regem, ut omni sublatâ morâ, salutare opus perficiat, diligenter hortatur. p.611.

Eidem.

Argum. Regem Poloniæ sollicitat, ut promissum D. Annibali Albano Sanctitatis Suæ ex germano Fratre Nepoti locum in Civitate Lipsiæ, ubi Catholici ibidem degentes Ecclesiam construere possint, quamprimùm assignari mandet. p.613.

Eidem.

Argum. Explicatis multiplicibus, gravibusque injuriis, quibus Moschi milites Cathedralem Ploecensem Ecclesiam, & Monacos Ruthenus S. Basilii, eorumque Monasteria afflixerant, Regem Poloniæ vehementer hortatur, ut Moschorum audaciam cohiberi curet, & prædictorum Monachorum incolumitatem strenuè tueatur. p.644.

Eidem.

Argum. Agit de injuriis, quas militares Moschorum copiæ Monachis Ruthenis unitis in Polonia intulerant, & de Commissariis designandis, qui earum veritatem inquirant, Regemque Poloniæ hortatur, ut eorumdem Monachorum partes strenue tueri velit. p.647.

REGI

Portugalliæ.

Argum. Assumptionem suam ad summum Pontificatum Regi Portugalliæ significat, ipsumque pro eâ, qua pollet, pietate, ac zelo ad Catholicæ Religionis rationes promovendas hortatur. p.5.

Eidem.

Argum. Bellum quod inter Catholicos Principes ob successionem in Regnis Hispaniarum metuendum erat, arcere peroptans, à Rege Portugalliæ petit, ut officia a Sua Sanctitate adhibita in scopum adducendi ipsos Principes ad viam potius æquitatis, quàm armorum ineundam, authoritate, consiliisque suis diligenter urgere velit. p.15.

Eidem.

Argum. Gravissimam de Sinicis Ritibus Controversiam, quamvis mature expensam, ulteriori adhuc examini subjicere velle declarat, ut eam tandem, quemadmodùm enixè imploratum Cœlestis gratiæ lumen Suæ Sanctitati inspiraverit, definire possit. Interim verò hoc negotium ejus esse naturæ, ut nullo Partium studio, nullo officiorum genere urgeri debeat, aperte profitetur. p.132.

Eidem.

Argum. Gratum, obstrictumque suum erga Regem Portugalliæ animum ostendit, propterea quòd auditis Almæ Urbis à Terræmotu periculis, Divinam Misericordiam publicis, privatisque precibus exorare filiali studio curaverit. p.157.

Eidem.

Argum. Regem Portugalliæ hortatur, ut jura Quindenniorum Sedi Apostolicæ non antiquæ modò consuetudinis, verùm etiam justitiæ titulo debita in suo Regno persolvi patiatur, & tergiversantes ad solutionem compellat. p.158.

Eidem.

Argum. Dispensationem in primo affinitatis gradu, quamvis a Rege Portugalliæ enixè petitam, concedere abnuit. p.160.

Eidem.

Argum. Gratum erga Regem Portugalliæ animum profitetur, quòd marmoreum Simulacrum S. Thomæ Apostoli in Patriarchali Basilicâ Lateranensi locandum elaborari mandaverit, & insignem Majestatis Suæ pietatem meritis laudibus extollit. p.172.

Eidem.

Argum. Institutione, & naturâ Quindenniorum luculenter explicatâ, ac ostenso Apostolicæ Sedis jure illa exigendi, etiam ex Beneficiis Regii Patronatus, Portugalliæ Regem paternè commonet, ut ea in suis Ditionibus exsolvi patiatur, & quæ adversus Nuncium Pontificium Ulyssippone gesta fuerant ob interdictam, jussu Pontificis, Patribus Societatis Jesu facultatem admittendi ad eorum habitum, ac Institutum, donec ejusmodi Quindennia persolvissent, retractari mandet. p.230.

Eidem.

Argum. Gravem ægritudinem, qua Rex Portugalliæ conflictabatur, paternè dolet, & quæ in scopum illi exorandæ à Deo spiritualis, ac temporalis salutis egerat, Majestati Suæ significat. p.245.

Eidem.

Argum. Cultum ab immemorabili tempore in Regno Portugalliæ tribui solitum Beatis Reginis Theresiæ, & Sanciæ Monialibus Ordinis Cisterciensis, Apostolico Diplomate comprobasse Regi Portugalliæ significat, & Causæ Postulatorem Majestati Suæ commendat. p.303.

Eidem.

Argum. Petit quàm enixè à Rege Portugalliæ, ut authoritate, zeloque suo removeri quamprimum curet impedimenta à Batavis interjecta, quominùs Archiepiscopus Granganorensis in illius Ecclesiæ possessionem inducatur, illorumque Fidelium Pastorali regimini incumbat. p.351.

Eidem.

Argum. Regis Portugalliæ opem, atque præsidium implorat, ut vim à Cæsareis Militibus sibi illatam repellere, & Ditionem Pontificiam adversus ulteriora attentata propugnare possit. p.477.

Eidem.

Argum. Cardinalis de Tournon in Sinico Impe-

rio

REGINÆ

Matambæ.

Aagum. Reginam Matambæ, quòd Christianæ Religioni in illis Ditionibus propagaudæ Regium favorem libenter præstare audiverit, meritâ laude prosequitur, & ad sanctum propositum piè fovendum paternè adhortatur. p.384.

REGINÆ

Viduæ Poloolæ.

Aagum. Detestabile Sacrilegium ab hæreticis Militibus Exercitus Cæsarei io finibus Mantuauæ Civitatis admissum Reginæ Poloniæ Mariæ Casimiræ significat, ab ea petens, ut illud ad Imperatricis notitiam perferre curet. p.103.

Eidem.

Aagum. Cum ad Sanctitatem Suam allatum esset, Ducem Bavariæ S. R. I. Principem Electorem in Civitate Neuburgi nonnulla admisisse adversùs Ducissam Neoburgensem, & Episcopum Augustanum, ea Reginæ Poloniæ Socrui prædicti Electoris significat, ut quatenus vera sint, congruè sarciri curet. p.145.

REIPUBLICÆ

Genuensi.

Argum. Officia cum Imperatore, aliisque Catholicis Principibus adhibita ad componendum ex æquo dissidium de successione in Regnis Hispaniarum, oè in exitiale bellum erumperet, Reipublicæ Genuensi significat, & per ipsam quoque id sedulò curari exposcit. p.23.

Eidem.

Argum. Gratulationem de sua ad Apostolicum Solium evectione benignè excipit. p.28.

Eidem.

Argum. Susceptum consilium allegandi Nuncios Extraordinarios, qui pacis negotium inter Christianos Principes strenue promoveant, Reipublicæ Genuensi significat, ejusque ad eumdem scopum studia, atque officia postelat. p.85.

Eidem.

Argum. Explicatis gravissimis scandalis in Monasterio Monialium S. Claræ de Albaro Civitatis Januensis exortis, tum etiam remediis, quæ Sanctitas Sua ad ea è medio tollenda adhibuerat, ac demum nonnullarum Monialium temeritate, & contumacia, quæ Episcopi Savonensis Delegati Apostolici Decreta, & Censuras contemnere ausæ fuerant, Ducis, & Gubernatorum illius Reipublicæ brachii auxilium exposcit, quatenus idem Episcopus Delegatus officii sibi commissi partes impigrè obire valeat. p.226.

Eidem.

Aagum. Subsidia, quæ Magno Magistro Ordinis Hierosolymitani suppeditaverat ad repellendos Turcarum conatus, ubi Melitam Insulam ab illis oppugnari contingeret, Genueosi Reipublicæ significat, ab ea petens, ut suas Triremes, & quidqoid ampliùs posset, ad ejusdem Insulæ tuitionem, sub conditione mutui auxilii, prædicto Hierosolymitano Ordini conferre velit. p.457.

Eidem.

Argum. Catholicos Hiberniæ ab Hæreticis Magistratibus dire afflictos Reipublicæ Genueosis patrocinio commendat. p.588.

REIPUBLICÆ

Ragusinæ.

Aagum. Gratulatur Reipublicæ Ragusinæ imminutum aonuum Tributum, quod Turcarum Tyranno pendere cogitur, datamque intermissæ per aliquot annos solutioois veniam. Subsidium deindè pollicetur pro reparatione Ecclesiæ in Adrianopolitanâ Civitate incendio consumptæ. p.163.

Eidem.

Aagum. Cum Reipublicâ Ragusinâ ejectionem Vicarii Geoeralis Archiepiscopi illius Civitatis, & plura alia contra Ecclesiasticam Immunitatem admissa graviter expostulat; Eidemque Reipublicæ significat se Archiepiscopo mandasse, ut adversus ejusmodi delictorum Reos, & conscios ex normâ Sacrorum Canonum procedat; ipsamque tandem hortatur, ut Judicii Ecclesiastici districtionem antevertat, & publicæ in Ecclesiam, Sanctamque Sedem reverentiæ testimooia desiderari oon sinat. p.653.

REIPUBLICÆ

Venetiarum.

Aagum. Suam ad Summum Pontificatum assumptionem, susceptomque ex ea dolorem Venetæ Reipublicæ significat. Plura etiam, quæ ab ipso paternæ benevolentiæ, gratique animi significationes erga eamdem Rempublicam reposcunt, honorificè commemorat. p.7.

Eidem.

Argum. Venetæ Reipublicæ gratulationem de sua ad Apostolicum Solium assumptione benigne excipit, ejusque apud Deum precibus, ut gravissimum munus dignè obire possit, juvari enixè flagitat. p.8.

Eidem.

Aagom. Venetæ Reipublicæ significat Paterna officia cum Imperatore, aliisque Regibos, & Principibus Catholicis adhibita, ut rejectis belli consiliis, amicabiles tractationes pro successione in Hispaniarum Regnis amplecti velint. Ubi verò ad arma deveniatur, commendatissima sibi esse ait Italiæ tranquillitatem, ac Ecclesiastici præsertim Dominii ab omni discrimioe tuitionem, prædictæque Reipublicæ ope, ac officiis utrumque in scopum juvari postulat. p.16.

Eidem.

Argum. Venetam Rempublicam, ut Marchioni Brandeburgensi, qui insciâ Sede Apostolicâ, Regis Prussiæ nomen publicè usurpare præsumpserat, Regios honores nequaquam tribuat, quàm enixè adhortatur. p.43.

Eidem.

Aagum. Susceptum consilium allegandi Nuncios Extraordinarios, qui apud Christianos Principes Pacis negotium strenuè agant, Veoetæ Reipublicæ significat, ejusque ad eumdem scopum studia, atque officia exposcit. p.84.

Eidem.

Aagum. Pro Catholicis Orieotalibus, Armenis præsertim, in Civitate Constantinopolitanâ, atque in Universâ Turcicâ Ditione in odium Christiaoæ Fidei, immaniter divexatis, Veoetæ Reipublicæ opem, ac patrocinium efflagitat. p.91.

Eidem.

Argum. Orientalium Catholicorum in Turcicâ Ditione degentiom; ibique summopere afflictorum rationes iterùm Venetæ Reipublicæ commendat, ac petit, ut Religioso Viro Davidi à S. Carolo, quem ad curanda eorumdem Fidelium solatia Constantioopolim mittit, præsto esse, opportunamque opem præbere velit. p.109.

Eidem.

Argum. Venetæ Reipublicæ, insignium ejus meritorum intuitu, indulget, ut ab ipsa Præseotati ad Metropolitaoas, vel Cathedrales Ecclesias in Regno Peloponnesi, examen io Urbe subire, ibidemque consecrationis munus suscipere minimè teneantur; ità tamen, ut super qualitatibus, & requisitis Præficiendorum consuetus Processus à Nuncio Apostolico Venetiis pro tempore existente conficiatur. p.127.

S

SENATUI

Civitatis Coloniæ Agrippinæ.

SENATUI

Octo Pagorum Helveticorum Catholicorum.

SUPERIORI

Generali Congregationis Missionis.

V

VICARIO.

Apostolico Ecclesiæ Hildesiensis.

VICARIIS

Pluribus Apostolicis in Imperio Sinarum.

UNIVERSITATI

Lovaniensi.

UNIVERSO

Clero Regulari Hispaniarum.

UNIVERSO

Clero Seculari Hispaniarum.

inju-

F I N I S.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google